

CL. 40498
1998

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇ య త్వా
పాయ్ కైయా ధ్వారధుళిచ్చెయ్ త
ము త ల్ తిరు వ న్దా ది

:0.

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చప్పిళ్ళై ప్రసాదించిన
మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను
అప్పతిరుంబదముతోడను

శ్రీమూర్తి, కరాలపాటి - ఆల్వారయ్యగారిచే,

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

— 0. —

తర్కతీర్థులనెదు నిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమూర్తి శింగప్పెరుమాళ్ కొవ్వి

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

శ్రీమూర్తి తెన్నతం - శ్రీరంగాచార్యులుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశానీతానేక శ్రీరాశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత వోషములు లేకుండునటుల

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రావకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరాబ్జుశ తిరువవతారాది ౫౦౦౦. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౦.

కార్యరినామసంవత్సరము

విజయచేతరామ్

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

రైవేష్టప గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨ వ సం॥ ఆరవ అంపు ప్రకారము రిజిస్టరు చేసి స్థాపింపబడినది.



ప్రతినెల ౫ ఫారములకుతగ్గక కాశ్యతముగముద్రించి ౩ పురుషములవలకు పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులగు కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండబడును.

పేట్రకా చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ ౨౦న్నీ. మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు ౧౫-వ తేదీ లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. విరివ్రవేశవర్తనపరగరూ ౨, రూ ౧, రూ ౫. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపు ప్రకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీనివల ఆదాలు.

ఈ సభవారిచే బ్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

తనెళ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తనెనులెరి	౩ ౦ ౦
భారతాది తనెళ్లోకము	డిటూ	డిటూ	౦ ౫ ౦
రామచరమళ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦ ౩ ౦
ఇయత్నా ముతిల్ తిరువనాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతివచన కాసహితము	డిటూ	డిటూ	౧ ౩ ౦
డిటూ ఇరణ్డా నీరువట్టాది	డిటూ		౦ ౧౨

తనెళ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలెపి	౩ ౦ ౦
భారతాది తనెళ్లోకము	డిటూ	డిటూ	౦ ౫ ౦
రామచరమళ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦ ౩ ౦
ఇయత్నా ముతిల్ తిరువనాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతివచన కాసహితము	డిటూ	డిటూ	౧ ౩ ౦
డిటూ ఇరణ్డా నీరువట్టాది	డిటూ	డిటూ	౦ ౧౨
తాత్పర్యసహిత కరాళి పిళ్ళ పరిమితి గర్భాస్త్రము	డిటూ		౦ ౧౦ ౦

మట్ట కాకితిముసంఘముగ్రంథించిన సదమ గ్రంథములుసగము పలకువిక్రయింపబడును.

ఇట్లు,

పరిపాలనాధి - ఆభ్యర్థయ్య

కార్యదర్శి - భవానికాశి,

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ, (లిమిటెడ్).

ఇయత్పా ముతత్ శీరువన్దాతి.

ఈ గ్రంథము నాలాయిరప్రబంధములో 3 - వ ఆయిరము (వేయి) అందులో మొదటిప్రబంధము మొదటి తిరువన్దాతి. దీనిని సాదించినవారు భగవన్నిర్వేతుక కటాక్షముచేత నవతరించిన పొయ్కై యాభ్యారు. వీరు మొదలాభ్యార్థలో మొదటివారు. వీరు కాళ్ళీనగరమునందు యథోక్తకారి సన్నిధి సమీపమున పొయ్కై పుష్కరిణిలో స్వర్ణమయమైన తామర పుష్పమునందు లోకోజ్జీవనార్థము అవతరించిన ఆయోనిజులు. వీరు పొయ్కైయం దవతరించిరి గాన పొయ్కై యాభ్యారనెడు తిరు నామము బొందిరి.

వీరు ద్వాపరయుగాది యెనిమిదిలక్షల అరువై వేల తొంబదినూట సంవత్సరమైన సింధూర్ణసంవత్సరము అప్పిశెనెల శుద్ధ అష్టమీ జయవారము శ్రవణ నక్షత్రమునం దవతరించిరి. వీరికి నామాంతరములు:— కాసారయోగి, సరోమునీస్థులు. వీరి తిరువారాధనము-అభ్యార్థకత్తై నైనార్. వీరి ఆచార్యులు-సేనైముతలియార్. అజ్ఞానులైన సంసారులసహవాసము దుస్సహమై అడవులయందే రాత్రికస్థలముగా సంచరించుచు నన్నపానాదులనువిడిచి భగవద్గుణములనే ధారకపోషక భోగ్యములుగా జేసికొని దివ్యయోగసంపన్నులై అనేక వేలసంవత్సరములు వేంచేసియుండిరి. వీరిప్రభావముజూడ పాచ్చిజన్మాంశమని చెప్పవలసియున్నది. వీరు ఒకనాడు తిరుక్కోవలూరికివేంచేయ వర్షబాధవలన నొకయింట చిన్న నడవయందుపవ్వళించియుండ, పూతత్తాభ్యారును అచ్చటికివేంచేయగా, ఇద్దరికిని పవ్వళిపథ్యములేనందున కూర్చుండిరి. పిమ్మట యాదృచ్ఛికముగ పేయాభ్యారును అచ్చటికివేంచేసిరి. ముగ్గురు గూర్చుండ స్థలము లేనందున నందఱును నిలిచికోనియుండిరి. భక్తశిరోమణులైన ఈమహానుభావులు ముగ్గురును ఒకకాలమునందు ఒకస్థలమునందుజేరిన వింతజూడ సర్వేశ్వరుడు లక్ష్మీసమేతుడై వీరినడుమ బ్రవేశించెను.

నిలిచియుండుటకుగూడ స్థలములేక ఇరుకుబడ ఇందుకు కాగణ

భవపరీవాహముగ ఈప్రబంధమును సాదించిరి, ఇందులో పాశురములు నూరు. దీనికి ముతలద్వైతయని పేరు. ప్రతిపాశురాన్తమందుండెడు శబ్దములు పైపాశురాదియందు వచ్చుటచేత దీనికి అన్తాదియని పేరు వచ్చెను. దీనిని ద్రవిడమున అన్తాతియని వ్యవహరింతురు. ఈప్రబంధము సందుపాడిన తిరుపతులు, శ్రీరంగము, కళ్ళి, తిరుమల, తిరుక్కోవలూరు.

ఈగ్రంథమునకు వ్యాఖ్యానకర్త పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై. వీరివైభవము తనిళ్లొకపీఠికయందు ఈసభవారిచే విస్తరింపబడియున్నది.

దీనికి అరుంబదమును(అరుదైనపదములను)సాదించినవారు అప్పదిగ్గజములలో నొకరైన అప్పస్వామి.

—*—
తిరునక్షత్ర తనియన్.

తులాయాం శ్రవణేజాతం కాఞ్చాన్యంకాఞ్చనవారిజాత్ ।
ద్వాపరే పాఞ్చజన్యాంశంసరోయోగిసమాశ్రయే ।
కాఞ్చాన్యంసరసిహేమాజ్ఞే జాతం కాసారయోగిసమ్॥
కలయేయశ్శ్రియఃపత్యూరవిద్ధిపమకల్పయత్

—*—
వాఱీ తిరునామము.

శెయ్యతులూవోణత్తిల్ శెత్తుతిత్తాన్వాఱీయే
తిరుక్కచ్చిమానకరజ్జైఱీక్కన్దాన్వాఱీయే,
వైయన్దకళిసూలుమ్ వకుత్తురెత్తాన్వాఱీయే
వనశమలక్కురువతిల్ వన్దమైన్దాన్వాఱీయే,
వెయ్యకతిరోన్దనై విళకిక్కిట్టాన్వాఱీయే
వేగ్గడవర్ తిరుమలైయై విరుమ్ముచువన్ వాఱీయే,
పొయ్ కైమునివడివ్వుకుమ్ పొట్టుతముమ్వాఱీయే
సోన్ముడియుమ్ తిరుముకముమ్ పూతలత్తిల్ వాఱీయే.

ఇట్లు,

సభాపణ్ణితులు.



శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.



పిల్లైల్ కళావేదీయరరుళిచ్చెయ్ త,

ముతల్ గీరువన్దాతి తనియై వ్యాఖ్యానమ్.



అవతారికై. — (కైతై శేరిత్యాది) ఇవ్వాళ్వార్, “కళతిబ్రహ్మణో
నామ తేనత్రాత్మతోహరిః । తస్మాత్తా-భ్యేతివిఖ్యాతాపురీపుణ్యవివర్ధనీ”
ఎన్నప్పడియాన కాళ్ళేపురియిల్ పుష్కరణియిల్ పుష్కరత్తిళే విష్ణు
నక్షత్రత్తిలే ఆపిర్భక్తి దివ్యప్రబంధదీపముఖేన లోకత్తిల్ అజ్ఞానాన్ధకా
రత్తైపొక్క వాళ్వత్తవడియై చ్చొల్లుకీఱతు-ఇళిల్.

ముతలియాన్దానరుళిచ్చెయ్ త తనియై,

కైతై శేర్ పూమ్బిళిల్ శూళ్ కచ్చినకర్ వన్దుతిత్త
పొయ్ కైప్పిరాణ్ కవిళిర్ పోరేలు—వైయ
త్తడియవర్ కళ్ వాళు వరున్దుమిల్ నూల్ గిన్దాతి
పడివిళిచ్చెయ్ తాణ్ పరిన్దు.

అగ్రము. కైతై-ముగిలిపువ్వు, శేర్-దట్టముగానుండెడు, పూమ్-అందమైన,
పొళిల్-తోటలచేత, శూళ్-చుట్టబడిన, కచ్చినకర్-కాంచీపట్టణమందు, వన్దుతిత్త-
అవతరించిన, కవిళిర్ పోరేలు-కవిశ్రేష్ఠులైన, పొయ్ కైప్పిరాణ్ - ఉపకారకులైన
పొయ్ క యాళ్వారు, వైయత్తు-భూమియందు, అడియవర్ కళ్-దాసులు, వాళు-ఉజ్జే
వించునటుల, అరుమ్-దుర్గభమైన, తేమిల్-ఆరవభాషయందు, నూల్ గిన్దాది-పూర్వపా
శురాంతమండునది పుర్రరపాశురాదియందువచ్చునట్టి నూరుపాశురములను, పరిన్దు
ప్రీతిచేసి, పడి-భూమియందు, విళిచ్చెయ్ తాణ్-ప్రకాశింపజేసిరి.

వ్యా.--(కైతైశేర్ పూమ్సాశీర్ శూఢ్ కచ్చినకర్ వస్తుతై
 పొయ్కైప్పిరాళ్) ఇత్తాల్ - ఇవర్ జన్మవైభవమ్ శొల్లుకిటతు. కైతై -
 కేతకై - తామ్ర. “కైతైవేలిమక్లై” ఎష్టమ్ - “కొక్కలర్ తడన్దా
 టైవేలి” ఎష్టమ్ శొల్లుమాప్పేలే అతుతాన్ నీర్ నిలజ్జళిలేయాయ్నోరు
 నిట్టుతు. “తామ్రతణ్ణావ్వుల్ తడమ్ పెరుమ్ పొయ్కైవాయ్” ఎన్ను
 వ్బడి *అమ్ పూమ్ తేనిళ్ళజ్జోలై శూఢ్ వ్బడి *కచ్చివెంకావెల్ పొయ్
 కైయిలే *ఎమ్మెరుమాన్ సాన్ వయ్నోర్ పూవేపోవ్ పోవ్నోమరై
 ప్పూవిలే ఐప్పళియిల్ తిరువోణనాళాయ్నోరు ఇవర్వతరిత్తుతు. పస్త్రజ
 నాన పూవనైప్పేలే యాయ్నోరు పొయ్కైయారాన ఎవర్ పటప్పమ్.
 “వస్తుతై” ఎన్దైయాలే - ఆదిత్యోదయమ్బాలే యాయ్నోరు ఇవరుదయ
 ముమ్. “వరుత్తుమ్ పుటపిరుళ్ మాయ్తై వెమ్సామ్కైప్పిరాళ్” ఎన్ను
 క్కడవతితే. పొయ్కైయిలే యవతరిక్కై యాలే అతువే నిరూపకమా
 యిరుక్కై. అతుతాన్, సరస్వతి పయస్వినయాయ్ ప్రపహితై స్థలమా
 యిల్లు; తత్తీరమాన పొయ్కైయెన్దై. (పొయ్కైప్పిరాళ్) వరుభూమి
 యిల్ పొయ్కైపోలే ఎల్లార్కుగ ముపకారకరాయ్నోరు. *టీర్ త్తకర
 రాయ్ త్తిరియుమవతితే. కవిభర్ పోరేతాకైయావతు - కపిశ్రేష్ఠరెష్ట
 పడి. ముతలాహ్వోర్ కళ్ మావరిలుమ్ ముతలానవరాకైయాలే, “ఆదికపి”
 ఎన్నువ్బడియాన అతిశయతైయుడైయరా యిరుప్పర్. *పడైతాన్ క
 వియాలున్ *పరకాలకవియాలుమ్, “శెజ్జోఱ్ పకాళ్” ఎష్టమ్ -
 “శెన్దమిళ్ పాడువార్” ఎష్టమ్ - కొణ్ణాడప్పడుమవరు మాయ్, నాట్టి
 ఱ్లొవికళుకుమ్ విలక్షణకవియాయ్నోరు. “ఇతుపొయ్కైయార్
 వాక్కినిఱ్లొకొళ్ళక” ఎన్దై తమిళర్ కూటువతు. అన్ద వేనోరు
 మెల్లావన్దాయుమ్ పోరు “కవిభర్ పోరేయి” ఎన్దై.

ఏవంవిధవైలక్షణ్యతై యుడైయవర్, వైష్ణవర్ కళ వాఱుప్పడి
 సేహత్తాలే విలక్షణప్రమాణ నిర్మాణమ్ పణ్ణినపడి శొల్లుకిఱతు (వైయ
 త్తడియవర్ కళ వాఱు అరుమ్తమిత్ నూల్దన్దాతి పడివిశ్శచ్చె
 య్ తాన్ పరిష్టు ఎష్టు.) వైయత్తడియవర్ కళాకిఱార్ - భూసురరాన
 శ్రీవైష్ణవర్ కళ. అవర్ కళ్ళేయితే వాఱువేణ్ణువతు; * వానత్తణియ
 మరక్కు వాఱు నిత్యమాయితే యిరుక్కిఱతు. ఇత్తాలే ఇవర్ కళ
 వాఱుకైయావతు - శేషత్వవిభవత్తై స్వాసుసద్ధానత్తాలే యుణ్ణాక్కుమ
 తాన ప్రబన్ధమెన్దై, “ నిత్యాళిఱైక్కిఱ్ వాఱ్చ్చి” ఎన్నక్కడవతిఱే.
 ఇవ్వసుసద్ధానమే వాఱ్చ్చుకవుమామ్. అరున్దమిత్ నూల్దన్దాతియావతు.
 అర్థనిర్ణయత్తిల్ వద్దాల్ అరితాయ్, తమిఱాన ప్రకారత్తాలే సులభమా
 య్, అతుతాన్ నూఱుపాట్టాయ్, అద్దాతియాయురుక్కై, ఉడైయవర్
 నూల్దన్దాతిక్కేల్దమ్ ఎట్టుప్పాట్టాయురుక్కుమ్.

(అరున్దమిత్ నూల్దన్దాతి) అతుతాన్ * వెళిఱాయురుక్కై యన్ది
 క్కే అరితాయ్, సంస్కృతమాయురుక్కై యన్దిక్కే అసంస్కృతమాన
 ద్రావిడమాయ్, ఆయిరమ్ ఐన్నూఱాయురుక్కై యన్దిక్కే నూఱాయురు
 క్కై. అన్దిక్కే, వైయత్తడియవర్ కళ వాఱువరుమ్తమిత్ నూల్దన్దాతి
 యెన్దాకవుమామ్. అప్పొతు-వైయత్తడియవర్ కళ వాఱువరుమతాన
 తమిత్ నూల్దన్దాతి ఎష్టునిర్వహిక్కక్కడవతు.

నూల్దన్దాతిపడివిశ్శచ్చెయ్కైయావతు- “వైయమ్తకళియా”
 ఎష్టుతొడక్కి * ఒరడియమ్ శాడుతైత్తముడివాకవరుళిచ్చెయ్త దివ్యప్ర
 బన్ధ దీపత్తాలే భూతలమెణ్ణుమ్ నిర్మలమాప్పడి నిర్మితారెన్దై. *వరుత్తు
 మ్ పుఱవిరుళ్ మాయత్త వెమ్సాయ్కైప్పిరాన్ మత్తెయిన్ కురుత్తిన్
 పారుళైయుమ్ శెన్దమిత్ తన్నెయుమ్కూట్టి ఒన్దత్తిరిత్తన్దెరిత్త తిరువిశ్

క్కాకైయా లే, పడియి లే-భూమియి లే ప్రకాశిక్కున్నుడి శెయ్ తరుళినా
 రెన్డాకవుమామ్. అట్టి కే, “పడి” ఎన్టు-ఉపమానమాయ్, ద్రావిడ వేద
 త్తుక్కున్నుడి శస్తమాయ్ రుక్కున్నుడి శెయ్ తరుళినా రెన్నవుమామ్. పిళ్ళక్క
 మ్-ప్రకాశమ్. “పడి” ఎన్టు-విగ్రహమాయ్, “తిరుక్కణ్ణేపాణ్ మేనిక
 ణ్ణే” ఎన్నున్నుడి కణ్ణటియున్నుడి శెయ్ తా రెన్డాకవుమామ్. పరిపుడనే
 శెయ్ కైయావతు-శేర్ న్దవిషయ స్నేహత్తా లే యెన్నుతల్ ; పరవిషయ
 స్నేహత్తా లే యెన్నుతల్, “శెయ్యశుడరాఱ్ఱియానడి క్కే శూట్టిసేన్
 శోన్ మాల్” ఎన్టారిత్. * స్నేహత్తా లేయితే పిళ్ళక్క రివతు. ఇన్తాల్ -అ
 వర్ దివ్యప్రబంధోపకారకత్వత్తాల్ వన్ద ఉపకారగౌరవమ్ శొల్లి యామ
 పట్టతాయ్ న్దు,

ఇయన్ వాముతన్ మీరుచంద్రానియన్ తనియన్

వ్యాఖ్యానమ్ ముత్ మీన్ దు.

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తరువడిక ఛేళరణమ్.





శ్రీమతేరామానుజాయనమః.



ఇ య త్పా ము త త్ శ్రీ రు వ స్థా తి యి న్.

పెరియవాచ్చాప్పిళ్ళై వ్యాఖ్యానావతారికై.



అఘ్నార్కభిత్కాట్టిల్ భగవద్విషయత్తిలుడ్డాన అవగాహనత్తా లే ముతలాఘ్నార్కభ్ మూవరైయుమ్ నిత్యసూరికళోపాతియాక నినైత్తిరుప్పర్కభ్ ;

“ఇకాకవిపాడుమ్ పరమకవికభ్” ఎన్ఱుమ్- “శెన్దమిళ్ పాడు వార్” ఎన్ఱుమ్-ఇవర్కభ్ అవతరిత్తతు ఓరోడేశ్వరభిలే యాకిలుమ్ కాల ప్పిళిమైయాలే ఇన్నవిడమెన్ఱు నిశ్చయిక్క బిప్పికాతు. [పేయరేయనక్కు యూవరుమ్ యానుమోర్ పేయనేయవర్కుమ్] భగవద్విషయత్తిల్ అవగాహియాతారెల్లారుమ్ తమక్కు ప్పేయరాయరుప్పర్; అవర్కభ్ నిలైయిల్ తామ్ నిల్లాతపడియాలే అవర్కభుక్కు త్తామ్ పేయరాయరుప్పర్. ఇప్పడియాలే భగవద్విషయత్తి లవగాహియాతారిరుక్కు మిడత్తిత్కాట్టిల్ స్థావరక్షభుళ్ళ కాడే యమైయుమెన్ఱురుప్పర్కభ్. [ఆకవిడై యేళ్ళుడర్ త్తార్క్కాళానా రల్లాతార్ మానిడవరల్లరె వ్ణైమనత్తేవైత్తేనే] సర్వేశ్వరన్ఱురువుళ్ళమ్ ఊల్ ముత్తవళవిలుమ్ కృపైయైప్పణ్ణుమ్ తమ్మడైయ మనసిలుమ్ కొడుమైయై వైత్తే నెన్ఱుతార్. ఇని అవర్కభ్ మనుష్యరల్ల రెన్ఱు శెమ్మిలుమ్ కల్లిలుమ్ వెట్టిక్కొళ్ళవ మైయుమ్. “శిఱన్దార్ క్కొళుత్తయ్యామ్ శెన్ఱన్ మాల్ నామమ్ ము అన్దారైమానిడమావైయేక” ఎన్నుమ్మడియే, అఱివునడైయాడాత వర్ క భిరుక్కు మిడత్తిల్ వసిక్కుమతిల్ కాట్టిలేవర్తిక్క వమైయుమెన్ఱుకా డుకభిలే వర్తిప్పర్కభ్.

౬ ఇయజ్జా-ముతల్ తిరువన్దాతియన్ వ్యాఖ్యానావతారికై .

ఇజ్జనే శెల్లుకిఱకాలత్తిలే, ఒరుమణ్ణునైయుమ్ కాల్ మాయమ్ కణ్ణు
తిరుక్కోవలూరిలే ఒరుఇడైకఱ్ఱియిలే ఒరుత్తర్ పుక్కుక్కోడక్క ; ఇరు
వరావార్ శెన్ఱు, „ఒరువర్ కిడక్కుమిడమ్ ఇరువర్ క్కు-ఇరుక్కుప్పీరుమ్”
ఎన్ఱు ఇరుక్క ; మూవరావార్ శెన్ఱు, „ఇరువరిరుక్కుమిడమ్ మూవర్ క్కు-
నిఱ్ఱుప్పోరుమ్” ఎన్ఱు మూవరుమ్ నిఱ్ఱు ; ఇరువర్ వన్ఱు నెరుక్క ;

[నీయుమ్ తిరుమకళుమ్] „తామరైయాళాకిలుమ్ శితకురైక్కువ
ల్ ఎన్ఱు డియారతు శెయ్యార్” ఎన్ఱుమ్ నీయుమ్, ఉకపరికరమ్ శెన్ఱు
నలియప్పక, „నకళ్ళిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్ఱు పటిట్టుక్కొణ్ణుకోకుమ్ తిరు
మకళుమ్, [నిన్ఱాయూల్ కున్ఱెడుత్తుప్పాయుమ్ పనిమఱుత్త పణ్బాళా]ను
లైయెడుత్తు ఉడప్పిలేవిఱుకిఱమణ్ణునైక్కాల్ త నీరైన్ఱెయ్యడైయవనే.
ఉడప్పిలేవిఱున్ఱ మణ్ణునైరులైయెడుత్తు ప్పరిహరిత్తపోతు పిఱన్ఱహన్
మోలైయాయ్దు ఇవర్ కళ్ నెరుక్క-ప్పెల్ మపోతు ఇవనుక్కిరున్ఱ
పడి, [వాశల్ కడై కఱీయాపుట్టుకాకామరు పూన్ఱోవలిడై కఱీయే
పల్ నీయిని] కాముకరానవర్ కళ్ ఉకన్ఱవిషయగ్గరిలే పోకన్ఱొన్నా
లుమ్ తూడైక్కొట్టిక్కొణ్ణునిఱ్ఱుమాపోవీలే ఇవ్వాశలుక్కుప్పటమ్మప్ప
కమాట్టుకిటిలక ; ఉళ్ళుప్పకురమాట్టుకిటిలక. [ఇని] ఇపోవీతు, ఇప్ప
ఇరువరుమాక త్తగ్గనై నెరుక్క ప్పుక్కవాతే, నమ్మెయ్ఱియవేతే శీలర్
నెరుక్కకిఱారుడైన్ఱు జ్ఞానమాకిఱవిళక్కై యేల్ నీనాక్. „జ్ఞానదీపేన
భాస్వతా” విళక్కుణ్ణానాలుమ్ జ్ఞానమిలైయాకిల్ పదార్థగ్గనై వివేకి
క్కపోవీకాతు.

ముతలావ్విర్ కుక్క జ్ఞానమ్ పిఱన్ఱపడి శొల్లిన్ఱు ; ఇరువరావా
ర్ కుక్క జ్ఞానమ్ ముల్ రీభక్తియానపడి శొల్లిన్ఱు ; మూవరావార్ కుక్క భక్తి
యడైయరాయ్ అవనైయ్ఱియ చ్చెల్లారవర్ కళుడైయ సాత్తాత్

గాడి ఒరువ్యాకరణత్తుకుర్రావా నాటోప్పలేవ క్త్య భేదము జ్ఞేయాకిలుమ్
ర్థశరీరమ్ ఒన్టు. * “త్రిముని వ్యాకరణమ్” ఎన్ను మాటోప్పలే.

రుప్పదమ్. ప్రవేశే.—వ క్త్యైలక్షణ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అభ్యాసకళిత్వాది.)
నైత్తిరుప్పర్ కళే) ఆచార్యర్ కళైన్దపడి. ఇప్పడి నినైక్కైక్కు జ్ఞాపకమేత్తెన్న;
భ్యాసకళే కొణ్ణాడుకైయాలే యెన్నితార్ (ఇకవిపాడుమిత్వాది.) అవతరిత్తవర్
శై నిత్యసూరికళైన్దు నిన్దక్కపోమ్మో వెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కళిత్వాది.)
ఘవిడమెన్టుమ్, ఇట్టుళిక్కోర్ అట్టుళిక్కోర్ ఎన్టుమ్ నిశ్చయిక్కపోమ్మోకామెయాలే, అట్టు
ళిక్కోర్ నినైత్తిరుప్పర్ కళైన్దపడి. అన్దుక్క, అభ్యాసకళే తాక, అవర్ కళే ఉరైప్పే
చ్చిల్లామల్ కవియైయిట్టు నిరూపిప్పానెన్నెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్
కళిత్వాది.) ఇవైయిరణ్ణు సద్గతియుమ్ స్వరసమన్తు, పిఱ్ఱాయుమ్ తెరియాతు; వన్దవిడగళి
కణ్ణుళిక్కోర్. ఇప్పడిప్పట్టవర్ కళే కాట్టిరే తిరివానెన్నెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కితార్
పీయరేయెన్కిత్వాది.) ఆనాలుమ్ శాస్త్రవశ్యునాన మనుష్యురవిట్టు కాట్టిరే
కక్కుడుమో వెన్న? ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (అకవిడైయెన్కిత్వాది.)

ఇరువర్ వన్దు నెరుక్కినారెన్నుమతుక్కు జ్ఞాపకమేత్తెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కితార్
(యముతిరుమకళిమెన్టు.) వెలుమ్ దీపమ్ పోరాతో, జ్ఞానదీపమ్ వేలుమోవెన్న
రుళిచ్చెయ్కితార్ (విళిక్కుణ్ణానాలుమిత్వాది.)

ఒరువనుక్కే జ్ఞానభక్తిసాక్షాత్కారమాకిణ మాన్టుమ్ వేణ్డుకైయాలే (మూ
ర్తిక్కుమ్ అర్థమొన్డెన్గిట.) వక్తామూవరాయిరుక్క ఒన్టాకిణపడియెప్పడియెన్న; అ;
చ్చెయ్కితార్ (మూన్టుముషికళిత్వాది.) వ్యాకరణమ్-శబ్దశాస్త్రమ్. ... *

మూ.—వైయమ్ తకళియా వార్ కడలే నెయ్యొక

వెయ్యొకతిరోక విళికాక-క-శెయ్య

శుడరాట్టియా నడికేర శూట్టినేకళోల్ మాలై

ఇడరాట్టి నీర్లుకవే యెన్దు.

అర్థము.—వైయ్యమ్-ఘామి, తకళియా-ప్రమిదేగాను, వార్-పారుచున్న, కడల్-
ముద్రము, నెయ్యొక-నెయ్యొగాను, వెయ్యొకతిరోక-ఉష్ణమైనకిరణములుగలసూ
ర్యుడు, విళికాక-దీపముగాను, (ఉంచి అనమానుముచేత సర్వేశ్వరుని తెలిసకొని)
ద్యు-ఎఱ్ఱనైన, శుడర్-కాన్తిగల, అట్టియాక-చక్రాయుధముగల శ్రీయశవతియొక్క,

మైరుమాక. యాదృష్టికమాక ఒరుఇడైకళియిలే పెరుక్కామ్ మమ్
మఱియుజ్జులుపుక్కు ఒరువర్ కిడక్క; మఱియొరువర్, “ఒరువర్ కిడ
క్కిఱవిడమ్ ఇరువర్ కు ఇరుక్కలామ్” ఎవ్వార్; మఱియొరువర్, “ఇ
రువ రిరుక్కుమిడమ్ మూవర్ కు సిఱ్ఱులామ్” ఎవ్వార్; ఇవర్ కళై
ఎమైరు మానుమ్ పిరాట్టియుమ్ పుకున్దు నెరుక్కుకిఱార్ కళే. [వాశల్ కడై
కళియాపుట్టుకా] ఇవర్ కళే సన్నుమిల్లాత పుటమ్మమ్ ఉళ్ళుమ్ కా
ట్టున్దోయోడొక్కుమ్. నమ్మెయిళియ నెరుక్కుకిఱార్ నైయటియ ఒరు
ప్రకాశకమ్ వేణుమెన్న ఉణ్డాక్కుకిఱార్ ఇవర్ కళిలేయొరువర్; “ప
తింవిశ్వస్య” ఎన్దిఱపడియే, శ్రియపడియే జగత్తుక్కు నిర్వాహకక్ ఎన్ది
తొరురువర్; విషయత్తిలే యిడుపట్టు భక్తిరూపమాన విళక్కేగ్గఱి
నొరురువర్; అతుడైయార్ కు అవక్ కాట్టక్కాణమ్ పడివై సాతా
త్కరిత్తా రొరువర్. జ్ఞానభక్తి సాతాత్కారజ్ఞోమూన్దుమ్ అడైవేయొ
రువర్ కు ప్పిఱన్దతానాలో వెన్నిల్; ఒణ్డాతు; వ్యాకరణత్తుక్కు మూ
న్దుకర్తాక్కు ఛణ్డానాఱ్ సేలే ఇన్నూపగుమ్ కూడి ఇష్వత్తెనిలైయిట్టార్
కళే. అనుచూనముఱిత్తాలే ఇళిక్తనమ్ దర్శనత్తుక్కు పెరున్దనన్దో వెన్నిల్;
వేదశాస్త్ర విరుగ్గనాన అనుమానమ్ ఇన్దుత్తపెరుకిఱతు. “వేదశాస్త్రా
విరోధినా । యస్తర్కే శానుసన్దతే” ఎన్దు-శాస్త్రత్తోడు శేరుమ్ అను
మానమితు. సావయవత్వాత్ కార్యమ్; కార్యమ్ విచిత్రమాకైయాల్
కర్తాపుమ్ ఆశ్చర్యశక్తి యుక్తనాక వేణుమ్.

(వైయమ్ తకళియా) భూమికరినైయాకైయాల్ తకళియాక్కి-
ల్లు. (వార్ కడల్) ద్రవద్రవ్యమాకైయాల్ నెయ్యాకక్కొణ్డుతు. (వెయ్య
కతిరోక్) తేజశపదార్థమాకైయాల్ విళక్కాకక్కొణ్డుతు. ఇమ్మూన్దుమ్
పళ్ళుభూతజ్ఞుక్కు ముపలక్షణమ్. (వైయమ్) పెరియివళ్ళత్తిలే ఒరు
† కళుల్ మితక్కుమ పోలే, భూమిజలత్తిలేనిఱ్ఱు మ్మొతు ఇతుక్కు ఓర్
‡ అడివేణ్డావో.

(వార్ కడల్) భూమియై అభిభవియాలే నిఱ్ఱుమ్బొతు ఓరడి క్కణ్ణావో, (వెయ్యకతిరోక్) ముప్పటిల్లాన్టు పలుతల్ కుత్తెతల్ శెయ్యార తోతే * భీషోదేతిసూర్యః ఆకవేణ్ణావో; “యస్సర్వజ్ఞః” ఇత్యాదికళి కొల్లుకిఱవనాక వేణ్ణావో. (శెయ్యవిత్తాది) ఇతుక్కొరునాథనుళన్ ప్పటిన్దాల్ అడిమై శెయ్యవేణుమ్. (శుడరాఢీయాన్) బ్రహ్మరుద్రాదిక ర్కుమ్ జగత్తిరిక దేశసమ్మన్దముణ్డేయెన్నిల్; అత్తెవ్వావ ర్రిక్కిఱతు; రాపాదికళిల్లెయెన్నుమ్ వాదికల్లై నిరస్తరాక్కకిఱతు. (అడిక్కే) పిరా క్కియల్లరే, ముత్తెత ప్పాతపడి వేణుమ్. (శూట్టినేన్ శోల్ మాలై) “యతో రాచోనివ ర్తంతే” ఎన్నిఱవిషయత్తె ములుపాడురువప్పేళి పుణ్ణిల్లాతవళికుము క్కొక్కినేన్. (ఇడరిత్తాది) ఎన్నెయళనాక్కుకైక్కాక. శొల్లాతిరుక్కై డర్. “ఇడరార్ పడువార్” ఇత్యాదివల్. గుణత్తె అనుసద్ధిక్కిలుమ్ కారిపర్వన్త మాయరుక్కుమ్ ఇవర్ కళుక్కు. మాఱనేరినమ్మి, “ఎమ్మె ర్మానై మఱక్క విరక్తిల్లెయో” ఎన్టారామ్. జగత్తిరిడర్ తీరుకై అర్థాల్ ద్రమ్. ౧

అరు.—ముతత్పట్టు. తకళియానతు సావయవముమ్ కార్యము మాయరుక్కై ాలే తకళియోలై సామ్యమ్. సముద్రమ్ మర్యాదై కెడారిరుక్కై యాలే ఒరుత్త జ్జెయాలే యడ్డానత్తెన్దు అలినుడైయ కార్యత్వమ్ తోల్ గుకిఱతు. ఆదిత్యన్ అవ జ్జెయిలే నడక్కై యాలే తన్నై శేషద్రవ్యమాకక్కాట్టి ఈశ్వరనై శేషియాక ాశిప్పిక్కిడాన్ద నడి.

తిరియవుమిశదమాక వృద్ధియిలేయేఱుకైక్కాక ప్రవేశన్దాడణ్ణి పాట్టుక్కర్థమ ప్పెయ్ కిఱార్ (మన్ ట్రాయాఱ్వార్ కళి లిత్తాది.) వైయమ్ తకళిక్కు కార్యకార ాల్లిన్ గుక్కిఱ్; ఇంబుస్సభావ పరమాంకయోజిక్కిఱార్ (భూమి కలిన్దెయ్యాకై లే యిత్తాది.) పుష్పాద్యుపకరణజ్జైక్కొణ్ణు ఏత్తినాల్ ఇడర్ పొనూ పెన్న; అచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇడరార్ పడువారిత్తాది.) కార్యరూపమానజగత్తై అనుసద్ధి సర్వేశ్వరనై యతీయప్పొమెప్పెన్; ఆరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (గుణత్తెయిత్తాది.)

ఎత్తైక్కణ్ణాలుమ్ అవనాకత్తోల్ ముమెన్నుమత్తుక్కు సంవాడిమాక ఓరైలియ్యమరుళి
చెయ్ కిటార్ (మాఱసేరియ్యాది.) ౧.

మూ.—ఎన్టు కడల్ కడైన్ద తెప్పలకమ్ నీరేల్ ముతు

ఒన్టు మతనై యుణరేన్ నాన్—అన్టు

తడైత్తు డైత్తు క్కణ్ పడుత్త వాఱ్చి, ఇతునీ

పడై త్తిడ న్దుణ్ణుమిల్ ప్ప పార్.

౨.

అథము.—కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దతు - చిలికినది, ఎన్టు - ఎప్పుడు ;
నీర-దానజలమును, ఏల్లెమతు-పుచ్చకొనినది, ఎప్పలకమ్-అప్పుమిక్కులు; అతనై -
ఆవ్యాపారములను, ఒన్టుమ్-ఒక్కటైనను, నాన్-నేను, యుణరేన్-తెలిసికొననైతిని.
అన్టు-అప్పుడు, అడైత్తు-అడ్డగించి, డైత్తు-నశింపజేసి, కడ్పదుత్త-నిద్రజేసిన, అఱ్ఱి-
సముద్రము, అతు-ఆ సముద్రము ; నీపడైత్తు-నీపుస్పృశించి, పడప్ప - విభజించి, డణ్ణ -
(వశ ఉదరమందు వసించునట్లు) భుజించి, ఉమిల్ ప్ప-క్రిక్కిన (జైటపఱచిన,) పార్-
భూమి, ఇతు - ఇది.

౩

వ్యా.—ఇరణ్డొమ్బట్టు. (ఎన్టు) ఇన్నముమ్ తరైయుమ్ నురై
యుమ్ మాఱ్చిల్. (ఎప్పలకమ్) లొక్కాన్దర త్తేయ్ ; అడిగిచ్చువడు తెరి
యాతో. (ఒన్టు మతనై యుణరేన్ నాన్) అన్టు ఎత్తేపోనేనో. (యుణరేన్
నాన్) అన్టెక్కు-ఎనక్కొన్నవేయొరువిషయమ్ లేదా అన్దరప్పట్టే. (అన్టి
త్యాది) ఒన్టేయో, ఇవరు త్రిపట్టపన్నిరణ్ణుమ్ పట్టతిల్లెయో. “యుణరేన్!”
ఎన్టు - ఇట్లన్దనాల్లెక్కు శోకిక్కిటార్.

కార్యతాగరతానుమానమ్ వేణుమో అవనుడైయ అతి
మానుషచేష్టితగ్గళ కడక్క చెయ్ లే. (ఎన్టు) కడైన్దనురైయుమ్ తిరైయుమ్
మాఱ్చిల్. (కడైన్దతు) కడైయప్పుక్కు క్కై-వాణ్ణినవర్ కత్తై
ఈశ్వరనాకొక్కళ్ళ వేణుమో. (ఎప్పలకమ్ నీరేల్ ముతు) ఇన్టు మహాబలి
యాలే నోవుపడానిన్దతో; అవనడిచ్చువడుమాఱ్చిల్; “నామనన్

వణ్ణితు ” ఎన్నుమ్మడి తోగ్గిరికిఁబిల్వైయో. ఇప్పులకమ్మన్ నీరేగ్గిరుతు
 ఎగ్గిఱతు. (ఒన్దుమతనై యుగరేణాన్) ఇచ్చేప్పిత్తళ్ళ కిడక్క కార్యాత్
 కారణానుమానమ్ పణ్ణిత్తిరియవోనాన్, అన్దు కేర- “ఒన్దుమతనైయుగ
 రేణ” ఎన్దుతు-అతిమానుషచేప్పిత్తళ్ళైక్కణ్ణు “ ఎత్తిఱమ్!” ఎన్దుమోహి
 క్కితారాకవుమామ్. “ ఎన్దుకడల్ కడైన్దు తెప్పులకమ్” ఎన్దుతు-ఎల్లాచె
 యల్ కళుక్కుమ్ ఉపలతుణమ్. “ఎన్దు” ఎన్దుతు-జ్ఞానవైశద్యమ్ శొల్లుకి
 ఱతు. జ్ఞానమావతు-యదేశకాలసన్బద్ధితయా యాతోరర్థమ్ తోగ్గిరికిఁబి
 తదేశకాలసన్బద్ధితయా అవ్వర్థతై కార్కట్టుకైయిఱ్ఱే. (అన్దుత్యాది)
 నీఅనైయడైత్తు త్తిరువిల్గొలేయజ్జిత్తుణ్ణాకిన్ కడవిలే, కణ్ పడుత్త-కణ్
 శర్ద. ఆఱీ, ఉడైత్తు-సంహరితైన్నవుమామ్. (ఇతువిత్యాది) ఇల్లాతవన్దు
 సృష్టిత్తు ప్రళయజ్ఞోళ్ళు అణ్ణిత్తియిల్ నిన్దుమ్ ఒట్టువిడువైత్తు, ప్రళయమ్
 వరుకిఱతెన్దు ఏఱ్ఱావే తిరువయిగ్గిలేవైత్తు వెళినాడుకాణ ప్పఱుప్పడవిట్ట
 పార్. ఇతు ఎన్దుతు-తామిరున్దభూమియాకైయావే; అతు ఎన్దుతు-అ
 త్తోడు సమ్బుత్త కడలాకైయాలుమ్, అసన్నిహితమాకైయాలుమ్.
 “ ఆఱీ - అతు ” ఎన్దున్వయమ్. శెయ్యుడైయవనన్దు కృషిపణ్ణువాన్;
 అల్లాతార్కుమ్ ఈశ్వరత్వ స్రస్థముణ్ణాకిల్ ఇతిలే అవర్ కళుక్కు-
 మొరు తొఱీ లుణ్ణాకాతో, ౨

ఆరు.—ఇరణ్డొమ్మట్టు. ఎన్దు, ఎప్పులకమ్ ఎన్దుతు-స్వరత్తిలేయామ్, ఇన్దున్దు,
 ఇప్పులకమ్మన్ ఎన్దు ప్రత్యక్షమామ్ తోగ్గిరికిఁబి. మూలత్తిలే అర్థనూక్కి (పన్ని
 రణ్ణుమ్ పట్టలిత్తైయో) ఎన్దు తుక్కినపడి. ఎన్దు-ఎన్దుకడల్ కడైన్దుతు, ఎన్దు - అన్దు
 సముద్రత్తై అడైత్తు ఉడైత్తుక్కణ్ పడుత్తతు, ఎప్పులకమ్ నీరేగ్గిరుతు, ఇన్దు-పార్-నీపడైత్తు
 ఇడన్దు ఉణ్ణు ఉమిడ్న్ద ఇనై, ఒన్దుమతనై యుగరేణాన్ ఎన్దున్వయమాక్కి యరు
 శిశ్చయేకేటార్ (ఉగరేనెత్తిత్తాది.)

ఇరణ్డొమ్ యోజనైక్కు అవతారికై యరుశిశ్చయేకేటార్ (కార్యాత్ కార్
 గానుమాన మిత్యాది.) ఆరుమానమ్ క్కీల్ పాట్టిలే (ఎప్పులకమ్ ఎన్దుతు.)

ఇప్పులక మెన్నెక్కు జ్ఞాపకమేనన్న; అరుళిచ్చెయ్ కెటార్ (ఇస్తు మహాబలియా లే యిత్తాది.) “అతనై” ఎన్నతు - కీర్తించు అనుమాన మాతల్; ఇప్పట్టిచ్చి న్నచేష్టతమాతల్. మేలే అనువాదత్తిలేల్లొచ్చెయన్ కళివశాన్నాల్ ఇట్లు ఎడుక్కొని నిడత్తిలుమ్, “ఎన్నతు అడత్తు, ఎప్పులకమ్ అడైత్తిడన్డుణ్ణుమిన్దరు” ఎన్న శొల్ల వేడ్డావోవెచ్చ; అరుళిచ్చెయ్ కెటార్ (ఎన్నకడల్ కడన్దు తెప్పలకమిత్తాది) “ఎన్న” ఎన్న-కడ్డాత్తోలే యిరుక్క, ప్రన్నరూపమాకై నూలే అన్దుకెయ్ తరుమ్ ఎప్పోను కెయ్ తా త్తోలే యిరుక్కయాలే (జ్ఞానవైశద్య మెన్నితరు.) అన్దుకెయ్ తరుమ్ ఎప్పోను తోగ్గు ముక్తె జ్ఞానమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కెటార్ (జ్ఞానమావతిత్తాది.) ఇరు, అరు, ఎన్న-సన్ని హితమాకవుమ్ అసన్ని హితమాకవుమ్ శొల్లువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కెటార్ (ఇరు వెన్నతు, తామిత్తాది.) అత్తోను - తీరాభియోడు.

“అడై త్తుడై త్తు క్కరణ పడుత్త వాళీ అరు, వడై త్తిడన్డుణ్ణుమిన్దరు పార్ - ఇరు” ఎన్ననయమ్. ఎన్న ఇవైయ్ ల్లావ కెయ్ తరుళిక్కును, అన్దు - అన్దువకాలగ్గిలే, ఒన్దువుతనై-అవన్దుమిన్దరుమ్, ఉణరేణ్-అటన్దేనిల్లె యెన్నపడు. ౨

మూ.—పారశుమోరడివై త్తోరడియమ్ పారుడున్న

నీరశవుమ్ శెల్ల నిమిర్ న్దలే—సూరురుచి

పేయశవు కణ్ణ పెరుమా నటక లేక

నీ యశవు కణ్ణ నెట.

3.

అగమః—సీరడి-నిర్విలయ మైన ఒక శ్రీపాదమును, పారశవుమ్ - భూమియం తియు, వైత్తు-ఉనిచి, సీరడియమ్-ఇంకొక శ్రీపాదమును, పార్-భూమి (అండకటా హమును), ఉడుత్త-చుట్టునుడు, నీరశవుమ్ - బలవర్కంతమును, శెల్ల-పోవునట్లు, నిమిర్ న్దలే-పెరిగినదే, సూర్-దేవతా భామయొక్క (యోగదయొక్క) ఉరుచి- ఆకారమునుగలిగిన, పేయ-పిశాచ మైన పూతనయొక్క, అశవు - ఎల్లము, కణ్ణ - తెనిసిన, పెరుమా-సాష్ట్రము । నీ-నీవు, అశవుకణ్ణ - ఎల్ల గాగుచిన, నెట - సన్నాగమును, అటకలేక-తెలియను.

3.

వా.—అవ.—మూన్తామ్బట్టు. (పారిత్యాది) అబ్బామియై యడైయవళదా నెన్దు ఇవనుక్కు ఈశ్వరత్వమేశొల్ల అశక్తైక్కు విషయ ముణ్ణాకిల్లనో వెన్దిటార్.

(పారశపుమోరడివైత్తు) భూమియుళ్ళవళపుమ్ ఓరడివైత్తు. (ఓరడియుమ్) వై త్తవడియై చ్చొల్లపుమామ్ ; ముఠాయడియాకపుమామ్. (పారుమత్త) “పావనీరుడైయాడైయాకచ్చుర్ర” ఎగ్గిపడియేభూమియై ఆవరిత్తజలత్తైక్కడనైర్నపుమామ్ ; మేలిల్ అణ్ణత్తైచ్చున్ద జలత్తళపుమ్ శెన్దతెన్నపుమామ్. (శూరురువినిత్యాది) “శూరుమణ్ణుమ్ తెయ్ వప్పెణ్” ఎగ్గిపడియే-విలడణమాన వడివెగ్గిఱు. పేయై, “లెయ్ వప్పెళ్” ఎన్నలామో వెన్నిల్ ; “పిశాచాదేవయోనయ్” ఎన్ఱు-పిశాచక్కిలై నుమ్ దేవయోనియిలే కూట్టుకెయూల్ ఆమ్. (పేయళపుకణ్ణ) పీయాక పరిచ్చేదిత్త. పీయాకపరిచ్చేదిక్కైయావతు-ముడిక్కైయెన్ఱు పారుళామిఱే. (పెరుమాళ్) పూతనైయైముడిత్తు ఒరుశేపియై జగత్తుక్కు త్తనాయ్. “స్తవ్యంతద్విషసమిశ్రం రవ్యనాసీజ్జగద్గురోః.” (అఱికిలే నిత్యాది) నీశెన్త వోరోశెయ్లై ఎన్నాల్ పరిచ్చేదిక్క పోప్పీకిఱిత్తై. అన్ఱయే, నహాబలియాలే అపహృతైయాన భూమియై యళన్ద ఉఱిరువడికళిల్ ఇట్టుక్కొణ్ణాఱోవే ఎన్నై ఉఱిరువడి కళిలే యిట్టుక్కొణ్ణు, పూతనైయైపోప్పీనాఱోవే ఎన్నుడైయ విరోధి యైపోప్పీ ఎన్నై విషయాకరి త్తవడియఱ్ఱిలేక ఎన్నపుమామ్.

పారశపుమ్-అవసలేకవై తాగ్గినఅరుమై. ఉడుత్తనీరళపుమ్-అవ రణజలమ్. పేయళపు-ఎన్ఱై. పెరుమాళ్-అన్ఱెయలాలే ఎన్నైయన్ఱొక్కి నవణ. నీశిలరై పురిచ్చేదిక్క మ్బొతు వరుత్తమిన్ఱై; ఉన్నై పురిచ్చేది పావర్ ముడిన్దే పోమిత్తనై. తానై పేయాక్కినవడి. నీ అళవిట్టువైత్త పుపాయమ్; ఉఱారాఱోఱీయ ప్పణ్ణుకిఱాయో, ఉఱరప్పణ్ణుకిఱాయో. 3

అరు.—మూన్ఱాన్బుట్టు. కీఱ్చొన్ఱు ఇరణ్ణుక్కుమ్ అరుగుణమాక ఇరణ్ణుగమరు శిచ్చెయ్కిఱార్ (పావనీరత్యాది) పార్-భూమియాతల్ అణ్ణిల్లియాతల్. ఆవరిత్త జలమ్. - శుద్ధోడకమ్. నెఱి. శెయ్యతల్; ఉపాయమాతల్. కుశైతాన్ఱుకై - కడి

వాశ్శైవిట్టుప్పిడిక్కుమాపోలే మట్టిలే నిలుత్తుకై. ఎన్దైక్కాల్ - ముడిక్కై. ఆశ్శై
యుమ్ పేయైముడిత్తైయుమ్ పగ్గం అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (నీలిరైయిత్తాది) 3.

మూ.—నెటి వాశల్ తా నేయాయ్ నిన్దానై, విన్దు

పొటి వాశల్ పోక్కుత్తమ్ శాత్తి-అపవానామ్

ఆలమర నీమి లఱమ్ నాల్వార్ కున్దురైత్త

ఆలమమర్ కణ్డత్తరై.

౪.

అర్థ.—ఆలమరనీమి-నటవృక్షముయొక్కనీడలో, అఱమ్ - ధర్మమును, నాల్వార్ కు -
(ఆగస్త్యులు మొదలైన) నలుగురికి, ఆన్దు-ఆనాడు, ఉరైత్త - ఉపదేశించిన, అఱమ్ -
విషము, అమర్ - కలిగిన, కణ్డత్తు-కంఠముగల, ఆరై - శివుడు, విన్దు-విదవిధములుగల
పొటి - ఇంద్రియములయొక్క, వాశల్ - ద్వారములలో, పోర్ - ముద్దముగఱచేయ, కత్తమ్ -
కవాటమును, శాత్తి - నూసి, నెటి - స్వరూపానురూపమైన, వాశల్ - ఉపాయము,
తానేయాయ్ - తానేయుపేయమై, నిన్దానై - ఉండ నశ్వశ్వరుని, అపవానామ్ -
తెలిసికొనునట.

౪.

వ్యా.—అప, — నాలామ్ బుట్టు. నీరటిని నీ రాకల్ ఈశ్వరనటియా
నోవెన్న; “ఎమ్మెరుమాన్ ప్రసాదమహియాక ప్పిఱన్ద అటివుడైయనాన్
తడుమాతానిన్దై, తపస్సమాధియాలే పెన్ద్రవటివుడైయవన్ ఉపదేశి
పుతే!” ఎన్దు తేప్పిక్కత్తార్.

(నెటి యిత్తాది) నెటియానవాశల్; ఉపాయమాన వాశ
లెన్నపుమామ్. “నెటి” ఎన్దు - ఉపాయమాన్, “వాశల్” ఎన్దు -
ఉపేయతై చ్చొల్లిగిరాయ్, ఉపాయముమ్ ఉపేయముమ్ తానేయాయ్
నిన్దవనైయెన్దుమామ్. ఇప్పోతు ఇతుశొల్లికిటతు-పాప్తిలవనైయొళియ
నన్దాకిలన్దో అటివుమ్ అవనైయొళియనన్దావతు ఎన్దైక్కాక. (విన్దు
పొటివాశల్) ఒన్దై యడక్కిల్ ఒన్దుతిఱక్కు మెన్దై. నీరైయడైక్కప్పక్కా
ల్ ఓరిడమడైక్క ఓరిడమ్ శోకోఱ్ఱుప్పడుమాపోలే. “చచ్చులంసామనః”

† శోకోఱ్ఱు - జలనిగమనయోగ్యరథము.

ఎన్నిపడియే. (పోర్క్కతవమ్) అడైక్కప్పక్కాల్ ఒణ్ణాతపడిపొరానిన్
కతవమ్. “శాత్తి” ఎన్టతు-అడైక్కప్పీకామైయాలే. “అటివానామ్” ఎన్ట-
తేపిక్కితార్. (అలమరసిల్) తాన్ తపస్సుపణ్ణిన ఆలమరసిల్లిలే.
తాన్ భగవత్సమ్మన్దమ్ పణ్ణువతుక్కుమున్నే శిష్యపరిగ్రహమ్ పణ్ణువారై
పోలే, సర్వజ్ఞురైన అజాతశత్రువుక్కు బ్రహ్మజ్ఞానమిన్టయే యిరు
క్కిట బాలాకి ఉపదేశిత్తాటోలే. (అటమ్) సమాశ్రయణ ప్రకా
రమ్. (నాల్వోక్కు) అగ స్త్యపులస్తాదికళుక్కు, (ఆలమమర్కణ్డత్తర్) తామసగుణత్తుక్కు
చేర్న్దతు శేయ్యుమత్లతు, “ సత్వాత్సజ్ఞాయతే
జ్ఞానమ్” ఎన్నిపడియే కతట అవన్కడవనోవెన్ఱిత్తార్.

(నెటివాశల్) స్వరూపానురూపమాన వుపాయమెస్తుమామ్.
(నిన్టానై) సిన్దమ్. (శాత్తి) పరున్దిచ్చాత్తలామిత్తనై, తాళిడవొణ్ణాతు,
ముకత్తిలే యత్తెయమ్. నల్లవిషయమ్ కాట్టావిడిల్ * కుతటుకొట్టుమ్.
“పరందృష్ట్యానవర్తతే” పణ్ణావిడిల్ ఉపాయముణ్డో. (అటివానామ్)
† పడవడెన ‡ శిష్టుక్కొళ్ళుమిత్తనై యల్లతు అజీవుక్కు అడైవుణ్డో.
శీరామప్పిళ్ళైక్కు-భట్టర్, “ఇతువే ధారకమాక విరుక్కిట సాధువై
నలియాతే” ఎన్టరుళిచ్చెయ్తార్. నాల్వర్ - దత్తాది కళో, (అలమ
మరిత్యాది) ఎమ్మెరుమాన్ కొడుత్త ¶ వెళిచ్చెటిపు మాత్రత్తెయ్యమ్,
విషహరణశక్తిమెయ్యుజ్జొణ్ణ ఇత్తుణ్డెయిలే ఇళియప్పీమో. ౪.

అరు.—నాలామ్బట్టు. “ఈశ్వరాద్ధానమస్విచ్ఛేత్” ఎన్ట - ఈశ్వరనాక
చ్చొల్లప్పట్టరుడన్ అటియానోవెన్న్; “అటివానామ్” ఎన్టెయాలే తేవనోరబు
కిటతు, కోణ్ఱుప్పడుకై - నెక్కిన్డకనై. పణ్ణువతుక్కు - తనక్కుణ్డావ
తుక్కు మున్నేయెన్టపడి. “అటివానామ్” ఎన్ట ఇవనుక్కు జ్ఞానసీనత్వజ్ఞొల్లు

* కుతటుకొట్టుమ్-హింసించును. † పడవడెన-త్వరితముగ.

‡ శిష్టుక్కొళ్ళుకై-శిష్యులనుసంపాదించుట. ¶ వెళిచ్చెటిప్ప-జ్ఞానప్రకాశమే.

కైయాలే ఇవణ్ ఉపదేశిక్కిఅతుక్కు ఇతువు మొరు దృష్టాన్త మరుళిచ్చెయ్కేటార్ (సర్వజ్ఞ నానపనిత్యాది). అజాతశత్రు-ధర్మపుత్రణ్. ఇన్దవిడ నైరియాతు. అదిక్కు - దక్షప్రజాపతి, కశ్యప ప్రజాపతి. కుతలుకొట్టియాన ఇన్దియన్దల్ ఎప్పొతునివృత్త మామెన్న; అరుళిచ్చెయ్కేటార్ (పరదృష్టానివర్తతేయెఱు). దుర్గహమాన ఇన్దియన్దలై నిగహిక్కు పేణ్ణువాసెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కేటార్ (పణ్ణావిడి లిత్త్యాది). సర్వేశ్వరనై యణ్ణెక్కు ఉపాయముణ్డో ఎన్ఱపడి. రుద్రణ్ అతివు కేట్టాలేదురభిమా నియెన్దెక్కు సంవాదమాకట్రైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్కేటార్ (శిరామప్పిల్వైక్కు ఇత్త్యాది). పిల్వై, రుద్రనుడైయదురభిమానత్తెయిట్టు అనేకమాకనిన్దిక్కు, అవనుక్కు అతుధారక జ్ఞాణువ్, అవణ్ వట్టి ఏకపాకితీర్ ఎన్ఱార్భట్ట రెన్ఱపడి. ఇత్తుతైయిలే సర్వేశ్వరనై యణ్ణెయప్పొమో. అతివానామ్ ఎన్ఱన్దయమ్. ౪

మూ.—అర్క నారణన్ నామమ్ ఆణ్ విడై పుళ్ళూర్తి

ఉరై నూల్ మత్తై యుత్తైయుజ్కోయిల్-వరై నీర్

కరుమ మట్టిప్పలిప్ప కైయతు వేల్ నేమి

ఉరువ మెరి కాన్ మేని యొన్ఱు.

౫.

అర్థము. అర్క-హరుండని (ఒకనికిని), నారణన్ - నారాయణుండని (మఱి యొకనికిని), నామమ్-పేరు. (వారిద్దరికివరుసగ) ఆణ్-జ్ఞానములేని, విడై-వృషభ మును, పుళి-గరుత్మంతుడును, ఉన్ది-వాహనము. నూల్-అగమము, మత్తై-వేదము, ఉరై-ప్రమాణము. వరై-కైలాసగిరి, నీర్-మహాగ్ధవము, ఉత్తైయుజ్కోయిల్ - వాస స్థలము. అట్టిప్ప-సంహారము, అలిప్ప-సంరక్షణము, కరుమమ్-వృత్తి. వేల్ - ఈటె, నేమి - చక్రము, కైయతు-చేతిలానుండునది, ఉరువమ్-శరీరము, ఎరి-అగ్నివంటిది, కాన్-మేఘమువంటిది, ఓన్ఱు-ఒకడైనరుద్రుడు, మేని-శరీరము, ౫.

వ్యా.—అవ.—విద్రామబుట్టు. నాట్టిలే ఈశ్వర నాకనిశ్చయిత్తుప్పొరుకిఱ వనై “ అతివానామ్ ” ఎన్ఱు - నీర్ శొల్లుకిఱపడి యెజ్జ నేయెన్నిల్ ; అవీశ్వరత్వమొబ్బలే కాణుజ్కోళ్ అతిపు మెన్నిటార్.

(అర్క నారణన్ నామమ్) ఒరుత్తనుక్కు నామమ్ అర్క ; ఒరుత్తనుక్కునామమ్ నారాయణన్. స్పష్టమానజగత్తు తీమ్మిలే కైవ శర్మూ తనై ముడిత్తుక్కిళ్ళ ప్పక్కాల్ అత్తై సంహరిక్కైక్కాక

అవకొణ్ణవడివుక్కు ప్రకారభూతనానతా హరనాకితా. ఈశ్వ
రక * కైయడైప్పాక కా-ర్కమ్ శెయ్యుమిడత్తిల్ అజీయుమ్ వీలా
విభూతియిలే ఇవనుకన్వయమ్. మానాపిక్కు నిర్వాహకరానారై
ప్పీలే. (నారణక) ఉభయ విభూతియుమ్ తనక్కు ఆవాసస్థానమాయ్
అవద్రుక్కు ఆలవ్వునమాయరుక్కు మెన్దిట్టు “ నారాయణ ” ఎన్దు
తిరునామమ్. (ఆకవిడైవుక్కుర్తి) † కైక్కొళాణ్ణికళైప్పీలే ఒరు
త్తనుక్కు ఒరు ఎరుతువాహనమ్; ఒరుత్తనుక్కు ఒరు * వేదా
త్తావా యిరున్దుళ్ళ పెరియతిరువడి. (ఉరైనుల్ మత్తై) ఒరుత్త
నుక్కు ఉత్తర్వజ్జొల్లువతు ఆగమమ్; ఒరువనుక్కు ఉత్తర్వమ్
జ్జొల్లువతు అపారుషేయమానవేదమ్. (ఉత్తైయుజ్జోయిల్ వరై
నీర్) తక కారిన్యత్తుక్కు ఛేర్న్దమలై ఒరుత్తనుక్కు వాసస్థానమ్;
తన్నుడైయ తణ్ణిమైక్కు ఛేర్న్దనీర్ ఒరువనుక్కు. (కరుమహభిష్టలిప్పు)
ఒరువనుక్కుకర్కమ్ అజీకై; ఒరువనుక్కుకర్కమరత్తై. అజీకై
యెన్ద్రాల్ అతొన్దిలుమ్ నిఱుమ్; అభిష్ట ఎన్ద్రాల్-అజీక్కుమతిలుమ్
శెల్లున్. (కైయతువేల్ నేమి) ఒరువనుక్కు ఆయుధమ్ పిణిన్దిన్ది
కళైప్పీలే వేల్; ఒరువనుక్కు ఆయుధమ్ “తమసంపరమోధాతా
శక్తచక్రగదాధరః” ఎన్దిఱ ఆయుధమ్. నిలాత్తుక్కుటిభగవాన్, భట్టరై,
“పరమపదత్తిలుమ్ ఈశ్వరక చతుర్భుజనాయరుక్కు మెన్దుమిడత్తుక్కు
ప్రమాణముణ్డో” ఎన్దు కేట్క; “తమసంపరమోధాతాశక్తచక్రగదాధరః”
ఎన్దు పేశానిన్దతిత్తే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్య; అవక కొపిక్కు; “ప్రమాణగతి
యిరున్దవడియితు, ప్రసన్నరామిత్తనైయిత్తే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్.
(ఉరువమెరికార్) ఒరువనుక్కువడివు ఎరి; సంసారతప్తనాయ్ ఛెన్దు
వనుక్కు నెరుప్పిలే విఱున్దాతోప్పీలే. ఒరువనుక్కువడివుకార్; తప్తనాయ్
ఛెన్దువనుక్కు ఒరునీర్ చ్చావియిలే వన్దిత్తాతోప్పీలే శ్రమహరమానవడివు.

(మేనియెన్టు) ఇప్పడి విసదృశమాయరుకైరయాలే ఒన్టుశరీరమ్; ఒరు త్తాశరీరి. “అన్తఃప్రవిష్టశ్శస్తాజనానాంసర్వాత్తా” ఎన్టాల్ “సర్వ శ్చాస్యశరీరమ్” ఎన్టుతోల్ బుమాపోలే, “ఒరు త్తాశరీరమ్” ఎన్టాల్ ఒరు త్తా శరీరియెన్టు తోల్ బుమితే, జ్ఞానమిల్లామైయాల్ ఇవనైశ్వర్య ముమ్ ఆఱుపీటలెన్దితార్.

(అరణ) శిలరై నశిప్పిక్కుమవనొరువణ. (నారణ) తదీయ తై యొఱీయ ఉళనాకాతవనొరువణ. “నీ ఎన్నైయన్టుయిలై,” (ఆవిడై) అవననైశ్వర్యసూచకమ్. (పుళ్) “కెరుడవాకనన్దుయి,” ఇవనైశ్వర్య సూచకమ్. (ఉరై) ఆప్తికేటర్ వేణ్ణిల్ విప్రలమ్భాది దోషదూషితమ్. (మత్తై) అపారుషేయ నిత్య నిర్దోషశ్రుతి. (వరై) కారిన్యత్తుక్కు సదృశ మానవిడమ్. (నీర్) తణ్ణిలిక్కు త్తక్కు విడమ్, (కరునుమ్, అఱిప్ప) నశిప్పికైర; (అలిప్పు) రక్షికైర. (వేల్) కాణవయిఱులుమ్. (నేమి) విట్టాలుమ్ “ఇన్నా రెన్ఱటియే” ఎన్నప్పణ్ణుమ్. (ఎరి) నెరుపైఎత్తూపుమ్. (కార్) కాణజీవిప్పిక్కుమ్, (మేనియెన్టు) ఒన్టుశరీరమ్; ముత్తణ్ణయవణ శరీరి యెన్టు తన్నడైయిలే వరుమితే. అన్తర్యామి బ్రాహ్మణ తై నినైకిర-తార్.

(అరణ) తన్నై యొఱీయ ఒన్టైయఱియాలే నిఱిగి వీశ్వరత్వ మిల్లై. (నారణ) తన్నై యొఱిన్దవత్త లాన్ఱఱియి వీశ్వరత్వమిల్లై. (ఆణ) అనీశ్వరత్వసూచకమ్. (పుళ్) ఈశ్వరత్వసూచకమ్. (నూల్) శొన్నవనుక్కు ఆప్తియిల్లైయాకి లప్రమాణమ్, (మత్తై) ఆప్తవాక్య సూనప్రమాణమ్, అఱిప్ప-అలిప్పు-ఇవత్తణ్ణసూచిప్పిక్కిఱు-అరణ - నారణ. వాచకశబ్దత్తుక్కు వచనక్రైయేపోలే. (వేల్) కలక్క-వరిలుమ్ భయమామ్. (నేమి) పిరిద్దాలుమ్ “ఇన్నా రెన్ఱటియే” ఎన్నప్పణ్ణుమ్. ఉరువమ్, ఎరిమేనియెన్టు; కార్ మేనియెన్టు. ఇట్టనే శేర్ ద్విరుక్క-వేణ్ణా వో. క్కేవమ్, అఱిప్ప-డెయార్ క్కుచ్చొల్ల వేణుమోశేర. ౫

అరు.—విద్వామ్బట్టు. మానావి - మహానవమియిట్టట్టు మలకార్మ్; అతు ఉడనే ఆట్టియుమెన్టపడి, ఊర్తి - వాహనమ్. ఉరై - ఉత్కర్షణై చ్చొల్లు క్కిఱు. వేటారుశబ్దతాలే శొల్లామల్, “ఆట్టిప్ప ఆత్తిప్ప” ఎన్ఱ ఇన్ఱైయిట్టచ్చొల్లు వానెన్ఱెన్ఱు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆట్టిక్కై యెన్ఱైత్తాది). అవకాకృత్తన్దానమ్ ఇవనే అన్తరాత్తావాయిరుక్కుచ్చెయ్ కైయాళే అరుపు మిసనిట్ట వట్టక్కైక్కా-క ఇన్దశబ్దతాలే శొల్లకిఱిత్తెన్ఱుభావమ్. తిరువాట్టియే ఆయుభమెన్ఱైక్కు సంవాదమాక ఓరైతివ్యామరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నిఱుత్తుక్కుఱిగవనిత్తాది.)

మేల్ యోజనైక్కు అవతార్ కైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (జ్ఞానమిల్లామైయిత్తాది). ఆఱ్ అఱి - చాటు. ఆఱ్ అఱి శోలుమ్, ధీ పీఱర్ పుడై కైయమ్ ఎన్ఱక్కు - నైయ శల్ ఎన్ఱుధన్ఱి. ఉరై-ఆగమమ్. “నూల్” ఎన్ఱు - సామాన్యమాయ్ ఉరైయాకిఱి నూలెన్ఱుతల్, మత్తైయాకిఱి నూలెన్ఱుతల్. విట్టాలుమ్ - కొల్ ఎన్ఱు మేలెన్ఱువిట్టాలుమ్ అప్పొత్తుమ్ భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్ఱపడి. ఆట్టిప్ప, ఎన్ఱి అవాచ్యతై, ఇవన్ఱుక్కు వాచకమాన “అరకా, నారణక” ఎన్ఱి అశబ్దమ్ కాట్టుచ్చుడియెన్ఱెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వాచకశబ్దత్తుక్కిత్తాది). ఇన్దవాక్యమ్ తెరియాళు. రుద్రనైవిట్ట చాశ్వర నైప్పల్ మి కైక్కు ఇన్ఱుట్టుప్పొరుమో, అవకా స్వరూపస్వభావ క్కళిల్లామ్ శొల్ల వేణ్ణా వో వెన్ఱు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అఱిపుడైయార్ క్కిత్తాది). ౫

మూ.—ఒప్పు మజన్దతయే నోతనీర్ వణ్ణనైనాన్

ఇన్ఱు మజప్పనో వేణ్ణకాళ్ - అన్ఱు

కరువరక్లత్తు ట్కిడన్ఱు కైతొళుతేన్ కణ్డేన్

తిరువరక్ల మేయాన్ త్తిశై.

౬.

అర్థము:—అన్ఱు - అప్పడు, కరువరక్లత్తుళే - గర్భమునందు, కిడన్ఱు - ఉండి, తిరువరక్లమేయాన్ - శ్రీరక్లనాథుని, తిశై - దిక్కును, కణ్డేన్ - నేవించితిని, కైతొళుతేన్ - అజ్ఞానిజేసతిని, ఒన్ఱుమ్ - ఒక్కఁడైనను, మజన్దతయేన్ - మరిచి ఎఱుఁగను, ఏణ్ణకాళ్! చపలులా! నాన్ - నేను, ఇన్ఱు-ఇప్పడు, ఓతనీర్వణ్ణనై - సముద్రముయొక్క కాన్ఱిపాటి కాన్ఱిగలవానిని, మజప్పనో - మరితున్నా. ౬.

ఆఱ్ అఱి - చల్లారిస. ధీ పీఱర్ - చినిగిస.

వ్యా.—అవ.—ఆతామ్బట్టు. అవనై శరీరతయా శేషమెన్ఱీ రాకిల్ సీరుమ్ శేషభూతరన్ఱో, సీర్ ఉపదేశిక్కిఱవడి యెఱ్ఱనైయెన్నిల్; ఎనఱ్ఱు అవన్ ప్రసాదమ్ అడియాకైయాలే ఎన్నుతిశఱై యిలై యెన్ఱితార్.

(ఒన్ఱు మఱన్దటియేన్ - అన్ఱు కరువరక్లత్తుట్కిడన్ఱు కైతొళులేన్ కణ్డే) గర్భవాసమ్ పణ్ణానిఱ్ఱుచ్చెయ్ లే, “ఎయో! నోపుపట్టాయా కాతే!” ఎన్ఱు అవన్ కటాక్షిక్కి అవనైక్కణ్డే. తమ్ముడైయెవలక్కా మైయై క్కిణ్ణ సామోత్కరిత్తతాక చ్చొల్లుకితార్. (తిరువరక్ల మేయాకొత్తై-ఒన్ఱుమ్ మఱన్దటియేన్) పెరియపెరుమా* ఇడైయాట్టత్తిల్ అవరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూతికళిలాన్ఱుమ్ మఱన్దటియేన్. (ఓతనీర్ పణ్ణనైన్ అన్ఱు మఱప్పనో) శ్రమహరమాన వడివైయైడైయ పెరియపెరుమాలై ఇన్ఱు మఱప్పనో, ఇతుతాన్ దేహాయాతై యాయ్ పరవ్రతిపాదనయోగ్యమాన కాలత్తిలే మఱప్పనో. (ఏణ్ఱాకాళ్) ఇవ్వి షయత్తిల్ † పుతియ తున్దటియాతవర్కళే యెన్ఱితార్. తిడైయెన్ఱుతు- అవనిడైయాట్టత్తిలే యెన్ఱవడి. అద్దిక్కిలే యెన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(ఒన్ఱు త్యాది) కణ్డవళవిలే ఒన్ఱుమ్ మఱన్దటియేన్, ఉమ్ముడైయ సాజన్యమోవెన్నిల్; అన్ఱు, (ఓతనీర్ పణ్ణనై) మఱక్కవొణ్ణత వళుకు, ఏణ్ఱాకాళ్ - మఱక్కవొణ్ణత విషయత్తైవిట్టు నినైక్కవొణ్ణత విషయత్తైప్పోడి నిట్టిఱవర్కళే (అన్ఱు) “అఱియాక్కాలత్తుళ్ళే” “జాయ మానంహి.” (కరువిత్యాది) మఱక్కైక్కు హేతువుళ్ళ విడత్తిలే మఱన్దటియేన్; నినైక్కైక్కు హేతువుళ్ళ విడత్తిలే ఇన్ఱుమఱప్పనో. తిరువరక్ల మేయా నిడైయాట్టమ్. పరదనైయిలేయో, ఎల్లై నిలత్తిలే.

* ఇడైయాట్టత్తిలే-విషయమందు.

† పుతియతున్దటియాత-నూతనానుభవము దెలియని (ప్రవేశములేని.)

“అస్తు కరువరక్కణ్డుట్కిడన్దు-తిరువరక్క మేయాన్ తిశై - కైతొళు
తేన్ కణ్డేన్; ఒన్దుమ్ మఱన్దటియేన్; ఓతనీర్ వణ్ణనై నాన్ ఇన్దు మఱ
ప్పనో పణ్ణకాళే!” ఎన్దన్దయమ్. ... ౬

అరు.—ఆతామ్బట్టు. గర్భావస్థయిలే కాణక్కుడుమో వెన్న; ఆరుళి
శ్చెయ్ కితార్ (తమ్మడైయలిత్యాది).

జాయనూసంహి - జాయనూనకాల త్తిలే.

౬.

మూ.—తిశైయమ్ తిశై యులు తెయ్ వముమ్

తెయ్ వ త్తిశైయమ్ కరుమక్క శెల్లామ్ - అశైవిల్ శీర్

కణ్డేన్ నెడుమాల్ కడల్ కడైన్ద, కారోత

వణ్ణన్ పడైన్ద మయక్కు.

... ౭.

అగము.—తిశై యమ్-దిక్కులను, తిశై-దిక్కులలో, ఊలు - చేరిన, తెయ్ వ
ముమ్-దేవతలును, తెయ్ వత్తు - (౩) దేవతలకు, ఇశైయమ్-అనుకూలమైన, కరుమక్క
శెల్లామ్ - వ్యాపారములన్నియు, అశైవు - నాశము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణ
గుణములుగల, కణ్డేన్-కృష్ణుడుగా నవతరించిన, నెడు- సర్వాధికమైన, మాల్ -
మహిమగలవాడును, కడల్-సముద్రమును, కడైన్ద- చిలికిన, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్-
సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - ఐదుమేనిగలవాడునున్న సరియిపతి, పడైన్ద-సృజించిన,
మయక్కు - భౌతికకములు.

౭.

వ్యా.—అవ.—పణ్ణామ్బట్టు. అల్లాత దేవతైకళ శరీరతయా
శేవభూతర్ నిర్వాహ్యర్, అవనేశేషి నిర్వాహకనెన్దు శొల్లుప్పడి
యెన్జనే? అవర్ కళుమ్ ఓరో దేశజ్జళుక్కు ఈశ్వరరమాయ్ అవర్ క
ళుక్కు ప్రధానమాన శెయల్ కళుముణ్డాయ్ ఛెల్లానిల్లు వెన్న; అతు
క్కుమ్ అడియవనే; అతు అవన్ స్వాతన్త్ర్యత్తుక్కు వధక మెన్డితార్.

(తిశైయమ్) దిక్కోడే కూడిన భూమియమ్. (తిశైయులు తెయ్
వముమ్) అద్దిక్కిలే వ్యాప్తరాన దేవర్ కళుమ్. (తెయ్ వ త్తిశైయమ్
కరుమక్క శెల్లామ్) అవ్వవదేవతైకళుక్కు పొరుద్దిన కర్మజ్జ శెల్లామ్.
తిపురదహనాది. (అశైవిల్ శీర్) అల్లాతారుడైయ శీరుక్కు అశైవుణ్డు

పోలే కాణమ్. (కణ్ణ) తన్నై ఇతర సజాతీయనాక్కువతు తన్ను
డైయ ఇచ్చెయాలే. (నెడుమాల్) „యతోవాచోనివర్తన్తే” ఎష్టు ఓత
ప్పదుమ్ పెరియవణ. (కడల్ కడైన్) పెరియవణ ఎన్నిరాతే అరియన
శేయతు నోక్కుమవణ. (కారోతవణ్ణ) నోక్కా తేయ్ఱిక్కిలుమ్ విడ
వొణ్ణైతవడివు. (పడై త్తమయక్కు) ఫలశ క్తియైయుమ్ కొడుత్తువైత్తాల్
తణ వట్టివారాతవర్ కత్తై యఱివు కెడుక్కువ్పడి. అల్లాతా రటియావి
డువాణ. „డైవీహ్యేషాగుణమయీ”.

(తేయవ త్తిశైయమ్) సృష్ట్యాదికర్తజ్యో . (ఆశైవల్ శీర్) నిత్య
మానకల్యాణగుణమ్. (కణ్ణ నెడుమాల్) ఆశ్రితరైవిడాత పెరుమ్ పిత్తణ.
(కడల్ కడైన్) అపేక్షిప్పారే వేణ్ణువహ. (కారోతవణ్ణ) గుణహీన
నానాలుమ్ విడవొణ్ణైతు. 2.

అరు.—బ్రాహ్మణుడు. ఇప్పడిప్పట్ట చరకభుక్కుమ్ అవనే వారణ మన్నెయాలే,
అవణ స్వాతంత్ర్యతై వర్ధిప్పిక్కిలుతు-అవణ పెరుమైయైక్కాట్టుకిలా తన్ణపడి.

చేతనరుక్కు ఫలశ క్తియైయుమ్ భోక్తృత్వశ క్తియైయుమ్ తన్నిమి త్తమాన
ఉపాయతై అనుష్ఠితైక్కు ప్రవృత్తినివృత్తి శ క్తియైయుమ్ కొడుత్తిరుక్కుచ్చయ్తే
యుమ్ తన్నై ఆశ్రయియాలే యగుక్కుమవర్ కళై తర దేవతైకళైప్పర్ శ్రిక్కెట్టు
పోకైక్కాక అన్ద దేవతైకళై ప్పడైత్తమాడై. (అఱియావిడువాణ) ఒరుత్తరు
మఱియాతపడి పణ్ణివై త్తమాడై. అట్టయే, దేవర్ కళుక్కు ఫలప్రదశ క్తియైయుమ్
అత్తై లభిక్కైక్కు చేతనరుక్కు ప్రవృత్తినివృత్తియైయుమ్ కొడుత్తువైత్తాల్ అవర్ కళై
విట్టు త్తణవట్టియే వారాతవర్ కళై, అవర్ కళైప్పర్ శ్రి అఱివు కెడుప్పడి దేవతైకళై
సృష్టి త్తమాడై. ఇత్తై ఒరుత్తరు మఱియాతపడి పణ్ణినా నెన్ణపడి యాకళమాకు. 2.

మూ.—మయజ్ఞ వలమ్బురి వాయ్ వైత్తు, వాన

త్రియజ్ఞు మెఱికతిరో న్ణనై - మయజ్ఞ మరుళ్

తేరాఱ్ఱియాల మత్తైత్త తేణ నీ తిరుమా లే

పోరాఱ్ఱి క్కైయాల పొరుతు.

అగ్రము.—తిరుమాలే! లక్ష్మీదేవియందు వ్యామోహముగలవాఁడా! నీ-నీవు, మయ్య - నిండియున్న, అమరుల్ - యుద్ధభూమియందు, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన, ఆట్టి - చక్రముగల, కైయాల్-శ్రీహస్తముచేత, పొరుతు - యుద్ధముజేసి, మయ్య - కలతఁజెందునటుల, వలమ్మరి-దక్షిణావర్తముగల శ్రీపాశ్చజన్యమును, వాయ్ వైత్తు - తిరుప్పవళనుసందునిది. వానత్తు - ఆకాశమునందు, ఇయ్యబ్బుమ్ - సంచరించుచున్న, ఎటి - ప్రసరింపబడుచున్న కతిరోక్త-తన్నైకిరణములుగలసూర్యుని, తేరాట్టియాల్ - చక్రముచేత, మత్తైర్తతు-మఱుఁగుజేసినది, ఎత్? ఎల? ౮.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఇమ్మయకుగుప్పితువోవెన్నిల్; ఆశ్రితరైత్తనై యక్షియమాటియుమ్ నోక్కుమెన్నితార్.

(మయ్యవిత్వాది) అగ్రనన్ నిమిత్తమాక నిటుత్తి యుమ్ పణ్ణప్పకాల్ ఇవన్ క్రమత్తాలే తొడుస్తువిట్ట వమ్బుకుగు ఎతిరికళ్ పోకాతవళిల్ తన్ నీనువాయిలే శ్రీపాశ్చజన్యత్తై వైకుమిత్తనై; అతు కొగిరుత్తగాలుమ్ * ఇతాన్కగు విప్పికాతు; అనుకూలరోడు ప్రతికూలరోడు వానియట ఎల్లారుమ్ మయ్యమిత్తనై. ఉకవైయాలే మయ్యవారుమ్ భయత్తాలే మయ్యవారుమ్. “దేవానాం వవృథే తేజః ప్రసాదశ్చైవయోగినామ్” ఎన్నిఱవడియే. “సఘోషోధార్త రాష్ట్రాణాం హ్యగయానిన్యదారయత్” అద్వైవనష్టంకురూణాం బల మితిధార్తరాష్ట్రమేనిరే; తద్విజయాకాశ్చైవ సజ్జయోఽకథయత్ ఈ దృశీభవదీయానాం విజయస్థితిరితి. (వానత్తు)మత్తైక్కువొణ్ణత నిలత్తిలే. (ఇయ్యబ్బుమ్) ఒరుత్తణమ్ ఓరిడత్తిల్ నిల్లాతవనై. (ఎటికతిరోష్టనై) కుటిత్తుప్పార్కగుప్పికాతపడికిరణజ్జనైవిడానిస్తుళ్ళవనై. (ముయ్యిత్వాది) “సత్యసజ్గుల్వః” ఎన్నిఱశ్రుతికుచ్చేరుమో; “నమేమోఘంవచోభ వేత్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తవార్తైకుచ్చేరుమో; ఈశ్వరత్వత్తుక్కుచ్చేరుమో. (తిరుమాలే) సత్యసజ్గుల్వత్తై యక్షికుగుమవనై చ్చొల్లుకిఱతు.

౨౬ ముతల్ తిరువద్వారి F-పా-సారు కోట్టో రేనమాన్.

(పోరాడ్డియిత్యాది) ఆయుధమెడుక్కవొణ్ణా తెన్ఱు శొన్నభీష్టాదికళ్ మున్నే ఆయుధత్తై యెడుత్తు ప్పొరుఁకు.

(మయ్య) ఎల్లార్కుమ్ ఆశ్రితవిషయత్తిల్ అవర్కళ్ సజ్జుల్ని త్తపడియే నడత్తుమ్ పడపాతి. (మయ్య) “ఆయుధమెడే” ఎన్ఱువైత్తు అర్జున నమ్బాలే తనిత్తనియే కొల్లప్పల్లొమే ఒరుకాలే * ముఱుక్కాయాక అవియ. (వానత్తు) దూరత్తేనిఱ్ఱి అవనై, (ఇయ్యుమ్) సళ్ళురిక్కి అవనై. (మయ్య మరుళ్) తనియిడ త్తిరిల్ల, ఎల్లారుమ్ కాణ. ఎత్తి అమ్, అఱిన్దే, (తిరుమాల్) నాట్టార్ పరిమాల్ నివల్ల, ఇవై అన్ఱః పురత్తిల్ పరిమాల్ నమ్. పోరిలే శ్రీపాళ్ళుజన్యత్తాలే కొన్ఱా, ఆదిత్యవైమత్తెత్తా శ్రీభీష్మరై త్తోడర్ వా. (మయ్య మరుళ్) నెరుక్కినయుధమ్. (తేరాడ్డి) రథాజ్ఞమ్; తిరువాణి. ౮.

అరు.—ఎట్టాన్బట్టు. ఆయుధమెడేనెన్ఱు ఆయుధమెడు తతు సత్యసజ్జుల్ని త్తకుళ్ళేరుమో, సాధారణమాన ఈశ్వరత్వముక్కు ప్పొంగొల్లి యఱ్ఱిక్కై శేరుమో; “మయ్య వలమ్మరిపామ్ వైత్తు - మయ్య మరుళ్ - వానత్తియ్యు మెఱి కతిరోన్ఱనై - తేరాడ్డియల్ మత్తెత్తు - నీ - అఱిక్కైయల్ ప్పొరుకట - తిగుమాలే - ఎన్ఱా!” ఎన్ఱన్యయమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ కెటార్ (పోరిలేయిత్యాది. ౮.

మూ.—సారు కోట్టో రేనమాన్ పుప్పిరడన్ఱాయ్క, , అన్ఱు

ఒరు కోట్టిక మేఱ్ఱిడన్ఱ తన్ఱే - విరితోట్ట

శేవడియై నీట్టి త్తిన్ఱై నడుక్క విణ్ తుళన్ఱ

మావడివిక్ నీయళన్ఱ మణ్.

F.

అర్థము.—విరి - వికసించిన, తోట్ట - దళములుగల తామరపుష్పమువలె, శే - ఎఱ్ఱునైన, అడియై - శ్రీపాదమును, నీట్టి - పొడగించి, తిన్ఱై - దిక్కులు, నడుక్క - వణికునట్లును, విణ్ - ఆకాశము, తుళన్ఱ - కంపమునొందునట్లును, మా - మహత్తైన, వడివిక్ - రూపముగల, నీ-నీవు, అళన్ఱ - కాలచిన, మణ్ - భూమి, పారు - యుద్ధముశే

* ముఱుక్కాయాక అవియ - సంపూర్ణముగ నశించుటలు.

సెడు, కోట్టు - కొమ్ములుగల, ఓర్-అద్వితీయమైన, ఏనమాయ్-వరాహమై, పుక్కు - మునిగి, ఇడన్దాయ్కు - కేటుపటచిననీకు, అన్ట-అప్పడు, ఉక్ - నీయొక్క, ఒరు కోట్టిక్ మేల్ - ఒకకొమ్ముమీద, కిడన్దత్తే - ఉండెనుగదా.

౯.

వ్యా.—అవ.—ఒన్టతామ్బట్టు. ఆశ్రితరైయెఱియవుమ్ జగ త్తుక్కు సత్తానాశమ్వరిల్ పరిహరిక్కు మెన్ఱిఱార్.

(పొరుకోట్టోరేనమాయ్) పొరానిన్ఱకోట్టై యుడైత్తాన ఏనమాయ్.

అద్వితీయమాన ఏనమాయ్. జాతిచ్చెరుక్కాలే భూమియై యుఱుతు కొడు తిరియానిఱ్కుమ్. (పుక్కిత్యాది) ప్రళయజ్ఞొణ్ణు ఉఱుకైక్కు భూమియిల్లాతవన్ఱ తక్తిరు వెయిల్లేలే వైత్తునోక్కుమ్. ఇత్తాల్ శొల్లిల్లేయిల్లేదు * ఉదారనాయిరుప్పొనొరువక్ నాలుపేరుక్కు చ్చోఱిడ నినైత్తాల్ నాఱుతుపేరుకిట్టు మికుమ్బడి శోఱుణ్ణొక్కు మాప్పోలే రత్తుత్తినశవన్ఱితే రతుకక్ పారిప్ప. (విరితోట్ట శేవడిమైనీట్టి) విరి యానిన్ఱ తోడుకలై యుడైత్తాన తామరైపోలే యిరున్ఱుళ్ళ శేవడిమైనీట్టి. “విరితోట్ట” ఎన్ఱ-సమ్బుద్ధియాకవుమామ్; తిరుమేనియిలే ఒళివిరియుమ్ *తోట్టైయుడైయవనే. (త్తిశైనడుజ్జ) దిక్కుక్కలైల్లామ్ నడుజ్జ. (విన్ తుళజ్జ) విణ్ణిలుళ్ళ దేవజాతియెల్లామ్ నడుజ్జుమ్బడియాక. (మావడివిన్ నీయశన్దమణ్) పెరియ వడివైక్కొణ్ణు నీయశన్దమణ్, ఆశ్రతర్ కార్యమ్ పెరియవడివైక్కొణ్ణు పుక్కుచ్చెయ్యిలుమ్ శెయ్యుమ్; శిఱియవడివై కొణ్ణు పెరియనాయ్ చెయ్యిలుమ్ శెయ్యుమ్.

(పొరు) ఆపన్నరాయ్ విలక్కాతార్కుమ్, తన్నైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞొళ్ళువొక్కుమ్ శెయ్యుమ్బడి. (విరితోట్ట) విరికిఱతోట్టైయుడై యవై పోలే యిరున్ఱుళ్ళ. (విన్ తుళజ్జ) అభిమానికళాన దేవర్కళే

నడుజ్జ, పెరియవడివాలే యశస్వమణ్ తిరువెయిల్ మిక్కు ఒరు నీల
రత్న మెచ్చాలే యిరుప్పతే! ఎన్న ఆశ్చర్యమ్. ౯.

అరు.—ఒన్నతామాబ్బట్టు. తోడు-ఇతల్. పాట్టుక్కెల్లావ్ ఇలితమరుళిచ్చేయ్
కితార్ (ఆశ్రితరై యిత్యాది).

“నీయశస్వ మణ్ - అన్దు - ఒరుకోట్టిన్దల్ కిడన్దతట్టే” ఎన్దన్దయమాక్కి
యరుళిచ్చేయ్ కితార్ (తిరువెయిల్ శీలైయిత్యాది). ౯.

మూ.—మణ్ణమ్ ముత్తైయుమ్ పాతీకడలుమ్ మారుతముమ్

విణ్ణమ్ విఱ్ఱియతు మెయ్యెన్బర్—ఎన్జిల్

అల కళవు కణ్ణ శీరాజీయాయ్ క్కు, అన్ది

స్వలకళవు మున్దో డేవ్ వా గ్.

౧౦.

అర్థము.—మణ్ణమ్ - భూమిని. ముత్తైయుమ్ - పర్వతమును, ముత - అలలు
కొట్టుచున్న, కడలుమ్ - సముద్రమును, మారుతముమ్ - వాయువును, విణ్ణమ్ - ఆకాశమును,
విఱ్ఱియతు - ఆరగించినది, మెయ్యెన్బర్ - యథార్థమని చెప్పుదురు. ఎన్జిల్ - అను
సరించినయడల, అలకు - సుఖమును, అళవుకణ్ణ - కాలిపిచూపిన (అనంభాత్తమున),
శీర్ - కల్యాణగుణములును, అజీయాయ్ క్కు - చక్రమునుగలనీకు, అన్దు-ఆకాలమును,
ఇప్పులకళవుమ్-ఈ ప్రపంచమంత, డేవ్ వాయ్-నీతిరుప్పవళము, డేవ్? - డెండెనో? ౧౦.

వ్యా.—అవ.—పత్తామ్బాట్టు. (మణ్ణమి త్యాది) శీరాతన శెయ్
తుమ్ ఆశ్రితరై నోక్కుమవ నెన్దితార్.

(మణ్ణమి త్యాది) ఆధారమానవణ్ణమ్, అనుకు- డేవ్ తియాన
ముత్తైయుమ్, వేలియానకడలుమ్, ధారకమాన కాల్ ముమ్, అవకాశ
ప్రదానమ్ పణ్ణమ్ ఆకాశముమ్. (విఱ్ఱియతు మెయ్యెన్బర్) ఐదో
జాలికర్ శెయ్ పోలే సాయ్ వుత్తు ఇతు, ఆప్తరాన అప్పొర్ కళో మెయ్యె
న్బర్ కళో. (ఎన్జిల్) ఆరాయిల్. (అలకళవుకణ్ణ శీరాజీయాయ్ క్కు)
ఎన్జిలున్ద గుణజ్జ శైయమ్ తిరువాజీయైయు ముడైయనాన వునకుగ్.

అలకావతు - పరిచ్ఛేదకమితే. అతై అళపుకణ్డశీర్ - అపరిచ్ఛేదకమాన
అలకై పరిచ్ఛిన్నమాక్కినశీర్. (ఇప్పులకళపుముణ్డో వుకవాయ్) ఇన్ద
రక్షణత్తిల్ త్తవైతాక శీటియవడివితే పెరియజగత్తై వైత్తాక.

(మణ్ణమిత్తాది) శేరాచ్చేర్ త్రియానవై యడైయ మెయ్యెన్బర్.
ఇన్ద్రజాల మెన్న పెల్లైయో; ఋషికళ కూప్పిడా నిప్పిళళ. (ఎణ్ణి
లకళపుకణ్డ) ఎణ్ణై అళపుపడుత్తుమ్ గుణ్డళ. “గుణానామాకరః” “బహ
వోనృప కల్యాణగుణాః.” (అబ్బిమాయగు) గుణ్డళుమ్ అప్పడియే,
శీరియకై. (ఉలకళపుముణ్డో) రక్షకత్వఫారిష్పకు అడైవిల్లామై. ౧౦.

ఆరు.—పత్తాన్బు. (అలకళపు) అలకైఅళపుకణ్డ. పరిచ్ఛేదకమ్. కలా
కాః దిరూపమానవత్సరాదికలై ఎణ్ణిప్పరిచ్ఛేదికై. “కోటి, శఙ్ఖమ్, మహా శఙ్ఖమ్,
పత్తమ్” ఎణ్ణాత్పితే, కాలత్తుక్కు అవధియల్లీరుక్కైయాలే (అపరిచ్ఛేదకమాన
అలకు) ఎన్ని అతు.

పళ్ళుభూతగళే పరస్పరమ్ భిన్నమా యిరుక్కైయాలే (శేరాచ్చేర్ త్రి) ఎన్ని
అతు. ఎణ్ణిలకళపు-ఎణ్ణానిటి గు-అలకై గుణ్డళుమ్ అప్పడియే. తిరువాడీయిరుక్కై
యాలే కైయమ్ (శీరియకై) ఎన్దపడి. (అడైవిల్లామై), శీటియవాయిలే పెరియ
ఉలకైవైకై.

౧౦.

మూ.—వా యవనై యల్లతు వాల్త్రాతు, కై యులకమ్

తాయవనై యల్లతు తాన్దాతా—పేయ్ములైన

జ్జూ.కాక పుణ్డై నురువొడు పేరల్లాల్

కాణాకణ్ కేళాశెవి.

౧౧.

అర్థము.—వామ్-నోరు, అవనైయల్లతు- వానినిదక్క, వాల్త్రాతు - స్తోత్రము
జేయదు, కై - చేయి, ఉలకమ్ - లోకమును, తాయవనైయల్లతు - కొలిచినవానిని
దక్క, తాన్దాతా - తానే నమస్కరించదు, కణ్ - కన్ను, పేయ్ - పిశాచియైన
పూతనయొక్క, ములై - స్తనమందలి, నజ్జు-విషమును, ఉణ్డాక - ఆరగించినవాని,
ఉరువల్లాల్ - తిరుమేనినిదక్క, కాణా - చూడదు, శెవి - చెవి, పేరల్లాల్ - (వాని)
తిరునామమునుదక్క, కేళా - వినదు.

౧౧.

వ్యా.—అవ.—పతినోరామ్బట్టు. (వాయ్) ఇవనుడైయ రతు కత్వత్తిల్ త్వరైయైక్కణ్ణ తమ్ముడైయ ఇన్దియిక్కళ్ వ్యాకులమానపడి శొల్లుకీఱతు.

(వాయిత్యాది) నీ అశవితావృణ్డి అమైయక్కాణ్ ఎన్టాలుమ్ కేళాతు. (కైయిత్యాది) తిరువులకళన్దరుళిన పనుడైయ నీరైయైక్కణ్ణాల్, నాక్ వేణ్ణా వెన్నిలుమ్ తొళుతల్లతు నిల్లాతు. (పేయిత్యాది) పేయ్ నజ్జాకక్కొడుత్తాల్, ఇవక్ ధారకమాకపుణ్ణా. అవళ్ తన్నె జ్జిల్ * తన్నెయాలే ముడిన్దాళత్తనై. (ఉరువిత్యాది) అవనురువల్లతు కణ్ణళ్ కాణా; అవక్ పేరల్లతు శెఱిక్ కేళా. ఆశ్రితవిషయత్తిలుమ్ సామాన్య విషయత్తిలు మిరుకు-మిరుప్పిలే సర్వేన్దియిక్కళుమ్ అప హృతమానపడి.

(వాయిత్యాది) తాక్ పుఱప్పే నాళ్ త్తప్పార్క్కెలుమ్ తామ్ శెయ్యా. (ఉలకమ్తాయవనై) తొళాతాక్ తలైయిలుమిరున్డు తొళు విత్తుక్కొళ్ళుమ్ తిరువడికలైయైడైయవనై యల్లతు. (తాన్దొళా) అవనుమ్ ఏఱవాన్ణిలుమ్ నానుమ్ ఏఱవాన్ణిలుమ్. (ఊణాకవిత్యాది) కొడావిడిల్ పిఱ్ఱాయే నెన్ఱు కొడక్క, ఉణ్ణావిడిల్ పిఱ్ఱాయే నెన్ఱు ఉణ్ణా. అనన్యార్వమాయిల్ హృషీ కేశనన్దో. ౧౧.

అరు.—పతినోరామ్బట్టు. నీయశవితావృణ్డి-ఉక్ ప్రేమమిరున్దపడి. పేయచ్చి య్ముడిత్తు త్తన్నెక్కొడుక్కైయాలే (ఆశ్రితవిషయమ్), ఉలకమళత్తై (సామాన్య విషయమ్). ఏఱవాన్ణిలుమ్-అవక్ వేణ్ణా వెన్ఱు ఏఱవాన్ణిలుమ్, నాన్దా తొళువేణ్ణా వెన్ఱు ఏఱవాన్ణిలుమ్, అవనైయిళియ పేటాన్దెయమ్ తొళాతెన్దపడి ఇత్రాల్-ఇన్ది యక్క శేల్లామ్ అనన్యార్వమాయిల్ శ్రేన్దపడి. ౧౧.

మూ.—శెవి వాయ్ కణ్ మూకుడ లెన్దైమ్బులనుమ్, శెన్దీ

పువి కాల్ సీర్విణ్ పూతమైన్దుమ్ - అవియాత

జ్ఞానముమ్ వేల్వీయుమ్ నల్లఱము మెన్బరే

ఏనమాయ్ నిన్దార్ క్కీయల్లు.

౧౨.

అర్థము.—శెవి - చెవి, వాయ్ - నోరు, కణ్ - కన్ను, మూకు - ముక్కు, ఉడల్ - శరీరము - ఎన్దు - అనెడు, మమ్బులనుమ్ - బదుజ్ఞానేంద్రియములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్ని, పువి - పుడవి, కాల్-గాలి, సీర్-సీరు, విణ్ - ఆకాశము, పూతమైన్దుమ్ - (అనెడు) బదుభూతములును, అవియాత - విచ్చేదము లేని, జ్ఞానముమ్ - (భక్తిరూప) జ్ఞానమును, వేల్వీయుమ్ - యాగమును, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, అఱముమ్ - భర్తృంబును, ఏనమాయ్ - వరాహమై, నిన్దార్ క్కు - వేంచేసియుండెడు సర్వేశ్వరునికి, ఇయల్లు - ఉపాయము, ఎన్బరే? - అనిచెప్పదురా?

౧౩.

వ్యా.—అవ.—పన్నిరణ్డొమ్బట్టు. (శెవి) తమ్ముడైయ అను భవమానభక్తియై చొచ్చుకొని తెన్నపుమామ్ ; భక్తియై విధిక్కిఱ తెన్నపుమామ్.

(శెవియిత్యాది) శ్రోత్రాది జ్ఞానేంద్రియక్షయైన్దుమ్. (శెన్దీ యిత్యాది) ఇత్రాల్-పంచభూతాత్మకమాన శరీరమై చొచ్చుకొనియు. ఇంద్రియశ్శుభ్రమ్ శరీరముమ్ హేయతయా అనుసంధేయమ్, (అవియాత జ్ఞానముమ్) కీర్తిలవద్భ్రాష్ట్రబిహితజ్ఞానముమ్, అవియాతజ్ఞానమ్- అన్తర్గ్రహీతమాన అత్తజ్ఞానమ్. అన్బయే, తైలథారావ దవిచ్చిన్న స్మృతినన్తానరూప జ్ఞానమెన్దుమామ్. (వేల్వీయుమ్) భక్తివిపృథ్వీక మాకపుమ్ పాపక్షయత్తుకాకపుమ్ అనుష్ఠిక్కిఱకర్తృశ్చ. “ అగ్ని హోత్రాదితుతత్కార్యయైవతద్దర్శనాత్ ” అప్రయాణాత్తత్రాపిహిదృష్టమ్” ఎన్దుమ్- “ యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావివిధవన్తి” ఎన్దుమ్ శొచ్చుకొనిపడియే. (నల్లఱము) వివేకాదికళ్. (ఎన్బరే ఏనమాయ్ నిన్దార్ క్కీయల్లు) ఏనమాయ్ నిన్దారై పెన్బుకైక్కు-పెన్బుమ్ ప్రవృత్తి యైన్దు. అవతే అడైయాశమాక త్తానేరక్కిమ్మెన్దైయాలే.

అవణ ఉపాయమాక త్తమ్ముడైయ అనుభవమాన భక్తియొచ్చొట్టుకీట తెస్తుమామ్.

అవ.—(శెవి) కీర్త - ప్రాప్యశీక్షేపణినార్ ; ఇని ప్రాపకమ్ శొల్లుకీతార్.

(శెవియిత్యాది) సర్వేంద్రియజ్ఞభుక్తు ముపలక్షణమ్, (శెవ్వియిత్యాది) ఆక ఇరుపత్తునాలుక్కు ముపలక్షణమ్. (అవియాతవిత్యాది) కర్మయోగా నర్తతమానజ్ఞానమ్. ప్రకృతిహేయతయాజ్ఞేయమ్ ; అత్తా ఉపాదేయతయాజ్ఞేయమ్ ; ఈశ్వరణ ఉపాదేయతమనాయ్ కొండ్లు జ్ఞేయమ్. “చళ్ళులంహి.” (వేల్చి) కర్మయోగమ్. (నల్లటమ్) ఆనృశం స్యాది ధర్మజ్ఞత్. (ఎచ్చర్) వేదశాస్త్రజ్ఞతే ప్రసిద్ధి. (పనమాయ్ నిన్టార్) తత్త్వన్దపోతు ఎడుక్కుమవణ. “ఎన్బరే.” ఎన్బుత్తేపమానపోతు ప్రవృత్తి కొండ్లు పుకువతై కైవాగ్నినవస్తు ఎడుక్కువిరుక్కు. “ఇనప్పిరానైయ ల్లాలిలై” “అటివానామ్” ఎన్టాన్టాల్. (ఇయల్వు) ఉపాయమ్.

అరు.—పన్నిరణ్డమ్మాట్టు. “అవియాతఇనమ్” ఎన్టాయాల్ - భక్తిక్కు జ్ఞాపకమ్. ఇతుసాధ్యభక్తియాతల్ ; సాధనభక్తియాతల్. (పన్ద్రీవిడత) త్యాజ్యమ్ ఎన్నిటనిలైయై విచ్ఛేదమిన్ట కే. పన్ద్రీయిరుక్కిజ్ఞానమ్. ఉపాసకనుక్కు ఆచుక్కిక్కు వేణుమెన్నుతుక్కు సూత్రముమ్, విషయవాక్యముమ్ అరుళిచ్చేయ్ కీతార్ (అగ్ని హేమాత్మాదిత్యాది).

కీర్త-కీర్తీప్పాట్టిల్. “అవియాతఇనమ్” ఎన్టెక్కు, ఇప్పడిప్పట్ట జ్ఞానమ్ పిటక్కై అరుమైయోవెన్ను; అరుళిచ్చేయ్ కీతార్ (చళ్ళులంహిఎన్బు). ఇయల్వు-పన మాయ్ నిన్టార్ కు. ఇవన్ద్రైయ ఉపాయమెన్బరే! - ఎన్బుత్తేపమ్. ౧౨.

మూ.—ఇయల్వాక వీన్బుమాయానడికే. శెల్ల

ముయల్వార్ రియ లమరర్ మున్నమ్-ఇయల్వాక

నీతియా లాతి నియమక్కుళా జ్ఞురవ

ఆతియాయ్ నిన్టా. రవర్

అర్థము.—మున్నమ్ - మొదట, ఇయల్ - తగిన, అమరర్ - దేవతలు (నిత్య సూరులు), ఈక-సొగసైన, తుఱాయాక - తిరుత్తుఱాయిగల సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిక్కే, తిరువడికకులందు, శెల్ల - చేరునటుల, ఇయల్వాక - అనురూపముగ, ముయల్వార్ - యత్నముజేయుదురు. ఇయల్వాక - (ఇతరులకు) అనురూపముగ, నీతి యాల్ - క్రమప్రకారము, పీతి - అభ్యయనముజేసి, నియమగ్గళాల్ - మననము మొదలగునియమములచేత, పరవ - స్తోత్రముజేయునటుల, అవర్ - ఆమహానుభావులు, ఆతియాయ్నిన్బార్ - మొదటివారుగానుండిరి.

౧౩.

వ్యా.—అవ.—పతిస్తాన్తామ్బట్టు. (ఇయల్వాక) “వాయవనై యల్లతు వాఱ్ త్తాతు” ఎన్నువ్బడియాయరున్దతు ఉన్దతు, అల్లాతార్ కుగ్ అవనైయాశ్రయిక్కు-మెట్టతు అవధానమ్ వేణుమ్, ఎజ్జనేకూడువ్బడి యెన్నిల్ ; ప్రకృత్యాశ్రయిత్తిరుప్పర్ కళ్ నిత్యసూరికళ్; అల్లాతార్దుమ్ ఆశ్రయిక్కువ్బడి తానే ప్రథమభావియామెన్దితార్.

(ఇయల్వాక) సదృశమాక. (ఈన్టఱాయానాడిక్కే-శెల్ల) ఆక, ముతలియాకత్తోళ్ మాల్లెయిట్టిరుక్కిఱ వతుక్కు పోరువ్బడియాక. (ముయల్వారియలమరర్ మున్నమ్) ఇయల్ శీయై యుడైయరాన నిత్య సూరికళ్ మున్నే మహాయత్నమ్ ప్పణ్ణువర్ కళ్. విషయప్రవణరాయ్ అవనైయఱియాతవర్ కళుమ్, (ఇయల్వాక) సదృశమాక. (నీతియాల్ తి) ముత్తైయాలేతిరునామక్కులైవ్పొల్లి. నియమగ్గళాల్, (పరవ) పరవువ్బడి క్కీడాక, శాస్త్రజ్ఞళిల్ శొల్లుకిఱ నియమగ్గళాలే పరవశరాయ్ ప్పరవు వ్బడిక్కిడాక. (అవర్ - ఆతియాయ్నిన్బార్) అవర్ తామే ప్రథమసుకృత మానార్.

అవ.—ఉపకరణజ్ఞతైయాజ్గొడుత్తు, రుచియైయుమ్ జనిప్పిత్తు, ఉపాయముమాయ్, తానే ఫలప్రదానమ్ ప్పణ్ణుమెన్దితార్.

(ఇయలమరర్) ఇయల్ శీయైయుడైయ అమరర్. (మున్నమ్) న్టఱాయమున్నమ్. (ఇయల్వాక) ఇతువే యాల్లై యాక. (ఈన్ట

భాయాన్) పరిపూర్ణన్. (అడిక్కే-శెల్ల) తిరువడికళుక్కే శేర. (మయ
లవార్) యత్నమ్ పణ్ణువార్. (ఇయలవార్) సదృశమాక. (నీతియాలోతి)
శాస్త్రోక్తమానపడియే. (నియమజ్గళ్) శ్రవణాదికళ్. (పరవ) ఆశ్ర
యిత్తు. (ఆతియాయ్ నిన్టార్) అవర్ కళుక్కు- ఉపేయత్తుక్కు-డియానా
త్పీలే, వేణ్డినవిడత్తుక్కు- ఇవర్ కళుక్కు-పాయత్తుక్కు-డియాయ్ నిన్టా
లాశ్రయిక్కు-వొణ్ణాతో. అవనే ఇతుక్కుమ్ వేణ్డినవిన్బు అవనై యేపల్ల
వమై యాతో వెన్బుమామ్. ౧౩.

ఆరు.—పతిన్బున్టామ్బాట్టు. ఉమక్కు అవధానమ్ వేణ్ణాతపడి ఇన్బియిగ్గళ్
తానేపల్లీర్దు, అల్లాతార్ క్కు అవధానమ్ కూడుప్పడియెన్టెన్బు శక్కాభి
ప్రాయమ్. ప్రథమధావి-ప్రథమసుహృత్తు.

ఆక-సదృశమాక ఎన్టరిత్తార్ ఎన్ట ఫలితమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ముత
లియాకల్లో మాన్తైయిత్తాది). (అడిక్కే-శెల్ల) తిరువడిక్కు, శేరవెన్టతు-తకుతియాక.
తిరుమేనిక్కు ప్పాళ్ళానపడిమైకత్తై ప్పణ్ణియెన్టపడి. అపోతు, సదృశమాక ఎన్టతు-
తళ్ళో స్వరూపత్తుక్కు సదృశమాక. “నీతియాలోతి” ఎన్టైయార్-ఓతుకెన్టససారికళ్
అధ్యాహర్యమ్.

మేళయోజనైక్కువతార్ కై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఉపకరణజ్గై యుమిత్తాది).

అవర్ కళుక్కు - నిత్యసూరికళుక్కు. “నీతియాలోతి” ఎన్గితి ఉపాస
నత్తుక్కు అవనైక్కొన్ట సాధిక్కు వేణ్డినాల్ అత్తైవిట్టు అవనన్టైయే పల్లీర్దువమై
యాతో వెన్గిత్తార్ (అవనేయితుక్కుమిత్తాది). ౧౩.

మూ.—అవ రవర్ తాన్దా మటిన్ద వా తేత్తి

ఇవ రివ రెప్పెరుమా నెన్ట-శువర్ మిన్దై

చ్చాత్తియుమ్ వైత్తుమ్ తొళువార్; ఉలకళన్ద

మూర్తి యరువే ముతల్.

౧౪.

అథము.—అవరవర్ - రజస్తమః ప్రచురునై అధికారులు, తాన్దామటిన్ద
పాటు - తమ తమ గుణానురూపముగ తామెరిగిన ప్రకారము, ఏత్తి - స్తోత్రము

జేసే, ఇవరివర్ - ఈరాజస తామస జేవతలు, ఎమ్- మాకు, పెరుమాళ్ - స్వామి, ఎన్దు - అని, శువర్తిశై - గోడలమీద, శాత్రియుమ్-వ్రాసియు, వైత్తుమ్-విగ్రహములుగ ప్రతిష్ఠ జేసియు, తొమ్మివార్ - ఆశ్రయించుదురు. ఉలకు - జగత్తును, అశన్ద - కొలిచిన, మూర్తి - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరువే - తిరుమేనియే, ముతల్ - ప్రధానము. ౧౪.

వ్యా.—అవ.—పఠినాలామ్బుట్టు, ప్రకృత్యా ఆశ్రయికుఁ మ వర్కతైయుజ్జొల్లి, ఆశ్రయిప్పిత్తుకొఁళ్ళుమవనైయుజ్జొల్లిల్లు ; ఇతు ఒన్దుమ్ పెఱాతారై చ్చొల్లుకిఱు.

(అవరవర్) రజఃప్రచురరుమ్, తమఃప్రచురరుమ్. (తాదామఱిన్ద వాతేత్తి) గుణానుగుణమాక వెలిచైఱిన్దపడి పత్తి. (ఇవరివరెమ్బెరుమా నెన్దు) రజస్తమస్సుకుఁ విషయమానారై ఎన్నుడైయస్వామియెన్దు. (శువరిత్యాది) సర్వేశ్వరస్థకర్లో “ఎవ్వణ్ణమ్ శిద్దితిమైయా తిరుప్పర్” ఎన్దిఱశెయలిల్ భిత్తియిలే యెఱుతియుమ్ వైత్తుమ్ తొమ్మివర్. (ఉలకి త్యాది) ఇవర్కకళుడైయవుమ్ ఆశ్రయణీయశ్శుడైయవుమ్ తలైయిలే అడియైవైత్తవనేప్రధానమ్, (మూర్తియురువేముతల్) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరుమేనియేప్రధానమ్.

అవ.—అవనైవేణ్ణాతార్ పడుకిఱపాడుపారీర్.

(అవరవర్) భిన్నరుచికళే. (తాదామఱిన్దవాఱు) శాస్త్రత్రిక్ పిళ్ళెల్లార్. (ఇవరివర్) సగరపుత్రకళే, కణ్ణారై “ఎఱకుత్తిరై పడిత్తాయ్” ఎన్దుపిడిక్కుమాప్పోలే తోల్ శీనారై. (ఉలకళన్ద) సమాశ్రయి ప్పార్ తలైయిలుమ్ సమాశ్రయణీయర్ తలైయిలుమ్ ఒక్కత్తుకైత్త సర్వేశ్వర. (ఉరువేముతల్) వడివేముతల్. ౧౪.

అరు.—పఠినాలామ్బుట్టు. శెయలిల్-అనుకూలర్ శెయ్కిఱ న్యాయత్తిశే, రాజ్గళుమ్ రుచ్యనుగుణమాన చిప్పక్కై పుణ్ణి తొమ్మివర్క శేన్దపడి.

ఘేటుక్కవతారికైయరులిచ్చెయ్కిఱార్ (అవనైవేణ్ణాతారిత్యాది).

మూ.—ముతలావార్ మూవరే, అ మ్మూవరుళ్ళుమ్
ముతలావాక్ మూరి నీర్ వణ్ణై—ముతలాయ
నల్లా నరు శల్లాల్ నామ నీర్ వైయకత్తు
ప్పల్లా రరుళ్ళుమ్ పట్టుతు. ౧౫.

అర్థము.—మూవరే - (బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు) ముగ్గురే, ముతలావార్ - ప్రధానులగుదురు, అమ్మూవరుళ్ళుమ్ - ఆమ్మగ్గురిలో, మూరి - పారుచున్న, నీర్ - జలముగల సముద్రమువంటి; వణ్ణై - తిరుమేనిగల (విష్ణువు), ముతలావాక్ - ప్రధానుడగును. ముతలాయ - కారణభూతుడైన; నల్లా - ఉపకారము జేయు శ్రయః పతియొక్క, అరుళ్ళాల్ - కృపదక్క, నామమ్ - ప్రసిద్ధమైన, నీర్ - జలము చేనా వరింపఁబడిన, వైయకత్తు - భూమియలను, పల్లా - అనేకుల, అరుళ్ళుమ్ - దయయు, పట్టుతు - నిప్పయోజకము. ౧౫.

వ్యా.—అవ.—పతివైద్యాన్బుట్టు. (ముతలావార్) అహోదే వలైకళుమాశ్రయణీయరాయ్ చెల్లనిఱ్ఱచ్చెయ్తే, అవర్కళి అప్రధానర్, ఇవక్ ప్రధాననెట్టు శొల్లుకిఱ్ఱు ఉమ్మడైయ్ పక్షత్తాలేయితే యెన్న; అర్థతత్వమిరున్దపడియై పావర్కళిలాకాతోన్బిఱ్ఱార్.

(ముతలావార్ మూవరే) * ఇరున్ద తేకుడియాక ఆశ్రయణీయ రన్బితే; మూవరితోప్రధానర్. (అమ్మూవరిత్యాది) బ్రహ్మ రుద్రాది కళుక్కు జీవవ్యవధానత్తాలే అన్తర్యామియాయుమ్ తన్బక్కలిలే స్వేనరూపేణ నిన్బుజ్కారణమావాక్. (మూరినీర్ వణ్ణై)* పొన్నరు వుమ్తీయురువుమానవర్ కళన్బు; పరప్రైయుడైత్తానకడల్పణ్ణై. (ముతలాయ) కారణమాన. (నల్లానరుళ్ళాల్) † అఱవనానవనరుళ్ళాల్. (నామమిత్యాది) అవనుడైయ వరుళొఱియ, అల్లాతాఱెల్లారుడైయ వరుళుమ్ పట్టుతు. అధికారికభాక్తయాలే అవర్కళై ముఱ్ఱుడచ్చొన్నవిత్తనై; పట్టా తామిడత్తిల్ అవర్కళోడు అల్లాతారోడు వాశియిల్లై. అవనుక్కు

* ఇరున్దతేకుడియాక-ఉన్నదేవతలందఱును. † అఱవనానవన-భక్తిభుని.

వశరాయ్కోణ్ణు ఫలస్తరిలోవెన్నిల్; ఇరణ్ణుమ్వ్యర్థమ్. (ముతలాయ నలాకై) పెద్దతాయాకై యాలే పరివణ. “ధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః” ములైప్పాలిరుక్క విషపానమృణ్ణువరో. (నామమ్) నామమాత్రమాన పల్లారెన్నుతల్; ప్రసిద్ధమాన నీర్ వైయక మెన్నుతల్; (పల్లార్) కీల్చొన్న బ్రహ్మరుద్రాదికళకప్పడ, తనిత్తనియుమ్తిరళవున్. (పూతు) వ్యర్థమ్. ౧౫.

అరు.—పతివైద్యామ్బాట్టు. వశరాయ్ - శరీరభూతరాయ్. ఇరణ్ణుమ్ - కేవల స్తుతస్త్రీరాయమ్, అస్తర్యామియాకైయాలే శరీరవత్పరతస్త్రీరాయమ్ ఇరణ్ణు మెస్తపడి. ౧౫.

మూ — పూతే పల పకలుమ్ పోయిన వెన్ఱు, అజ్జి
యూతేనగవణైమేటగ్గణ్ణు—తొయ్తే
కడలోతమ్ కాలలైప్ప కు-ణ్వుళరుమ్, శెణ్ణణ్
అడ లోత నణ్ణ రడి. ౧౬.

అర్థము.—కడల్ - సముద్రముయొక్క, ఓతమ్ - అలలు, కాలే - తిరువడి కళును, అలైప్ప - స్పర్శింప, కణ్వుళరుమ్ - నిద్రించుచున్న, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, అడల్ - మీడబడుచున్న, ఓతమ్ - (సాందర్య) తరగ్గములతోగూడిన, వణ్ణర్ - తిరిమేనిగల వానియొక్క, అడి - తిరువడి కళును, అరవు - తిరువనద్వాప్తా నశెడు, అజ్జిమేల్ - శెయ్యమీడ, కణ్ణు - సేవించి, తొయ్తే - నమస్కరించితిని. పలపకలుమ్ - కాలమంతయు, పూతే - వ్యర్థముగా, పోయినవెన్ఱు - గతించేసేయని, అజ్జి - భయపడి, అయ్తే - వ్యసనపడితిని. ౧౬.

వ్యా.—అవ.—పతినాటామ్బాట్టు, (పూతే) నల్లారరుళ్ పెద్ద
వేనకు-శోకముణ్ణాయిత్రైనితార్.

(పూతేపలపకలుమ్ పోయినవెన్ఱజ్జియూతే) పోనకాలమ నాది, వరుక్కాలమనన్తమ్; ఇత్తోహొత్తకాలమితే పోయిద్రైన్ఱుతే. ఇళివుక్కణ్ణుతారాకిలచ్చమావతే? వరుమత్తెక్కుటిత్తన్తో అజ్జిద్రైన్ఱుత్; అధికారి నానాకిల్ పోనకాలమ్బాలే యాకిఱతో వరుకిఱ

కాలము మెద్దితార్. “యశ్చ రామం న పశ్యేత్తు యశ్చ రామో న పశ్యతి |
నిద్రితస్య వసేల్లోకే స్యాత్తా ప్యేనం విగర్హతే” ఎన్టు శోల్లుకిఱుతు పెరుమా
ళుడైయ * ఒరునాళైయిళుక్కిత్తే. (కడలోతమ్ కాలలైప్ప) తిరువడి
కలై క్కడలోతమానతు తుడైకుత్తుమాప్పోలే అలైప్ప. (కణ్ణళరుమి
త్యాది) (అరవణై మేల్ కణ్ణళుళు తే) తకట్టిలళు త్తిరమాణిక్క మ్మోలే.

అవ.—పణ్ణ ఉపాయా న్తరణ్ణళిలుమ్ దేవతా న్తరణ్ణళిలుమ్ ప్రవణ
నాయున్దే నెన్టు శోల్లుకిఱార్.

(పళు తే) పళుతుమ్ పళుతల్లాతతుజ్జూడప్పెన్ద్రనో. (పలవకల్)
ఇళున్ద అనాదికాలమ్ పలవాయ్, అతుక్కన న్తరమన న్త కాలమానపడి.
(పోయిన) పోనసిర్ కలై క్కొలవో. వరుక్కాలముమ్ పణ్ణయ కాలము
మొన్టు; పణ్ణయనానే ఇన్నమప్పడియాకిత్తెయ్ వ తెన్నెద్దితార్.
“కాలేష్వపిచ.” (అరవణై మేల్ కణ్ణ) పర్యజ్జ-విదై యిప్పడియే
పూర్ణమాకక్కణ్డే, (కణ్ణళుళు తే) కణ్ణాల్ శెయ్యున్దొట్టిల్. (కాల
లైప్ప) శిఱుతివలై తుడైకుత్త. (శెజ్గో) వాత్సల్యన్దోన్దుకై. (అడ
లోతమ్) నెరుజ్జిన ఓతమ్. ౧౬.

అరు.—పతినాతాన్ముట్టు. ఇళున్దనాళైక్కు ముఖప్పట్ట పేరుణ్ణోవెన్న; అరు
ళిచ్చెయ్కిఱార్ (యశ్చ రామమిత్యాది).

మేలక్కవతార్తై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పణ్ణిత్యాది). కీర్తిత్తాట్టి తాత్పర్యతై
యట్కొణ్ణ (ఉపాయా న్తరమ్ దేవతా న్తరమ్) ఎన్దిఱు. అజ్జుకైక్కు హేతువేతెన్న;
అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వరుక్కాలమిత్యాది). కాలతైయ న్దన్నెయమ్ పార్తాల్ భయ
మనువర్తిక్కు మెద్దితార్ (కాలేష్వపిచఎన్టు). ౧౭.

మూ.—అడియుమ్ పడి పడప్ప త్తోళ్ తిన్నై మే త్తోల్ల
ముడియుమ్ విశుమ్బళన్ద తెన్నర్—వడి యుకిరా
లీర్ ద్దా నిరణియన తాకమ్, ఇరు జ్జిత్రైప్పుళ్
డోర్ ద్దా నులకళన్ద నాన్టు. ౧౮.

* ఒరునాళైయిళుక్కిత్తే-ఒకనాటి సేవలేకుండుటకుగదా. † కొలవో-త్రిప్పనో.

అగ్గము.—పడి-పడునుగల, ఉక్కిరాల-గోటిచేత, ఇరణియనతు-హిరణ్యకశిపు
యొక్క, ఆకమ్ - శరీరమును, ఈర్న్దాక్ - నీల్వినవాడును, ఇరుమ్-పెద్ద, శీతై -
రెక్కలుగల, పుళి - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఊర్న్దాక్ - నడిపించువాడును,
ఉలకళన్దనాన్తు - లోకముగొలిచిన కాలమందు, అడి - శ్రీపాదము, పడి - భూమిని,
కడప్ప - కొలవ, తోళ్ - భుజములు, తిన్నెమేల్ - దిక్కులపై, శెల్ల - వెళ్ళ, ముడి
యుమ్ - కిరిటంబును, విశుంబు - ఆకసమును, అళన్దతు - ఆక్రమించినది, ఎన్నర్ -
అని నుడువుదురు.

౧౭.

వాన్యి.— అవ,— పతి నేటామ్బట్టు. సంసార త్తిల్ నిన్నెత్తపడి
యెల్లామనుభవిక్కపోవ్మో, పరమపద త్తిలే పోనాలన్బో అనుభవిక్క
లావతెన్న; ఇళ్లే వెళ్ళమిట్టవన్తు తాన్ పెన్ద్రేనో వెన్దితార్.

(అడియుమ్ పడికడప్ప) „కోలమామెన్ శెన్నిక్కు” ఎన్నుమ్
తిరువడికల్లై కొండ్లు కాడు మోడైయు మళప్ప. (తోళ్ తిన్నెమేల్
శెల్ల) తిరుత్తోళ్ కళ్ దిక్కుక్కల్లెలేశెల్ల. (ముడియుమిత్యాది) తిరువభి
షేకముమణ్ణభి త్తియళవుమ్ నిమిర్ న్దతు. (వడియిత్యాది) కూరియవు
కిరాలే సారణ్యుడైయమారై వ్విప్పళన్దాన్. (ఇరుజ్జితైయిత్యాది) పెరి
యతిరువడిముతుకి తిరుక్కప్పెతాత మృదువాన తిరువడికల్లై కొండ్లు
ఉలకళన్దవన్తు, అడియుమ్ పడికడప్ప తోళ్ తిన్నెమేత్తెల్లముడియుమ్ విశు
మృళన్ద తెన్దితార్. నాన్ కేట్టార్ వాయ్ కేట్టు పోవ్మత్తనైయెన్దితార్

అవ.—పటాతెన్నెన్నిల్ ; ఇన్దుకత్తై కేట్టువిరున్దేనెన్బరితో.

(అడియుమ్ పడికడప్ప) శెన్దుకాణవేణ్ణుమ్ తిరువడికళ్ తానేవన్దు
భూమియో యకప్పడు త్తికొండ్లుతు. (తోళ్) దిక్కుక్కల్లై యెల్లైకన్దుతు.
(ముడియుమ్) అపరిచ్ఛేద్యమాన ఆకాశ త్తైయళవుపడు త్తిన్దు, నిన్దార్
నిన్దుపడియే వెన్ద్రకొళ్ళుమాపోలే. (వడియిత్యాది) ఓరిడ త్తిలే విరోధి
నిరసనప్పణ్ణి ఓరిడ త్తిలే శెన్దు ముకజ్జాన్దు మళవన్దియే జగత్తు క్కెల్లామే
కకాల త్తిలేయుతవినవతు.

౧౭.

అరు.—పతిసేమామ్బట్టు, “ఎన్నరే” ఎన్దైప్పల్ల వరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (నాన్దకేట్టార్ వాయిత్యాది).

మేలుక్క వశారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (పలుకెన్నెన్నిలిత్యాది). ఎన్నారితే. ఎన్నితారితే. పరుజ్జైప్పళ్ళూరుకై-గళేన్ద్రాహ్వానుక్కు. ౧౭.

మూ.—నాన్ద ములై తలై నజ్జుణ్డ, ఉఱివెణ్డెయ్

తోన్దపుణ్డాన్ వెన్దిశూల్ కళిల్ ఐదు—యూన్ది

ప్పారు తుడైపు కణ్డానుమ్ పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానుమ్

మరు తిడై పోయ్ వణ్ణళన్ద మూల్.

౧౮.

అగమ.—నాన్ద - వ్రేలుచున్న, ములై తలై - కుచములందలి, నజ్జు-విషమును, ఉణ్డు - అరగించి, ఉఱి-ఉట్టియందుంచిన, వెణ్డెయ్ - వెన్నను, తోన్ద - ప్రసిద్ధముగ, ఉణ్డాన్ - అరగించినవాడును, వెన్ది - జయముగల, శూల్ - (శత్రువులను) ఆక్రమించెడు, కళిల్ ఐదు - కువలయాపీడమనెడఁగి పనుంగును, ఉన్ది - ఉనునటుల, పారుతు - యుద్ధముజేసి, ఉడైపు - నాశమును, కణ్డానుమ్ - చేసినవాడును, పుళ్ళిన్ - బకాసురియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డానుమ్ - చించినవాడును, మరుకు - అర్జున వృక్షములయొక్క, ఇడై - మధ్యమంసు, పోయ్ - చని, మణ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మూల్ - సర్వాధికుడు. ౧౯.

వ్యా.—అవ.—పతి నెట్టామ్బట్టు. తిరువులకళన్దతిలేయో ఇళన్దతు, అత్తోడొక్కవరైయాలే తీణ్డిప్పరిమాటిన కృష్ణావతార త్తిలు మిళిన్దిలేనో వెన్దిఠార్.

(నాన్దవిత్యాది) ఇవన్ తన్నుడైయవాయై ములైయిలేవైక్క స్వరూపాపత్తియై పెల్లదాళవళి. ఆరేనుమాక వివనై స్పర్శితార్ క్కు స్వరూపాపత్తితప్పాతు. ఎల్లారుక్కుమ్ వన్దేఱిసోమ్, “స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే” ఎన్నిఱపడియే. (ఉఱివెణ్డెయ్ తోన్దపుణ్డాన్) ఉఱియిలే శేమిత్తువైత్తవెణ్డెయైక్కణ్డు ఎట్టి యుణ్డు. కళపుతోన్దమప్పడి యుణ్డాన్. (వెన్దిశూల్ కళిల్ ఐదు) వెన్దిమిక్కకళిల్ ఐదు. వెల్దేయై

యడైత్రాయ్ ఇవనైచ్చుక్కక్క నినైత్తకల్లిన్ఱు యెన్ఱునూమ్. (ఉన్ఱి)
 “అనైచ్చుక్కక్క” ఎన్ఱిరా తే కిట్టి. “మరుప్పొళి త్తపాకక్” ఎన్నుప్పడియే.
 (పారుతుడైవుకణ్ణానుమ్) * పశలైక్కలమ్బాలే ఉడైయుప్పడికణ్ణవక్.
 “ఇడైవుకణ్ణాక్” ఎన్ఱునూమ్. (పుల్లినిత్యాది) “మణ్ణళన్దమాల్” ఎన్ఱు-
 తిరువులకళన్దరుళిన నీర్తై పిన్నాట్టుకిఱుతు. కృష్ణావతారత్తుకుమ్ తిరువుల
 కళన్దరుళినవిడత్తుకుక్క మ్మకుమ్ మాన్ద్యము మాశ్రిత పక్షపాతము ముల్లి
 ట్టవై యిరణ్ణిడత్తు మొత్తిరుక్కుమ్.

(నాన్ఱునిత్యాది) తక్కకృత్రిమమానపాల్ పోనవాణ్ణే అన్దములై
 వైయానపడి. (తోన్ఱువుణ్ణాక్) శిశుపాలాదికళు మేళుప్పడి. (వెన్ఱియి
 త్యాది) వెన్ఱుయెయిమ్ శూన్ఱ్ చ్చియెయిముడైయ. (ఉన్ఱి) ధరిత్తునిన్ఱు.
 (ఉడైవు) కరువిప్పైపోలేయాకిరనపడి. (మణ్ణళన్దమాల్) పిన్నాట్టినపడి.

అరు.—పతిసెట్టామ్బట్టు. స్వరూపాపత్తి-చాటు ; తాన్దవడివుపోన్ద శేయ్
 వడివానాళే - అర్దమ్ ; మోక్షమ్ పెన్ఱురాళేన్ఱున్దని. ఇవళుక్కు మోక్షబూడుమో
 వెన్న ; అరుళిప్పెయ్ కిణ్ణార్ (ఆరేనుమాకవిత్యాది). ఉటివెన్ఱెయ్, తోన్ఱు-కణ్ణుక్కుతోన్ఱు
 వెన్నుతల్ ; కళవుతోన్ఱు వెన్నుతల్. ఇడైవు-ఇడైన్దపోమ్బడి. కరువిప్పై - ఆయుధమిరు
 క్కిఱవుటై. ఆయుధమ్ వాణ్ణినాల్ పై శురున్ఱుమాప్పోలే కొప్పైప్పిడుక్క వే అన్ఱె
 శురున్ఱినపడి.

౧౮.

మూ.—ఘాలుమ్ కరున్దడలే ఎన్నోన్దాయ్, వైయకము

ణ్ణాలినిలై త్తుయిన్ఱు వాణ్ణియాక్—కోల

క్కరుమేని చ్చెక్కణ్ మాల్ కణ్ పడైయుళే, ఎన్ఱుమ్

తిరుమేని నీ తీణ్ణిప్పెన్ఱు.

౧౯.

అర్దము.—వైయకమ్ - జగత్తును, ఉణ్ణు - అరగించి, అలినిలై-వటపత్రమునందు,
 తుయిన్ఱు - నిదించువాడును, అణ్ణియాక్ - చక్రాయుధము ధరించువాడును,
 కోల - సుందరమైన, కరు - నల్లనైన, మేని - శరీరమును, శేమ్ - ఎఱ్ఱునైన, కణ్ -
 శేత్రములునుగలవాడును, నూల్ - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాడునునైన సర్వేశ్వ

* పశలైక్కలమ్ - పచ్చికుండ.

రుడు, కణ్ణడైయో - నిదించునెడ, ఎన్ఱమ్ - ఏకాలమందును, తిరుమేని - జాని
శరీరమును, నీ - నీవు, తీణ్డప్పెరులు - స్వశించునట్టి భాగ్యమునుబొంది, మాలుమ్ -
పిచ్చిబట్టిన, కరుక్కడలే! - నల్లనిసముద్రమా! ఎన్ - ఏ, నోర్మోయ్ - నోము
నోచితిని, ౧౯.

వ్యా.—అవ.—పత్తొన్నతామ్బట్టు. (మాలుమ్) అవతార
మొట్టియ పెరుమారుముణ్ణుకిడి రెన్ఱితార్.

(మాలుమ్) మధుపానమత్తురైప్పీలే పిచ్చేటానిన్ఱ. (కరుక్కడలే)
పెరుమపేటు ఉన్నడమ్మే కోట్ప్పొల్లుకిటతలైయో; ఇలైయాకిల్ ఉడమ్మ
వెళుత్తిరాతో. (ఎన్ నోర్మోయ్) ఆనైయైవిట్టు నానుమ్ నోఱుగమ్బడి
శోల్లాయ్. (వైయకమిత్యాది) శిటువయిన్ఱీలే భూమియెల్లావఱణ్ణాయు
మడకిగ పువనాన ఆలిలైయిలే కణ్ణళర్ నరుళుకిట సర్వేశ్వరనుడైయ
తిరుమేనియై తీణ్డప్పెరులు.

అవ.—(మాలుజగరుక్కడలే)నాన్ తీణ్డప్పెటాతేనున్ఱానిన్ఱే; నీ తీణ్డ
ప్పెరులు పరవశమాకానిన్ఱాన్. భూమియైప్పీలే ఒరుకాలనియై
నిత్యసంశ్లేషమ్ పెటుచలేకడల్! ఎన్ఱ కొన్ఱాడుకిటార్.

(మాలుమ్) మధుపానమత్తురైప్పీలే పిచ్చేటానికడలే. (కరుమ్
కడలే) ఉడమ్మ వెళుక్కవేన్ఱావే. (ఆఱీయాన్) ఏకార్ణవత్తిలుమ్, తిరు
ప్పొక్కడలిలుమ్ తుయిన్ఱతాతల్.* ఆశిలేకైయైవైత్తు ప్రళయత్తైయిగు
తుణ్ణమాక విడువే నెన్ఱిరుక్క మెన్ఱుమామ్. పిరాట్టిమారోడు † ఉడినపో
తుమ్ ఉనక్కప్పిరివిల్లై. కడలుమ్ ఎమ్మెరుమానుమ్, శ్రీభరతాహ్వానుమ్
పెరుమాళుమ్బాలే నిఱమ్. బ్రహ్మప్రాప్తిఫలమాయ్, కైజర్యమాను
వక్లికమానాతోప్పీలే, తిరుమేనితీణ్డకైప్రాశ్యమ్; కైజర్యమ్, అవఘాత
త్తిల్ స్వేదమ్బాలే; ఉపాయత్తిలుమ్ స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱ్ఱనాల్
వ్యవసాయమానువక్లికమ్. ౧౯.

* ఆశి - పడియందు. ప్రణయకలహం † ఉడినపోతు - ఎడదాసినప్పుడు.

అరు.—సత్రాస్తామ్యాట్టు అవతరి త్తవిడత్తిలే యశోదాదికళే మడియిలే నైత్తు స్పర్శిక్క-పైర్దూర్కళే. ఆశరియాతేయిరుక్క పీరాబ్బి మడియిలేనైత్తు స్పర్శిక్క-పైర్దూర్ తెన్ద పడి.

కీటీత్పాట్టిలే, “మణ్ణళన్ద” ఎన్దత్తెప్పర్దూర్ మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భూమియైప్పోలేయిత్తాది). “ఎన్దుమ్-సి తీడ్డప్పేర్దు” ఎన్దత్తెప్పర్దువరు లిచ్చెయ్కితార్ (పిరాట్టిమారోడిత్తాది). “కరున్దడల్, కోలక్కరుమేసి” ఎన్దత్తెప్పర్దూర్ వరుళిచ్చెయ్కితార్ (కడల్ ఎప్పరు మానుమిత్తాది). “తీడ్డప్పేర్దు” ఎన్దైక్క, తీడ్డైక్కలమో, కైక్కర్చుమ్మో ల మన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (బ్రహ్మసా ప్తిత్తాది). ప్రసన్నాత్ అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఊపాయత్తిలుమిత్తాది). జ్ఞానమ్-ప్రధా నమ్. కణ్ పడైయళే-కణ్విళన్దరుళికిఱ వవన్దైయిలే.

౧౯.

మూ.—పెర్దూర్ తలై క్కలల్ స్పేర్దొర్ కుఱళురువాయ్

చ్చెర్దూర్ పడి కడన్ద శెజ్జణ్మాల్ —నర్దూ

మరైమలర్ శేవడియై వానవర్ కైకూప్పి

నిరై మలర్ కోణ్డేన్దువరాల్ నిన్దు.

౨౦.

అర్థము.—పెర్దూర్ - కన్నతల్లిదండ్రుల, తలై - సంకిళ్ళు, క్కలల్ - వీడు నట్లు, పేర్దొన్దు - పెడలి, ఓర్ - అద్వితీయమైన, కుఱళురువాయ్ - వామనావతార మెత్తినవాడై, శెర్దూర్ - శత్రువైన మహాబలియొక్క, పడి - భూమిని, కడన్ద - కొలిచినవాడై, శేమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ - ఆశ్రయ్యామోహ ముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - అందమైన, తామరైమలర్-తామరపుష్పములవలె, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడియై - తిరువడికళను, వానవర్ - దేవతలు, కైకూప్పి - ఆజ్ఞాది జేసే, నిన్దు - గుమిగూడి, నిరై - పత్రములచే సమృద్ధమైన, మలర్కొణ్డ - పుష్పము లను ఎత్తుకొని, ఏత్తువర్ - స్తోత్రము జేయువరు, ఆల్! - ఆశ్చర్యము. ౨౦.

వ్యా.—అవ.—తిరువతామ్యాట్టు. “పెర్దూర్ తలై క్కలల్” ఎన్నిఱ విత్తూల్-కృష్ణావతారమ్ శొల్లవుమామ్ ; వామనావతారక్షన్దైయై శొల్లుకిఱ తాకవుమామ్.

(పెద్రార్ తలైకములప్పేర్దు) పిఱన్దు ఎన్దుమామ్. ఆరేనుమాక
స్పర్శిక్క-ప్పెద్రార్ కు-త్తలైకముల. (పేర్న్దోర్ కుఱళురువాయ్ చెప్పేద్రార్
పడికడన్దు) ఇన్ద్రానుక్కున్దాకాతే శత్రు తనకాకాతే. „ద్విష
దన్నంనభో క్తవ్యమ్” „యస్తావంద్వేష్టిసమాంద్వేష్టి.” (శెద్రార్ తాళది
మహాబలి „ఎన్నతు” ఎన్దభిమానిత్తభూమియై యశన్దసర్వేశ్వరకా.
(నద్రామరైమలర్ శేవడియై) శెప్పిమాతాతే యిరున్దుళు తిరువడికై.
(వానవర్ కైకూప్పి - నిన్దు - నిరైమలర్ కొణ్డేత్తువర్ ఆల్) తిరళనిన్దు
పూవైకొ-ణ్డేత్తువరెన్నుమామ్; తొడుత్తమాలై కొణ్డేత్తువరెన్ను
మామ్.

ఆవ.—పదుక్కైయాయ్ కిడన్దకడలుక్కు తన్నై కొడుక-
చ్చొల్ల వేణుమో దేవతాన్తరగళుక్కు తన్నై కొ-డానిఱు వెన్దిఱార్.

(పెద్రార్) నిధియెడుక-ప్పెద్రార్ రెన్ను మాపప్పేలే. „ఎక
పిత్తై” ఎన్దభిమానిత్తార్ తలైకములానిన్దాల్, „అడియోమ్” ఎన్దార్
తలైకములచ్చొల్ల వేణుమో. (పేర్న్దు) శ్రీవైకుంఠత్తిల్ నిన్దు మెన్నుమామ్;
తిరుప్పావ్వుడలిల్ నిన్దుమ్ వందానాకవుమామ్. (ఓర్ కుఱళే) నాట్టిల్ వామ
శర్కళే ఇవకా వళర్ న్దరుళివడిత్తోడొక్కుమ్. (శెద్రార్) తన్నై చెప్పే
ద్రార్. „మమప్రాణాహి.” (పడికడన్దు) ఇకా-డు మోడైయుమళన్దు.
పిఱరతు పెద్రాహ్ం లేయిరుప్పతే! (శెగ్గల్) అపేక్షితమ్ ముడిక-ప్పె
ఱుకై. (మాల్) శెయ్ తతుపోరా తెన్దిరుక్కై. (నల్ తామరై) శెప్పి
కుమ్, అమ్మకుక్కుమ్, కుళిర్ త్తిక్కుమ్, సదృశమాన తామరై తేడుకితార్.
(వానవర్) ఎట్టాతపడి పరణిట్టుకొ-ణ్డెరుక్కిఱు. (కైకూప్పి) „అవశా
ప్రతిపేదిరే.” (నిరైమలర్) పఱువే * తొడైయై తతుశవన్దొణ్డెరున్దార్
లో, (పత్తువరాల్) ఇప్పడి పిఱన్దార్ పెజాతోవతే! (నిన్దు) కిణ్ణక
త్తు నిన్దు.

అరు.—ఇరుపతామ్బట్టు. కృష్ణపక్ష త్రిలే (పిఱిన్దెన్దుమామ్) ఎన్నిఱు. వామన పక్ష త్తెయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆరేనుమాక విత్యాది). (స్వర్నిక్క-పైదుదార్ తల్లైక్కల) సంసారసమ్మనమ్ కల్లుల ఎన్ఱ పడి. (నిన్దెమలర్) నిన్దె - వానవరుక్కాతల్, మలరు క్కాతల్ విశేషణమ్. ఆల్-అన్దె.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పడుక్కై యాయిత్యాది). “వాన వర్” ఎన్దెయాలె- దేవతాన్తరమ్. (ఇప్పడి) చాటు. ఇప్పడి యవర్కత్తెప్పేలే ఇన్దభూమియిలే పిఱిన్దా రవనై యేత్తప్పెఱాతోఱివతే! ఎన్ఱ విమాదమ్. ఆల్-విమాద సూచకమ్.

౨౦.

మూ.—నిస్తు నిల మన్దై నీరేద్రు మూవడియాలే

శెన్ఱు త్తెయ్ శనై యశన్ద శెన్ద ఱ్కొన్ఱు—ఎన్ఱమ్

పడై యాఱి పుళ్ళూర్తి పామ్బున్దెయ్క పాతమ్

అడై యాఱి నెన్దై యటి.

౨౧.

అర్థము.—శెన్ఱు - సమీపించి, నిస్తు-నిలిచి, ఆమ్ - అందమైన, కై - శ్రీహస్త మునందు, నిలమ్ - భూమిని, నీరేద్రు - ఉదకమునుబట్టి పరిగ్రహించి, మూవడి యాలే - మూడడుగులచేత, తిన్దె - దిక్కులతోఁగూడినజగత్తును, అశన్ద - కొలిచిన వాఁడై, శెన్ద - ఎఱ్ఱునైన, కల్ - నేత్రములుగల, మాన్ఱు - సర్వేశ్వరునికి, ఎన్ఱమ్ - సర్వకాలములందును, ఆఱి - చక్రము. పడై - ఆయుధము, పుళ్ళే - పక్షిరాజు, డొర్తి - వాహనము, పామ్బు - శేషుఁడు, అన్దెయ్క - పామ్బుగాఁగలవాని యొక్క, పాతమ్ - తిరువడికఱును, అడై - ఆశ్రయించుము. అఱి-గంభీరస్వభావము గల, నెన్దై ! - మనసా! అటి - తెలిసికొనుము.

౨౧.

వ్యా.—ఇరుపత్తోరామ్బట్టు.(నిస్తు)సర్వేశ్వరనానవక అర్థిత్వమ్ తోద్రున్బుడి కీ-డాకనిస్తు. (నిలమ్ అన్దెనీరేద్రు) కొడుత్తు వశర్న వక్రికియకైయిలే భూమియైనీరేద్రు, (మూవడియిత్యాది) దిక్కుక్కళే తోఱుమ్ శెన్దశన్ద, అత్తాలే అలభ్యలాభమ్ పెద్రానాయిరుకిఱవను కుగ. (ఎన్ఱుమిత్యాది) ఎల్లావద్రణాయు ముడైయవకాకిడిర్ ఇరన్దాన్. కై

యిలే తిరువాణ్ణియై ప్పేరా లే పిడిక్కవల్లవనుమ్, తిరువడిముతుకిలే *నన్దరి
రిక్కొరుక్కవల్లవనుమ్, తిరువనన్దాన్దొనాకిఱ పడుక్కైయిలే శాయవల్ల
వనుమ్ సర్వేశ్వరనాకిఱా. (పాతమడైయాణ్ణి నెఱ్ఱేయటి) మహాబలియై
ప్పేలేయాకా లే అవన్ తిరువడికలైయడై. (అఱి నెఱ్ఱేయటి) అళవుడైయ
నెఱ్ఱేయటి. † ఓలక్క-వార్తైయెన్దిరా లే ఇత్తై బుద్ధిపణ్ణియరు.

అవ. — ఇరణ్ణుపాట్టాలుమ్ - సర్వేశ్వరకీడీర్ ఆశ్రితార్థమాక
ఇప్పడి ఎలియ నానానెన్దు శొల్లిన్ద్రాయ్ ఈడుపడుకిఱార్.

(నిన్దుత్పది) పిరాట్టియై శ్రీజనకరాజన్ నీర్ వార్క్క-ప్పెన్ద్రా
టోలే శెన్దునిన్దెన్నుతల్. (శెన్దు) నడన్దపడి. శెన్దుళన్దెన్నుతల్. (శెన్దు
మాల్) తన్దామతు పెన్ద్రాలు మినియరాకవేణుమో. (ఎన్దుమ్) పరి
పూర్ణకీడీర్. (పాతమడై అఱి నెఱ్ఱే) ఎన్నై ఓతువిక్కవల్లసి, ఎన్
శెల్లామైయటి. అల్లాతవార్తైపోలల్ల; ఇత్తై బుద్ధిపణ్ణి. [శీరాల్ పిఱన్దు] అన్దు
అఱుపతినాయరమ్ సంవత్సరమ్ తపస్సుపణ్ణినవన్ వయిన్ద్రే, “పితరం
రోచయామాస” ఎన్దు ఆనైప్పడవన్దుపిఱకై. [శిఱప్పాల్ వళరాతు] వెన్దై
యైయమ్ పెన్దైయమ్ కళవుకణ్ణి మూలైయడయే వళరుక్తై. [పేర్
వామనాకాక్కాల్] నారాయణనానా లాకాతో. [పేరాళా] విశ్వర్ప
త్తిలే ఇలైప్పాఱ వేణుమో. [మార్వత్పది] పరుత్తిపట్ట పన్నిరణ్ణామ్
పట్టభూమి.

౨౧

అరు. — ఇరుపత్తోరామ్బట్టు. మేలుక్కవళారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇర
ణ్ణుపాట్టాలుమిత్పది). ఇణ్ణు “నిలమక్తై” ఎన్దు-భూమిప్పిరాట్టియాక్కి యరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (పిరాట్టియైయిత్పది). యణ్ణు వాటత్తళవున్ శెన్దునిన్దెన్నుతల్ ; నిన్దువిడత్తిలే
నిన్దు తిన్దైయెన్దు శెన్దుళన్దెన్నుతల్. తమక్కుపడేక్కిఱ నెన్దుక్కుచ్చిల్లువా నెన్దు
న్దు ; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎన్ శెల్లామైయెన్దు). ఇప్పడివామననిడత్తిలే ఈడుపట్టు పేరు

* నన్దరిక్క - చక్కగ ఇముడనట్లు.

† ఓలక్క-వార్తై - సభయందుడంబముగ శిష్యమాట.

జోవెన్; అరుళిచ్చెయకేతార్ (శీరాల్ పిఱ్డిత్యాది). (ఇతైప్పాఱవేణుమో) నీతై
యి లిళైప్పాఱవో కామైయాలే మేన్తైయిలే ఇతైప్పాఱవేణుమెన్ట పడి. ఉక్కైయిలే
పన్నిరణ్ణమ్ పట్టభామి. ఇప్పడివామననాకాతపోతు ఏఱ్ఱువరుమైయో వెన్ట పడి. ౨౧.

మూ.—అఱియు ముల కెల్లామ్ యానేయు మల్లై

పాటి కొళి శిత్తై యువణ మూన్ ద్దాయ్—వెఱిక ముఱుమ్

కామ్మేయ్ మెకతోళి కడై వెణ్ణైయుణ్ణాయై

తామ్మే కొణ్ణార్ త్తతఱుమ్ము.

౨౨.

అర్థము.—పాటికొళి - నానావర్ణమైన, శిత్తై - రెక్కలుగల, ఉవణమ్ -
గరుత్మంతుని, ఉక్కై ద్దాయ్ - నడపించువాడగును, వెఱి - పరిమళమును, కమఱుమ్ -
వీచుచున్న, కామ్మ - వెరురులతో, ఏయ్ - సమానమైన, మెల్ - మృదువైన, తోళి -
భుజముగల యశోదపిరాట్టి, కడై - మదిలిన, వెణ్ణైయ్ - పెన్నను, ఉణ్ణాయై - ఆరగించిన
నిన్ను, తామ్మే - త్రాటినే, కొణ్ణ - ఎత్తి, ఆర్ త్త - బిగిరిచి కట్టుటవల్లనైన,
తఱుమ్ము - గాయము, యానేయుమల్లై - నేనాకడనేగాను, ఉలకెల్లామ్ - ప్రపంచ
మంతయు, అఱియుమ్ - ఎఱుంగును.

౨౩.

వ్యా.—ఇరుపత్తిరణ్ణామ్బట్టు. (అఱియుమ్) ఆశ్రితార్థమాక
ఎళియనానా నెన్నుమ్మడి నీరటిన్దపడి యెఱ్ఱనే యెన్నిలో; (ఉలకెల్లామఱి
యుమ్, యానేయుమల్లై) శిశుపాలకూడ వఱియానో. (పాటియి
త్యాది) పాటికొణ్ణిరున్దుళళిఱకైయుడైతాన తిరువడియైయూర్ న్దళున్నై.
(వెఱికముఱుమ్) పిల్లైముకమ్ వాడవొణ్ణా తెన్టు ఎపోతుమ్ బిప్పిత్తపడి
యేయిరుక్కైయాలే పరిమళమ్ కమఱున్దిన్ట. (కామ్మ ఏయ్ మెకతోళి)
మూళ్ళిలోడొత్తు మృదువాన తోళైయుడైయవళి. (కడై వెణ్ణైయుణ్ణాయై)
అవళి మార్దవమ్ పారాతే కడైన్ద వెణ్ణైన్దు. (తామ్మిత్యాది) కైక్క
ట్టిల్ బొరుతామ్బాలే కట్టినతఱుమ్ము. (అఱియుములకెల్లామ్) కయిల్ బొరు
నీట్టవొణ్ణాతు, ఉరలైచ్చిటుక్క వొణ్ణాతు, ఇవనుడమ్మిలే ఇడన్ణాణుమి
త్తనైయిలే.

అవ.—ఆశ్రిత పక్షపాతమ్బాలే ఆశ్రితభవ్యత్రైయుమ్.

(ఉలకెల్లామ్) శశుసాలనై యిట్టుచ్చొల్లవేణమో ; (యానే యిత్యాది) అనుగ్రహముడైయనానేయల్లే. (పాటియిత్యాది) నిరపేక్షనాయ్ అర్థిక్కప్పిఱన్దనీ. (వెటి) స్వాభావికమెన్నుతల్; పిత్తైః *ముశి యామైక్కెన్నుతల్. (కామ్బు) పశుమైయుమ్, తిరట్టియుమ్, శెవైవ్వియుమ్. (మెత్తోళికడైవణ్ణైయిత్యాది) ఇరువర్క్కు ధారకమ్; అబలైకట్టి లేకట్టుణ్ణి తే!. (తామ్బేర్కొణ్ణు) కుటుంబయిదన్ద్రొక్కొణ్ణు. ౨౨.

అరు.—ఇరుపత్తిరజ్జామాట్టు. ఆర్త్త - ఆర్క్కప్పట్ట వ్విన్దనూక్కి యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కయిదన్ద్రొక్కొణ్ణువిత్త్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆశ్రితపక్షపాతమిత్యాది). ఇట్టు - అవమానములపెన్ద పడి. ఇరువర్క్కుమ్-తామ్క్కుమ్ మకనుక్కుమ్. అవశుక్కు జీవనపాతు, ఇవశుక్కు అశ్రితస్వర్గమెన్ద పడి. ౨౩.

మూ.—తఱుమ్మిరున్ద శార్దనాన్ తోన్దవా మజ్జై

తఱుమ్మిరున్ద తాల్ శకడమ్ శాడి,—తఱుమ్మిరున్ద

పూళ్ళోతైయాళ్ వెరువ ప్పొన్ పెయరోన్ మార్విడన్ద

వీళ్ళోత వణ్ణర్ పిరల్.

౨౩.

అర్థము.—అమ్ - సున్దరమైన, కై - శ్రీహస్తము, శార్దామ్-శార్దామనెడు ధనుస్సుయొక్క, నాణ్ - అత్తైత్రాటిచేత, తోన్ద - అమరిన, తఱుమ్బు - వ్రణమును, ఇరున్దవామ్ - కలిగియుండెను, తాల్ - తిరువడి, శకడమ్ - శకటాసురుని, శాడి - తన్ని (అందువలన), తఱుమ్మిరున్ద-వ్రణమునుకలిగియుండెను, వీళ్ళు - వృద్ధిబొందిన, ఓతమ్-అలలుగల సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనిగల వారియొక్క, పిరల్-వ్రేళ్ళు, పూమ్ - స్పృహణీయమైన, కోతైయాళ్ - కొప్పుగల (పిరాట్టి), వెరువ - భయముజెందునటుల, పొన్ పెయరోన్-హిరణ్యకశిపునియొక్క, మార్ప్ప-వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చినందువలన నైన, తఱుమ్మిరున్ద - వ్రణముగలిగియుండెను. ౨౩.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తుమూన్టామ్మాబ్బట్టు. ఒరుశెయలైక్కొణ్ణు శొల్లుప్పడి యెన్నెన్నిల్ ; ఒరుశెయలిలేయో, ఒరుఅవతారత్తిలేయో తటమ్ముశుమన్దతెన్దితార్.

(తటమ్మిరున్దవెత్త్యాది) పిరాట్టియుజ్జూడకుక్కాశి స్పర్శిక్క వేణ్ణు ముక్కియకై, శార్క్కనాణ్ తోయన్ద తటమ్మిరున్ద వామ్. జ్యాకిణత్తాలే కరగశమాయిరుకుక్కుమ్. (తాళ్ శకడమ్ శాడి తటమ్మిరున్ద. పూళ్ళోతై యాళ్ వెరువప్పొక్క పెయరోక్క మార్విడన్ద) “అడలిరియాయ్ పెరు కినానై” ఎన్దిఅవడియే. (విరల్ తటమ్మిరున్ద) తాల్ తటమ్ము, కై తటమ్ము, అవాన్తరావయవమానవిరల్ తటమ్ము, ఒన్డేయో తటమ్బాయి.

(పూళ్ళోతైయాళ్ వెరువ) “ఆశితరుడైయకార్యమ్” ఎన్టాల్ ఉకక్కు మవళుమ్ భయప్పడుప్పడి ఉడప్పడైయ తటమ్ము. (శాడి) అవః*మూరినిమిర్ న్దాన్, ఇవర్ కుక్కు-కుక్కువాలాయిరుక్కిరఅవడి. (పూళ్ళో తైయాళ్ వెరువ) పాతా తెన్దిరుక్కు-మవళ్. వీరవాళియఱియుమవళ్. ఋషి వేషత్తోడే తిరియవేణు మెన్నుమవళ్. (పిళ్ళోతవణ్ణర్ విరల్) వళిర్ త్తి యుమ్ కుళిర్ త్తియుమ్ “మహావిష్ణుమ్” విగ్రహవ్యాప్తియాయ్ బు. ౨౩.

అరు.—ఇరుపత్తుమూన్టామ్మాబ్బట్టు. మేలుక్కుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పూ ళ్ళోతైయాళిత్త్యాది). పూళ్ళోతైయాన్త రామావతారత్తోడే శేర్త్తు అరుళిచ్చెయ్ కి తార్ (పాతా తెన్ది త్యాది). “పాతాతు” ఎన్టు-ఆశితరక్షణమ్ పోరాతెన్న్ వేణుమన్ది రుక్కు-మవళెన్న్ పడి. ఇప్పడిప్పట్టవళుమ్ పెరుళుప్పడి “శార్క్కనాణ్ తోయన్ద” ఎన్టు ఇట్టుమ్ కూట్టి యాజిప్పతు. ౨౩.

మూ.—విరలాడు వాయ్ తోయన్ద వెణ్ణేయ్ కణ్ణు, ఆయ్చ్చి

ఉరలో డుఱప్పిణిత్త నాన్టు-కురలోవా

తేణ్ణి నిన్దై న్దయలార్ కాణ విరున్దిలైయే

ఒళ్ళోత వణ్ణా ఉరై.

౨౪.

అగ్గము.—విరలాడు - వ్రేళ్లతో, వాయ్తోయ్న - తిరుప్పవళమునందిడిన, వణ్ణెయ్ - వెన్నను, కణ్ణ - చూచి, ఆమ్చి - యశోదాదేవి, ఉరలోడు - రోటితో, ఉణ - చేర్చి, పిళిత్తనాన్ - కట్టినప్పుడు, నినైన్ - వెన్ననుతలచి, కురల్ - కణ్ణ ధ్వని, ఓవాతు - విడువక, ప్పిళ్ళి - పడ్చి, ఆయలార్ - ఇతరులు, కాణ - చూచునట్లు, ఇరున్దిలైయే? - ఉండలేదా?, ఓణ్ - పొంగిన, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణ - వర్ణముగలవాడా!, ఉరై - చెప్పము. ౨౪.

వ్యా.—ఇరుపత్తునాలామ్బట్టు. (విరలిత్యాది) విరల్ వాయలే తోయ్నవళవిలే. “వణ్ణెయ్విళిళ్ళి వెణుమ్కలలై వెట్టిడైయిట్టు” ఎన్దుమ్ శొల్లానిన్దుతు; “విరలాడువాయ్తోయ్న” ఎన్దుమ్ శొల్లానిన్దుతు; ఇవై యెజ్జనేశేరున్బుడి” ఎన్దుపిళ్ళై తిరునామాయారరైయర్ భట్టరైక్కేటర్; “ఇవనుక్కు ఎన్దుమ్ తిరుప్పణి ఇతువన్ణో, ఒరునాళజ్జనుమాకిటు, ఒరు నాళిజ్జనుమాకిటు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్, “వైకలుమ్ వణ్ణెయ్కైకల స్తుణ్ణా” ఎన్దిటపడియే. (ఉరలిత్యాది) ఉరలెన్దుమ్ అవ నెన్దుమ్ పిరిత్తు క్కాణసోకాతపడకట్టినవన్దు. (కురలోవా లేళ్ళి) అల్లుప్పక్కధ్వని మా తాతే; ప్పిళ్ళిన ఏకామ్ క్కేవిళాతే. (నినైన్) ఇవ్విడి అమానిక్కుచ్చెయ్తే యుమ్ పెరియిరుప్పణికథాయీదు నినైప్పతు; వణ్ణెయ్కళపుకాణు వ్బడినినైన్దు. (ఆయలార్ కాణిఇరున్దిలైయే) విన్దులక్షణుడియిల్ పెన్ది లిల్ కాణాతారుణ్ణో. ఇవనాలే నెళ్ళు పుణ్ పట్టా రెల్లామివ్ పట్టపాడు కాణవరువర్కళితే. * అత్యుత్కృష్టపుణ్యపాపై రిహైవఫలమన్ను తే యితే. (ఓళ్ళోతవణ్ణాపురై) ఇవనైక్కట్టివైత్తు ఒరుకడలై తేక్కివై త్తాత్పోలే కాణుమ్. (ఉరై) ఇవ్విడిపు కాణవేణుమ్; ఇవ్విడివోడేకూడ వారైయుమ్ కేట్టువేణుమ్. పాయ్కెలురలోడేకూడఇట్టుత్తుక్కొణ్ణుపు టప్పడువేనో.

(విరలిత్యాది) వయిటువళర్త్తుఅకప్పడప్పెల్లోమో; * మిడల్దు క్కుక్కీరీఱియిప్పెల్లోమో. (ఉరలాడు) ఉరలోడుతన్నోడువాళియిల్లా మై. (కురలోవాతు) అల్లుప్పక్కవాతే “ఇక్కోలుణ్ణు, పార్” ఎన్నప్పిళ్ళి

నిన్టాన్. (నినైన్దు) వెణ్ణెయైనినై త్తిరుక్కై. (అయలార్ కాణ) పళ్ళులక్షమ్ కుడియిల్ పెణ్ణళ్ళడైయ; అవర్ కన్దై బణ్ణిత్తుత్తా నకప్పడాతిరుక్కుమ్; అవర్ కళ్ళ ఇవ నకప్పడవల్లనే! ఎట్టిరుప్పర్ కళ్ళ. (ఇరున్దైయే) రామ శరత్తై రావణన్ మఱక్కిల్ మఱక్కిలామ్. (ఓన్గోతవణ్ణా) నెరుక్కుణ్ణై యాలే ఎన్దపూర్తి. (ఉరై) “నమేమోఘమ్” ఎన్నుమ్సి శొల్లిక్కాణ్. అవాస్త సమస్తకామన్ కుత్తెయూ యఱువతే!; సర్వశక్తి మిడుక్కిన్ది యొఱివతే!; సర్వజ్ఞన్ పురైయఱువతే!.

౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్బట్టు. “ఇవై-మాగ్గ్యవైదగ్గ్యిళ్ళో శేరుప్పడి” ఎన్దు అరైయర్. విరలాలే తొట్టు వాయ్తోయ్దాన్ అన్న; అరుళిచ్చెయ్కిటార్ (వైకలు మిళ్యాది). అవిడత్తుక్కు ఇరుపు మొరుఅర్థమ్. కాణాతే దుఃఖపుట్టవర్ కళ్ళో కాణ కూడు మోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అశ్శుత్తుత్తైరిళ్యాది). పుణ్యఫలమ్-నాళాత్తై. “ఉరై” ఎన్దరైల్ ఫలిత్తై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (పాయ్యాకిరిళ్యాది). పాయ్యెన్ద్ర యాకిల్, కైయమ్ కళవునూక కట్టుణ్ణై యవన్ నినై త్తిరుక్కు-మోవెన్న; అరుళిచ్చె య్కిటార్ (రామశరత్తైయిళ్యాది). ఆక్రితవియత్తిలుకన్ద కట్టుణ్ణై యాలే మఱువావల్ నినై త్తిరుక్కు-మెన్ద పడి. పురైయఱుకై-అవిత్తొక్కైక్కు ఉపాయవతయారిరుక్కై. ౨౪.

మూ.—ఉరై మేటొగ్గ-ణ్ణెన్నుళ్ళ మోవాతు, ఎప్పోతుమ్

వరై మేల్ మరతక మేపోల—త్తిరై మేల్

కిడన్దానై కీర్ణానై కేగ్గులాయ్, పూమి

ఇడన్దానైయే త్తియెఱుమ్,

౨౫.

అర్థము.—వరై మేల్ - పర్వతముమీద, మరతక మేపోల - మంచిపచ్చవల్, త్తిరై మేల్ - సముద్రముమీద, కిడన్దానై - పవ్వళించియున్నవాడై, కీర్ణానై - (హిరణ్య సురిని) చీల్చినవాడై, కేగ్గులాయ్ - వరాహమై, పూమి - భూమిని, ఇడన్దానై - పట్టు విడిపించినవానిని, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఓవాతు-ఎడతెగక, ఎప్పోతుమ్ - ఎప్పుడును, మేల్ - శ్రేష్ఠమైన, ఉరైకొణ్ణు - శ్లోములచేత, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎఱుమ్ - ఉజ్జీవించును.

౨౫.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తెదామ్బట్టు. ఇవనుడైయ ఇన్నీరై యను భవిత్రాల్ వేటొవ్వాల్ పోతుపోక్క వొణ్ణా తెన్దితార్.

(ఉరై మేల్ కొణ్ణు) మేలాన పురైయైక్కొణ్ణు. అతావతు - వా కుక్క-కుక్క విషయమానతైక్కొణ్ణు. అన్ది కే, ఉరైక్కైయిలే మేటొణ్ణు. అతాకిటు - శొల్లిచ్చెల్లుకైయిలే కిళర్ న్దు. (ఎన్నుళ్ళమోవా తెప్పీతుమ్) ఎన్నుడైయ హృదయమానతు ఉచ్చివీడు విడక్కడవత్తు కే. స్వరూపమొరుకాలాక వట్టియుమో. ఒరుమలైయిలే ఒరుమరతకగిరియానతు పరప్పమాట పుడిదాటోవేయాయీ. మత్తిరుప్పటగడలిలే కణ్ణుళర్ న్దురుళిన పోతిరుకు-వ్వుడి. సచ్చేశ్వరనాయ్ సర్వశక్తియానవనుడైయ సౌలభ్యచరితక్షతై చ్చెల్లుకై కుక్క. (ఎన్నుళ్ళమిత్యాది) దాసవృత్తికనాన వెన్నుడైయ మనసానతు ఇడైవిడాతు. (ఎప్పీతుమిత్యాది) ఒరుపర్వత శిఖరత్తిలే ఇన్ద్రసీలవణియిరుదాటోవేలే విళణ్ణుకిట సముద్రశాయియానవనై. (కిడ్దానైక్కీణ్డానై) అర్తరైక్కణ్డాల్ పడుక్కై యడిక్కొతి కుక్కవ్వుడి. (ఎత్తి ఎటమ్) స్తుతిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమ్.

అవ.—(ఉరై మేల్ కొణ్ణు) ఇవనుక్కు నినైపుమ్ పేచ్చుమ్ వెణ్ణైయిలే యానాటోవేలే, ఆహ్వాన్ కుక్క నినైపుమ్ పేచ్చుమ్ ఇవకవక్కలిలే యానపడి శొల్లుకిటు.

(ఉరై మేల్ కొణ్ణు) వాక్కు-కుక్క విషయమాకొణ్ణు. వాగ్విత్తియై మేటొణ్ణైన్నుచమామ్. (ఎన్నుళ్ళమిత్యాది) ఒరుమలైమేలే మరతకమ్ కిడ్దాటోవేలే తిరైమేలే కణ్ణుళర్ న్దురుళుకిటవనై. (కిడ్డానైయిత్యాది) వరాహరూపియాయ్ ప్పుక్కు అణ్ణభిత్తియిల్ నిన్దు మొట్టువిడువిత్తు భూమియై యిడన్దవనై. (ఎత్తియెటమ్) ఎత్తి ఉజ్జీవియానిన్దుతు. ౨౫.

అరు.—ఇరుపత్తెదామ్బట్టు. (ఉరై మేల్) మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చేయ్ కితార్ (ఇవనుక్కుత్యాది). కేట్రులాయ్ కిడ్దానైయైన్దుపడి. వేతన సమాధియాత

ఉళ్ళమ్ ఏత్తి యెటువ్ ఎత్తడియై. వాగ్వైత్తియైమేట్కొళ్ళుకై - వాగ్వైత్తియై యు
డైతాకై యెప్పపడి.

౨౫.

మూ.—ఎటువార్ విడైకొళ్ళాస్ రీస్తుభాయానై

వటువా వకై నినైస్తు వైకల్—తొటువార్

వినైచ్చుడరై నస్తువిక్కుమ్ వేళ్ళడమే, వానోర్

మనచ్చుడరై తూణ్ణుమ్ మలై.

౨౬.

అథము.—ఎటువార్ - పొచ్చు పొచ్చుగనైశ్వర్యమునుగోరువారును, విడైకొ
ళ్ళాస్ - ఈశ్వరునిడుచుకేవలులును, ఈ - సొగసైన, తుభాయానై - తిరుత్తు
భాయమాతెగలవానిని, వటువావకై - విడువనియుపాయము, నినైస్తు - ఆనుసంధించి,
వైకల్ - ఎల్లప్పుడును, తొటువార్ - ఆశ్రయించు భగవత్కాములును, విన్ - (ఈ
ముగ్గురి) పాపమునెడు, తుడరై - ఆగ్నిని, నస్తువిక్కుమ్ - నాశనముజేయు, వేళ్ళడమే-
తిరువేళ్ళడమనెడుపర్వతమే, వానోర్ - నిత్యసూరులయొక్క, మనచ్చుడరై - తిరు
వుళ్ళమునెడు దీపమును, తూణ్ణుమ్ - ఎగత్రోనెడు, మలై - పర్వతము ౨౬.

వాళి.—ఆవ.—ఇరుపత్తాతామ్బాట్టు.(ఎటువార్)ఎల్లార్క్కుమ్
నినైపుమ్ శెయలు మొక్కప్పరిమాటలావతు పరమపదత్తిలే యన్టో
వెన్నిల్; నిత్యసూరికళుజ్గాడ అవనుడైయి సౌలభ్యజ్గాణ వరుకిటతు
తిరుమలైయిలే యన్టో వెన్నితార్.

(ఎటువార్) విశ్వరూప వేణుమెట్టు మేలేమేలే పాళ్ళిక్కుమవర్
కల్. (విడైకొళ్ళాస్) ఆత్మప్రాప్తియే యమైయుమ్, సేవేణ్ణావెన్టి
వకావక్కలిల్ నిస్తుమకలుమవర్కల్. (ఈస్తుభాయానైయిత్యాది, ఇవనై
నాజ్గల్ పీరియాతోటియవేణుమెట్టునినైత్తుకాగలమెల్లాన్తాటువార్ కల్.
(విన్యైత్యాది) భగవత్ప్రాప్తి విరోధి, ఆత్మప్రాప్తివిరోధి, విశ్వరూ
ప్రాప్తివిరోధియాన పాపజ్గతై, ఎరికిఱ నెరువై యవిత్తాట్టోలే నశి
ప్పిక్కుమ్ వేళ్ళడమే. (వానోరిత్యాది) నిత్యసూరికళుడైయి కిళర్న్ద
మళ్ళనై అవనుడైయి సౌలభ్యజ్గాణప్పోరికోశెన్టు కిళర్న్తానిటుగమ్
తిరుమలై. కాలాన్తరమున్టు, సన్నిహితమ్.

(ఎఱువార్) ప్రయోజనమ్ కైపుకున్దవాఱే పోవార్ విశ్వర్యాధి
కళ్ళ. (విడైకొళ్ళార్వార్) ఫలమ్ నిత్యమా కైయాలే మీట్టియిల్లై కేవల
ర్కు. (వినైయిత్యాది) ఇమ్మూవర్కు ముడైశ్య విరోధికత్తైప్పొక్కుమ్.
నన్దువిత్తై - అవిత్తై. (వానోరిత్యాది) ఇఱ్ఱుళ్ళార్ * ఒత్తివల్ కా
లమెన్ను, అఱ్ఱుళ్ళార్ * అకలకిల్లే ఎన్నుచ్చొల్లుమ్. ౨౬.

ఆరు.—ఇరుపత్తాటామ్బట్టు. (ఎఱువార్) మలై ఎన్దైయాలే - సన్నిహితమ్;
ఇతు ప్రత్యక్షమన్తో పెన్ద పడి.

మీట్టి యిల్లామైయాలే ఇవనై విట్టు విడైకొడ్డకన్దు పోకిఱణే అవర్కళుక్కు
స్వభావమెన్ద పడి. ౨౬.

మూ.—మలైయార్ టుడై కవిత్తు మూవాయ్ పిళ్ళన్దు
శిలైయార్ మరామరమేత్త శెల్బు—కొలైయన్దై
పొవ్విక్కోడొశి త్తనవుమ్ పూఱ్ఱురున్దమ్ శాయ్ త్తనవుమ్
కార్కోడు పల్లీయాన్దై. ౨౭.

ఆగ్గము.—మలైయార్ - పర్వతమునెత్త, కుడైకవిత్తు - గొడుగుబట్టి, మా -
కేళియనెదురాక్షునియొక్క, వామ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దు - చీల్చి, శిలైయార్ - ధను
స్సుచేత, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఒత్తి - ఒడిఁటిని, శెల్బు - కొట్టి, కొలై -
హింసించెడు, ఆనై - కువలయాపీడమనెడు ఏనుఁగుయొక్క, పోర్ - యుద్ధసాధన
మైన, కోడు - కొన్దులను, ఓశి త్తనవుమ్ - విఱివినదియు, పూఱ్ఱురున్దమ్ - పుష్పించిన
కురుక్కత్తిచెట్టును, శాయ్ త్తనవుమ్ - క్రిందబడఁద్రోసినదియు, కార్ - మేఘమువలె
శ్రమహరమైన, కోడు - శక్తిమును, పల్లీయాన్దై - ధరించినవానియొక్క, కై -
శ్రీహస్తములుగదా. ౨౭.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తేటామ్బట్టు. (మలైయిత్యాది) తిరువే
ణ్డముడైయానుడైయ తిరుక్కైయై ప్పార్ త్తార్ పోలే.

(మలైయార్ కుడైకవిత్తు) వర్షత్తుక్కుక్కడై యపేక్షితమితే.
ఇన్ద్ర. ౧౯ ఆసురప్రకృతియల్లామైయాలే పశిగ్రాహత్తాలే శెయ్తానాకిల్,

మలైయై యెడుత్తు నమ్మెనోక్కికొంభోవ్ మెన్ఱు మలైయైకుగడైయాక
 కగవిత్తు. (మావాయ్ పిళ్ళన్ఱు) పణ్ణిన ప్రాతికూల్యత్తి కనత్తాలే కేశియై
 కొంఱు. (శిలైయిత్తాది) అవతారత్తుక్కడుత్త వాయుభత్తాలే మరా
 మరమేణ్ఱాయమ్ శెన్ఱు. (కొలైయిత్తాది) కొల్లక్కడవతాక నిఱు
 త్తిన కువలయాపీడత్తినడైయ పొరానిన్ఱుకోన్ఱై అనాయాసేనముటిత్త
 నవుమ్. (పూఱురున్ఱమ్ శాయ్ త్తనవుమ్) పూప్పటిత్తనవుమ్. (కార్
 కోడిత్తాది) శ్రమహరమాయ్ ముక్కుత్తైయుడైత్తాయరుకుగ మెన్ఱై.
 అన్ఱిక్కే, తిరుక్కైయిలే శ్రీపాళ్ళుజన్యమిరున్ఱపోతు మేఘుత్తైప్పవ్ శ్రీ
 యిరున్ఱశక్లుపోలే యిరున్ఱతెన్ఱై. ఇడైయర్ శెయ్ వల్లెమ్ మున్ఱై ఊర
 త్తాలే, ఊత్రియర్ ఎన్ఱుమ్ విల్లాలేయెన్నుమిడన్ఱోన్ఱుకిఱుతు. శ్రీపాళ్ళు
 జన్యమ్ పిడిక్కవుమ్ పొతాత మృదువాన కైయైక్కొన్ఱుకిడిరి తెల్లమ్
 శెయ్ తతు.

అవ, — చేప్పితళ్ళళిలే ఊరుకుకితార్, సుకుమారమాన కైయై
 కొండై ఇప్పెరియశెయల్ కలైచ్చెయ్ వతే!; శెయ్యాన్ఱువ్ అనాయా
 సేనశెయ్ వతే!

(మలైయిత్తాది) మలైయాక వినియోగజొన్ఱానో. (మావాయ్
 పిళ్ళన్ఱు) నారదాదికళ్ కూప్పిడుప్పడివన్ఱకేశియై నెట్టిక్కోరైకీన్ఱాఱ్వులే
 కీన్ఱు. (శిలైయిత్తాది) ఎయ్యవొన్ఱైతపడి తిరళనిన్ఱ మరామరన్ఱుశై. (కొలై
 యిత్తాది) కొలైయిలే యున్ఱువానై. (పూఱురున్ఱమ్) తణ్ఱుత్తుప్ప
 త్తునిన్ఱు. (కార్కోడు) కుళిర్న్ఱు శ్రమహరమాయ్ పెరుత్తుముక్కున్ఱుకై.
 శ్రీపాళ్ళుజన్యమ్ తొడప్పాతకైకిడిర్.

౨౭.

అరు, — ఇరుపత్తైమాన్ఱుట్టు. (మలైయార్) కోడు-శక్లమ్. మేఘస్వభావత్తై.
 యుడైయశక్లెన్ఱుతల్; మేఘుత్తొడకూడిన శక్లెన్ఱుతల్.

కృష్ణకైయాలేశెమ్మకైయైయమ్. పెరుమాళ్ బిల్లాలే శెమ్మకైయైయమ్ పఠ్ఠి తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇడైయరిత్యాది). “పఠ్ఠి” ఎన్ఱు - ప్రయాసమ్ తోర్ముకైయాలే (ప్రాణాతమృదువానకై) ఎన్నిఱు. మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చేష్టితజ్జలిత్యాది). నెట్టి - వాడిన. ౨౨.

మూ.—కైయ వలమ్బురియుమ్ నేమియుమ్, కార్ వణ్ణ
తైయ మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్—శెయ్య
మత్తైయాన్ నిన్నున్దియాన్ మామతిళ్ మూన్ఱైయ్ త
ఇత్తైయాన్ నిన్నాకత్తై. ౨౩.

అర్థము.—కార్ - మేళుముపంటి, వణ్ణత్తు - తిరుమేనిగల, ఐయ! - స్వామీ!, వలమ్బురియుమ్ - దక్షిణావర్తముగల శ్రీహృచ్చనృంబును, నేమియుమ్ - చక్రాయుధంబును, కైయ - శ్రీహస్తమునందునున్నవి. మలర్ తళ్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టి, నిన్-నీయొక్క, ఆకత్తాళ్ - వక్షస్థలమునందు వసించుచున్నది. శెయ్య - నిర్దుష్టమైన, మత్తైయాన్ - వేదముగలబ్రహ్మ, నిన్ - నీయొక్క, ఉన్దియాన్-నాభియందుంబుట్టినవాడు; మా - గొప్ప, మతిళ్ - ప్రాకారముగల, మూన్ఱు - త్రిపురములను, ఎయ్ త - సంహరించిన, ఇత్తైయాన్ - ఈశ్వరుడు, నిన్నాకత్తు - నీతిరుమేనియందు, ఇత్తై - ఒక మూలలొనున్నాడు. ౨౩.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తెట్టామ్బట్టు. (కైయిత్యాది) విశ్వరమ్ శొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్; నీర్తైశొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్.

(కైయవలమ్బురియుమ్ నేమియుమ్) కైయ - కైయిలేయుళ్ళ.
(కార్ వణ్ణ తైయ) శ్రవహరమాన వడివైయుడైయ స్వామియానవనే.
(మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్) *కోలమలర్ ప్పావై నిన్ తిరుమార్విలాళ్.
(శెయ్యవిత్యాది) నేరేయవైయ్ కాట్టవల్ నీనవేదత్తై యుడైయ బ్రహ్మ ఉన్దియనాభీకమలత్తిలాన్. (మామతిలిత్యాది) త్రిపురదహనమ్బట్టి ఈశ్వరాభిమానియా యిరుక్కిఱ రుద్రన్ ఉన్దిరు మేనియైప్పఠ్ఠి ఇత్తైయా యిల్లొయ్, “నిన్నాకత్తు ఇత్తై” ఎన్ఱు-తిరుమేనియిలేక దేశత్తిలేఎన్నవు మామ్.

(కైయిత్యాది) విశ్వరూపాతల్; అహికాతల్. (కార్) వణ్ణమ్ వేతే
వేణుమో, వడివేయమైయాతో. (వియ) ఎనకు ఎన్నలాయరుక్కై.
(మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్) *అలర్కేల్ మక్కై యుతైమార్వక్. (మా
మతిళిత్యాది) ఊరైచ్చుట్టు పేరైప్పడైత్తాక్. కోట్వాల్లి ప్రసిద్ధరామా
పోవీలే. ఆకత్తిలేకచేతై పుంబినానెన్నుతల్; ఆకత్తైప్పబ్బో ఇత్రైయా
నానెన్నుతల్.

౨౮.

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్బట్టు. (కైయవలమ్మరి) దివ్యానుభవో అహుకుక్కు
ముడల్.

౨౯.

మూ.—ఇత్రైయుమ్ నిలను మిరు విశుమ్మ జాగ్రదుమ్
అత్రైపునలుమ్ శెన్నీయుమావాక్ - పితైమరుప్పిల్
వైక్కణ్ మాల్ యానై పడు తుయర జాగ్రత్తలిత్త
శెక్కణ్ మాల్ కణ్డాయ్ తెలి.

౩౦.

అర్థము.—ఇత్రైయుమ్-సర్వేశ్వరుడును, నిలనుమ్-భూమియును, ఇరు - విశాల
మైన, విశుమ్మమ్-ఆకాశమును, కాగ్రదుమ్-నాయువును, అణై-శబ్దించుచున్న, పున
లుమ్ - జలమును, శెక్కు - ఎఱ్ఱనైన, తీయుమ్ - అగ్నియు, ఆవాక్ - శేషముగాగల
వాడు, పిణై - బాలవంద్రునివంటి, మరుప్ప - కొమ్ములును, పై - అందమైన, కణ్-
నేత్రములగల, మాల్ - కైక్కర్యమందు వ్యామోహముగల, యానై - గజేంద్రనిచేత,
పడు - అనుభవించబడిన, తుయరమ్ - దుఃఖమును, కాత్తు - పోగొట్టి, అలిత్త-రక్షిం
చిన, శెక్కు - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ కణ్డాయ్ - సర్వేశ్వరుడుగదా;
తెలి - తెలిసికొనుము.

౩౧.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తొన్నతామ్బట్టు. (ఇత్రైయుమ్) విశ్వ
ర్యజు-బ్రహ్మ వేడ్టా, ఆత్రైతపారతన్త్ర్యమే అవనుక్కు-స్వరూపమెఱ్ఱియార్.

(ఇత్రైయుమ్) పరమపదత్తిలిరువై ఎచ్చొల్లుకిఱు. (నిల
నుమిత్యాది) జగదాకారనాయ్ లీలావిభూతి యుక్తనానవడోల్లుకిఱు.
(పితైమరుప్పిలిత్యాది) పితైపోలుమ్ కొమ్పైయుడైతాయ్, జాత్తుచిత

మానక శ్లేషముడైతాయ్, పెరుత్తవానైయినుడైయ. (కుతుతుయరమ్ కా
త్తలిత్త) అనెక్కు పోరుమ్బడియాన తుయరైప్పొక్కిరత్త. (శెళ్ళణ్
మాల్ కణ్డాయ్ తెలి) వాత్సల్యామృత తై వర్షియానిన్ద కణ్డై యుడైయ
నాన సర్వేశ్వరన్. (తెలి) ఇవనుకు అగ్రితపారతన్త్ర్యమే స్వరూప
మెన్నుమిడతై బుద్ధివణ్ణు.

అవ. — విశ్వర్యకణ్డ * పెరువా లే శీల తై యనుసన్నియెగ్గితార్.

(ఇతైయమ్) నియామకనాయ్కోణ్ణ పరమపద త్తిలిరుక్కుమ్.
(నిలనుమిత్యది) ఇన్దవిభూతియై యుడైయనాయిరుక్కిల విరుప్ప.
(మాల్ యానై) ఉడప్పిల్ పెరుమై + పాడాల్ మొణ్ణామై. (అలిత్త)
పుణ్ పట్టతై స్పర్శిత్తరుళినపడి. (శెళ్ళణ్) వాత్సల్యమ్. (మాల్) అరైకు
లైయత్తలైకులైయవన్దు తోడోనపడి. అవన్, తమ్మై, “మాళుచః” ఎన్ద
తిరువుళ్ళతై, తామ్ “మాళుచః” ఎగ్గితార్, వాశలైత్తిటన్దు వైప్పారై
పోలే పెఱుక్తెక్కు అక్కుప్పొక వేణ్డా, ఇళై వేవేణ్ణువరు. అర్తియేవేణ్ణు
వరు. అవనే వారావిడిల్ సమాభ్యధికదరిద్రనేయవన్. మదోమనైప్పె
ఱుపుపాయముణ్డో? వాసనైయాలే, “అమ్మై” ఎన్బారైప్పోలే యుణ్ణు
త్తలిత్తనై.

౨౯.

అరు. — ఇరుపల్వొన్నకామ్మట్టు. (ఇతైయమ్) కులుక్కవశారికై యరుళిచ్చె
య్కితార్ (విశ్వర్యకణ్డైత్యాది).

తెలిపు పోరుమోపెన్ద; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (వాశలైత్తిటన్దైత్యాది). ఇళైళు
మాత్ర త్తిలెవరక్కుడుమోపెన్ద; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవనే వారావిడిలిత్యాది).
సమాభ్యధికదరిద్రనాక పొవూనెన్ద పడి. (గోగేన్ద్రాన్ద్రాన్ద సమైత్తానెన్ద; అరు
ళిచ్చెయ్కితార్ (వాసనైయాలేయత్యాది).

౩౦.

* పెరువా లే - భయపడక,

+ పాడాల్ మ - సహింస.

మూ.—తెలితాక పుష్పతై ఛైన్నిటీ ఇ, ఇాన
తెలితాక నస్తుణర్వార్శిన్దై—ఎరితాక

త్రాయ్ నాడు కన్దే పోత తణ్ణుబా యానడియే
పోయ్ నాడిక్కొళ్ళమ్ పురిన్దు.

౩౦.

అర్థము.—తెలితాక - కలంకదీరునట్లు, ఉళ్ళత్తై - మనస్సును, నెవ్ - చక్కగ,
నిటీ - నిలిపి, ఇానడు - బుద్ధిచేత, తెలితాక - నైర్మల్యముకలుగునట్లు, నస్తు-చక్కగ,
ఉణర్వార్ - తెలిసికొనినవానియొక్క, శిన్దై - మనస్సు, ఎరితాక - కష్టములేక,
త్రాయ్ - (తన) తల్లిని, నాడు - తరిగెడు, కన్దే - మూడవతె, తణ్ - చల్లనైన,
ముబాయా - తిరుత్తుబాయిగల శ్రియఃపరియొక్క, అడియే - తిరువడికళున, పురిన్దు -
నమ్మి, పోయ్ - పోయి, నాడిక్కొళ్ళమ్ - పెదకొనును.

౩౦.

వ్యా.—అవ.—ముప్పతామ్బిట్టు. (తెలితాక) సంసారత్తిలే
సమాశ్రయణీయర్ పలరుణ్డెన్దు భమిక్క వేడ్తా; సమ్మన్దక్షాన మున్దాకచే
నెన్జుతానే అవనై యారాయ్న్దు పర్దుమ్.

(ఉళ్ళత్తై-తెలితాక) విషయప్రావణ్యంతాలే కలుషమాన వృద
యత్తినుడైయ కాలువ్యమ్పోక. (శెన్నిటీఇ) శెప్పితాకవిటుత్తి. (ఇాన
త్తిత్యాది) జ్ఞానత్రాలేఎరితాన్బుడి, “ అవన్ స్వామి నామ్ శేషణ్ణా
తర్” ఎన్దు అవనై యుణర్వారుడైయ శిన్దై. అనేకమ్ పశుక్కళ్ నిన్దార
తాయై త్రేడుజ్జన్దుపోలే, తణ్ణుబాయానడియే పురిన్దుపోయ్ నాడిక్కొ
ళ్ళమ్. (శెన్నిటీఇ) ఇన్దియన్దలైత్తా వెల్లప్పారాలే, ఎన్బెరుమాన్
పక్కలిలే మూట్టివిషయన్దలై జయిక్కప్పార్కై.

(తెలితాక) జ్ఞానత్రాలే విశదమాన భక్తియాలే. (ఎరితాక) విష
యన్బుళిల్ పుక్కుమ్బాలేతానే మూళువ్బడియాయరుకై. తాయా
రుక్కిటవడి. (అడియే) అల్లారెన్దలన్దలైకొడన్దు (పురిన్దు) విరుమ్మి. ౩౦

అరు.—ముప్పరామ్బాట్టు. (తెలితాక) పురిష్ట-పిన్నె యొస్తయమ్ పారా
మల్ తిరుప్పి. “తణ్డూయాక” ఎన్నతెప్పల్ (తాయారెన్ని అతు). ౩౦.

మూ.—పురి యొరుకై పల్లె యోర్ పొన్నాటియేర్ది

యరిగరువు మాళురువుమాకి—ఎరియురువ

వణ్ణత్తాక్ మార్ పిడన్ద మాలడియేయల్లాల్, మిల్

శ్రణ్ణన్దా నామో విమై.

౩౧.

అర్థము.—పురి - శిశువును, ఒరుకై - ఒక హస్తమునందు, పల్లె - పట్టి,
ఒరుకై - ఇంకొక హస్తమునందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పాక్ - అందమైన,
ఆటి - చక్రమును, ఏన్ది - ధరించి, అరియురువుమ్-సింహరూపమును, ఆళురువుమాకి-
మనుష్యరూపమునెల్లి (నరసింహవతారము), ఎరి - అగ్నియొక్క, ఉరువమ్ - ఆ
కారమువలన, వణ్ణత్తాక్ - శరీరముగల హిరణ్యసురునియొక్క, మార్పు - వక్షస్థల
మును, ఇడన్ద - చీల్చిన, మల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియల్లాల్ - తిరువదికలు
తప్ప, ఇమై - తుణుమును, మధు - వేర విషయమును, ఎణ్ణత్తానామో? - తలచ
వచ్చునా? ౩౧.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తోరామ్బాట్టు (పురియిత్యాది) అవనుడైయ
వాశితపారతన్త్ర్యతై యనుసన్నితాల్ వేతేయొన్దై ఒరుశల్ మప్పేతను
సన్నికలమో వెన్దితార్.

(పురియిత్యాది) వలమ్బురియిల్, “వలమ్” ఎన్ని విడతైక్కు
తైత్తు క్కడకి అతు. (అరియిత్యాది) అయధన్దై యెటియపు మిరన్దు
వడివాలమ్ పార్ పేన్దెన్దై క్కొన్దై పడియాలే నరత్వసింహత్వన్దై
యెరు వడివాకొన్దై. (ఎరియిత్యాది) అనభిభవనీయనాన హిర
ణ్యనుడైయ మార్వైప్పళన్ద. (మారిత్యాది) ఇమైకొట్టిచిక్కుమ్బాతు
వేటొన్దై యెణ్ణలామో. అణ్ణిక్కి, నెన్దైయనాదరిత్తు వేటొన్దై యెణ్ణప్పే
మో. ఇమై-పార్ ఎణ్ణమామ్.

అవ.—ఇవిషయత్తై యెరు తుణకాలమ్ విట్టిరుక్కై సాహ సికమెన్దితార్.

(పురియిత్యాది) హిరణ్యస్తే లే విటుకివనై విలకినావోలే. (పొన్నాటియేన్ది) హిరణ్యన్ తిరువుకిరుక్కిరైయాయ్ పోనాన్, తిరువాటి యుక్కుప్పిడి త్త వి త్తనై. (అరియిత్యాది) విచారియానిఱగ్ పున్ద్రామే ఇరణ్ణువడివై యుక్కుణ్ణ తోన్ద్రనపడి. (ఎరియురువవణ్ణత్తాన్) అణుక వొణ్ణాతపడి అనభిభవనీయనాయిరున్దపడి. (మాల్) కార్యప్పట్టాల్లయే ప్పిల్వైపకల్ వ్యామోహత్తాలే కీణ్డాన్. (ఇమై) పారెన్నవుమామ్.

ఆరు.—ముప్పత్తోరామ్బట్టు. (పురి) ఇరణ్ణువడివాలున్ - కేవలసేవాత్తా లున్, కేవలమనుష్యనాలున్. ఇమైకొట్టుతల్, పార్ త్తల్.

మేలుక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్. (ఇవిషయత్తైయిత్యాది). (పద్రో) హిరణ్యస్తే లే పోకిల శేణ్డ, పద్రో-వాణ్ణియెన్ద పడి.

30.

మూ.—ఇమైయార కణ్ణా లిరు ఇకల నోక్కి

యమైయా ప్పిటి పులన్ద తైన్దుమ్—నమైయామల్

అక త్తజై ప్పా రజైవరే, ఆయిరవాయ్

నాక త్తజైయాన్ నకర్.

31.

ఆరము.—ఇమైయార - సంకోచములేని, కణ్ణాల్ - నేత్రముచేత, ఇరుళ్ - అన్ధకారము, అకల - పోవునట్లు, నోక్కి - కటాక్షించి, ఆమైయా - ఆణగని, పోటిబిడ్డున్ - ఇంద్రియములై దింటిని, పులన్ద తైన్దుమ్ - అందువలన బుట్టినజ్ఞానములై దింటిని, నమైయామల్ - ఉపద్రవముచేయకుండునటుల, అకత్తు - హృదయమందు, అజైప్పార్ - (వానిని) చేర్చుదురు. ఆయిరవాన్ - వేయివదనములుగల, నాక త్తజై యాన్ - అదిశేషుండు పడకగాంగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నకల్ - పట్టుణమును, అజైవర్ - చేరుదురు.

32.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్ణామ్బట్టు. (ఇమైయారవిత్యాది)

అనన్ మేల్ విట్టి విలక్కాతార్కు ఇన్ది యిజయమ్ పణ్ణ శక్తర్ న్నాకి లుమ్ కిట్టలామెన్దితార్.

(ఇమైయాతకణ్) "కణ్" ఎమ్మమ్, "ఉట్రా-డ్" ఎమ్మమ్
 శొల్లక్కడవరు; అలిల్ ఉట్రా-ణ్ణాలే. "మనసాతువిశుద్ధేన" ఎమ్మమ్మడి.
 (ఇరుశకలవోకి) అజ్ఞానాన్తకారమ్ పోమ్మడియాకనోకి. (అమైయా
 విత్యాది) అజ్ఞాన-పాపకార విద్విగ్నియశ్చైస్తమ్. (నమైయామల్) జయ
 యాతిరుక్క-చ్చెయ్-లే. (అక త్తణైప్పార్) అవన్నేల్ విట్ర విలకా-తవర్
 కళనైవరుమ్. (అనైవర్ అయిరవాయ్ నాక త్తణైయాకనకర్) ఎన్ని
 విత్తాల్ - ఒరువనే యెల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్యవేః మెన్నుమిడముమ్,
 ఎల్లామ్ ఈశ్వరనుక్కు భోగ్యవస్తుక-లెన్ను మిడముమ్, ఒరు దేశవిశే
 వముణ్డెన్ను మిడముమ్, అద్దేశమే పాప్యమెన్ను మిడముమ్ శొల్లకిటు.

అవ.—సర్వేశ్వరనుడైయ పరమపదమ్ ఆశ్రయియాతార్ క్కు
 క్కిడైక్కుమో, ఆశ్రయిత్తార్ పేర విరకుణ్డో; రుదిమాత్ర ముడైయార్
 అవనాలే పెఱుమి త్తనైయెస్తుమ్, అవనల్లలిల్లెయెస్తుమ్.

(ఇమైయాతకణ్) నెణ్డెన్ను ముట్రా-ణ్. తిరువాళలై నీకి-యవ
 నైయమ్ తన్నై యుముళ్ళపడియట్టె. (అమైయా) తిరియవిమవికా-
 వొణ్ణాలపాటియెస్తుమ్. (నమైయామల్) నియమియామల్. (అక త్తణై
 ప్పార్) *మూలైయడియెన్నుతల్; అవన్నేల్ విట్రానిన్దాల్ †ఇతాయామ
 లెన్నుతల్. (నాక త్తణై) సర్వజ్ఞ-విద్యై. 30.

అయ.—ముప్పతిరణ్ణామ్మట్టు. (ఇమైయాత) "తెలికాక" ఎన్నిపాట్టిరే,
 "శెన్నిశీ" ఎమ్మ-ఇన్నియ జయత్తెచ్చొన్నార్; ఇప్పాట్టిల్ అల్లొవిట్టాలు మెన్ని
 ణ్డార్ (అవ-పేర్ విట్రవిత్యాది). ఆక-వనప్పు.

అక్కొక్క పూర్వకమాక ములక్కవళారికై యరుచ్చిడుకితార్ (సర్వేశ్వరను
 డైయ విత్యాది). ఆశ్రయియాతార్ - సుసారికే. ఆశ్రయిత్తార్ - ఉపాసకర్.
 రుదిమాత్రయార్ - ప్రహస్తుర్.

* మూలైయడి - తొట్టెచ్చొన్నారము,
 † ఇతాయామల్ - పెనుకరియక.

మహాభారతము ౩౩ అధ్యాయము.

౬౩

“అజ్ఞానరే” ఎష్టకుఃపరినిర్మలాయామ్ - అజ్ఞాయామ్ ఎష్టాయామ్, అజ్ఞాతై - శ్రీకృష్ణ
దేవాశ్చ యజ్ఞైశ్చ మూర్తయశ్చిరేణిరియమ్ సుసానికృతే పరమపదాత్మ క్రిష్టాయై రన్నతలే.
అన్యాయే, “అజ్ఞానరే” ఎష్టకు శేదోగమాయామ్ - ఇన్ద్రియజలమ్ పణ్ణాభిష్టాయ మహ్నై
హృదయ త్రితే వైక్కుమవరకృతే పరమపదాత్మ క్రిష్టాయై రన్నతలే. ౩౨.

మూ.—నకర మరుల్ పురిన్దు నాన్దుకణ్కు, పూమేల్
పకర మత్తై పయన్ద పణ్ణై—పెయరినైయే
పున్దియాల్ శిన్దియాతోతి యురు వెణ్ణమ్
అన్దియా లామ్ పయ నణ్ణై.

౩౩.

అర్థము.—పూమేల్ - (నాభీకణ్డ) పుష్పముమీద, నాన్దుకణ్కు - చతుర్ముఖ
పుష్పము, నకరమ్ - వాసస్థలమును, అరుల్ పురిన్దు - కృపజేసి, పకర - (ఇతరులకు)
ఉపదేశించునటుల, మత్తై - వేదమును, పయన్ద - ఉపకరించిన, పణ్ణై - మంచిగుణ
ములుగలవానియొక్క, పెయరినై - తిరునామమును, పున్దియాల్ - బుద్ధిచేత, శిన్ది
యాతు - ధ్యానింపక, ఓతి - జపముచేసి, ఉరువెణ్ణమ్ - తెక్కదెచ్చెడు, అన్దియాల్ -
సన్ధ్యావర్జనకర్తచేత, అల్లు అక్కడ, అమ్ - కలిగెడు, పయన్-ప్రయోజనము, ఎన్?
ఏది?

౩౩.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమూన్దామాబ్బట్టు. (నకరమ్) సర్వేశ్వ
రనై నెణ్ణాలే ఆదరియాతేపణ్ణాకిజ కర్తవ్య తన్ద్రిత్రాల్ ఎన్నప్రయో
జన ముణ్ణెనితార్.

(నాన్దుకణ్కు పూమేల్ - నకరమరుల్ పురిన్దు) (పకర
విత్యాది) పిఱర్కు ఓరువిక్కుమ్మడి బ్రహ్మవై ఓరువిత్త నీర్తెయైయొడై
యవనుడైయ. శెల్వుప్పిల్లైయై తేవైక్కు ఓరువిక్కుమాప్పిలే. (పెయ
రినైయేపున్దియాల్ శిన్దియాతు) అవనుడైయ తిరునామక్లతైయే నెణ్ణాల్
నినైయాతు. (ఓతియిత్యాది) అల్లారవల్లె యోతిప్పెణ్ణ అప్పురువై
యెణ్ణమ్ సన్ధ్యావర్జనాదికర్తాల్ ఎన్న ప్రయోజనముణ్ణ ఎప్పెరుమాను
కుడలల్లార కేవలసత్త్వై వర్జ్యమ్.

(నకరమిత్యాది) తిరునాభీకమలత్తై శిక్కిలవిరుక్కైయాక ప్రసాదిత్తా. బ్రహ్మపుక్కు జన్మదేశత్తైయే కొడుత్తా; అన్తరంగ్ కుక్కిట్టమాళికై శమైక్కుమాపోలే. (పకరవిత్యాది) అన్దవేణ్డప్పాట్టుక్కుమేలే నాట్టారై ఓతువిక్కైక్కు వేదత్తై కొడుత్తా. (పణ్బా) అన్నై మఱిగొవొణ్ణామై. (పెయరిత్యాది) స్వాభావికసవ్విన్దత్తై యనుసన్దిత్తు అవనై ఉకప్పియాతే. (ఆమ్వయనక్కా) ఎమ్మెరుమానైయకలుకైయే ఫలిత్తు విడువతు.

(పెయరినైయే) అవగగుణ్ణభుక్కు వాచకమాన తిరునామమ్. (ఓఱియిత్యాది) అహృదయమాక ప్పణ్ణమ్ ఆయాసరూపమాన కర్తత్తై ప్పల్దువతే. ౩౩.

ఆరు.—ముప్పత్తుమాన్దామ్బట్టు. (నకర్) వేణ్డప్పాడు - మేన్దయాడు, ఆత్తారే - కిట్టవైక్కుమ్బడియాన అతిశయమ్. ౩౩.

మూ.—ఎన్నొరువర్ మెయ్యెన్బ రేటలక్కుణ్ణు, ఆలిరైయిల్
ము న్నొరువనాయ ముకిల్ వణ్ణా—నిన్నురుకి
ప్పేయ్తాయ్ములైతన్దాళో పేర్న్దిలళాల్, పేరమరొక్కణ్
ఆయ్తాయ్ ములై తన్దవాటు. ౩౪.

ఆరము.—ఏటలకు ఏడులోకమలను, ఉణ్ణు - ఆరగించి, ఆలిరైయిల్ - వట పత్రమునందు, ముక్ - ఆదికాలమందు, ఓరువనాయ - ఆద్వితీయఁడైయున్న, ముక్కిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా! - శరీరముగలవాఁడా!, ములైతన్దాళో - స్తనమునిచ్చిన, పేయ్తాయ్ - తల్లివలెవచ్చినపూతన, పేర్న్దిలళాల్ - కదలనిపీఠుఁగాయెను. పేర్ - గొప్ప, అమరక్కణ్ - యుద్ధభూమియందు, ఆయ్తాయ్ - గొల్లతల్లి (యోధ), నిక్ - నీతి యమందు, ఉరుకి-ప్రీతిఁజేసి, ములైతన్దవాటు - స్తనమిచ్చినప్రకారమును, ఒరువర్ - ఆద్యతీయలు (మునులు), మెయ్యెన్బర్ - నిజమనిపఱుకుదురు. ఎ? - ఆదియెట్లు? ౩౪.

వ్యా.—అవ—ముప్పత్తునాలామ్బట్టు. (ఎన్నొరువర్) ప్రళయ త్తిల్ లోకత్తైయెల్లామ్ తకతిరువయిల్దీలేవైత్తు ఒరుశివవనాన ఆలిరై

యిలే తనియేకణ్ణళరానిన్ద ఈశ్వరనుక్కు అశ్శుకిట యశోదైప్పిరాట్టియు
డైయ స్నేహముమ్ ఒరుస్నేహమే! ఎన్నితార్.

(ఎన్నోరువర్ మెయ్యెన్బర్) ఇత్తై ఒరువర్ మెయ్యెన్ను
ప్పడియెన్జ నేయెన్నవుమామ్. “ఎ” ఎన్ట “ఎత్తిఱమ్!” ఎన్నుప్పడియే
శొల్లవుమామ్. (ఒరువర్ మెయ్యెన్బర్) అటిన్ద ఋషికళిలే శిలవర్,
అర్థవాదశజైగయిల్లై, ఇతు మెయ్యెన్బర్. (పటాలకిత్యాది) పటాలకత్తై
యుమ్ తిరువయిన్ద శిలేవైత్తు, ఆలిలైయిలే. (ము) మున్నుతనియేయాయ్
శ్రమహరమాన వడివైయడైయవనే. (పేయిత్యాది) పేయానతాయ్
ములైయైత్తన్దు, తిరుమేనియిల్ నిన్టమ్ పేరాతే కిడకొచ్చెయ్తే. (నిన్ను
రుకి-పేరమర్కొన్ ఆయ్తాయ్ ములైతన్దవాటు) ఉనకు-నల్లవళాయ్,
యశోదైప్పిరాట్టి, విషత్తుకు-అమృతమాక, ములైతన్దవాటు - ఇతెన్న
ఆశ్చర్యమ్.

అవ.—సోపాధికమాక వన్దియే స్వభావతపవ స్నేహిక్కు
మవళై నిన్దెక్కితార్.

(ఎ) ఎత్తిఱమ్. (ఒరువర్ మెయ్యెన్బర్) విలక్షణ్ మెయ్యె
న్బర్. ఇత్తైఒరువర్ మెయ్యెన్బరే! “ఎ” ఎన్టపాతు-జగత్తిల్ నడై
యాడువతారు స్నేహమాకిలన్టో మెయ్యెన్దలావతు. (పటిత్యాది) నీశె
య్యమ్ శెయలుకు- అడైవుణ్డాకిలితే ఉన్నై ఆశ్రయిత్తార్ శెయ
లుక్కు అడైవుణ్డావతు. (ఒరువనాయ) పరిహరిక్కిత్తాయుమ్ తమప్పసు
మొరువరుమిల్లై. (ముకిల్ వణ్ణ) పరివర్ వేణ్డి యిరుక్కి-అవడి. (నిన్నురుకి)

ఉకగుణ్ణళుక్కురుకి. (పేర్ ద్విలళాల్) అప్పిణిమ్ కిడకొచ్చెయ్తే
అప్పేయిన్ద కైయిలక పుట్టతడైయప్పదుత్తికొల్ నడైతన్దు, నల్లుకు-
ప్పరిహరనూక అమృత మానములైయై కొండు త్తవడి. ౩౪.

ఆరు.—నుప్పత్తునాలావ్బట్టు. (ఎన్నరువర్) “ఎట్టులకుణ్ణాలితైయిల్ మున్నరువనాయ ముకల్ వణ్ణా - పేయ్తాయ్ ములైతదాల్ పేర్న్దిలైలా - నిన్నరుకి - పేర్మర్క్కణ్ ఆయ్తాయ్ ములైతదవాలు- ఎన్నరువర్ మెయ్యెప్పర్” - ఇత్తై ఒరువర్ మెయ్యెన్నుప్పడి, ఎక్ - ఎట్టనే యెస్తుత్తేపమాతల్; ఒరువర్ మెయ్యెప్పర్, ఎక్ - ఇత్తెన్న నీరైతాక్ ఎస్తు ఈడుపాడాతల్. పేర్మర్క్కణ్ - పరితాయిరుక్కిలు యుక్తఫల త్తిలే, పేయ్చ్చియుణ్ణా అవళ్ పిణమామ్కిడక్కిలు అవస్సెయిలేయెన్నుతల్. పెరియ అమర్ పోలే ఒస్తుక్కొన్న పొరానిట్కిలుకణ్. అద్ద అవస్సెయ్క్కణ్ మఃఖ త్తాలే పార్ త్త కణ్ణెయుడైయ యోచ్చె యెన్నుతల్.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిణ్ణార్ (పోపాధికేత్యాది).

త్తేపపరమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కిణ్ణార్ (ఒరువరిత్యాది). మెయ్యెన్నప్పకామై క్కు హేతువరుళిచ్చెయ్కిణ్ణార్ (ఎన్నెన్నపోతిత్యాది). జగత్తిలే పిణత్తిలే యరుక్కచ్చెయ్తే కణ్ణాల్ భయప్పదుకై యొత్తయ ఎడున్తు ములైకొడుక్కప్పోమా? అత్తై యాలే ఇతుపొయ్యెన్నపడి. (అత్తైయప్పదుత్తి) అవళ్ *ఉటుక్కి ఉణ్ణుచ్చెన్నాత్తోలే ఇవళుమ్ విషత్తుక్కునూర్ త్తొత్తైయాలే ఉటుక్కి ఉణ్ణుచ్చెన్. ౩౪.

మూ.—ఆటియవన్ని లడియాన్ త మార్గవైల్

కూటియ కుత్తమాక్కొళ్ళల్ నీ—తేటి

నెడియోయడి యడైతల్లై, ఈరైన్దు

ముడియాన్ పడైత్త మురణ్.

౩౫.

ఆర్థము.—ఆటియ - తగ్గిన, అన్ను - ప్రీతి, ఇల్ - లేని, ఆడియాన్-దాసులు, తకు - తమయొక్క, ఆర్వత్తాల్ - స్నేహముచేత, కూటియ (స్వప్రత్యాజనముగ) చెప్పినమాటలను, నీ - నీవు, కుత్తమాక్కొళ్ళల్ - తప్పగాభావించవలదు. ఈరైన్దు ముడియాన్ - పదితలుగలరావణుడు, పడైత్త - చేసిన, మురణ్ - వైరము, తేటి - (క్రమముగ) తేరి, నెడియోయడి - గొప్పవాడైన నీతిరువడికళును, అడైతల్లైన్? - చేరుటకుగదా?.

౩౫.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తెన్దామ్బట్టు. యశోదైప్పిరాట్టియోపా తిన్నేహమిన్దిక్కే, అవళుడైయన్నేహత్తెయుడైత్తాక భావిక్కిఱవర్క ళుడైయ కుడ్రుత్తెప్పొలు త్తరుళ వేణు మెన్దితార్.

(ఆటియవన్నిలడియార్)* ఎటిమటిన్ద భక్తియిల్లాతవర్కళ్. (తమ్ ఆర్వత్తాల్ కూఱియ) త్తణ్ణళుడైయన్నేహత్తాలే శొన్నవల్లెణు. (కుడ్రుమాక్కొళ్ళల్) నీకుడ్రుమాక కొణ్ణరుళా తొఱ్ఱియవేణుమ్. నీర్ కుడ్రుత్తె చ్చెయ్తువైత్తు “కుడ్రుమాకకొళ్ళా తొఱ్ఱియవేణుమ్” ఎన్న పోమోవెన్నిల్ ; (ఈరైన్దుముడియాన్ పడైత్తమురన్ - తేటి-నెడియోయడియడైతట్టన్దే) రావణన్ పణ్ణిన ప్రాతికూల్యమ్ క్రమత్తిలే శిశుపాలనుక్కు ఉనై ఎయడైక్కుడలాయిద్రీల్లెయో. ప్రాతికూల్య మానుకూల్యమాయ్ ఫలిత్తాల్, ఆనుకూల్యభాస మానుకూల్యమాక త్తట్టుణ్డో, “తేటి” ఎన్దతు - శెయ్తకుడ్రుత్తె కుడ్రుమాకకొళ్ళా తొఱ్ఱియవేణు మెన్నపుమామ్. అన్దిక్కే, “తేటి” ఎన్దతు - శిశుపాలన్ కైయుమ్ తిరువాఱ్ఱియుమాయిరున్దపడియె న్నెన్ద నిన్దెత్తుకీరడకీర అతు అన్దిమన్ద్రుతియానాఱ్ఱోలే యాకపుమామ్.

(ఆటియవన్ని) ఎటిమటిన్ద తనై ఎప్పేణా తే అత్తలెక్కుప్పరికై. యశోదైప్పిరాట్టి పరిపు తమ్ముడైయ ప్రాతికూల్యత్తోడొక్కు మెన్దే. అవనుడైయ ప్రాతికూల్యమ్ తేటి అడైక్కుడలాయిద్రీల్లెయో. [శెయ్తకుడ్రుమ్ నద్రుమాక వేకొళ్] పొణుక్కవే అడైయనన్దా మెన్ది రుక్కితార్. (నెడియోయ్) ఆనుకూల్య లేశముడైయార్ తిఱత్తునీయ రుక్కుమిరుప్ప ఎల్లకాణపోమో. ౩౪.

అరు.—ముప్పత్తెన్దామ్బట్టు. తేటి - కలగ్గినతు తేణుమాపోలే క్రమత్తిలే యెన్దపడి, రావణనుడైయ ఇరన్డామ్ జన్మమాన శిశుపాలనుక్కుమ్.

* ఎటిమటిన్ద - శాన్తమైన.

(అభిక్) ఇల్ - అల్లామయ్యా, తనకుప్పరివరితైయోవెన్న; ఆరుళిచ్చె యేకిటార్ (యోదైప్పిరాట్టియిక్కాది.) ఇత్తనైప్రారికూళ్ళుముడైయ పువకుక్కీట్ట పోమోవెన్న; ఆరుళిచ్చెయేకిటార్ (అవనుడైయవిక్కాది.) ౩౫,

మూ.—మురణై వలి తొలైతత్కామెన్టే, మున్నమ్

తరణితనతాకత్తానే—ఇరణియనై

పుణ్ణిరన్ద వళుకిరాల్పొన్నాటిక్కైయాల్, నీ

మణ్ణిరన్దకొణ్డవకై.

౩౬.

అర్థము.—మున్నమ్ - మనుషే, తరణి - భూమిని, తనతాకత్తానే - తనదిగా నభిమానించియున్న, ఇరణియనై - హిరణ్యకేళుని, పుణ్ణిరన్ద - పుండగునటులదీర్చిన, వళి - పడుగుగల, ఉకిరాల్ - నఖములతోనమృద్ధుడైన, పొన్ - అందమైన, అబి - చక్రముగల, కైయాల్ - శ్రీహస్తముచేత, నీ - నీవు, మణ్ - భూమిని, ఇరన్దకొణ్డ - యాచించిన, వకై - ప్రకారము, మురణై - చెడ్డ, వలి - బలమును (అహంకార మమకారములను), తొలైతత్కామెన్టే - పోగొట్టుటకుకదా. ౩౬.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తాటామ్బాట్టు. (మురణై) యశోదైప్పిరాట్టిన్నే హమిన్దియిలే యిరుక్కచ్చెయ్తే అవళుడైయన్నేహముడ్డాక భావిత్తు చొన్నవఱ్ఱు కుక్కరిమాకకొక్కాళ్ళాతొటియ వేణుమెన్టు నీరిరక్క వేణుమో, తన్నుడైమైయై వేటారు తనతాక్కివన్దు ఇరక్కుమవనుక్కు.

(మున్నమిక్కాది)మున్నే,భూమియడైయగ్గన్న తాకవభిమాని త్తిరున్ద హిరణ్యనై పుణ్ పడుత్తిప్పిళన్ద పుకిరైయుడైత్తాయరున్దుళ్ళ సొన్నాటి క్కైయాల్. (నీయిక్కాది) ప్రకారమ్. (మురణైవలితొలైతత్కామెన్టే) సర్వేశ్వరనాయరున్దుళ్ళ నమ్ముడైయ అర్థిత్వన్తోదొని నిన్దసాలభ్యత్తై కాగణ నాట్టారుడైయ అహంకారమమకారత్తాలే పిలన్దతన్డై నెక్కి మెన్టే నీయిప్పడిశేయ్తతు. (మున్నమ్ తరణితనతాకత్తానే) మున్నే భూమియడక్కులుమ్ తన్నతాకవభిమానిన్ద మహాబలివక్కలిలే యెన్ను పుమామ్.

(మురజైయిత్యాది) యశోదైప్పిరాట్టియైప్పోలే ఎక్కిశైయరుక్క
లామెన్టే. (మున్నమిత్యాది) తన్న తాక పుకక్కుమాకిల్ నామ్ ఇన్ఱుపె
దోదోమాక వమైయాతో వెన్ఱిరన్ఱుకొన్ఱవక్తై. ౩౬.

అరు.—ముప్పతాటామ్బట్టు. “మణ్ణిరన్ఱుకొన్ఱవక్తై - మురజైవలితోలైతట్టా
మెన్ఱే” ఎన్ఱన్ఱయమ్. ప్రాతికూల్యత్తినుడైయ మిడుక్కైప్పొక్కుకైక్కాకవెన్ఱపడి.

ఇన్ఱైయవతారికైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్యాది). ఎ
క్కిశైయరుక్కలామెన్ఱు - కీటిత్పాట్టిలే అవనుడైయ చేప్పితక్కిన్ఱవశాన్తైయాతే
ఎక్కిశైయమరుక్కలామెన్నా నీ మణ్ణిరన్ఱుకొన్ఱు, నాన్ఱో వన్ఱైన్ఱురాన్తైయాతే ఉరు
కమాట్టోమెన్ఱపడి. ఇరక్కన్ఱైన్ఱువానెన్ఱెన్ఱు; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్నతాకపుక
క్కుమాకిలత్యాది). ౩౬.

మూ.—వక్తయలు నుణ్ కేల్వీ వాయ్ వార్ కళ్, నాళుమ్
పుకైవిళుక్కుమ్ పూమ్ పునలుమేన్ఱి—తిన్ఱైతిన్ఱైయిల్
వేతియర్ కళ్ శెన్ఱిత్తైన్ఱుమ్ వేన్ఱడమే, వెణ్ శన్ఱ
మూతియవాయ్ మాలుకన్ఱవూర్. ౩౭.

అర్థము.—వక్తయలుమ్ - ఉపాయా న్తరములనుచేదించునట్టి, నుణ్ - సూక్ష్మ
మైన అర్థములనుగల, కేల్వీ - శ్రవణమును, వాయ్ వార్ కళ్ - అభిచయిన్ఱు వేతియ
ర్ కళ్ - వేదార్థమునెఱింగినవారు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుకై - ధూపమును, విళ
క్కుమ్ - దీపమును, పూమ్ పునలుమ్ - పుష్పములతోఁగూడినజలమును, ఏన్ఱి-ధరించి,
శ్చైతిన్ఱైయమ్ - ప్రతిదిక్కును, శెన్ఱ - పోయి, ఇత్తైన్ఱుమ్-అశ్రయించెడు, వేన్ఱడమే-
వీడ్చుటాచలమే, వెణ్ - తెల్లని, శన్ఱమ్ - శ్రీపాళ్ళజన్మమును, ఊతియ - ఊదిన,
నాయ్ - తిరుప్పవళముగల, మాల్ - స్వామి [కృష్ణుఁడు], ఉకన్ఱ - అభిమానించిన,
ఊర్ - దివ్యదేశము. ౩౭.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తేటామ్బట్టు. (వక్తయిత్యాది) నామ్
శ్చైతిన్ఱై అవతారత్తుక్కుప్పిన్ఱుట్టోమిణ్, అతుత్తిర్థమ్ ప్రసాదిత్తుప్పోయిదోదోతే
మెన్ఱు; అవన్ఱాక సంసారత్తిలే తిరుమలైయై యుకన్ఱు వన్ఱునిన్ఱు-పుమ్
శ్చైతిన్ఱు వెణుక్క వేణుమో వెన్ఱెటతు.

(వకైయలుమ్) „బహుశాఖాహ్యననాశ్చ” ఎన్నుప్పడి ప్రయోజనాన్తర పరమాన దేవతాన్తరస్పర్శియాన వకైయలుకై. (నున్ కేల్వీ వాయ్ వాక్ కళ్) స్థూలమాకవన్ట క్కే శ్రవణవేల్తైయిలే సూత్తమాన కేల్వీ వాయ్ త్తవర్ కళాన. వేలియర్ కళ్ - వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టవర్ కళ్. (పుకైయి త్యాది) పుష్పాద్యుపకరణజ్జలైక్కొణ్ణు. (తిశైయి త్యాది) సర్వతోదిక్-మాకవన్ట తొమ్మిడున్ తిరుమలై. (వెణ్ శక్లమి త్యాది) భారతనమర త్తిలే అర్జునన్ తొడుత్తుడిట్టవమ్మకుళుక్కు ఎతిర్ కళెట్టుమళవన్టయే యుగ్మీన్ద్రాల్ ఒరువరాలుఃమితాయ్ క్కు ప్పీకాతపడి నిన్టనిలైయిలేముక్కుక్కాయాక అవియుప్పడికీరాడాక శ్రీపాళ్ళుజన్మత్తై వాయిలే వైత్తుతిన కృష్ణసుకన్దపూర్.

(వకైయలుమ్) ముక్కుకువారై క్కణ్ణవాతే ముక్కుకి, జపిప్పారై క్కణ్ణవాతే జపియా. (నున్ కేల్వీ) సూత్తార్థమ్ కేట్టు కైపుకున్దార్. „చళ్ళులంహిమనఃకృష్ణ.” (తిశైతిశైయిల్) సర్వతోదిక్-మాక. (వేలియర్ కళ్) వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టార్. (వెణ్ శక్లమ్) ఆశ్రితపక్షపాతివ ర్తికిరపూర్. 32.

అరు.—ముప్పత్తేహొమ్మట్టు. అరుక్కు - పెటప్పట్టతుక్కు, వకైయలుకై-ప్రయోజనాన్తర దేవతాన్తరజ్జలై ప్రతిపాదిక్కిట శాఖైకళైయమ్ తత్పరమాన బుద్ధి కళైయమలుకై. ఇవిడత్తుక్కు వకైయలుకై - సాధనాన్తరజ్జలైయలుకై, సూత్తార్థమ్ కైపుకురుకైయరుమైయోవెన్న. అరుళిచ్చెయ్ కిత్తాల్ (చళ్ళులంహిమనః ఎన్ట).

మూ.—ఊరుమ్ పరియరవ మొణ్ కుటవర్ మాలే యానై

పేర వెళిన్ద పెరుమణిన్దై—కారుడైయ

మిన్నెన్ట పుల్లడైయమ్ వేజ్డమే, మేలశురర్

ఎమ్మెన్నుమాలిడమ్.

3౮.

* ఇతాయ్ క్కు - ప్రతిక్రియచేయ.

¶ ముక్కుక్కాయాక అవియుప్పడిక్కు - రూపము తెలియక నశించుటకు.

అర్థము.—మాల్ - పెద్ద, యానై - ఏనుఁగు, పేర - లేచునట్లు, ఒణ్ - విలక్షణమైన, కుఱవర్ - కొరవవాండ్రు, ఎఱిన్ద - విసిరివేసిన, మెరు-న్దాఘ్యమైన, మణిన్దై - మాణిక్యమును, ఊర్ము-సంచరించునట్టిదియు, వరి- రేఖలుగలిగినదియైన, అరవమ్ - సర్పము, కారుడైయ-మేఘముతోఁగూడిన, మిన్నెన్ద - మెరుపని, (తలచి) పుల్లరు - పుట్టను, అడైయమ్ - ప్రవేశించినట్టి, వేడ్డడమ్ - వేడ్కటాచలమే, మేల- ఉత్తములైన, శురర్ - దేవతలు, ఎమ్మెన్ద - మాదియని, మాలతిడమ్ - అభిమానించు దేశము.

3౮.

వాగ్—అవ.—ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు. (ఊర్ము) పరమపదత్తిలుల్కారడైయడదేశ్యరాసవోపాతి తిరుమలైయిల్ వర్తిక్కుమ్ సర్పమ్, కుఱవర్, పట్టితిన్నమానైయడైయ ఇవర్ కు-దేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. “ఎమ్మెరుమాన్ పాన్ మలై మేలే తేనుమావేనే.”

(ఊర్ము) ఒరుకార్యప్పాడఱత్తిరుమలైయిలే ఊర్న్దై తిరికైయే ఉదేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. (వరియరవమ్) పామ్మిన్దైయ ఉడప్పిల్ వరి తిరువేడ్డడముడైయానుడైయ తిరుమేనియి లోరవయవ త్తోపాతి ఉదేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. (ఒణ్ కుఱవర్) తిరువేడువర్ కు- ఒడైయావతు - “ఇవర్ కళ్ పాట్టా పాట్టనిలేయొరుత్తా భూమియిలే ఇఱగ్గినాన్” ఎన్నమ్ పఱ్ఱియిన్దై కేయిరుక్కై. (మాల్ యానైయిత్యాది) మలైపోలేయిరున్దళ్ళవనై, తనై యొరుమలైచలిత్తాఱ్వులే యిరుక్కపోమ్మడిక్కిడాక. (ఎఱిన్ద పెరుమణియై) మహర్ణ మానమణియై. అనై మేఘమోబ్బలేయిరుక్కై యాలుమ్ అతి లేపట్టమణి మిన్నో లేయిరుక్కై యాలుమ్, పామ్బానతు, ఇడిక్కళ్ళుకైయాలేమిన్నినవన న్దరమిడియన్దా మెన్దుకొన్దై అతుక్కుమున్నే పుల్లరడైయానిఱ్కుమ్ తిరుమలై? (మేలశురర్ ఎమ్మెన్నుమాలతిడమ్) అక్కరాస దేవర్ కళ్ళన్దయే, మేలాన, శురర్ - నిత్యసూరికళ్, ఎమ్మెన్నుమాలతిడమ్ - * అహమహమికయావిరుమ్ము నడమ్.

అవ.—అణ్ణే పుక్కాలోవెన్నిల్; ఉళ్ళప్పకవొట్టానిన్దతో.

(ఊరుమ్) * భ్రాతరిగచ్చతిపోలే. (వరి) అతువుమ్ స్పృహణీ
యమ్. (మాల్ యానై) మలైనడదాటోప్పేలే. (పేర) ఆమిషార్థమాకవన్దు
మలైపేర్ దాటోప్పేలే పేర. (పెరుమణియై) మలైపోలేయిరుక్కై.
(ఊరుమ్వరియరవమ్) ఇవైసై వరసచ్చారత్తా లేసాభాగ్యమ్ కొణ్డాడప్పట
పుట్ట. (పుణ్డైయమ్) ఇడిక్కుమున్నాన మిన్నాకైయాలే. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తెట్టామ్బట్టు. ఎన్నెన్ద - ఎన్నెన్ద.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కెతార్ (అక్షేపుక్కావిత్యాది). (ఉళ్ళుప్పొక
వాట్టాకు) ఊరిల్ భోగ్యలైయెన్ద పడి. ౩౯.

మూ.—ఇడన్దతుపూమి యెడు త్తతుకున్దమ్

కడన్దతుకళ్ళనైమున్నచ్చ—కిడన్దతువుమ్

నీరోతమాకడలే నిన్దతువుమ్ వేళ్ళడమే

పేరోతవణ్ణర్ పెరితు.

౩౯.

అర్థము. పేర్ - పెద్ద, ఓతమ్ - అలలుగలసముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - శరీరము
గలవాడను, ఇడన్దతు - పట్టుబడిపించినది, పూమి - భూమి; ఎడుత్తతు - ఎత్తినది,
కున్దమ్ - పర్వతము; మున్ - మునుపు, అచ్చ - భయపటచునట్లు, కడన్దతు - ఆక్ర
మించినది, కళ్ళనై - కంఠున, కిడన్దతు - పవ్వళించినది, నీర్ - అఖండమైనజలముగల,
ఓతమ్ - అలలు పీచుచున్న, మా - గొప్ప, కడర్ - సముద్రము; పెరితు -
మిక్కిలి, నిన్దతు - నిలిచిపేంచేసినది, వేళ్ళడమే - తిరుమలైయే. ౩౯

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొన్నతామ్బట్టు. (ఇడన్దతు) అవత్తిలే
భూమియైరక్షిప్పతు, అవతార్క్కల్ సాధుపరిత్రాగార్థమ్ దుమ్మర్పిన్ది
నాశార్థమొనతు, ఎప్పోతుముకన్దు తిరుమలైయిలే నిజ్జితెగ్గితార్.

(ఇడన్దతుపూమి) ప్రళయాపత్తిలే భూమియైయెడు త్త వక్రకుకా
ణలావతు. (ఎడుత్తతుకున్దమ్) గోవర్ధనోద్ధరణత్తిలే అవ్వక్రకుకాణలావ
తు. (కడన్దతిత్యాది) కంఠసంక్లుంభుడియవనై యభిత్తవన్దు వెల్లనీయముకు
కాణలావతు. (కిడన్దతువుమ్నీరోతమాకడలే) కణ్ణళర్ న్దవక్రకుకాణలావతు

ఆహ్లాదకడలిలేళాయ్ న్దపోతు. (పేరోతవణ్ణర్ పెరితు - నిన్దతువుమ్ వేణ్డ
డమే) కడల్ పోలే శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవన్, ఎప్పోతుముకన్దు
నిన్దతు తిరుమలైయిలే.

(ఇడన్దతు) ప్రళయత్తాలే వన్దనలివుతీర; (ఎడుత్తతు) ఇన్ద్రీనాల్
వన్దనలివుతీర; (కడన్దతు) కంసనాల్ వన్దనలివుతీర. (కిడన్దతువుమ్) అవ
తారత్తుక్కు ఏకాన్తమామ్. నామ్ పెరుచూళైయుకన్దోమెన్టుశోల్ యై
యుకప్పతోమ్, శోల్ యైయుకన్దోమెన్టు నాలుమ్ పత్తుమ్ పట్టిని విడుపు
తోమ్; (స్త్రీ) కలైయుకన్దోమెన్టు శతురణ్గమ్ పారుతల్, ఉఱ్ఱుతల్ శెయ్
వుతోమ్; ఒన్బిలుమ్ స్నేహమిల్లై.

౩౯.

ఆరు.—ముప్పలొప్పతామ్బాట్టు. అత్సార్ కళే ఈశ్వరనుడైయ గుణచేష్టి
రణ్డలైవాడుపులత్తుకైయాలే, ఇరున్దలై - అన్దదాదికళుక్కు ఇలైయెన్దుమిల్లవాలే
ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నామ్ పెరుమాళైయిత్యాది).

౪౦.

మూ.—పెరు విన్బుకట్టి కుళుఱవర్ కైచ్చెన్దీ
పెరువి ప్పనమ్ తుఱన్ద వేళుమ్—ఇరువిళుమ్మిల్
మీన్ వీళు క్కణ్ణజ్జుమ్ వేణ్డడమే, మేలశురర్
కోన్ వీళు క్కణ్ణుకన్దాన్ కున్దు.

౪౦.

ఆళ్ళము.—పెరు - గొప్ప, విల్ - భనుస్సును, పకట్టి - బాణమునుగల, కుఱ
వర్ - కొరవవాండ్ర, కై - చేతులయందలి, శెప్ప - ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్నికి, పెరువి -
భయపడి, పునమ్ - పొలమును, తుఱన్ద - విడిచిన, వేళుమ్ - ఏనుఁగు, ఇరు - విశాల
మైన, విళుమ్మిల్ - ఆకాశమందుండి, మీన్ - నక్షత్రము, వీళు - పడఁగా, కణ్ణు -
చూచి, అజ్జుమ్ - భయపడునట్టి, వేణ్డడమే - వేళ్లుటాచలమే, మేల్ - పూర్వము,
అశురర్ - రాక్షసులకు, కోన్ - రాజైనహిరణ్యాసురుఁడు, వీళు - పడఁగా, కణ్ణు -
చూచి, ఉకన్దాన్ - సంతోషించినవాని, కున్దు - పర్వతము.

౪౦.

వ్యా.—నాన్బుతామ్బాట్టు. (పెరువిల్) తిరుమలైయైయుకక్కే.
తార్. “అవన్దభ్యమహద్ధనుః” ఎన్నిటపడియే చక్రవర్తిత్తిరుమకన్ కై

యుమ్ విల్లుమ్ పోలే పెరియవిల్లైయుమ్ తెరిన్దపక్కయైయుముడైయరాన
తిరువేడువర్. (కుఱవరిత్యాది) *శూళిలేకొళుత్తిక్కైయిలే కొడుపోకఱ
నెరుప్పొళియిలే విల్లిక్ పెరుమైయైయుజగ్గణ్ణు నెరుప్పతనక్కు అనై య
జ్జిప్పడియాకవుమ్. పట్టిమేయన్దవానై ఇప్పనమ్ కొయ్తాలుమిళువారే
నెన్దు సన్యసిత్తుపోవీనతు. (ఇరువిళుమ్మిత్యాది) వెళియైయుమ్ పరవైయు
ముడైతాన ఆకాశత్తిల్ నిన్దుమ్ మీక్ విమ్మక్కణ్ణు ఇని ఓరిడత్తిలుమ్
పోక్కిల్లైయెన్దు నిన్దునిలైయిలే నిన్దుజ్జుకిఱ తిరువేడ్డడమ్. మేల్ - పట్టు.
(ఆశురరిత్యాది) హిరణ్యపట్టుమ్మి. “శిఱుక్కనుడైయవిరోధి పోయి
బ్బ” ఎన్దు ఉకన్దు, “ ఇన్నముమ్ ఆశ్రితవిరోధి యేతేనుమ్వరిలుమ్
పరిహరిక్కవేణుమ్” ఎన్దు అవక్పర్బినిఱుగమ్ తిరుమనై.

(పెరువిల్లిత్యాది) ఇతిల్ ఉత్తరార్థమ్ మీక్ వీమ్మక్కణ్ణుమ్-నిల
త్తిలేనెరుప్పై విమ్మిట్టార్కళెన్దు కుఱవరెఱిన్దకొళిక్కు పెరువినత్తా
యాలే. (వేడ్డడమ్) నిర్భయమానదేశమ్; అస్థానభయశక్తై పట్టు
మిత్తనై. ౪౦.

ఆరు.—నత్తత్రమ్మిన్దాల్ భయప్పడవేణువానెన్నెన్దు; ఆరుళిచ్చేయిత్తార్
(నిలత్తిలేనెరుప్పైయిత్యాది). కుఱవర్ పరణ్ణళిలే యిరున్దుకొళియై యెఱియుమకు
కణ్డిరుక్కుమత్తాకైయాళెన్దు మీక్ విమ్మికిఱైయుమవర్కళెఱిన్దార్కళాక నిన్దు
భయప్పట్టతెన్దపడి. ౪౧.

మూ.—కున్దనైయ కున్దమ్ శెయినుమ్ కుణమ్ కొళ్ళుమ్

ఇన్దు ముతలాక వెన్నెత్తై—ఎన్దుమ్

పుఱనురైయే యాయినుమ్ పొన్నాటిక్కైయావ్

తిఱనురైయే శిన్దిత్తిరు.

౪౧.

అర్థము.—ఎక్ - నాయొక్క, నెత్తై! - మనసా!, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును,
పుఱనురైయేయాయినుమ్ - ఇతరవిషయమైనమాటలచేతఁగాని, పొక్ - అందమైన,

* శూళిలే - పెల్లరుకట్ట.

అట్టి - చక్రాయథమును, కైయాక్ - శ్రీహస్తమందుగలవానియొక్క, తిట్టా - విషయమందు, ఉరైయే - (సత్యజేయమును) శ్రీసూక్తిసే, శిద్దిత్తు - ధ్యానించి, ఇరు - సీరముగనుండుము. ఇన్ఱముతలాక - నేడు మొదలు, కున్ఱనైయ - పర్యతమువంటి, కున్ఱుమ్ - అపరాధములను, శెయినుమ్ - చేసినను, కున్ఱ్ఱొళ్ళుమ్ - గుణముగ తిరువుళ్ళు బట్టును.

౪౧.

వ్యా.—నాబ్బత్తోరామ్బట్టు. (కున్ఱనైయ) అవన్ కున్ఱుమ్ పొలుక్కైకాక త్తిరుమలైయిలేవన్ఱునిన్ఱాన్; అభిముఖ్యతైప్పణ్ణినాలుమ్ దోహంశ తైప్పారాతే గుణాంశ తైక్కొళ్ళుమ్. అవనుళ్ళవన్ఱే ఇవ్వాన్ఱా వుణ్ణెన్ఱిత్తార్. ఇత్తనైనాళుమ్ ఇత్తైచ్చెయ్యతొటివానెన్నెన్ఱిల్; (ఇన్ఱముతలాక) ఇవనుక్కే- స్వభావ మెన్ఱటిన్ఱిన్ఱుత్తొడక్కమాక. (ఎన్నెన్ఱై) ఎనకు-సీతమ్ పార్కుమ్ నెన్ఱై. సహృదయమాక అవన్ గుణన్ఱై ప్పేళపొమ్మొవెన్ఱిల్ ; (పుణనురైయేయాయనుమ్) అహృదయమాన పేచ్చెయాకిలుమ్. ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే అన్ఱమామిన్ఱాకిలు, మెన్ఱు మామ్. (పొన్నాటియిత్తాది) సర్వేశ్వరత్తిటత్తిల్ శబ్దన్ఱైయేయటిన్ఱు, (శిద్దిత్తిరు) కృతార్థమాయరు.

అవనోడే సమ్బన్ఱమున్ఱాకిలుమ్ మున్ఱు అన్ఱన్ శెయ్తరుళావిడు వానెన్నెన్ఱిల్; (కున్ఱుమ్, గుణమ్) ఎన్ఱు నిన్ఱెయ్యామై. (పొన్నాటి) తానేసహృదయమాక్కుమ్.

౪౧.

అరు.—నాబ్బత్తోరామ్బట్టు. కున్ఱుమ్ పొలుక్కై స్వభావ మెన్ఱటిన్ఱు ఇన్ఱన్ఱ పడి.

౪౧.

మూ.—తిరుమకళుమ్ మన్ఱుకళు మాయ్మకళుమ్ శేర్దనాల్
తిరుమకళే- తీర్దనా తొన్ఱాల్—తిరుమకళామేల్
పాలోరమ్ శిన్ఱ పుడనాకన్ఱై కిరడన్ఱ
మూలోర వన్ఱర్ మనమ్.

౪౨.

అగ్రము.—పాలోతమ్ - ఊరాభిరక్తములు, శిష్ట - చెడర, పడమ్ - సరి
ములుగల, నాకణై - తిరువనాద్వాననెడు శయ్యమీద, కిడన్ద - పవ్వళించిన,
మాల్ - గొప్ప, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేగిలవానియొక్క, తిరు
మకళేమేల్ - లక్ష్మీదేవిమీది, మనమ్ - తిరుపుళ్ళము, తిరుమకళుమ్ - శ్రీదేవియు, మణ్ణ
కళుమ్ - భూదేవియు, ఆయమకళుమ్ - సీతాదేవియు, శేర్నాల్ - సంక్లషించినయెడల,
తిరుమకళే - పెరియప్పిరాట్టయందే, తిష్టవాలు - ప్రీతితోనుండుట, ఎన్గో? -
ఎట్లా?.

౪౨.

వ్యా.—అవ.—నాబ్బత్తిరణ్డొమ్బాట్టు. (తిరుమకళుమ్) పారా
తేసాణుక్కైక్కడి పిరాట్టిమారరుకేయిరుక్కైయెగ్గితార్.

(తిరుమకళిత్యాది) అనన్దాహ్వాన, “తిరుమకళే తీర్న్దవాతె
న్గొల్, మణ్ణకళే తీర్న్దవాతెన్గొల్, ఆయమకళే తీర్న్దవా
తెన్గొల్” ఎన్టుపణిగుమ్. (పాలోతమ్ శిష్ట) “తిరుప్పావై-డలిక్కులుమ్
తివలై, తిరుముకత్తిలే పడుప్పడి క్కీడాకత్తిరువనాద్వాన్దేలే కిడన్ద
మాలోతవణ్ణరుడైయ, తిరుమకళే మేల్వైత్తతిరుపుళ్ళమ్, తిరుమకళుమ్
మణ్ణకళుమ్ ఆయమకళుమ్ శేర్నాల్ తిరుమకళే తీర్న్దవాతె
న్గొల్” ఎన్దుళిచ్చెయవర్ ఫట్టర్. పిరాట్టియోడు కలన్దపోతు, “పు
ప్పొక్కరానైససమ్” ఎన్దిటపడియే అల్లావ పిరాట్టిమార్ ఉపకరణకోటి
యిలే నిజ్పర్కళే; అల్లాతపిరాట్టిమారోడు పరిమాణుమోబుతు, ఇవళే,
తన్నిడైయిలుమ్ ములైయిలుమ్ కలన్దాఱ్ఱోలేయిరుక్కుమ్. భోగన్దా
సున్నన్దకమానాల్ వుత్తకీర్తనాదికళుక్కు మూట్టాయ్ నిఱ్ఱర్కళే.
ఇత్తాల్ శోల్లింబాయ్దు - ఇతరవిషయశ్లో ఇరువర్కుమ్ పోరామై
యాలే “శీలుపాళు” ఎన్దెక్కుడలామ్ ; ఇట్లు భోగ్యతాతిశయత్తాలే
కిణ్ణకత్తి లిఖివారైప్పోలే తిరణ్డవగాహిక్కవేణు మెన్దతాయ్దు. ౪౩.

మూ.—మన మాళు తీరు మరువినైయుమ్ శారా

తనమాయ తానే కైకూడుమ్—పునమేయ

పూన్దుటాయా నడిక్కే పోతాడు నీరేద్ది

తాన్దొటానిత్పార్ తమర్.

౪౩.

అర్థము.—పునమేయ - స్వస్థానమందుండునటుల, పూవ్ - పుష్పించిన, తుటా
యా - తిరుత్తుటాయిగలవానియొక్క, అడిక్కే - శ్రీపాదములకే, పోతాడు -
మొగ్గలతోడ, నీర్ - తీర్థమును, ఏర్ది - ధరించి, తమర్ - భక్తులు, తావ్ - తామే,
తొటానిత్పార్ - కైంకర్యముజేయుచుందురు. మనమ్-చిత్తమందలి, మాశు -మలినము,
తీరువ్ - తీరును. ఆరు - అసాధ్యమైన, వినైయువ్ - పాపములును, శారా - చేరదు,
తనమాయ - ధనమైనభక్తియు, తానే - తానే, కైకూడువ్ - చేయించెరును. ౪౩.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తుమూన్తామ్బాట్టు. (మనమిత్యాది) పి
రాట్టిమారడియాక వవనైప్పమరీనార్ కుగ్, భోగత్తిల్ ప్రతిబద్ధకర్ణళ్
పోక వేణుమెన్దుమ్ భక్త్యాదికభుక్తాక వేణుమెన్దుమ్ ఇవర్ కభుక్కు క్క
రైయవేణ్డా వెన్దిటతు.

(మనమాశుతిరుమ్) మనస్సుకుగ్ మాశాకిటతు - రుచివాసనై
కళ్. (అరువినైయుమ్ శారా) అవిద్యాదికర్తృకర్ణళ్ అజైయా. (తనమిత్యా
ది) ఇప్పడియాన వధికారికుగ్ ధనమాన కైజగర్వ పూర్వభావియాన
భక్త్యాదికళ్ తానేయున్డామ్. (పునమిత్యాది) తమరానవర్ కళ్ సర్వే
శ్వరనుడైయ తిరువడికళితే తాన్దొటానిత్పార్ కళ్. ఇవర్ కభుక్కు
అవనుడైయ తిరువడికళితే పుష్పాద్యుపకరణజ్జలైక్కొణ్ణు తొటావతు
అవనై యనుభవితైక్కయితే అన్వయమ్.

తిఱనురైయే శిబ్దిత్తిరుక్కు వొట్టుమో ఇవనుడైయ అవిద్యాదిక
రేన్దిల్ ; (తనమాయ) అవిద్యాదికళ్ పోనార్ కుగ్ వరుమ్ ధనమ్,
“అన్తరిక్షగతశ్రీమాన్.” (పూన్దుటాయానడిక్కే) కుడికిరి-ట వేప్ప
క్కుడినీర్. (తామిత్యాది) ఇవర్ వకుత్తతుశెయ్య అవర్ వకుత్తతు శె
య్యా తొటియుమో.

౪౩.

అరు.—నాన్బుత్తుమ్మానామ్బాట్టు. మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కాతార్
(తిరుచనైయే యిత్యాది). అవణ్ వకుత్తతు శయ్కై - అనిష్టతైప్పొక్కై ఇష్టతై
క్కొడుక్కై. ౪౩.

మూ.—తమ రుకన్ద తెప్పురువ మప్పురువమ్తానే

తమ రుకన్ద తెప్పేర్ మురుప్పేర్—తమరుక

నైవ్వణ్ణిమ్ శిన్దిత్తిమైయారెప్పరే

అవ్వణ్ణి మాళియానామ్.

౪౪.

అర్థము.—అభియాణ - చక్రాయథముగల సర్వేశ్వరుఁడు, తమర్ - తదీ
యులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎప్పురువమ్ - ఏవిగ్రహమో, అప్పురువమ్ - ఆవిగ్ర
హమును, తానే - స్వయముగానే, అమ్ - స్వీకరించును; మురు-ఇదిగాక, తమర్ -
భక్తులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎప్పేర్ - ఏతిరునామమో, అప్పేర్ - ఆతిరునామ
మును, అమ్-అంగీకరించును. తమర్ - భాగవతులు, ఉకన్ద - ఆశపడి, ఎవ్వణ్ణిమ్ -
ఏప్రకారమును, శిన్దిత్తు - ఆనుసరించి, ఇన్దైయారెప్పర్-కనుతేప్ప వాల్చుకయందురో
(అనవరత భక్తిచేయుదురో), అవ్వణ్ణిమ్-ఆప్రకారముగల వాఁడుగ, అమ్ - అగును.

వ్యా.—అవ.—నాన్బుత్తునాలామ్బాట్టు. (తమరిత్యాది) “త
మర్” ఎన్ఱుళిలవరుమ్ అవర్కళుక్కు ప్రతిబన్ధకిమ్ పొక్కవేడ్డా, భోగ
త్తిలే అన్వయమ్ శొల్లుకిఱపడె యెజ్జనే యెన్నిల్ ; అవనుడైయ స్వరూ
పమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రిమాకైయాలే శొల్లుకిఱతు.

(తమరుకన్దతిత్యాది) “యేయథామాం ప్రపద్యన్తేతాన్స్తతైవ
భజామ్యహమ్” నమిక్కు నల్లవర్కళే ఇన్నారెన్ఱు మిల్లై, ఇన్నపడ భజి
ప్పారెన్ఱుమిల్లై, అవర్కళే నిన్దనిలైయిలే అవర్కళే భజిత్తపడయే అవర్
కళైప్పూజువానెన్నిఱతు. తమరానవర్కళే ప్రాకృతద్రవ్యజ్ఞుళిలే యొన్ఱై
“ఉనకుత్తిరుమేనియాక కొళ్ళవేణుమ్” ఎన్ఱై అత్తైత్తిరుమేనియాక
కొళ్ళుమ్. “ సువర్ణరత్నతాదిభిః ” ఎమ్మెరుమానార్, మాధుకర

త్తుకు- ఎఱ్ఱురుళానిఱు, శిలపిళ్ళైకళ్ కాలాలేకీటి, “ఉమ్ముడైయ
ఎమ్మెరుమా” తిరుమేని” ఎఱ్ఱుకాట్ట; పాత్రతైవైత్తు దణ్ణనిట్టరుళినార్.
ఇవ్వర్థత్తిలే, “కోయిలిలే శిలపిళ్ళైకళ్ విళైయాడుకిఱవర్కళ్ తిరు
వీధియిలేయిరున్దు పెరుమాళుమ్ నాయచ్చిమారుమ్ పెరియిరుమన్
వముమ్ కట్టిత్తు పెరున్దురుప్పాడైయమముతు శెయ్విత్తు, “ఎమ్మెరు
మానార్! ప్రసాదప్పడుమ్” ఎఱ్ఱు మణలైక్కెర యాలేముకన్దెడుక్క,
తత్కాలత్తిలే మాధుకరత్తుక్కెఱ్ఱున్దురుళుకిఱ వుడైయవర్, అప్పిడత్తిలే
అతుకేట్టరుళి శ్తణ్ణనిట్టు అవర్కళెడు త్తప్రసాదత్తై ప్పాత్రత్తిలేయేమనార్”
ఎఱ్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్ తార్. (తమరుకన్ద తెప్పేర్ మునప్పేర్) నల్లవర్,
“శతశ్చైయమకియార్” ఎఱ్ఱు తిరునామమ్ శాత్తి నారాకిల్ నారాయణాది
నామ్యుళితొట్టిలు మత్తై విరుమ్బుమ్. (తమరిత్యాది) నల్లవర్ ఉకన్ద
“యేయథా” ఎఱ్ఱుమ్మడై యాతొరుప్రకారత్తాలే ఉకన్ద సావధానరా
యిరుప్పర్కళ్, అన్దప్రకారత్తాలే అత్తైయడైయనామ్. (అఱియా) (అఱియా)
అపాకృతమాయరున్దుళ్ళ సకలపరికరత్తుకు- ముపలక్షణమ్. అవైయెల్లా
గ్గిడక్క, ఇవర్కళ్ నిన్దైత్తపడియాక తన్నైయమైత్తుకొడుక్కుమ్.

(తమరిత్యాది) ఇవర్కణ్ణు తొమ్మవేణ్డావో. ఎక్కే కాణ్ణు తెన్నిల్;
(అప్పురువమ్ తానే) “ఆత్తానంమానుషం మన్నే” “యేయథా.” (ఎప్పేర్
మునప్పేర్) ఎక్కళాఱ్వార్ పాడే ఆయర్ తేవుశెన్దు నావట్టుకుమ్
వేణ్డ; “నీయార్” ఎఱ్ఱు అవర్ కేటర్, “జీయర్ మక నానఆయర్ తేవు”
ఎన్న; జీయరైక్కణ్ణు “ఉమ్ముడైయపిళ్ళై ఎక్కలై కుడియిరుక్క వొట్టు
కిటిలక్” ఎన్డార్. (అఱియా-అమ్) స్రష్టావాయ్ నియామకనా యిరు
క్కిఱవర్, సృజ్యనుమాయ్ నియామ్యనుమామ్. ౪౪.

అరు.—నాన్పుత్తునాలామ్మట్టు. అధికారినియమమ్ ద్రవ్య నియమమ్మిక్కె-
యొట్టిదాలుక్ ఎమ్మెరుమా సాన్నిధ్యమ్ పణ్ణు మెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక.

ఓరైతివ్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎప్పెరుమాసారిత్యాది). ఎవ్వణ్ణ - ఎవ్వప్రకారం.
 స్థితిగమనశయనాదికల్ ఎవ్వ పడి.

మోక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవకణ్ణి త్యాది). ఆశ్రితనిట్ట పేరై
 యుకప్ప సెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక ఓరైతివ్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎళ్ళళాభావరి
 త్యాది). ఆయర్ తేవు - సజ్జీయర్ తిరువారాధనమ్. అవర్ స్వప్న త్తలే ప్పణ్ ముత
 లానవఱ్ణుమై క్కేట్రు, రసోక్తయాక ఎళ్ళళాభావరరుళిచ్చెయ్ తారెన్ద పడి. ౪౪.

మూ.—ఆమే యమరర్ క్కటియ వతునిఱ్

నామే యఱ్ కిటోప్పమ్ నన్నెళ్ళై—పూమేయ

మాతవత్తోన్ తాల్ పణిన్ద వాళురక్కై నీన్బుడియై

ప్పాతమత్తై లెణ్ణినాన్ పణ్బు.

౪౫.

అథము.—నన్నెళ్ళై! - మంచి మనసా!, పూ - నాభీకమలమునందు, మేయ -
 వాసముఁజేసెడు, మా - గొప్ప, తవత్తోన్ - జ్ఞానముగల (బ్రహ్మయొక్క), తాల్ -
 పాదములను, పణిన్ద - నమస్కరించిన, వాల్ - కత్తిగల, అరక్కై - రావణాసురుని,
 నీల్ - పొడైన, ముడియై - తలలను, అప్పాతత్తాల్ - ఆతిరువడికకుచేత, ఎణ్ణినాన్ -
 తెక్కబెట్టినవారియొక్క, పణ్బు - గుణములను, అమరర్ క్కు - దేవతలకు, అఱియవామే? -
 తెలిసికొననలవియా?, అతునిఱ్ - ఆదియట్లుండ, నామే - మనమే, అఱికిటోప్పమ్ -
 తెలిసికొన చాలియున్నాము.

౪౫.

నాన్.—అవ.—నాన్బులైన్దామ్బట్టు. (ఆమే) ఇతరు అవకాట్ట
 క్కణ్డవరుక్కోటియ అల్లాతార్ క్కటియప్పో కా తెన్దితార్.

(ఆమేయమరర్ క్కటియ) ఎత్తనైయేనుమతిశయితజ్ఞానరాన దేవర్
 కభుక్కుమ్ అఱియప్పో కా తెన్దిఱు. (అతునిఱ్ నామే యఱ్ కిటోప్పమ్)
 అప్పిడైయాట్టమ్ నిఱ్, నమక్కటియత్తట్టై. (నన్నెళ్ళై) అవక
 కాట్టక్కణ్డనెళ్ళై. (పూమేయవిత్యాది) బ్రహ్మవికపక్కులిలే రావణ
 వగమ్ వేణ్ణికొర్రానిఱ్, బ్రహ్మవికమడయి లేబరు శిఱుప్పై యాయ్
 క్కణ్డవరువారైప్పోలే కిడన్దు, “ఇవనుక్కువరణ్ణాడుక్క వేణ్ణా, ఇతు
 అనర్థమామ్” ఎన్దు రావణత్తలైయైత్త తిరువడికథారే ఎణ్ణినవనుడైయ

సీతైయై “అమరర్క్కు-అఱియవామే” ఎన్నిటను. ఇత్తాల్ - బ్రహ్మవి
సుడైయ అఱివుకేడు శొల్లుకిటను.

(అమే) అభిమానిక.ళాన బ్రహ్మదికళుక్కు మెలియనామ్. (తాళో
పణిన్ద వాళరక్కణ్) పుతుత్తణ్ణకణ్ణ * ఇటుమాన్దు, విళైవతఱియాతే
వరణ్ణొడుత్తవడి.

౪౫.

ఆరు.—నాన్పుత్తైనామ్బట్టు. ఇరు - ఆశితపారత స్త్రీమ్. రావణా పత్తు
త్తలైయైయమ్ మత్తెత్తువర, అత్తెచ్చిటుపిళ్ళైకళో కాలై యాట్టుమాప్పోలే ఎణ్ణి
క్కాట్టినాన్.

(బ్రహ్మదికళుక్కుమ్ ఎలియనామ్) అవర్ కళుక్కు మెలియనామవన్ సమక్కెళి
యనాక చొప్పిల్ల వేణుమొప్పెన్దు ఇరణ్ణాన్ తాత్పర్యమ్.

౪౬.

మూ.—పణ్ పురిన్ద నాన్దత్తైయోన్ శెన్నిప్పలియేమ్మ

వెణ్ పురినూల్ సూర్పన్ వినైతీర—ప్పణ్ పురిన్ద

ఆకత్తాన్ తాళో పణివార్ కణ్ణీర్, అమరర్ తమ్

పోకత్తాల్ పూమియాళ్వార్.

౪౭.

ఆగ్గము.—పణ్ - స్వరములతోడ, పురిన్ద - కూడిన, నాన్దత్తైయోన్ -
నాల్గువేదములుగల బ్రహ్మయొక్క, శెన్ని - తలయందు, పలి - భిక్షను, ఏమ్మ - పుచ్చు
కొనిన వాఁడును, వెణ్ - తెట్లైన, పురి - పిరిగల, సూర్ - సూత్రమును, సూర్పన్ -
వక్షస్థలమునందు గల వాఁడునునైన (రుద్రునియొక్క), వినై - పాపములు, తీర -
పోవునట్లు, పుణ్ - మహావ్రణముతోడ, పురిన్ద - కూడిన, ఆకత్తాన్ - తిరుమేనిగల
సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళో - శ్రీపాదములను, పణివార్ కణ్ణీర్ - సమస్కరించువారు
గదా, అమరతమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, పోకత్తాల్ - భోగముతో, పూమి - వీలా
విభూతిని, ఆళ్వార్ - ఏలుచురు.

౪౮.

వ్యా.—అవ.—నాన్పుత్తైయొమ్బట్టు (పణ్ణిత్యాది) రుద్రసుడైయ
లజ్జైకేడు శొల్లుకిటను.

(పణ్ పురిన్ద నాన్దత్తైయోన్) స్వరయుక్తమాక సర్వేశ్వరనాతే
ఓతువిక-ప్పట్టబ్రహ్మవిణ్. (శెన్నిప్పలియేమ్మ) “వామాంజ్ఞుష్ఠనఖాగ్రేణ

* ఇటుమాన్దు - మిక్కిలిగర్వించి,

భిన్నం తస్య శిరోమయా” ఎన్నిటపడియే బ్రహ్మవిత్తలైయై యటుక్క, అవణ్, “క పాలియా వాయ్” ఎన్టుశపికక, అవనుడైయ తలైయొట్టిలే భిత్తైయేమి. (వెణ్ పురినూల్ మార్పకవిన్వేతీర) వీసితవేషనాయ్ ప్రాయశ్చిత్తి మూనపడి. ఇవనోడుసన్బుద్ధితార్ కెల్లామతువేయితేపణి. ఆకముడైయవళుమ్ తకప్పనానైక్కొన్టాల్, ఇవళైయాశ్రయిత్తవనుమ్ తకప్పనైక్కొన్టాల్. “ఎన్వేతీర” ఎన్నిటపిత్తాల్-ఇవనుడైయ కర్తవశ్యత్వముమ్, తాణ్ పణ్ణికకర్తమ్ తన్నాల్ పరిహరికక పిప్పికొమైయుమ్ శొల్లు కిటు. ఇత్తాల్-ఈశ్వరత్వశక్తైయిల్లెయెన్వపడి. (పుణ్ పురిష్టవిత్తాది)

ఈశ్వరాభిమానియాయ్ ఒరుత్తనాయ్ త్తిరిష్టవణ్ వాశల్ తోటుమిడటి త్తిరివ తే! ఎన్టుతిరుపుళ్ళ త్తిలే పుణ్ పట్టసర్వేశ్వరసుడైయ తాళ్ పణివార్ కిడిక్. (అమరరిత్తాది) భూమియుమాణ్ణు పరమపద త్తిల్ భోగముషను భవిప్పార్ కళ్. అన్టయే, భోగభూమియిలే యిరుక్కచ్చెయ్ తే పరమ పద త్తిల్ భోగమెల్లామనుభవిప్పార్ క లెన్టుమామ్. ౪౬.

అవ.—బ్రహ్మవా లే ఒరురుద్రణ్ అలైన్టుకొడుకిడక్క అతుతీర్తా రాక్.

(పణ్ణిత్తాది) ఓతుచ్చొల్లానిఱ్ఱ త్తలైయటుత్త పడి. మూలైయడి యేతిరిద్దార్ పాతకియావవాటిముళుకి త్తిరియన్బడి. “ విన్ణుళారిలుమ్ శీరియక్” ఎన్టునూమ్.

ఆరు.—నాఱ్ఱతాతానుబ్బట్టు. పలి - బలి . భక్తైయెన్వపడి. ఆకముడైయవళ్-పార్వతి. తకప్పనైక్కొన్టతు - దక్షప్రజాపతి భగవత్పరనాకైయాలే, యాగత్తిలే, పెన్ణాసపార్వతియై యన్బుయాతిరుక్క, అవళ్ రుద్రనైక్కూట్టికొన్టాపొక, అవణ్ రుద్రనై ఉదాన్తక్కయాలే, రుద్రణ్, జుళైయిలే వీరముప్పికళై యున్డాక్కి కొల్లుకై యాలే “అవళ్ కొన్టాల్” ఎన్నిటతు. ఇవళై ఆశ్రయిత్తవణ్ - రుద్రణ్, అవణ్ బ్రహ్మ నై త్తలైయెన్వపడి.

మేలుక్కవతారికై యరుభిచ్చెయ్ కిత్తార్ (బ్రహ్మవాలైయత్తాది). రుద్రనుక్కు ఓతుచ్చొల్లానిఱ్ఱ, వెళ్ళప్పుణాలున్ ఎన్టయాలే - ముళుకిన్వై తోమిడిటతు. భూమియిలేయిరుక్క అమరర్ భోగబూడుమో వెన్వ; అరుభిచ్చెయ్ కిత్తార్ (విన్ణు రిలుమిత్తాది). ౪౬.

మూ.—వారి శురుక్కి మతక్కళి త్తెన్ది నైయుమ్

శేరి తిరియామ త్తెన్ది న్నిటీఱ—కూరియ

మెయ్ జ్ఞాన త్తాలుణర్వార్ కాణ్బరే, మేలారునాళ్

కై న్నాకమ్ కాత్తా క్కల్.

౪౭.

అగము.—మతవ - మదమెక్కిన, కళిలు - ఇంద్రియముల నెఁడు ఏనుగులు, విన్ది నైయుమ్ - విడింటిని గూర్చి, వారి - భోగమనెఁడు జలమును, శురుక్కి - తగ్గించి, శేరి - విషయముల నెఁడు వీధియును, తిరియామల్ - సువరింపకుండునటుల, శెన్నిటీ ఇ-చక్కగనిలిపి, కూరియ - సూక్ష్మమైన, మెయ్ - పరమార్థమైన, జ్ఞానత్తాల్ - భక్తి చేత, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనసమర్థులైనవారు, మేలారునాళ్ - మునుపాకకాలమందు, కై - గుణవలతుడైన, నాకమ్ - గజమును, కాత్తా - రక్షించినవనియొక్క, క్కల్ - తిరువడికళను, కాణ్బరే - తప్పక సాక్షాత్కరించుదురు.

౪౭.

వ్యా.—అవ.—నాఱ్ఱు త్రేమామ్బట్టు. (వారిశురుక్కియిత్యాది)

ఇన్దియన్గళుడైయ భోగత్తై* చెఱుత్తు-విషయ త్రినుడైయ సన్నిధియల్ నిల్లామల్ పరిహరిత్తు, మెయ్ జ్ఞానభక్తియై యుడైయవర్ కళవనై కాణ్బరేన్గిఱార్. “విషయావినివర్తన్తే నిరాహారస్య దేహినః । రసవర్జంరసో ప్యస్య పరం దృష్ట్యానివర్తతే.”

(వారిశురుక్కి) మదిత్త వానై కలైత్తణ్ణిరిలే శెఱుకుమాప్పిలే ఇన్దియన్గళుడైయ భోగత్తైకుఱుక్కి. (శేరితిరియామల్) తెరువే తిరియిల్ కొల్లుమితే అనై; అప్పడివిషయ త్రినుడైయ సన్నిధియల్ తిరియామల్. (శెన్నిటీఱ) శెప్పిలొకనిటుత్తి. పదార్థజ్ఞులిల్ పోకామల్ ప్రత్యగ్వస్తు విషయమాకిరి. (కూరియవిత్యాది) విహిత కర్మజ్ఞులై ఫలాభిసంధిర హితమాక వసుష్టిత్తు క్షీణపాపరాయ్ ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞాన ముగ్ధాయ్ ఈశ్వరపారతన్త్ర్య మెన్నుమిడమ్, “ఉపాసనాద్యుపాయస్థితి దర్శన సమానాకారప్రత్యక్షాభివ్యక్తిశఛేతదనన్తరమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటభక్తి యాలే కాణ్బరే కళ్. (మేలిత్యాది) పణ్డారునాళ్ శ్రీగజేన్ద్ర మోక్షమ్

పణ్ణినవనుడైయతిరువడికన్తై, ఇత్తాల్-విరోధియాన ముతలైయై పోక్కి-
త్తనై కాట్టి కొమ్మత్తాఱ్ పోలే, ఇవర్ కళుడైయ ప్రతిబద్ధకన్తై పో-
క్కిత్తనై కాట్టికొమ్మ మెన్దిటు.

(శేరితిరియామల్) ఆళ్ నడైయాడాత విడతైకొణ్ణిపోయ్. (కూరి
యవిత్యాది) శుభాశ్రయమాకవుమ్, నాథనాకవుమ్, ఉపాయమాక
వుమ్, ఉపేయమాకవుమ్, అనుసన్నికై. (కైన్నాకమ్) “పరమా
పదమాపన్నః.”

౪౭.

అరు.—నాన్పుత్తైమామ్బట్టు. అన్దైక్కమదహేతువాన జలత్తై చ్చెఱుక్కవే
మదమ్ పోమాపోలే, ముముత్తువుక్కు నూహరాదికన్తై చ్చెఱుక్కవే వీర్యమ్ పోమెన్ను
మత్తుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్ కైతార్ (విషయావినివర్తనై ఇత్యాది.) తణ్ణిరిలే శెఱు
కై - తణ్ణిర్ కాట్టాతిరుకై.

౪౮.

మూ.—కృ లాన్డెడు త్తొరుకై శుభ్రీ యోర్ కై మేల్

శుభ్రులుమ్ శుభ్రాశురర్ కళణ్ణ—అమ్మలుమ్

శెరువాఱ్ఱియేన్దినాన్ శేవడికై శెల్ల

మరు వాఱ్ఱి నెఱ్ఱే మకిళ్.

౪౯.

అర్థము.—ఒరుక్కల్ - ఒకతిరువడిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒరుకై - ఒక
హస్తముచేత, శుభ్రీ - (నమచిని) తిప్పి, శుభ్రులుమ్ - కలతజెందియున్న, శుభ్రా
శురర్కల్ - దేవతలును రాక్షసులును, అజ్జ - భయపడునట్లు, అమ్మలుమ్ - జ్వలించు
చున్న, శెరు - యుద్ధసాధనమైన, అఱ్ఱి - చక్రాయుధమును, ఓర్ కైమేల్ - ఒక
శ్రీహస్తమునందు, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, శే - ఎఱ్ఱునైన, అడిక్కే - శ్రీ
పాదములయందే, శెల్ల - చేరునటుల, అఱ్ఱి - గంభీరమైన, నెఱ్ఱే! - మనసా!
మరువు - అమరియుండుము; మకిళ్ - సంతోషించుము.

౫౦.

వాఱ్ఱి—అవ.—నాన్పుత్తైమామ్బట్టు(కళిల్)“ఇప్పడి ఇన్దిరియ
జయమ్ పణ్ణినామ్ పెఱుకైయావలెన్” ఎన్దు తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళమ్
భయప్పడ; ఎళితాక ప్పొరిలామ్, నీ భయప్పడ వేడ్డా వెన్ఱిత్తార్.

(కమలిత్యాది) నముచియుడైయ ఒరుకాల్లెయెడుత్తుక్కెయాలే శుభ్రీ యెన్నపుమామ్. అన్నియే, భూమియశక్కివెన్టు తన్నుడైయ ఒరుతిరువడిమలరైయెడుత్తు. * (అవసరత్తిలే) నముచియై ఒరు కైయాలే శుభ్రీయెన్నపుమామ్. (ఓర్ కై మేలిత్యాది) ఒరుతిరుక్కెమలరిలేఅను చూలప్రతికూలరోడు వాళియట అళిలానిన్దు ధీ శెరువుడైత్తానతిరువాళియై యేద్దినవనుడైయ. (శేవడిక్కేల్లె - ఆళీనెజ్జో - మక్కిన్దు మరువు) ఉకన్దుకన్దు అనుభవి.

(కమలిత్యాది) అశన్దపడి. (ఆళీనెజ్జో) ఉనక్క ఉపచేశిక్కవేడ్డా వితే. శేవడితానే ఇరున్ద పిడత్రేవన్దాల్ ఇతాయామైయే వేణ్ణవతు.

ఆరు.—నాన్బుతెట్టామ్బట్టు. ఆళీనెజ్జు- అన్నుడైయనెజ్జు. “మరువు” ఎన్దు తెప్పర్మ వరుళిచ్చేయ్కితార్ (శేవడితానేయిత్యాది). ౮౮.

మూ.—మక్కిలకొన్నేపోల్ నూణుమ్పల్ యాక్కెల్
నేక్కి ముయల్కిత్పార్క్కల్లాల్ — ముక్కిల్విరిన్దు
శోతిపోల్ గోన్దుమ్ శుడర్ పొన్నెడుముడి, ఎమ్
ఆతి కాణ్బార్క్కుమరితు. ౮౯.

అథము.—మక్కిల్ - పగడచెట్టుయొక్క, ఒరుఅలకుపోల్ - ఒకవిత్తువలె, నూణుమ్ - నూరినూరివచ్చెడు, పల్ - అనేకమైన, యాక్కెల్ - శరీరమును, నెక్కి, విడచునట్లు, ముయల్కిత్పార్క్కల్లాల్ - యత్నముజేయువాగిడక్క, ముక్కిల్ విగిన్దు - వికసించిన, శోతిపోల్ - తేజస్సువలె, తోన్దుమ్ - భాసించుచున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన- పొక్ - అందమైన, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరిటముగల వాడైన, ఎమ్ - మనకు, ఆతి - కారణభూతుడు, కాణ్బార్క్కుమ్ - సేవించవలయునని యుండువానికిని (వినువారికిని), ఆరితు - చుర్రుతుడు. ౯౦.

వ్యా.—అవ.—నాన్బుల్తోన్బుతామ్బట్టు. (మక్కిలకీత్యాది) ఇప్పడి ఇరాతార్క్కు అవనైక్కిడైయాలెన్దు పిన్నెయు మతినుడైయ వరుమై శోల్లుకిటతు. .

ధీ శెరు - యుద్ధము.

† ఇతాయామై - వెనుకతీయకుండుట.

(మక్కిలకీర్త్యాది) అలకానతు కోటిస్థాన త్తిలుమ్ నిస్తు కాణి
స్థాన త్తిలుమ్ నిలు మాపొలే, ఇవాన్తావానతు దేవశరీర త్తిలే పుకువతు
తిర్యక్కరీర త్తిలే పుకువతాయ్ మాఱిమాఱివరుకిఱ పలయాక్కైయై
నెఱ్ఱోన్దువోన్బుడియార ప్పణ్ణువార్ క్కల్లాల్. (ముక్తికీర్త్యాది) వికసిత
మాయరున్ద లజ్జెన్నిపోలే తోన్దుమతాయ్, అధిరాజ్యసూచకమాన
తిరువభిషేకత్తై యున్దైయనాయ్, ఎనకురక్కా రణమా యిరుక్కిఱవనై
క్కాణుమవర్ కళుక్కురితు.

అవ.—ప్రకృతిప్రాకృతజ్గళిల్ అరుచియుమ్ ఎమ్మెరుమానై
క్కాణ్డైయిల్ రుచియుమున్దైయార్ క్కు ఎళితాకక్కాణలామెన్గితు.

“ పోయ్ నిన్దు ” ఇత్యాది.

(ముక్తికీర్త్యాది) కర్తానుగుణమాక శరీరజ్గళి తోఱుమ్ నుణ్ణుకై.
“యాతానుమోర కై.” (ముక్తివిరిన్దశోలి) “శెవ్విప్పడికోలమ్.”
(ఎమ్మాతి) పాప్పకనై. (కాణ్బార్ క్కుమ్) కేటూర్ కురమరితు. ఇప్పడి
యాశ్రయిప్పార్ క్కల్లాతు ప్రకృతియై యుకప్పార్ క్కు ముకమ్ కొడు
క్కుమ్ ఇతరపురుషనల్లల్.

౪౯.

అరు.—నాన్బుత్తొన్బతామబ్బట్టు. “మయల్ కిత్పార్ క్కల్లాల్” ఎన్దత్తైప్పరూ
వవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇప్పడియిరాతార్ క్కీర్త్యాది). ప్పణ్ణువార్ క్కు-కత్తా
ద్యుపాయజ్గ శైప్పణ్ణువార్ క్కు.

మేలుక్కు ప్రపత్తిపరమాకవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ప్రకృతిప్రాకృతజ్గ
ళితిత్యాది). చకారత్తాళి - కేటూర్ క్కు మేన్గితు. మక్కిలకు-మక్కిమ్మిరి. ౪౯.

మూ.—అరియపుల నైన్దడక్కి యాయ్ మలర్ కొణ్డు, ఆర్వమ్

పురియ పరిశినా ట్పుల్ కిల్ — పెరియనాయ్

మాద్రాతు వీర్రుద్రున్ద మావలిపాల్, వణ్ కైనీ

రేర్రునై కాణ్ణు తెళితు.

౫౦.

అర్థము.—అరియ - చెడ్డవైన, పులనైదుమ్ - పశ్చిమములును, అడక్కి - స్వాధీనపఱచి, ఆయ్ - శోధించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్ణు - శమర్పించి, అర్వమ్ - (శీతి, పురియ - వృద్ధిజెందెడు, పరిశినాల్ - ప్రకారముచేత, పుల్కిర్ - సమస్కరించినయెడల, పెరియనాయ్ - (తన్నును) గొప్పగాఁదలచి యున్నవాఁడై, మార్దూతు - (దానమందు) మారక, వీధ్రీరున్ద - వ్యావర్తకముగానున్న, మావలి పాల్ - మహాబలివద్ద, వణ - ఉదారమైన, కై - హస్తమునందు, నీర్ - (దాన) జలమును, ఎల్దూనై - పట్టినవానిని, కాణ్బుతు - సాక్షాత్కరించుట, ఎలితు-సులభముగా నుండును.

౫౦.

వ్యా.—అవ.—విష్పతామ్బట్టు. ఇన్దియన్దలై విషయన్దళిల్ పోకామల్ కాత్తు అవన్బక్కలిలే స్నేహితికల్ కాణ ఎలి తెన్దితార్.

(అరియవిత్యాది) ఒరు * శెయ్యిలే పాయుమ్ నీర్ ఇరణ్ణు శెయ్యిలే పాయ్ ద్దాల్ ఇరణ్ణు శెయ్ కుమ్ పోరా తొడియుమితే ; సర్వేశ్వరనై యిచ్చిక్కక్కడవవాన ఇన్దియన్దలై విషయన్దళిల్ పోకాతపడి యడక్కి. “అరియ” ఎన్దతు—“తస్యాహం నిగ్రహం మస్యే వాయోరివసుదుష్కరమ్” - ప్రతికూలమాన వాయువై నియమిక్కవరితాచాఱో లేమననై నియమిక్క వరి తెన్దు అన్దునక శొన్నపడియే యరుక్కై. (ఆయ్ మలర్ కొణ్ణు) శెవ్విప్పుక్కలై కొణ్ణు. (అర్వమ్ పురియ పరిశినాల్) స్నేహమ్ మిక్క ప్రకారత్తాలే. (పుల్ కిల్) అణ్డెయిల్. (పెరియనాయ్ విత్యాది) ఉదారమానకైయై కొణ్ణు నీరేద్రనావనై కాణ్డెయిళితు.

(పుల్ కిల్) పుల్ కప్పెటిల్. (పెరియనాయ్) విశ్వర్యముమ్, డోదార్యముమ్. (వణ్ కై) కొడుత్తువళర్ న్దకై. (నీరేద్రనావనై కాణ్బు తెలితు) అప్రతిషేధముడై యార్ కు అర్థియాయ్ వరు మెన్ద వాటు. ౫౦,

అరు.—విష్పతామ్బట్టు. “అడక్కి” ఎన్దు - విషయన్దలై విట్టే పద్రవేణుమా, అవద్రేణు యుటూడవిరుప్పినాలాకాలో పెన్దు ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరు శెయ్యి త్యాది) మాద్రూతే పీద్రీరున్ద-డోదార్య ముమాణ్డే పీద్రీరున్ద.

“ఎల్దూనై” ఎన్దు తెప్పద్ర అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రతిషేధమిత్యాది). ౫౦.

మూ.—ఎళితి తిరువద్దాయమ్ కాణ్బతల్లు, ఎన్నుళ్ళమ్

తెళియ తెళిన్దొళియుమ్ శెవ్వే—కళియిల్

సారున్దాతవనై పొరలుల్లు, అరియా

యిరున్దాతిరునామ మెణ్.

౫౧.

అగమము.—ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనసా! ఎళితిల్ - సులభముగా, ఇరణ్ణడియుమ్ - రెండుపాదములను, కాణ్బతల్లు - సాక్షాత్కరించుటను, తెళియ - నిర్వలమైన, శెవ్వే - చక్కగ, తెళిన్దొళియుమ్ - ప్రసన్నుడగును. (గనుక) కళియిల్ - గర్వము చేత, పారున్దాతవనై - అనుసరించనివానిని, పొరళ - యుద్ధముజేసి చంపుటలో, ఉగ్రులు - ఉద్దేశించి, అరియామ్ - నరసింహుని, యిరున్దాత్ - వేంచేయున్న వాని యొక్క, తిరునామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ - భాగించుము. ౫౧.

వ్యా.—అప.—విచ్చుత్తోరామ్బాట్టు. (ఎళితిల్) తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై సమ్పాధిత్తు, నీవిషయకాలుష్యత్తైత్తివిల్, అవణ్ ప్రసన్ననా మెన్దితార్.

(ఎళితిలిత్యాది) ఎళితిన్దొళిక్కి యిరున్దొళ్ళ ఇరణ్ణ తిరువడికళుమ్ కాణ్బతల్లు. ఎళితాకవెన్నవుమమ్.(ఎన్నుళ్ళమ్) ఎన్నెచ్చోయెన్దపడి. (తెళియ) విషయకాలుష్యత్తైత్తివిర. (శెవ్వే - తెళిన్దొళియుమ్) అవణ్ సేరేప్రసన్ననామ్. (కళియిత్యాది) శెరుకా లే పారున్దే నెన్దిరున్ద హిరణ్మనై. (సొరలుల్లు అరియాయిరున్దాత్ తిరునామమెణ్) శిఱుపిళ్ళై కాక*ఉతవి హిరణ్మనై ముడిత్తవనుడైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణ.

(ఎన్నుళ్ళమ్) ఉళ్ళమే. నీతెళియిల్ అవణ్ శెవ్వే నమ్ తిఱత్తు తెళిన్దొళియుమ్. ప్రమాణమెణ్; ప్రహ్లాదత్తెళియ అవణ్ విషయత్తు తెళిన్దొళియుమ్ కార్యమ్ పార్ త్తపడికణ్ణిలెయో. (సొరలుల్లు) సారుతు, శీర్ త్తుక్కుళై† పోరామల్ శీశోప్పియిరున్దాత్.(తిరునామమ్) వాక్కలే. (తెళి) ఎణ్ణవొట్టాతవణ్ పట్టపాడటివుతియితే. ౫౧.

* (పా) పాతాతు. † పెతామల్.

శీ శోప్పియిరున్దాత్ - పాలుమారియుండెను.

అరు.—విన్నుత్తోరామ్బట్టు. ఎన్నుళ్ళు - అణ్ణెవిళి, పొరలున్దు - పొరు
కైయిలేయన్దు. కాణత్త కుమ్ తిరునామమెన్దనయన్దు. ౫౧.

మూ.—ఎణ్ణార్ పతినొరువ రీరలువ రోరిరువర్

వణ్ణ మలరేద్ది వైకలుమ్—నణ్ణి

యొరుమాలైయాల్ పరవి యోవాతు, ఎప్పోరుమ్

తిరుమాలైకై తొళువర్ శెన్దు.

౫౨.

అర్థము.—ఎణ్ణార్ - అష్టవసువులును, పతినొరువర్ - ఏకాదశరుద్రులును,
కురలువర్ - ద్వాదశాదిత్యులును, ఓర్ - అద్వితీయులైన, ఇరువర్ - అష్టసిదవర్తిరును,
వణ్ణి - నానావర్ణములుగల, మలర్ - పుష్పములను, ఎన్ది - భయమున, వైకలున్దు -
ప్రతిదినమును, నణ్ణి - సమీపించి, ఒరు - అద్వితీయమయిన, మాలైయాల్ - పురుష
సూక్తాది శబ్దసందర్భములచేత, పరవి - స్తోత్రముజేసి, ఎప్పోరుమ్ - ఎల్లప్పుడును,
ఓవాతు - ఎడతెగక, తిరు - లక్ష్మితోఁగూడిన, మాలై - సర్వశివుని, శెన్దు - సమీపించి,
తొళువర్ - సమస్కరించుదురు. ౫౩.

వాఁ.—అవ.—విన్నుత్తిరణ్డోమ్బట్టు. (ఎణ్ణారిత్వాది) కీర్ -
తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళుత్తై క్కుటిత్తు, శ్రీప్రహ్లాదాహ్వానుకుఁ డతపివవను
డైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణా, అవన్ ప్రసన్ననామెన్దతు; ముదముమ్ దుర్తా
నికళాన దేవాదికళు మవనై అశ్రయిక్కుత్తకకరణద్దళి అధికారమ్
పెద్రతెన్దతార్.

(ఎణ్ణారిత్వాది) అష్టవసుక్కుళ్, ఏకాదశరుద్రకళ్, ద్వాద
శాదిత్యకళ్, అశ్వినకళ్. (వణ్ణమలరేద్ది) నానావర్ణమాన పుష్పజ్జలై
కొణ్ణా. (వైకలుమ్నణ్ణి ఒరుమాలైయాల్) పురుషసూక్తత్తై.
(ఓవాతెప్పోరుమ్) విచ్ఛేదమిన్దికే. (తిరుమాలిత్వాది) శ్రీయగపతియై
చ్చెన్దు అశ్రయిప్పర్ కళ్. (తమపర్యపిబాదరాయణస్సప్పవాల్) దేవర్
కళుక్కుమ్, భవిష్యత్తిల్ పెరివిరున్దుళ్ళ అధికారార్థమాక ఆదిత్యాస్త
ర్యామియాయురున్దుళ్ళ పరమాత్మోపాసనమ్ విధియానిన్దుతే,

వ్యాపారయోగ్యరాన ప్రయోజనాన్తరపరర్, ఒరుమాల్తెయాల్
పరవియోపుకైయన్తి కేగ, ఎల్లాక్కా-లముమ్, ఎప్పోతు మెన్టుమామ్. (తి
రుమాల్) వణ్ణువ తెల్లామ్ పెటుకైక్కడి. ౫౨.

అరు.—విష్ణు తిరప్పావ్వు. పకు త్తవిపయమాకైయాలే, అధికారమ్ పెన్
డు. దేవర్ కుటుమ్ పెన్ దొరకళే, కరణజ్జుమ్ పెన్ దున పెన్ పడి. దేవర్ కళుక్కు-
ఆశ్రయణముణ్డోవెన్దు; ఆరుళిచ్చెయ్ కటార్ (తిరువర్యపీత్యాది).

ఎల్లా - వ్యాపారయోగ్యమాన దిక్పాలర్ ౭౯ ఎప్పోతుమ్ - ఎల్లాక్కా-ల
మాతర్, అట్టప్ప మాలర్. ౫౩.

మూ.—శ్లోనాల్ - డెయా మిరున్దాన్న్యోజ్జోశనమామ్

నిన్దాల పెరపడుమామ్ నీ? ఎల్లు - ఎన్టుమ్

లైకై యిమ్ మనవిళిక్కమ్ పూమ్ పట్టామ్ పుల్ కు

మిన్దాయామ్, తిరుమాల్కరపు.

౫౩.

అగము.—తిరువు - తిరువనాన్దావ్వును, తిరు - పిరాట్టితోగూడిన, మాన్కు-
సర్వేశ్వరుని, శ్లోనాల్ - సంచరించినయెడల, కుడైయామ్ - ఛత్రమగుదురు; ఇరు
న్దాల్ - పెరపడుమున్నయెడల, శిష్టాశనమామ్ - సహాశనమగుదురు; నిన్దాల్ - నిలిచి
కొనినయెడల, మరవడియామ్ - పాదుకలగుదురు; నీ? - విశాలమైన, కడలుళే -
సముద్రమునందు, (పవ్వళించినయెడల), ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పుకైయామ్ - తెప్ప
మగుదురు; మనవిళిక్కామ్ - రత్నమయదీపమగుదురు, పూమ్ పట్టామ్ - అందమైన తిరు
ప్పరియట్టమగుదురు; అట్టమణ్డెయిమ్ - ఒరుగుదిండగుదురు. ౫౩.

వ్యా.—అవ.—విష్ణుత్తుమాన్తామ్బుట్టు. (శ్లోనాల్) కీటే-ఎల్లా
నేర్ త్రియుమ్ నేర్ న్దు త్తజ్జళుక్కుఁబాప్పక ఆశ్రయిక్కుమవర్ కళైచ్చొ
ల్లిల్లు; ఇతిల్ - త్తజ్జళై యెల్లావడియ అట్టుతైక్కుఁబాప్ప మవర్ కళై
చ్చొల్లుకీటతు.

(శ్లోనాల్ కుడైయామ్) కైజగర్వమ్ స్వబుద్ధ్యధీనమన్తెన్గిటతు.
“నాకకుడైయాయ్ నిన్దే, నీ ఇళ్ళేవా” ఎన్దెయన్తిక్కే, అవణ్ డలావ

ప్పుక్కాల్ కుడైయ పేక్షితమానపోతు కుడైయాకై. (ఇరుందాల్ శిశ్నా శనమామ్) ఇరుక్కై తిరుపుళ్ళమానపోతు దివ్యసింహాసనమామ్; నిత్తై- తిరుపుళ్ళమానపోతు మరవడియామ్; కణ్ వళర్ అపేక్షితమానపోతుకడ లితే ఎల్లాక్కాలత్తిలుమ్ పడుక్కైయామ్. (మణివిళక్కామ్) ఒరువిళక్కాల్ ఒరు పదార్థత్తై కారణవేణుమెన్దపోతు మగ్గళదీపమా యిరుకుమ్. (సూమ్పట్టామ్) తిరుప్పరియట్ట మపేక్షితమానపోతు అఱ్ఱియ పట్టామ్. (పుల్ కుమణైయామ్) తఱ్ఱువణ్ణైయ పేక్షితమానపోతు తఱ్ఱు వణ్ణైయామ్. (తిరుమాళ్ళు) శ్రియపలిగు. (అరపు) కట్టిప్పొన్బోలే ఎల్లావడివైయు మాక్కి-కొర-ళ్ళలామ్మడి యిరుక్కి-అవడి.

(శ్లోకం) “కుడైయానేక శేల్” ఎన్దు శేషియైనియమియా లే. (ఇరుందాల్) అపేక్షైయళ్ళపోతు. (నిన్దాల్) నిన్దసిన్దు. (పుణై) తెప్పమ్. (మణివిళక్క) మగ్గళదీపమ్. (సూమ్పట్టు) పుంస్తానహమాన పరియట్టమ్. (పుల్ కుమణై) పిర్రాట్టిమార్ ఊడినాల్ వ్యసనమ్ మఱిప్పిక్క వణ్ణాకై. ఊడలుక్కు హేతువాకవుమామ్. (తిరుమాళ్ళు) ఇళైయ పెరుమాళుక్కు అన్తరక్క సేవై. (అరపు) తాన్ ఒరుచేరననెన్దు కూశ వేణ్ణాతపడి తన్నైయమెన్దపడి. కాజనివేశనగ్గళిర్ మానర్ కుఱువణ్ణై పోలే.

౫౩.

అరు. — విష్ణుత్తుమాన్దానాబ్బిట్టు. తిరువనందాత్వై చ్చొనన్దు పలకణమామ్, తఱ్ఱైయెల్లామెన్దు - నిత్యసూరికన్ద చ్చొన్దుకిఱు.

క్షీరాబ్ధియితే అఱ్ఱున్దామైక్కుతైప్పమామ్. వ్యసనముంబిక్కై - తన్నుడైయస్సర్కతై అవర్కన్ద ప్పిరిన్దవ్యసనమ్ తోన్ద్రాతపవణ్ణు. తన్నుడైయస్సర్కతై భోగ్యమామ్మడి ఊడమ్మకొడుక్కైయా లే పిర్రాట్టిమార్ ఊడుక్కైమ్ హేతువెన్దపడి.

“తిరుమాళ్ళరపు” ఎన్ద శేర్ త్తిఎప్పడియిరుక్కిఱుతెన్దు; “గమమాణావనేత్రయః” ఎన్దు - రమిత ఇన్దైయపెరుమాణ్ణై పోలే యెన్దితార్ (ఇన్దైయపెరుమాళ్ళుక్కైచ్చాది).

మూ.—అరవ మడల్ వేళ మాన్ కురున్దమ్ పుళ్ళాయ్

కురవై కుడమ్ ములై మల్ కున్దమ్—కరవిన్ది

విట్టిలుత్తు మేయ్తొళిత్తు కీణ్ణు కోత్తాడి, ఉ

ణ్ణుట్టెడుత్త శ్శెణవన్,

౫౪.

అర్థము.—కరవు - మరుగు, ఇన్ది - తేక, అరవమ్ - కాళిక్కుని, విట్టు - పంపి, అడల్ - యుగమునకుఁజనుదెంచిన, వేళమ్ - కువలయాపీడమును, ఇలుత్తు - వింది, ఆన్ - పశువులను, మేయ్త - మేపి, కురున్దమ్ - కురుక్కత్తివృక్షమును, ఓళిత్తు - విరిచి, పుళ్ళాయ్ - బకాసురునితోటిని, కీణ్ణు - చీల్చి, కురవై - రాసక్రీడయందు చేతులను, కోత్తు - పట్టుకొని, కుడమాడి - ఘటనర్తనముజేసి, ములై-(పూతన) స్తనమును, ఉణ్ణు - ఆరగించి, మల్ - ముల్లలను, అట్టు - చంపి; కున్దమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, శ్శెణ్ణు-ఎణ్ణునిసేత్రముగలవాఁడు, అవన్-ఆసర్వేశ్వరుఁడు. ౫౪.

న్యాయము.—అవ.—విష్ణుత్తునాలామ్బట్టు.(అరవమ్) ఆశ్రితర్కుచ్చిలవిగోధమ్ నన్దుపోక్కవేణ్ణిల్ పడుక్కైయమ్ పొరున్దామల్ వస్తు నిటుగమెన్దిఱతు. ఇప్పాట్టు - నిరల్నితై .

(అరవమిత్యాది) కాళియనైవిట్టు, కువలయాపీడత్తిన్ కొమ్మై ముటిత్తు, అనై మేగుత్తు, కురున్దమొళిత్తు, పుళ్ళాయ్కీణ్ణు-బకాసురనై కొగ్గొన్దు, కురవైకోత్తు, కుడమాడి, మేయ్ములైయుణ్ణు, మల్లరై అట్టు, కున్దమెడుత్తసర్వేశ్వరన్. ఎడుత్త ఇచ్చెయల్ కళి ఎమ్మెరుమాన్ శేష విషయత్తిల్ కుత్తెన్దుపరిమాలుమ్మడి యవన్ స్వరూపమ్. “శ్శెణవన్-విట్టిలుత్తు మేయ్తొళిత్తుకీణ్ణుకోత్తాడి ఉణ్ణు అట్టు ఎడుత్తువై - అరవ మిత్యాది”.

౫౪.

అర్థము.—విష్ణుత్తునాలామ్బట్టు. ఎడుత్త - ఇప్పాట్టిలెడుత్త ఇన్ద్రవ్యాపారక్ళి, తాన్దెన్దుపరిమాణన శేషియైనైస్వరూపమ్ కొల్లుకిఱతు. అన్వయమ్ కాట్టుకిఱార్ (శ్శెణవనిత్యాది).

౫౪.

మూ.—అవస్థమ రెవ్వివైయ రాకిలుమ్, ఎజ్జో

నవస్థమరే యెవ్వాఱీవ తల్లాల్—నమస్థమరా

లారాయ ప్పట్టటియార్ కణ్డీర్, అరవణైమేల్

పేరాయ తొట్టట్టార్ పేర్.

౫౫.

అర్థము.—అవక - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులు, ఎవ్వివైయ రాకిలుమ్ - ఎట్టికర్తముగలవారైనను, ఎమ్ - మనకు, కోక్ - స్వామియైన, అవక - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమరే - భక్తులుకదా, ఎమ్మ - అని కొనియాడి, ఒఱివ తల్లాల్ - పోవుటతప్ప, అరవణైమేల్ - సర్వశయ్యమిది, పేర్ - పెద్ద, ఆయమ్మ - గొల్లవాడైన కృష్ణునికి, అట్టట్టార్ - దాసులయొక్క, పేర్ - తిరునామములు, నమక - యమునియొక్క, తమరాల - దూతలచేత, ఆరాయప్పట్టటియార్ కణ్డీర్! - వెతికిఎఱుగబడరుగదా!.

౫౬.

వ్యా.—అవ.—విమ్బత్తైన్దామ్బట్టు. (అవకతమర్) ఇప్పడి అవక ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వరూపనానపిన్బు, అవనుడైయతమరై యమ భటర్ ఆరాయవతెజ్జనేయగ్గితార్.

(అవనిత్యాది) అవనుకగునుకూలరానవర్కళి, ఎత్తొట్టిలరాకిలెక్ - విహితతైచ్చెయ్యిలెక్, నిషిద్ధతైచ్చెయ్యిలెక్. (ఎజ్జోనిత్యాది) “ప్రభవ తిసంయమనేమమాపివిష్ణుః” ఎన్నున్నుడియే. (నమకతమరిత్యాది) నమక తమరాలారాయప్పడాత్తోకితార్, అరవణైమేల్ పేరాయతొట్టార్ పట్టార్ పేర్. ఇవర్కళితాజ్జళోవెన్నిల్; అమ్మ; ఒరుభాగవతనుడైయ పేరై ఒరు అభాగవతక్ ధరిత్తాల్ అవనుడైయపేరుమ్ యమసదస్సితే వాశిక్కప్పెతాతెన్నిఱుతు. పే రారాయిల్, కువలయాపీడమ్ తొడక్క మానవైపట్టతు పమమత్తనై. “మధుసూదనప్రపన్నాక్.”

(ఎజ్జోనవకతమరే) ఎన్నాయనానవనడియార్. (ఎవ్వివైయరాకి ల్ - ఎన్నెమ్మ ఒఱివతల్లాల్) అవర్కళి పుణ్యమ్పణ్ణిలెక్, పాపమ్ పణ్ణిలెక్, అత్తుత్తై నామ్ ఆరాయుమ్ తుత్తైయల్లవెమ్మకైవిడుమతొఱియ

“త్యజభటదూరతరేణతానపాపాః” (అరవణ్డేమేల్ శేరాయత్కాల్ పట్టార్) పడుక్కై పారాట్టిలియే ఆరాయవతు, “నస్తు శేయతా రెన్బర్ పోలుమ్” ఎన్ఱుపిరాట్టికుర- మకప్పడనిలమల్లాశవిడత్తే యమనో ఆరాయ ప్పుకుకితాఁ. అవనుడైయ ఒరుశేరాన సంసారిశేరుమ్ తీట్టివాట్టాఁ.

ఆరు.—విన్నుత్తైదామాట్టు. ఆట్టట్టార్ శేర్ - ఆట్టట్టారుడైయ మనుప్ప శె న్నాడ, “శేర్” ఎన్నిఱునమాధియాలే - తిరునామము ఆరాయప్పడాత్తెన్ఱ పడి.

పారాట్టి పడుక్కై - సముద్రమ పార్త్తు కేవలమ నిదై పణ్ణినాల్వయమకారాయ, ఇతు అప్పడియన్ఱియే అవక ఏటిట్టుక్కొన్ఱిసిన్ఱు ఇవనారాయప్పోకా త్తెన్ఱ పడి. భాగవతనుడైయ శేర్ న్నియే అవనుడైయతిరునామమమనన్ఱ సంసారిశేరై ఎఱుత్తాణియై తీట్టి పీఠైయిలే వాట్ట ఎఱుతమాట్టానెన్ఱ పడి. ౫౫.

మూ.—శేరేవర పీఠమ్మలల్లా లెమ్మెమ్మనై

యా రేయటివారతునిఱ్ఱ—నేరే

కడిక్కమలత్తుల్లిరున్దమ్ కాణ్ణిలాఁ, కణ్ణ

నడిక్కమలన్దనై ఎయయ్.

౫౬.

ఆరము.—శేర్ - తిరునామము, వర - నోటిలోవచ్చునటుల, పితర్ మలల్లాల్ - పలమారుచెప్పటకంటె, ఎమ్ - మనకు, పెమ్మానై - స్వామియైనవానిని, ఆర్ - ఎవరు, ఆటివార్ - తెలిసికొనియెవరు, అనునిఱ్ఱ - అనిచున్నట్ల, కడి - పరిమళముగల, కమలత్తు - నాభీకమలముయొక్క, ఉళి - భావం, నేనే - నిరన్తరము, ఇరున్దమ్ - వాసముజేసియు, అయ్ - బ్రహ్మ, కణ్ణ - కన్నునియున్న, అనిక్కమలన్దనై - తామరపుష్పమలవంటి తిరువడికళను, కాణ్ణిలాఁ - తెలిసికొనజాలఁడు. ౫౬.

వ్యా.—అవ.—విన్నుత్తైదామాట్టు. (శేరే) శేరాయత్కాల్ పడుక్కై యావతు, అవక విషయికరిక్కప్పక్కాల్ త్తెన్ఱ మైతోమ్మ నిత్తైయల్లతు ఇవక అవనైప్పరిచ్చేది త్తటికై యావ తెన్ఱెన్నిఱుతు.

(పేరిత్యాది) శేరాలే అవక వరుమ్మడి. (పితర్ మలల్లాల్) తిరు నామ తైచ్చొల్లలా మెన్ఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, పతేనుమ్ శొల్లప్పక్కాలుమ్ తిరునామమవాయిలే వరుమ్మడి పితర్ మలల్లాల్. ఇతుకీడాక చొల్లు

కైయెన్ఱమామ్, (ఎమ్ పెమ్మానిత్యాది) ఎన్నుడైయన్ఱామియై ఆరే
యటివార్; అన్విడైయాట్టమ్నిఱు. (నేరిత్యాది) అటివార్ కిడకి-డిర్,
అఱియాతారై కేట్రు-లాకాతో. సర్వేశ్వరనుడైయ, పరిమళ తైయుడై
తాన తిరునాభీకమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱున్ఱు, అవన్ఱ న్నాల్ పేరువిక్క
ప్పట్టు అక్కైయిరుక్కి-అబ్రవ్వు, సర్వేశ్వరనై, కాణ్ణిఱిల-అఱికిఱిల.

నమ్మాలఱియవొణ్ణుమో వెన్ఱిల్; (చేరేవరప్పిత్రులల్) కన్ఱునిన్ఱ
విడత్రేతాయవరుచూప్పీలే వానితమాక వెన్ఱుమామ్. (ఎమ్ పెమ్మానై)
నమక్కునేరేకాట్టిసవడి. (ఉచ్చిరున్ఱుమ్ కాణ్ణిలాక్). కడల్కరైయిలేకుడెల్
కట్టికొ-ణ్ణిరుక్కుమ్ కాట్టిల్ కడలైప్పరచ్చేదిక- వొణ్ణుమో, అపరిచ్చే
ద్య మెన్ఱటియిల్ అఱయలూమ్; పెరియకిఱ్ఱోయార్, “బ్రహ్మవిదాం
వరః”

౫౬.

ఆరు.—విప్పత్తాతామ్బట్టు. సెలుక్కవతారికై (సమ్మలిత్యాది). తిరునామమ్
వాయిలేవానితమాక. పెరియకిఱ్ఱోయార్ - పరియవణ్. బ్రహ్మ పెరియవనోపెన్ఱు;
ఆరుళిచ్చేయ్ కేటార్ (బ్రహ్మవిదాంవరః ఎన్ఱు).

౫౬.

మూ.—అయల్ నిన్ఱ వల్ ఎన్ఱైయెయ్జునే సజ్జే
యుయ నిన్ఱిరువడియే శేర్వాక్—నయనిన్ఱ
నన్ఱాలై కొణ్ణా నమోనారణా వెన్ఱుమ్
శొన్ఱాలై కర్ద్రేక్ తొఱుతు.

౫౭.

ఆళ్ళము.—అయల్ - ప్రక్కను, నిన్ఱ - ఉన్న వల్ - ప్రబలమైన, వినైయై-
పాపమునుఁగూర్చి, అజ్జినేక - భయపడితిని. అజ్జి - భయపడి, ఉయ - ఉజ్జీవింప,
నిక - దేవరవారియొక్క, తిరువడి - శ్రీపాదములను, శేర్వాక్ - పొందుటకు, నయన్
నిన్ఱ - సుఖముగానుండెడు, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, మాలైకొణ్ణు - పాశురములను
స్మీకరించి, తొఱుతు - ఆశ్రయించి, సమోనారణావెన్ఱుమ్ - తిరుమన్త్రమనెడు,
శొన్ఱాలై - శబ్దసందర్భములను, కర్ద్రేక్ - ఆభ్యసించితిని,

౫౭.

వ్యా.—అవ.—విప్పత్తైతామ్బట్టు. (అయల్ నిన్ఱ) సీర్ భగవద్వి
షయత్తిల్ శేయ్తతెన్నెన్ఱిల్; సంసారమ్ భయన్ఱానమెన్ఱు మిడముమ్
ఉజ్జీవిప్పార్ అవనైప్పద్రే యెన్ఱుమిడము మఱిదేన్ఱెన్ఱిఱార్.

(అయలిత్యాది) నానిట్టవడియిలేయిట్టు వారానిష్టమహాపాపజ్ఞతే
యజ్ఞనేక. (అజ్ఞాతయ) అవదానయజ్ఞ ఉజ్జీవిక్రైకాక. (నికతిరు
వడియే శేర్వాక నయమ్ నిష్ట నన్నాలైకొణ్ణు) నిర్వచన రూపమాకనిష్ట నల్ల
మాలైకొణ్ణు. (నమోనారణావెన్నుమ్ శోన్మాలైకథ్థే) శోల్ తొడైక
థ్థే. (తొమ్మిది) వణ్ణి. (శోన్మాలైకథ్థే) వల్లెనాయప్పే శేనల్లై,
అదామైయాలే నానాకైక్కు ప్పే శేనేక.

(అయల్ నిష్ట) విశ్లేషత్రాలే వరుమ్ వ్యసనత్తుకకజ్జి తిరునామమ్
శొల్లవనైయమ్ కడక్కచ్చాపలత్రాలే నిష్ట. ౫౭.

అరు. — ఐప్పైహామబ్బట్టు. అయల్ నిష్ట - అజ్ఞయిలే యెష్ట పడి. నయమ్ నిష్ట -
శాస్త్రరూపమామ్ నేష్ట. ఆతావతు తిరుమన్నా శ్రితై నిర్వహిక్కి అతమిత్త తొడై ఎష్ట పడి.
'కథ్థే' ఎష్ట - వరుత్తమ్ తోర్ముకైయాలే ఆదామై శొల్లవిక్కు చచ్చే
నేష్ట పడి. నానాకైక్కు - సత్తై పెలుకైక్కు.

వలివిసైయానతు దూరప్పకామల్ కిట్టనిత్తువెన్నెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్ కిట్టాల్
(విశ్లేషత్రాలేయత్యాది.) ఇతనై నాళుమ్ కూడియిరుద్దనావ్ ఇవనైప్పిరిన్దు పోకిల్
మెష్టజ్జి దుఃఖప్పట్టు చాపలత్రాలే నిష్ట తేష్ట పడి. ౫౮.

మూ. — తొమ్మిది మలర్ కొణ్ణు రూపమ్ కైయేద్ది
యెమ్మితు మెమ్మి వాళి నెజ్జే — ప్పూత్తిన్ది
మర్రిరక్కల్ కట్టనవుమ్ మాలడియే కైతొమ్మివాక్
అన్దర మొన్దిలై యడై. ౫౯.

అర్థము. — నెజ్జే! - మనసా! మలర్ - పుష్పములను, కొణ్ణు - సమర్పించి,
తూపక్ - ధూపమును, కైయేద్ది - చేతిలోపట్టుకొని, తొమ్మిది - ఆశ్రయించి, ఎమ్మి
తుమ్ = ఉజ్జీవించుము. ఎమ్మి - తేష్ట. వాళి - సుఖముగానుండుపుగాక, ప్పూత్తిన్ది -
దోషములేక, మర్రిరక్కల్ - మస్త్రములను, కట్టనవుమ్ - అభ్యసించుటయు, మాల్ -
సర్వస్వరనియొక్క, అడియే - పాదములనీ, కైతొమ్మివాక్ - అజ్ఞవిచేయుటకొఱకు,
అన్దర - అలస్యము, ఒన్దిలై - ఒకటియులేదు, అడై - పొందుము. ౫౯.

వ్యా.—విమ్బుత్తైట్టామ్బాట్టు. (తొట్టుతు) కై నూలేతొట్టుతు. పుమ్బాద్యపకరణజ్జైక్కొంట్టుతొట్టుతు. (ఎటుతుమ్) ఎటువోమ్-పోవోమ్. ఎటు-పోకు. (వాళి నెళ్ళే) నెళ్ళే! ఉనక్కు - ననెయుణ్డాక. (పట్టతిన్బి యిత్యాది) విచ్చేదమిన్బి కేగి-ఎల్లాత్తిరుమన్తన్రిక్కిళ్ కట్టి-అతుమ్ కైతొట్టై. ఆనపిన్బు, (అన్దర మొన్బిల్లెయడై) ఒరుత్తుగమాత్రమ్ పోకాచె అవణ తిరువడికళితే అడై.

(ఎటుతుమ్) ఉజ్జీవిప్పోమ్. (ఎటు) ఒరుప్పడ. (వాళి) ఒరుప్పట్టపడిక్కు మక్తళాశానమ్. ఇతు ఉనక్కు నిత్యమాయిడుక. (పట్టతిన్బి) గురుకుల వాసమ్పణ్ణిప్పట్టు విక్కుక్కాణ్డై. ముతలిలే శోల్ ఎన్నిల్ ఉత్పత్తి దోషమామితే. (కట్టినపుమ్) కిడన్దానైకణ్డేతాతే శదై యిట్టుక్కరైగె. ౫౮.

అరు.—విమ్బుత్తైట్టామ్బాట్టు. కైతొట్టై - తొట్టుకైక్కాక పెన్బు తుముత్. అన్దర మొన్బిల్లె - రన్ద్రమిన్బి కేగి; శీఘ్రమాకపెన్బు పడి. మన్త్రముక్కు ప్పట్టతిల్లామైయే తెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కెటార్ (గురుకులవాసమిత్యాది), పట్టుర్లు విట్టై - అడియిలే యిరుక్క మడియిలేవిట్టై. అనుప రనపూర్వకమాక ప్కె శొనిట్టార్ విరోధమేతెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ముతలిలేయిత్యాది). ఆవార్క్కొప్పత్తసన్దోమన్ శొల్లెన్బి కేట్కి లెన్బు పడి. ఉత్పత్తిదోషమ్ - మన్త్రముక్కు వీర్యమిన్బి కెగి యుక్కికె. ౫౯.

మూ.—అడైన్ద వరుప్పినైయొడల్లల్ గోన్ పావమ్
మిడైన్దవై మిన్దొగ్గియవేడ్డిల్ — నున్దెన్దై
మున్నిలజ్జైవైత్తామ్ ముగిణ్ణియి, మున్నోరునాళి
తావిలజ్జైవైత్తామ్ శరన్.

౫౯.

అర్థము.—అడైన్ద - సంచితమైన, అరు - ద్రూరమైన, వీనై - సావము, అల్లల్ - దుఃఖము, గోయ్ - వ్యాధి, పావమ్ - చెడ్డనడక, మిడైన్దవై - సమీపించినవీనిని, మిన్దొగ్గియవేడ్డిల్ - మరలకపోగొట్టనిచ్చయించెనేని, నుడొట్టు-అదమైన, ఇడైయై-నడుముగలసీతాదేవిని, మున్-మునుపు, ఇలజ్జైవైత్తామ్ - లక్ష్మయందుంచినరావ

ఋనియొక్క, మురణ్ - బలము, అఱ్ఱియ - నశించునటుల, మున్నూరునాళ్ - మునుపాక
కాలమందు, తణ్ - తనదైన, విన్-ధనుస్సును, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తము
నందు, వైత్తాన్ - ధరించినవాడే, శరణ్ - ఉపాయము. ౫౯.

వ్యా.—అవ.—విమ్బత్తోన్బ తామ్బట్టు. (అడైవ్) కాలక్షేపమ్
పణ్ణుప్పడి శోల్లుకిఱు.

(అడైవ్ వరువినై) అత్తస్వరూపత్రిలన్బయే అచిత్ప్రత్యాసత్తి
యాలే వన్దేఱియాన అజ్ఞానాదికళ. (అల్లల్) మానసవ్యాధి-అధి
వ్యాధిక త్తెన్బఱడి. (పావమ్) పరిగ్రహిత్త శరీరత్తా లే పణ్ణిన ని
పిద్ధానుష్ఠానమ్. (మిడైవ్ వై) శరీరారమ్భక హేతువాన సాపక్షభూమాక
నెరుగ్గినవై. (మిన్దొఱ్ఱియ వేణ్డల్) , అహంత్యాసర్వపాపేభ్యో మోక్ష
యిష్యామి ” ఎన్నుప్పడి ఒరురాజుల సమ్మన్దత్తా లే మిథాతపడిపోక
వేణ్డల్. (నుడగ్గిడైయై) పిరియత్త కాతవల్ల. (మున్కిత్తాది) పణ్ణులజ్జె
యి లే వైత్తవన్దైయమిడుక్కోఱ్ఱియ. (తణ్ విల్ అణ్డైవైత్తాన్) తన్ను
డైయ తిరువిల్లై అక్రమయితిరుక్కైయి లేవైత్తవన్ ఉపాయమ్. ఇత్తాల్ -
సర్వేశ్వరసుక్కు భోగ్యమాయరున్దళ్ళ అత్తావై “ఎనకు” ఎన్బరుక్కుమ
వన్, పిరాట్టియెప్పిరిత్త రావణ నోడక్కుమ్ ఎన్నుమిడముమ్, “ఇన్వాత్తా
అవన్దైయతు” ఎన్బ-అనుకూలిత్తవనుక్కుప్పిరాట్టియిరున్దమార్విలేఅమ్మే
ల్లల్ ప్పిరిహరిత్తాయ్ లే పరిహరిక్కు మెన్నుమిడముమ్, అవలోడుకూడి
నవన్ ఉపాయమెన్దైయాలే - పల్లెమార్కళే అవల్ మున్నాకప్పల్ల
వేణు మెన్నుమిడముమ్ శోల్లుకిఱు.

అవ.—తిరువుళ్ళమ్ ఇన్బ్రియజయమ్ పణ్ణెన్బతు, తొళుఎన్బతు, తిరు
నామమ్ శోల్లెన్బతు, నిన్దైయెన్బతు, పలపడికల్ శోన్న ఇవల్ ముక్కుత్తా
త్పర్యమెన్నెన్నిత్ ; ఇతుక్కుక్కీఱ్ఱెల్లామ్ పటరాతయత్తిల్ శోన్న

వార్తై పోలే స్వరూపమ్ విశదమాకైక్కుచ్చొన్ననిలై; ఇతు, చరమ శ్లోకత్తిల్ నిలైపోలే. ఉణర్ న్దవన్దు అవనల్లతిలై.

(అడైన్దవరువినై) అవివ్యాదికల్. ఆత్తా హేయ సంసర్గత్తుక్కు అనర్హనాకైయాలే, “అడైన్ద” ఎన్దు. పరమాత్మావుక్కుమ్ ప్రవేశ మొక్కు మితే. “అనశ్శన్.” (అల్లల్ నోయ్) ఆధివ్యాధి. (పావమ్) శరీరత్తుడన్ పణ్ణమ్ పావమ్. (మిడైన్దవై) సమిదైయిడామాణిపోలే; పరణిక్కుడు వరిన్దాటోలే. (మీణ్డొళియ వేణ్ణిల్) లొడరుకిటపామ్మైత్తిరియ విడుత్తా టోలే * సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామియితే. సర్వశక్తియైక్కింజ్ఞా కార్యమకొళ్ళ వేణ్డొవో. (సుడన్జిడైయై) ఏకద్రవ్యత్తైభిన్న మాకిరన్. (ఇలక్కై వైత్తాన్) తాయైయమ్ తమప్పనైయమ్ పిరిన్తపైయల్ మిడుక్కళియ. పరాట్టి అమ్మైయ్యమన్దు ఇవనాల్ పోక్కిలావతు. “తత్తస్య సదృశంభ వేత్.” కూర్తయై విశ్వసీ త్తిరుక్కుమత్తనై అవళుక్కుప్పరియుమాపోలే పరియమ్; అవతార సౌలభ్యమ్, పిటన్దు మున్నే ఉన్నై పె్పెటైక్కురయత్తు మ్పణ్డానిన్దాన్, ఇనిప్రతిపత్తియే ఉళ్ళతు. ౫౯.

అరు.—విప్పత్తొప్పతామ్బట్టు. ఇతిల్ ఉపాయస్వీకారమ్ శొల్లుకిట తెత్తకణ్డు కొళ్ళను. మీణ్డొళియ-మీళుకై యెళియ. పోనతులియవుమ్ ఇవనిడల్తై మీళాతపడి.

మేలుక్కువతార్కై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరువుళ్ళమిత్తాది). తిరువుళ్ళమానతు ‘ఎఱుతుమ్ ఎఱు’ ఎన్దు ఇణ్ణైశ్శిర్, ఇప్పడిపలపడియాక చ్చొల్లుకిటతుక్కు క్కురు తెన్దెన్దు అత్తొన్దైక్కేట్టు-వెన్దు శక్తొన్దైప్రాయమ్. స్వరూపమిశదమానాల్ అవనే ఉపాయమా వేణునొనెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉణర్ న్దవన్దు త్తాది).

వన్దేటియానతుపరమాత్మావుక్కు మొవ్వాతో వెన్దుశక్తై. “ఇతై” ఎన్దు - శక్తొన్దొసాచకమ్. ఆతుక్కు ఉత్తరమ్ (అనశ్శన్ ఎన్దు). సమిదైయిడామాణి. శుప్పతై మేలేకూర్తుక్కుళ్ళుకిటపూచ్చి. పర్బుకైక్కు సౌలభ్యమెన్దెన్దు; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవతార సౌలభ్యమెన్దు). అనుబోవుతు ఇల్లెయ్మెన్దు; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిటన్దు మున్నేయిత్తాది). ౫౯.

మూ.—శరణా మతై పయన్త తామరైయానోడు

మరణాయ మన్నయిర్ కటైల్లామ్—అరణాయ

పేరాట్టికొణ్ణపిరానన్బిమన్ద్రుటియాతు

ఓరాట్టిశూన్ద్రన్ద్రులకు.

౬౦.

అగమము.—శరణ్ - ఉపాయముగ, మతై - వేదమును, పయన్త - ఉపదేశంప బడిన, తామరైయానోడు - నాశ్చేకమలమునందు బుట్టినబ్రహ్మతోఁగూడ, మరణాయ - మరణధర్మముగల, మన్ - నిత్యులైన, ఉయిర్కటైల్లామ్ - జీవాత్మలకన్నిటికిని, అరణాయ - రక్షకమైన, పేర్ - పెద్ద, ఆట్టికొణ్ణ - చక్రముగల, పిరానన్బి - ఉపకార కునిదిక్క, ఓర్ - అడ్వితీయమైన, ఇట్టి - సముద్రముచేత, శూన్ద్రన్ద్ర - చుట్టబడిన, ఉలకు - భూలోకమందుంచూచు, మన్ద్రున్ద్రులకొకని, అతీయాతు-ఎటుఁగరు. ౬౦.

వ్యా.—అవ.—అటుప తామ్రాబ్బటు. (శరణిత్యాది) కీర్త-అవనై యే ఉపాయమెన్బతు; పేటు ఇవర్ కళ తే యానపిన్ను ఇవాన్తాక్కళ్ ఉపాయమానాలాకాతో వెన్నిల్; కీర్త-పోక్క టీవాన్; ఇప్పోతు తా జ్గళ్ పదుకిలతు ఇన్నతా లే ఎన్బటియార్ కళ్; పరక్కడవతటియార్ కళ్. ఈశ్వరన్ ఇవైయెల్లా మత్తు పరిహరిక్కవల్ల జ్ఞానశక్త్యాది కత్తై యుడైయవన్. “పత్రికీయాన్తాళే” ఎన్నమాప్పోలే. ఆక్షయాలే అవనే ఉపాయనామి త్తనై, ఇత్తై లోకమటియా తెన్బిలతు.

(శరణాపిత్యాది) ఎల్లార్ క్కమ్ పిత తైచ్చొల్లక్కడవతాన వేద తై ఓతువిక్కప్పట్ట బ్రహ్మవోడు. “శరణామతైపయన్త” ఎన్బతై “అరణాయ” ఎన్బత్తోడేకూట్టి ఈశ్వరనుక్కు విశేషణమాక్కవుమామ్. (మరణాయ మన్నయిర్ కటైల్లామ్) కల్పాదియిలే ఉణ్డాయ్ కల్పాన్ద్రుతిలే యిల్లె యాకిల బ్రహ్మవోడేకూడ. “నజాయ తేన్రియ తేవా” “జాయస్వమి యస్వ” ఎన్బ-జననమరణ ధర్మాక్కళాన ఉయిర్ కళు కైల్లామ్. (అరణాయ) రక్షకమాన. (పేరాట్టియిత్యాది) కీర్తపెరుమాళ్ ప్రస్తుతరాకై యాలే కడలై * వెతుప్పి త్తనుక్కు-వశమాక్కి-కొణ్ణ చక్రవర్తిత్తిరుమక

నెన్నపునూమ్. కైయిళే తిరువాణ్ణియైయడైయనాయ్ ఉపకారకనాన
సర్వేశ్వరనుడైయ ఉపాయభావతైయఱివర్. (మన్మఱియాతోరాణ్ణి
శూన్యపులకు) మన్మఱియరున్దుళ్ళ కడల్ శూన్యలోకమానతు ఉపాయ
మాక వఱియాతు.

(శరణామతైవయన్ద) అభిమతసిద్ధికళుక్కడైత్త ఉపాయభేదజ్జలై
యుడైయ వేదజ్జలై జగత్తుక్కొతువిక్కుమ్ బ్రహ్మవిదాంవరనానబ్రహ్మ,
మన్ద్రకృత్ ఎన్దుతు. (మరణాయ) శావతుపిఱప్పతాకిఱ శరీరధర్మమ్.
(మన్నుయిర్) ఆత్మధర్మమ్. మరణ ధర్మజ్జళుడైయ. అజ్ఞనాయ్ ఆశక్త
నాయ్. అరణానవై. ఇవన్మణైవినాశక అఱియుమత్తనై. “మూఱో
యన్నాభిజానాతి” “వేదాహమ్.” ఆప్పాన్, జీయర్కు “జీయరే!
ఇప్పులకు ఎమ్మెరుమానైయల్లతఱియాతిరున్దతో” ఎన్న; “అతుక్కుప్పొ
రుళై” ఎన్న; “ఉయర్న్దోర్ ఎమ్మెరుమానై యల్లతఱియార్” ఎన్న;
ఇత్తై భట్టరైకేట్ర; “అతుక్కురు కున్మముణ్ణు, ఓరాణ్ణిశూన్య ఎన్దు
విశేషిక్కువొణ్ణాతు” ఎన్న; ఇతుక్కుప్పొరుళోవెన్న; “జీయరేనాన్
శొల్లుమ్ పొరుళై” ఎన్న; “ఉలకఱియాతు” ఎన్న; “అతువే పొరుళై”
ఎన్దార్; ఇత్తై ప్పిల్వైయుమ్ జీయరుక్కురైక్క త్తిరుక్కలికన్బిదాసర్
మఱన్దత్తై ఉణర్త్తినా రెన్దరుళిచ్చెయ్తార్. ౬౦.

అరు. అటపతామబ్బు. ఉపాయమానాల్ ఉపాయయత్తుమ్ పణ్ణినాల్.
అఱివాన్ - తన్నుడైయ ఉపాయభావతైత్తానెయ్మీరు వేటొరువరుమ్ అఱివారిల్లై
యన్దు పడి. ఈశ్వరనై ఉపాయమాక వఱియాతు.

నిత్యమానవేదత్తై ఉణ్ణాక్కుకైయావ తేన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మన్ద్ర
కృత్తిత్యాది). మన్ద్రద్రష్టావై “మన్ద్రకృత్” ఎన్నక్కడవతు. ఇవన్మణై - అరణాన
ఉపాయత్తై. వినాశక - జన్మాదికత్తైప్పొక్కుకిఱ ఈశ్వరక. లోకమఱియాతు,
ఈశ్వర సఱియుమెన్ను మతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మూఱోయమిత్యాది).
“వీరానన్ది మన్మఱియాతు - ఉలకు” ఎన్దు - ఉలకానతు ఈశ్వరనై యెమ్మీయ

వేటారుడపాయత్తై యటియాతెన్నుమ్ శబ్దమ్ తోడోద్రానిఱ్ఱు, శబ్దత్తై నెరుక్కి ఉపా
యమీశ్వరనటయు మొట్టియ ఉలకటియా తెన్నుమతుక్కు సువాదమాక వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (ఆప్పనిత్యాది). పారుశేక - పారుశేతు. పారుశేక ఎఱ్ఱ వెఱ్ఱుత్తాఱ్ఱోలే
శొల్ల, ఆనాలుమ్ కేట్టపుమక్కు చొల్లవేఱుమో, ఉపాయమీశ్వర నటయుమత్తనై,
ఉలకటియాతు ఎఱ్ఱ భట్టర్ జేయర్ క్కురుళిచ్చెయ్ తారెఱ్ఱ పడి. ౬౦.

మూ.—ఉలకు ములకిఱన్ద పూఱ్ఱియుమ్, ఒణ్ కేఱ్

ఎలకు కరుణడలుమ్ వెఱ్ఱుమ్—ఉలకినిర్

శెన్దీయుమ్ మారుతముమ్ వానుమ్, తిరుమాల తణ్

పున్దియి లాయ పుణర్ పు.

౬౧.

ఆగము.—ఉలకుమ్ - లోకములును, ఉలకు-లోకము, ఇఱన్ద-మునియున్న,
ఉట్టియుమ్ - ప్రళయకాలమును, ఒణ్ - అందఘన, కేఱ్ - వర్ణముగల, ఎలకు -
అలలుచున్న, కరుణ - నల్లనైన, కడలుమ్ - సముద్రమును, వెఱ్ఱుమ్ - సర్వత
ములును, ఉలకినిర్ - జగత్తునందెడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీయుమ్ - తేజస్సును,
మారుతముమ్ - వాయువును, వానుమ్ - ఆకాశమును, పున్దియిల్ - సృష్టివిషయ
మైన సంకల్పజ్ఞానమును, ఆయ - ఉద్యోగించిన, తిరుమార్ - శ్రీయః పుయొక్క,
పుణర్ పు - సృష్టి. ౬౧.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తోరామ్బట్టు. (ఉలకుమ్) హిత త్తిలే అఱి
యాతతుక్కుత్తన్దాముడైయ ఉత్పత్తియిలేవైత్తు అఱివైయుణర్ త్తుకిఱార్.

(ఉలకుమ్) లోకమడఱ్ఱుత్తానే శేషిత్త కాలముమ్. (ఒణ్ కేఱ్)
అఱికియనిఱ తైయుడైత్తాయ్ అలైయెటియానిన్ద కడలుమ్, లోకత్తుక్కు-
ఆధారమాననలైయుమ్. (శెన్దీయిత్యాది) ఇవోవ్కమాన కడలిలే
లోకమలైన్దనోపుపడప్పుక్కువాఱే, ఐయో! నోపుపడానిన్దతే! ఎఱ్ఱ
అతుక్కు ప్పిరాట్టిక్కు ప్రియమాక త్తణ్ సజ్గుల్పజ్ఞానత్తాలే సృష్టిత్తు
త్తెలిన్ద అఱికియతాయ్ చ్చలిక్కిన్ద కడలుమ్. (వెఱ్ఱుమ్) భూమిక్కు
అఱియడిత్తాఱ్ఱోలే యిరుక్కుమ్. (తిరుమాలిత్యాది) తాయ్ కు-ప్రియ

మాకప్రజైకన్తైనోకుమి త్తనైయితే. ఇత్తలైయటిన్దోసృష్టిత్తతు, విల
కామైయేయుళ్యతు. ౬౧.

అరు.—పున్దిబుద్ధియామ్, అత్తాన్-సద్గుణజ్ఞాన మెన్నిటతు. పుణర్-పుష్టి.
ఇవై అతీయాతకాలత్తిలుమ్ అవనే సృష్టిత్తైయాతేఇప్పొతు ఉపాయమతీవాసుమ్ అవ
నెన్ద్ర పడి. ౬౧.

మూ.—పుణర్ మరుతి నూడుపోయ్ పూజ్గురున్దమ్ శాయ్త్తు
మణమరువ మాల్ విడై యేత్త శేరుబు—కణమ్ వెరువ
వేళులకున్దాయినపు మెన్దొన్దైయమ్ పోయినపుమ్
శూఢ్రువస్వాజ్జైయాన్ తోళ్, ౬౨.

అర్థము. పుణర్ - చేరియున్న, మరుతి - మద్దివృత్తములయొక్క, ఊడు -
నడుమ, పోయ్ - చనుదెంచి, పూమ్ - పుష్పించిన, కురున్దమ్-కురుక్కుత్తివృత్తమును,
శాయ్త్తు - పడఁద్రోసి, మణమ్ - వివాహము, మరువ - నెరవేరుటకై, మాల్-గొప్ప,
విడై - వృషభములను, ఏత్ - నిడింటిని, శేరుబు - సహరించి, కణమ్ - గణము
(అందఱును గుంపుగ), వెరువ - భయపడునట్లు, ఏళులకుమ్ - సప్తలొకములను,
తాయినపుమ్ - కొలిచినదియు, మెన్దొన్దైయమ్-అప్పదిక్కులలోను, పోయినపుమ్-వెల్లి
నదియు, శూఢ్ర - విస్తృతమైన, అరవమ్ - తిరువనన్తాభ్యున్ననెఁడు, పొజ్గు - సమృద్ధ
మైన, అజైయాన్ - శయ్యగలవానియొక్క, తోళ్ - భుజములుగదా. ౬౨.

వ్యా.—అవ.—అటుప త్తిరణ్డొమ్బట్టు, (పుణర్) ఉత్పన్నమాన
పిన్ ఇవరతో తమ్ కార్వత్తుకుగ్ క్కడవరాయరుక్కిట తెగ్గిటతు.

వ్యా.—(పుణరిత్యాది) ఒన్దెన్నలామ్బడి నిర్వివరమాయరున్ద ము
రుతినిడైపోయ్. (పూజ్గురున్దమ్ శాయ్త్తు) దర్శనీయమాన కురున్దత్తైచ్చా
య్త్తుమ్. (మణమిత్యాది) నప్పినై ప్పిరాట్టియుడైయ పాణిగ్రహణ
మజ్జళమానతు తలైక్కట్టుమ్బడిక్కిడాకప్పెరియ ఎరుతుక శేణ్మాయుమ్
శేరుబు. (కణమిత్యాది) “నజ్జైస్సురాణామ్” ఎన్నిటపడియే అనుకూలరో
డు ప్రతికూలరోడు వాళియట “ఇతువెన్నాకప్పకుకిటతో!” ఎన్టు వెరువు
మ్బడిక్కిడాక ఏళులకైయుమ్ అనాయాసేనకడన్దనపుమ్, ఎట్టుదిక్కు

కొళిలుమ్పోయ్ వ్యాపి తనవుమ్. (శూఢిత్యాది) పరన్దు, మ్మెన్దై కుళిర్త్తి నామ్మక్కలై యుడైత్తాయరున్దుళ్ళ తిరువనన్దాన్దాన్దై పుడుక్కై యాక డ్డైయవణ్.

కలైపిడుఱ్ఱుమ్మడి; (పూఱురున్దుమ్) పూవైక్కాట్టి అన్యపరత్తెప్పణ్ణి వణ్ణిక్కప్పార్త్తై. (మణమిత్యాది) తనక్కువన్దు కర్త్తైత్తీర్త్తపడి. (పూలకిత్యాది) పిరాట్టిక్కుఁ చెయ్యిమ్మకెయలై ఇన్ద్రసుక్కుఁ చెయ్యకై. (ఎణ్ణిశైయుమ్ పోయినవుమ్) దిక్కుకలై వెళియడైక్కై. (శూఢరవి త్యాది) ఇప్పడిపడుక్కైయిల్ కణ్ణుళరప్పెటా లే అలమర్న్దు తిరివణ్. [పాణ్డరస్యాతపత్రస్య ఛాయాయాం జరితంమయా] సింహాననత్తిలిరుక్క అవసరమ్ పెమ్మలణ్, ఇక్కాలత్తిలే యితే స్మిలిలే ముత్తుక్కుడై యిడువతు.

౬౨.

అరు,—అటుపత్తిరణ్డామ్బట్టు. ఇనరలో- ఇవరుడైయయత్తుమో. పొట్టులడై- కిరన్దవణ్.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చయ్కిటార్ (కలైపిడుఱ్ఱుమ్మడియన్దు). తోళే ఇవై మెల్లామ్ శెయ్తతెన్దు పడి. పడుక్కైట్టు రక్షణార్థమాక త్రిన్దసిడముణ్డోవెన్దు; అరుళి చెయ్కిటార్ (పాణ్డరస్యాతపత్రత్యాది). ఇక్కాలత్తిలే- వృద్ధనాన ఇక్కాలత్తిలే. రాజిహ్మర్థమాక సింహాననత్తిలే యిరుక్కిఱపోతు నిల్లిలిలే కుడైయిడువతు, ఇరుక్కు. ముస్సెల్లామ్ రక్షణార్థమాక వెయ్యిలిలే కుడైయిట్టుతిరిన్దే నెన్దు పడి.

౬౩.

మూ.—తోళవనైయల్లాల్ తొటా, ఎణ్ శెపియిరణ్ణుమ్

కేళవనతిణ్ మొట్టియే కేట్టిరుక్కుమ్—నాణాఘమ్

కోణాకణ్డెయాణ్ కురైక్కులే కూటువలే

నాణామైనళ్ళేనయమ్,

౬౩.

అర్థము.—తోళి - చేయి, అవనైయల్లాల్ - ఆనన్దేశ్వరునిదక్క, తొటా - నమస్కరించు. ఎణ్ - నాయొక్క, శెపియిరణ్ణుమ్ - చెవులురెండును, కేళి - (సర్వ) బంధువైన, అవనతు - వానియొక్క, ఇణ్ - మధురమైన, మొట్టి - శ్రీసూక్తులను,

కేట్టు - ఆకర్ణించి, ఇరుక్కుమ్ - (ధరించి) యుండును; నా - నాటుక, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - సర్వమును, అన్తాయో - పడకగాగల వానియొక్క, కురై - (ఆభరణ) ధ్వనిగల, కమ్మలే - తిరువడికకునే, కూటువతు - అనుసన్నిచుచుండును; నాణామై - సిగ్గులేక, నళ్ళే - (విషయములను) సమీక్షింపను, నయమ్ - నాయొక్క ప్రావణ్యము. ౬౩.

న్యాయా.—అవ. అటుపత్తుమూన్తామ్బట్టు. (తోళ్) ఇప్పడి అవక సులభనెన్టు అనుసన్నితప్రిన్పు ఎన్నుడైయ ఇన్నియన్గళ్ అవనైయల్ల తటి కిఱితిల్లె.

(తోళిత్యాది) నాకవేతో యొన్తెత్తొమ్మచ్చన్నాల్ముమ్ ఎకతోళా నతు అవనైయల్లతు తొమ్మకిఱితిల్లె. (ఎకశెవియిత్యాది) ఎకశెవికళ్ డొటవానవనుడైయ ఇనియ మొట్టియై కేట్టరానిన్తు. (నానాళుమ్) ఎన్నుడైయ నాకానతు ఎప్పోతుమ్, (కోళ్ నాకణ్డైయిత్యాది) “కోళ్” ఎన్టు-ఒళిక్కుమ్, మిడుక్కు-కుమ్ పేర్. “ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకథామని” ఎన్నుప్పడియే అనన్త శాయయాన సర్వేశ్వరనైయే కూటుమత్తనై. (నయమ్-నాణామైనళ్ళే) ఆనైప్పడప్పడువతాన శబ్దాదికత్తైలజ్జయారే కిళ్ళే. హాస్యమాన విషయ మెన్టుమామ్. అవక రక్షకనాకవుమామ్, తవిరవుమామ్.

(తోళవనై) అవన్తా తనక్కుప్పకైయెన్నలామ్బడి యరున్దా లుమ్ ఎకశెవితానుమ్ కేట్టుతు. ఆనైప్పడుమ్ విషయన్గళ్. (నాణామైనళ్ళే) అణ్ పిల్వైచ్చొన్ దొట్టియై ఆనైప్పట్టవనైప్పోలే, డొణన్దవనుక్కు-జ్జిక్క వేణుమ్. (కోళ్) పిరాట్టిక్కుమ్ తనక్కుమ్ కిడక్కుమ్మణ్డాకై. ౬౩.

ఆరు.—అటుపత్తుమూన్తామ్బట్టు. కోళ్ - డొటపు. శబ్దాదికళ్ ఆనైక్కుమ్ హాస్యత్తుక్కుమ్. నయమ్-విరుమ్మకై.

మేలుక్కవతొగ్గిక్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవన్తానిత్యాది). “నయమ్” ఎన్తైయరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆనైప్పడుమిత్యాది).

విషయశ్చైకైకాత్ నాణవేణువాసేన్నైన్దు; అరుళిచ్చెయ్కిదార్ (అశ్చైకైకై
యిత్థాది). అశ్చైకైకైచ్చుమాట్టి - పెళ్ళవడిపుకొజ్జపురుషణ. కొళ్ - మిడుక్కున్,
పరప్పన్. కిడైక్కైక్కున్దాకై - ఇరువరుమ్కిడైక్కైక్కు ఇడవపారుకై. ౬౩.

మూ.—నయవే పిఱర్ పారులై నశ్చేకీభారోడు

ఉయవే నుయర్ న్దవరోడల్లాల్—వియవే

తిరుమాలైయల్లతు తెయవమెన్దేత్తే

వరుమాతెన్ నమ్మేల్వినై.

౬౪.

అర్థము.—పిఱర్ - విజాతీయుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పారులై - సొత్తైన
అత్తను, నయవే - ఆశపడను, కీభారోడు - క్రిందటి సంసారులతోడ, నశ్చేకీ -
చేరను. ఉయర్ న్దవరోడల్లాల్ - శ్రేష్ఠులైన శ్రీవైష్ణవులతోటిదక్క, ఉయవే -
సహవాసముజేయను. తిరుమాలైయల్లతు - శ్రియఃపరినిదక్క, తెయవమెన్ద - ఇతరులను
(ఆశ్రయింపఁదగిన) దేవతయని, ఏత్తే - స్తోత్రముఁజేయను, వియవే - ఆశ్చర్య
పడను, నమ్మేల్ - మనఁబడ, వినై - పాపము, వరుమ్ - వచ్చెడు, అటు - ప్రకా
రము, ఎన్ ? - ఎట్లు ?.

౬౪.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్తు నాలామ్బట్టు. (నయవే) పాప్తై
చ్చెయ్తు అపాప్తైచ్చెయ్యె నెన్నిరుక్కిఱ ఎన్పక్కల్ పాపత్తుక్కు
వరబిప్పిమోవెన్దెత్తార్.

(నయవే పిఱర్ పారులై) పిఱర్ పారులై అత్తైప్పడే.

ద్రవ్యత్తుక్కు ఉత్కర్షణమావతు - ద్రవ్యద్వన్నడైయననై యాలుమ్, ఉడై
యవనుడైయ ననైయాలుమ్. ద్రవ్యమ్ పరిణామియాన అచిత్తన్దైక్కే
అత్తద్రవ్యమాయున్దతు. “యస్యాత్మాశరీరమ్” “పతింవిశ్వస్య” ఎన్దు
ఓరప్పడుకిఱవణ ఉడైయవణ. ఉత్కర్షణమాన అత్తైవై, “ఎన్నతు” ఎన్దు
ఇరేణ. (నశ్చేకీభారోడు) అత్తైవై “ఎన్నతు” ఎన్నిరుక్కు మవర్కళా
యిల్లైక్కిఱాకాకెత్తార్, అవర్కళోడుకీళ్ళే ; తళ్ళల్ పడియాక్కి
కొళ్ళరెన్దు. (ఉయవేనుయర్ న్దవరోడల్లాల్) ఉత్తమరెన్నుమవర్
కళోడల్లతు ఉశావేణ. (వియవే తిరుమాలైయల్లతు) శ్రియఃపరియై

క్కణ్ణులతు విన్నయప్పడే. (తెయ్ వమె న్నేత్తే) అవనై యల్లతు వేలు శీలరై తెయ్ వమెన్ఱునుతియే. (వియ వేత్ తిరుమాలై) శ్రియఃపతియి నుడైయ విశ్వర్యతై అర్థవాదమెన్ఱిరే. (వరుమాతై ఎఱమేల్ వినై) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్ఱిజవచనత్తైక్కొన్ఱు ఎఱవక్కలిలే వరప్పో మో పాపత్తుక్కెన్ఱితార్.

(నయ వేత్) వా క్కార్థమ్ కృతకృత్యనెన్ఱితార్. ఎమ్మెరుమాన్ విరుమ్బుమ్ ఆత్తావై అపహరియే.

రావణన్ శెయలైచ్చెయ్యే. కీహార్-అవనుకు- కూట్టు ప్పదుమ్ మారీచప్రభృతికళ్. (ఉయర్ న్దవర్) విశ్వామిత్రాదికళ్. “మహాత్మానస్తు” పేరియో. (వియ వేత్) “తృణీకృతవిరిఞ్చాది నిరఙ్కుశవి భూతయః” బ్రహ్మదికనైక్కొన్ఱాల్ అడుప్పిడుకల్లాకనినై త్తిరుకు-మత్త నై. తిరుమాలై యల్లతువియ వేత్; తెయ్ వమె న్నేత్తే. (వరుమాతై న్నెన్ఱేల్ వినై) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్ఱిజవై ఎన్నెనలియవో.

ఆరు.—అఱుపత్తునాలామ్బట్టు. ఉయళుకై - ఉశాళుకై. “పారుళి” ఎన్ఱతు ఉదారత్తుక్కు ఉపలక్షణమాక్కి ఆరుళిచ్చెయ్యేఱ్ఱార్ (రావణిత్తాది). ఉయర్ న్దవర్- మహాత్మాక్కళామ్ ప్పెరియోరాయిరుక్కిఱ విశ్వామిత్రాదికళ్. ౬౪.

మూ.—వినైయా లడర్ ప్పడార్ వెన్నరకిల్ శేరార్

తినైయనుమ్ తీక్కతికగడ శెల్లార్—నినైతఱు

ఆరియైనై చేయైనై యాయ్ రమ్ పేర్, శెళ్లదే

కరియైనైక్కై తొఱుతకాల్.

౬౫.

అర్థము.—నినైతఱు—ధ్యానించుటకు, ఆరియైనై—దుగ్ధ భుండును, శేయైనై— దూరవంచుండువాడును, ఆయిరప్పేర్ - సహస్రనామములుగలవాడును, శెళ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదే - శ్రేష్ఠములుగలవాడును, కరియైనై - సల్లనితిరుమేనుగలిగినవాడును నైన సర్వేశ్వరుని, కైతొఱుతకాల్ - చేతులుముగిచ్చినయెడల, వినైయాల్ - కర్తములచేత, అడర్ ప్పడార్ - ఇరుకుబడరు; వెమ్ - ప్రారబ్ధున, సరకే - సరకము

సండు, శేరార్ - చేరురు; తిన్నెనునుడు - కొంచెమునను, తి-దువ్వుమైన, కత్తిక్కల్-
త్రోవయందు, శెల్లాల్ - చనుదెంచరు. ౬౫.

పా.---అటుపత్తెన్దామ్బట్టు (విన్దయి త్యాది) పాపత్తాలడర్క్క
ప్పడాల్. (వెన్నరకిల్ శేరార్) పాపఫలమాననరకిలుమ్ శేరార్. (తిన్నె
యి త్యాది) ధర్మపుత్ర నరకదర్శనమ్ పణ్ణినహాపాతియుమ్ కూడాతు
ఇవర్కళుకు. (నిన్నెతల్లిరియనై) స్వయత్నత్తాలే అఱియప్పకాత
వనై. (శేయనై) అతుక్కడిదూరస్థనాకై. (అయిరమి త్యాది) తా
కొడుత్త అఱివైయుడైయవర్కళుకు ఏత్తుకైక్కు అయిరమ్ తిరునా
మత్తైయుమ్, కణ్ణుఅనుభవిక్కైక్కు శ్రమహరమాన వడివైయు ముడై
యవనై. (కైతొళుతక్కాల్) అజ్జలిపణ్ణినాల్.

(విన్దయాలడర్క్కప్పడాల్) ఎన్నై పోలేపి ధేయకరణమిన్దయేపావన
మెన్దు ఆశ్రయిత్తార్క్కుప్పావమ్పోమ్. (విన్దై) ఇన్దుఅనుభవిక్కుమ్ పాప
ఫలమ్ అనుభవియార్. (వెన్నరకు) పోయ్ అనుభవిక్కుమ్ పాపఫలమ్.
(తిన్నై) అన త్యాభావత్తాలే. (నిన్నెతల్లిరియనై) స్వయత్నత్తాలే నిన్నె
ప్పార్క్కు అరియనై. (శేయనై) ఇవక్కుడై మన్దు, వస్తుస్వభావమ్.
(అయిరమి త్యాది) తానేకాట్టువార్క్కు ఇట్టిన్దవిడ మెల్లామ్తుత్తయనై.
(కైతొళుతక్కాల్) పాలైక్కుడిక్కనోయ్పోమ్; వకుత్తతు శేయ్య
వమైయుమ్. ౬౬.

ఆరు.---అటుపత్తెన్దామ్బట్టు. మేయిక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఎన్నై పోలేయి త్యాది). విధేయకరణం, “అహోళవనైయల్లాల్ తొట్టా” ఎన్నిటపడియే
పొచ్చుమాకప్పడైదుకై. “శెల్లాట్కరియనై” ఎన్దైత్తప్పడైదు అరుళిచ్చెయ్కితార్
(పాలైక్కుడిక్కనోయ్పోమ్). “కైతొళుతక్కాల్” ఎన్దైత్తప్పడైదు అరుళిచ్చెయ్
కితార్ (వకుత్తతి త్యాది). ౬౭.

మూ.—కాలైయెఱ్ఱున్దులకమ్ కఱ్ఱనవుమ్ కఱ్ఱణ్ణన్
 మేలై త్తలైమత్తయోర్ వేట్టనవుమ్—వేలైక్కణ్
 ఓరాఱియానడియే ఓతువతు మోర్ ప్పనవుమ్
 పేరాఱికోణ్ణాన్ పెయర్.

౬౬

అగము.—కాలై - బాల్యవస్థయందు, ఎఱ్ఱున్దు - పెరిగి, ఉలకమ్ - లోకులు, కఱ్ఱనవుమ్ - నేర్చుకొనునవియు, కఱ్ఱణ్ణ - ఆభ్యసించి, ఉణ్ణన్ - తెలిసిన వారైన, మేలై - అధిక్యముగల, తలై - శ్రేష్ఠులైన, మత్తయోర్ - వైదికులు, వేట్టనవుమ్ - ఆశపడునదియు, వేలై - గట్టుగల, కణ్ - విశాలమైన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆఱియాన్ - సముద్రమునందు పవ్వళించినవానియొక్క, అడియే - శ్రీపాదమునే, ఓతువతుమ్ - అనుసంధించుటయు, ఓర్ ప్పనవుమ్ - చుననముచేయుటయు, మోర్ - గొప్ప, ఆఱి - చక్రమును, కొణ్ణాన్ - ధరించినవానియొక్క, పెయర్ - తిరునామములును.

౬౬.

వ్యా.—అఱుపత్తాణ్ణాన్దు. (కాలైయెఱ్ఱున్దు) సత్వోత్తరమానకాలత్తిలే ఎఱ్ఱున్దురున్దు. (ఉలకమ్) మోత్తేచ్చైయై యుడైయవర్ కళే కఱ్ఱనవుమ్. (కఱ్ఱణ్ణన్ దువెత్తాది) అఱువుత్తలైక్కట్టినవర్ కళే భావనాప్రకర్తతాలే సాత్తాత్కరిప్పనవుమ్. (వేలైయైత్తాది) ఇవర్ శీనుడైయరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పొఱుడలిలే కైయమ్ తిరున్నాఱియుమాయ్ కిరీడకిరీటసర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికలైయే. (పేరాఱికోణ్ణాన్ పెయర్ - ఓతువతుమ్ ఓర్ ప్పనవుమ్) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామజ్గళే ఇవర్ కళుడైయ శ్రవణత్తుక్కుమ్ ఆనన్దత్తుక్కుమ్ విషయమావతు.

(కాలై) సత్వోత్తరమానకాలమ్. (వేలైక్కణ్ ఓరాఱియానడియే) కరైయై యుడైత్తాయ్, ఒప్పిల్లాత కడల్. (పేరాఱికోణ్ణాన్) ఇవర్ కళైరక్షిక్కైక్కుండురువిన పత్తిరముమ్ తానుమాయ్ రుక్కై. “కైకళులా నేమియాన్.”

౬౬.

అరు.—అఱుపత్తాణ్ణాన్దు. మేలై త్తలైమత్తయోర్ - ఉత్తరభాగ త్తిర ఉపనిషత్తాత్పర్యమై కైప్పట్టణ్ణానాధికర్. (వేలైక్కణ్) వేలై - సముద్రమాతల్ ; కరై

యాతల్. కణ్ - ఇడమ్, ఆళ్ళి - ఆయుధమాతల్ ; సముద్రమాతల్. (శూరభీ)
ముద్దినతునిరూపకమ్ ; ఇరణ్డావతు ఆయుధమ్. పత్తిరమ్ - ఆయుధమ్. ౬౬.

మూ.—పెయరుమ్ కరుణ్డలె నోక్కు మాటు, ఒణ్ పూ
పుయరుమ్ కతిరవనేనోక్కుమ్—ఉయరుమ్
తరుమనైయే నోక్కుమ్ ఒణ్డామరైయాళ్ కేళ్ళన్
ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు. ౬౭.

అర్థము.—ఆటు - నది, పెయరుమ్ - చలించునటువంటి, కరుమ్ - విశాల
మైన, కడలే - సముద్రమునే, నోక్కుమ్ - దృష్టించును ; ఒణ్ - అందమైన, పూ-
తామరపువ్వుము, ఉయరుమ్ - మించవచ్చెడు, కతిరవనే - సూర్యునినే, నోక్కుమ్ -
ఆశపడును ; ఉయరుమ్ - జీవులును, తరుమనైయే - యమునినే, నోక్కుమ్ -
నిరీక్షించుచుండురు ; ఉణర్వు-జ్ఞానము, ఒణ్ - అందమైన, తామరైయాళ్ - పువ్వు
పుత్రికయైన పెరియపరాట్టికి, కేళ్ళన్ - వల్లభుడైన, ఒరువనైయే - ఒకనినే,
నోక్కుమ్ - ఆశపడును. ౬౭.

వ్యా.—అవ.—ఆటుపత్తేమామ్బట్టు. (పెయరుమ్) మోక్షేచ్చె
యుడైయవర్ కళుక్కుమ్ అతిపుతలై నిన్దవర్ కళుక్కుమ్, అవనుడైయతిరు
వడికలై యేత్తువతు, అవనుడైయతిరునామగ్నలైయే ఏత్తువతు ఎన్ఱుగొల్లిన్
జ్ఞానత్తుక్కు అవనేవిషయమాకైయాలే యెన్ఱుటతు.

(పెయరుమి త్యాది) ఆటానతు-పూర్ణమాయ్ చ్చలియానిన్దకడలై
యే నోక్కానిన్దతు, ఆటుకడలైనిత్తొక్కెక్కన్దపుకుకిటతు, పుక్కల్లతు
తాన్ ధరిక్కమాట్టామై. తామరైప్పువానతు, దూరస్థనాకిలుమ్ ఆదిత్య
నుక్కు అలరుమత్తనై, అగ్న్యదికళుక్కు అలరాతు. (ఉయరుమ్ తరు
మనైయేనోక్కుమ్) యమనైకిట్టియల్లతు వేటోరిడత్తిల్ పుకవొణ్ణా
తు. (ఒణ్ తామరైయి త్యాది) జ్ఞానమాకీల్ శ్రియఃపతియై యతీయు
మత్తనై, మన్ దోన్దటియాతు. “తద్జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్” “విద్యా
న్యాశిల్పనైపుణమ్.” ఎన్నుమ్మడయే. ౬౮.

మూ.—ఉణర్వారా రుక్ పెరుమై యూఱితోఱూళ్ళ

ఉణర్వారా రున్నరువన్దనై—ఉణర్వారార్

విణ్ణకత్తాయ్ మణ్ణకత్తాయ్ వేణ్డత్తాయ్, నాల్వేత

ప్పణ్ణకత్తాయ్ నీకిడన్దపాల్.

౬౦.

అర్జము.—విణ్ - పరమపదము; అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా!
 మణ్ - భూలోకమైనలీలావిభాతి, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! వేణ్డ
 త్తాయ్ - తిరుమలైయందునేంచేయున్నవాఁడా! పణ్ - స్వరప్రధానమైన, నాల్వే
 దమ్-నాల్గువేదములును, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! (వేదములచేతఁ బ్రతి
 పాదింపబడినవాఁడా!) ఉణ్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - ఆధిక్యమును, ఉఱి
 తోఱూఱి - కాలమంతయు, ఉణర్వారార్ - తెలిసికొనబాలినవారు, ఆర్? - ఎవరు?,
 ఉణ్ - దేవరవారియొక్క, ఉరువన్దనై - స్వరూపమును, ఉణర్వారార్? - తెలిసి
 కొనువారెవరు? నీకిడన్ద - దేవరవారు పవ్వళించిన, పాల్ - ఊరసముద్రమును,
 ఉణర్వారార్? - తెలిసికొనువారెవరు?

౬౦.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్తెట్టామ్బట్టు. (ఉణర్వారార్) కీర్త-
 జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్ అవ నెన్దతు; ఉణరవరి తెన్గి అతు-ఇప్పాటిల్.

(ఉణర్వారారుక్ పెరుమై) , “జుష్టంయదాపశ్యత్యన్యమీశమ్ ”
 ఎన్గి అపడియే, గుణజ్ఞులో దేహుడియరుక్కి అవునై ఉణర్వారా రెన్గి అతు.
 (ఉఱియిత్యాది) కాల తెయెల్లా మొరుపోకియాక్కి, ఉన్నడైయ స్వ
 రూపరూపగుణజ్ఞులై ఉణరప్పకాల్ ఉణర వరి తెన్గి అతు. (విణ్ణకత్తాయ్
 మణ్ణకత్తాయ్) శ్రీవైకుంఠిలైయరున్ద నీ, అవతారరూపేణ భూమియిలే
 వన్దవతరిత్తు అత్తాలే సౌలభ్యత్తై యుడైయవనే. కడల్ కిట్టిన్ద్రున్నా పరిచ్చే
 దిక్క పోకాతితే. (వేణ్డత్తాయ్) సంసారికళుడైయ సకలదురితజ్ఞళుమ్
 పోమ్బడి తిరుమలైయిలే వన్ద నిట్కి అవనే. (నాల్ వేతప్పణ్ణకత్తాయ్)
 స్వరత్తుక్కుల్భిడాయ్ నిన్దు ప్రతిపాదిక్కి అ వేదజ్ఞళుక్కు ప్రవర్తకాన
 వనే!. నీకిడన్దపాల్-ఉణర్వారార్.

(ఉణర్వారిత్యాది) ఉన్నాలు మఱియవొణ్ణాతు ఉన్నైశ్వ
 ర్యమ్. (ఉణ్ణితోఱూఱ్ఱియిత్యాది) కాలమెల్లామ్ కూడనాలుమ్ సాలభ్య
 మఱియవొణ్ణాతు. విణ్ణకమ్, అవతారమ్, ఇవైయ్నై. విణ్ణకత్తానాయ్,
 పాఱుడలానాయ్, మణ్ణకత్తానాయ్, వేళ్ళడత్తానాయ్ నివ్వా. (నాల్
 వేతప్పణ్ణకమ్) విశ్వర్యమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱతుకణ్ణక్కు పిషయమితే, మన్
 ఱాయతు ఇఱ్ఱుచ్చిల్లిత్తు అనువాదమ్ కాణ్డెయ్యల్. [తస్య-యోనిమ్]
 అవనుడైయ పిఱప్ప, * ఉయర్వఱవుయర్ నలముడైయవన్ పిఱప్పితే.
 [ధీరాః] ధీమతామగ్రేసరాః - * మయర్వఱమతినలమ్ పెల్దా. [పరి
 జానన్తి] తుణ్ణోఱుమ్ ఎత్తిఱమెన్బర్. ౬౮.

అయి. — అయిపత్తెట్టాన్మాట్టు. నీడివన్దసార్ - పాలితే నీడివన్దను ఏవమాది
 యెల్లామణర్వారితనపడి.

“ఉరు” ఎన్దు - కణ్ణక్కుపిషయమాయ్, సాలభ్యమ్. కీఱ్ఱిన్దు పరత్వ సాలభ్య
 క్కశుక్కు ఎన్దైయ్ శెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (విణ్ణకమ్ అవతారమెన్దు). పరత్వసాల
 భ్యక్కశుక్కుజ్ఞాపకమేతెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (మన్ ఱాయత్తిత్యాది). ఇవై
 యెల్లాక్కుమ్ తోన్ దువైయ్ యెన్దు; జ్ఞానాధికర్ కు తోన్ దుమెన్దెటార్ (కాణ్డె
 యాతెన్దు). అప్పడికత్తార్ కళోవెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (తస్య-యోనిమిత్యాది).
 “తస్య” ఎన్దు పరత్వమ్. “యోనిమ్” ఎన్దు - సాలభ్యమ్. ౬౯.

మూ. — పాలస్తనతురువా యేఱులకుణ్ణు, అలిలైయిన్

మే లన్దు నీ వళర్ న్దతు మెయ్యెన్బర్ — అలన్దు
 వేలైసీ రుళ్ళతో విణ్ణితో మణ్ణితో
 శోలైశూత్ కునైమత్తాయ్ శోల్లు. ౬౯.

అర్థము. — పాలస్తనతు - పాలుబిడువని ముగ్ధశిశువుయొక్క, ఉరువాన్ -
 తిరుమేనుగలవాడవై, ఏఱులకు - సప్తహాకములను, ఉణ్ణు - ఆరగించి, అలిలై
 యిన్దై - పటపత్రమునందు, అన్దు - ఆకాలమందు, నీ - భేవరవారు, వళర్ న్దతు -
 నిద్రించివది, మెయ్యెన్బర్ - (వైదికులు) యథార్థమనిచెప్పదురు. అన్దు - ఆకాలమందు,

అర్ - మట్టిఅకు, వేరైసీర్ - సముద్రజలమునందు, ఉళ్ళతో? - ఉండేనా? విణ్ణతో - ఆకాశమునందుండేనా?, మణ్ణతో - భూమియందుండేనా? శోలై-తోపుల చేత, కూర్ - చుట్టబడిన, కున్ట - గోవర్ధనగిరిని, ఎదుత్రాయ్! - ఎత్తినవాడా! శొల్లు - చెప్పము.

౬౯.

వ్యా.—అవ.—అటువత్తోన్బతామప్పట్టు. (పాలన్) ఎల్లామొ ట్టియ, ఓరోవొన్టై యటియప్పేమో వెణ్ణెఱు.

(పాలనిత్యాది) రక్షకాపేక్షమాన వడివై యుడైయై యాయ్. (పూలకున్టు) స్వవ్యతిరిక్తసకలపదార్థతైయిమ్రక్షిత్తు. (ఆ లిలైయిన్దేల్) సర్వోక్కుమ్ ఆధారమాన సర్వరక్షకనుక్కు కరణ్యశర ప్పేకాత ఆలిలైయిన్దే లే. (అన్టత్యాది) అన్టవర్కన్దత్తై ఆప్తతమరాన వర్కళే మెయ్యెన్బర్కళే. వేదనుర్యాదై యిల్లైయాకిల్ శూన్యమాతల్; ఉణ్డాకిల్ సత్యమాతల్ ఉళ్ళను. (శోలైయిత్యాది) పూవయస్సితే మ లైయైక్కిల్ మేలాక వెడున్ద నీ అవల్లెన్బొల్ల వేణుమ్ (అన్ట) దికెల్లానుటన్దవన్ట. (వేలైయిత్యాది) నీ కణ్ణిర్కన్ద పాఱు-డలుళ్ళతో, నిరాలన్బునమాన వాకాశ త్తతో, కరైన్బుపోన భూమియితో, శొల్ల వేణుమ్.

అవ.—పిన్బుమలైయెడున్ద ఆళ్ళర్పమ్ ఇళుక్కు సన్దశమో! ఇత్తాల్ - అవన్టపడియై అవన్టానే శొల్లుకైయుమ్ ఆరి తెన్ద వడ.

(పాలన్టనతురువాయ్) బాలనుడైయి హుప తైయైడైయైయాయ్. అప్రాకృతమాయ్ మహాన్తరమాన తిరుమేనియైచ్చిఱుక్కి సజాతీయ మాక్కుకై మెయ్యెన్బర్ ఋషికళే. “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ను, “సాయ్” ఎన్నువొణ్ణాతు. (మెయ్) నీయే సర్వత్తుక్కుమ్ ధారకనానమైయుమ్ మెయ్. ఇరున్దవడియె. (శోలైయిత్యాది) పూపిరాయత్తిలే పెరియ మలైయై యెడున్ద ఆళ్ళర్పముమ్ శొల్ల వేణుమ్. ఇళు ఆళ్ళోర్వదాల్ కేట్కు-విరున్దోమోవెన్టానే ఎమ్మెరుమా; ఇళు ఆత్మన్తమ్ విన్దయ మెన్ది తార్.

౬౯.

ఆరు.—అటుపత్తొన్నతామ్బట్టు. ఇవర్ కళ్ “మెయ్” ఎన్ని అతువ కొడైన్న్; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పదమూర్త్యైయిత్తాది). వళర్ న్ద - కణ్ణళర్ న్దతై.

ఇవర్ “గోల్” ఎన్నెక్కు అవన్దాన్ ఇవర్ వార్తై కేట్టు అనైప్పట్టిరుక్కుమె పెన్న్; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇతులమ్మొరిత్తాది). కేట్టువిరున్దాన్ పోలే యెన్దువ్యా భ్యాతా. ౬౯.

మూ.—శొల్లుండనైయుమ్ తొమ్మిది పిలుముడమ్ము

శెల్లుండనైయుమ్ తిరుమాలై—నల్లితమ్

తామత్రాల్ వేల్వీయాల్ తద్దిరత్తాల్ మద్దిరత్తాల్

నామత్రాల్ త్తుతిరేల్ నన్దు.

౭౦.

అథము.—తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, పిలుమ్ - సత్వరమైన, ఉడమ్ము - శరీరము, శెల్లుండనైయుమ్ - పదమవతను, నల్ - మంచి, ఇతమ్ - దళములుగల, తామత్రాల్ - మాలచేతను, వేల్వీయాల్ - యాగముచేతను, తద్దిరత్తాల్ - క్రియలచేతను, మద్దిరత్తాల్ - మన్తములచేతను, తొమ్మిది - ఆశ్రయింపుడు; శొల్లుండనైయుమ్ - నోటిమాటవచ్చువతను, నామత్రాల్ - తిరునామములచేత, ఏత్తుతిరేల్ - స్తోత్రముఁ జేసినయెడల, నన్దు - మంచిది. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎటుపతామ్బట్టు. ఇప్పడి అపరిచ్ఛిన్న శక్తి యానపిన్బు అవనై యెల్లారుమ్ ఆశ్రయియున్తో ఛెన్దితార్.

(శొల్లుమిత్తాది) నాక్కు చ్చొల్లప్పాక్లాన పోతెల్లామ్ శొల్లి ఆశ్రయియున్తోళ్. (పిలుముడమ్ము శెల్లుమ్ తనైయుమ్) ఉడమ్ము పాక్లానపోతెల్లామ్ ఆశ్రయియున్తోళ్. (తిరుమాలై) పాక్లానపోతు ఆశ్రయిక్కు యావదాత్మభావి ఆశ్రయిత్తానాకొళ్ళుమ్ పిత్తనైచ్చొల్లకిఱతు.(నల్లితమ్ తామత్రాల్)నల్లి శెవ్విప్పువైయైయమాలైయాల్. (వేల్వీయాల్) శెవ్విమాలై కిడైయాతాకిల్ కర్తవ్యమాన కర్తత్తాలే; అతుకిడైయాతాకిల్ అతుకొడియానతన్ద్రత్తాలే; అడైయప్పొకాతాకిల్ మన్ద్రితైక్కొన్లు శెయ్వతు; క్రియారూపమాన తన్ద్రమరితాకిల్ వాగ్మొత్తియాన మన్ద్రత్తాలే శెయ్వతు; మన్ద్రత్తుక్కు దేశకాల

నియతియుమ్ అధికారినియతియుమ్ వేణుమెన్నిరుద్దికోఠాకిల్ నామ
త్రాలే పత్తువతు. తాయ్ పేర్ శొల్లక్కుళిత్తు వరవేణ్ణావిఠే. (తిరుమాళై,
నియతియుణ్ణెన్నిల్ “అమ్మే!” ఎన్నుమోపాతిశొల్లవమైయుమ్. ౭౦.

అరు.—ఎఱుపతామ్బట్టు. విఱుముడమ్బు - తిరువడికళితవిఱున్దు ఆత్రియి
యన్గోళే. వేళ్వి - స్వయమేవప్పణ్ణుకై. మస్త్రమ్ - శక్త్యాయామ్ పుణ్ణువిక్రై.
క్రియారూపమానమస్త్రమ్. తేదమస్త్రమ్, వాగ్విత్తియానమస్త్రమ్-భగవస్త్రస్త్రమ్.
నియతి-విషయనియతి. మిఱునమెన్దు పడి. ౭౦.

మూ.—నస్తు పిణి మూప్పు కైయకమ్మి నాన్మాళి
నిన్దు నిలముఱుతు మాణ్డాలుమ్—ఎన్దుమ్
విడలాఱి నెజ్జమే వేణ్ణినేక కణ్డాయ్
అడలాఱి కొణ్డాన్దా ట్టన్బు.

౭౧.

అర్థము.—అఱి - గంభీరమైన, నెజ్జమే! - మనసా! పిణి-వ్యాధిని, మూప్పు -
ముశలితనమును, నస్తు - చక్కగా, కైయకమ్మి - విడిచి, నాన్మాళి - నాలుగుయొగ
ములయందును, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, నిలముఱుతు - భూమితోఁగూడిన అణ్డమం
తయు, ఆణ్డాలుమ్ - పవనను, అడల్ - యుద్ధమునందువెనుకఁదీయని, అఱి-చక్రమును,
కొణ్డాన్మాట్టు - ధరించినవానివిషయమందు, అన్బు - భక్తిని, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును,
విడల్ - విడువకుము; వేణ్ణినేక కణ్డాయ్ - ప్రార్థించుచున్నాను. ౭౧.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తోరామ్బట్టు. (నస్తు) విశ్వరూపకైవల్యక్తిరిల్
పుకాతే అవన్దునై యే ఆశైపుడప్పారెన్నితార్.

(నన్దిత్యాది) ఇత్తాల్ - కైవల్యతైచ్చిల్లుకిఱుతు. (నాన్మాళి
యిత్యాది) బ్రహ్మవినుడైయ విశ్వరూపకై పెన్దుమాలుమ్. (అఱినెజ్జమే)
అళవుడైయనెజ్జమే. నీయముప్పట్టిరుక్కిఱువునై ఇరక్కిఱేనిఠే. (అడ
లాఱికొణ్డాన్మాట్టన్బు, విడల్) విడాతేకొళే. (వేణ్ణినేక కణ్డాయ్)
పాల్కుడిక్క ఇరక్కిఱేనిఠే. విశ్వరూపనిలైనిల్లాతు. కైవల్యమ్ భగ
వత్కైవల్యతైప్పార్కర అల్పమెన్దై.

అబ్బయే, ఇరణ్డెయుమ్ శేర్ త్తుత్తరిలుమ్, విడల్ - ఇవై నన్దాన
వన్దుమ్ విడుకైక్కు అవనల్లామైయైయుమ్ పరుకుకైక్కు అవనాకవమై
యుమ్. (వేణ్డి నేఱ) ఇవ్వర్థమ్. (అడలాఱ్ఱియిత్తాది) ఎనక్కుకైక్కు
క్కులితన్దు పరుకుమ్ విషయమ్. ౭౧.

అరు — ఎఱుప్పర్ త్తొరమ్బుట్టు. నన్దాక - సవాశనమాక. పిణిమైయుమ్ నూ
త్పైయుమ్, కైయక ర్రిఱి-కైవిట్టు. నాన్దాఱ్ఱి-నాలుయుగ సహితమాయరుక్మిణికాలమ్.
“నిన్దు” ఎన్దెయారే - చిత్తెర్వన్దెర్వత్తెయుమ్, “నన్దు” ఎన్దు - కైవల్యవైలక్షణ్యత్తె
యన శొల్లి, ఇవరణ్డెయన్దుమ్ అన్దాలుమ్ అవనిడత్తిల్ అన్బువిడల్ ఎన్దెయార్
(చిత్తెర్వమిర్పాది). ౭౧.

నూ.— అన్నాభియానైయెలు కెన్నుమ్ నావవన్దా

పల్ పాఱ్ఱిత్తోళ్ పరవియేత్తెన్నుమ్—మున్నుభి

కాణానైకాణ్ణెన్నుమ్ కణ్ శెవికేళెన్నుమ్

పూణారమ్ పూణ్డాణ్ పుకర్.

౭౨.

అర్థము.— అన్బు - పీఠికెనా భార మైనమనస్సు, అభియానై - చక్రాయుధము
గలవానిని, అరుకు - సమపించుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; నా - నాలుక, అవన్దాక -
వానియొక్క, పణ్బు - సాన్దర్భమునకు, అభి - సముద్రమువంటి, తోళ్ - భుజములను,
పరవి - పరిపి, ఏత్తు - స్తోత్రముఁజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; కణ్ - నేత్రము,
మున్ను - పూర్వముగల (అపరాధముఁజేసిన), ఊఱి - కాలమును, కాణానై - చూడని
వానిని, కాణ్ - చూడుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; శెవి - చెవి, పూణ్ - ధరింపఁ
దగిన, అరణ్ - ముక్తాహారమును, పూణ్డాణ్ - ధరించినవానియొక్క, పుకర్ - క్రింది,
కేళ్ - వినుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది. ౭౨.

నాన్దా—అవ.— ఎఱుప్పర్ త్తిరణ్డామ్బుట్టు. (అన్బు) శిష్యుకర్
అచార్యుకర్థానాకర్.

తన్నుడైయ భక్తిక్కు విషయమ్మొల్ల అవసరమిల్లె యెన్న పడి. మన్ను అవసరమిల్లా మై
యాలే పిన్ను "పూణారవ పూణ్ణా" ఎన్న విషయమై చొల్లిమ్మైన్న పడి. అన్నిక్కే,
తన్నుడైయ భక్తియాలే విషయమ్మొల్ల అవసరమిల్లెయ్, "కేళి ఎన్నువ" ఎన్ను
మావ. పూణ్. తిరుమేనియాతర్, మఱుఱుయాభరణమాతర్. ఆరవ - విగ్రహ
భూషణవ. పుకట్ - స్వరూపభూషణమైన పడి. బ్రహ్మవ-స్వరూపమ్. ౧౨.

మూ.—పుకట్టాయ్ పట్టిప్పాయ్ నీపూన్మటాయానై
ఇకట్టాయ్ కరుతువాన్ ఎన్నెన్జే—తిక్కన్
కడలు మలైయు మిరువిశుమ్బు జ్ఞామ్మమ్
ఉడలు ముయిరు మేర్మొణ్.

౧౩.

అర్థము.—ఎన్నెన్జే ! నామననా! నీ - నీవు, పూవ-అందమైన, తుటాయానై-
తిరుక్కుటాయచేత అలంకరింపబడిన కానిని, పుకట్టాయ్ - స్తోత్రముఁ జేసినను
చేయుము; పట్టిప్పాయ్ - నిందించినను నిందించుము; ఇకట్టాయ్ - అన్యముఁజేసినను
చేయుము; కరుతువాన్ - ఆశపడినను ఆశపడుము. (అనర్పేశ్వరుఁడు) తిక్కన్ -
ప్రకాశించుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలువ్ సనుద్రమును, మలైయుమ్-పర్వతమును,
ఇరు - విశాలమైన, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశమును, కామ్మమ్ - వాయువును, ఉడలువ్ -
శరీరమును, ఉయిరుమ్ - అత్తను, ఏర్మొణ్ - ధరించినవాఁడు. ౪౩.

వ్యా.—అవ.—ఎటాపత్తుమాన్టామ్బట్టు. (పుకట్టాయ్) కీర్త -
తన్నుడైయ ఇన్దిగుణ్ణ్ ప్రవణమానపడికొల్లిరుదు; అప్పిషయదాన్
ఇనియటియప్రాప్తమాయుర్దతు, నీ అత్తైప్పఱ్ఱిలుమ్పఱు, విడిలుమ్
విడు ఎన్నిటతు.

(పుకట్టాయ్ పట్టిప్పాయ్) పుకట్టిలుమ్ పుకట్, పట్టికిలుమ్ పట్టి.
(ఇకట్టాయ్ వాయ్) ఇకట్టిలుమ్ ఇకట్, కరుతిలుమ్ కరుతు. (పూ
న్మటాయ్ ఇకట్తల్ శెయ్యప్పి మో వెన్దిటతు. (ఎకా నెన్జే)
నాట్టుక్కు
యమ్) ఇరక్కి
న్మొణ్. (తిక్కన్ కడలుమ్ మలై
ల్లుకిటతు. (ఇరువిశుమ్బుమ్

కామమమ్) కారణభూతజ్ఞభుక్తు ముపలక్షణమ్. (ఉడలుముయిరుమ్)
కారణమానవిదచిత్తుక్తులై చొచ్చిల్లుకెఱు. (ఉడలుముయిరుమ్) (పద్యం)
ఇత్తాల్-ఇవైయెల్లామ్ అవనుక్కు క్కార్యతయా శేషమ్; అవణ్ శేషి
యెన్దిఱు.

అవైనుభ్యస్థమ్ ఎన్నువ్బడి తమ్ముడైయప్రావణ్యమ్. (పుకట్టి
త్యాది) వాచకత్తుక్కు. (ఇకట్టాన్కరుతువాన్) మనస్సు. (ఎన్నెజ్జే)
పుకట్టిన్దుపడిన నెజ్జే. పూన్దుబాయావైప్పకట్టిన్దులుతు నిఱువొట్టాతు.
(పద్యం) ఆధారత్తైప్పమీలుమ్ పద్య, ఆధేయత్తైప్పమీలుమ్ పద్య,
ఇతు ఇరున్దుపడి.

౭౩.

అరు.—ఎల్లుపత్తుమాన్దానుబ్బు. మేలుక్కవతార్కికై యరుళిచ్చేయేకిఱార్
(అవైయిత్యాది). మధ్యస్థమెన్దిఱు - తమ్ముడైయరణ్యం ఇకట్టాక్కుమ్ కరుతు
క్తక్కుమ్ పొతువాయిరుక్కుమ్. తమక్కుక్కరుతుక్తై ప్రయోజనమ్. (పద్యం)
ఎన్దు శేషిత్వమ్ కొల్లుక్తయాలే - ప్రాప్తమ్. ఏదోదా - శరీరవత్ ధరిత్తా.
ఏదోదా - ఆధారభూత నెన్దుపడి.

౭౩.

మూ.—ఏదోదాపుళ్ళూర్ ద్వా నెయిలెరిత్తా మార్విడదా
నీదోదా నిమిల్ మణివణ్ణిత్తా — కూర్మీరుపాల్
మజ్జేయా వూనుకల్దా వార్ శడైయా, నీన్దుడియా
కజ్జేయా నీళ్ కళులా కాప్పు.

౭౪.

అథము.—ఏదోదా-ఎన్దు గలవాడును, ఎయిల్ - ప్రాకారముగలప్రపరము
లను, ఎరిత్తా-దహనము జేసినవాడును, నీదోదా-భస్మముఁబూసికొనినవాడును
కూర్మీరుపాల్ - (శరీరమందు) ఒకప్రక్క మజ్జేయా - పార్వతినిధరించిన
వాడును, వార్ - వేలుచున్న, శడైయా - బడలుగలవాడును, గజ్జేయా -
గజానదినిధరించినవాడునునైన ఈశ్వరుడు, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ ద్వా -
వాహనముగాగలవాడును, మూర్పు - (హిరణ్యసురుని) వక్షస్థలమును, ఇదోదా -

చీల్చినవాడును, నిమిల్ - చల్లనైన, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణిత్తా - శరీరము
గలవాడును, పూమకళా - పుష్పపుత్రకడైన పిరాట్టినిగలవాడును, నీల్ -
దీఘకామైన, ముడియా - కిరీటముగలవాడును, నీల్ - దీఘకామైన, కమలా -
తిరువడిగలనల్మేళ్ళవరునికి, కాప్ప - రత్నముగానుండును. ౨౪.

వ్యా.—అప.—ఎటువత్తునాలామ్బట్టు. (పద్యము) ఇత్యుఇవ
నుక్కు పద్యమాక చొట్టలువానె, అల్లాతరుద్రనుమ్ ఇప్పడి శేషియా
యన్టో పిరుప్ప తెన్నిల్; అవనుడైయ ప్రకారశ్శైవార్తాల్ రత్నమా
యత్తొమ్మమ్, ఇవనైప్పార్తాల్ రత్నక నాయరుక్కు-మెన్నిఱు.

(పద్యముపుహ్యార్ వాణ్) * వేదాత్తావాన తిరువడియైత్తనక్కు
వాహనమాక పుడైయ నాయరుక్కు-మాకిల్, అవణ్ అప్రసిద్ధమామిరుప్ప
తొరు ఎరుత్తైవాహనమాక పుడైయ నాయరుక్కు-మ్. (ఎయిలెరిత్తాణ్)
అశ్రితరై ఒరువ్యాజత్తిలె అమ్మిక్కుమ్ అవణ్. (మార్విడన్డాణ్) అశ్రితను
క్కాకత్తనై యజ్ఞీయమాటుమ్ ఇవణ్. (నీల్ పద్యము) “
ఎన్టు పొయ్యిచ్చిత్తమ్ పణ్ణుమ్ అవణ్. (నిమిల్ మణివణ్ణిత్తాణ్) కణ్డల్ శ్రమ
హరమానవడివు ఇవనఱు. (కూమ్మారుపాల్ ముక్తైయాణ్) ఒరుత్త్రైయై
త్తనక్కే వైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుమ్ అవణ్. (పూమకళా) “అస్యేశా
నాజగతోవిష్ణుపత్ని” ఎన్నుమవత్తైత్తన క్కాకపుడైయవణ్ ఇవణ్.
(వార్ శడైయాణ్) సాధక వేషణ్ అవణ్. (నీన్బుడియాణ్) అధిరాజ్యసూచ
కమాన తిరుముడియైయుడైయవణ్ ఇవణ్. (కక్తైయాణ్) పావనార్థమాక
గక్తైయై ధరిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుమ్ అవణ్. (నీల్ కమలాణ్) అన్దతీర్థభూతై
యానగక్తైక్కు ఉత్పాదకమాన తిరువడియైయుడైయవణ్ ఇవణ్. “పద్య
ము-ఎయిలెరిత్తాణ్-నీల్ పద్యము- కూమ్మారుపాల్ ముక్తైయాణ్ - వార్
శడైయాణ్ - కక్తైయానాన అవణ్; పుహ్యార్ వాణ్ - మార్విడన్డాణ్ -
నిమిల్. మణివణ్ణిత్తాణ్ - పూమకళా - నీల్ ముడియాణ్-నీల్ కమలా,

కాష్ఠ-అవనుడైయ ర్మత్తైఇవన్. “ఉడలుముయిరమ్” ఎచ్చత్తైః ఇవ
నోడువానియిలై అవనుక్కు శేషచూమిడ త్తిల్. ౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తువాలామ్మాట్టు. ఎయిల్-చుతిళాయ్, త్రిళరమ్. నీర్-బొన్-
పిఠ్-బొయిడైయవన్. కూఱ్-బొరుహల్ - లోకరత్తకాన్ధనాకవన్దియై తనక్కై
కూఱాకవెన్దపడి. ౭౪.

మూ.—కాష్ఠనైపుయన్న కగ్గియు వరువనైకల్

అష్టనైపుయన్న వేల్-వొట్టియమ్—మూష్టనైపు

చ్చిన్దిప్పార్ కీలై తిరుమా లే, నిన్నడియై

వచ్చిప్పార్ కాన్బర్ ఎఱి.

౭౫.

అర్థము.—ఉన్నై - నిన్ను, ఉన్న - ధ్యనిండు, కాష్ఠ - కాణ్డియించ
బడినయిదు మెడలగువారు, కట్టియుడు - లోలగువారు. ఉన్నైయన్న - నిన్ను
ధ్యనింప, అనురూఢున, వనైకల్ - కర్తములముక్కు, అన్ - అర్థము, అఱ్ఱిచ్చ -
విడిచి, ఒట్టియుడు - పోవును. తిరుమా లే - పిఠ్-బొయిదు వ్యామోహముగలవాడొ,
ఉన్నై - నిన్ను శిష్టిప్పార్ కు - ధ్యనించువాకి, మూష్ట - ముసలితనము, ఇల్లై -
లేదు; నిన్ - నీయుక్కు, అడియై - పాదమును, వచ్చిప్పార్ - నమస్కరించువారు,
ఎఱి - (అర్చిరాది) మార్గమును, కాన్బర్ - చూచెవరు. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తువాలామ్మాట్టు. (కాష్ఠ) శేషియాయి
రుస్తుళ్ళ ఉన్నైయనర ప్రతిబద్ధక మెల్లామ్ పో మెగ్గిజతు.

ఉన్నైయనర కాష్ఠక్కట్టియమ్. “కాష్ఠ” ఎగ్గిజతు-ఈశ్వర
నుక్కుప్పరవర్ పోలే. ఇవాన్దాక్కల్ శెయ్త కర్తక్కుళై ఆరాయక్కడవ
రానవన్దాద్రిత్య్కల్ తొడిగిమాన పరినాలు పెరుడైయ శిత్తొకిల్.
కర్తవశ్యనాడైయితే ఇవర్ కిల్ క్కాక్కైక్కడి. (ఉన్నైయన్న-అరువనై
కళాష్ట - అఱ్ఱివొట్టియమ్) అకాష్టకగడియాన అవి వ్యాదికళాలు
జ్ఞానబద్ధమ్ ఉన్నైనినైకగ నెఱియమ్. (మూష్టర్యాది) కాష్ఠమ్ అరు

విశ్లేషణమహాస అధికారికభుక్తు, మూస్సావతు-కైవల్యమ్. అట్టయే, షాహానవికారక్లభుక్తు ముషుత్తుణహాకపుమామ్. (తిరుమాలే) ఈశ్వరణ స్వాతంత్ర్యస్థితాలే ఆరాచు షుకాకలుమ్ ప్రియశ్చిత్తసాధ్య హ్లాతహాపమ్ నామ్హాతుక్కు ముత్తనైయన్టోదెన్టు ఉణర్ త్తువాళారుత్తి అరు కే ఉడ్డైల్లఅకు. “దాసేనూరావణస్యాహం వద్వయామీహదర్శలా” “రాజగుర్రమివశ్యానం కుర్వంతీరాం పరాజ్ఞయా” ఎన్నుప్పడియే. (విన్నశ్చియైచ్చిప్పార్ కాణ్బిక్ పట్టి ఉణ్ తిరువడికళిలే విట్రువార్ కళ్ నల్ల వట్టికా.ప్పిక్. “పట్టి” ఎన్టు-అర్చిరాదియాకపుమామ్. పరమపదమ్బాలే పరమపదత్తున్కుప్పిమ్ పట్టి; నరకమ్బాలే పొల్లాతాయిరుక్కుమ్ నర కత్తున్కుప్పిమ్ పట్టి.

(కాపీ డ్రాఫ్ట్) “ప్రభుకృపామృతసృజితం నవైష్టవానామ్” “దేవ
ద్వీ” ఇత్యాది. (అనుష్టంబ్) అవిద్యాదికథాల్ పరికుష్టమ్ పుణ్యపాశశ్చలే.
శారీరమూరమూర్ఛ. (పీఠుమాలో) “యఃనాశుమారః” “యువతిశ్చకు
మారినీ” పద్మిణిశ్చైత్యైత్రయిత్తాల్ ఉద్ధృతైర్వృత్తేఃపరమంసావ్యమఃపైతి
యితే. పద్మిణీకాకృత్ ముఖ్యమ్ ముడుక్కమాననభి. ౭౪.

అరు.—ఎట్లా పత్తెవ్వా నుట్టు. పురవర్ - తల్లెయూరికల్. ఈశ్వరుడు జైయ
పట్టణమునలోఁ జైక్కాక్కొనవద్దాదిత్యురకల్. వట్టి-స్థోపాయనూతన. 'కాబ్బి' -
ఎన్నెకు అరశమమిన్నెరు; అరుళిచ్చయ్యేటార్ (పరమపదమిత్యాది). కాప్ప-శబ్దయ
మనస్వత్రయమిట్ల ఇతరశబ్దమునూక్తి అరుళిచ్చయ్యేటార్ (పరమపదమిత్యాది). ౭౪.

మూ.—పట్టినిను సన్నెత్తులు వార్, పలువా

మొట్టొచ్చిన మూర్తియ రేణువర్ — పట్టతొస్తుమ్

వారాతవల్ల మే విచ్ఛేదం కౌదుక్కుమ్, మల్లశస్త్ర

శీరాశియవేద్యుడమ్.

అర్థము.—వట్టి - (భక్తి) మార్గమునందు, నిన్టు - నిలిచి, నిన్టై - చేపక
వారిని, తొట్టువార్ - ఆశ్రయించువారు, వట్టుకా - నాశములేని, మొట్టి - (వేద)
వాక్యములను, నిన్టు - ప్రతిపాదింపబడిన, మూర్తియర్ - స్వరూపముగలవారుగా,
ఆవర్ - ఆగుచురు; మన్ - గూమిని, ఆన్ద - ఆక్రమింపిన, కిరాన్ - కల్యాణ
గుణములుగలవాడ! తిరువేళ్ళడన్ - వేళ్ళటాచలము, ప్పట్టొన్టుమ్ - ఒకకొఱం
తయ, వారాతవట్టిన్ - రాకుండునటుల, విన్ - పరమపదమును, కొడుక్కున్ -
ఇచ్చును. ౭౬.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టుపత్తాతామ్బట్టు. (వట్టినిన్టు) ఉన్నైన్టొట్టు
వార్ పిణ్ణుప్పైన్టు శొల్లవేణుమో, ఉన్నొడు సమ్మన్దిత్తడెరి మే ఎల్లా
నన్దెయుమ్ కొడుప్పలాక పిరుక్కన్దెన్దిఱు.

(వట్టినిన్టునిన్టైన్టొట్టువార్) “అత్తావా ౭ రేద్రప్రవ్యశ్రోతవ్యోను
స్తనోనిదిధ్యాసితవ్యః” “జ్ఞాయప్రజ్ఞాంశర్విత” “ఉపాసనంధ్రవా
ప్రృతిః” “దర్శనసమానాకారతావ్రత్యతావ్రతిః” “శివ తేతదనన్తమ్”
ఎన్నునశవుమ్ శొల్లికిఱు. (వట్టువా మొట్టినిన్టు మూర్తియరేయావర్)
యథాభూతవాదియాన వేదన్తిల్ శొన్నవడివై యున్దెయరావర్. “పర
జ్ఞోతిరుపసంపద్య స్వేనరూపేణాగ్నిచ్చవ్యతే” ఎన్నివడియే. (వట్టి
త్యాది) ప్రిప్యప్రిసక్తభోన్టుమ్ కన్దెయారపడ పరమపదత్తెక్కొడు
క్కుమ్. తిరువులకళన్ద నీరైయై యున్దెయవనున్దెయ పిరుప్పై. “నన్ది
శన్దశీరాన్” ఎన్టు-సమ్మన్దియాకవుమామ్.

(వట్టువా మొట్టి) ఒరువర్కొరరువర్ ఓరుపెన్దుప్పొర్కుకై.
(మూర్తియరేయావర్) అత్తక్కీదాన స్పరూపత్తెయన్దెయరావర్.
(వన్దిశన్దశీరాన్) అదప్పభావమున్దు తిరుమలైన్దు. ఎమ్పార్ ఒడివోడే
అనుసన్దిక్కుమ్ పాట్టు. ౭౭.

అరు.—ఎట్టుపత్తాతామ్బట్టు. వట్టినిన్టు - ఉపాసనమార్గమిలేనిన్టు. అత్తక్కీ
దాన - వేదోచ్ఛారణత్తుక్కీదాన. “హ ౩ ఉహ ౩ ఉహ ౩ ఉ, ఆహమిన్దుమహమన్దు
మహమన్దు” ఎన్టు ఉచ్చరిత్తుక్కీదాన ఎన్టుపడి. ౭౮.

మూ.—వేదము విజ్ఞకరుమ్ క్షేమాభివృద్ధి, అభివృద్ధి
 పూజ్యకర్తా నీతికోవల్ సాన్మకరుమ్—నాన్మకర్తా
 నిష్టా నిరుద్ధా క్షేమాభివృద్ధి నడవనా
 ఎన్దా తొందరము మిడర్.

౨౨.

అర్థము.—వేదము - వేదములు, విజ్ఞకరుడు - పఠపఠమును,
 క్షేమాభివృద్ధి - కష్టములను తగ్గించునట్టియు, అభివృద్ధి - కొంతతలని, పూజ -
 పూజించుట, నిష్టా - ఆనందము, నీతి - దీర్ఘమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవ
 లూనెను, పాణి - స్వప్నమునైన, నకరుమ్ - దివ్యనగరమునగు, నాన్మకర్తా -
 ఈనాలుగు దివ్యదేశములందును, (వరుగుగ) నిష్టా - నిలిచికొని పేదనెయ్యుచిరి.
 నిరుద్ధా - కూర్చుండి పేదనెయ్యుచిరి, క్షేమాభివృద్ధి - పన్నులించి పేదనెయ్యుచిరి.
 నడవనా - సువర్ణమునుండి, ఎన్దా - అనియనుసంధింపనయెడల, ఇడర్ -
 దుఃఖము, కెడుమామ్ - పోవునట.

౨౩.

వాగ్—అవ.—ఎఱుపఁజేయఁబట్టు. (వేదమువిజ్ఞాని) ఉత్తమ
 నివేశకర్తా భూమియిలె ఉద్ధామిరుక్క సంసారముణ్ణో వెన్దియు.
 (వేదమువిజ్ఞాని) సూమాతా లేయిరుద్ధులకట్టియెయ్యుడైతాన
 తిరుక్కోవలూరమ్. (విజ్ఞకరుమ్) ఎన్దా - పఠపఠమునై చొప్పుకొనుట.
 (నాన్మకర్తా) నాన్మకర్తా నిష్టామిరుద్ధుమ్ క్షేమాభివృద్ధి నడవనా
 యెయ్యుమ్ కొల్ల నిష్టామిరుద్ధుమ్ క్షేమాభివృద్ధి నడవనా శెయ్త పాపభరమ్
 పోమెన్దియు. (ఎన్దా కెడుమామ్) తాయ్ పీర్ కొల్ల న్నీకమ్
 పోమావోనీ.

అవ.—కష్టములను తగ్గించునట్టియు, అభివృద్ధి - కొంతతలని, పూజ -
 పూజించుట, నిష్టా - ఆనందము, నీతి - దీర్ఘమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవ
 లూనెను, పాణి - స్వప్నమునైన, నకరుమ్ - దివ్యనగరమునగు, నాన్మకర్తా -
 ఈనాలుగు దివ్యదేశములందును, (వరుగుగ) నిష్టా - నిలిచికొని పేదనెయ్యుచిరి.
 నిరుద్ధా - కూర్చుండి పేదనెయ్యుచిరి, క్షేమాభివృద్ధి - పన్నులించి పేదనెయ్యుచిరి.
 నడవనా - సువర్ణమునుండి, ఎన్దా - అనియనుసంధింపనయెడల, ఇడర్ -
 దుఃఖము, కెడుమామ్ - పోవునట.

(నడవనా) (వేదమువిజ్ఞకరుమ్) ఇవర్కకుక్కెల్లామ్ బరు
 పోకియాయురుక్కొనుట. పాన్మకర్తా నేవన్దు నోక్కినవిడదు. ౨౨.

అరు.—ఎట్టొపత్తెటామ్మాట్టు. మేలుక్కవతాగిక్తె యరుళిచ్చేయ్కెతార్ (నమ్మ
డైయివిత్యాది). లిరువ్పతిక్తె చొట్టుకెడిది త్తల పరమపద తైచ్చిట్టువానెన్నెన్, అరు
లిచ్చేయ్కెతార్ (పాన్మక్కరతానీయిత్యాది). ౭౨.

మూ.—ఇడరార్ పడువా రెట్టునెట్టే, వేట్రమ్

తొడర్వాకొడుముతలైసూత్తన్—పడముడైయ

వైన్నాకప్పర్ళియాకపాతమేకైతొట్టుతుమ్

కోయ్న్నాకప్పమొత్తుకోణ్ణు.

౭౩.

అర్థము.—వేట్రమ్ - ఏనుగును, తొడర్వాక్ - వెంటడించుచున్న కొడు -
క్రూరమైన, ముతలై - ముసలిని, శూత్తన్ - సుహరించిన, పడముడైయ - ఫణములు
గల, వై - విశాలమైన, నాకమ్ - తిరువనన్తాభ్యాసును, పర్ళియాక్ - పడకగాగల
చానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళిను, కోయ్ - కోయడగిన, పూమ్ - అందమైన,
నాకమ్ - పొన్నవృక్షమయొక్క, పోతు - పుష్పమలను, కొణ్ణు - సుగ్రహించి,
తైత్తోట్టుతుమ్ - ఆశ్రయించెదము. ఇడర్ - దుఃఖమును, అర్-ఎవ్వరు, పడువార?-
అనుభవించుదురు? నెట్టే! - మనసా! ఎట్టు - తెన్ను. ౭౪.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టొపత్తెటామ్మాట్టు. (ఇడరిత్యాది) నీమగఖప్ప
డుక్తెక్కు శక్తైయ్తోవెన్నిల్; పోరాయ్ నెట్టే! ఇనినమ్ పక్కల్
ఇడర్ వన్దరాకీల్ ముతలైపట్టతు పడుమిత్తనై.

(వేట్రుత్త్యాది) అనైయైత్తొడరువ తానకోడియముతలైన్దు ముడి
త్త. “శూత్తచ్చి” ఎన్టు-వణ్ణిత్తలాయ్-ముడిత్త లెన్దవడి. (పడమిత్యాది)
ఇత్తాల్-అనాత్రితర్ వన్దాలుమ్ ఆత్రితర్ వన్దాలుమ్ అవనిరుక్కు-వృడిశో
ల్లుకీటరు. (కోయ్న్నాకమిత్యాది) కోయ్యప్పట్టుచ్చెప్పియైయుడైయనాక
పూవైక్కొణ్ణు. “వైన్నాకప్పర్ళియాకపాతమేకైతొట్టుతుమ్-ఇడరార్
పడువార్-ఎట్టునెట్టే” ఎన్దన్దయమ్. ఎట్టు-పోతు. “నాకప్పు” ఎన్దెనూ
లే - అపాక్ర్యతపుష్పమ్ లేడిప్పోకవేణ్ణా, కాట్టిల్ ఒరు పూవమైయు
మెర్లిటతు. ఇవర్ కళో ఎన్దుమ్ కాట్టిలేయితే వ్పడిలోడు. ౭౫.

అరు.—ఎట్టొపత్తెటామ్మాట్టు. ఆత్రితర్ - తిరువనన్తాభ్యాస్. అనాత్రితర్-ముతలై.
నాకప్పు - పుష్పవిశేషము. కాట్టిలేయితేయారే (కాట్టుళు) ఎన్నితార్ కళే. ౭౬.

మూ.—కొణ్డానైయల్లా ఊడుత్తారై యార్ ప్పిప్పార్
మణ్డా వెన విరన్దమావలియై—యెణ్డారై
నీ రణ్డెతోయ నిమిర్న్దిలైయే, నీళ్ విశుమ్మి

లారణ్డె తోయ వడుత్తు.

౭౯.

అర్థము,—యన్ - భూమిని, తావెన - ఇప్పుని, మావలియై - మహాబలిని, వరన్ద - యాదించి, ఒణ్ - అందమైన, తారైసీర్ - భారగా వచ్చెడిజలము, అవ్ - అందమైన, కై-సీహస్తమునందు, తోయ-పడగా, నీళ్-దీర్ఘమైన, విశుమ్మిలార్-అక సంఘండు దేవతలయొక్క, అవ్ - అందమైన, కై - చేతులు, తోయ - ఒరుసుకొను నటుల, అడుత్తు-సమీపించి, నిమిర్న్దిలైయే? - వెలుగలేదా?, కొణ్డానై - (దానము) పరిగహించినవానిని, ప్పిప్పార్లార్ - నిద్రించుచురేగాని, కొడుత్తారై - దానమిచ్చిన వాని, ప్పిప్పార్ - నిందించువారవ్వరు? ౭౯.

వ్యా.—అవ్.—ఎఱువత్తొన్పుతామ్బుట్టు, (కొణ్డానై) గుణమేకు శ్రీమనామ్, కులీమగుణమాజ్జిడిర్ సుసారమ్. రాదణనోపాతివధ్యనా యిరుక్క, ఔదార్యగుణమ్ ఇవక్ పక్కలిలే కడక్కయాలే తన్నతాన భూమియై అవను కొక మేలెఱుత్తియై అవక్ కొడుత్తారై ఇవక్ కొణ్డతై, తక్ కైయిలే సీర్ వార్ తననై పాతాళ త్రిలేతల్పినా నెన్దుప్పిళ్లొనిచ్చుర్ కళ్. తన్నతల్లాతభూమియై తన్నలెన్దు కొడుత్తవనైయితే నెల్ వాలిలే వైత్తు తైతక్కవేణువతు, అవనైప్పిళ్లొనిచ్చువారిలై.

(కొణ్డానైయత్పది) ఆరతెక్కరక్కితానోపివక్. (ఒణ్డారైయత్పది) అలభ్యలాభమ్ పెల్లారైప్పేలే. “వన్నెనబీజం ప్రతినజ్జహన్” ఎన్ను మాప్పేలే, అఱుకియకైయిలే సీర్ విఱుమ్ కాట్టిల్ నళర్న్దిలైయో. (నీళ్ విశుమ్మిత్పది) పరన్దవిశుమ్మిలే ఆరముమ్ కైయునుడుత్తు త్తోయుమ్బుడి క్కీడాక. అట్టకేళ, నీళ్ విశుమ్మిలార్-విశుమ్మిలుల్భార్ అఱుకియతోర్తిలే అణ్డైయవెన్దునామ్, నామ్ ఆశ్రయిక్కవేణుమో, తానే అర్థియామ్, నాశర్థియావెన్న; (నిమిర్న్దిలైయే).

(కొడ్డానై ముగ్గాల్) తన్నతెన్ను కొడుక్కప్పకుమాకిల్ నమక్క
ఇలిల్ ప్రాప్తియైల్లె ఎన్దిరవ్వాళాకాతో ఎన్దిరక్క, అతుగుణమాకై తవి
ర్న్దుట్రొక్కరుడలావతే. పైయలై నెల్లిలేవైత్తు తెక్క వేణుమెన్నాగు
డ్డామిల్లో, అరచియప్పట్టా. (వణ్ శావెన) తన్నతిల్ ఏకదేశత్తై.
(మావలియై) అనురనైకి డీర్. (నీర్ తోయనిమిర్ నిలైయే) నులునున్న
పడుమెన్ను అప్పతే. (నీళ్ళే శున్నిలారక్కై తోయవడుత్తు) ఆశ్రయిక్క-
నిమిర్ నిలైయే యెన్నుమామ్.

౭౯.

ఆరు.—పొత్తునైత్తానామ్మట్టు. నావాలిలే - వాలాన శ్లోకానునియిలే.
పరచుత్తిలే శుకచ్చిలుకలున్ను తెత్తక్క వేణుమెన్నపడి. ఆక్కటిప్పార్ - ఒరురుమ్
పట్టిక్కాల్కళితై. ఒణ్ తానై - ఒళ్ళియళానై; తెన్దలమ్. అర తెయైయ మా
ర్వుమ్ కైయైయడైయతోకువ అతిత్తుమాట్టి ఆకాశ్ తెక్కిట్టుచ్చుడి క్కిడాక ఎన్ను
తక్, అగ్గియాయన్దోతేయతానెన్దతాత్తర్వమ్. వారుక్క కరు తెయగళిచ్చేయ్ తాన్
(తన్నతెన్దతాని.) షోర్ పా) ప్రియై - మామియున్న తెన్ద బలిగల్లుచుతిర్ విచారి
క్కపా) ప్రిన్దై, ప్రమాదనమేసాయమెన్దిగున్దా. అడుత్తుతోయ-కూత్తితోయ, స్పర్శిక్క.
“సక్లెస్సురాణామ్, ఎన్నుచ్చుడిఎల్లారుమ్ ఆశ్రయిక్కనిమిర్ నిలైయే ఎన్నుమాన్దావర్థమ్.

మూ.—అడుత్త కడుమ్ పకైళ్ళ త్తాన్దోలే నెన్దోడి

ప్పడుత్త పెరుమ్ పాట్టిపూన్ద—విడత్తగవై

వల్లార్క్క కైకొడుత్త మామేని మాయపనుకుర

అల్లాతు మావరోవారే.

౮౦.

అర్థము.—అడుత్త - సమీపించిన, కడుమ్ - కూరమైన, పకైళ్ళాల్ -
దేవముగల (పెరియతిరువడికి), అన్దోలే - సహించను; ఎన్దు - అని, ఓడి -
పరుగెత్తి, పడుత్త - పఠించియున్న, పెరుమ్ - విశాలమైన, పాట్టి-పడకను, పూన్ద-
చుట్టుకొనిన, విడత్తు - విషముగల, అరవై- (సుముఖుడనెడు) స్వర్ణమును, వల్లార్క్క -
బలవన్తుడైనగరుత్తుతునియొక్క, కై-పాస్తచుండు, కొడుత్త - రక్షించుమని ఇచ్చిన,
మా - శ్రేష్ఠమైన, మేని - తిరుమేనుగల, మాయపనక్కల్లాతు - ఆశ్చర్యభూతుడైన
గ్రీయ:పరివేదక్క, ఆళావరో? - చాసులగుమరా?.

౮౦.

వ్యా.—అవ.—ఎచ్చెతామ్బట్టు. (అడుత్త) వరిహారమిల్లార
అశ్రితఁడొధమ్ పిఱకిరలుమ్ అవర్కతైప్పొలుప్పిత్తు పురుషకారమాక
అవర్కతైక్కొక్కొండు రక్షిక్కు మెగ్గిఱతు. “అభయమ్” ఎన్ఱుపుకన్ఱ
శ్రీఃభీషణప్పెరుసూతై “పుకురవొట్టోమ్” ఎన్ఱవైప్పొలుప్పిత్తు, “అస
మై నంహరిశేష్ఠ” ఎన్ఱవరైక్కొండుపిత్తాఱ్ఱోలే, పాతాళత్తిలే సుము
ఖ నెన్ఱొరుసర్పతై పెరియతిరువడి అముతు శెయ్యనినైక్క, అత్తై అటిన్ఱు,
స్వర్గత్తిలే ఉపేన్ఱ మూర్తియాయ్ ఎఱువరుళియిరుక్కిఱు విడిత్తిలే తిరు
ప్పళ్ళికట్టిలే క్కట్టిక్కొండుకడక్క, తిరువడిపాతాళత్తిలే శెన్ఱు తేడిక్కా
ణావల్ తిరువడికలిలేన్ఱు ఇవక్కిడికిర అడయొక్కొండు శివేశ్వర
శొల్లమ్ వార్తెన్ఱు ఎన్ఱుపుమ్ శెయ్య తిరువాళ్ళెన్ఱు ఇవక్కైయిలేకొడత్తు
బలత్తైక్షయిప్పక్క; పిన్ఱు తిరువడిన్ఱొత్తమ్పణ్ణ; కృపెన్ఱిత్తిరువడికైయి
లే అడైక్కలమాక క్కట్టిక్కొండుత్తు రక్షిత్తా నెగ్గిఱ ఉపాఖ్యానత్తై య
సుసద్దిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

(అడుత్తనిత్యాది) అడున్ఱ-సహజశత్రు. (కడవచ్చైక్కొండు) తిరు
వడియొడు ఁరోధమ్వొడ్డాల్ పిఱుక్కుప్పొక్కాతెన్ఱై. (అదోదే నెన్ఱొడి)
“పాటి” ఎన్ఱు-పడకైక్కుప్పేర్, శుభ్రన్ఱ-శుభ్రన్ఱ. విడత్తరవై-శరణ్య
సుకురకృపావిషయ మెగ్గిఱతు. (వల్లొక్కొండుత్త) ప్రసన్ననాన పాతు
అవనైప్పొలుక్కొండుమాట్టా నెన్నా తే రక్షిక్కొండు వల్లనానవక్కైయిలే కాట్టి
క్కొండుత్త. (మామేని) కాట్టిక్కొండుత్త పిన్ఱువడిఁల్ పిఱన్ఱపామరళ్యమ్.
(మాయవసుక్కిత్యాది) ఎల్లావపన్ఱైయిలుమ్ విట్టుక్కొండాత ఆశ్చర్య
భూతసుక్కొంఱియ వేఱొరువరుక్కాళావరో. “నక్షమామి” ఎన్నమ్
తప్పుక్కుప్పొక్కడికాణ వల్ల నెగ్గిఱార్. (వల్లొక్కొండు) సలియనినైక్కోల్
అత్తై వెల్లవల్లారుమిల్లై; రక్షిక్కొండునైకిర అత్తైత్తడుక్కొండు వల్లారుమిల్లై.
(అల్లాశుమావరోవాళ్) అశ్రితఁడొధియెన్ఱు కైడిఁవేన్ఱొమ్ విషయత్తై
యమ్ పొరుత్తిడివల్లవన్ఱ యుటియ. కడిత్తవాయా లే తీర్కైక్కొండు. ఎన్ఱ
వరైయే “అన్ఱాభిస్తుల్యభవతు” ఎన్నప్పణ్ణకై.

(అడుత్త) సహజశత్రువినుడైయ సత్తెయ్యణ్ణాకిల్ పత్తెయ్యాయే
యిరుక్కుమ్. (కడుమ్పత్తె) పేర్ శొల్ల ముడయుప్పడి కొడితాకైయమ్.
(పెరుమ్పాటి) ఇన్ద్రాసుజన్ పడుత్తై. తిరుప్పావ్వుడలాకవుమామ్. ౧౦
అరు. — ఎణ్బతామ్బట్టు. విడత్తరవై - విషత్తెయ్యడైయత్తెయ్యాలే కృపావిష
యన్ దోషయక్తపట్టపడి. వల్లార్జ్జానాధిక్యత్తాలే వన్దమిడుక్కు. మేలుక్కవ
తారైయరుశిచ్చెమకేతార్ (నక్షమామిత్యాది). ఎన్దవరైయే - “వభృతామ్” ఎన్ద
వరైయే. ౧౦.

మూ. — ఆశమర్ వెన్ది యడుకళత్తు శ్శాన్తు
వాళమర్ వేణ్డి వరై నట్టు — నీళరవై
చుట్టరిక్కడైన్దా పెయరవై, తొన్నరకై
పుట్టరిక్కడత్తుమ్ పడై.

౧౧.

ఆశమ. — ఆశ - మనుజులవేత, ఆమర్ - ఆమరియన్ద, వెన్ది - జయకీలమైన,
అడుకళత్తు - యుద్ధభూమియందు, అశ్శాన్తు - ఆకాలముందు, వాళ - కాంతిగల,
అమర్ - యుద్ధమును, వేణ్డి - అపేక్షించి, వరై - (మన్దరమనెడు) పర్వతమును,
నట్టు - నాటి, నీళ - దీప్తమైన, అరవై - (వాళియనెడు) శుభమును, శుభ్రీ -
చుట్టి, కడైన్దా - చిలికినవానియొక్క, పెయరవై - తిరునామముగదా, తొన్ -
ఆనాదియైన, నరకై - నరకమును, పుట్టి - పట్టుకొని, కడత్తుమ్ - దాటించు, పడై -
సాధనము. ౧౧.

వ్యా. — అవ. — ఎణ్బత్తోరామ్బట్టు. (ఆశమర్) ప్రయోజనా
న్దరపరర్కుజ్జూడ ఉడమ్బునోవ క్కడత్తైక్కడైన్ద అమృతమ్కొడుత్తు
అవర్ కత్తైచ్చావామల్ కార్తవసుడైయ పేరన్దో, అనాదియాన నర
కత్తిల్ నెన్దుమ్ కైప్పడిత్తేటవిడుమ్ పరికిర మెన్దితార్.

(ఆశమరిత్యాది) ఆశ నిత్తైన్ది వెన్దియైయడైతాయ్ ముడిప్పతాన
యుద్ధస్థలత్తిలే. (వాళమర్ వేణ్డి) మతీప్పడైతాన వ్రాశవై వేణ్డి మన్దరత్తై
నట్టు. (అశ్శాన్తు) అసురర్ చేవర్ కత్తై ముటిత్తు నాయిలిట్టు చెల్లుకట
వన్దు. (వాళిత్యాది) చేవర్ కళకుగ మతీప్పమ్ ఆయన్దు ముట్టోమ్బుడి.
(నీళరవై) చేతనత్తే. (పుట్టరిక్కడత్తుమ్ పడై) అల్లియెడుత్తుక్కొడుపోయ్
పరముపదత్తిలే వైక్కుమ్. (పడై) “అల్లై” ఎన్దాలుమ్ విడతా. ౧౧.

ఆరు.—ఎణ్బొత్తొరామ్బొట్టు. “వాళి” ఎన్ఱు - ఒలియాయ్, అత్తాల్ - మళి
వైయైడైత్తాకై. దేవర్ కళుక్కు పెన్ద్రీయైయైడైయ పూశలెన్ఱు పడి. ఆమర్ -
పూశలాతల్; ఆయిస్సాతల్. పడై - సాధనమ్. ౮౧.

మూ.—పడైయారుమ్ వాట్కుణ్ణార్ పారశినాళి, మైమ్బుమ్
తొడైయల్ డేన్దీయ తూపమ్—ఇడైయిడైయిల్
మీన్ మాయ మూశూణుమ్ వేన్ఱడమే, మేలూరునాళి
మాన్ మాయ వెయ్ తాన్ వరై. ౮౨.

ఆళ్ళము.—పడై (ఈటెయ నెండు) ఆయుధముతో, ఆరుమ్ - సమానమైన,
వాళి - కాన్దిగల, కళ్ళార్ - సేత్రములుగలయువతులు, పారశినాళి - ద్వాదశి
పై - అందమైన, పూ - పుష్పములయొక్క, తొడైయారుడు - హరములతోగూడ,
పిన్దీయ - పట్టుకొనిన, తూపమ్ - భూపము, ఇడైయిడైయిల్ - మధ్యమధ్యను, మీన్ -
నక్షత్రములతోగూడినయాకాశము, మాయ - కనుబడనటుల, మూశూణుమ్ - సల్లగా
జేయు, వేన్ఱడమే - వేన్ఱటూచలమే, మేలూరునాళి - మునుపొకదినము, మాన్ -
(మారీచుండనెండు) జింక, మాయ - మడియినట్లు, ఎయ్ తాన్ - కొట్టినవానియొక్క,
వరై - పర్వతము. ౮౩.

వ్యా.—ఎణ్బొత్తొరామ్బొట్టు. (పడైయిత్తాది) వాళి పోన్ఱు ఒలి
యైయైడైత్తాన కణ్ణలైయైడైయరాన స్త్రీకళి. (పారశినాళి) ద్వాదశి
నాళి. (వైమ్బుమ్ తొడి) అళి కయితాకత్తొడుత్త మాలెయోడే యేన్దీ
నభూపమ్. (ఇడైయిడైయిల్ తొడి) పూక్కులోడేకూడిన పుకైయానతు,
ఆకాశత్తిలై కలకై - తొగ్గోదీననత్తత్రన్దలై మూశూణుప్పణ్ణానిన్దతు. (మేలూరు
నాళి తొడి) పణ్ణూరునాళి రాక్షసన్ మాయామృగమాయవర, “ఇల్లై
ప్పిడిత్తు త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱు పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్ తతు ముఱుక్కు మాట్టా
మే అలెముడి తవనుడైయమలై.

ఇప్పొట్టాలే - సర్వసమాశ్రయణీయత్వముమ్ ఆశ్రితపారతన్త్ర్యముమ్
శొల్లుకీటు. (వాళి కణ్ణార్) తన్దలైచ్చిల్ ఆశ్రయిక్కు పిరుక్కు-మవర్
కళి. (మీన్ మాయ) ఆకాశమ్ తోదీతపడి పూక్కుళుమ్ పుకైయూ
మాకత్తోదీయై. (మాని తొడి) పిరాట్టిక్కు నియామ్యనానాట్యోలే
నియామ్యనాయ్ పుక్కు, తన్ననర్థమెన్ఱు మీళాతు కార్యమ్ శేయ్యమవ.

ఆరు.—ఎల్లత్తమ్మామ్మాట్టు. పార్ - భూమి, ఆశినాళి ఎన్నెయాలే (వ్యాదానాళి) ఎన్ని అతు. ౨౨.

మూ.—వరై కుడై తోళి కామ్బాక వానిరైకాత్తు, ఆయర్

నిరైవిడైయేత్ శెల్ వాటెన్నే—ఉరవుడైయ

నీరాటియుట్కిడన్దు నేరా నిశాశగర్ మేల్

పేరాటి కొణ్ణ పిరాళ.

౨౩.

ఆర్థము.—ఉరవుడైయ - బలముగల, నీర్ - జలముగల, ఆటియుళ - సముద్రమునందు, కిడన్దు - పవ్వలించి, నేరా - ఎదిరించిన, నిశాశగర్ మేల్ - (చురుకైట భులనెడు) రాక్షసులమీద, పేర్ - గొప్ప, కొణ్ణ - చక్రమును, పిరాళ - ఎత్తిన, పిరాళ - ఉపకారకుడు, వరై - పర్వతమును, కుడైకాక-భవముగాను, తోళి-భుజమును, కామ్బాక - కాడగాను (చేపికోస), ఆనిరై - గోపాలకుండలను, కాత్తు-రక్షించి, ఆయర్ - గోపాలకులయొక్క, నిరైవిడైయేత్ - గుమిగుడిసెనవ్వపభములను, శెల్ వాటె - చంపినవిధము, ఎన్నే? - ఎట్లు? ౨౩.

వాచ్య.—ఎల్లత్తుమ్మామ్మాట్టు. (వరైయిత్యాది) మరైకుడైయాకవుమ్ తోళి కామ్బాకవుమ్ పశుక్కవైకాక్క. (ఆయరిత్యాది) నప్పివైప్పిరాట్టికు-ప్రతిబద్ధకమాన ప్పట్టుముపభత్తైయిమ్ ముడిత్తపడి ఎజ్జినే. (ఉరవుడైయిత్యాది) “ఉరవు” ఎన్దు - మిడుక్కు-కు-పేర్. సర్వమెన్దుమామ్. తిరుప్పావ్విడలి లేకిడన్దు. (నేరావిత్యాది) ఎతిరానమధుకైలభర్ మేలేతిరువాటియైవాణ్ణినఉపకారకక. ఇన్ద్రా-అశ్రితర్ క్కువిరోధమ్ వద్దపోతు తన్నుడమ్మనోవ క్కార్యమ్ శెయ్యు మెన్దుపడి.

ఒరుశెయలేయో? (వరైయిత్యాది) వద్దపుక్క-త్తక్కతుకొణ్ణికార్యమ్ శెయవతే!. (ఉరవుడైయిన్) మురుసేర్. (పేరాటియిత్యాది) కైయిల్ తిరువాటియైకొణ్ణి ఇన్ద్రా నోవాతపడి ఉకతోళి నోపరక్షిప్పతే!. ౨౩.

ఆరు.—ఎల్లత్తుమ్మామ్మాట్టు. మేలుక్కు ఆవతారికై ఆరుశిచ్చెడుకొర (ఒరుశెయలేయోవెన్దు). ౨౩.

మూ.—పిరానుక్ పెరుమై పిటరా రతివార్

ఉరాయులకళవనాన్తు—వరాక

తైయిల్ మళవుమ్ పోతావాతెన్ద్రాలో, ఎన్దై

యడిక్కళవు పోన్దవడి.

౮౪.

అథము.—పిరాం - ఉపకారకుడా! ఉరాయ్ - శ్రమములేక, ఉలకు - భూమిని, అళవనాన్తు - కొలిచినప్పుడు, ఎన్దై - అస్తాన్ని మియైనదేవరవారియొక్క, అడిక్కు - శ్రీసాదమునకు, అళవుపోన్ద - సరికొలతగల, పడి - భూమి, వరాకత్తు - వరాహవతారమై త్తిన దేవరవారియొక్క, ఎయిల్ మళవుమ్ - కొమ్మంతకుగూడ, పోతావాలు - చాలనివిధము, ఎన్ద్రాలో - ఎన్ద్రా? ఉక్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిటర్ - తరులు, అర్ - ఎవరైనా, అతివార్ - తెలిసికొనుదురు. ౮౪.

వ్యా.—ఎణ్ణిత్తునాలామ్బట్టు. (పిరానిత్యాది) ఉపకారకనాళ వున్నదైయ పెరుమైయై వేటుశేలరాలతియపోవేమా. (ఉరాయిత్యాది) “ఉరాయ్,” ఎన్తు-భట్టర్ “అనాయాసేన అళవనాన్తు” ఎన్తుఅరులిచ్చేయ్ తార్. ఉలాపియెన్తుమామ్. భూమియిలే. పొరుద్దపట్టెన్నిలుమామ్.(ఎన్దై యడిక్కళవు పోన్దవడి-వరాక తైయిల్ మళవుమ్ పోతావాతెన్ద్రాలో) ఒరు నాళే తిరుచడిక్కుళ్ళే అడగ్గినను తరువెయిల్ ముక్కు పోన్దతిలై ఎల్లిఅతు. రత్తుత్తినళవన్తు రత్తుక్కపారిప్ప. నానొరువనుమే ఉకగుణ్ణళిలేకుమిల్ నీరుణ్ణానిన్దేక్. ౮౪.

ఆరు.—ఎణ్ణిత్తునాలామ్బట్టు. ఉరాయ్ - అనాయాసమాత్రం; ఉరాయియెన్ద్రాయ్ - భూమియిలేపొరుద్దపట్టెన్నితిల్. “ఎన్ద్రాలో - పిటరారతివార్” ఎన్దై యాలే (నానొరువనుమే యెల్లిఅతు). ౮౪.

మూ.—పడి కణ్ణటితయే పామ్బున్దైయినాక్ వుట్

కొడి కణ్ణటితయే కూతాయ్—వడివిల్

పాటి యెన్దు ముళ్ళడక్కి పోతాడు నీరేర్

నెటి నిన్ నెన్ద్రమే నీ.

౮౫;

అర్థము.—నాజుమే - చునసా! పొటియెస్తుజు-పెళ్ళెన్ద్రీయములను, వడివిల్-
శరీరమును, ఉల్ - లోపల, అడక్కి - అణచి, పోతోడు - పుష్పములతోడ, నీర్ -
జలమును, ఏన్ది - ధరించి, నెటి - మార్గమును, నిన్ద - నిలిచియుండెడు, నీ - నీవు,
పాళ్ళుజైయినాన్ - శేషశయనుని, పుట్టాడి - గరుడధ్వజమును, కణ్ణు - నేవించి,
అదీరియే - ఎటుగుదురా?, పడి - దివ్యమంగళవిగ్రహమును, కణ్ణులియే - నేవించి
ఎటుగుదురా?, కూడా - చెప్పము. ౮౫.

వా్య.—అవ.—ఎల్బుత్తెనామ్బుట్టు “పిటారటివార్” ఎన్నా
రైత్తమ్మడైయ తిరువుళ్ళమ్ నానటిన్దిరుక్క వెన్న; నీయుమ్ ఇన్ద్రీయజయమ్
పణ్ణి ఆశ్రయణ త్రిలే ఇటీన్దాయల్లతు సాత్తూర్కరిత్తాయో వెన్దితార్.

(పడియిత్త్యాది) తిరుమేనికణ్ణులియో. (పాళ్ళుజైయిత్త్యాది)
అవనుడైయ పడుక్కైకణ్ణులియో, కూడాన్-శొల్లాన్. (వడివిల్ త్యాది)
శరీర త్రిల్ ఇన్ద్రీయక్కులైన్దైయమడక్కి, వడివిల్లత ఇన్ద్రీయక్కులైయడక్కి-
యెన్దుమామ్. “కణ్ణువాతిరిన్దతోన్ద నేన్” ఎన్నుమాప్పోలే ఎన్నుచుమామ్.
(పోతోడుత్యాది) పుష్పద్వయపకరణక్కులై క్కొణ్ణు ఆశ్రయణ త్రిలే యిత్తి
న్దాయితైన్దైయతే నీ.

నామటియొదిరుక్క పెట్టోపడి ఎన్నెన్న; తిరువుళ్ళత్తెక్కుటి
త్తు, (వడివిల్ పొటియెస్తు ముళ్ళడక్కి) వడివిల్-ఉడప్పిలే యడక్కి. వడి
విల్లతపడి-ఒరుపడిప్పట్టిరా లెన్దుమామ్. ౮౬.

అర్థము.—ఎల్బుత్తెనామ్బుట్టు, పుట్టాడికణ్ణులియే - కణ్ణుయో? ఇన్ద్రీయే యెన్దు
పడి, వడివు - స్వభావమాయో, అత్రాల్ - ఒరుపడిప్పట్టిరానై. ఇత్తై అభిశిష్యయ
కితాన్ (కణ్ణువాతిరిన్దత్యాది).

మేలుక్కు అవతారికైయరుశిష్యయకితార్ (నామటియొదిరుక్క పెట్టో
పడియిత్త్యాది). ౮౭.

మూ.—నీయుమ్ తిరుమకభుమ్ నిన్దాయాల్, కున్దెడుత్తు
చ్చాయుమ్ పని మటుత్త పణ్ణాళా—వాశల్
కడైకటియా పుల్ పుకా కా-మరుపూళ్ళోవల్
ఇడైకటియే పదేలి యిని.

అర్థము.—పాయమ్-మీదబడుచున్న, పొన్నమును, కుడైకట్టి - గోవర్ధనగిరినెత్తి, మలుత్ర-మరుగుజేసి, పణ్బాళా-సాక్షాత్తుగలవాడా!, వాశబ్బాడై-వాకిట, కట్టియా - పోకును, ఊళ్ళుకా - లోపలపోకును, కామర్ - ఆలంకారము కమైన, పూ-అందమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవలూరుమొక్క, ఇడైకట్టి - మధ్యప్రదేశమును, పుర్రీ - పొంది, నీయుమ్ - దేవరవారును, తిరుమకళుమ్ - పిరాట్టియును, ఇని - ఇప్పుడు, నిన్దామ్ - వేంచేసియున్నారు! అల్ - ఆశ్చర్యము. ౮౬.

వ్యా.—అవ.—ఎచ్చెత్తాతామ్బాట్టు. (నీయుమ్) ఇవర్, తమ్మడైయ తిరువుళ్ళు తైక్కుచీత్తు “సాత్తాత్కరిల్లిలైయితే” ఎన్నత్తరియానితే అవక్.

(నీయుమిత్యాది) “తామరైయాళాకిలుమ్ శితక్కురైక్కు మేల్ ఎన్నడియారతు శెయ్యార్” ఎన్ననీయుమ్, ఉన్నుడైయపరికరమ్ నలియప్పక, “నకళిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్నఅవళుమాయ్ సిన్దాయాల్. (కున్దిత్యాది) ఉడమ్మిలే విఘ్నపుక్కమఱుమై మలైయెయెడుత్తుప్పరిహరిత్త నీరైపోలే యిరున్దతు ఇప్పోవు నెరుక్కు. అపేక్షితమాక సుకీనపడి. (వాశలిత్యాది) ఇడైకట్టికు ఉళ్ళుమ్పుఱుమ్బుమ్ కాట్టుత్తీలే యిరానిన్దతు. కాముకరానవర్కళ్ ఉకన్ద విషయ తిన్నుడైయ కణ్ణట్టమ్ పిట్టు పోప్పికమాట్టాతాత్పేలే. (ఇని) ఇప్పోవు. ఇన్దిరుక్కోవలూరిలే నిఱ్ఱిఱు కర్తవలానుభవత్తుక్కన్దితే, సంసార్లైనిరకత్తిల్ పుకామల్ కాక్కవితే.

(నీయుమిత్యాది) ఆశితకత్తుణ్దిల్ ముత్తాడనాననీయుమ్, “అగ్రతస్తేగమిష్యామి” ఎన్న - ఉన్నక్కు ముప్పడుమ్ పిరాట్టియుమ్. (పణ్బాళా) అన్దు అజ్జనే ఉతవిన్దాయ్. (కుడైకట్టియా పుళ్ళేపుకా) అజ్జు అవర్కళ్ ఆపత్తుత్తీర్తాక్; ఇజ్జుతన్నాపత్తుత్తీర్ తపడి. పుఱుమ్బుకాట్టుత్తియోడొక్కుమ్. ౮౬.

ఆరు.—ఎచ్చెత్తాతామ్బాట్టు. ఇడైకట్టికుప్పఱుమ్బు సంసారికళుమ్, ఉళ్ళే ఉపాసకనాన ఋషియుమాతైయాలే, అనన్యపక్షాజనరాన ఆత్మార్కళ్ పుర్రీయి రుక్మిణ ఇడైకట్టిపుర్రీనిన్దానెన్దపడి. “ఇని” ఎన్నమేల్ పాట్టైపుర్రీ అరుళిచ్చు చుకీతా (తిరుక్కోవలూరిత్యాది) ఇన్దు ఇజ్జనేఉరనినామ్. ౮౬.

మూ.—ఇని యార్ పుకువారెళునరకవారళల్

మునియాతు మూరిత్తాల్ కోమిన్—కనిశాయ

క్కన్జైత్తీన్దతోళాన్ కనైకకళైకాణ్బుత్తు.

నన్జత్తీన్ద నావలమ్ శూన్ నాడు.

౧౭.

అగమ.—కని - (వెలగ) పండు, శాయ - పడునట్లు, కన్జ-వత్తా (సురుని), ఎత్తీన్ద - విసిరివేసిన, తోళాన్ - భుజములగలవానియొక్క, కనై - (ఆభరణ) ధ్వని గల, కళుల్ - తిరువడికళును, కాణ్బుత్తు - నేపించుటకు, నావల్ - నేరేడుచెట్టు నడయందలి, శూన్ - విశాలమైన, నాడు-దేశము (జంబూద్వీపము), నన్జ-చక్కగా, అత్తీన్దతు - (ఉపాయమును) పరిశీలించెను; (గనుక) ఎత్తు - ఏడైన, నరకమ్ - నరక ములయొక్క, వారళల్ - ద్వారములందు, ఇని-ఇక, పుకువార్-చూరువారు, యార్-ఎవరు? మునియాతు - కోపింపక, మూరి - భృశమైన, తాల్-విగమలను, కోమిన్-వేయుచు.

౧౭.

వా.—ఎచ్చైత్తేమాన్బుత్తు. (ఇనియిత్యాది). ఎళునరకవారళల్ని అతు-కిళర్ పుచ్చురియ్యైత్తేన్ద నరిక మెన్నపుమామ్; ఏళువకై నరక మెన్న పుమామ్. (మునియాతు) యమభటుడైయ కోవత్తుక్కు ఇనిఫలమిల్లై యెన్గిఅత్తు. (మూరిత్తాల్ కోమిన్) ఇనిప్పకువారిల్లై, మిడుక్కుడైయ తాళై కోగళైత్తో, (కనిశాయవిత్యాది) కనైకకళైన్దతు - ఇలక్కైక్కు-త్తీన్ద నడక్క-అపోత్తు తిరువడికళిన్ ఆభరణధ్వనియై జమ్బూద్వీపమానతు నన్దాకవత్తీన్దతు. నన్దాకవత్తై - సంసారత్తిరిన్దమ్ పోకోమెన్బిరుక్కై; ఉక్కిన్దరుళిన దేశమిల్లున్దాయిత్యేన్ద అసూయైవణ్ణా లే పొలుత్తిరుక్కై.

(ఇనియిత్యాది) ఎచ్చై పదత్తుక్కు అళిపుశోల్లువలే! ఎన్దుపాడి యాతే. (కనైకకళిల్) ఆభరణవోల. నావలమ్-జమ్బూద్వీపమ్. [ఏకాం ధరణిమాశ్రితా] ఒరుపడుక్కైయిలేయిరుప్పార్క్కు భయమున్దో. ౧౭.

అరు.—ఎచ్చైత్తేమాన్బుత్తు. కీన్ వాక్యతై వివరిక్కితార్ (ఉక్కిన్దరుళినదేశమి త్యాది). అసూయై ఎన్దతు - భగవద్విట్టు క్కళైకైయాలే దివ్యదేశతైవిట్టు దేశాన్ద రత్తేపోతల్; అగ్గిరు అతీతయగ్గణ్ణాల్ ప్పాణ్ణాగమ్ పణ్ణాతల్. పాడియాతే - అత్తొరైప్పాడియాతే. దివ్యదేశమున నాట్టిలిరుప్పమాత్రమ్ పోరుమొప్పెన్న్; అరుళి చెయ్కేతార్ (ఏకాంధరణిమిత్యాది).

౧౭.

మూ.—నాడిలుమ్ నిన్నడియే నాడువణ, నాడోలుమ్
 పాడిలుమ్ నిన్ పుకట్రోపాడువణ—శూడిలుమ్
 పొన్నాట్టియేబ్బినాన్ పొన్నడియే శూడువేలున్
 ఎన్నాకిలెన్నేయెనకున్ .

౧౮.

అర్థము.—నాడిలుమ్ - ఆశోదినను, నిన్ - దేవరవారియొక్క, అడియే -
 తిరువడికళుసే, నాడువణ - ఆశోపడునును, నాడోలుమ్ - ప్రతిదినమును, పాడిలుమ్ -
 పాడినను, నిన్ పుకట్రో-దేవరవారికిరిసే, పాడువణ - పాడుదును, శూడిలుమ్ - శిరసా
 వహించినను, పాన్ - అండమైన, అట్టి-చక్రమును, ఎన్నినాన్-ధరించినవానియొక్క,
 పొన్నడియే - తిరువడికళుసే, శూడువేలున్ - శిరసావహించెడు, ఎనకున్ - దాసు
 నికి, ఎన్నాకిల్ - ఎమైనను, ఎన్? - ఏమి?.

౧౯.

వ్యా.—ఎన్నితెట్టామ్బట్టు. (నాడిలుమిత్యాది) నిన్నెక్కిలుమ్
 డక్షతిరువడియైయే నిన్నెప్పణ; ఎప్పోతిమ్ పాడిలుమ్ ఉన్నుడైయ. పుక
 ట్రయే పాడువణ. (శూడిలుమిత్యాది) ఒన్జైచ్చాడిలుమ్, తిరువాడియే
 ద్దిన ఉన్నుడైయ విలక్షణమావ తిరువడికలై చ్చూడానిన్ద వెనకు-పరమ
 పద త్రిలే పోనాలుమ్ వాఙ్మనఃకాయజ్ఞళ అక్లేప్రవణమాకైయాకచ్చైయ
 వతు, అతు ఇక్లేపెల్లీనాళిల్ ఎనకున్ ఇక్లే యిరుక్కై నల్లైర్నితార్.
 అవణ పడిక్కు సంసారికళి పడియోప్పార్ త్రాల్ యమనుక్కు అవకాశ
 ముడ్డాయిరున్దతు. “తేనమైత్రిభవతు” ఎన్టుమ్, “యదినా” ఎన్టుమ్ శోల్ల
 త్తలైయఱుప్పణ్ణిలనో. (పొన్నడియే) ఇతువేప్రయజనమాక వాక్కా
 యజ్జలైయొట్టియనిన్నెక్కిలుమ్. (ఎన్నాకిలెన్నేయెనకున్) నాట్టార్ నర
 కమ్ పుకలెణ, తవడి లెణ. ఆరానుమ్.

౨౦.

అరు.—ఎన్నితెట్టామ్బట్టు. “శూడువేలున్” ఎన్దతు-మానసమాక చ్చూడు
 కైయొచ్చొళ్ళి, ఇప్పడి మానసమాక చ్చూడువార్ కున్ ఎన్దపరగతమాక్కుణిటార్ (అవణ
 పడిక్కిత్యాది). ఇప్పడి నిన్నెత్తమట్టిలే అవనై పెఱులయిరుక్క, అతువుమ్ శెయ్యా
 మ్మయాలేయమనుక్కు అవకాశముడైనపడి. ఇప్పడి అల్పనుకూళ్ళులే అవకాశార్క
 శెయ్యలయిరుక్క ఇన్దపేరుడ్డోడెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్ణిటార్ (తేనమైత్రిత్యాది).
 శూడుకై మానసప్పల్లొక్క ఆరుళిచ్చెయ్ణిటార్ (వాక్కాయజ్జలైయొక్క).

(ఎనక్క - ఎన్నాకిరై) ఇప్పుడి అల్పనుకూల్వత్తిలే పెలలాయరుక్క ఇత్తైయిల్ల
క్కిఱ సంసారికళే పడి ఎనక్క ఏతానాల్ తావిల్లై; అత్తై ఆరాయ క్కార్వ మిల్లై
యెన్ట పడి. ఆరాన్దు-ఇప్పుడి ఆర్ తాక పిఱరుక్క మఃఖిప్పడువారెన్ట పడి. ౧౮.

మూ.—ఎనక్క-వారారారువరే, ఎమ్మెరుమాన్

తనక్కావాక్ తానే ముల్లెల్లాల్—పునక్కాయామ్

పూమేనికాణ ప్పొతియవిళుమ్ పూవైప్పు

మా మేని కాట్టుమ్ వరమ్.

౧౯.

అగము.—ఎనక్క - దాసుగికి, ఆవార్ - సమానమైనవారు, ఆరారువరే? -
ఒక్కైన నెన్నరున్నారు? ఎమ్మెరుమాన్ - నన్నేలినవారు, తానే-స్వయముగ, తనక్క
ఆవత్తల్లాల్ - తనకు సరిపోలునేగాని, ముల్లు - పేరుకలదా? (నాకు సరిపోలునా?)
పునమ్ - స్వస్థానమందుండెడి, కాయామ్బా - ఆతనీకు సుమముయొక్క, మేని - వల్ల
మును, కాణ-చూచుచుండ, పొతియవిళుమ్-వికసించు, పూవైప్పు-పూవైయనుపుష్పము
యొక్క, మేని-వల్లమును, మా - న్లాఘ్యమైన, మేని-దివ్యమగ్గళవిగ్రహమును, వరమ్-
చక్కగ, కాట్టుమ్ - చూపించును. ౧౯.

వాఱ్.—ఎణ్ణత్తిప్పుతామ్బాట్టు. (ఎనక్క-తాళిది) ఎన్నోడొప్పా
రారువరుమిల్లైయితే ఎన్నపుమామ్. ఎనక్కా వారెవ రెన్నపుమామ్.
ఎన్నోడొప్పారారువరుమిల్లై యెన్ట నీర్ శొల్లువా నెకై! పరమచేతననుజ్ఞే
యెన్నిల్; (ఎమ్మెరుమానితాళిది) ఎన్నోడొత్తారిల్లైయెన్టేని త్తనైయల్లతు,
ఎమ్మెరుమానుడైయడయర్ తియిల్లై యెన్టేనో. నీర్ ఎన్నోడొప్పారిల్లై యెన్ట
శొల్లిల్లు ఎత్తాలేయెన్నిల్; వనోడు సదృశమాన పదార్థజ్ఞు వర్తిక్కిఱ
దేశ త్తిలే నిన్టేక, ఓరడియన్టోకుత్తైయనిన్టతు. అవక ఎన్ట పాత్తొక్కరి
క్కుమన్తనైయన్టో వేణ్ణువతు. (పునక్కాయామ్బా మేని) పునత్తిలే
నిఱ్ఱిఱ కాయామ్బా మేనియై. (కాణప్పొతియవిళుమ్ పూవైప్పు)
కాణక్కాణ అలరానిన్ట పూవైప్పు ఇత్తైయిరణ్ణుమ్ అవనుడైయవరమాన
మామేనియై కార్టానిన్టతు. నాట్టార్ కు నిన్టైక్కైయిలుళ్ళ వరుత్తమ్
పోరుమ్ ఎనక్క-మఱక్క. నాను మొరువనే. వరమాక-తన్నిలుమ్ విశద
మాక వెన్టమామ్.

౨౦.

ఆరు.—ఎచ్చిల్లాశ్చతామ్బట్టు. ఎనక్కు-హితపరర్ ఎవర్, ఈశ్వరనై యెఱ్ఱియ
వారువరుమిల్లై యెఱ్ఱుఱరణ్ణామగ్గమ్. సదృశపవాగ్గమ్ - కాయామ్బాముతలాననై. అవ
ర్ణాగ్గక్కుణ్ణు ధరిక్కులాయరుక్తైయాళే ఎన్నోడోప్పొరిల్లై యెఱ్ఱపడి. అవర్ణాగ్గ
క్కుణ్ణుధరిక్కుప్పోమో, అవనైక్కాణవేణ్ణావో పెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఓరడియ
న్ణోవిత్తాది), కుత్తై - ప్రత్యక్షమాక అవనైక్కాణామ. ఆనాల్ వేణ్ణుశతెన్న; ఆరు
ళిచ్చెయ్కిటార్ (అవనైక్కాణాది). సదృశపవాగ్గగ్గై అవనాకక్కుణ్ణు సాక్షాత్కరి
క్కుమత్తనై యెఱ్ఱపడి. (ప్రతియెఱ్ఱువ) కాణప్పొరియ-కణ్ణి కాణప్పెన్ణ పడి. పూక్కుళే
కాట్టుకైయాళే మఱిక్కువరుమై.

౯౯.

మా.—వరత్తాల్ వలి సనైన్దు మాతవ నిన్ పాతమ

శిరత్తాల్ వణ్ణానామెన్నే—ఉరత్తినాల్

ఈరరియాయ్ నేర్ వలియోనాయ్ ఎరణియనై

ఓరరియాయ్ నీయిడన్దరూక్.

౧౦.

అర్థము.—మాధవ! - లక్ష్మీవల్లభ! , ఈర్-నీల్పబడిన, ఆయామ్-శత్రువై,
నేర్ - ఎదురుగ, (నిలువదగిన) వలియోనాయ్-బలవంతుడైన, ఎరణియనై-హిరణ్య
కశిపును, ఓర్ - అద్వితీయమయిన, ఆరియామ్ - సేవామై, ఉరత్తినాల్ - బలము
చేత, ఊన్ - మదింపిన (శరీరమును), నీ-దేవరవారు, ండన్దరూక్ - ఓల్చినది,
వరత్తాల్ - వరముచేసిన, వలి - బలమును, సనైన్దు-మదింప, నిన్-దేవరవారియొక్క,
పాతమ - తిరువడకళను, శిరత్తాల్ - శిరముచేత, వణ్ణానామ్-నమస్కరించకుండను,
ఎన్నే? - అనియో?

౯౦

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాటామ్బట్టు. (వరత్తాల్) నరసంహారా
పియాన ఈశ్వరనుడైయి ఆశీతఃరోధి నిరసన శీలత్తైయుమ్ వాత్సల్యత్తై
యుమ్ అనుసర్దిక్కిటార్.

(వరత్తాల్ వలిసనైన్దు) వరత్తాలే తనక్కుమిడుకుల్లాకనినైత్తా
నల్లతువరజ్జొడుత్తవర్ కళే శక్తి భగవదధీనమెన్ద్రుణ్ణిలన్. (మాతవ) వర
జ్జొడుత్తవర్ కళాలుమ్ వణ్ణప్పడుమవన్. (నిన్ పాతమిత్తాది) అవనిట్ట
వుక్కు వెఱుక్కిటార్. (ఉరత్తినాల్ రరియాయ్) మిడుక్కాల్ ఈరప్ప

డుమ్, అరియాశవక్ - శత్రువానవక్. పెరియశత్రువెన్ఱుమామ్. (నేర్ వలియోక్) నేరేవలియాన హిరణ్యవై. (ఓరరియాయ్) నాట్టిల్ నడైయా డుమ్ సింహవన్ఱు, తన్నుడైయ ఇచ్చైయా లే పిఱన్ఱ సింహ మెన్ఱుమామ్. ఓరప్పడుమ్ అరియాన్-ఎల్లారుమ్ ధ్యానమ్ పన్ఱుమ్ సింహ మెన్ఱుమామ్.

(వరత్తాల్) దేవక్ కల్ వరత్తై మిడుక్కా కని వైత్తా. వణక్కు పిత్తు కొళ్ళుమ్ విషయమిరుక్కున్నట్టి. (వణక్కా నామెన్ఱే) పిత్తై పక్కల్ పరివుతప్పచ్చెయ్ తోమ్, ఎన్నా మెన్ఱుమామ్. ఉక్ వన్ఱు అళియా మైక్కెన్ఱు నూమ్. (ఈరరి) పెరియశత్రు. (ఓరరి) సింహాట్టిల్ ఒప్పప్పడిక్క వొన్ఱైతు.

౯౦.

అరు.—తొన్ఱ్ఱా తామ్మట్టు. 'ఓర్' ఎన్ఱు - విచారమామ్ (చైచ్చియా లే యెన్ఱుతు). పరివుతప్పచ్చెయ్ తోమ్-పరివుతప్పచ్చుడి దణ్ణిత్తోమ్ ఎన్నుచు సుతాపమిల్లా తవ నెన్ఱుతల్; వణక్కా మైయా లే తక్ నన్ఱుచాన హిరణ్యనుక్కు స్వరూపనాశం వారా మైక్కెన్ఱుతల్. విరోధి నూన శరీర తైప్పి క్కి నా నెన్ఱుచడి.

౯౦.

మూ.—ఉం న కుర మైయు లుల్ పు కిర రుల్ నీక్కి

జ్ఞానమృడర్ కొలీఱి నాడోటుమ్—ఎన

మరువా యులకిడన్ఱ ప్పూత్తయ్యా పాతమ్

మరువా తార్ క్కున్ఱొమో వాక్.

౯౧.

అర్థము — ఉక్ - మూలనయమైన, కురమైయిల్ - శరీరమనెడు గుడిసె యందు, ఉళ్ళుక్కు - లోనల ప్రవేశించి, ఎరుల్ - అజ్ఞానాంధకారమును, నీక్కి - పొగొట్టి, జ్ఞానము - జ్ఞానమనెడు, శుడర్ - దీపమును, కొళ్ళి - పెట్టి, ఎన్ఱు - వరాహముయొక్క, ఉరువాయ్ - రూపముగలవాడై, ఉలకు జగత్తును, ఎడన్ఱ - వేటుపఱచిన, ఉట్టియాక్ - ప్రళయకాలమును వేంచేసియున్న వానియొక్క, పాతమ్ - శ్రీపాదములను, నాడోటుమ్ - ప్రతిదినమును, మరువా తార్ క్కు - పాదనివారికి, వాక్ - పరమపదము, ఉన్ఱొమో - లభించునా?

౯౧.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాల్ తోరామ్బట్టు. (ఉనకురమై)
 పరమపదమ్ స్వయత్నసాశ్యనన్దు ఎన్దవోపాతి ఇచ్చెయిమ్ వేణ్ణావో
 వెన్దిటతు. హేయత్తిలే హేయతాబుద్దియిమ్, ఉపాదేయత్తిలే ఉపా
 దేయతాబుద్దియిమ్ వేణ్ణావో పేర్దుకు.

(ఉనమి త్యాది) శరీరజ్జడ్డ తెల్లమ్ పొల్లా తా యిరుక్కచ్చెన్ తే
 ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్దుపోలే యిరుప్పొన్దున్దు, అన్దవిరుళ్ శరీరతె అవ
 గాహిక్కబప్పేమ్. (భానచ్చుడర్ కొళి) జ్ఞానమాకటపిళ్ళై ప్రకాశి
 ప్పిత్తు. ఇతినుడైయ హేయతైయిమ్ అన్యథాజ్ఞానమిమ్ యథాభాజ్ఞాన
 త్తాలేపో. ఆక, యథార్థజ్ఞానపూర్వక క పరజ్ఞానమ్ వేణుమ్. (నాహో
 టుమి త్యాది) నోవుపట్టపోతే ఉతవినవనాయ్. ఇవైయిల్లాతవన్దుతానుణ్డాయ్
 రక్షిక్కుమవనుడైయ తిరువడికళిల్ రుచియిల్లా తార్క్కు ముణ్డోపరమ
 పదమ్. (నాహోటుమ్) అవక్ ఆభిముఖ్యమ్ పుణ్ణకటపడిన్దు అనుసద్దిక్క
 వైముఖ్యశక్తైయిణ్డో. జీయిర్ తిరువడికలై ఆశ్రయిత్తురుప్పొనారువైన్దు
 వక్వర, “నీపలనాళ్ వర త్తవిర్ వ్దాయ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్య; “నీర్ బరుకా
 లరుళిచ్చెన్ తపడిన్దు న్దనై త్తిరుక్క వ్దయైయాతో” ఎన్దు; “నమ్మిక్కై నిలై
 యిలే వర్ధిక్కటతామ్ మాణ్డు, “నాహోటు సేనత్తురువాయలడిన్దు ఉత్తి
 యాక పాతమ్ మరు నా తార్క్కుణ్డో మోవాక్” ఎన్దిటపి ప్పట్టుమ్ క
 డువాయ్! కేట్టిటియాయో” ఎన్దితార్. తుచియిల్లా తార్క్కుమ్ వ్రవైమణ్డుమ్
 కిడైక్కుమో.

కీటితాప్పట్టు రుచియిడైయవను క్కుత్తనపడి. (ఉనకురమై)
 హేయమాయ్ అప్రమాయ్ అస్థిరమాయ్ అనర్థమాయ్ అకవాయ్ తెరి
 యాతపడి మేలే తోలైవైత్తు మినుక్కి, ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్దున్దు తోర్
 మున్నుడి యిరుక్కిటవితై ఉళ్ళపడియే అనుసద్దిత్తు, అపురుషార్థమెన్దుమ్
 పురుషార్థవిరోధియెన్దుమ్ పేర్దు. “హేయన్నిన్దు” ఇత్యాది. (భానచ్చు

డర్ కొల్లె) ప్రకారియానః తామరైయాళ్ కేళ్వనారువనైయేనోక్కి.
(ఏనమిత్యాది) ఇత్తలై నిన్దయాశపోతుమ్ నిన్దైత్తిరున్దు నోకు-మవక్
విరోధియాన ఇవాక్కారత్తై యన్టోతుడైత్తతు. “ఏనత్తురువాయిడన్ద-
భానప్పిరాన్.” ౯౧.

అరు.—తొణ్ణాగిరీరామ్బట్టు. అవగాహితై - శరీరగోషక్తై యతీక్తై.
ఊర్చియాన్ - సంహరకాలత్తిలుమ్తాన్ ఉగనాయ్ రక్షిక్కుమువక్. నాడోటువ్
మరువవేణుమెన్నుమకుక్కు సంవాదమాక అరుళిచ్చెయ్కేటార్ (జీయరిత్యాది).

నాడోటువ్ మరుచ్చైక్కుప్పణ్ణిన్ ఉపకారమేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కేటార్
(ఇత్తలై యిత్యాది). విరోధిప్రపొక్కి ఉపదేశితైక్లైయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కేటార్
(ఏనత్తురువాయిత్యాది)

మూ.—వానాకి తీయాయ్ మఱికడలాయ్ మారుతమాయ్

త్రేనాకి స్పాలామ్ తిరుమాలే—ఆనాయ్చ్చి

వెణ్ణైయ్ విఱుక్కి నిత్తైయ్మే, మున్నోరునాళ్

మణ్ణైయ్మిథ్ నవయిలు.

౯౨.

అగను.—వానాకి - ఆకాశస్వరూపుడగును, తీయావ్-అగ్నిస్వరూపుడగును,
మఱికడలాయ్-సముద్రస్వరూపుడగును, మారుతమాయ్-వాయుస్వరూపుడగును, తేనాకి-
తేనవతెరస్వరూపుడగును, పాలావ్ - పాలువతెభోగ్యుడగునునైన. తిరుమాలే! - లక్ష్మీవల్ల
భుండా!, ఆన్ - పశువులను నమ్ముకొనియున్న, ఆయ్చ్చి - గొల్లదానియొక్క,
వెణ్ణైయ్ - వెన్నను, విఱుక్కి - ఆరగింప, మున్నోరునాళ్ - మునుపాక దినము, -
మణ్ణై-భూమిని, ఉమిథ్ న - కక్కిన, వయిలు-కడుపు, నిత్తైయ్మే-నిండునా? ౯౨.

నాన్.—అవ.—తొణ్ణాగిరీరామ్బట్టు. (వానాకి) అవ్వవజాతకళితే
అవతరిత్తు అతిలుళ్ళారుడైయ్ ధారకమే తనకుఁ ధారకమాయరుక్కి-ఱ
పడి. శ్రీవరాహమానానాకిల్ కొరైక్కిఱుక్కు భారకమామ్; ఇడైయనా
నానాకిల్ వెణ్ణైయ్ ధారకమాయరుక్కి-ఱపడి.

(వానిత్యాది) పళ్ళభూతజ్జలాలే ఒరుఅణ్ణమాయ్ అణ్ణాన్దర్వర్తి
కళాన పురుషకళుక్కు నిర్వాహకనాయ్. (తేనిత్యాది) “సర్వరసః”
ఎన్నిజపడయేపిరాట్టియోడేకూడ పరసపడ త్తిలే యిరుక్కి-ఱవనె, ఉభయ

విభూతియు క్తనాయుర్క్కిఱ విరుప్పకుఁ ఁచ్చేరుమో ఓరిడైచ్చి వెణ్ణెయై
విఱ్ఱుఱ్ఱై. (మున్నిత్యాది) ప్రళయజ్ఞోత్థాతపడి వయిరబీలేవైత్తు వెళి
నాడు కాణిప్పటమ్బేయుమిత్తన్దు రక్షిత్తవయిటు. ఇత్తనై వెణ్ణెయాలేనిత్తై
క్కివేణ్ణియిరున్దుతో, పిన్నైఱ్ఱవయిరణ్ణై వణ్ణానుకిఁడ మాట్టాయో
వెణ్ణిఱ్ఱార్.

రుచియుడైయారోడు సమ్మన్దముళ్ళతోన్దాలల్లతు ఉభయవిభూతి
యోగమ్ కుత్తైపట్టిరుక్కు నవనుడైయ రుచికోల్లుకిఱతు. (ఆనాయ్
చ్చివెణ్ణెయ్) ముడైనాటుమ్ వెణ్ణెయ్. (నిత్తైయుమే) కుత్తైకుఁ మిట్టులడై
క్కివేణుమ్. సంసారికళుక్కు ప్రళయమ్బాలే అవనుక్కు వెణ్ణెయ్ పెత్తా
విడిల్.

౯౨.

ఆరు.—తోన్ణూరబీరజ్జామ్మట్టు. వణ్ణాఱ్ఱాళియిల్ ఎప్పోతుమ్ కళ్ళతోయ్
క్కిఱతే స్వభావమాకైయాలే, వయిరణ్ణైవళర్క్కిమాట్టావీర్వణ్ణాఱ్ఱైయిలే
కొడుత్తార్ ఎప్పోతుమ్ కళ్ళియైడైన్దుళాకవాగై. వయిటుఱ్ఱాళిసానమ్. (నిత్తైయుమే)
ఎత్తత్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (రుచియుడైయారోడిత్యాది).

౯౩.

మూ.—వయిటళిల వాళురువివన్దానై యజ్ఞ

ఎయిటిలక వాయ్మడిత్తై తేఱ్ సీ—సోటియుకిరాలే

పూవడివై యాడళిత్తై సొన్నాళిక్కైయా, నిఱ

శేవడి మే లీడళియ్ చెయ్దు.

౯౩.

అర్థము.—పూ - పుష్పముయొక్క, వడివై - ప్రకారమును, యాడళిత్తై - తిర
స్కరించిన, పొణ్ - స్పృహణియైన, అళి - చక్రమును, 'కైయా' - శ్రీహస్తము
నందుగలవాఁడా, వయిటు - కడుపు, అట్టల - మందునటుల; వాళి - కత్తిని, ఉరువి.
దూపికొని, వన్దానై - వచ్చినవీరకావ్యసురుని, అజ్ఞ - భయపడునట్లు, నిఱ - దేవర
వారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱునైన, ఆడిమేర్ - శ్రీపాదములమీద, (తోసకొని), పొణ్ -
నానావర్ణములుగల, ఉక్కిరార్ - సఖములచేత, ఈడళియ్. శిథిలమగునట్లు, శేర్దు.
సంహరించి, ఎయిటు - దస్తములు, ఇలక - ప్రకాశించునటుల, సీ - దేవరవారు,
వాయ్మడిత్తై - తిరుప్పవళమునుమడుచుకొనినది, ఎణ్ - ఎందుకు?.

౯౩.

వాఁ.—అవ.—తోఱ్ఱొఱుఱుమూఱ్ఱామాబ్బటు. (వయితేత్యాది)
కీటాబ్బటే, ఆశ్రితవాత్సల్యమ్ శోభింబు; ఇతల్, ఆశ్రితవాత్సల్యకార్యమాన
అవర్కళ విరోధికళ సక్కలుణ్ణాన శీఘ్రమ్ శోల్లుకిఱతు.

(వయితేత్యాది)వయిఱుళులుకిఱతు అర్కెన్మిల్; అహ్మరుకుఁ;-
మున్నురునాళ్ హిరణ్యశేయతతాయీరా తే తమ్ముడైయ ఎలిరే వాళు
మురువిక్కిణ్ణు పుఱప్పటాబ్బటే యిరుద్దపడి. “ఎన్దుమెప్పిళ్ళెక్కుత్తీ
మైకళ్ శెన్మవార్కళ అజ్జనమావర్కళే” ఎన్నిఱపడియే. (వదానై)తమ్ము
డైయ మేలే వదాబ్బటే యిరుక్కిఱపడి. (పూవడివై యాడబ్బిత్తపాన్నా
ట్టిక్కైయా) సోమూర్యత్తాలుమ్ అమికాలుమ్ పూవైక్కిఱ్ఱిదుత్తువతాన
కైయిలే తిరువాఱ్ఱియై యుడైయవనే. (పాఱిఱుగిరల్) పార్ త్తపడియే
యిరుక్కు వేణ్ణియిరుక్కిఱ డికిరాలే. (నిఱ శేవడిమే లీడబ్బియచ్చెంబు)
ఎన్నుమ్ నాణ్ణళ్ అళైప్పటప్పొరుకిఱ తిరువడికలివే అవనైప్పట్టు, ఇని
మునైయాశపడి ముడిత్తు. (ఎయిటిలకవాయ్ మడిత్తతెన్) పిరాట్టి
మార్క్కుమ్ సంభోగత్తిల్ తిరుముత్తుత్తోఱుత్తపడి పణ్ణుమ్స్సితమ్ వేణ్ణా,
ఎయిఱుళోఱుమ్బుడి క్కడాక ప్పణ్ణినహసత్తైక్కణ్ణాల్ అతువేఅమైయు
మెన్నుప్పడి యిరుక్కిఱవాడైయమడిత్తతెన్. ఉనక్కుమ్ శీఘ్రత్తుక్కుమ్
విషయముణ్ణో? ముడిత్తపిన్నుమ్ శీఘ్రమ్ మాఱాఱొడివలే! ముడిత్తాల్
శీఘ్రమ్మాఱువతు తన్నళ్ళవుక్క. “శ్వయికిళ్ళిఱనూపన్నే” ఎన్నుమ్
విషయజ్జలిన్దు. “అథరామే వహతేజాః” “కోడియవాయ్విలగ్గిన్నుయిర్
మలగ్గక్కొణ్ణు శీఘ్రమ్” ఎన్దు-శరణాగతర్ కుఁ ధ్దణ్ణమాన ధనమావతు
ఆశ్రితార్థమాన హిరణ్యనైప్పుఱుప్పణ్ణుమ్ శీఘ్రమ్.

అవ.—“ఎజ్జ నేయయ్వర్ తానవర్ నినైన్దాల్” ఎన్దు-సరసంహత్తై
క్కణ్ణుఅసురరాతు సజాతియాకప్పడుమ్ పాళై, అవనైక్కణ్ణుననుకూలర్
పడుప్పడి.

(వయిలుల) "అస్తాక హస్తున సంశయః, రాక్షసో భ్యేతి" ఇత్యాదివత్ తనిత్తనియే శోల్లిల్ ఒరువరల్లావారువర్ పిఱ్ఱుక్కిలుమామ్ ఎన్ఱు వేర్పుమీలేనదియ. (సొటియుకిరాల్) భోగత్తుక్కు పకాన్తమాన అథ కైయుడైయ అఱుకాళి ఎన్నుతల్; తిరునాళిపడికొన్ఱువమ్ కైయెన్ను తల్. (శెడ్రువైత్తు వాన్ఱు పడిన్ఱు తేకన్) సక్కల్పమ్ తపిన్ఱు తిరునాళి తపిన్ఱు తిరువుకిరాల్ పిళన్ఱు పణత్తిక్ ముఖత్తిలే నానుడికొన్ఱు తే!.

ఆరు.—తొన్ఱొమ్మ ముమాన్ఱామ్మమ్మ. ఇప్పడి భేతరామ్ మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణిస పేరుణ్ణోవెన్ఱు, ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎన్ఱు మేళా పిత్తెక్కిత్తాది). ముడిన్ఱు పిన్నుమ్ శీర్మమ మాతామైక్కు పాతువైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (మడిత్తాలిత్తాది). ఆరేత విరోధమాక కొన్ఱొమ్మమ్మ ఆరిక మెన్ఱు మత్తుక్కు ప్రమాణ మరుళిచ్చెయ్కితార్ (అథరామ ఇత్యాది).

మేలుక్కవత్తారికై ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎన్ఱు నేయువరిత్తాది). "అస్తాక హస్తుమ్" ఎన్ఱు బహువచనముక్కు త్రాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (తనిత్తనియే యిత్యాది). ౯౩.

మూ.—శెడ్రోడు తీవిట్టిత్తు చెన్ఱు పిన్ఱు వేళులకు

పెడ్రోవైయావెన్ఱు వాయ్కొన్ఱు—మగ్గళమ్

మత్తైయవల్కు కాట్టియమా యివనైయల్లాల్

ఇత్తైయను మేత్తా తెన్నా.

౯౪.

ఆగమ.—మున్ఱు - లేటి, తీవిట్టిత్తు - సెప్పలురాలునట్లుచూచి, శెన్ఱు - (తన వద్ద) చేసిన, చెన్ఱు పిన్ఱు వేళులకు - ఈయెడులోకములను, శెడ్రుమ్ - సహించి, మగ్గళు - దానిమీద, ఇవైయావెన్ఱు - ఇవియేయని, వాయ్ - తిరుప్పవచనును, అక్కొన్ఱు - తెలిచి, మగ్గళమ్ - సకలమును, మత్తైయవల్కు - వైదికుడైన మార్కుండేయునికి, కాట్టియ - చూపించిన, మాయవనైయల్లాల్ - ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుడైన శుర్యేశ్వరునిదక్క, ఇత్తైయను - కొంచెమైనను, ఎన్నా - నానాలుక, పత్తాళు - స్తోత్రమణేయము. ౯౪.

వ్యా.—ఆవ.—తొన్ఱొమ్మ ముమాన్ఱామ్మమ్మ. (శెడ్రోడు) ఇప్పొట్టు, కిషాపిట్టిల్ పుత్తాన్తమాకవుమామ్; ఇన్ఱువైశ్వరాప్యమ్ మర్యో ధనపదస్సలే కాట్టినతొకవుమామ్; మార్గజ్ఞేయ భగవానుక్కు ఇతడై యిత్తెవయిమ్మీలే యిరున్దపడయై కాట్టినదొకవుమామ్. "తదవశ్య మహంసర్వం తస్యకుక్షౌమహత్తనః" ఎన్నిటపడియే.

(శెన్నెలొన్దు తిరిగిత్తు) ఎన్దు-నీయొరుయొతువరవిడ వేణ్డా వెన్దు
మర్యోసనాదికలై ప్పీటిప్పూర్ త్తపడి యాకపునామ్. (శెన్దవిత్తాది) నర
కిల్ పాపకర్తమ్ పోక్కుకై కైన్దు సజగల్పమ్ వేణ్డా. (మత్తెయవల్కు)
శ్రీమూర్తి జేయ భగవానుక్కాకపునామ్ ; భీష్మవ్రోణాదికళాతల్.
“సామాన్యత్యాయమ్.” (ఇత్తయేనుమ్) పరవ్యూహాదికలితపోకాతు.

అరు.—తొణ్ణాల్ నిన్నామామ్మ. వేణ్డా వెన్దునొన్దు మర్యోసనాదికలై వధన్,
భీష్మాదికలై కోపిత్తుప్పూరాణి సామాన్యమాక ప్పూర్ కైన్దు విషయమన్దాకలై.
(వామత్తాన్దు) దుర్యోధనపక్షత్తిల్ పోయ్యాసనపేరైయి లభిశ్వనూపత్తెక్కాట్టినతు;
మత్తెయవల్కుమ్ వామైతివెన్దు కాట్టుకై.

౯౪.

మూ.—నానాయిలుణ్డే నమోనారణావెను

ఓవాతురైన్దు మురై యుణ్డే—నూవాగ

మాక్కరికిన్దు శ్చెల్లుమ్ వక్రై యుణ్డే, ఎన్నొరువర్

శ్రీక-తిక్క-శ్చెల్లుమ్ తిలుమ్.

౯౫.

అగము.—నా - నామక, నాయిలు - నోటిలోనున్నదే; ఓవా-విషువక,
నమోనారణావె - నమోనారాయణుని ఆని, మురైన్దు - చెప్పి, ఉరై-
శిరుచున్నను, ఉణ్డే-ఉన్నదే; నూవాగ - చుట్టులనీ, మా-త్రేయమైన, కతిక్కా-
(నూత్) నూర్గుమనగు; కైన్దు - పోవుట, కైన్దు-పాయము, ఉణ్డే-ఉన్నదే;
ఒరువర్ - ఒక్కరు, శీక్కరికిన్దు - సుప్రమాగము (నరకము) లగు, శెల్లుమ్ -
నాడు, తిలుమ్ - ప్రకారము, ఎన్ - ఎను (అర్చియము).

౯౬.

* నారాయణేన సుప్రసన్నానాగి వశవర్తనః । తథాపి నరకే ఘోరే
పర్యవసేషమనృతమ్.

అరు.—అరు.—తొణ్ణాల్ నొన్దు నూమామ్. (నానాయిల్) ఇతు
విడప్పకాతాయుర్దను. ఇతు కిల్ పోక్కు నాయిర్దను. ఇతుక్క-ఎజ్జనై
విలక్కడియ్యుత్తాపడి; అవరికరరాయిర్కిల్ శెయ్యలవత్తలైయితో
యెన్నిల్; ఈశ్వరక ఒరువరికరమ్ తేమప్పజేవైత్తావో జెన్గుట.

(నానాయిలుణ్డే) “సుప్రస్త్తువరనాసాయ” ఎన్నిఅబడియే నా
క్కా-కిల్ అవనైచేత్తక్కడవతు. (నమోనారణాది) అన్నాన్కుక్క-జ్జె
వోపాతి తిరుమన్త్రియమ్ ఇరనుక్కు ఇరైచ్చాటిన్దుల్ల వేణ్డాతతుణ్డే. ఒరు
సహస్రీక్షరీమాలానున్త్రియమ్, ఇతుశొల్లుమతిల్ నరకానుభవమ్ అమై

అను.—పిడి - తొండచుండున్న పుష్పముతోడ, శేర్ - చేరియున్న కలిలు - గజేంద్రుని, అభి త్త - రక్షించిన, పేరాళా - మహానుభావా, పాడిశేర్ - భస్మము తోఁగూడుకొన్న, అనలుకు - అగ్నికి, అమ్ - అనుగుణమైన, తై - హస్తమును, పిత్తా - భరించిన రుద్రునియుక్కు, అనిర్ - ప్రకాశించుచున్న, శడైమేల్ - జట యందు, పాయ్ - పడిన, పునత్ - బలముగల, కిజ్జయిన్నుట్ - పయర్-గజ్జయనెడు పేరుగల, పాన్ - శ్లాఘ్యమగు స్త్రీ, ఉన్ - దేవరవారియుక్కు, ఆడి - శ్రీపాద ములయందు, శేర్ పైత్త - చేరిగా, అరుళ్ళు దాన్-కప్పించుచు.

౯౭.

వ్యా.—అను.—తొణ్ణూ మ్రోసొమ్మాట్టు. (పిడిశేర్) “అటమ్బువ మెన్దిరణ్ణు నూవాన్” ఎన్నతిక్కు అట్టాట్టమ్ ఇప్పాట్టు.

(పిడిశేర్ కిల్లిటల్లిత్త - అన్మజ్జానపుత్తజ్జళి - “నోదాన్త ఉపక సస్తితిముః” ఎన్నునవనిత మూయత్తక్కధికారి; అన్మిక్కే, అంపక్కల్ ప్రణమానాకాల్ కియుప్రణమానైయిల్ పాపమాన్; తంపిమ్మల్ ప్రణమాన్ త్తకపక్కల్లిన్మిక్కే - యిరుద్దకల్లియు రక్షిక్కు-మొబ్బతు పాపమ్ తానిట్టపక్కాక మేయిల్. (పేరాళా) పిడిశేర్ ద్దకల్లిమణి రక్షిత్తానెనాల్ అరకశెన్ పానాకల్ మాడు మెన్దిరుక్కె. (ఉన్వనడి శే ర్ ద్దవనో పెరొళన్) ఇత్తాల-ధర్మ అవనిట్టపక్కన్మిటతు. (పాడి శేర్ తాన్) భస్మచ్చన్న నాయ్ అన్మిక్కై యిల్ పురొనాయరున్మిట్ట రుద్రున్మయిశిశ్లానిన్ జడైమే పాన్ ద్ద అనల్లయైత్తాన గజ్జయి న్నుమ్ పేరైయైత్తాయ్ పిలత్తైయూన్మిట్ట ఉన్ తిరుపడికిల్ శేర్ పాన్ నాట్టుక్కు ప్పాపనమాయ్.

“పాడిశేర్” ఎన్ పిత్తాల్-పామియిన్మిత్తమ్ పణ్ణి అత్తాల్ శుద్ధనన్మి యిల్ యిరుక్కిటవనైయమ్ శుద్ధనాక్కిమని తిరుపడకల్ త్ స్వర్గత్తాల్ ఎన్మిటతు. (పిడిశేర్ కలిలు) అవకపిడిమైనిన్మిక్కే నీ అవనై నిన్మిట్టైయో. ఒరుకాల్ నిన్మిత్తానాకల్ మున్ను స్వరూపమితువనో వెన్మిటతు. జన్మ పుత్తజ్జళన్మ ప్రయోజన మెన్మిటాల్. (అరుళ్ పెరొళన్) పిత్తరై శుద్ధరాకున్ మ్మడ పార్ త్తరుళినాళ్.

౯౭.

అను.—తొణ్ణూ మ్రోసొమ్మాట్టు. అన్మిక్కే - మోక్షాధికారిక శక్తిక్కు. అనలుకు - అజ్ఞయిమ్రోక - అనలుక్కు - అజ్ఞయిమ్రోక.

౯౭.

మూ.—పొన్నికణ్డు మేని పురిశడైయమ్ పుణ్ణియనుమ్
నిన్దులకమ్ తాయ నెడుమాలుమ్—ఎన్దుమ్
ఇరువ రక్కతాల్ తిరివరేలుమ్, ఒరువక్
ఒరువ నన్దు తైన్దు ముళై.

౯౮.

అర్థము.—పొన్ - స్వస్థమువలె, తికణ్డుమ్ - ప్రకాశించెడు, మేని - శరీర
ముగిల వాడను, పురి - పేని, శడై - జటయ, అమ్ - అధికమైన, పుణ్ణియనుమ్ -
పుణ్యమునుగలవాడనునైన రుద్రుడను, నిన్దు - నిలచి, ఉలకమ్-లొకమును, తాయ-
కొలవ, నెడుమాలుమ్ - మేలైనసరైన రుడను, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఒరువ
రక్కతాల్ - రెండు శరీరములుగలవారై, తిరివరేలుమ్ - సత్సరించును, ఒరువక్ -
(ప్రణముగల) ఒకడు, ఒరువక్ - (మేలైన) ఒకసయిక్క, అన్దుత్తు - శరీరమును
బట్టి, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, ఉలకమ్ - సత్సరిలవాడైయున్నాడు.

౯౮.

నాన్ది.—అవ.—తొమ్మిది శబ్దములు. (పొత్తికణ్డు మేని) ఈశ్వర
నాయ అధికారియాయై యునుమ్ తొమ్మిది కార్యముక్కు క్కుడవనాయి
రుక్మిణివై ఇవనుడైయ సన్మన్తాతే శుద్ధనానా నెన్దు శొల్లుచుడి ఎన్జనే
యన్నిల్; ఈశ్వరాభిమానియా యరుపుమోబుతు శొల్లుచుతై ప్రమాణి
కర నొన్జొతు, ఇవనుడైయ స్వరూపతై పార్వక్కలాకాతో మెగ్గితార్.

(పొత్తికణ్డు మేని) సర్వేశ్వరనాయరుక్మ మోబుతు మేఘశ్యామ
నాయరుక్మ మితే, (పురిశడై) * తాత్ శడైయానుకుమ్ నీళ్ ముడి
యానుకుమ్ పాశిపార్తుక్కు శ్శలమిత్తనైయితే, (అమ్ పుణ్ణియనుమ్)
“హుత్వానానందేవదేవోబభూవ” ఎన్నిఅవడియే. (నిన్దుకలన్తాయ నెడు
మాలుమ్) స్వైరమాక అతిమానుష చేష్టితతై పుణ్ణినవనుమ్. అవక్
తలైయిలుమ్ పిఱర్ తలైయిలుమాక త్తిరువడిక్కులైవైత్తవనుమ్. (ఎన్దుమి
త్యది) ఇరువరుమ్ సవరికరరాయ్ త్తిరిద్రా రేయాకిలుమ్. (ఒరువనిత్యది)
ఒరువనుకు స్థితి, ఒరుత్తక్ శరీరతైప్పుమనీ, “వలత్తనకతిపురమెరిత్త
వక్” ఎన్నుచ్చడియే.

అవ.—రుద్రుడైయ విశ్వరూప సాయోవెన్నిల్; భగవదధిన
మెగ్గితార్. (నిన్దులకమిత్యది) రుద్రత్తలైయిలుమ్ నాట్టార్ తలైయి
లుమ్ ఒకటి అడియట్టవక్. (ఇరువరక్కతాల్) ఇరణ్ణువడిపుకళాతేయన్దు
మామ్. అన్దుత్తుల్ ఏకదేశత్తిలే ఉళనెనుమామ్.

౯౮.

అయి.—తొణ్ణామైట్టామాబ్బట్టు.—పుణ్ణియనుడు - పుణ్ణియ పణ్ణుకైయాలే దేవనానానెన్ద్రపడి. ఎరువరక్కమ్ - అక్కచతురక్కబలమెచ్చుమాపోలీనెన్ద్ర. మేలుక్కవ తారికై యగుళిచ్చెయ్కొణ్డార్ (రుద్రనుడైయలిత్యాది). అక్కమ్ - శరీరముతల్ ; ఏకదేశమాతల్.

౯౯.

మూ.—ఉభక కణ్డాయ్ నెన్ద్రే ఉత్తను నెన్ద్ర

ముభక కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళు—శ్చుభక కణ్డాయ్

వెళ్ళత్తినుళ్ళానుమ్ వేక్కడత్తు మేయానుమ్

ఉళ్ళత్తినుళ్ళానెన్ద్రార్.

౯౯.

అర్థము.—నల్ - మంచి, నెన్ద్రే - మనసా, ఉత్తమక - పురుషోత్తముడు, ఉభక కణ్డాయ్ - (మనసత్తగుగాను) ఉన్నాడుగదా; ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉశన్ కణ్డాయ్ - (మనరక్షణకొఱకు) ఉన్నాడుగదా; ఉళ్ళువార్ - భాసించువారియొక్క, ఉళ్ళత్తు - మనస్సునందు, ఉభక కణ్డాయ్ - వాసముజేయువాడుగదా; వెళ్ళత్తిల్ - తురసముద్రమునందు ఉళ్ళానుమ్ - (పవ్వలింబి) యుండువాడును, వేక్కడత్తు మేయా నుమ్ - వేక్కటాచలవాసియును, ఉళ్ళత్తిల్ - హృదయమునందు, ఉళ్ళాక - నిత్య వాసముజేయువాడు, ఎన్దు - ఆని, ఓర్ - అభ్యవసంపుము.

౯౯.

నాన్య.—అవ.—తొణ్ణామైట్టామాబ్బట్టు. (ఉభక కణ్డాయ్) నాట్టిల్ పెరియరాయరుక్కై అవర్ కళుమ్ తక్కళుక్కై అత్తై త్రజ్జరాయరు క్కై అవడ అట్టిరుక్కై యే ఈశ్వరర్ కళాక ప్రమిళి అవడ కణ్డ తిరువుళ్ళమ్ భయప్పడ, నామ్ కళుత్తిలే కయిటిట్టుక్కొణ్డార్ అటుత్తు విట్టివిడ్డుకైకుర్ ఒరుత్తనుణ్డకాణ్డెన్ది అతు.

. (ఉభక కణ్డాయ్) ఇలనానవనై యుళి నెన్ది అత్తును, అవనుడైయ సత్తై నమ్మడైయ రక్షణత్తుక్కమ్, నమ్మడైయ సత్తై నమ్మడైయ పినా శత్తుక్కమ్. నామ్ ప్రతిపత్తి పణ్ణుకొఱకు పిఱరై యజ్ఞేయన్దు, నమ్మేయజ్ఞే. పిత౞ాలే మోహిత్తు కరూత్తిలే కయిటిట్టుక్కొణ్డేనాకల్ అటుత్తు పి విడుకడాయ్ ఎన్దటివుడైయార్ కుచ్చొల్లుమావొలే. (ననైజ్జే) ఎమ్మెరుమాన్ నమక్కుళ నెన్దు శొల్లచ్చాడైయరుక్కై అ నెన్ద్రే! (ఉత్తనుని త్యాది) అవనుడైయవుణ్డై సుహృత్తాయ్ కొణ్డ. అతావతు - పరసమ్మ ధ్యైక ప్రయోజననాయ్ ఇరుక్కై. (ఉళ్ళువారి త్యాది) ఇవనారునాళుళ నెన్దిరుక్కైల్, పినైయివ నెన్దుమ్ నమక్కుళ నెన్దిరుక్కమ్. తాళుకుర ప్పక్కాల్ విలక్కా తవర్ కళుడైయ హృదయమ్ విట్టుప్పొకవటియాన్.

(వెళ్ళు త్తిరిత్యాది) తిరుప్పావ్వుడలిలేడికిఁజుతుమతిరుమలైయిలేనిట్కిఁజుమ్ తమ్ముడైయ హృదయ త్తిలేపుకురుకైక్కు అవసరమ్ పార్ తైన్దఱి.

పుటమ్బుళ్ళాకిడకిఁజీర్. ఉత్తరకణ్ణాన్ పిఱుమన్ పడేశికిఁజువర్ ఎమ్మెరుమానుళ నెన్దిఱుక్కిఁజార్లర్; నామ్ననకిఁజ్లాతాఱ్వులే అవణ నమఁజెన్దుముళన్. (నన్నెఱ్ఱే) ఇన్ద్రుత్తిలెన్నిలుమ్ ఎనక్కు పడేశి క్కువల్ల నెఱ్ఱే. (ఉత్తరన్) త్తణ్ పేఱాక ఉపకిరిన్ద్రై. (ఎన్దుమ్) “అనన్నే వసభ వతి” అనవన్దోడు, “నన్ద మేనంతతోవిడుః” “అనవన్దోడు వాళియిన్ద్రై. (ఉళ్ళువార్) పుకురసంవదిప్పార్. (ఉళ్ళుత్తుళన్) “ఇడవక్రైకళికత్తొన్ద్రైట్టు”. (వెళ్ళు త్తిరిత్యాది) ఎన్దుముళ నానమ్మై కాట్టుకిఁజార్. “అన్దైప్పార్ కరత్తు నావాన్”.

అరు. — తొణ్ణాన్ దొన్దతామ్మట్టు. — పిఱులైయన్ద్రై - పొద్దాదికల్ ఈశ్వరనిన్ద్రై ఎన్దిఱుక్కు అన్ద్రై “ఉళన్” ఎన్దిఱుత్తు : నమ్మయన్ద్రై - - నమ్మడైయ నత్తెయన్ద్రై క్కుకైక్కు అవనుళ నెన్దిఱు. ఇప్పోతు “ఉళన్” ఎన్దిఱు ఎప్పడి ఇరుక్కిఁజెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఁజార్ (పత్తరైలేయిత్త్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఁజార్ (పుటమ్బుళ్ళాదిత్యాది). అన్ద్రైయరు క్కిఱుతెల్లామ్ ఇవనిడ త్తిలేవరుక్కైక్కిఁజెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఁజార్ (అన్దైప్పార్ క్కు ఇత్త్యాది).

మూ. — ఓరడియుమ్ శాడుత్తైత్త ఒన్దులర్ చేవడియుమ్ ఈరడియుమ్ కాణలామెన్నెఱ్ఱే — ఓరడియిల్ శాయవనై క్కేశవనైత్తణ్దుఱ్ఱాయ్ మూత్తరేర్ మాయవనైయే మనత్తువై.

౧౦౦.

ముతల్ తిరువదాంతి ముద్రీర్దీర్లు.

పా య్ కై యా ధ్వా ర్ తి రు వ డి క ర్ తే శ ర ణ మ్ .

అన్ద్రము. — ఎన్ - నాఁముక్క, నెఱ్ఱే - మనసా! ఓర్ - ఒక, అడియిల్ - తిరువడిచేత్, తాయవనై - (జగత్తురు) కొలచినవాడును, కేశవనై - కేశయ నెండు రక్కసుని సుహరించిన వాడును, తణ్ - చల్లని, తుఱాయ్మలై - తిరుత్తుఱాయి మాఁజేత్, నేర్ - అలక్కిరింపబడిన, మాయవనైయే - అశ్చర్య చేష్టితములుగల వాడునునైన క్రియఃపతిని, మనత్తు - హృదయమునందు, వై - ఊరుము. (ఇట్లు చేసినయెడల) ఓరడియుమ్ - (ఘామిని కొలచిన) ఒక శ్రీవాదమురు, శాడు - శకటా సురుని, ఉత్తైత్త - తన్ని సహరించిన, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువలె,

శే - ఎఱ్ఱతైన, ఆడియుఁ - శ్రీపాదమునునైన, ఓరడియుమ్ - తిరువడిదొంగవ్వమును, కాణలాఁ - సాక్షాత్కరించవచ్చును. ౧౦౦.

వ్యా.—అవ.—నూత్రామ్బట్టు.—(ఓరడియుమ్) పెఱుమత్తాలే పెఱువతుమ్ అవత్తిరువడికలై యవనాలే పెఱువతెన్నిఱు.

(ఓరడియుమ్) లోకతైయడక్కలుమ్ తన్నతాక్కన తిరువడికలై యుమ్. (శాడిత్యాది) శకటాసురనై నిరసత్త భోగ్యమాన తిరువడియై యుమ్. (ఓరడియుమ్ కాణలామ్) ఇష్టగణ్ణతిరువడికళుమ్ ప్రాప్యమ్. (ఎన్నెఱ్ఱే) కాణవేణుమెన్నిరుకిఁ అవెన్నెఱ్ఱే. ఇంకుక్కుసాయమే తెన్నిల్; అవనెన్నిఱు. (ఓరడియుఁదాయవనై) ఓరడియులే ఎల్లావన్ తాయుమ శవ్వ సులభనై. (కేశవనై) విరోధినిరసన శీలనావనై. (తణ్ణుథాయ్ మాలైశేర్ మాయవనైయే మనత్తువై) సులభనుమన్నిక్కే విరోధియై పోక్కుమవను మన్నిక్కే యిరుకిఁ లుమ్ విడవొణ్ణాత భోగ్యమానమాయ వనైయే. నాముమ్ సహకారికలైర్నిరాతే కాణ్ణతుమవనైయే; కాట్టు వానుమవనై. నమను ప్రసవత్తయే ఉళ్ళు.

(ఓరడియిత్యాది) శాడుతైత్త ఓరడియైయుమ్ తిరువుల కశవ్వ శేవడియైయుమ్ కాణలామ్, కాణవొణ్ణాతో వెన్నిరుకిఁ అ ఎన్నెఱ్ఱే! (తాయవనై) కీత్తచ్చొన్న ఓరడి. (కేశవనై) శాడుతైత్త తిరువడికలై యుడైయువనై. తిరువడికలై తరువానుమ్ విరోధియై పోక్కువానుమ్. (తణ్ణుథాయ్) భోగ్యతై. (మాయవన్) ఇవనొచ్చు నినైయాశవడి పణ్ణవల్ల పన్. (మనత్తువై) అనుసన్ధి. ౧౦౦.

అను.—నూత్రామ్బట్టు.—తిరువడిక శే శాడియును ముపేయముమానాలుమ్ అనైయిగణ్ణాఁ అవనాలే పెఱువేణుమెన్ పడి. ౧౦౦.

వ్యా.—అను.—(వైయమిత్యాది) సెనైత్తవాఱు పేళియల్లతు సెన్మామాట్టాసుల్ శేళుకితార్. ౧.

ముతల్ తిరువదాది వ్యాఖ్యానముద్దీర్ఘము.

పెరియ వాచ్చాచ్చిత్తై తిరువడికలే శరణమ్.

అను.—అనాదియాకాయాలే ముతత్పట్టుక్కవారికై యరుళిచ్చేయకేతార్ (నినైత్తవాళిత్యాది). ౧.

అరుప్పదమ్ ముద్దీర్ఘము.

అప్పిత్తై తిరువడికలే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇ య త్పా
పూతత్తాత్త్వార్దులిచ్చెయిత
ఇ ర ణ్డాన్తిరువన్దాది

—:0:—

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన
మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను
అప్పయ్యరుంబదముతోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆత్మార్ద్యుగారిచే,
రచియింపఁబడిన
ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

—:0:—

తర్కతీర్థులనెదు బిరుదుపహించిన ఈ సభాపండితులైన
శ్రీమాన్ శింగప్పైరమల్ కోవై

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,
శ్రీమాన్ తెన్నతం - శ్రీరంగాచార్యులుగారిచేతను,
సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,
నానాదేశానీతానేక శ్రోతసహాయముచే
లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటుల
బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరామ్మేశ తిరువవతారాది ౫౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

ప్రవనానుసంవత్సరము.

విజయలేతరామ్,

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౯౨౨ వ సం॥ ఆరవ ఆక్తు ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపబడినది.



ప్రతి నెల ౫ ఫారములకుతగ్గక కాశ్యతముగముద్రించి 3 పురుషములవలకు పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండబడును.

పేట్రక చందా ర్పు ౨౦౦, భాగస్థుల చందా ర్పు ౧౦౦, పోషకుల చందా ర్పు ౨౦న్ని; మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనపరుసగ ర్పు ౨, ర్పు ౧, ర్పు ౨౪. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీని నెల ఆకాలు౨.

ఈ సభవారిచే బ్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తెనుంగులిపి	3	౪	౦
భారతాది తనిశ్లోకము	డిటూ	డిటూ	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦	3	౦
ఇయత్నా ముతల్ తిరువద్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటూ	డిటూ	౧	3	౦
డిటూ ఇరణ్డా నిరువద్దాది	డిటూ				౦ ౧౨ ౦

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలిపి	3	౪	౦
భారతాది తనిశ్లోకము	డిటూ	డిటూ	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦	3	౦
ఇయత్నా ముతల్ తిరువద్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటూ	డిటూ	౧	౨	౦
డిటూ ఇరణ్డా నిరువద్దాది	డిటూ	డిటూ	౦	౧౨	౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము	డిటూ		౮	౧౪	౮

మట్టకాకితమునందుముద్రింపబడిన సదరు గ్రంథములుసగము వెలకువిక్రయించు బడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆధ్వరయ్య

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. 31- వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

(శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇ య త్పా

ఇ ర ఙ్గా ని రు ప న్దా ది.

—:0:—

ఈగ్రంథము దివ్యప్రబంధమునందు మూడవజేయియైన ఇయత్పాయందు రెండవప్రబంధము. ఇయ్యది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్దేశముక భగవత్కటాక్షులబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల పూతత్వాత్మోరు. వీరు ముతవాత్మోరుముగ్ధులూ రెండవచారు. (మహాబలిపురము) తిరుక్కడల లైయనెడు దివ్యదేశమునందు బండిగుటిగింజపుమ్మమునందావిర్భవించిన ఆయోనిజులు. పూతమనగా యథార్థమునకును, ఆత్మకును పేరు. వీరు యథార్థమును తమప్రబంధమునందు వక్కాణించినందువలనను, “జ్ఞానీత్వాత్మైవ మేమతమ్” అను గీతావాక్యముసారముగ జ్ఞానాధికులైనవీరు సర్వేశ్వరునికి ఆత్మగానుండుటవలనను వీరికి పూతత్వాత్మోరునెడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరయుగాది ౮౬౦౯౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము ఆల్పికిమాసము, శుద్ధపవమి బుధవారము ధనిష్ఠాశుక్లత్రయమసంవతరంచిరి. వీరికి నామస్తరములు: — భూతావ్యాయలు, మల్లాపురాధీశులు, వీరి తిరునాగాధనము-ఆత్మోర్కళోనైనారాచార్యులు. ఆచార్యులు-శేనై ముతలియారు. వీరిప్రభావముఃజూచి శ్రీకామోదకీయంశమందును-వీరుపాడిన దివ్యతిరుపతులు-శ్రీరంగము, తిరుమల, మహాబలిపురము, తిరుక్కోవలూరు, కళ్ళి అక్రకళింగరు, తిరుక్కోట్టియూర్, తిరుసేర్తలై. వీరిప్రభావంబును, ఈప్రబంధవ్యాఖ్యానంబును దానిఆరుంబదంబును ప్రసాదించిన పూర్వచార్యుల తిరునామంబును, వారిప్రభావంబును ముతలద్వాలి షీతకయందు నీసభనారిచేరివరింపఁ బడినూన్నది.

తిరునక్షత్ర తనియక్.

శ్లో॥ కులూ ధనిష్ఠా సంభూతం భూతం కల్లాలమాలినః ।

తీతే పుల్లూత్పలే మల్లాపుర్యా మీడే గదాంశకమ్ ॥

శ్లో॥ మహాపుర పరాధీశం మాధవీ కుసుమాద్యవమ్ !

భూత స్సమామి యో విష్ణోః జ్ఞానదీప మకల్మయత్ ।

వాల్మీకిరునామమ్.

ఆశ్మేతకలినూలు మరుళినాకవాళీయే

విప్పశియిలవిట్ట త్రిలవతరితాకవాళీయే

సన్సుకట్ శేర్ కురుక్కత్తి నాన్జలరోకవాళీయే

సల్లితిరుక్కడల్ మల్లై నాతనార్వాళీయే

ఇన్పురువశిన్దై తిరియిట్టపిరాకవాళీయే

ఎళీల్ ఖానచ్చుడర్విళక్రైయే శ్శనాకవాళీయే

పొన్పురైయున్దిరువరక్కర్ పుకళురైప్పొకవాళీయే

పూతత్తార్ తాళిన్దై యిప్పుతలత్తిల్ వాళీయే.

~~~~~

ఇట్లు,

•  స భా ప ణ్డె తు లు.



శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పిల్లైళ్ళలోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

ఇ ర ణ్డా ని రు వ ద్దా తి

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.



అవతారికై. — ( ఎన్పిఱవి తీరవిత్యాది ) ఇతిల్ దివ్యప్రబంధ ప్రదాతాపుమాయ్ దివ్యదేశమై జన్మదేశమాక పుడైయరుమాయిరు క్కిఱ పూతత్తారుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికలై జన్మసంబంధ మటుమ్బడి భజిత్తే నెన్గిఱతు. \* ఇన్నముతావస్సేతకళియళిత్తారు మాయ్, న్కళుకల్ శేర్ శీతత్తార్ ముత్తుక్కల్ శేరుమ్కడల్ మలై పూతత్తార్ పొన్నమ్కళుల్కలై ఎన్పిఱవి తీర విత్తెళ్ళినే నెన్గిఱతు.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్నిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

ఎన్పిఱవి తీరవిత్తెళ్ళినే నిన్నముతా  
అస్సేతకళి యళిత్తానై-న్కళుకల్ శేర్  
శీతత్తార్ ముత్తుక్కల్ శేరుమ్కడల్ మలై  
పూతత్తాల్ పొన్నమ్కళుల్.

అర్థము. ఇక - భోగ్యమైన, అమతా - అమృతముగ, అస్సేతకళి - అస్సేతకళియను ప్రబంధమును, అళిత్తాక - కృపజేసినవారును, నల్ - జ్ఞాఘ్నమైన, కుకల్ - కీర్తిని, శేర్ - పొందినదియు, శీతత్తార్ - చల్లని, ముత్తుక్కల్ - ముత్యములు, శేరుమ్ - చేరునదియైన, కడల్ మలై-తిరుక్కుడల్ మలై (మహాబలిపురము) అనేడు దివ్యదేశమునం జవతరించిన, పూతత్తార్ - పూతత్తాల్ వర్ణయొక్క, పొన్నమ్ - మిక్కిలి స్పృహణీయమైన, కళులై - తిరువడికలును, ఎక - దాసునియొక్క, పిఱవి - జన్మము, తీర - లేకుండునటులు, ఇత్తెళ్ళినేక - నేవించితిని.

వ్యాఖ్యానమ్.— ( ఎఁపిఱవిఠీర విజ్ఞానోనే ) ఎఁపిఱవి యావ  
తు - ఇవర్ తామ్, “ ఇప్పిఱవి యావతు ” ఎవ్వరులిచ్చె యేతపడియే  
\* మాటిమాటిప్పలపిఱప్పమ్ పిఱన్దు \* పఱపిఱవియిల్ పిఱన్దు \* పిఱ  
విప్పరుక్కడలిలే \* ఉడలాభిప్పిఱప్పిలే పుక్కుళులుకై. ఏవంవిధమా  
న జన్మపరంపరైకళ్ తీరుమ్బడి జన్మవైభవతై యుడైయ పూతత్తార్  
పొన్నన్దులై యితైజ్ఞోనే నెనిఱతు. ఇతైజ్ఞుకై భడికై, అతావతు-  
నేవిక్కైయెన్దు పడి. “ పొన్నమ్కళిలే తొమ్మిన్ముమ్మిన్దై కళిమా  
న్నమ్ కళిలు ముడిన్దు ” ఎన్నుమా పోలే \* పూత తీరువడికళుడైయ  
పొన్నమ్ కళిలు ఆన జన్మమ్ కళిలుమితే,

ఇనిఅవర్ ఉపకారకత్వ వైభవమ్ శొల్లకిఱతు. ఇన్నముతావ  
న్నే తకలియలి కైయావతు - \* అమురిన్న శొన్దాలెయాన “ ఇరున్దు  
మిత్తనన్దాలై ఇతైయడిక్కేశొన్నే ” “ నారణ్ము భానత్తమిత్త పు  
రిన్దనా ” ఎన్నుమ్బడియాన, “ అన్నేతకలి ” ఎన్నుమ్బడియాన ప్రబంధ  
వై “ ఉత్తమకపేరేన్దుమ్ తిఱమఱిమి ” ఎన్నుమ్బడి ఉపకరికై.  
అన్దిక్కే కొడుక్కై.

కీర్తజ్ఞాన వైభవమ్ శొల్లకిఱదు; ఇనిజన్మవైభవమ్ శొల్లకిఱతు  
( నకపుకళ శేరీశీతత్తార్ ముత్తుక్కళ శేరమకడల్మలై పూతిత్తార్ )  
ఎన్దు. అతావతు- శ్లాఘ్యమానయశస్సు శేరుమూరుమాయ్, శీతళా  
తి శయముక్తామణిళ్ శేరుమ్బడి యాముమిరుక్కి-అస్థలమెన్దై. \* శీత  
క్కడలిలే పిఱన్దుముక్తాదికళుమ్ శీతళమాయరుక్కుమితే. నకపుకళ  
వతు- “ యశసశ్చైక భాజనమ్ ” “ శేరుమ్కొడై పుకళైయిలానై ”  
“ అన్దమిల్ పుకళ కారెభి ల్లణలే ” “ ఎణ్ణిఱన్దు పుకళినానై ” ఎన్ను  
మ్బడి యాన \* కడల్మలైత్తల శయనన్దుతైవారైయుమ్, \* ఎప్పవియు  
మ్ పేరుమ్ పుకళ పూతత్తారైయుముడై త్తాకైయూలుమ్ ఉర్దానము  
త్తుక్కళి. \* వన్దుతిత్తవెట్టిరైకళ వెన్దుతైక్కళిక్కై. \* మామణి  
వన్దున్దుమున్నీర్ మలైయితే. శజ్గిడమ్ కొళి ముత్తొన్దుమ్ కరైకడన్దుము

త్రొస్తుమ్ శేరుమ్ స్థలమ్. “ఇక్కరై యేటి” ఎన్నక్కడవతితే. “కరై కణ్డోర్” ఎన్నుమ్మడియాన ముక్తరాయిల్ బుఱవరుమ్.

కడల్ మలై - విలక్షణవస్తుక్కల్ శేరుమ్ దేశమ్. \* శబ్దతబ్దత డబ్బడల్ కడల్ మలై యితే. “మామ యిలై” ఎన్నితే ఇవర్ తాముమ్ మణ్డియిరుప్పతు. “కచ్చిక్కిడన్ద వనూర్ కడల్ మలై త్తలశయనమ్” ఎన్దు అడు త్త డుత్తుప్పడిక్కుమ్ దేశమాకవితే వాడినార్. ఆనై యాల వా పడుకాడు కిడక్కుమ్ దేశమిఱితు. (కడల్ మలై పూతత్తార్) “తడబ్బడల్ పళిప్పెరుమా తన్నుడై పూతమ్” ఎన్నలామ్బుడి యానతరత్తై యుడైయవర్. “పాఱ్ఱుడల్ పామ్బుడై మేల్ పళి కొణ్డె రుళుమ్ శీతనై యేతోళువార్ విణ్ణుళారిలుమ్ శీరియరే” ఎన్నక్కడవ తితే. ఇణ్డై కొణ్డె తొణ్డరే త్తవెప్పళి కిడన్దాన్” ఎన్నిటపడియో \* మిక్కుశీర్ తొణ్డరాన పుణ్డరికర్ \* వణ్ణుక్కిడు నలున్దుథ్తాయలబ్బల్ కొణ్డెకా త్త క్కిడన్దవిడమితే.

(కడల్ మలై పూతత్తార్) తిరుక్కడల్ మలై యిల్ కుఱుక్కత్తి పూవిలేయితే పూతత్తార్ విప్పశియి లవిట్టత్తిలే అవతరిత్తతు. ఇవ రుమ్ \* ఇరున్దమిథ్ నన్దలై ఇణ్డెయడిక్కే శూట్రినారితే. అత్తై యిట్టు \* కడల్ మలై పూతత్తా రెన్నిటతు. అవనుక్కుమ్ “కడల్ మలై త్తలశ యనత్తుత్తై వార్” ఎన్నితే నిరూపకమ్. (పూతత్తార్ పొన్నజ్గళల్ ఇత్తై ష్శోనేన్) “మేవినేనవన్ పొన్నడి” ఎన్నుమాప్పోలే. “తమిథ్ త్తలై వన్ పొన్నడి” ఎన్నక్కడవతితే. పొన్నజ్గళల్ ఎన్ పిటవితీరవి త్తై ష్శోనేన్ ఇవర్ పొన్నడియడియాకవితే జన్ద సంసార బద్ధమ్ నీజువళు. ఇత్తాల్ - పూతత్తార్ పాతనై ప్పణియవే పిటప్పళుమ్ ఎన్దు తాయిల్ బు.

ఇరణ్డా నిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముద్గ్రీహ్.

వీరై లోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.



శ్రీరస్తు.

ఆధ్వారోతిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాప్పిళ్ళైయరులిచ్చెయ్త

ఇరణ్డా నిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై. (అన్నేతకలి) కీర్తితరువన్దాదియిలే ఉభయవి  
భూతియుక్తనానవన్ జగత్తుక్కు శేషియెన్ద్రార్; ఇవర్ అప్సభయవి  
భూతియైయుమ్ తన్నుచైయభక్తియాలే యనుసన్ధిత్తు భక్తిపరవశరా  
య్ క్కవిపాడుకితార్. అవర్ క్కిన్ద భక్తియిలైయోవెన్నిల్; ఉన్దు;  
కారణకార్యరూపమాన అవస్థాభేదమేయుళ్యతు. ఉభయవిభూతియై  
యుమ్ అనుసన్ధిత్తు ప్పిఱన్దజ్ఞానమవరతు; అతుపక్వమాయ్ భక్తిరూపా  
వన్నమానపడి ఇవరతు. ఆధ్వారోకళారు త్తర్క్కోరుత్తర్ భావజ్ఞ  
రాయితేపరిమాలువతు.

అరుచ్చువవిళక్కమ్.— ప్రవేశే- భక్తియాలే యనుసన్ధిక్కై- జ్ఞానద్వారా ఉభ  
యవిభూతియైయుమ్ భక్తిక్కువిషయమాక్కుకై. జ్ఞానత్తాలేయజిన్ద స్వరూపరూపగుణ  
విభూతికలిలే న్నేమామ్మిఱక్కై యెన్దపడి. జ్ఞానవిశేషమ్ భక్తియాకైయాలే కారణ  
మాన జ్ఞానల్లోడు కార్యమాన భక్తియోడు భేదమిలై; అవస్థాభేదమేయుళ్యతు. అవ  
రతుమ్ భక్తి యెన్దపడి. జ్ఞానభక్తికళేశకాశ్రయత్తిలే యున్దాకవేన్ది యరుక్క అవరు  
దైయ జ్ఞానమివరుక్కు పక్వమాకక్కుడుమోవెన్న; అరులిచ్చయితార్ (అన్యో  
ర్కళిత్యాది).

మూ. అన్నేతకలియా ఆర్వమేనెయ్యాక

ఇన్నరుకు శిన్దై యిడులిరియా—నన్నురుకి

జానచ్చుడర్ విళక్కేగ్గోనె న్నారణాల్కు

జానత్తమిళ్ళో పురిన్దనాన్.

౧.

అర్థము. అన్నే - భక్తియే, తకలియా - ప్రమిదగాను, ఆర్వమే - అభినివేశమే,  
నెయ్యాక - నేయ్యిగాను, ఇన్ను - ఆనన్దముచేత, ఉరుకు-కరంగిన, శిన్దై-మనశున్సి, ఇరు-

చేయఁదగిన. తిరియ - వర్తిగాను, (చేసి), ఇనమ్ - భానప్రదమైన, తమిల్-ద్రావిడ భాషారూపమైన ప్రబంధమును, పురింద-చేసిన, నాక-దాసుఁడు, నన్ను-భానస్వరూపమైన ఆత్మ, తిరుతి - కరఁగి, నారణ్ణు - శ్రీమన్నారాయణునికి, ఇనమ్-పరభక్తియనెడు, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, విళక్కు - దీపమును, ఏల్ శీనేన్ - పెట్టితిని. ౧.

వ్యా.- అవ.- ముతత్పాట్టు.-జగదైవిత్రియినుడై య నిర్వాహకత్వమ్ పొరుమ్ ఎన్నెత్తిరుత్తినపడి యెన్ననుసన్నిక్కితార్.

(అన్వేతకలియా) “వైయన్తకలియా” ఎన్ను వైయన్వైత్తమ్ముడై యభక్తియిలే యనుసన్నిత్తు భక్తియై త్తకలియాకక్కొళ్ళుకితార్. తైలపర్తికళ్ళొక్కరు ఆధారమ్ వేణుమ్. (ఆర్వమేనెయ్యాక) అతడి యాకప్పిటన్ద అభినివేశమేనెయ్యాక. ఆర్వమాఃకెతు-అన్నినుడై యద్వితీనుపర్వమ్. (ఇన్నురుకు శిన్దైయిడుతిరియా) విషయత్తినుడై యరస్యతై యాలే శిథిలమాన హృదయమ్ తిరియాక. (నన్నురుకీత్యాది) “నన్ను” ఎన్ను జ్ఞానమ్. “తద్గుణసారత్వాత్” ఎన్నిటపడియే జ్ఞాతావైక్కొట్టుకి అతు. “అదాహ్యః” ఎన్నిటఅత్త. ఇన్దభక్తిక్కునుమాపమాన సంబంధమై యుడై యవరుక్కు. (ఇనచ్చుడర్ విళక్కేల్ శీనేన్) పరభక్తియాఃకె విళక్కేల్ శీనేన్. (ఇనత్తమిల్ పురిందనాన్) పరభక్తి పరవశనాయ్ క్కువిపాదుకిటనాన్. ౧.

అను.- పాట్టుక్కువతారికై యరుచ్చెయ్ కితార్ (జగదైవిత్రిత్వత్వాది). జగత్తై భూమియమ్ సమద్రమమ్ అదిత్యతేజగుహాక విచిత్రమాక్కినాల్వోలే, ఎన్నెయమ్ నానావిభభక్తియై యనామృదిపల్లువలే! ఎన్నీడుపకుఁకితార్. ముతత్పాట్టల్ భాన విషయమాన భక్తియైత్తకలియాక్కినారవర్; ఇవర్ భానవిశేషమాన భక్తియైత్తకలియాక్కుకితార్ పడి. తకలితానెతుక్కెన్న; అరుచ్చెయ్ కితార్ (తైలపర్తిత్వాది). ౧.

మూ, ఇనతాల్ నన్గుణర్ న్దు నారణ్ణు న్నామజ్గల్  
తానతాల్ మల్ శీవన్బేర్ ఇల్ శీనాల్-వాన  
త్తణియమర రాక్కువిక్కుమఃత్తణే, నజ్గల్  
పణియమరర్ కోమాన్ పరిశు.

అర్థము — వారణాశ్రమ - శేషియైన శ్రీమన్నారాయణనియొక్క, నామజ్యోతి - అసాధారణ తిరునామములను, ముఖ్యములైన (గుణయోగమునందే పెద్దది), అవతా - వానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, భానత్తాల్ - జ్ఞానముచేత, నస్తు - చిక్కగ. ఉణర్న్దు - తెలిసికొని, తానత్తాల్ - స్థానము (భక్తి) చేత, కాబోనాల్ - అనుసంధించినయెడల, నక్కల్ - మనకుబంధువులై, పణి - కైజ్జుర్యనిరతులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, కోమాక - వాఘుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పరిశు - ప్రకారము, వానత్తు - పరమాకాశమైన శ్రీవైకుంఠమునకు, అణి - అలజ్కారమైన, అమరర్ - నిత్యసూరులతో సమానముగ, అమ్మ విక్రమంకితు అష్టే - చేయించునదిగదా. ౨.

వ్యా. - అన. - ఇరణ్డామ్బట్టు. - ( భానత్తాల్ ) భక్తి పరవశ రాయ్ క్కవిపాడినార్ కు అవన్ కొడుక్కుమ్మరిశుకొల్లుకిఱుతు.

( భానత్తాల్ నన్దుణర్న్దు ) భక్తి యాలే నన్దాకపుణర్న్దు. ( నారణా తన్నామక్కల్ ) అసాధారణమాన నారాయణాదినామజ్యోతి, విభూతియోగతైప్పదైన నామజ్యోతి. ( తానత్తాల్ ముద్రవణ పేర్ కాబోనాల్ ) భక్తి యాలే ఉణర్న్దు పడియేకొన్నాల్. ( వానిత్యాది ) పరమపదత్తుక్కా భరణమాన నిత్యసూరికలోడే ఒరుకొవై యిలేకోక్కుమ తితే. ( నక్కలిత్యాది ) ఒరునాల్ పణియాలిరాతే పణికైయేస్వభావ మాన అమరర్ కోమానుడై యపడి. ౩.

అరు. - ఇరణ్డామ్బట్టు. - తానమ్ - స్థానమాయ్, భక్తిస్థాన త్రితే. ౨.

మూ. పరిశు నలుమలరాల పాఱ్కడలాక పాతమ్

పురివార్ పుకప్పెఱువర్ పోలామ్ - పురివార్ కళ

తొల్లమరర్ కేల్వీ త్తు లజ్జొలిశేర్ తోద్రుత్తు

నల్లమరర్ కోమానకర్

3.

అర్థము. పరిశు - సద్యోవికసితమై, నలు - పరిమళముగొట్టుచున్న, చులరల్ - పువ్వుములచేత, పాఱ్కడలాక - క్షీరాబ్జయనుని, పాతమ్ - తిరుపడిని, పురివార్ - నమ్మవారు, పురివార్కల్ - ( భగవద్భక్తియందు ) విశ్వాసముగలవారై, తొల్ - ప్రాచీనులైన, అమరర్ - ( బ్రహ్మ ) దేవతలు, కేల్వీ - అడిగి తెలిసికొనఁదగినదై, కులజ్జొలిశేర్ - అధికలేజస్సువొందగినదై, తోద్రుత్తు - ప్రకాశించుచున్న, నల్ - విలక్షణమైన, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, కోమాక - వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, నకర్ - నట్టణమైన శ్రీవైకుంఠమును, పుక - ప్రవేశించు, పెఱువర్ పోలామ్ - లభించుదురట. 3.

వ్యా.- అవతారికై.- మూన్మామ్బట్టు.- (పరిశు) అవక  
శయితతిలే తామీడుపదుకితార్.

(పరిశునటుమలరాల్) భక్తిప్రకారతాలే శెప్పిప్పువై కొండ్లు.  
( పాట్కడలాక పాతమ్మరివార్ ) సంసారికతై అక్కరైప్పడు  
త్తవేణుమెన్లు తిరుప్పాట్కడలిలే కణ్ణళిరుకిటవనుడైయ తిరువడికతై  
ఆశ్రయిక్కుమవర్ కళ్. ( పుకప్పెలువర్వోలామ్ ). (పురివార్ కళి  
త్యాది) సాధకరాయ్ ముట్టడ నాలునాళిరున్దుళ్ళ బ్రహ్మాదికళున్దుమ్  
కెట్టేపోవతామ్.(తులక్కోళిశేర్ తోడైత్తు), 'అత్యర్కానలదీప్తస్తత్'  
ఎన్దు మొలియైయుడై తాయరున్దుళ్ళ. ( నల్లమరకోమాన్నకర్ ).  
ఎన్దుమ్ సాధ్యరాన నిత్యసూరికళుక్కు శేషియాయరున్దుళ్ళ వనుడైయ  
నకరై. 'పరిశునటుమలరాల్ పాట్కడలాక పాతమ్ పురివార్ పుకప్పె  
లువర్ పోలే' ఎన్న ఆత్మర్యమో వెన్ది డుపదుకితార్.

3

అను - మూన్మామ్బట్టు. - పురికై-మయలుకై. తులబుకై. శిశుకై.తో  
డైత్తు-మిక్కువాళియైయుడైతాయ్ ప్రకాశిక్కై.

3.

మూ. నకరిట్టెత్తు నిత్తిలత్తు నాన్దులర్ కొండ్లు, ఆక్డే  
తిక్క మణి వయిరమ్ శేర్ తై - నికరిల్లా  
పైబ్బిమల మేన్ది ప్పణిన్దే పనిమలరాళ్  
అజమ్ వలజొన్డా నడి.

౪.

అర్థము. నకర్ - (నామన స్సును) పట్టణముగ, ఇట్టైత్తు - చేసి, ఆక్డే-అచ్చో  
ట, తిక్క మణి - ప్రకాశించుచున్న, మణివయిరమ్ - (అభినివేశమనెడు) కంపురశలను,  
శేర్ తై - నేకరించి, నిత్తిలమ్ - (స్నేహమనెడు) ముత్యములను, నాళ్ - జ్ఞాప్యమైన,  
మలర్ - చిగురుటాకులుగ, కొండ్లు - సమర్పించి, నికరిల్లా - సరిలేని, పై - అందమైన,  
కమలమ్ - (ప్రీతియనెడు) తామరపువ్వును, వీన్ది - ధరించి, పని - చల్లనైన, మల  
రాళ్ - పువ్వుమనం దవతరించినపిరాట్టిని, అజమ్-తిరు మేనిలో, వలమ్-పడిపక్కయందు,  
కొండ్లాక-ధరించినవానియొక్క, అడి-శ్రీపాదములను, పణిన్దే - ఆశ్రయించిరిని, ౪.

వ్యా.- అవ.- నాలామ్బాట్టు.- (నకరిట్టెత్తు) 'అన్బేతక  
లియా' ఎన్దురువిళక్కు రూపితాత్యోలే ఒరుపుప్పమాక రూపిత్తు అత్తై  
కొండ్లాశ్రయిక్కితార్.



(సకరిత్తైదు) నెళ్ళైక్కొయిలాకక్కొణ్డు. ( నిత్తిలత్తిత్యాది )  
కులిర్న్దముత్తై ఇతఠాకక్కొణ్డు. (అజ్జిత్యాది) అతిలేలికఠానిష్ఠమణి  
వయిరజ్జభాకిఱ అల్లియైయున్నా తెయుముణ్డాక్కి. (నికరిత్యాది) ఒప్పిన్తి  
క్కేయిరున్దుళ్ళ అర్వమాకిఱ పుప్పైక్కొణ్డుపణిన్దేన్. (పనిమలరాని  
త్యాది) పణిపుక్కు విషయమావాన్ శ్రియఃపతియితే. అవభుచ్చైయ  
సన్నిధియిల్ అపుష్కలమాన సంశ్రయణముమ్ పుష్కలమామితే. ౪.

అరు.— నాలామ్బట్టు.— భక్తియై పుష్పమాక హాపిక్కైయాలే, ఇజ్జమణి  
ముక్తాన్ శ్రికామానురాగజ్జల్. అజ్గమ్ వలవ - తిరుమేనియిల్ వలపార్వత్తిరే. ౪.

మూ. అడిమూన్టి లివ్వలక మన్త శ్రిన్దాయసోలుమ్

అడిమూన్టి రన్దవని కొణ్డాయ్—పడినిష్ఠ

నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై

యా రోతవల్లా రజిన్దు||

౫.

అర్థము. అడిమూన్డు - మూడడుగులను, ఇరన్దు - యాచించి, అవని-భూమిని,  
కొణ్డాయ్ - స్వాధీనముచేసికొంటివి, అన్దు - అప్పుడు, అడిమూన్టిల్ - మూడడుగుల  
చేత, ఇవ్వలకమ్; ఈలోకములను, అశ్రిన్దాయసోలుమ్ - కొలిచితివిగదా. పడి- భూమి  
యందు, నిష్ఠ - ఉన్న, నీర్-(శ్రేష్ఠముమొదలైన) గుణములగుల, ఓరమ్-సముద్రము  
వంటి, మేని - దివ్యమజ్జశవిగ్రహముగల, నెడు - సర్వోత్కృష్టమైన, మాలే-సర్వేశ్వ  
రుడా! నికా - నీయుక్కు, అడియై - తిరువడిని, అర - ఎవరు, అజిన్దు-తెలిసికొని,  
ఓరవల్లార్ - చెప్పబడినవాడు. ౫.

వ్యా.— అవ— విద్రామబ్బట్టు.— (అడిమూన్టిల్) అవనుచ్చైయ  
ఉత్కర్షమ్ శితిరజియుమత్తనై యల్లతు సౌలభ్య మొరువరుమణివా  
నిరై యెన్నితను.

(అడిమూన్టి లిత్యాది) మూన్దయిలిరణ్డాడియాలే లోక వైయళ  
న్దాయ్. (అడియిత్యాది) అశక్తైక్కడియాక మూన్ద డియైయిరన్దు భూ  
మియైక్కొణ్డాయ్. (పడినిష్ఠ) భూమియిలేస్వాభావికమాక నిష్ఠవెన్దు  
మామ్. (నీరోతమిత్యాది) కడలోతమ్బాలే యిరున్దుళ్ళతిరుమేనియై  
యుచ్చైయనాయ్ వళర్న్దవనే. వ్యామోహ వైయుచ్చైయవనెన్దుమామ్.

(నిన్నడియైయిత్త్యాది) ఉన్నుడై యసౌలభ్యవైయటిన్దు శిలరాలే ఆశ్రయిక్కప్పొమో. ౫.

అరు.— విద్దామృట్టు.— పడినిన్దు-ఆశక్కి-అపోతు భూమియిశేనిన్దు. ౫.

మూ. అటిన్దైన్దు ముళ్ళుడక్కి యాయ్ మలర్ కొడ్డు, ఆర్వమ్

శెటిన్దుమనత్తరాయ్ చెప్పేవ్వే—అటిన్దునన్దు

పేరోలియేత్తుమ్ పెరున్దవత్తోర్ కాన్బారే

కారోతవన్ణాకళల్ ||

౬.

అర్థము. అటిన్దు - (గుణదోషములను! ఎఱిగి, విద్దుమ్ - విదిన్దియములను, ఉల్ - శరీరమునందు, అశక్కి, విషయములను గ్రహించుకుండజేసి, ఆయ్ - శోధించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొడ్డు - సులపాదించి, ఆర్వమ్ - పీఠిచేరి, శెటిన్దు - నివిడమైన, మనత్తరాయ్ - మనస్సుగలవారై, శేవ్వే - చక్కఁగా, అటిన్దు - తెలిసికొని, అవన్దు - వానియొక్క, పేర్ - తిరువామములను, ఓరి - అనుసంధించి, ఏత్తి-ప్రాత్రముఁజేసెడు, పెరుమ్ - ఆధికమైన, తవత్తోర్ - భాగ్యముగలవారు, కార్-నల్లనైన, ఓరమ్ - సముద్రమువంటి, వన్ణా - వర్ణముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ - శ్రీపాదములను, కాన్బార్ - పాశుత్కరించుదురు. ౬.

వ్యా.— అవ.— ఆటామృట్టు — (అటిన్దు) జ్ఞానత్తుక్కు విషయమన్టాకిల్ గూన్యమాకిటతోవెన్నిల్; అభినివేశవై యుడైయరాయ్ ఆశ్రయిక్క- వల్ల భాగ్యవాన్దో అటివరెన్దిటతు.

(అటిన్దు) శబ్దాదికల్ త్యాజ్యమెన్దుటిన్దు. (విద్దుముళ్ళుడక్కి) విషయజ్గలిల్ నిన్దుమ్ ఇన్దియజ్గళై మీట్టు ప్రత్యక్కాక్కి. (అయ్మలర్ కొడ్డు) శెవ్విల్వాకొడ్డు. (ఆర్వమిత్యాది) అభినివేశమ్ నరున్గనమనపైన్దుయై యరాయ్. (శేవ్వేయటిన్దు) నామ్శేషమ్, అవక స్వామియెన్నుమిడవైయటిన్దు. (అవ తక పేరోలియేత్తుమ్ పెరున్దవత్తోర్) అననుడైయ తిరునామజ్గళైచ్చొల్లి ఏత్తుకిటభాగ్యవాన్దో. (కాన్బార్) నిశ్చితమ్. (కారోతవన్ణాకళల్) కడలుదాహరణమానవడివై యుడైయ తిరువడికళై. ౬.

మూ. కళిలెడుత్తు వాయ్మడిత్తు క్కణ్ శుక్రన్టు, మాన్ద్రార్  
అళిలెడు త శిన్దైయరాయన్జ్—త్రళిలెడు త్త  
పోరాట్టి యేన్దినాన్ పొన్దలర్ చేవడియే  
ఓ రాట్టి నెళ్ళో యుకన్దు ౭.

అర్థము.— కళిల్ - తిరువడికళును, ఎదుత్తు - ఎత్తి, వాయ్ - పెదవులను  
మడితు - మడిచి, (పండ్లనుజూటికి) కణ్ - నేత్రములకు, శుక్రన్టు - త్రిప్పి, మాన్  
ద్రార్ - శత్రువులు, అళిలెడుత్త - మండిన, శిన్దైయరాయ్ - మనశ్శుగలవారై, ఆ  
జ్జ - భయపడనటుల, త్రళిలెడుత్త - నీపులురాలుచున్న, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన,  
అట్టి - చక్రమును, ఏన్దినాన్ - గరించినవానియొక్క, పోన్ - బంగారువలెఆశపడంద  
గినదియు, మలర్ - పుప్పమువలెగురుమారమైనదియువైన, అడియే - శ్రీపాదముగే,  
అట్టి - గంభీరమైన, నెళ్ళో - మనసా, ఉకన్దు - ప్రితిఁజేసి, ఓర్ - ధ్యానింపుము. ౭.

వ్యా.— అవ.— ఏమామ్బట్టు.— (కళిలెడుత్తు) అవనైయుక  
న్దార్ కాళ్ళ రానపిన్బు నీయుమవనైయే ఉకన్దాశ్రయియెన్టు తిరువుళ్ళ  
తైప్పార్ తుచ్చొల్లకిటార్. ప్రతిబంధకముణ్డాకిల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్;  
నముచిపట్టతుపడుమ త్తనై.

(కళిలిత్యాది) అజ్జక్కళిలెడుత్తు వాయ్మడిత్తుచ్చుళలానిన్టు కణ్  
శైయుడైయ నముచిప్రభృతికళో హృదయ త్తిలే కొళు త్తిన భయాగ్ని  
యైయుడైయరాయ్ అజ్జువ్బడి తిరువడియైయెడుత్తు. (వాయ్మడిత్తు  
క్కణ్ శుక్రన్టు) “క్కణ్ శుక్రన్టు” ఎన్టు ఈశ్వరవిశేషణమాక్కవుమామ్.  
(తళిలిత్యాది) అగ్నియైయుమిహొనిన్టు తిరువాట్టియైక్కైయిలేన్దినపను  
డైయ. స్పృహణీయమానతిరువడికళైయే. (అట్టి నెళ్ళోయుకన్దార్) అళివు  
డైయ నెళ్ళో! ఉకన్దాశ్రయి. ౭.

అర్థము.— ఏమామ్బట్టు.— తిరుమేని యెన్నుతల్-వన్దేటియన్నియే స్వాభావిక  
మాకనిష్టనిజతైయుడైయ తిరుమేనియెన్నుతల్. ౭.

మూ. ఉకన్దున్నై వాణ్ణి యొలినిఱజ్జొళ్ళొన్దై  
అకజ్జుళిర వుణ్ణెన్దా భావి-ఉకన్దు  
ములై యుణ్ణాబ్బయ్పోలే మునిన్దున్దాయ్, నీయుమ్  
అలై పణ్ణా లానమైయా లన్దు. ౮.

అర్థము.- ఉకన్దు- ప్రీతిఁజేసి, ఉన్నై-దేవరవారిని, వాణ్ణి - ఎత్తుకొని, ఒలి-  
ప్రకాశించుచున్న, నిఱజ్జొళ్ళొ - అందమైన, కొన్దై - ప్రసములను, అకమ్-మనస్సు,  
జుళిర - చల్లగానుండునటుల, ఉణ్ణెన్దా-అరగింపుచునెను, అనమైయాల్ - గరుక, అ  
న్దు - సున్నదు, నీయుమ్ - దేవరవారును, అలై - అధికమైన, పణ్ణాల్ - గుణముచేత,  
ఉకన్దు - నచ్చు, ములైయుణ్ణాబ్బయ్పోలే-పాలముచారగించునటుల, (నటించి) మునిన్దు-  
కొపగించి, అవి - (పూతన) ప్రాణమును, ఉన్దాయ్ - గ్రహించితివి (పొగొట్టితివి).

వ్యా.- అవ.- ఎట్టామ్బట్టు.- (ఉకన్దు) పాయ్యుకప్పు బాధక  
మామ్బడి శొల్లుకిటు.

( ఉకన్దు ) యశోదైప్పిరాట్టిఉకక్కుమాప్పోలే యుకన్దు.  
( ఉన్నై వాణ్ణి ) అవళోళక్కుక్కా వెడుక్కుమాప్పోలే ఎడుత్తు.  
( ఒలినిఱజ్జొళ్ళొన్దై ) ములై ప్పాలాలేనెఱిత్తు అలైలేపుకరుదైత్తానకొ  
న్దై. (అకజ్జుళిరవిత్యాది) ఉన్దులతునిఱ్జుప్పొ కాతపడిహృదయజ్జుళిరు  
మ్బడి కీడాకచ్చొన్న వభుదైయప్రాణనై. (ఉకన్దిత్యాది) అవళోపాద్యే  
యుకన్దు ముడిక్కనినైత్తాత్పోలే నీయుమ్ పాద్యే యుకన్దుములై  
యుణ్ణమాప్పోలే మునిన్దుముడిక్కనినైత్తాయ్. (అలైయిత్యాది) అవ  
ళోపాద్యేనినైన్దుముడిక్కనినైత్తాత్పోలే నీయుమ్ పాద్యేయుకన్దుతు  
మిక్కనీరై యుదైయై యాకై యాలన్దు; ఉనక్కు మిత్రభావముమ్అపై  
నిరుక్కుచ్చయ్తే అవలైముడిత్తు ఉన్నైత్తనదు అశ్రితర్ పక్కలు  
న్దానకీరమితే. ౮.

మూ. అన్దుతుకన్దుజ్జాత వాయ్చ్చి యునక్కిరన్దై  
నిన్దు ములై తన్దు విన్నీరై క్కు-అన్దు  
పన్దుత్తైయాల్ నీయళన్దు మూకడల్ శూక్ర శాలమ్  
పెరుముత్తైయా లేయ్తుమో పేర్తు. ౯.

అర్థము. — అట్లు - భారత ప్రస్థమిచ్చుకాలమునందు, అట్లు - ఇట్టిది, కట్టా-  
చూచి, అట్లాత - భయపడని, ఆయచ్చి-గొల్లకులమునందులుట్టిసయ్యోవాడేది, ఇరవై-  
ప్రీతికేసి, నిట్లు - స్థిరముగానుండి, ఉనక్క - నీకు, మురైతన - ప్రసమిద్దిన, ఇన్ని  
రైక్క - ఈగుణాతిశయమునకు, అట్లు - మహాబలియొద్ద ప్రతి గ్రహించినకాలమందు, క  
రక - క్షాభ్యుమైన, ముత్తైయల్ - (స్వస్వామిభావ) సంబంధముచేత, నీ - నీవు,  
అరవ - ఆక్రమించిన, మా - గొప్ప, కడల్ - సముద్రముచేత, కూల్ - చుట్టచుడిన,  
ఇలము - భూమి, పేరు - విచారించిమాడ, పెరు - అధికమైన, ముత్తైయల్ - క్రమము  
భాసందు, ఎయ్తుమో - సరితూగునా?

వ్యా. — అవ. — ఒప్ప తామూబ్బు. — (అట్లు) యశోవైప్పిరా  
ట్టియుడైయ సేహత్తుక్కు-పనూన ముట్టోవెన్నిటను.

(అట్లు) తుక్కజ్జాతవాయ్చ్చి) అప్పరియవ్యసన కైక్కణ్ణుభయప్ప  
డతతాయార్. (ఉనక్కి-రజ్జి) ఉన్నక్కలిలేశిథిలై యామ్. (నిట్టిత్యాది)  
తరైయిలేకాల్ పావి ములై తనస్వభావత్తుక్కు. (వరస్తుతైయల్)  
ఈశ్వరనానప్రప్తియాలే. (నీయశనవిత్యాది) నీయశనపెరియకడల్ కూ  
ల్ తన పెరియభూమియానతు పెరుముతైయాలేయ్తుమో అవభుడైయ  
స్వభావత్తుక్కు. ఇంద్రభూమియానతు తిరియట్టు ఇతుపెరియతు, ఇతుపెరి  
యతెన్నుముతైయాలే ఎతిర్కుమో? అవభుడైయస్వభావత్తుక్కు  
నీపెరితాకచ్చెయ్తతువుమ్ ఒప్పనైన్నిటను.

అరు. — ఒప్ప తామూబ్బు. — ఎయ్తుమో-నీరైక్కభూమి సదృశమొప్పుకల్,  
ఉన్నుడైయ అశనవ్యాపారవానొక్కమో విప్పుకల్.

మూ. పేర్ త్తనై మా శకడమ్ పిల్లైయాయ్, మణ్ణిరన్ద  
కాత్తనై పల్లయిరుక్కా-వలనే—వర్తియ  
నావుడైయేన్ పూవుడైయేన్ నిన్నుల్లినిన్దైయాల్  
కావడియేన్ పట్ట కడై.

౧౦.

అర్థము. — పిల్లైయాయ్ - బాలుడై మా - గొప్ప, శకడమ్ - శకటాను  
రిని, పేర్ త్తనై - పేరుతోగొట్టితివి; కావలనే - రక్షకుడా! మణ్ - భూమిని, ఇరవై  
యాదించి, పల్ - అనేకమైన, ఉయిరుమ్ - జంతువులను, కాత్తనై - రక్షించితివి, నిక -

## భరణ్ణా వ్రాసువద్దాది, గా-మా, కడై నిష్ఠ

దేవరవారియందు, అర్చి - అవగాహించి, నిష్ఠమైయార్ - ఉన్నందున, వ్రాసు - వ్రా  
 క్రముజేసెడు, నావుడైయ్ - నాలుకలవాడనైతిని; పూవుడైయ్ - (అర్చి) -  
 పువ్వులుగలవాడనైతిని; అడియ్ - దాసుఁడు, పట్ట - అనుభవించిన, కడై -  
 హీనతన, గా - (వాగొట్టి) రక్షింపుము. ౧౦.

వ్యా - పత్తామ్బట్టు. — (వేర్ తనై యిత్తాది) పిళ్ళైయాయరున్దు  
 పెరియశకడ నై యుత్తైతాయ్. (మణ్ణిరన్దిత్తాది) మహాబలియాలే నోవు  
 పడామేభూమియైయిరన్దురక్షిత్తాయ్. ఇప్పడిరక్షిత్తైక్కడివిన్నెన్దాలి;  
 (కావలన) ఎల్లావశీయై ముడైయనాకై. (నిన్ను భీనిష్ఠమైయార్  
 ఏత్తియనావుడైయేన్ చూపుడైయేన్) ఉన్నై సమాశ్రయణీయనాక  
 వుడైయేనాకైయాలే ఆశ్రయిక్కుమ్ ద్రవ్యజ్ఞైయై మిన్దియన్దై  
 యుమ్ పుష్కలమాక వుడైయేనానేన్. (అడియేన్ పట్టకడై) ఉన్నుడై  
 యేనాయరున్దు వైత్తు నాన్ మున్దు దేవతా న్దరజ్ఞై యనువ ర్తితుప్పట్ట  
 పొల్లాగు ఇనిపడాతపడి కా త్తరుళ వేణుమ్. ౧౦.

మూ కడైని స్థమరర్ కల్లత్ తొల్లుతు, నాభుమ్

ఇడై నిష్ఠ విన్ప త్తరావర్ - పుడైనిష్ఠ

నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై

యా రోతవల్లారవర్.

౧౧.

అర్థము. — కడైనిష్ఠ - వాకిటనిలచి, నాభుమ్ - ప్రతిదినమును, ఆమరర్ -  
 (బ్రహ్మాది) దేవతలయొక్క, కల్లత్ - కాళ్లను, తొల్లుతు - మ్రొక్కి, ఇడైనిష్ఠ - నడు  
 మనిలచిన, ఇన్పత్తరావర్ - శుభముగలవారగుదురు. పుడైనిష్ఠ - ఉట్టుకొనియున్న, నీర్  
 జలముగల, ఓరమ్ - సముద్రమువంటి - మేని - విగ్రహముగలనెడుమాలే - సర్వోత్కృ  
 స్టుడైన, స్వామి! నికా - దేవరవారియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, ఓతవల్లారవ  
 ర్-స్తోత్రముఁజేయఁదగినవారు, యార్ - ఎవరగుదురు? ౧౧.

వ్యా. — అవ. — ఇతినోరామ్బట్టు. — (కడైనిష్ఠమరర్) దేవతా  
 న్దరజ్ఞై యనువ ర్తితుప్పట్ట అనర్థమై ప్పగిహరియెన్న, ఇప్పడిశెయ్  
 వారుణ్డోవెన్నిల్; అవ రిప్పడిశెయ్ తన్తో అనర్థప్పడుకితార్.

(కడైయిత్తాది) దేవతా స్తరజ్జళ్ వాళలిలేనిస్తు అవర్ కళై నాళ్ తోఱున్దొయ్త మధ్యమపురుషార్థమాన సుఖ జైప్పెటువర్, (పుడైనిష్ట విత్తాది) ఎఱ్ఱుమ్పుక్కునిష్ట నీరైయుడైత్తానకడలిన్ నిట జైయుడైయ సర్వేశ్వరనే! ప్రాప్యమాన ఉన్నుడైయ తిరువడికళై యటి న్దొశ్రయిక్కు వల్లారార్.

అరు.-పతితోరామ్బాట్టు.- (కడై) కా - కా తరుళ వేణుమ్.

౧౧.

మూ. అవ రివ రెన్దిలై యరవణై యాన్ పాతమ్

ఎవర్ వణ్ణియేత్తాతా రెణ్ణిల్ - పవరుమ్

శెఱ్ఱుజ్జుతిరో నొన్బలరోన్ శిణ్ణితలో నెట్టే

తొఱున్దైయార్ నాళున్దొడర్న్దు,

౧౨.

ఒర్థము.- అవర్ - (అశ్రయణీయైస) అదేవతలు, ఇవర్ (అశ్రయైస) ఈమ నుజులు-ఎఱ్ఱు- ఇట్టని, ఇట్టై - (భేదము) లేదు, అరవణైయాక్ - పన్నగతల్పని, పాతమ్- తిరువడిని, వణ్ణి-సమస్కరించి, ఏత్తాతార్ - స్త్రీత్రముజేయనివారు, ఎవర్ - ఎవరు, ఎణ్ణిల్ - విచారించగా, పవరుమ్-వ్యాపించియున్న, శెఱ్ఱుమ్- నిలిచిమైన, కలితొన్- కిరణములుగల సూర్యుడును, ఒళ్ - ప్రకాశముగల, మలరోక్ - పద్మసంభ వుడైనబహుదేవుడును, కణ్ణితలోనెట్టే- లలాటనేత్రుడైనశివుడునుగదా, తొడర్న్దు- (వాడుగడుచోటికి) వెళ్ళి, నాళుమ్ - అనుదినమును, తొఱుమ్-అశ్రయించుటయే, తక్తై యార్ - సర్వభావముగాగలవారు.

౧౩.

వ్యా.- అవ.- పన్నిరణ్డామ్బాట్టు.- (అవరివర్) శిటియార్ పెరియారెన్నా తే సర్వేశ్వరతిరువడికళై ఆశ్రయియాతారెవర్.

(అవరిత్తాది) ఎల్లారుమ్ అనన్తయే ఆశ్రయిక్కిలతోవెన్నిల్; ప్రసిద్ధరానబ్రహ్మదికళుమ్ అవనైత్తొయ్తమ్ స్వభావరాయన్తో విరుక్కిఱతు (ఎణ్ణిలిత్తాది) పరస్థితియ తాన కిరణజ్జలై యుడైయ అదిత్యనుమ్ బ్రహ్మ యమ్ లలాటనేత్రముమ్. (నాళున్దొడర్న్దు తొఱున్దైయార్) తొఱు మ్ స్వభావ తైయుడైయరావర్.

౧౪.

అరు.- పన్నిరణ్డామ్బాట్టు.- శజై-పణ్ణుకై కాక పదోపాదాసమ్ పణ్ణు కిటార్ (అవరిత్తాది). ఇతిన్నే శజై-కు ఉత్తరమాయ మేలుక్కువతారికైయుతాక అరుచిచ్చయికిటార్ (ప్రసిద్ధరానవిత్తాది).

౧౫.

ఇరణ్డానిరువద్దది, ౧౩-పా, తోడర్ ౧౪-పా, పణ్డి. ౧౭

మూ. తోడ రెడు త్త మాల్ యానై శూత్ కయమ్ముక్కజ్జి  
 ప్పడరెడు త్త పైజమలజ్జొణ్ణు అన్బిడరడుక్క  
 ఆభియా న్వాత మ్మణిననే, వానవర్ కోన్  
 పాభితా నెయ్ తిల్దు ప్పణ్ణు. ౧౩.

అర్థము.— తోడర్ - (కాలియందుకట్టిన) గొలుసును. ఎదుత్త - (తోడము తో) ఎత్తిన, మాల్ - పెద్ద, యానై - ఏనుఁగు, శూత్ - విశాలమైన, కయమ్-మడుపు నంగు, పుక్కు - ప్రవేశించి, పడర్ - వికసించియు, ఎదుత్త - ఎత్తుగాను, పైమ్-సాగు శుగానునున్న, కమలమ్ - తామరపువ్వుమును. కొణ్ణు - ఎత్తి - అట్లు - ఆకాలమందు, ఇడర్ - (ముసలివలసనైన) దుఃఖము, అడుక్క - సంభవించగా, అజ్జి - భయపడి, అభియాన్ - చక్రపాణియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికి, పణ్డిననే - నేనించికదా, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కోన్ - స్వామియొక్క, పాభితాన్ - స్థానమును, పణ్ణు - మునుపు, ఎయ్ తిల్దు - పొందినది. ౧౩.

వ్యా.— అచ.— పతిస్తూష్టామ్బాట్టు.— (తోడరెడు త్తమాల్) విలక్షణాధికారమాకిల్ కిడైయాతో వెన్నిల్; ఓర్ యానైక్కన్తో ఎలి తాయ్ త్తొన్మణిటను.

(తోడరిత్యది) నల్లియైముటిన్తుకై క్కయిక్కొణ్ణ అనై, మత్తి త్తి దున్దుళ్ళుఅనై. (శూత్ కయమ్ముక్కు) పరన్దపాయ్ కైయిలేపుక్కు. (ఇడరడుక్కపజ్జి) ముతలై యాల్ వన్ద విడరుక్కుభయప్పట్టు. (పడరె డు త్తపైజమలజ్జొణ్ణు) పడర్ న్దొజ్జిక్కుళిర్ న్ద తామరై ప్పూవై కొణ్ణు. (ఆభియానిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికలిలేవిఘ్నన్దన్తో నిత్యసూ రికళో డే కూడియిరుక్కిటపనుడైయ పడుక్కైయిలే ఏటప్పొల్దుతు. ౧౩

ఆరు.— పతిస్తూష్టామ్బాట్టు.— పుశూర్ వన్ద. తొన్బిల్ శైవ్వపడి-వన్ది-విలన్ణు పాభి-పమక్కై, 'ఇడరడుక్క' ఎన్దపాతు ఇడర్ కిట్టవన్దపడి. ౧౩

మూ. పణ్డి ప్పెరుమ్మతియై యాక్కి, ప్పభిపావమ్  
 కొణ్డిబు వాత్తోరైక్కుతాతే-ఎణ్డిశైయుమ్  
 పేర్ త్తకర నాన్దుడైయాన్ పేరోలిప్పైశాళి  
 తీర్ త్తకర గామిన్ తిరిన్దు. ౧౪.



అర్థము.— పడ్డియై - కడుపును, పెరుమ్ - వికాలమైన, వతి - ఊరుగ, అక్కి - చేసి, పట్టి - అవవాఁములను, పావమ్ - పాపములను, కొట్టు - సంపాదించి, ఇట్లు - ఈలీలావిభాతియందు, వాట్వొరై - సుఖముగనుండువారిని, కూడాతే - అనుసంధించక, శేత్రెకాల్ - బుద్ధితేనివా! ఎడ్డిశైయమ్ - అష్టదిక్కులయందును, పేర్ త్ర - వ్యాపించియున్న, కరమ్ వాల్ - చతుర్భుజములను, ఉడైయాన్ - కలిసిసర్వేశ్వరుని యొక్క, పేర్ - తిరువానుములను, ఓతి - అనుసంధించి, తిరిస్థ - సంపదించి, తీర్ త్ర - కరరామిన్ - జగత్తునుపరిశుద్ధముఁజేయువారుగనగుడు.

౧౪.

వ్యా.— అవ.— పతినాలామ్బట్టు — (పడ్డి) అవన్నడి ఇతడు వానసిమ్మ సంసారికలై యేత్తి తిరియాతే అవన్ తిరువడికి లితే పణిస్తు తిరునామజ్జలై చొప్పలి ఉక్కుళుడై యస్పృశత్రా లే లోక ప్రాశస్త్యమాక్కి కొళ్ళుజ్జోళెన్దితార్.

(పడ్డిపెరుమ్మతియైయాక్కి) అన్తిక్కే, వయితాకిఱపెరుమ్మ తియై యుణ్డాక్కియెన్టుమామ్. (పట్టిపాపమిత్యాది) అడియుణ్డాయమ్ అడియన్తిక్కేయుమాన పాపమే వాట్వొక విరుప్పారై ప్పేకాతే ఎట్టుదిక్కుమ్ విప్తువళిర్ న్ద నాలుతోళ్ కళైయుడై యనానవనుడై య తిరునామజ్జలై చొప్పలి.

౧౪.

అరు.— పతినాలామ్బట్టు.— పెరుమ్మతియైయాక్కి - ముచ్చెన్దలోక తై యుణ్డాక్కి - అశుక్కు అశుత్తువర, “ఎడ్డిశైయమ్ పేర్ త్రకరవాన్డైయాన్” ఎన్ట అవనక్కు విశేనణమాతల్, పడ్డియాకిఱవయిల్లై పెరుమ్మతి పెరుక్కన్నెడ్డి ఎన్ట సంసారిక్కు విశేషణమాతల్. అడియుళ్ళుపట్టి, మల్లై యకుపావమ్, తిరిస్థతీర్త కరరామిన్ - ఉడై తో సభార్త్రా లేపావనరాక్కు జ్జోళ్.

౧౪.

మూ. తిరిస్థతు వెజ్జెమత్తు తేర్ కడవి, అన్టు

పిరిస్థతు శీపైన్టై మాన్ విపోయ్—పురిస్థమివుమ్

కణ్ పల్లికొళ్ళపళికియ లే. నాక త్రిక

తణ్ పల్లికొళ్ళాన్వ స్తనక్కు.

౧౫.

అర్థము.— పెమ్ - క్రూరమైన, శకుత్తు - యుద్ధమునందు, పేర్ - రథమును, కడవి - నడపి, తిరిస్థతువున్ - సజ్జించినదియు, మాన్ - (మారీదుండనెడుమాయా) మృగమయొక్క, పిన్వోయ్ - వెనుక చూడఁచి, అన్టు - అవనవాసకాలమందు, శీత్రెన్టు-

సీతాదేవి, పిరివ్వుపువ్వు - విశేషించినదియు, కణ్ - భూమియందు, పల్కికొళ్ళ - ప  
వ్వలించ, పురివ్వుపువ్వు - అశపడినదియు, నాక త్రిక - లిరువనన్దాత్మమున, తణ్ -  
చల్లగ, పల్కికొళ్ళవ్వనమ్మ - శయించువానికి, అట్టియితే- బాగుగనుడునా? ౧౫

వ్యా.- అవ. — పతి నై న్దామాబ్బట్టు. — (తిరివ్వు) తిరువులక  
శనిరులిసపడి ప్రస్తుతమాకై యాలే అల్లాతవవతారజ్జలిలుమ్ అత్రితార్థ  
మాకమికప్పట్ట ఇటుక్కుక్కలై నినైత్తు వెఱుక్కితార్.

( వెఱుమత్తుతేర్ కడవి తిరివ్వు ) యుద్ధ తిలే యుడమ్మక్కడి  
దాతే యున్నెయ్యభీయమాటిప్పడై పారుతు తేర్ కడవి తిరివ్వు,  
( అన్ఱుమాన్ పినోబ్బియ్ పిరివ్వుశీతైయై ) రక్షిక్కిటవిడత్తి లిరువరు  
జూడవిరున్దు రక్షిక్కుప్పెత్తోమో. ( పురివ్వుపుజ్జుల్లికొళ్ళ ) తరై  
యిలే పల్కికొళ్ళక్కల్లమ్మతు. ( నాక త్రిక తణ్ పల్కికొళ్ళాన్ తనక్కుఅత్రి  
కియతే ) తిరువనన్దాత్మన్దే లే కణ్ణళర్ న్దురుళప్పెత్తో సౌకుమార్య  
తైయై యనానవనుక్కు జగద్రక్షణమ్ శాలవ్వుకితాయినన్దు. ౧౫

అరు. — పతి నై న్దామాబ్బట్టు. — పురివ్వుపువ్వు. తిరువమాన్దైయైక్కై కియక్కుక్క  
దుత్తుమ్ కాటిరేతరైయిరేకి డక్కైక్కు.. ౧౫.

మూ. తనక్కడిమైపట్టు తానటియానేలుమ్

మన త్తడైయవై ప్పతామ్మాలై - వన త్తడై

వీరియామ్వణ్ణ మియద్రో మితువల్లాలే

మారి యార్ పెయ్కిత్పార్ మద్రో.

౧౬.

అర్థము. — తనక్కు - తనకు, అడిమై - దాస్యము, పట్టు - సంబంధించినది,  
( అనువిషయమును ), తాన్ - తాను, అఱియానేలుమ్ - తెలిసికొన్నను, మాలై - స  
రేళ్యమని, మనత్తు - మనస్సునందు, అడైయ - ప్రవేశించునటుల, వైప్పతు - ఉంచు  
ట, అమ్ - చాలును, వనమ్ - అడవియైన, తిడరై - దిబ్బను, వీరియామ్వణ్ణమ్ - చె  
రువగునటుల, ఇయద్రోమ్ - యత్నముచేసెను, ఇతువల్లాలే - ఇదితత్వ,  
మద్రో - పేరు, మారి - వర్ణమును, యార్ - ఎవరు, పెయ్కిత్పార్ - కురుపిం  
చుదురు. ౧౬

వ్యా. — పతినాతామాబ్బట్టు. — (తనక్కడిమై యిత్యాది) ‘స్వ  
త్వమాత్మని సజ్ఞాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మాణిస్థితమ్’ ఎన్నమిచ్చడియే విశ

దమాక పటియానాకిలుమ్. (మనత్తిత్యాది) “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః”  
ఎన్నుమ్మడియాకిలుమ్ సర్వేశ్వరనై హృదయ త్తిలేవైప్పతు, (వనత్తిడ  
రిత్యాది) కాట్టిల్ తిడవైక్కల్లి క్కుళమాకు-మతోభీయ వర్వజైఇవ  
నాలేపెయ్విక్కప్పోమో? ఇత్తాల్ రుచిమాత్రమ్ ఇవళతలైయిలేయు  
ణ్డామి త్తనైయొళియ ప్రాప్తి ఇవనాలే ఉణ్డాక్కిక్కొళ్ళప్పోమో ఎష్ట  
ణాయిద్యు. అట్టి శేళ్ళ, ఏరియామ్ వణ్ణమియద్యుమితు, మఢ్దూన్ ప్పిక్కు  
మతు. ఇరణ్డామ్ శెయ్యప్పోమో వెన్న వ్రమామ్. రుచ్యత్పాదక నున్తానే,  
ప్రాప్తియై ప్పణ్ణిక్కొడుప్పానున్తానే యెన్న వ్రమామ్. ౧౬.

అరు.— పతినాణామ్మట్టు.— అటియానాకిలుమ్, తనక్కు శేవర్యుజ్జిస్తుతేర  
ననటియానాకిలుమ్. ఇరణ్డామవనైయల్లాల్ కేణుఆర్ శేయవార్. ఒరు త్తరక్కచ్చితా  
తెష్టపడి. ఇన్దవర్థత్తుక్కు “మన త్తడైయివైప్పతామ్” ఎష్టపడి. చైక్కమాట్టాతెష్టప  
డి. మున్దినవర్థత్తుక్కు “చైప్పతామ్” వైక్కలామెష్టపడి. ఇరణ్డామర్థతైర్వాన్తిక త్తిరే  
యేటిడుకితార్ రుచ్యత్పాదక నమిత్యాది. ౧౭.

మూ. మఢ్దూ రియలావార్ వానవర్ కో న్నామలర్ కో

శుద్యుమ్ వణ్ణు న్నొళిలానై - ఒద్దై

ప్పితైయిరున్ద శెళ్ళడైయాక పిణ్ శెన్టు, మూలై

క్కుత్తైయిరున్ద తాకముడిత్తాక కొణ్డు. ౧౮.

అర్థము.— వానవర్ - దేవతలకు, కోక - అధిపతియైన ఇంద్రుఁడును, మా -  
జ్ఞాఘృషైన, మలర్ కో - తామరపుష్పమునందుబుట్టిన బ్రహ్మయును, శుద్యుమ్-నాలుప్ర  
క్కల, వణ్ణుమ్-మొక్కెడు, నొళిలానై-చేష్టితములుగలవానిని, ఒద్దై - ఒక,  
ప్పితై - కళగలచంద్రుఁడు, ఇరున్ద - ఉండిన, శేమ్ - ఎట్టైన, శడైయాక - బలలు  
గలరుద్రుఁడును, మూలై - శ్రియఃపతిని, పిణ్ శెన్టు - అనుసరించి, తాక - తాను, ఇర  
న్దకొణ్డు - యాచించుచు, కుత్తై - కొఱుతలను, ముడిత్తాక - నెరవేర్చుకొనెను; మ  
ఢ్దూ - పేరు, ఆర్ - ఎవరు. ఇయలావార్ - ఆశ్రయింపఁదగినవారు. ౧౯

వ్యా.— అవ.— పతినేత్రామ్మట్టు.— (మఢ్దూరియలావార్)

ఇవనే ఆశ్రయణీయ నెన్బానె న్నెన్నిల్; వేటొరువరిల్లాపై యెన్నిఱతు.

(మఢ్దూరియలావార్) మఢ్దూశ్రయణీయ రావారార్. (వానవరి  
త్యాది). లోక్మత్తిల్ ప్రధాననాన ఇన్ద్ర) నోడుకూడిన బ్రహ్మాదికలితే. అవ

౧౧ కళి మవనై యాశ్రయి త్రితే తన్దాముడైయ అభిమనగ్గళి పెఱుకి  
 అతు. ఇన్ద్రా, బ్రహ్మ, నేర కొడు నేరాశ్రయిక్కప్పకాతే పాడేపక్కలే  
 శెన్దు వణ్ణు మాశ్రయణప్రకారజ్జళై యుడై యనానవనై. ఈశ్వరసుడై  
 యచేప్పితజ్జళై యవర్కళి శున్దరి వణ్ణువారెన్నవుమామ్, (ఒత్తై  
 ప్పితైయిత్తాది)శడైయిలే పితైయై ధరిత్తానాయ్ సుఖప్రధాననుమాన  
 రుద్రా, (పిశెన్దు)అనువర్తితు. (మాలై)సర్వేశ్వరనై. (కొణ్డు) హృద  
 యత్తిలేకొణ్డు; (కుత్తైయిరన్దు) తన్నుడైయకుత్తైకళైయిరన్దు. (తాన్  
 ముడిత్తా)తన్నుడైయ అపేక్షితజ్జళై పెన్దరా. ౧౨:

మూ. కొణ్డాతులక జుఱుఱురువాయ్ కోళరియాయ్  
 ఒణ్ తిఱలోన్ మార్ వత్తుకిరై వైత్తు—ఉణ్డాతువుమ్  
 తాన్ కిడన్ద వేఱులకే తామరై క్కణ్డాలోరునాళి  
 వాకడన్దా శెయ్ తవళుక్కు. ౧౩.

అర్థము.— వాక - ఆకాశమును, కడన్దా - ఆతిక్రమించిన (అపరిచ్ఛేద్యుఁ  
 డైన), తామరై - కమలములవంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, మల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, కు  
 అళి - పొట్టి, ఉరువాయ్ - తిరుమేఱుగలవాడై, ఉలకు - లోకమును, కొణ్డాతువుమ్ -  
 ఆక్రమించినదియు, కోళి - బలముగల, ఆరియాయ్ - సింహమై, ఒణ్ - అందమైన  
 (అధికమైన), రిఱలోన్ - బలముగలహిరణ్యకశిపునియొక్క, మార్వత్తు - వక్షస్థలమునం  
 దు, ఉకిర్ - నఖములను, వైత్తువుమ్ - ప్రేక్షింపదయ్య, ఒరునాళి - ఒకకాలముందు,  
 తా - తాను, కడన్ద - కొలచిన, ఏఱులకు - సప్తలోకములను, ఉణ్డాతువుమ్ - ఆ  
 రగించినదియు, శెయ్ త - చేసిన, వళుక్కు - న్యాయము. ౧౩.

వ్యా.— అప.— పతి నెట్టా మూబ్బట్టు.— (కొణ్డాతు) అతావతు—  
 ఇవక జగద్రక్షణ మృణ్మమృడికొల్లుకిఱతు.

( కుఱుఱురువాయ్ కొణ్డాతులకమ్ ) శ్రీ వామననాయ్ లో  
 కమళన్దు కొణ్డాతు. (కోళరియిత్తాది) కై తొట్టుఆశ్రిత విరోధికళై ప్పా  
 క్కుమ్మడి. (తాన్ కడన్ద వేఱులకై యుణ్డాతువుమ్) తన్ తిరువడిలిలే  
 యడగ్గిన లోకజ్జళైయే తిరువణ్దుశిరై వైత్తువుమ్. (తామరై క్కణ్  
 మాలి) పుణ్డరికాక్షనానఈశ్వరన్. (ఒరునాళి వాన్ కడన్దాన్) నిత్యసూ

రికభుక్కువ్వకుకానవన్. స్వగత్తైయళన్ద వనెన్టుమామ్. (శెయ్తవళి  
కుక్కు) తన్నుడై మైమైరక్షిక్కుప్రాప్తమితే. ౧౮.

మూ. పుక్కున్టు కణ్డాయ్ వలిశకడమ్ శెన్దాయ్  
పక్కున్టు నీమతిక్కువేణ్డా-కుక్కున్టు  
తీవిళవిళ కాయ్ శ్కెత్తిన తీమైతిరుమాలే  
పార్ విళజ్జ చెయ్తాయ్ పళి. ౧౯.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్ల భుండా! వలి - బలముగల, శకడమ్ - శకటా  
గురుని, శెన్దాయ్-సంహరించితివి; (అది); పుక్కు-న్యాయము, అన్తుకణ్డాయ్ -  
కాదుకదా; పుక్కున్టు-న్యాయగుని, నీ - నీవు, మతిక్కువేణ్డా-తలవలదు. కుక్కు-  
అందమైన, కన్టు - దూడను (వత్సగురుని), తీ - కూరమైన, విళవిళ - వెలగచెట్టు  
యొక్క, కాయ్ కుక్కు-కాయకు (కాయక్రిందివడునటుల), ఎత్తిన - విసరివేసిన, తీమై-  
దువ్వతనము, పార్ - భూమియందు, విళజ్జ - ప్రకాశించునటుల, పళి - తిప్పు, శెయ్  
తాయ్ - చేసితివి. ౧౯

వ్యా.— అవ.— పత్రిస్తతామాబ్బట్టు— (పుక్కున్టు) నీజగద్రక్ష  
ణమ్బుణుకిఱతు పళియాయ్ విట్టతు.

(వలిశకడమ్ శెన్దాయ్ పుక్కున్టు కణ్డాయ్) పితైయాయు  
రున్దు పెరియశకడవై ముత్తిత్తతువుమ్ పుక్కున్టు. అతుశెయ్తో  
మితే యెన్నిల్; ఇతితేనానుమ్ వేణ్డావెన్గిఱతు. (పుక్కున్టు నీమతి  
క్కువేణ్డా) ఇతుపుక్కున్టు నీబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కువేణ్డా. (కుక్కున్టుత్యా  
ది) అసురనానకన్టుమ్ విళావానఅసురనుమ్ తన్నిలేయైత్తుడుళ్యత్తినపు  
న్నై సలిన్దతాకిల్ శెయ్తవతెన్నెన్టు భయప్పడుకిఱార్. (తిరుమాలే)  
ఇరువరుజ్కుడవిరుక్కువన్తో తకువతు. (పారిత్యాది) భూమియడల్  
లుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్బడి పళిశెయ్తాయ్. విభూతియిల్ ఏకదేశజైర  
క్షిక్కు పుక్కుఅవిభూతి యెయుమ్ అళిక్కు ప్పార్ తాయ్. ౧౯.

అరు.—పత్రిస్తతామాబ్బట్టు.— మేలిల్ పదత్తుక్కువతారికై (అరుశెయ్తోమి  
తేఇత్యాది). తనక్కరుహనివన్దల్ అవిభూతియు మళియు మెన్టుపడి. ఇతుఅవిన్ శెయ్త  
పళియావతు. ౧౯.

మూ. పట్టిపావమ్ కైయకబ్బి వ్పల్ కాలుమ్ నిన్నై  
వట్టివాత్పొర్ వాత్పొరా మాతో-పట్టువిన్ది  
నారణన్ట న్నామజ్గల్ నన్దణర్ న్ద నన్దేత్తుమ్  
కారణజ్గల్ తాముడైయార్ తామ్.

అర్థము.— పట్టి - అబుద్ధిపూర్వకముగాజేసెడు తప్పును, పావమ్ - బుద్ధిపూర్వకముగాజేసెడుతప్పులను, కైయకబ్బి-చెయ్యబడవి, పల్కాలుమ్ - అనేకకాలము, పట్టి-(కాస్తా) క) మార్గముగ, నిన్నై - చేవరవారిని, వాత్పొర్ - గుఱిముగననుభవించువారును, వట్టువు-విచ్చేదము, ఇన్ది-లేక, నారణన్ట-నారాయణనియొక్క, నామజ్గల్-తిరునామములు, నన్ద-చక్కగ, ఉణర్ న్ద-తెలిసికొని, నన్ద-బాగుగ, ఏత్తుమ్ - స్తుతిచేసెడు, కారణజ్గల్-హేతువులను, తామ్-తాము, ఉడైయార్ - కలవారును, వాత్పొరా-పరమగుఱిముగననుభవించురు. మాతో- ఇదిపాదపూరణమైనఆవ్యయము.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపతామ్బాట్టు.-(పట్టిపావమ్) జగద్రక్షణజైయసుసన్నిత్య అవనైయాశ్రయి త్తవర్ కళన్దో వాత్పొర్ క క్కెన్దిటత్తు.

(పట్టిపావజ్జెయకబ్బి). అడియుణ్డాయుమ్. అడియిన్ది ర్కేయుముళ్ళ విరోధజ్జలైవ్పొక్కి. (పల్ కాలుమి త్యాది). ఎన్దుమునైయాశ్రయిస్తువాళ్ వార్ వాళ్ న్దేపోవర్. “ననుఱ్ళిల్లభ్యతే సుఖమ్” ఎన్దిటతివనైయాకాతే. మాతోవెన్బుత్తిడై చ్చొల్. (పట్టువిత్త్యాది) పట్టువిన్ది క్కేయిరుక్కిట నారాయణనుడైయ తిరునామజ్గలై భక్తియా లేయుణర్ న్ద నన్దాక వేత్తుమ్. (కారణజ్గల్ తాముడైయార్ తామ్) కారణజ్గల్ - హేతుక్కల్. ఏత్తుకై క్కడియానభక్తి-రుచి, అనుకూల భగవత్కటాక్షమ్ - గుకృతమ్. “తారణజ్గల్ తాముడైయార్” ఎన్ద పోతు తారణమెన్దు భృతియుడై యారెన్దపడి.

౨౦.

అరు.— ఇరుపతామ్బాట్టు.— గుఱిత్తుక్కనన్దరమ్ దుఱిమెన్దిటన్దాయమిక్కిలైయాకాతే ఎన్దిటగు. ముశియవాళ్ కేయాయుక్కుమ్ భగవత్సహశ్రయణ మెన్దపడి. ఇడైచ్చొల్ పాదపూరణమాయ ఆవ్యయమెన్దపడి.

౨౧.

మూ. తాముళరే తమ్మళ్ళ ముళ్ళుళతే, తామరైయిన్  
పూవుళతే యేత్తు మ్మొత్తున్దే—వాత్పొర్

తిరుమరువు తాళో మరువు శెన్నియరే, శెవ్వే  
అరునరకమ్ శేర్వతరితు.

అర్థము:— తామ్-(కర్తవ్య) తాము, ఉళలే-ఉన్నారే, తమ్-తమయొక్క, ఉళమ్-(కరణమైన) మనస్సు, ఉళో-(తన) శరీరములోనే, ఉళలే ఉన్నదే, తామరైయి న్నూ- (ఉచకరణమైన) తామరవువ్వము, ఉళలే-ఉన్నదే, ఏత్తుమ్ -స్తోత్రముండేయు, పాళుకు-కాలము, ఉణ్డే - ఉన్నదే, వామ - గుణాధికుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు-విశ్వరూపుతో, మరువు-కూడియున్న, తాళో-చరణములను, మరువు-చేర్చదగిన, శెన్నియరే-శిరస్సుగలవారే, (ఇట్లుండ), శెవ్వే-నేరుగ, అరు-క్రూరమైన; నరకమ్ -నరకమును, శేర్వతు-పొందుట, అరితు-దుర్లభము. ౨౧.

వ్యా.-అవ.—ఇరుప త్తిరణ్డామాట్టు, —(తాముళరే) ఏత్తుమ్పా తుతానుణ్డాక వేణుమే ఎన్నిల్;

(తాముళరే) ఇవ్ తా తన్నెయుణ్డాక్క వేణ్డి యిరున్దతో? “పూర్వమేవకృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా, విచిత్రాదేహ సంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితమ్” అన్తో. (తచ్చుళ్ళముఘళలే) తన క్కుప్పుటవచ్చినే హృదయమ్. (తామరైయి పూవుళలే) ఇవను డైయ విభూతిక్కుప్పుటవచ్చేలేడి పోకవేడ్డావేపూ. (ఏత్తుమ్మిళుతు డ్డే) ఏత్తుకై క్కుక్కాల్ము ఈశ్వరనే యుణ్డాక్కినానే. (వామనిత్యాది) ఎల్లాగ్ తలైయిలు జ్కాలైవై తవనాయ్ తన్నుడైపైయైప్పెళుకై క్కు-అర్థియుమా యిరున్దవనుడైయ విశ్వరూప్ పారున్దిన తిరువడికలై వైక్కవిలక్కా తతోరుతలై యుముడైయరే. (శెవ్వే అరునరకమ్ శేర్వ తరితు) ఇప్పడి ఉపకరణజ్గో కుటైవన్ శిరుక్కుచ్చెయ్లే నరకత్తుక్కు- సేర్వభీకిడైయాతు. ౨౧.

మూ. అరియ తెలితాకు మాన్ద్రలాల్ మాన్ద్ర

పెరుకముయల్ వారై పెన్ద్రాల్ -కరియతోర్

వెణ్ కోట్టుమాల్ యానై వెన్తిముడి తన్నే

తణ్ కోట్టుమామల రాల్ తాన్దన్దు.

అశ్శము. — అత్తలూత్ - సర్వశక్తియోగమువలన, మాత్త - (చేతనునిష్ఠతలును) కుర్చి, పెరుక - మిక్కిలి, ముయల్వారై - యత్నముచేసెడుమహానుభావులను, పెత్తనాల్ - లభించినయెడల, అరియతు - దుర్లభమైనమోక్షము, ఎళితాకుమ్ - సులభమగును; కరియతు - నల్లనైనదియు, వెణ్ - తెల్లనైన, కోట్టు - కొమ్ములుగలదియైన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, మాల్ - గొప్ప, యానై - ఏనుఁగు, తణ్ - చల్లనైన, కోట్టు - మడుపుగట్టునందు, మా - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల్ - తామరపువ్వుమలచేత, తాన్ద్రు - కైబిర్యముజేసి, వెన్ది - జయమును, ముడి త్తలత్తే - ముగించినది(పొందినదిగదా). ౨౨.

వ్యా. — అవ. — ఇరువ త్తిరణ్డామ్మట్టు. (అరియతు) సత్తైయే విడిత్తునోక్కికొణ్డొప్పోరు వానారు సమాశ్రయణీయ నైప్పెత్తూల్ ఎల్లామ్ సులభమితే ఎన్గిటతు.

(అరియ తెళితాకుమ్) అరితావతు - భగవల్లాభమమ్, భగవద్భజనముమ్. ఇవై యిరణ్డా మెళితాకుమ్. (అత్తలూలిత్యాది) “ఇవణ్ తలైయి లేడుర తేవై యిడుకిఱతెన్; ఎల్లామ్ నామే ఏటిట్టుకొణ్డొ శెయ్ వోమ్”, ఎన్నానారు సర్వశక్తియైప్పెత్తూల్. “సుఖలాభమ్ నమ్రతానపిన్బు ఎల్లావత్తైయ మిశ్వరస్థక్కలిలే విడుకిఱతెన్; నామే భజిప్పోమ్” ఎన్నానారు అధికారియైప్పెత్తూల్ లెన్బుమామ్. మేలితుక్కుదప్పాస్తమ్. (కరియతోరిత్యాది). కలుత్తవడివైయుమ్ వెళుత్తకొప్పైయు ముడైత్తాన పెరియలనై. (తణ్ కోట్టిత్యాది) కోట్టెన్బు కరైయులే ఎన్గిటతు. “తణ్ తోట్టుమామలర్” ఎన్బుపాఠమానపోతు ఇతలైయైత్తాన పెరియపుప్పత్తాలే ఎన్గిటతు. (మామలరాల్ తాన్ద్రు వెన్ది ముడి త్తనై). పుష్పతై కొణ్డొ తిరువడికలిలే పణివన్దై ఆన్ది వెన్దియై ముడి త్తతు. విజయనైప్పెత్తూలు అవన్ ప్రసాదత్తాలే యన్మో వెన్గిటతు. ౨౩.

అరు. — ఇరువ త్తిరణ్డామ్మట్టు. — అత్తలూల్ మాత్త - పెరుక ముయల్వారైప్పెత్తూల్ - తన్నిడుక్కాళే చేతనడత్తలే యుణ్డాకవేణ్దుమ్ అద్యేయమతలాన ప్రయత్నకర్తయైల్లామ్ మాత్త ఇవైయైన్దై ఏటిట్టుకొణ్డొ, పెరుక - మిశ్వమయత్నమన్బుమిశ్వరనైప్పెత్తూల్ లెన్బు; తన్నిడుక్కాళే ఈశ్వరయత్నతై మాత్త



౨౬ ఇరణ్డాన్తిరువందాది ౨౩-పా. తాళ్న్దన్దు ౨౪-పా. అవన్.

మికవుమ్ స్యయత్తుచ్చున్దుమ్ చేతననై పెన్ద్రొదొలెన్నతల్. ఇత్రాల్ భక్తిప్రపత్తికన్దెన్దొన్దు  
న్దుకిఱతు. (తాళ్న్దన్దు) తాళ్న్దువిల్లెయన్దు ప్రపత్తివరమ్; తాళ్న్దన్దున్దు భక్తివరమ్,  
కరైయిలే మడువిన్ కరైయిలే. ౨౪.

మూ. తాళ్న్దన్దు వరజ్జొన్దు తక్కవకై కళాల్  
వాళ్న్దన్దు కట్టివారై వాళ్న్దుక్కుమ్—తాళ్న్దన్దు  
విళన్దునిక్కుక్కన్దెన్దు వేన్దురు వాయ్, ఇలమ్  
అళన్దన్దుక్కిన్ కొన్దెన్దువన్. ౨౩.

అర్థము.— తాళ్న్దన్దు - (వేలుచున్న, విళన్దు - (రాక్షసుడైన) వెలగప్పడుము  
యొక్క, కనిక్కు-పండుకు, కన్దు-వత్సాసురుని, ఎత్తెన్దు-విసరికొట్టి, వేన్దురువాయ్-మా  
రురూపమునెత్తి, ఇలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచి, అడ్డిక్కిన్ - తిరువడికింద,  
కొన్దు - స్వీకరించిన, అవన్ - ఆ-రేవునందు, వరమ్ - అనుగ్రహమును, కొన్దు- సం  
పాదించి, తక్క-తగిన, వకైకళాల్ - విధములచేత, తాళ్న్దన్దు-నమ్రుడై, వాళ్న్దు -  
ఇష్టసిద్ధినిజెంది, కట్టివారై-పైసైనసుఖమాను గోరువారిని, వాళ్న్దుక్కుమ్ - రక్షించును.

వ్యా.—అవ. - ఇరుపత్తిమూన్దుమాబ్బట్టు. - (తాళ్న్దన్దు) తన్నై  
యాశ్రయిప్పార్ కుక్కు ప్రతిబద్ధకన్దై యుమ్పోక్కి- త్తానుమ్ సులభనా  
మెన్నిఱతు.

(తాళ్న్దన్దువిత్తాది)వరజ్జొన్దు-అవన్ ప్రసాదనైకొన్దు, శాస్త్ర  
జ్ఞులొల్లుకిఱవకై కళాల్. తాళ్న్దన్దు ఆశ్రయిత్తు, అతుతానేవాత్వాక  
క్కాలత్తై పోక్కువారై రక్షిక్కుమ్. ప్రతిబద్ధకమ్ శెయ్వతెన్నెన్ని  
ల్; తాళ్న్దన్దువిళన్దునిపట్టు పడుమత్తనై. (తాళ్న్దన్దువిత్తాది) “వేన్దురు  
వాయ్” ఎన్నిఱతు శిఱుకాలైక్కొట్టి పెరియవడినై కొన్దుళన్దుతు.  
శ్రియఃపతియానవన్ అర్థియాయ్నిన్ద తెన్దుమామ్. భూమియైయళన్దు  
తల్తరువడికళిలే యిట్టుకొన్దువన్ వాళ్న్దువిక్కుమ్. ౨౩.

మూ. అవన్ కన్దాయ్ననై శ్చో నూరరుభుజ్జేడుమ్  
అవన్ కన్దాయ్నములనాయ్ నిన్దాన్—అవన్కన్దాయ్  
కాన్దుత్తి నీర్వాన్ కరువరైవన్ కారోత  
చ్చిన్దుత్తియావానుమ్ శెన్దు. ౨౪.

అర్థము.— శల్ - మంచి, నెట్టే - మనసా! ఆర్-పూర్ణమైన, ఆరుగుమ్ - కృప చేబొందచగిన భోగమునకును, శేమమ్ - సంసారమునకును, అవకాకణ్డాయ్-అసప్యే శ్వరుడే నిర్వాహకుడుకదా; బిమ్మలనాయ్-స ష్టేన్ద్రియములకును స్వామియై, నిష్టాన్ - ఉండువాడు, అవకాకణ్డాయ్ - ఆశ్రయఃపతికదా; కాన్-గు - వాయువు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాక-ఆకాశము, కరు-పెద్ద, వరై-పర్వతము, మణ్-భూమి, కార్-నల్లనైన, ఓశమ్ - సముద్రమును, శీన్-గుమ్ - శోపింపచగిన, తీ - బడవాన్ని (వీనికి) ఆపానమ్ -నిర్వాహకుడగువాడు, అవకాకణ్డాయ్ - వాడుకదా. (గతుక) శైవు - సమాపించి, (వానిని ఆశ్రయింపుము). ౨౪.

వ్యా.— ఇరువత్తునాలామ్బాట్టు.— (అవనిత్యాది) సంసారప్రవర్తకనుమననే యెగ్గితిను. “మామేవయేప్రపద్యంతే మాయామేతాస్తరన్తితే” ఎన్నిటపడియే అవనైప్పగిల్లి సంసారబద్ధ మటుక్క-వేణుమెన్ని టితు. “కారోతచ్చీన్ద్రత్తీ” ఎన్టుబడబైయై చొచ్చిల్లుకొంటు. ౨౪.

అరు.—ఇరువత్తునాలామ్బాట్టు—(ఆరుగుమ్) “ఘటయితున్దయమానమనాః” ఎన్నిటపడియే భోగమాక్ష శూన్యరాయుక్కిట చేతనరై క్కరణకశే బరన్దైక్కాడుత్తు భోగమాక్షభాగికళాక్కుకై ఆరరుళ్; కేదు-మహాప్రళయమ్. ఇవైఇత్త నెక్కుమ్ నిర్వాహకనాకైయాలే శైవు అవనై క్కిట్టి. ఉజ్జీవియెట్టుక్రియై అధ్యాహార్యమ్. ౨౫.

మూ. శైవ్య తలశ్లో మేల్ శైవ్యేతన్ శీన్ద్రత్తాల్

కొన్ద తిరావణన్దై కూఱుక్కాల్-నిన్ద తువుమ్

వేయొగ్గు తణ్ శారల్ వేడ్డమే, విన్ణవర్తమ్

వాయొగ్గుతోల్ పుకన్ద్రాన్ వన్దు.

౨౫.

అర్థము.— విన్ణవర్తమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, వాయ్ - తిరుప్పవళముచేత, ఓగ్గు - స్తోత్రముంజేయబడిన, తొల్ - ఆనాదయైన, పుకన్ద్రా - కీర్తిగలసర్వేశ్వరుండు, వన్దు - ఆవతరించి, శైవ్యే - నేరుగ, శైవ్యు - నడచినది, ఇల్లశ్చేమేల్-లబ్ధు యందు; తణ్ - తనయొక్క, శీన్ద్రత్తాల్ - శోపముచేత, కొన్దకు - చంపినది, ఇరావణనై - రావణుని; కూఱుక్కాల్ - చెప్పినయెడల, నిన్దతువుమ్-నిలచినదియ, కేయ్. వెనురున్దెట్టు, ఓగ్గు - పెరిగి, తణ్ - చల్లగానుండెడు, శారల్ - చరియలుగల, వేడ్డమే - వేడ్కటాదియే. ౨౫.

వ్యా.- అను.- ఇరుపత్తైవ్వా మ్బుట్టు - (శెష్ఠతిత్యాది) ఉత్పత్త్యాదిక శేయో? ఉత్పన్నజ్గరానాల్ ప్రతిబద్ధకజ్జై పోక్కువానుమవ నెనియు.

(శెష్ఠతిలజైమేల్ శెవ్వే) సజ్జల్పజ్జాలన్తి నేరే కాల్నడైయే లజ్జైయిలే నడవతు. (తేశీబ్బమిత్త్యాది) కోవన్తానిట్టవళక్కాయరు క్కిజవన్తానేకోపత్తన్ వళక్కాయ్ ముడిత్తతు రావణనై. (కూబుజ్గాల్) వేళుజ్గాల్. (విణ్ణవరిత్త్యాది) నిత్యసూరికల్ స్తుతిక్క ప్పడానిష్టప త్తైయపుకత్తై యుడైయవన్. కీర్త రామావతార నూకైయాలే రావణ వధసమన స్తరమ్ బ్రహ్మాదికళా లే స్తుతిక్కప్పడూఱి పుకత్తైయడైయవనై స్తుమామ్. (విణ్ణవర్ తమ్ వాయోజ్జుతోల్ పుకత్తాన్ వన్దునిష్టతువుమ్ వేయోజ్జుతణ్ శారల్ వేగడమే) అవతారత్తుక్కుప్పిత్వా డ రానవర్క ల్లిక్కవొడ్డాతెన్టు అవర్ కల్ విరోధియై పోక్కుకైక్కాక త్తిరుమ లైయిలేవన్దునిష్టతు.

౨౫.

అను.- ఇరుపత్తైవ్వా మ్బుట్టు.- చావమ్ - విజ్ఞ. విల్లిరుక్కచ్చెయ్ శేయుమ్ కోవతారే కొన్టనెన్టవడి.

౨౫.

మూ. వని త్రవ్వనై వభీనిష్ట వైమ్బుతమ్

విన్దు మక త్తడక్కి యార్వమాయ్ - ఉన్ది

ప్పడియమరర్ వేలై యాన్ పణ్ణమరర్ క్కిన్ద

పడియమరర్ వాళుమ్మలి.

౨౬.

అర్థము - ఇహి - సప్తార్థమునకు, నిష్ట - (విరోధిగా) సంకెడు, విమ్బుతమ్ - పశ్చాత్తాపములను, విన్దుమ్ - పశ్చేన్ద్రియములను, అకత్తు - మనస్సునందు, అడక్కి - అణచి, అర్థమాయ్ - ప్రీతిగలవారై, అవన్త - అసర్వేశ్వరుని, వన్దిత్తు - నడుస్కరించి, ఉన్ది - ముందువచ్చి, పడి - ఆశ్రయించునటుల, అమరర్ - (బ్రహ్మది) దేవతలకొరకు, వలైయాక - శ్రీరసాగరమునందుఁబుట్టించిన సర్వేశ్వరుఁడు, వణ్ణు - ప్రాచీనులైన, అమరర్ క్కు - దేవతలైన నిత్యసూతులకు, ఈన్ద - ప్రసాదించినది, పడి - భూమియందలి, అమరర్ - దేవతలైన క్రితైన్ద్రులు, వాళుమ్, శుభముగా సంకెడు, పరి - వేళ్లుటాడి.

౨౬.

వ్యా.- అవ.- ఇరుపల్తాతామూబ్బట్టు.—(వనిత్తు) తిరుమలై ప్రస్తుతమాకై యాలేప్పిన్నెయు నిరుమలైక్కుళ్ళే ప్రస్తుతజ్జాల్లుకీటతు.

(వణినిష్ట విత్యాది) భగవత్పాపై విరోధియాన భూతజ్జలై నై యుమ్ అవిత్తు. (ఆర్వమాయ్) అభినివేశ తై యుడైయరాయ్. (అవ నై వనిత్తు) అవనై యాశ్రయిత్తు. (ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలై యాన్) \*అహ మహమికయా బ్రహ్మాదికళాశ్రయిక్క తిరుప్పాక్కడలిలే కన్యాళర్ న్దరు భుకీటవన్. (నన్దిమరర్ కీన్ద) నిత్యసూరిక భుక్కు ప్పరిళిల్ కొడు త్తతు. పడి-భూమి. (పడియమరర్ వాముమ్) భూమియిల్ శ్రీవైష్ణవర్ కళ వాముకీటతిరుమలై.

౨౬.

అవ - ఇరుపల్తాతామూబ్బట్టు - అవనై వనిత్తు తిరుక్కిటవడి యమరర్ వాళ్ళిళే. పతియానకు - తిరుమలై యానకు. ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలై యాన్. తిరుప్పాక్కడలి నాథన్. నిత్యసూరిక భుక్కు ఉపకారమాక కొడు త్తతు.

౨౭.

మూ. పతియమైదు నాడి ప్పరు త్తెయిన్దశిన్దై  
మలియురిళ్ళి వాన్ ముకడునోక్కి-క్కతిమికు త్త  
జ్గోల్ తేడియోడు జ్గొయిన్ద తే పోన్ద తే  
మూల్ తేడియోడుమ్మనమ్.

౨౮.

అర్థము.- పతి - వేబ్బటాద్రయండు, అమైదు - అమరి, నాడి - విచారించి, పరుత్తు - వ్యాపించి, ఎయిన్ద - లేచిన, శిన్దై - చివరలదై, మలి - చంద్రుని, ఉరిళ్ళి - వాటి, వాన్ - ఆకాశమునకు, ముకడు - ఉచ్చయైన (అర్జునిని), నోక్కి - చూచి, మూల్ - పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుని, తేడి - వెళి, ఓడుమ్ - పరుగెత్తెడు, మనమ్ - చింతము, కలిమికుత్తు - గమనమును చేగపఱచి, అమ్ - మంచి, కొల్ - కట్టయ, తేడి- వెళి, ఓడుమ్ - ప్రాకమి, కొయిన్ద తేపొన్దతే - కిగవలెనన్నది.

౨౯.

వ్యా.- అవ.- ఇరుపల్తే మూబ్బట్టు.—(పతియమైదునాడి) కీర్త తిరుమలైయిల్ నిష్ట పడియై యనుసన్నితార్. అజ్ఞునినై త్తపరి మూన్ద జ్గొడైయామియా లేనినై త్తపడి పరిమాణలామ్ పరమపద త్తి తిరుక్కిట సర్వేశ్వరనై తేదానిన్ద తెన్నెజ్జొనితార్.

(పతియమైన్దిత్వాది) తిరుమలైయిలే పొరున్ది యారాయ్న్దు  
 విస్తృతమాయ్క్కిళ్ళర్న్ద మనోరథ తైయుడైతాయ్. (మతియురిజ్జో)  
 చన్ద్రనైక్కడన్దు. (వాన్తుకడునోక్కి) అణ్ణభిత్తియైనోక్కి. (మాల్ తేడి  
 యోడుమ్మనమ్) కల్లైక్కట్టాక్కావేరిపోలే సర్వాధికనాన సర్వేశ్వరనై  
 త్తేడియోడా నిన్ద నెళ్ళా. (కతిమికుత్తిత్వాది) వేగ తైయుడైతాయ్,  
 అళికియతోర్ కొమ్మైత్తేడానిన్దకొడి పోన్దిరున్దతు. “కతిర్” ఎన్దు  
 పాతమానపోతు ఒళియైయుడై త్తానకొడి.

౨2.

అరు.—ఇరుప త్తేట్రామ్బట్టు.—(కతిమికుత్తు)కతి-గతియాయ్ వేగమ్మక్కెన్దపడి.

మూ. మనత్తుళ్ళాన్ వేగ్గడల్తాన్ మాకడలాన్, మల్ ముమ్  
 నినైప్పరియనీళరజ్జత్తుళ్ళాన్—ఎనైప్పలరుమ్  
 తేవతితేవనెనప్పడువాన్, మున్నోరునాల్  
 మావాయ్పిళనమకిన్.

౨౮.

అర్థము. — ఎనైప్పలరుమ్-పూజ్యులందఱచేత, తేవతితేవక. నిత్యసూరులకు  
 రాజు, ఎనప్పడువాన్ - అని చెప్పబడుచుండువాడును, మా - గొప్పకడలాన్ -  
 క్షీరాబ్ధియందుఁ బవనంబియుండువాడును, మున్నోరునాల్ - మురుపాకప్పుడు, మా-  
 గుట్టము రూపమై త్రిన కేళియనెదురక్కఱునియొక్క, వాయ్-నోటిని, పిళ్ళన్. చీల్చిన,  
 మకన్ - ససిబాబుండును, మల్ ముమ్ - మఱియు, నినైప్పరియ - పరిచ్ఛేదించు  
 సశక్యమైన, నీల్ - వికాలమైన, అరజ్జత్తు - శ్రీరజ్జమునఁడు, ఉళ్ళాన్ - వేంచేసి  
 యుండువాడును, వేగ్గడల్తాన్ - వేగ్గటాద్రియందు వేంచేసియుండువాడును నైన  
 సర్వేశ్వరుండు, మనత్తు-(నా) హృదయమునందు, ఉళ్ళాన్ - నిత్యవాసముఁజేయు  
 చున్నాడు.

౨౯.

వ్యా.—అవ.—ఇరుప త్తేట్రామ్బట్టు.—(మనత్తుళ్ళాన్) ఇవ  
 ర్ అవకపిరియాతనిలై విరుమ్బప్పక్కవాతే అననివరుడైయ మన  
 న్నైయే విరుమ్బానిన్దా నెన్దిఅతు.

(ఎనైప్పలరు నైవతితేవనెనప్పడువాన్) వివక్షితరెల్లాన్.

\* అయర్వలు మమరర్ కళతిపతియెన్న ప్రసిద్ధనానవన్, జగద్రక్షణ

త్తుక్కాక త్తిరుప్పాక్కడలిలే కణ్ణుళర్న్దు కృష్ణనాయవతరిత్తు విరో  
ధినిరసనమ్బణ్ణి వరువతు. పోవతాకమాణ్ణాత్తెన్దు తిరుమలై యిలేవన్దు నిన్దు  
తేనాతిలేవన్, ఎన్దుమ్ పరిచ్చేదిక్కప్పోకాళ పరప్పెయుడైత్తానకోయి  
లిలే కణ్ణవళర్న్దురుళిఱవన్, ఎన్నెన్జై విరుప్పి ప్పుటమ్బుపోకి  
టిలన్.

౨౮

అరు.—ఇరుపత్తెటామ్బట్టు.—ఎనై - ఎనైయర్. పూజ్యర్, నినైశ్శురియ-అవ  
సక్కుమ్ ఉళుక్కుమ్ వికేవణమ్.

౨౯.

మూ. మకనాకక్కొణ్డెడుత్తాళి మాణ్ణాయక్కొణ్డై

అకనార పుణ్ణు నెన్దుణ్ణు—మకనైత్తాయ్

నేతాతవణ్ణు నిరు త్తినాయ్ తెన్నిలజై

నీతాక వెయ్తట్టిత్తాయ్నీ.

౩౦.

అర్థము. తెన్ - ఆశంచడంచగిన, ఇలజై - లక్కాపురిని, నీతాక - భద్రమగు  
నటుల, ఎయ్తు - కొట్టి, అట్టిత్తాయ్ - సంహరించిన, నీ - నీవు, మకనాక - పుత్రుఁ  
డుగ, కొణ్డు - ప్రేమఁజేసి, ఎడుత్తాళి - ఎత్తుకొనినపూతనయొక్క, మాణ్ణాయ- అం  
దమైన, కొణ్డై - స్తనమున, అకన్ - కడుపు, అర - నిండునటుల, ఉణ్ణున్ - ఆరగిం  
చెదన, ఎన్దు. అని, ఉణ్ణు - ఆరగించి, మకనై - గుఱుండవైనన్ని, తాయ్ - తల్లియై  
నయశోదాదేది, నేతాతవణ్ణున్ - నమ్మకుండునటుల, తిరు త్తినాయ్ - ( పూతనను )  
శీలించితిని.

౩౧

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తొన్నతామ్బట్టు.— (మకనాక) కృష్ణావతా  
రమ్ ప్రస్తుతమాకైయాలే అతిలే శుభ్రీయాలుపడుకితార్.

(మకనిత్యాది) పిల్లైయొక వెడుత్తుత్తాయార్ ఓశళక్కాకవె  
డుక్కుమాప్పోలేదుత్తునన్జాలే నిత్తెనవైప్పాలాలే నిత్తెత్తతాకప్పణ్ణి  
అత్తాలే దళన్ నీయమాన కొణ్డైయై. (అకనిత్యాది) అవళినిలై యితే  
యిననతు. అవళిములై కొడు తల్లతు ధరియాళాయ్ నిన్దాత్పోలే ఇవ  
సుముణ్డెల్లతు ధరియానాయవయితార పుణ్ణు నెన్దుణ్ణు. (మకనిత్యాది)  
మకనైన్దులుమ్ తాయెన్దులుమ్. కృష్ణన్మక్కలిలుమ్ యశోదైప్పిరాట్టి

పక్కలిలుమ్ నిట్కుమ్; పుత్రస్నేహమెట్టాల్ చక్రవర్తిపక్కలిలే కిడక్కుమాప్పోలే. అవనుమ్ విరుమ్మి ములై యుణ్ణానిట్కు- ఇవభుమ్ విరుమ్మి ములై కొడానిట్కిలుమ్ పూతనై మడియిలే ఇరున్దానాకొండ్డుతుణుక్కుతుణుక్కిన్నుమ్బడియాక తాయారై తొట్టువిట్టాయ్. (తెన్నిలక్కై) ఒరు తాయారై మార్విలే కైయై వెత్తుఱ్ఱుమ్బడి పణ్ణిననీ. “కీర్తిభూతాంప తాకాం యోలోకేభవయతి ప్రభుః | కిన్నామ దులభంతస్య “ఎన్టు శొల్లుమ్బడి పణ్ణిననీ. పరువమ్ నిరమ్మి ఆయుధశ్రమభిభుమ్ పణ్ణిచ్చెయ్ తాయ్, పరువమ్ నిరమ్మి పతటుమున్నే ఇచ్చెయలై చెయ్ తాయన్టు.

అరు.- ఇరువల్లిసృతామ్బట్టు.- మాణ్బు-అక్కు, అకమ్- డిళ్ళాయ్, వయి తార. (శ్రేతారవణ్ణమ్) తన్నడియిలే యిరుక్కచ్చెయ్ లేయుమ్ పూతనై మడియిలే యిరుక్కితానాక అతిశక్తై పణ్ణుమ్బడి శేయ్ తాయెన్టుపడి. రావణవగమ్మరువన్నీరమ్మిన పిన్ను శేయ్ త శేయ్ లాకై యాలే అవళినిర్భరై యానాల్. పెరుమాల్ విజయక్తిముతలాన గుణక్కై యుడైయరాయిన్పురో వెన్నిల్, అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కీర్తిభూతామిత్యాది). నీతాక వయ్ తట్టే తనీ శ్రేతారవణ్ణున్దిరు త్తినాయ్ ఎన్టు న్నయమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పరువమ్ నిరమ్మియిత్యాది). ౨౯.

మూ. నీయస్టులక శన్దాయ్ నీర్ణులిరుమాలే

నీయస్టులకిడన్దాయెన్పురాల - నీయస్టు

కారోతమున్ కడైన్దు పిన్నడైత్తాయ్ మాకడలై

ప్పేరోతమేనిప్పిరా.

30.

అర్థము.- పేర్ - పెన్ద, ఓరిమ్ - సముద్రముతో సమానమైన. మేని - తిరు మేనుగల, పిరా - ఉపకారకుడైన, నీర్ణు - అపరిచ్ఛిన్నుడైన, లిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుడా, అన్టు - (ఇన్దు) వివర్తులెందైన ఆకాలముందు, నీ - దేవరవారు, ఉలకు- లోకమును, అళన్దాయ్ - కొలదితిరి; అన్టు - (అప్రళయ) కాలముందు, నీ - దేవరవారు, ఉలకు - భూమిని, ఇడన్దాయ్ - (అన్దుభిత్తినుండి) కలుపబడితిరి; అన్టు - (ఇన్దు) నిమార్వాసమునికపించిన ఆకాలముందు, నీ - దేవరవారు, మున్-మునుపు, కార్- నల్లనైన, ఓరిమ్ - సముద్రమును, కడైన్దు-దిరికి, పికా - వెనుక, మా-గొప్ప, కడలై - సముద్రమును, అడైత్తామ్, (నేతువుచేత) అడ్డగించితివి, ఎన్నర్ - అని(పెద్దలు) సాధించెదను, అల్ - అశ్వర్యము. 30.

వ్యా.—అవ.—ముప్పతామ్బాట్టు.—(నీయన్టు) ఎల్లార్తలై  
యిలుమ్ ఒక్కత్తిరుపడికళైవైత్త అవతారజ్జెన్బొట్టుకిఱతు.

(నీన్డతిరుమా లే నీయన్టులకళన్దాయ్) అపరిచ్చేద్యనాయ్ శ్రియః  
పతియాననీ పెఱాతు పెన్దనాత్పోలే భూమియైయళన్దాయ్. (నీయన్టి  
త్యాది) అతుక్కడియాక భూమియై ఇడన్దాయ్. (పేరోతమేనిప్పిరాన్  
నీ అన్టుకారోతి మున్ కడైన్దు మాకడలై ప్పిన్నడైత్తాయ్) పెరియక  
డల్ వెళ్ళమ్మా లే శ్రమహరమాన వడివై యుడైయైనాయ్ ఉపకారక  
నాననీ కలుత్తనిఱత్తై యుడైత్తానకడలై ముట్పడక్కడైన్దు అతుతన్నై  
ప్పిన్బు అడైప్పత్తమ్ శెయ్ తాయ్. “పేరోతమేనిప్పిరాన్” ఎన్టుకడైకి  
పోతు ఒరుకడలై క్కడల్ నిన్టుకడైన్దాత్పోలేయిరుక్కై. 30

మూ. పిరా నెన్టు నాళు మ్పెరుమ్మలరియెన్దుమ్

కురానత్పెల్లుమ్పొతుకొన్డు—వరాక

త్తణ్ణియురువన్ పాతమ్మణియుమవర్ కణ్డీర్

మణియురువన్ కాణ్బార్ మక్కిన్దు.

31.

అర్థము.— పిరా నెన్టుమ్ - స్వామి! యని, నాళుమ్ - (వ్యర్థముగా పోయిన) దిశ  
మందును, పెరుమ్ - అందమైన, పులరియెన్దుమ్ - (ప్రాతఃకాలముకదాయని/ అందరము  
తో), కురా - కురాయనెడు అడవివృక్షముయొక్క, నల్ - అందమైన, శెట్టుమ్ - గొ  
ప్ప, పోతు-పుచ్చుమును, కొన్డు-సమర్పించి, వరావామ్ - పందియొక్క, అణి - గుం  
రమైన, ఉరువన్ - తిరుమేనిగలవానియొక్క, పాతమ్ - చరణమును, పణియుమవ  
ర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారుకదా, మణి - రత్నమువలె శ్లాఘ్యమైన, ఉరువమ్ - విగ్రహ  
మును, మక్కిన్దు - పీఠిశీసి, కాణ్బార్ - సాక్షాత్కరించుదురు. 31.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తోరామ్బాట్టు.—(పిరా నెన్టు) తన్నై  
యోపణజ్జుమ్మడి పణ్ణినవనై యుమ్ పణజ్జుక్కైడాన కాలత్తై యుజ్జొ  
ణ్డాడుకితార్.

(నాళుమ్పిరా నెన్దుమ్) కై కళిన్దుపోనవెన్నై తన్నక్కలితే అభి  
ముఖ్యమ్మణ్ణువిత్తురుచియైప్పి అప్పిల్త ఉపకారక నెన్దుమ్. (పెరుమ్మలరి  
యెన్దుమ్ కురానత్పెల్లుమ్పొతుకొన్డు) కురావినునైయ నన్దాయ్



చైవ్యియైయుడైతాన పూవైక్కొణ్డు! (వరాక త్రిత్యాది) ఇన్న పుప్పవై  
 కొణ్డు ఆశ్రయిక్క వేణు మ్మెచ్చాతే కాట్టిల్ పుప్పత్తుక్కు-  
 సజాతీయమాన వడివై యుడై యవ నిరుపడికత్తై ప్పణియుమవర్ కళ.  
 (మక్కిత్తతు మణియురువక్కాణ్బార్) ఫలత్తుక్కు-ఫలమితే. “నునుఖం  
 కర్తమన్యయమ్” ఎన్నికపడియే సాధనదశైయిలే ఇనితాయిరుక్కై. 30

అరు.— ముప్పత్తిరామ్మట్టు.— పులిరి ఎట్టువాళాయ్, పెరుమ్మలియెట్టు  
 కాణ్డాట్టవ్. 30.

మూ. మక్కిత్తత్తుశిన్దై తిరుమాలే, మన్మమ్

మక్కిత్తత్తున్పాశమేపోన్ద్రీ—మక్కిత్తత్తు

తల్లలాభిశద్ద మవై పాడియాడుమ్

తొత్తలాకమ్ శూత్తన్దు తుణిన్దు.

31.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుడా!, శిన్దై - మనస్సు, తుణిన్దు - భావన  
 మండలాగ్రతగానుండి, మక్కిత్తత్తు - ప్రీతించెందెను, మన్మమ్ - తక్కినవాగ్నియి  
 ము, ఉక - దేవరవారియొక్క, పాతమే - తిరుపతి నే, పోన్ద్రీ - స్తోత్రముండేసి, ఆ  
 త్తల్ - (శ్రీమదలమీదనిప్పులుచల్లుదున్న, అట్టి - చక్రతాబ్బారు, శక్లమ్ - శ్రీ  
 పాశ్చాత్యులము, అకై-అరింటిని, పాడి, గానముచేసి, మక్కిత్తత్తు - ప్రీతించెందెను, అక  
 మ్ - కరీరము, అదుమ్ - నర్తనముండేనెను, తొత్తల్ - వ్యాపారమునందు, శూత్తన్దు-  
 బ్యాపించి. మక్కిత్తత్తు - ప్రీతించేసినది. 31.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామాబ్బట్టు.—(మక్కిత్తత్తు) ఇన్వి  
 షయత్తిల్ నీర్ శెయ్యతెన్నెన్నిల్; మనోవాక్కాయద్దళ్ అణ్డేప్రవ  
 గమాయిన్ద్రేని తార్.

(తిరుమాలే శిన్దై శూత్తన్దు తుణిన్దునిన్ పాతమే పోన్ద్రీమక్కిత్త  
 త్తు) ఎన్నుడై యమన స్తత్వమ్, మనోరథిత్తు - అధ్యవసితత్తు, శ్రియఃపతి  
 యానవనుడై య తిరుపడియైప్పోన్ద్రీ మక్కిత్తత్తు. “మన్మమ్” ఎన్ద్రు  
 వాక్కుమ్ ఎన్ద్ర పడి(మక్కిత్తత్తుతల్లలాభిశద్దమవై పాడి) మికవుమ్ ప్రతిపక్ష  
 త్తిలే అగ్నిముమియొనిన్ద్ర తిరువాణ్డైయెమ్. శ్రీపాశ్చాత్యులైయు

ఇరవై నీరువద్దాది, 33-పా, తుణిన్దతు, 34-పా. పక్షయాల. 34

మూడి మకిన్దతు. ఆకమ్ అడుక్తయాకిఱ తొట్టిలిలే మకిన్దతు.  
మకిన్దయేతొట్టిలియిన్దతు. 39

అరు.—ముప్పత్తిరమ్మమ్మ. —మన్దుమ్ - మనశ్శుక్కుమన్దుమ్ - అనన్దర  
మానవాక్కు మెన్దపడి. 39

మూ. తుణిన్దతుశిన్దే తున్దాయలగల్, అక్లమ్  
అణిన్దవకపేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ - పణిన్దతువుమ్  
వేయ్ పిఱ్ఱుకారల్ విఱల్ వేగ్గడవనైయే  
వాయ్ తిఱ్ఱుగో శొల్లుమ్వక్తై. 33

అర్థము - శిన్దే - మనశ్శు, తున్దాయలగల్ - తిరుత్తున్దాయలగల్, అక్లమ్ -  
తిరుమేనుయందు, అణిన్దవక - అలక్కురించుకొనినవానియొక్క, పేర్ - తిరువాదుము  
లను, ఉళ్ళత్తు - ధ్యానింప, తుణిన్దతు - తెలిచినది, అక్లమ్ - శరీరము, పల్ కాల్ -  
చలువారు, పణిన్దతువుమ్ - ఆశ్రయించినదియు, వేయ్ - వెదుళ్ళచేత, పిఱ్ఱు - నిండి  
యన్న, కారల్ - చరియలుగల, విఱల్ గొప్ప. వేగ్గడవనైయే - వేగ్గటాచలమునకు  
ధిపతియైనవానినై, వాయ్ - నోరు, తిఱ్ఱుగో - (వాని) స్వభావములను, శొల్లుమ్వ  
క్తై - అనుసంధించెడుప్రకారమునందు, తుణిన్దతు .. సాహసించినది 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమాన్దామ్బట్టు, —(తుణిన్దతు)మకి  
న్దమాత్రమేయో? వేటొరువిడత్తుక్కాకాతపడియాయ్ శ్శొన్దొత్తార్.

(తున్దాయలగల్లగల్గమణిన్దవక పేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ శిన్దే తుణిన్దతు)  
తిరుత్తున్దాయ్ మాలైయైత్తిరుమేనియిలే అణిన్దవనుచైయ వేరైప్పల  
కాలుముళ్ళుకైయిలే శిన్దే తుణిన్దతు. (అక్లమ్) పణిన్దతువుమ్ వేయ్ పిఱ్ఱు  
కారల్ విఱల్ వేగ్గడవనైయే) శరీరమణిన్దతువుమ్ తిరుమలైయిలే  
నిట్టిఱసర్వేశ్వరనైయే. (వాయ్ తిఱ్ఱుగో శొల్లుమ్వక్తై తుణిన్దతు)  
వాక్కానతు అవనుచైయతిఱ్ఱుగై చొల్లుకైయిలే తుణిన్దతు. 33

మూ. పక్షయా లవని యిరవై శ్శన్దాయ్ పాతమ్

పుక్షయాల నలుమలరల్ మున్నే - మిక వాయ్ న్ద

అన్బాక్కియేత్తి యడిమైప్పట్టేనునక్కు

ఎకాపాక్కియత్తాలిని.

అర్థము.— వక్తయాల - (సాన్దర్యాది) ప్రకారములచేత, మున్నె - మునుపు, అవని - భూమిని, ఇరవై - యాచించి, అళివాయ - లోచించినీయొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పుక్తయాల - భూపముచేతను, నలు - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల - పుష్పముల చేతను, మిక - మిక్కిలి, వాయ్ద - సమాపించిన, అన్పాక్కి - ప్రీతిజేసి, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి-ఇని . ఇకను, ఎక - నావిషయమైన, పాక్కియత్తాల - నీకటాక్షమనెడుపు యమువలన, ఉనక్క - నీకు, అడిమైప్పట్టే - దానుచెల్లెలిని. 30.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తునాలామాబ్బట్టు.— (వక్తయాల) ఉన్ సాన్దర్యత్తుక్కుత్తోల్ మిడిమైప్పడుమ్బడి నీయేమున్నె కృషిపణ్ణినా యెన్నితను.

(వక్తయిత్యాది) రావణనోపాతి వధ్యనాయిరుక్క మహాబలి ముమ్మిళపక్కల్ బేదార్యగుణజ్ఞుడైకైయాలే యవను నన్నతా క్కిత్తరువనానా; నామ మభూమియైయవన తాక్కిల్లోవోమ్; అశ్రయి త్తెన్ననుమ్ తకకార్యమైయవానెన్నిట వక్తకళాలే అవనియిరవళ న్దపుకతిరువడికల్తై. (పుక్తయాల నలుమలరాల) ఉకతిరువడికల్తై ప్పక్తయాల నలుమలరాల. (మిక వాయ్దపక పాక్కియే త్తియడిమైప్పట్టే) ఖుప్పొద్దుపకరణజ్ఞులైక్కింబు మిక వనైబ్బయైచెయేనాయ్ సాన్దర్యత్తు క్కుత్తోల్ మిడిమైప్పట్టే. (ఇనిఎక పాక్కియత్తాల) ఇప్పొత్తుఎన్నుచై య నుకృతత్తాలే. ఇన్నుకృతత్తుక్కడియాకమున్నె భూమియైయళన్దు కృషిపణ్ణివైత్తాయ్. 31.

అరు.— ముప్పత్తునాలామాబ్బట్టు.— ఇప్పడిఅడిమైశెయ్యుమ్బడి అవనియళన్దు య్ న్దయమ్. (వాయ్ద) వక్త - ఉత్తాకై. 32.

మూ. ఇనితెన్నర్ కామమతనిలుమాన్ద  
ఇనితెన్నర్ తణ్ణీరుమెన్దాయ్—ఇనితెన్డు  
కామనీర్ వేళాతు నిన్ చెరుమై వేట్టరేల్  
శేమనీ రాకుమ్ శితితు.

33.

అర్థము.— ఎన్దాయ - నానామి!, కాడుమ్ - (శబ్దాది) విషయములను, ఇనితెన్నర్ - భోగ్యములనుదరు, తణ్ణీరుమ్ - జలమును, అత్తలమ్ - దానికంటెను, అన్ద -

మిక్కిలి, ఇనితెప్పర్ - భోగ్యమనుగురు, కామమ్ - శబ్దాదివిషయములను, నీత్ - జలమును, ఇనితెప్ప - భోగ్యములని, వేళాతు - ఆశపడక, నిత్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - మాహాత్మ్యమును, శిశితు - కొంచెము, వేట్టచేల్ - ఆశపడనయెడల, శేమమ్ - (అది) క్షేమకరమైన, నీనాకుమ్ - స్వభావమగును (జలమగుననిధ్యని). 3౫.

వ్యా.-అవ.- ముప్పైవై నామ్మాట్టు.- (ఇనితెప్పర్). ఇవిషయ జ్ఞేడక్క శబ్దాదివిషయము లినితెప్పరుప్పతే ఎట్టువెలుక్కితార్.

(కామమినితెప్పర్) కామమైయు మహాకియతెప్పర్. “ఎప్పర్” ఎన్నిట్రాల్. తమక్కితి లవ్వయ పిన్ది క్కే యిరుక్కిటతు. కామతన్త్రమ్ పో మసర్ కళ్. (అతనిలుమిత్యాది) కామత్తిలున్దిక వినితు తణ్ణిరెన్దుకొల్లా నిట్పిర్ కళ్. విరక్తర్ కుమ్ వేణుమితే తణ్ణిర్. “అపవన హినుమనసు” ఎన్నిటపడియే విరక్తరోడు అవిరక్తరోడు వాళియటత్తణ్ణిరిల్ వద్దాల్ ఎల్లారుమ్ సుమనస్సుక్కళాయరుప్పర్ కళ్. (ఎద్దాయ) ఇవరుడైయతణ్ణిరుమ్ కామముమ్ “వాసుదేవస్సర్వమ్.” “ఉణ్ణుమ్ శోటు” ఇర్యాదివత్. (ఇనితెప్పకామనీర్ వేళాతు శిశితు నిన్ పెరుమై వేట్టచేల్ శేమనీరాకుమ్) భాగ్యహాని యడియాకవితే అతన్నిన్ తద్బుద్ధిపణ్ణి శబ్దాదివిషయములలో రుచిపిటప్పతు. స్వభావతః ఇనిమైయిన్ది క్కే యిరుక్కిలుమ్ కామత్తిలున్దణ్ణిరిలుమాశైప్పడాతే యున్నుడైయగుణగలిలే అల్పమాశైప్పడువరాకిల్ రత్తైయే స్వభావమామ్. “బుద్ధి నాశాత్ప్రణశ్యతి” ఎన్నిటపడియే శబ్దాదికలి నాశైవినాశత్తై ఫలిప్పిక్కుమ్. “మిత్రభావేన” ఎట్టుభగవద్విషయత్తిలే పోలియానవాశై యున్దాకిల్ “నత్యజేయంకథచ్చన” ఎట్టురుక్కుమవణ. ఎల్లావాశై యున్దాకిలుమ్ కిడైయాతుశబ్దాదికళ్. ఓరడివరనిట్కిల్ అవనతేయామ్ భగవద్విషయమ్. 3౫.

అరు.- ముప్పైవై నామ్మాట్టు.- సుమనస్సుక్కళాశై. అపేక్షితరాశై. 3౫.

మూ. శిశియార్ పెరుమై శిశిలిక కణెయ్ తుమ్

అశియారు న్నా మళియారావర్ - అశియామై

మన కొద్దుమట్టు మట్టుమిట్ట మాయనెట్టు

ఎట్టొడ్డె న్నెట్టేయిరు.

31.

అర్థము.— శివీయార్ - అల్పలచేతలవలెదిన, పెరుమై - (దేవరవారి) మా హస్త్యయ, శివీయార్ - అల్పమగుటయందు, ఎయగుమ్ - చేరును; అవీయారుమ్ - (కృత్యాకృత్యములను) ఎలుగనివారును, తామ్ - తాము, అవీయారావర్ - తెలివితేలివారయగుదురు; ఎన్ - నాయుక్క, నెట్టే - మనసా! అవీయమై - (ఎవ్వరిని) తెలియకుండ, మన్ - భూమిని, కొట్టు - యాచించితి కొని, మన్ - భూమిని, ఉట్టు - యిది - మన్ - భూమిని, ఉమిట్ట - వెలుపలక్కిన, మాయనెట్టు - ఆశ్చర్య నుగచేట్టుకుడని, ఎట్టొడ్డు - తలచి, ఇయ-స్థిముగానుండుము. 31.

వ్యా.— అవ.— ముప్పతాతామ్బట్టు.— (శివీయార్) భ్రమి స్పార్ భ్రమిక్కితార్. నీ ఇవ్వడలై బుద్ధిపణ్ణి యిరువెనితార్.

(శివీయార్త్యాది) తాజ్జే శివీయరాయరున్దు వైత్తుత్తజ్జై చొచ్చుల్లమ్మెరుమై స్వరూపత్తి లేనిఱుమ్.(అవీయార్త్యాది) అవిడత్తి లే తమక్కు మిడైయిల్లై.(అవీయమైయిత్త్యాది) నెట్టే! నీ పెరియార్ కోటియిలేయిరు. “పేరాళన్ పేరోతుమ్మెరియోరై” ఎన్నుమ్మడి యొరు వనోవెనితారు “మాశుచి” ఎన్నుమ్మడియే. 32.

అరు.— ముప్పతాతామ్బట్టు.— భ్రమిక్కి - విషయభ్రమి విషయావరణ్ణి లుమ్, ఇరవైకు మనుగుమాక అయిచ్చెయ్కితార్ (తాజ్జేయిత్త్యాది). దేవతావరమాన బ్రహ్మకల్ అహమ్కారతాతే పార్ ప్పారైచ్చిలే పెరుక్కునినైతిగున్దా లుమ్, క్షేత్రజ్ఞరుమాయ అతవివకర్తవక్తరుమాన తజ్జేస్వరూపత్తిలే నిఱుమ్మెత్త వడి. విషయజ్ఞానపాతు దేవతాభిమానకళాయ తజ్జేయుమ్ విషయజ్జేయుమ్ పార్ ప్పారియప్పెరుక్కు నినైతిగున్దార్ కళేయాళిలుమ్, అల్పమాయస్థిరమా యుక్కిత తజ్జుడైయువుమ్ విషయజ్జుడైయువుమ్ స్వరూపత్తిలే నిఱుమ్మెత్తవడి. (అవీయారున్దా మవీయార్) ఇకల్ జైప్పల్ మువవర్ కల్ అత్తరామిడత్తిర్ అయిమైయిల్లై. అత్తరేయిస్థు డి. తమక్కుమిడైయిల్లై-తజ్జుడైయు వజ్జలైక్కు అయిమైయిల్లై. - అవీయమైమన్ - మ హాబలిమటియారుత్ పిన్నిత్తావా. 33.

నూ. ఇరుద్దానిరువస్తాది, 32-పా, ఇరుద్దానిరు  
 తిరుద్దా తిశైముకనైత్తన్దాయ్—పారున్దియన్  
 పాతల్ల శేత్తి ప్పణియావేల్, పల్ పిఱప్పమ్  
 ఏతల్ల శేల్లా మెమక్కు.

అర్థము.— ఇరు - విస్తృతమైనదియు, తన్ - శీతలమైనదియైన, కమలక్తు -  
 శాశికమలముయొక్క, ఇరు - విశాలమైన, మలరిక్ - పుష్పముయొక్క, ఉశే - మ  
 గ్ధయంగు, తిరుద్ద - సమర్థుడైన, తిశైముకనై - నాల్గముఖములుగలబ్రహ్మ, తన్దా  
 య్! - (సృష్టించి, ఇచ్చినవాడా!), పారున్దియ - ఆమరియున్న, నిక్ - దేవరవారి  
 యొక్క, పాతల్ల - తిరువడికళును, ఏత్తి - స్తోత్రముఁజేసి, పణియావేల్ - నడు  
 స్కరించనియెడల, ఎమక్కు - మాకు, ఎల్లామ్ - సమస్తమైన, పల్ పిఱప్ప - ఆనేకజన్త  
 ములు, ఏతల్ల - దుఃఖజనకములు (ఆగును). 32.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తేమామాబ్బట్టు.—(ఇరుద్దానిరు) శరణ్యనై ప్ప  
 ధీయోశ్రయియావాకిల్ జన్తల్ల శేనక్కు దుఃఖమెన్దితార్.

(ఇరుద్దానిరువస్తాది) బ్రహ్మపుక్కిరుక్కిప్పరప్పు పోన్దు కుళిర్  
 న్దువిలక్షణమాన షావినుశే సృష్టిక్కివుమ్ భ్రమిత్తుప్పోయ్ కేట్టుజ  
 రవేణ్ణాతిపడి తానేసమర్థనానబ్రహ్మవై సృష్టిత్తవక్ పారున్దియతిరువడి  
 కనై యేత్తిప్పణియావాకిల్ (ఎమక్కుప్పల్ పిఱప్పెల్లామేతల్ల) ప  
 లజన్తల్లయమ్ నీపణ్ణుకిఱతు ఒన్దలొవొన్దు భగవత్సమాశ్రయణత్తు  
 క్కు ఉలుప్పామెన్దు. “ఏతల్ల” ఎన్దిఱతు-పురుషభేదజ్గల్ తోలుమ్  
 దుఃఖజ్గళుమ్ భేదిత్తేయిరుప్పతు. సృష్టిప్రయోజనమ్ నినైత్తపడియ  
 న్డాకిల్ అప్పురుషర్ కళు క్కెల్లా ముణ్డానదుఃఖజ్గళునక్కొరువనుక్కు  
 ముణ్డామ్. బ్రహ్మవై సృష్టితా యెన్దిఱవిత్రాలే శరణ్య నెన్దిఱతు “యోబ్ర  
 హ్మణంవిదథాతిపూర్వమ్” “ముముత్తురై శరణమహం ప్రపద్యే” ఎన్ది  
 ఱపడియే. 32.

అరు.—ముప్పత్తేమామాబ్బట్టు.—ఏతన్- దుఃఖమ్, దుఃఖిదాన్ జన్తానుగుణమాన  
 దుఃఖమాకాయాలే దుఃఖభేదత్తాలే పురుషభేదమున్దోలు మెన్దపడి, ఇన్దజన్తత్తిరే  
 యాశ్రయియాదిట్టార్ ముఖ్యకృజన్తల్లకుమ్ వర్ధమానయాలే అన్దదుఃఖజ్గళెల్లామిఱ్ఱా

౪౧ ఇరణ్డానిరువన్దాది, 3౮-పా, ఎమక్కు. 3౯-పా, ఓత్తిక్.

తేవోద్దుమిన్దై - ఇప్పొత్తాయముడాకిల్ అన్దజన్దగ్గుమ్ సఫలమాయోద్దుమ్  
మిన్దపడి. అప్పురుమర్కో - అన్దజన్దగ్గుమ్ పురుమర్కో.

మూ. ఎమక్కెన్దిరునితియ మేమాన్దిరాణే  
తమక్కెన్దుమ్ శార్వమణిన్దు - నమక్కెన్దుమ్  
మాతవనే యెన్నుమ్మనమ్ పడైత్తు, మద్దువక్ పేర్  
ఓతువతే నావినాలోత్తు. 3౮.

అర్థము. - ఇరునితియమ్ - తనకునునెరులకునుపాడునైనగనమును, ఎమక్కుని  
న్దు - మామ (కావలయు) అని, ఏమాన్దు - మోసపోయి, ఇకాణే - ఉండక, తమక్కు  
తమకు, ఎన్దుమ్ - ఎన్నుమను, శార్వమ్ - రక్షకము (ఇదియేయని), అణిన్దు - తెలిసి  
కొని, నమక్కు - మనకు, ఎన్దుమ్ - ఎన్నుదును, మాతవనే - శ్రీయఃపతియే, ఎన్నుమ్ -  
(అశ్రయణీయుఁడు) అనియెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - కలిసి, మద్దు - ఇంక  
ను, అవక్ - అశ్రయఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, నావినాల్ - నాలుక  
చేత, ఓతువతే - అనుసంఘించుటయే, ఓత్తు - (అగ్రయసముదేయఁదగిన) చేదుము. ౩౮.

వ్యా. - అవ. - ముప్పజ్జెట్టామ్బట్టు. - (ఎమక్కెన్దు). అర్థజ్జె ప్ప  
దుమార్థమాక బుద్ధిపణ్ణియరా తే శ్రీయఃపతియేయా శ్రయిత్తిరువెన్దిటార్.

(ఎమక్కిత్యాది). కల్పింబాన్ను డెఱిన్దు సర్వేశ్వరసైప్పదీ  
నిభకారాయిరుప్పారై ప్పొలేయిరాతే. (తమక్కిత్యాది) తమక్కునిత్వ  
మాన అశ్రయమెన్దు. (నమక్కిత్యాది) నమక్కెన్దుమనుభావ్యక్ శ్రీ  
యఃపతియెన్నుమ్ నెన్దై ప్పడైత్తు అమిగునత్తుక్కు వాచకమాన శబ్దజ్జె  
చ్చొల్లుకైవాక్కినియత్తుక్కుత్తవతు. 3౯.

మూ. ఓత్తిక్పారుగో ముడిపుమిత్తనైయే. ఉత్తమక్ పేర్  
ఏన్దును తిఱమటి మిన్దైకాళ్ - ఓత్తత్తనై  
వల్ల రేల్ నన్దతనై మాట్టిరేల్, మాతవక్ పేర్  
శొల్లువతే యోత్తిక్ పురుక్కు.

అర్థము. - ఏత్తికాళ్ - (తత్కర్థకుఁడు) చపలులారా! ఓత్తుఅత్తనై - కీర్తన  
మును, వల్లరేల్ - తెలిసికావాలిరేని, ఉత్తమక్ - పురుషోత్తమునియొక్క, పేర్ -  
తిరునామమును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెడు, తిఱమ్ - ప్రకారమైన, ఇత్తనైయే - ఇంత

దు, ఓత్రిక - వేదముయొక్క, పారుల్ - అర్థములలో, ముడిపు - లేనిసయంతము  
(అని), అతనై - అవేదమును, నస్తు - చక్కగా, మాట్టిరేల్ - తెలిసికొనజాలరని,  
మాతవక - శ్రమింపలియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లువతే - ఉచ్చరిం  
చుటే, ఓత్రిక - వేదముయొక్క, శురుక్క - సంగ్రహము (అని), అతిమిక -  
ఎఱుంగుడు.

3౯.

వ్యా.-అవ.- ముప్పత్తిస్సత్తామబ్బట్టు.- (ఓత్రికపారుల్ )  
ఇన్ద్రాదికతై యుమాశ్రయణీయరాక చ్చొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేనీరుమ్ప్రా  
మాణిక రాయరున్దు లక్ష్మీపతియైయే సమాశ్రయణీయ నెన్దు శొల్లుకిఱ  
పడి యెజ్జనేయన్నిల్, ఉజ్జభుక్కభిథాన వ్పత్తియేయాయ్ తాత్పర్య  
జ్ఞాన మిల్లామైయారే శొల్లుకిఱికోళ్; తాత్పర్యజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ అవర్  
కతై చ్చొల్లుకిఱతు విభూతిత్వేన; విభూతి నూనాయ్ సమాశ్రయణీయ  
నాయరుప్పాక లక్ష్మీపతియైయెన్దు ఇరుజ్జోళ్ళెన్దిటార్.

(ఓత్రికపారుల్ ముడిపుమిత్తనైయే) వేదార్థ తిన్దుడిపు మితువే.  
అతేతెన్నిల్; (ఉత్తమక పేరేత్తుమ్తిఱమ్.) ఎల్లాత్తుక్కుమ్ ప్రకారియా  
యిరున్దుళ్ళవనుడైయ తిరునామతై యేత్తుకై. (అతిమినేటై కాళ్  
ఓత్తతనైవల్లీరేల్) సాక్షాభ్యయనడై ప్పణ్ణి “వేదైశ్చసర్వైరహమే  
వవేద్యః” ఎన్నిఱపడియేవల్లీరకళాకిల్ అతియుజ్జోళ్. (నన్దు తనైమాట్టిరే  
ల్) ఉప్పడియతియ మాట్టికోళాకిల్, (మాతవనిత్యాది.) ఓత్రినుడై  
యసజ్జి హమ్ లక్ష్మీపతియినుడైయ తిరునామతై చ్చొల్లుకై. అవక  
ప్రసాదమడియాకప్పిఱన్దుజ్ఞాన. ముడైయార్ శొన్నడై యర్థమెన్దిరు  
జ్జోళ్.

3౯.

మూ. శురుక్కాక వాజ్ఞేచ్చులానినిన్దు, ఐయార్

నెరుక్కాము న్నీర్నినై మికకణ్డీర్ — తిరుప్పాల్వ

ఆకత్తా పాతమటిన్దుమ్ అతిమూత

పాకత్తాలిన్ద పారుల్.

౪౦.



అర్థము. — ఐయార్ - కథము, శులావి - (శరీరమంతయు) వ్యాపించి, నిష్ఠు-  
ఉండ్రి, శురుక్కా క- (కర్ణమును) అణగనట్లు; వాణ్ణి - ఈమృతాని, నెరుక్కా ముత్త-  
సన్నుటపడకమునుపే, తిరు - అక్షిచేత, పొలిన్ద - అతిశయించున్న, అకల్తా -  
తిరుమేనుగలసర్వేశ్వరునియొక్క. పారమ్ - పరణములను, నీర్ - మీరు, నిన్దైరికా  
కట్టేర్ - అనుసంధించుకొనుచును! అట్టిన్ద - (విషయములుక్కుచ్చములని) తెలిసికొ  
నియు, అట్టియార - (జ్ఞానకార్యమైనవిషయత్యాగమును) ఎఱుంగని. పోకల్తాల్ -  
విషయానుభవమువలన, పారుభాల్ - ప్రయోజనము, ఉల్లై - లేదు. ౪౦.

వ్యా - అప. - నాఱ్వుతామూబ్బు. - ( శురుక్కాక ) నీజ్జళ్  
నిట్కిఱునిలై పొల్లాతు; కడుక శ్రియఃపరియినుడైయు తిరువడికల్తై  
నినైయుజ్జోళ్.

( శురుక్కాకవిత్వాది ) పశ్చాదావానశరీరకై చ్చురుజవలిత్తు  
ఉడప్పెఱ్ఱుమ్ తానేయామ్బడి వ్యాపితు న్దేన్దావానతు నెరుక్కువతు  
క్కుమున్నే నినైయుజ్జోళ్. అథకసుఖమ్ సుఖమన్తోవెన్నిల్; ఉదే  
శ్వదై యతియారసడి అనథకైప్పెఱ్ఱుమ్ (తిరుప్పావీదవిత్వాది)  
సర్వేశ్వరనుడైయు తిరువడికల్తై అట్టినిరుక్కచ్చెయ్తే అట్టిన్దతాక  
వాట్టాతభోగత్తాల్. ( అట్టిన్ద మతియార పోకల్తా లిదైపారుభాల్ )  
పొల్లాతెన్నిరుక్కచ్చెయ్తే కైవిడప్పొకాతఅథకసుఖత్తాల్ ప్రయోజన  
మిలైయెన్దమామ్. ( నెరుక్కామున్ తిరుప్పొలిన్దవాకత్తాన్ పారమ్  
నినైమిన్కట్టేర్ ) ‘నినై మిన్’ ఎన్నితిరు ఇరణ్డ త్రిలుజ్జిడక్కిఱుతు.

అరు. — నాఱ్వుతామూబ్బు. — పశ్చాదా. పశ్చాద్రకారతయా. పశ్చాదూతార్తక  
మాన శరీరమెన్నుతల్ - పశ్చాదానై యుడైయశరీరమెన్నుతల్. భోగమ్ - విశ్వ  
ర్యమ్. అట్టిన్దమతియార - సర్వేశ్వరనై యట్టిన్ద మతియవాట్టాత వర్థమెన్నుతల్.  
తన్నై త్యాజ్యమెట్టిన్దమ్ కైడప్పొకాతవర్థమెన్నుతల్. పారుభాల్ - ప్రయోజనమ్.  
అక్రయారే. పారమనినై మిన్దైవన్దామూబ్బువతు. ౪౧.

మూ. పారుభా లమరులకిమ్మపు క్కియలలాకాతు

అరుభా లఱ మరుభుమన్దే-అరుభాలే

ఘామత్తయోర్ క్కిన్ద మణిపణ్ణన్పొమే

ని మఱవల్ నెట్టే నినై,

అర్థము. — పారుభాల్ - పురుషార్థమనెడుబుద్ధిచేత, అమరులకమ్ - జీవలోకమున, పుక్కు - ప్రవేశించుటకు, ఇయలలాకాకు - యత్నముచేయురాను; అరుభాల్ - కృపచేత, అళిమ్ - పుణ్యసాగ్యమైలొకమును, ఆరుకుమట్టే - ఇచ్చునకదా; మా - మహాత్ములైన, మత్తయోర్కు - వైదికులకు, అరుభాల్ - కృపచేత, ఈవ్ద - (మోక్షమును) ఇచ్చినవాఁడును, మణి - నీలరశ్మిమువంటి, వణ్ణక్క - తిరుమేయగలవాఁడునునైన శ్రీయఃపతియుక్కు, పాతమే - తిరువక్తిసే, నేళ్ళే - మనసా! నీ - నీవు, మణిచేల్ - మరచకుము; నివై - భాగ్యవంతు.

౪౧.

వ్యా - నాట్యంతోరామ్బట్టు. - (పారుభిత్వాది) పారుభాల్ సంగ్రత్తిల్ పుకయత్తుమ్మణ్ణప్పొకాను. (అరుభిత్వాది) కృపయేయాలే ఇవై స్వగ్గవై చూపైప్పట్టతాకోల్ స్వగ్గవై క్కొడుప్పొమ్మిరుక్కుమ్. (అరుభిత్వాది) తళక్కపైయాలే తన్నైక్కొడుక్కుమవ్ తిరువడి కళై మణివాలేకొళి, అచడైవివై. “ మామత్తయోర్ ” ఎవ్వుతు “ శుకోముక్కోవామదేవోపిముక్త ” ఎవ్వునరకళి; శ్రీదణ్ణకారణ్యత్తిల్ ఋషి కళైన్దుమామ్; శ్రీమూర్తకణ్డేయనెన్దుమామ్.

౪౧.

అరు. — నాట్యంతోరామ్బట్టు. — అనాటమ్ స్వగ్గదిగుక్కు అట్టె సాధనమాయ్జోఇరుక్కుటలేన్న; అరుభిత్పయేతార్ (పారుభిత్వాది) అమరుకుమ్ అర్థతాలే ధర్మతై సాధితైయమ్ నర్తమ్ అచేతనమైయాలే నర్తకార్యమాన స్వగ్గతై అరుభాల్ కొసుక్కు మెవ్వుపడి.

౪౧.

మూ. నివైప్పళలిరుమూలై నీగ్గతోళి కాణ

నివైప్పార్ పిఱప్పొన్దుమ్ నేరార్ — మనైప్పార్

పిఱన్దార్ పిఱన్దెయ్దుమ్ పేరిన్దు మెన్దుమ్

తుఱన్దార్ తొమ్మితా రత్తోళి.

౪౨.

అర్థము — నిగ్గ - (భోగ్యత) అతిశయించిన, తోళి - భుజములను, కాణ - సేవియట, తిరుమూలై - శ్రీయఃపతిని, నివైప్పార్ - భాగ్యవంతుడైనవారు, ఒవ్వు - ఒకపదమైన, పిఱప్పమ్ - జన్మమును, నేరార్ - పొందు. మనైప్పార్ - ఒకచోట, పిఱన్దార్ - పుట్టినవారు, పిఱన్దు - పుట్టి, ఎయ్దుమ్ - పొందెడి, చేర్ - గొప్ప, ఇన్దు మెన్దుమ్ - గుణమంతయు, అత్తోళి - అభుజమును, తొమ్మితార్ - నమస్కరించినవారు, తుఱన్దార్ - విడిచినవారగుదురు.

౪౨.

వ్యా. నాట్ట తిరణ్డా మూట్టు. — ( నిన్నెప్ప తిరుమాళై )  
అతిభగవానాశ్రమ త్రిల్ పిరాట్టియోడేవన్దాత్తోలే నిన్నెయనిన్దే.  
ఎతుకు - నిన్నెక్కిట శెన్నిల్; అవళోట్టెక్కలవియాలే భోగ్యతైయళ  
విజన్దతోత్తై క్కాణ; స్వగాణాదికళుక్కన్దు. (నిన్నెప్పార్ పిజప్పొన్దుమ్  
సేరార్) అత్తోత్తై నిన్నెక్కుమవర్కళో సంసారన్దై యొరునాళుమ్  
కిట్టార్కళో. (మన్నెప్పాలిత్త్యాది) సంసారసుఖన్దై త్తుజన్దవర్కళో అత్తో  
త్తైత్తోళి ప్పొమవర్కళో.

౪౨.

మూ. తోలిరణ్డా డైట్టేయిమ్ మూన్దుమ్ ముడియనైత్తుమ్  
తాళిరణ్డామ్ వీళి చ్చరన్దుజన్దా - తాళిరణ్డామ్  
ఆర్ తొయివార్ పాతమవై తొయి పతన్దే, ఎ  
కిర్ కెయి తోళో శెయ్యుమ్ శిజప్పు.

౪౩.

అర్థము. — ఇరణ్డా ఎట్టు ప్పొమ మూన్దుమ్ - రెండు ఎనిమిది ఏడుమాడుచేరియ  
రుపది, తోళో - భుజములును, అనైత్తు - సకలమైన, ముడియన్దుమ్ - తలలును, తాళిర  
ణ్డామ్ - కాళ్ళు రెండును, వీళి - పదునలుల, శరమ్ - బాణములను, కుజన్దా -  
ఎక్కువ బెట్టిసవానియొక్క, తాళిరణ్డామ్ - తిరువడిక బిరజ్జమును, ఆర్. ఎవరు, తొయి వా  
ర్ - నమస్కరించుచుండో, పాతమవై - (వారి) తిరువడికి, తొయి పతన్దే. నేనించుట  
కదా, ఎ - దాసునియొక్క, కిర్ - అంగము, కెయి - ఆమరియున్న, తోళో -  
భుజములు. శెయ్యుమ్ - చేసెడి. శిజప్పు - ఉపకారము.

౪౩.

వ్యా. — అవ. — నాట్ట త్తుమూన్దా మూట్టు. — ( తోలిరణ్డా )  
తోళితొయి పతియోమ్, అత్తోత్తై త్తొయి వార్ తాళి త్తొయి మి తనై  
యెనితార్,

(తోలిత్త్యాది) ఎట్టుమిరణ్డా మేయిమ్ మూన్దుమాక విరుపతుతోళో  
కళుమ్, ముడియనైత్తుమ్, తాళిరణ్డా మ్మీళి విల్లుమ్బడి క్కిడాక చ్చరన్దై  
విట్టవణ్. అశితవిరోధియాకై యాలే, నమ్మాలే సృష్ట సెన్దుమ్ పారాతే  
ముడియచ్చెయ్ శవనుడైయ తిరువడికళిరణ్డై యుమ్ యావర్ శిలర్  
తొయితార్ కళో, ఏతేనుమ్ జన్తనూకిలుమ్, అవర్ కళుడైయ తాళైత్తొ  
యైయన్దో పురుషార్థమ్ తరవన్దతోళో శెయ్యుముపకారమ్.

౪౩.

మూ. శివనాథ్ క్కెల్లుతుడైయామ్ శెజ్జణ్ మాల్ నామమ్  
మఱిన్దారై మానిడమావై యే - అఱిన్దాజుమ్  
మాతవ నే ఎన్ను మ్మనమ్ పడైత్తు, ముత్తువళ పేర్  
ఓతువతే నావినా లుళ్ళు.

౪౪.

అర్థము. — శివనాథ్ క్క. శ్రేస్తులైన భాగవతులకు, ఎఱి - సేంచేయఁకగిన (అర్చి  
రాదిమార్గముఁ గు) శుడైయామ్ - సహాయభూతుఁడను, శెమ్-ఎఱ్ఱవైన, కళ-నేత్రము  
లుగలవాఁడును నైన, మాల్, వ్యాకూహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమ్ - తిరునా  
మమును, మఱిన్దారై - మరిచిన వారిని, మాన్డమా - మనమ్యలయగా, వైయే - తల  
వను; అఱిమ్ - (అన్యశంశ్యమైన) ధర్మమును, తాజుమ్ - ధరించెడి, మాతవనే! - శ్రీయః  
పతి! ఎన్నువ - అనిప్రీతిఁజెంచెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - చేసి, ముత్తు -  
ఇలకను, అవళ పేర్ - వానితిరునామమును, నావినా - నాలుకచేత, ఓతువతే -  
సక్కిర్రసముఁజేయుటనే, ఉళ్ళు - ఆనుసంధించును.

౪౪.

వ్యా. — నాఱుత్తునాలామ్బట్టు. — (శివనాథ్ త్యాది) తిరునా  
మ వైచ్చొన్న నర్కళుక్కు ప్రాకృతగ్గలి లరుచియైప్పణ్ణి ఉత్త్రుణుడ  
డైయిల్ అతివాహికర్ క్కుమున్నే తానేతుడైయామ్ కొణ్ణు పోక  
క్కడసనామ్. వాత్సల్యతాలే శిష్యకర్మశ్చయ్యుడైయ ఈశ్వరనుడైయ  
తిరునామ వైమఱిన్దారై మనుష్యరాక బుద్ధిపణ్ణియిరే. అజ్జరై సర్వజ్ఞ  
రెన్నిరుప్ప. అఱిన్దాక్కు యోగ్యతైయణ్ణాకై యాలే. కురువిన్దక్కరై  
మాణిక్కమెన్టు నిన్దైత్తిరున్దాల్ రత్నమాకాతితే; రత్నపరీక్షక  
రత్నమామెన్టు తితే రత్నమావతు. అప్పడియే శెజ్జణే మనిశరెన్టువై  
క్కప్పట్టరకళే మనుష్యరావరెన్ణితార్. “మానిడవరల్లరెన్టు ఎ  
మనతేవైతేనే” ఎన్నిపఁడియే. (అఱిన్దాజుమి త్యాది) అన్యశంశ్యతాలేధరి  
యానిన్దు శ్రీయఃపతియనుడైయ తిరునామ వై నావినా లేఓతవుళ్ళు. ౪౪.

అరు. — నాఱుత్తునాలామ్బట్టు. — మఱిన్దారై - ఒరుకాల్ కొల్లి మఱిన్దారై,  
ఇనర్ మనుష్యరైవైపోతే మనుష్యరైక్కి పోవరకళోవన్న; అరుశిచ్చెయ్కెటార్,  
(కురువిన్దక్కరై ఇత్యాది). ఓతవుళ్ళు-ఓతుకైక్కుఁచారి యుక్తో శెష్టుదరో పడిశమ్ ౪౪.

ఉభయే నిమిషాది ర౪-పా. ఉభయే

తతః తలతనరుకుమ్ శాఠా - అభవరియ

వేతత్తా వేదదత్తా విజ్ఞోర్ముడిరొయుమ్

పాతత్తా పాత మ్మయిస్తు.

ర౪.

అర్థము. — అభవరియ - అభవరియమైన, వేతత్తా - వేతముచేబ్రతిపాదించబడినవాడును, వేదదత్తా - వేదముననుసారముగా గలవాడును, విజ్ఞోర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముడి - శిరస్సులు, రొయుమ్ - ఒకమొడుగున్న, పాతత్తా - చరణములనుగల సర్వేశ్వరులయొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, ప్మయిస్తు - ఆశ్రయించి, ఉభయేస్తు - (ననము, ఉన్నది, ఇటుమావార్ - గర్వపడదు; ఉద్దు - ముందుండెను, ఇల్లై - ఇచ్చునులేను, ఎస్తు - ఆసరించుచి, తతః తత్ - శోకించుచును, అతనరుకుమ్ - దానిసమీపముందును, శాఠార్ - సమీపించు. ర౪.

వ్యా. — అప. — నాట్పైన్దామాబ్బట్టు. — (ఉభయేస్తు) నిత్యసూరి కభిక్కు స్పృహణీయమానమగుచేయు తిరువడికలై ప్మయిలుమవర్ కభి అథాత్తియైయు లాభాలాభజ్ఞభక్తిదుపడార్.

(ఉభయేస్తుమావార్) దరిద్రర్ అథాత్తున్దానవాతే మా తాపితాక్కలైయుమ్ అచార్యర్కలైయుమనమానమ్మయివార్ కభి. ఇవర్ కభిప్పడి శెయ్యార్ కభి. (ఉద్దైయిత్తాది) ఇల్లైయెస్తుతతరా రెన్నాతే ఉద్దైయెస్తు తతరా రెన్నెన్నెన్నిల్; నిత్యదర్శక శోక మతియా; ఒరునాభుద్దాయ్ అతలైయానవాతే, పావియోమ్, పణ్డు సుఖమే జీవిత్రోమ్; ఇప్పోతు ఇడివడానిన్తోమ్' ఎన్దుమిళవున్దతర్ తిక్కుడలావెన్దు ఉద్దైయెస్తు తతరా రెన్దు శొల్లెటిళు. భగవద్విషయత్తిల్ వేముమిళవు ముద్దేశ్యమానాత్పోలే అథాత్తియైయు వేము మిళవుమ్ అనథామామ్. భగవద్విషయత్తిల్ పిరివు ముద్దేశ్యమోవెన్నిల్; “అయినీర్ తుళుమ్మవలమరుక్మన, వాళియరో” “ఃమర్థత వనేత్రాభ్యాంవారిసవతిశోకజమ్” సంసారత్తిల్ సంసారియత్కాట్టిల్ జ్ఞానవానుక్కువాళి విన్లైషత్తిల్ తువట్టియన్తో? ఇల్లైయన్తో

ఉన్నాన్ శోభన్ మున్నూ అమ్మ \* తువళిల్ మామణియమ్ శొల్లన్లు,  
 “మున్నమ్ నోన్ వితికొలో మకిల్ ప్లణ్ణ మాయజ్జోలో” నా ప్లణ్ణ  
 సనుకృతమో ? ఇదై వీడిన్తి క్కే అవ్ తన్నుడై య కృషైయో ?  
 “చిగుణాః పరమాత్మా సౌ హంతే వ్యాప్యతిష్ఠతి” ఎన్ను మ్మడికఠాలే  
 పిరివుడుదేశ్యమ్. “తళర్ తలతనరుడు మళార్” ఎన్నతు - శ్లోకము  
 జ్ఞాయ్ అనుతాపమిచ్చిందమింక; ముతలిలే తళరార్చెన్దిరు - అస్థి  
 రమెన్తునినైత్తు. ఒరుకాల స్థిరమెన్తునినైత్తు ఒరుకాలస్థిరమెన్తురుక్కు  
 మింక శిన్తిత్తే; స్థిరమానరు అస్థిరమాయ్ శిన్తి లితే శ్లోకము శ్శుతు.  
 (అళవరియ వేతర్తా) అపరిచ్ఛిన్న మానవేతర్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడు  
 మవ్. కణ్ణాలేకాణ వాడై ప్పడుమవరుక్కు వేత ప్రతిపాద్యనెన్తుల్  
 ఎన్న ప్రయోజన ముడైన్తిల్; (వేజ్గడత్తా) ఎన్నరుజ్జ్ఞాత్రయిక్కు  
 మ్మడి క్కిడా మ్ త్తిరుదులైయిరేన్తా ఎన్నరుడైయ అత్తో పాతిఉమ్మ  
 డై య అథా మమ్ ప్రత్యక్షమాయ్ శిత్తేయెన్తిల్; (విన్ఱోర్ ముడితో  
 యుమ్మత్తర్తా) విన్ఱోరొక భుక్కు స్పృహణీయ నానవ్. అవనుడై  
 య సద్భావత్తుక్కిడైన్దాల్ అపింక భుక్కు జూడ స్పృహణీయనా  
 నవనే యిక్కువద్దునిత్కితానెన్తు అదరిక్క వేణ్డవో ప్రామాణికరాకీల్.  
 (విన్ఱోర్ ముడితో యుమ్మత్తర్తా పాతమ్మయిన్తు, ఉళతెన్ది జుమా  
 పార్ ఇవర్ కళుక్కి అమాక్కుపుమ్ తళరపుమ్ అవసరమై. ౪౫.

అరు.-నాన్మత్తై వాహున్దు. - నిర్గుణః. వాజ్ఞేటితాతలై యుడైయ చక్రవ  
 ర్తిత్తిరుమకన్. ఇనుపుమ్మహారణాధిమాక మహామేరువెక్కుత్తిన్, భీమసేన్ పాకి  
 అపాత వజ్రియిలే తిరువ క్కైక్కుడై శొన్న వార్తై తళర్ తలాకి అవతనరుడు - అచే  
 తనమాన ఎగ్గళర్థమ్మాలే ఉమ్మడైయ బర్థమాన అన్వతామిమ్ అర్చకవరాధనమట్టే.  
 ఎన్ఱుకజ్జాభి పాయమ్. ఇనురత్తకమాక పాపకితో వజ్రితాత్పర్యమ్. ౪౬.

మూ. పయిన్ద తరజ్జు నిరుక్కోట్రి, పన్నాల్  
 పయిన్ద తువుమ్ వేజ్గడమే, పన్నాల్ — పయిన్ద  
 తణితికలుమ్ శొల్లై యణినిర్ మ్మలైయే  
 మణితికలుమ్ వణ్ తడక్కి మూల్.

అర్థము.— మడి - నీలరత్నమువలె, తిక్కామ్ - ప్రకాశించుచుండును,  
 పణ్ - ఉదారమైన, తటమ్ - వికాలమైన, కై - శ్రీహస్తములుగల, మూల్ - సర్వేశ్వ  
 రుడు, పయిన్దతు - ఆదరించినది, అరణ్దమ్ - శ్రీరత్నము, తిక్కొట్టి - తిరుక్కొట్టి  
 యూదు, (ఈదివ్యదేశములను); పల్ నాళ్ - చిరకాలము. పయిన్దతువును-సర్వేశ్వరము  
 జేసినదియు. వేడ్డమే-తిరుమలైయే; పల్ నాళ్ - చిరకాలము, పయిన్దతు - సమాపిం  
 చివేంచేయున్నది, అణి - సౌందర్యము, తిక్కామ్ - ప్రకాశించు, శోలై - తోపులు  
 గల, అణి- అలక్ష్మరమైన, నీర్తలైయే - తిరునీర్తలయే. ౪౬.

వ్యా.— అప.— నాన్పత్తామాన్బట్టు. — (పయిన్దతు) ఇవర్ కత్తై  
 యిప్పడి పయిలప్పణ్ణుకై మ్మ ఇవర్ కళ్ పట్టతన్దు అవకాపదువతు.

( పయిన్దతిత్యాది ) మణిపోలే శ్రమహరమాన వడివై యుమ్  
 ఉదారమాన కైయైయుముడైయ సర్వేశ్వరక పలకాల్ సయిన్దతు,  
 కోయిల్, తిరుక్కొట్టియూర్, తిరుమలై, పలనాళ్ పయిన్దతు, దర్శ  
 నీయమాయ్ తిక్కాన్దనై శోలైయై యుడై త్రాయ్ సంసారత్తుక్కా  
 భరణమాయిరున్దుళ్ళ తిరునీర్ మలైయే. ౪౭.

మూ. మూలై యరియురువక్ పాతమలరణిన్దు  
 కాలై తొమ్మి తెమ్మిమిక్ కై కోలి— ఇలమ్  
 ఆళన్దిడన్దుమ్మిత్తన్దు వణ్ణలై మన్దొల్  
 ఉళన్ కిడన్దు వాన్దూలుణర్ న్దు. ౪౮.

అర్థము.— ఇలమ్ : భూమిని, ఆళన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - పట్టుచిడిపించి,  
 ఉణ్దు - ఆరగించి, ఉమ్మిత్తన్దు - కక్కిన, అణ్ణలై స్వామిని, అణ్ణాల్ - కాక, మన్దొల్ -  
 వేటైన, ఉళన్ కిడన్దు-పూదయములో పలనన్న, ఆల్ దొల్ - ప్రకారము చేత, ఉణర్ న్దు -  
 తెలిసికొని, ఆరియురువక్ - నగసంహారతరముగలవానియొక్క. పాతమలర్ - చగణా  
 రవిన్దమునందు, మూలై - పుష్పసరమును, అణిన్దు - సమర్పించి, కాలై - ఉదయమునం  
 దు, కై - చేతులను, కోలి - ముగిద్ది, కూప్పిక్కొట్టు - ఆజ్ఞానిజేసి, తొమ్మితు - నను  
 స్కరించి, ఎమ్మిమిక్ - ఉజ్జీవింపుడు. ౪౯.

వ్యా.— అప.— నాన్పత్తేత్తామాన్బట్టు. — (మూలై) అవన్  
 స్వభావమిప్పడియానసిన్బు ఎల్లారుమవనై యాశ్రయియుజ్గోళిన్దితు.

(అరియురువక పాతమలర్ మూలైయణిన్దు కైకోలి క్కాలై తొఱుతెఱుమిన్) ఆశ్రితార్థమాన వడివై త్తనక్కు వడివాకవుడైయవ నుడైయతిరువడికళిలే మలర్ మూలై యైయణిన్దు కై కూప్పి బ్రాహ్మమాన ముహూర్త త్తిలే తొఱుతు ఉజ్జీవియున్గోళ్, "కైకోలి" ఎన్దు ఏఱ్ఱువే కోలియైన్దిటతు. కై కూప్పి యెన్దుమాన్. (భాలమిత్త్యాది) చేతనర్ క్కు నుభావ్యమాన గుణజ్ఞతై యుడై య శేషియై; (మన్ద్రల్లలిత్త్యాది) మన్ద్రు నీగళనుసన్దిన్దుమ్బడియెల్లాతై యు ముణర్ న్దు కాలై తొఱు తెఱుమిన్ మన్ద్రెల్లామితి పాతా న్దరమ్. ౪౭.

ఆరు.—నాఱ్ఱైత్తామ్బట్టు.— మన్ద్రల్లల్ - నాన్ శొన్నవడి యన్దియే. ఉళ క్కిడన్ద వాద్ర్దాల్ - ఉక్తోచ్చురయ త్తిలే కిడన్ద ఆశ్రయణప్రకార త్తిలే ఉణర్ న్దు తొఱుమినెన్గె - మన్ద్రెల్లామెన్ద్రుడతుక్కు ఆశ్రయణప్రకారజ్ఞ శెల్లామణర్ న్దు ఱుమినెన్గె. ౪౮.

మూ. ఉణర్ న్దాయ్ మలైనాన్దు మోలినాయ్ నీలి

నుణన్దాయ్ మలర్ నుకళి తోళి మాలే—నుణన్దాయ్ పోయ్

వేయిరుమ్ శాగల్ వియలిరు భాలమ్ శూఱ్

నూ. నునుమ్ శొలై మలై.

౪౯.

అర్థము.— నుడైవాన్దుమ్-నాన్దు వేనములను, ఉణర్ న్దాయ్ (సృష్టి సమయమునం దు) ప్రరించితివి; (ప్రకాశింపఁ జేసితివి); నీతి-అర్థములను నిశ్చయించెడు ఇతిహాసములను, ఓతి నాయ్-అధ్యయనము జేయించితివి; మలర్ కళి - కమలవాసిని యైన శ్రీదేవియొక్క, తోళి- భుజములను, మణిన్దాయ్ - సంప్రేషించితివి; చాలే-వ్యామోహముగలవాఁడా! పోయ్ - పెరురువృక్షములచేత, ఇరుమ్ - నిండియున్న, శాఱ్ - పరియలుగలదియు, వియల్ - ఆశ్చర్యమైన, ఇరు - విశాలమైన, భాలమ్-భూమి చేత, శూఱ్ - పుట్టించడిన, మా-ఉన్న తమైన, ఇరుమ్ - విశాలమైన. శొలై-తొపులుగల, మలై - తిరువేళ్లడమునకు, పోయ్- చనుదెంచి. మణిన్దాయ్ - చేరితివి. ౪౯.

వ్యా.—అవ.— నాఱ్ఱైత్తామ్బట్టు.— (ఉణర్ న్దాయ్) ఎల్లా రుమున్నై యుణరుమ్బడి ఎల్లా తైయు ముణ్డాక్కినాయ్.



(ఉణర్ న్దాయ్ మత్తెనాన్దుమ్) సంస్కారాత్మక మూకఉన్దిరువు  
 శృత్తిలే కిడన్ద వేదత్తై ప్రకాశిప్పి త్తాయ్. (ఓతినాయనీతి) వేదోపబృం  
 హణమాన ఇతిహాసపురాణజ్జళై యుణ్డాక్కి నాయ్. (మణన్దాయ్ మ  
 లర్ మకళోతోళ్ ) వేదప్రతిపాద్యేయానవళుడైయ తోళ్ళై సంశ్లేషి  
 త్తాయ్. (పోయ్ వేయి త్యాది) వేదప్రతిపాద్యనాకిల్ పరమపద త్తిలే యి  
 తేయన్నా తపడి సంసారికళు క్కనుభవిక్కలామ్బడి తిరుమలైయై  
 విరుప్పినాయ్.

రఘ.

అరు.- నాఱ్చులైట్టామ్బట్టు.- వేయ్-ఉయరప్పాయిరుక్కిఱ మూన్గిల్.  
 మాయరుమ్మోలై మణన్దాయ్-విరుప్పినాయ్నై.

రఘ.

మూ. మలై యేఱుమ్ పూనిలబ్బ శేఱుమ్ మతిర

క్కులైశూర్ క్కురైకడల్ కి శేఱుమ్—మలై శూర్ న్ద

నజ్జురత్తుప్పెన్జై నవిన్దుణ్డనావనెన్దు

అజ్జా తెన్నె జ్జాయ్తై.

రఘ.

అర్థము.- మలైయేఱుమ్ - సప్తకులాచలపర్యతములును, మా - విద్వితమైన,  
 నిలబ్బశేఱుమ్ - సప్తద్వీపములును, కులై - గెట్టుచేత, శూర్ - చుట్టఁదీన, కురై -  
 శబ్దించుచున్న, కడల్-శేఱుమ్ - సప్తసముద్రములును. అతిర- అరురుటలు, మలై -  
 ప్రసమందు, శూర్ న్ద - వ్యాపించిన- నజ్జు - విషముచేతనైన, ఉరత్తు - బలముగల,  
 పెన్జై - శ్రీయైనపూతనన, నవిన్దు - మున్దుమాటలుబలుకుచు, ఉణ్డ-ఆరగించిన(సంహరిం  
 చిన,) నావనెన్దు - నాలుకగలవాడని, ఎ - నాయొక్క, నెన్జై - మనసా! అజ్జాతు-  
 భయపడక, అత్తై - పిలుపుమా.

రఘ.

పూ.-అవ.-నాఱ్చుత్తొన్దు తామ్బట్టు.- (మలై యేఱుమ్) అవ  
 నిప్పడి తిరుమలైయై విరుప్పినవిన్దు లోకమెల్లామతిరుచ్చడి అవన్ పే  
 రైచ్చొల్లిఅత్తై యెన్గితార్.

(మలై యేఱుమి త్యాది) మలై యేఱుమ్ వ్యాపిత్రనజ్జాలేమిదు  
 క్కుడైయళాన పూతనైయై ముగ్ధమానశోలపుకళై అవళొముక త్తే  
 శొల్లిచ్చువైయానిన్ద నావై యుడైయవనెన్దు. ప్రతిబద్ధకముణ్డాకిల్  
 శేయ్ తెన్నెన్నిల్; (అజ్జాతు) పూతనై పట్టుతుపదుమి త్తనై.

రఘ.

అరు.—నాన్మత్తొన్మతామ్మాట్టు — కుల్లి కూర్త్ - కనై యారేకూర్మప్పన్ ౪౯.

మూ. అట్టైప్పన్ తిరుమాలై యాజ్గవర్కళ శొన్న  
పిట్టైప్పిల్ పెరుమ్మెయరే పేళి-ఇట్టైప్పరియ  
వాయవనే యాతవనే యెన్ఱ వనైయార్ ముకప్పుమ్  
మాయవనే యెన్ఱమతిత్తు.

౫౦.

అర్థము.—ఇట్టైప్పన్ (మన స్సునందు) నిలువ, ఆరియ - దుర్లభుడైన, ఆయవనే - గొల్లవాడైనవాడా! ఎన్ఱమ్-ఆనియ, యాతవనే-యగుటలమందవతరించినవాడా! మాయవనే-ఆశ్చర్యగుణచేర్పితుడా! ఎన్ఱమ్-ఆనియ, మతిత్తు-ఎంచి, ఆజ్గ-ఆతిరువాయ్ ప్పాడియందుండెను, అవర్కళ-ఆస్త్రీలు, శొన్న-చెప్పినదియు, పిట్టైప్పిల్ - (విని కూడ) బ్రతుకకూడనదియనైన, పెరుమ్ - గొప్పదైన, పెయరే - తిరునామమనే, పేళి - అనుసంధించి, తిరుమాల్ - శ్రయఃపతియైన, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, యార్ ముకప్పుమ్ - ఎరిమందైనను, అట్టైప్పన్ - పిలుచును.

౫౦.

వ్యా.—అవ.—విమ్బతామ్మాట్టు.— (అట్టైప్పన్ తిరుమాలై). శ్రయఃపతియై యట్టైప్పన్. (ఆగ్గిత్యాది) తిరువాయ్ ప్పాడి యిలవర్కళ శొన్న వల్లైయనునస్థిక్కప్పుక్కాల్ పిట్టైక్కవరితాయ్ అత్తాలేయరై క్షణమ్ విడవ్వు కాయతిరునామజ్జలై చొచ్చి, “ అజ్గవర్కళ ” ఎన్ఱతు తిరువాయ్ ప్పాడియిలుళవర్కళై ప్పార్తు నన్మడైయపక్కలిలేయి రజువరెన్ఱు. (ఇట్టైప్పరియ వాయవనే) నినైక్కవరితామ్బడి, పెన్ఱలై ప్పడుత్తుమ్ క్లేశజైయన్మడైయక్కప్పనే! (యాతవనే యెన్ఱవనై) ఇడైత్తన తొపాతియుమ్ శ్రీవసుదేవర్ మకనానతుపుమ్ ఆకర్వకమానపడి, (యార్ ముకప్పుమ్, మాయవనే యెన్ఱమతిత్తు ) ఆశ్చర్యభూతనే యెన్ఱమతిత్తు. తిరుమాలై యట్టైప్పన్.

౫౦.

అరు.—విమ్బతామ్మాట్టు.— పిట్టైప్పిల్-ఈదుపడుత్తునుతామెన్ఱపడి. ఆయవ నెన్ఱమైయతో మాతపవనువేణమా ఎన్న అరుచ్చెయ్కెటార్. (ఇడైత్తన తొతిత్యాది) యార్ ముకప్పుమ్ - ఎల్లార్ మున్నుమ్.

౫౦

౫౨ ఇరణ్డా నిరువదాది ౫౧ . పా, మతి.౫౨-పా, నిటమ్.

మూ. మతిక్కణ్డాయ్ నెజ్జేమణివణ్ణన్ పాతమ్

మతిక్కణ్డాయ్ మగ్గనన్ పేర్ తన్నై - మతిక్కణ్డాయ్

పేరాట్రినిన్దు పెయర్ న్దుకడల్ కడైన్

నీరాట్రివణ్ణన్ నిటమ్.

౫౧.

అర్థము. - నెజ్జే - మగసా ! మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేగుగ  
లవానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికరును, మతిక్కణ్డాయ్ - ధ్యాసేపుమా ! మగ్గన -  
ఇంకను, అవక - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ తన్నై - తిరునామములను, మతిక్కణ్డాయ్ -  
మనస్సునందునిలుపుమా ! పేర్ - మహత్తైన, అట్రినిన్దు - సముద్రమునుండి,  
పెయర్ న్దు - లేచి, కడల్ - ఆసముద్రమును, కడైన్ - చిలికిన, నీర్ - జలముతోనిండిన,  
అట్రి - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేగుగలవానియొక్క, నిటమ్ - సౌందర్యమును,  
మతిక్కణ్డాయ్ - ఆధ్యపనింపుమా. ౫౧.

వా. - అవ. - వివృత్తోకామూబ్బట్టు. - (మతియిత్యాది) శ్రమ  
హరమానవడి వైయుడైయవనుడైయ తిరువడికలై నెజ్జేమతిక్కణ్డాయ్.  
అవనుక్కు వాచకమాన తిరునామమై మతిక్కణ్డాయ్. (మతిక్కణ్డాయ్  
త్యాది). కణ్ణళరుకైక్కు పోరుమ్మడి పెరితానతియప్పాట్టడలిల్ నిన్దు  
మ్ పోన్దప్పిన్నైయత్తైక్కడైవతుమ్ శెయ్ తునీరైయడైత్తానకడల్ పోలే  
యిరుక్కిటవనుడైయ తిరునిటమై అనునన్ది. ౫౧.

మూ. నిటక్కరియన్ శెయ్యనెడుమలరాళ్ మార్పన్

అటమ్పెరియనూరతటివార్ - మఱిమ్పెరిన్

వాళరక్కన్ పోల్వానై వానవర్ కోక తానత్తు

నీలిరుక్కైక్కుయ్ తాయ్ నెటి.

౫౨.

అర్థము. - నిటక్కరియన్ - నల్లనివర్ణముగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱతైన, నెడు-  
క్లిరిమైన, మలరాళ్ - తామరపుష్పమునందు వాసముజేసెడుదేవిని, మార్పన్ - విక్షుప్త  
లమునందుగలవాడును, అటమ్ - అశ్వశాస్త్రగర్హమువలన, పెరియన్ - గొప్పవాడును,  
మఱిమ్ - క్రూరకర్తమును, పురిన్ - చేసిన, వాళ్ - కత్తిగల, అరక్కన్ - పోల్వానై - రాత్రి సుం  
డైనరావణునివంటి మహాబలిని, వానవర్ - దేవతలకు, కోక - ఆధిపతియైన ఇంద్రుని  
యొక్క, తానత్తు - స్థానమును, నీళ్ - చిరకాలము, ఇరుక్కైక్కు - (పైమనస్వహర

మునందు) ఉండటము, ఉయ్యత్తాయ్-ఏర్పఱచిననసశ్వేత్వమునొక్క, అరు.ఆ, నెటి-  
ప్రకారమును, ఆర్ - ఎవను, అటివార్ - ఎటుంగుదురు. ౫౨.

వా. - అవ. - విమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు. - ( నిజజ్జరియ  
నిత్యాది ) శ్రమహరమాన పడివైయుడైయనాయ్, నీలమేఘుత్తిలే  
మిన్నైప్పోలే పిరాట్టియై త్తిరుమార్విలేయుడైయనాయ్ అనలోపై  
క్కలవియాలే ఆనృశంస్యప్రధాన నానపడియై యరటివార్. (మఱ  
మ్మరిన్దవిత్యాది ) రావణనోపాతియుమ్ పథత్తుక్కు యోగ్యనాయి  
రుక్కచ్చెయ్ తే, ఇవన్ పక్కలిలే బౌదార్యగుణజ్జిడన్దతెన్దు, “మన్వ  
స్తరం పూర్ణమపేతశత్రుః” ఎన్నుమ్మడియే మేలిన్ద్రపడన్మశెలుత్తువతాక  
వైత్తవన్దయై ఆనృశంస్యజ్జై యటివారార్. ౫౨.

ఆరు. - విమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు. - వానవర్కొన్ తానత్తిలే నీలిరుక్కైక్కు-ఓరుమ  
న్వస్తరమిరుక్కైక్కాక. ఉయ్యత్తాయ్-మహాబలియైప్పాతాళత్తిలే నెఱుత్తివక. ౫౩

మూ. నెటియార్ కుళుక్కల్ తై మున్నిన్దుపిన్ తాథ్ న్దు  
అటియాలిశజ్జిరియై నెణ్ణి - ప్పిరియాతు  
పూజ్కొడిక్కల్ వైకుమ్ పారుపునల్కునెన్నుమ్  
వేన్దడమేయామ్ విరుమ్బుమ్ వెల్పు. ౫౩.

అర్థము. - నెటియార్. (చలింపక తపస్సుజేయు) సన్తార్గముగలవారియొక్క,  
మున్నిన్దు - ముండలనుండి, పికాతాథ్ న్దు - వెనుకకేలుచున్న, కుళుల్ తై -  
బాట్టును, అటియాతు - తెలిసికొనక, ఇళమకిరియెన్దు - చిన్నపర్వతమని, ఎణ్ణి-తలంచి,  
పిరియాతు - ఎడదాయకుండు, పూ - పుష్పములతోనిండిన, కొడిక్కల్ - లతలు,  
వైకుమ్ - వాసముజేయునట్టిదియై, పారు - అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - తీర్థములుగల,  
కున్దు - పర్వతము, ఎన్నుమ్ - ఆని యెడి, వేన్దడమే - వేన్దటయై, యామ్ - మే  
ము, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడియెదు, వెల్పు-పర్వతము. ౫౩.

వా. - అవ. - విమ్బత్తుమాన్డామ్బాట్టు. - (నెటియారి త్యాది) ఆశ్రయ  
త్తవర్కళుడైయ మున్నిన్దు పిన్ తాథ్ న్దుకుళుక్కల్ తై యైయటియాలే

శిలుమలైయెట్టెణ్ణి మూచ్చువిడుతల్ ఉడమ్బాడుతల్ శెయ్యామైయా  
లే ఇన్నమలై యెట్టటియామైయాలే, పూక్కలైయుడైత్తాన కొడిక  
శ్తబ్బుకిఱ పారానిన్దపునలైయుడైత్తా యిరున్దళ్ళమలైయెన్గిఱ తిరు  
వేగ్గడమే నామాశైప్పడుమలై. ౫౩.

అరు.— విమ్బుత్తుమాన్దామ్బట్టు.— నెఱియార్-స్థావరవ్రతిస్థరా యిరున్దళ్ళాని  
క్కిఱవర్కళ్. పిరిమాతు- ఇడైవిదాశే. ౫౩.

మూ. వెత్పెన్దురుజ్జోలై వేగ్గడమెన్దివిరణ్డుమ్  
నిత్పెన్టు నీమతిక్కుమ్నీర్ మైపోల్—నిత్పె  
న్దుళజ్జోయి యిళ్యమ్ వైత్తుల్ళినేన్, వెళ్ళ  
త్తిళజ్జోయిల్ కైవిడే లెన్టు. ౫౪

అర్థము.— శోలై- తిరుమాలిరుజ్జోలై(కల్లక్కరిసన్నిధి), వేగ్గడమ్-వేబ్బటాచ  
లము, ఎన్టు - ఆనుతిరునామములుగల, ఇరున్ - వికాలమైన, వెట్టెన్టు-పర్వతములనెడు,  
ఇవిరణ్డుమ్ - ఈరెండును, నిట్టెన్టు - వాసస్థలములని, నీ - నీవు, మతిక్కుమ్ - తలఁ  
చెడు, నీరైపోల్ - స్వభావమువలె, ఉళమ్ - హృదయమనెడు, శోయిల్ - వాసస్థల  
మును, నిట్టెన్టు - ఆభిమానపాత్రమైన దివ్యస్థలమని, ఉళ్ళమ్వైత్తు - మనఃకుఁబెట్టి,  
వెళ్ళమ్ - క్షీరసముద్రమనెడు, ఇళజ్జోయిల్ - బాలాలయమును, కైవిడేలెన్టు- విడ  
నాడవలదని, ఉళ్ళినేన్ - ప్రార్థించితిని. ౫౪.

వ్యా.—అవ—విమ్బుత్తునాలామ్బట్టు.— ఇవర్ తిరుమలైయై విరు  
మ్బుప్పక్కవాతే అవనివరుడైయహృదయజైవిరుమ్బు, పిరానే! అవల్  
శ్రైక్కైవిడ వొణ్ణాతెన్గితార్.

(వెట్టిత్యాది) వెత్పెన్టుశొల్లప్పడానిన్ద తెల్పుత్తిరుమలై పెరియ  
తిరుమలై ఇవైపోలేఎన్నుడైయ హృదయజైయుమునక్కు శోయి  
లాకనినై తా యెట్టటిన్దు. (వెళ్ళత్తిళజ్జోయిల్ కైవిడేలెన్టుల్ళినేన్)  
నాన్కృతఘ్ననాక పొణ్ణాతెన్టు హృదయ తిలేవుకురుకైక్కు బాలాల  
యమాకొణ్ణి తిరుప్పావ్కుడలై విడతేగొళ్ళెన్టు ఇరక్కితేన్. ౫౪.

అరు.-విమ్మత్తునాలామ్మట్టు.- ఎన్నళ్ళతైయుమ్ నిత్తానళియైరెన్టునినైతై  
యెన్టు ఉళ్ళమ్ చైత్తు - అతిన్టు, తైవిడేరెన్టు ఉళ్ళినేన్-ఇరన్దేనెన్టుపడి. ౫౪.

నూ. ఎన్టుమఱన్దటియే నేన్ పిఱప్ప మెప్పొళుతుమ్

నిన్టునినైప్పొళియానీర్ మెయాల్-వెన్టు

అడలాళి కొన్డెచటివనే, ఇన్పు

క్కడలాళి నీ యరుళి క్కాణ్.

౫౫.

అర్థము.- పెన్టు - జయముగల, అడల్ - యాధోన్తులమైన, అటి - చక్రా  
యంధమున, కొన్డె - భరించిన, అతివనే - సర్వజ్ఞుడా ! ఏళ్ళిఱప్పమ్ - ఏడుజన్మము  
లందును, ఎప్పొళుతుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్టు - నిలిచి, నినైప్ప - తలచుట, ఒటి  
యా - తప్పుకుండెడి, నీన్దెయాల్ - స్వభావముచేత, ఎన్టుమ్ - ఎప్పుడును, మఱన్దటియే-  
మఱచియెఱుంగను. నీ - నీవు, ఇన్పుక్కడలాళి - ఆపరిచ్ఛిన్నమైన ఆనందసాగరము  
ను, అరుళిక్కాణ్ - కృపచేయవలయును. ౫౫

వ్యా.-అవ - విమ్మత్తునామ్మట్టు.- (ఎన్టుమ్) ఉన్నెనినైక్కెయరి  
తాన సంసారత్తిలే ఉన్నెనినైక్కుమ్మడి పణినాయ్, ఇనిప్రాప్తియళ  
పున్పణ్ణాయోవెన్తితార్.

(ఎన్టుమఱన్దటియేన్) బరునాళుమున్నై మఱన్దటియేన్. శ్రహా  
మనననిదిధ్యాసనాన స్తరమ్ పిఱక్కుముపాసన ధ్రువాను స్థృతికళాలే  
యోనీర్ మఱవతోన్దెన్దెన్దెల్; (ఏన్దే పిఱప్పిత్తాది) “ఎతిర్ శూళిల్  
పుక్కెనైత్తోర్ పిఱప్పమ్” ఎన్నుమ్మడియే ఎల్లాజన్దజ్జలిలుమ్ ఎల్లా  
క్కాల త్తిలుమ్ నీనిన్టు ఎన్నుడైయ నినైపు మాతాతస్వభావత్తాలే.  
బరునాళు మఱన్దటియేన్, (వెన్దియిత్తాది) నామ్ శెయ్ తవంశమ్ శెయ్  
తోమితే, ఎల్లామ్ శెయ్యవేణుమెన్టు నిబ్బాన్ధిక్కక్కడవతోవెన్న ;  
ఉన్ పక్కలారు ఇన్దాన శక్తికళుమ్మ వైకల్పజ్ఞాణిటిలేన్ ; ఆనపిన్పు  
(ఇన్పుక్కడలాళి నీయరుళిక్కాణ్) “ఏష హ్యేవానన్దయాతి” ఎన్నుమ్మడి  
యే ఉన్నుడైయ ఆనన్దసముద్రజైయుమ్ నీయెనక్కరుళామ్. ౫౫.

మూ. కాణక్కట్టికాతల్ కైమిక్కుక్కాట్టినాల్  
నాణప్పడుమెన్టాల్ నాణుమే - వేణి  
క్కరుమూలైప్పొన్ మేని కాట్టామున్ కాట్టమ్  
తిరుమూలై నణ్ణో తిరు.

౫౬

అర్థము. తిరుమూలై - శ్రీయంపతిని, కాణ - సేవించుటకు, కట్టి - అధికమైన  
కాతల్ - ప్రీతి, కైమిక్కు - మిక్కుటమై, కాట్టినాల్ - చూపినయెడల, నాణప్పడుమ్ -  
ఆణిగియుండవలయును, ఎన్టాల్ - అగినయెడల, వాణుమే - ఆణునా, కరు - నల్లని  
వర్ణముగల, మూలై శ్రీయంపతిని, పాణ్ - ఆశంబువని, మేని - దివ్యమణ్ణులవిగ్రహము,  
కాట్టామున్ - చూపకమునుపు, నణ్ణో - మనకు స్వామినియైన, తిరు - పెరియపిరాట్టి,  
వేణి - ఆనందించి, కాట్టమ్ - సేవింపజేయును.

౫౬.

వ్యా.-అవ.-విమ్బత్తాతామ్బట్టు - (కాణ)నీర్ శేషభూతరానాల్  
ఉచ్చుడైయస్వరూపాను రూపమాయురుక్కవేణ్డావో? శేషియై ఇప్ప  
డినియమిక్కక్కడనతోవెన్నిల్, అతువిధేయమానపోతితే; అనైమి  
క్కాల్ శెయ్యలావతుణ్డోవెన్డితార్.

( తిరుమూలైక్కాణక్కట్టికాతల్ కైమిక్కుక్కాట్టినాల్ నాణ  
ప్పడుమెన్టాల్ నాణుమే ) సర్వేశ్వరనైక్కాణ మికానిష్టకాతల్ విజ్ఞి  
క్కాట్టినాల్, నీశేషి-నాన్ శేషభూతనెన్నుమ్ముతైయిలే నిఱ్ఱ  
పోమో; కణ్డాలల్లుతుకట్టియాత కాతలెన్టుమామ్, సాపరాధనెన్టు  
మీళపుమ్పొకాతు. కరుమూలై ప్పొన్నేనియనతు కాట్టవతల్లు  
మున్నే ఎజ్జళుడైయ పురుషకారమా కప్పిరాట్టి మున్నే కాట్టానిన్టాల్.  
“నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎజ్జళుడైయ కుల్మమవల్ పార్క్కవొట్టా  
వైయాలుమ్ ముతైయిల్ నిఱ్ఱవొన్డాతు.

౫౬.

అర్థము.-విమ్బత్తాతామ్బట్టు. - అతువిధేయమానపోతు, నానెనక్క వశమాన  
పోతు. భక్తిపరవశనానాల్ ఎనవ్కమో ఎన్టపడి. మేలక్కవతారికై ఆరుళిచ్చెయ  
కితార్ (సాపరాధనిత్యాది), కరుమూలై. కాళమేముకాయనాన సర్వేశ్వరనై. తరుమేని  
తానపాయమాకక్కాట్టైక్కమున్నే నణ్ణో తిరు మేనికాట్టమెన్టపడి.

౫౬

మూ. తిరుమజ్జై నిర్వరుళుమ్ తెయ్యనావాళ్ త్తుమ్

కరుమచ్చి డైప్పదుమిన్ కణ్ణిర్ - ఉరిమైయాల్

ఏత్తిన్ నోమ్మాత మిరు న్నడక్కైయై పేర్

నాల్ శీవై యు జ్జేట్టిరే నామ్.

౫౭.

అర్థము.—మక్తై - యువతిమైన, తిరు - శ్రీదేవి, నిర్వరుళుమ్ - నిత్యవాసముచే  
నెడి, తెయ్ వమ్ - డైవమును, నా - నాలుకచేత, వాళ్ త్తుమ్ - స్తోత్రముచేసెడి,  
కరుమచ్చి - వ్యాపారమునందు, కడైప్పదుమిన్ కణ్ణిర్ - స్థిరమిత్తైయందుదుగుమి;  
నామ్ - మేము, ఇరుమ్ - బలిసేన, తడవ - దీక్షకమైన, కై - భజములుగల, ఎన్తై -  
నాకుస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పాతమ్ - తిరువడివి, ఉరిమైయాల్ -  
అనురాధమైన సంబంధముచేతను, పేర్ - తిరునామములచేతను, ఏత్తిన్ నోమ్ - స్తోత్రముచేసె  
తిమి; నాల్ తిక్కైయమ్ - నాన్గదిక్కులయందును వారందఱును, జ్జేట్టిరే - వింటిరా. ౫౭.

వ్యా.—విమృశ్యైతా మృబ్బట్టు.— (తిరుమజ్జై యిత్యాది) పెరియపిరాట్టి  
యార్ నిత్యకటాక్షమ్ ఇరవై నిర్వ తెయ్ వత్తై నావాళ్ త్తుక్తయాకిఱకరు  
మత్తైక్కై విడతే. (ఇరు న్నడక్కైయై పేర్ నాల్ శీవై యు జ్జేట్టిరే)  
పెరియతోళై యుడై యనాన ఎన్ స్వామియుడై యపేరన్టో ఎల్లాదిక్కు  
క్కలిలుముళ్ళుతు-ఆతు కేట్టిలికొళో? (నామరిమైయాలే త్తిన్ నోమ్ పాతమ్)  
నాన్గ శవనుడై య పేరైయమ్ తిరువడికళై యుమ్ కేషభూతరెన్నుమ్  
ప్రాప్తియాలే యే త్తిన్ నోమ్.

౫౭.

అరు.—విమృశ్యైతా మృబ్బట్టు.— ఎల్లారుమవఱుక్క శేషభూతరాక్షియాలే అవ  
నే సుత్యనెట్ట తాత్పర్యమ్.

౫౭.

మూ. నామ్ పెరననైయుమ్ నామజ్జై, నన్నెళ్ళుమ్

ఓవ్వియిరు నెప్పైయోతువిత్తు-వేవ్విన్

పారుళో నీరైయాయినుమ్ పాన్నాళిపాడెన్దు

అరుళో నీరైతనవరుళో.

౫౮.

అర్థము.—వేన్దు - వేవమునెడు - పారుళి - వస్తువుయొక్క, నీరై -  
స్వల్పమువలె, అయినను - ఉన్నను, పాళ - స్పృహణీయమైన, అళి - చక్రముగల



వానిని, పాను - గానముచేయుము; ఎత్తు - అని, నామజ్జై - వాగ్దే(సరస్వతి), నల్-  
మంచి, నెట్టెత్తు - హృదయమునకు, ఓమ్మియరుద్దు - ఆపరించియుండి, ఎమ్మై - మనలను,  
ఓనువిత్తు - చెప్పించి, (అందువలన), నామ్ - మనము, పెల్లొ - పొందిన, నన్నెయుమ్,  
పురుషార్థమును, అరుల్ - కృపణజేయుటయే, నీరై - స్వభావముగాగల సర్వేశ్వరుడు,  
తన - ఒసగిన, అరుల్ - అనుగ్రహము. ౫౮.

వ్యా.—అప.—విమ్బుత్తెట్టామ్బాట్టు — (నామ్ పెల్లొ) నీరిప్పడి  
వత్తుకై క్కడియెన్నెన్నిల్, సరస్వతిఎన్ హృదయ త్తిలేయరుద్దుఎన్నె ఓ  
తువిత్తెత్తిటతు.

( నామ్ పెల్లొ విత్త్యాని ) ఎక్కభక్తిగ్రంథ నన్నెయుద్దాయుశ్శిరు;  
నామజ్జై యానవల్ హృదయ త్తిలేయరుద్దు నన్నె ఓమ్మియోతువిత్తల్లాల్.  
రాజపుత్తర్ కల్ రాజవైభవ మఱియాలిరుక్కచ్చెయ్లే అత్తైచ్చొ  
ల్ల వఱియొమెయాలే విరసమానాలుమ్ సరసమాకత్తల్గల్ స్వరూప  
త్తుక్కుక్కట్టిక్కుమ్ దాసభృత్తై కల్లై పోలే అవల్ హృదయ త్తిలే  
యిరుద్దోతువిత్తై క్కడి శొల్లకిటతు. ( వేమ్మి త్యాది ) ఇనియవితు వేమ్మ  
పోలే కై యానిన్ఱు శేయాకిలుమ్ పాడెన్ఱరుళియల్లతు నిల్కొప్పొకాత అవ  
నుడైయ నీరైయల్ తననరుల్ - తన్ద్రసానమ్ సరస్వతి యోతువి  
త్తై క్కడి. ౫౮.

అరు.—విమ్బుత్తెట్టామ్బాట్టు.— ఓమ్మి-కళర్ ప్పు, కిళర్ ప్పెన్ఱపడి. సరస్వతియైయ  
ట్టుప్పాదువిత్తైప్పడి యిరుక్కిటతెన్న, దృష్టానపూర్వకమాక అరుచ్చెయ్కితార్  
(రాజపుత్రాదికలిత్యాది). తల్గల్ స్వరూపత్తుక్కు-దాసికళానకకల్గల్ స్వరూపత్తుక్కు  
చ్చేరక్కచ్చిక్కిటవన్ఱపడి. అనక్షరమాకపుమకుటైయాయుమ్. ఇను-ఇన్ఱైమ్మై మూర్తై.  
పాడెన్ఱరుళుమ్ అరుల్ నీరై - పాడెన్ఱరుళి నీరై తన్ద్రపరుల్ వన్ఱపడి. కలకలంకరమాకచ్చొ  
న్నాల్ అత్తై సరసమాక బహుమానమాక క్కట్టిప్పార్ కల్. ౫౮.

మూ. అరుల్ పురిన్దగిన్దై యడి యార్ మేల్ వైత్తు  
ప్పారుల్ తెరిన్ద కాన్దొన్ఱవప్పోతు-ఇరుల్ తిరిన్ద  
నోక్కి-నన్ నోక్కి నిన్దెన్దేనతో. నోకమలమ్  
ఓక్కినేన్దెన్దై యు మన్గోర్ న్దు.

అథము. అరుల్ - కృపల్, పురిన్ - కూడిన, శిన్దై - తిరువుళ్ళమున, అడి  
యాల్దే - దాసులమీద, వైత్తు - పెట్టి, పారుల్ - నస్తువని, తెరిన్ - తెరిసికొని,  
కాన్దుల్ - కటాక్షించెడు, అప్పాతు - ఆసమయమునందు, ఇరుల్ - అజ్ఞానము,  
తిరిన్ - నశించి, నోక్కినేక - (నీస్వరూపమును) నేనించితిని, నోక్కి - నేనించి, ఒల్ -  
అందమైన, కమల్ - తామరసప్రపంచునందలి, ఆడు - ఆచరణములను, నిన్దైన్ -  
అనుసరించితిని ; ఎన్నెయుమ్ - నన్నును, ఓర్ - చక్కగ తెలిసికొని, అజ్ఞ -  
అశ్రీపాదములందు, ఓక్కినేక - సమర్పించితిని.

౫౯.

వ్యా.—విమ్బత్రిన్పతామ్బట్టు.—(అరుల్ పురిన్దవిత్వాది) అడియో  
మాన వెళ్ళోమేలే అరుల్ పురిన్దశిన్దైయైవైత్తు అత్రాలే నాజ్గల్ పదార్థ  
జ్జుళైయటిన్దు కాణపుల్ పోతు నీశేషి, నాకేష భూత సేగిల జ్జాన  
త్తుక్కు విరోధియాన అజ్ఞాన వైప్పొక్కి యుణర్దు ఉన్న డైయకమ  
లమ్ పోన్ద తిరువడికళై నిన్దైన్; ఆగాయన్దు పార్తు పరతన్త్రమా  
యిర్నుక్కెయాలే, ఎన్నై ఉత్తిరువడికళిలే సమకైత్తైన్. అరుల్ పురి  
న్దుళ్ళున్ తిరువుళ్ళుతై ఎజ్గల్ మేలేవైత్తు, ఎక్కిళై యొరుపదార్థమాక  
బుద్ధివణ్ణిన పోతెన్దుమాన్.

౫౯.

అరు.—విమ్బత్రిన్పతామ్బట్టు.—పారుల్ తెరిన్దు కాన్దుల్ దివప్పొతు. నీవడ్డై  
ప్పొరుకాక విచారిన్దు తిరువుళ్ళముల్ దీనపోతెన్దు ఈశ్వరపరమాత్మ.

౫౯.

మూ. ఓరురువననై యొలియురువమ్ నిన్నురువమ్

ఈరురువనెన్పు రిరునిలత్తోర్ - ఓరురువమ్

ఆతియామ్ వణ్ణ మణిన్దారవర్ కణ్డోర్

నీతియాల్ మణ్ కాప్పార్ నిన్దు.

౬౦.

అథము.— ఓర్ - ఒకరిన మైన, ఉరువననై - (విచారము) స్వరూపముగలవా  
డవు కావు; ఓలి - (అక్రితపారతన్త్ర) గ్రమనెడు (ప్రకాశముగల, ఉరువమ్ - స్వరూపము,  
నిక - నీయుక్కు, ఉరువమ్ - స్వరూపము. ఇరు-వికాలమైన, నిలత్తోర్ - భూమియందున్న  
వారు-ఈరురువన్ - రెండువిధములైన స్వరూపముగలవాఁడు, ఎప్పుర్ - అమరుడు. ఓర్ - అక్రి  
తపరతన్త్ర) మగుటచే నద్వితీయమైన, ఉరువమ్. స్వరూపమే, అతి - జగత్కారణమై,

ఆమ్ - (ఆక్రితులకుఁజేవనకరము) ఆయ్యెడు, వణ్ణమ్-ప్రకారమును, అఱిన్దార్-ఎఱింగిన, అవర్కణ్డేర్-అమహానుభావులుకదా, నీతియార్-న్యాయముతో, నిట్ట - నిలిచి, మణ్-భూమిని, కాప్పార్ - రక్షింతురు, ౬౦.

వ్యా.-అఱుపతామ్బట్టు.—(ఓరురువననై) “నిత్యోనిత్యానామ్” ఎన్నిటవడియే, సగ్యవిసజాతీయమ్ ఎన్నిఱిటెట్టు ఉండును-వడివు. (ఒళియురువ మ్మనిన్నురువమ్) “భక్తానాంత్యంప్రకాశసే” ఎన్నిఱుతుండు స్వరూపమ్, (ఇరునిలత్తోర్ ఈరురువసెప్పర్) అఱియారార్ పెరియ ఈశ్వరసెప్పర్ కళి. (ఓరురువమిత్యాది) ఎల్లార్ కుమ్మనత్తై అవసేయెట్టణ్డె వైష్ణవర్ కళి భూమియైముత్తైకులైయామల్ కాప్పార్. “తీర్ త్తకరరామి న్ సీరిన్దు” ఎన్నుమ్మడియే. ౬౦.

ఆరు.—అఱుపతామ్బట్టు.— (ఓరురువమ్). అద్వితీయమాయ సర్వస్వార్థమాయుంకుమరు, శక్ సర్వరూపమన్లు. (ఒళియురువమ్ ఆక్రితపరతత్త్వమాయుంకుమ్ వడివేయానకు-వడివు. ముత్తైకులైయామల్- శేషశేషిభావశ్చైదామల్. ౬౦.

మూ. నిష్ఠతోర్ పాతమ్ నిలమ్పుతైప్ప, నీడ్డతోళ్

శైవళనతేప్పర్తి శైయెల్లామ్—అన్లు

కరుమాణియా యిరన్దకళ్వసే, ఉన్దై

ప్పిరమాణిత్తార్ పెల్లపేఱు.

౬౧.

అర్థము... నిష్ఠతోర్ - నిలిచియున్నయొక, పాతమ్ - చిరఱియు, నిలమ్ - భూమిని, పులైప్ప - అడ్డగింప, నీడ్డ - పెరిగిన, తోళ్ - భుజములు, శైయెల్లామ్-దిక్కులన్నియు, శెట్టు - చేరి, ఆళన్దరు - ఆక్రమించినది, ఎన్నర్ - ఆనియెడు. అన్లు- (ఇన్దు)డు(ప్రార్థించి) ఆకాలమందు, కరు - సర్వశరీరముగల, మాణియాయ్-బ్రహ్మచారియై, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వసే - వశ్యాకదా! ఉన్దై-సన్ను, పిరమాణిత్తార్-సన్నిహదు, పెల్ల - పొందిన, పేఱు - పురుషార్థమకదా. ౬౧.

వేయో! అవనుచైయచేష్టితముమ్ ఆక్రితపరతత్త్వమిన్నిఱుతు.

(నిష్ఠతిత్యాది) ఇరన్డునిష్ఠనిలైయిలే భూమియెల్లామ్మరడియాలే మత్తెయుమ్మడిక్కిడాక. (నిష్ఠవిత్యాది) కైయిలేసిర్ విల్లున్దవాణే అల భ్యలాభమోబ్బలే వళర్ ద్దతోళానతుదిక్కుక్కల్లెమ్మశెన్దళన్ద తేన్దర్. (అన్తిత్యాది) ఉన్నై పేణా లేడన్నుడైయ విభూతిన్దు యవన్ తన్న తేన్న, అవన్ పక్కలిలే ఇరన్దాయాయ్ వళ్ళితాయాయ్ చెయ్ తతు ఇన్బినారు త్తనుక్కు చెయ్ తతేయో? ఆత్తితవిషయ త్తిల్ తన్నైయభి యమాటివళ్ళిక్కుమ్, తూతుపోమ్, సారధ్యమ్మణ్ణమ్; ఎల్లామ్ శెయ్ తు రక్షిక్కు మెన్దు ఉన్నై ప్రమాణి త్తవర్ కళ్ మాన్విలేక్కై నెన్దు ఇజుమ్మ డిపణినాయ త్తనైయన్దో.

౬౧.

మూ, పేటొస్తుమున్న తియేన్ పెన్దుమియేన్ పేటైమెయాల

మాత్తెన్దుశొల్లి వణజ్గినేన్ - ఏటిక

పెరు పైరు త్తమ్ కోడోళియ పెన్దు నైయిక్ పి పోయ్

ఎరు త్తిలు త్త నెల్లాయ చేయ.

౬౨.

అథము:- ఏటిక - వృషభములయొక్క, పెరుత్త - పెద్దచెన, ఎరుత్తమ్. మూపురములును, కోడు - కొమ్మలును, ఒకియ - చిగునటుల, పెన్దు-నప్పి నైప్పిరా ట్టియందైన, ననైయిక్ - ఆశయొక్క, పికపోయ్ - వెనుక వెళ్ళి, ఎరుత్తు-(వృషభము ల) మూపురములను, ఇలుత్త-ఒరిచిన, నల్ - ఒలక్షయ్యలైన, ఆయర్ - గొల్లవాండ్రును, ఏలు - అధిపతియైన శ్రీకృష్ణుండు, మాలు- (మనపాపములకు) శత్రువు, ఎన్దుశొల్లి-అని చెప్పి(తలచి), వణజ్గినేక్ - ఆశ్రయించితిని; పేటైమెయాల-బద్ధిలేమిచేతి, మక్ - ఇంతకుమునుపు, ఒన్దు - ఇటువంటియొక, పేలు - పురుషార్థమును, అటియేక్ - ఎలు గ నైతిని; పెన్దుమియేక్ - పొంద నైతిని.

౬౩.

వ్యా.-అప.-అటుప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.- (పేటొస్తుమ్) నప్పిన్నైప్పి రాట్టిక్కు. ప్రతిబద్ధకమాన ఎరుతుకళైప్పొక్కి అవళైత్తనకొక్కి కొల్ళుకైయాలే నమ్మడైయ ప్రతిబద్ధకజ్జైయమ్మపోక్కు మెన్దితతు.

(పేటిత్యాది) పేటొస్తుణాకమున్నటియేక్. అటియామైయన్దు; పెన్దుమియేక్. (పేటైమెయాల) పెటామైక్కడిఅతిపు కేడు. (ఏటిస్స

రుత్తైరుత్తజ్జోడొళియప్పెణ్ణైయి పిణ్ణోయ్ ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయ  
రేఱుమాతెన్ఱుళొల్లివణజీనేన్) ఎరుత్తినుడైయ పెరుత్తకకుత్తుజ్జోమ్ము  
కళుమ్బళియుమ్మడిక్కిడాక నప్పిన్నైప్పిరాట్టయైప్పెఱలామెన్ఱిఱనశై  
యాలే ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయరేఱు నమ్ప్రతిపక్షత్తుక్కుమ్ మాతెన్ఱు  
ళొల్లి నణజీనేన్. ౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్మట్టు.— ఎరుత్తమ్.— కకుత్తు. మాఱు-శక్రు. ౬౨.

మూ. ఏతేఘ్రమ్ వెన్ఱడర్ తనెన్ఱై, ఎరియురువ

త్తేఱేఱిపట్టవిడుశాపమ్—పాతేఱి

ఉణ్ణతలై వాయ్నితైయ కోట్టజైయోణ్ కురుతి

కణ్ణపారుళొళొల్లికణ్ణై.

౬౩.

అర్థము.— ఏఱుపఱుమ్ - ఏఱువృషభములను, వెన్ఱ-జయించి, అడర్ త్త- విరి  
చిన, ఎన్ఱై - నానావియైనకృష్ణుఁడు, ఎరి - ఆగ్నియొక్క, శరువత్తు - దూషముగల  
వాడై, విడు-(బ్రహ్మచే) విడువబడి, ఏఱు-వృషభమును, ఏఱి - ఎక్కియున్నరుద్రు  
నిచేత, పట్ట - అనుభవించబడిన, శాపమ్ - శాపమును (పోట్టబడు), పాఱు - గడ్డ,  
ఏఱి - పెబడి, ఉణ్ణ - తిసిగ, తలై - శిరస్సుతోనూడిన, వాయ్ - నోరు, నితైయ -  
నిందువట్లు, కోడు - ముసురించిన, అమ్ - అంపమైన, కై - శ్రీహస్తముచేత (చల్ల  
బడిన), ఒణ్ - శ్లాఘమైన, కురుతి - రక్తమును, కణ్ణ - చూచిన, పారుళొ-విషయ  
మును, శొల్లిత్ - చెప్పినయెడల, కణ్ణై - పెద్దకథయగును. ౬౩.

వ్యా.—అవ.— అఱుపత్తుమాన్ఱామ్మట్టు.— (ఏతేఘ్రమ్) అభి  
మానియాన రుద్రుడైయ శాప తైప్పొక్క-కై యాలుమ్ అవసేయా  
శ్రయణీయ నెన్ఱిఱు.

(ఏతేఘ్రమిత్యాది) ఏతేఱై యమ్ వెన్ఱ సాస్వి. (ఎరియిత్యాది)  
ఎరియనుడైయ ఉరువైయడైయనాయ్ ఋషభ తైయేఱిన రుద్రునై  
బ్రహ్మ-“కపాలీత్వం భవిష్యసి” ఎన్ఱిట్టశాప తైయొట్టినవఱుకియకై. (పాతే  
ఱియిత్యాది) కళుకుమ్పరున్ఱు మేఱిఉణ్ణానిన్ఱ తలైయై యుడైయవాయ్  
నితైయుమ్మడి క్కి-డాక అఱుకియకురుతియొక్కణ్ణ అర్థతైప్పొల్లిల్  
అతొరుమహాభారతమ్. ఏఱైరుత్తైయడర్ త్త విడత్తి లత్తాలారు దోష

మిన్ని కేయిరుక్క ఒరుతలైయై యలుత్తతుక్కాక ప్పాతకియానవను  
చైయ శాపవైప్పొక్కినవనో ఈశ్వరన్? పాతకియానవనో! తలై యలు  
పుణ్ణు శోచ్యనానవనో? పాత్తుక్కొళ్ళుమ త్తనై. ౬౩.

అరు. — అలుపత్తుమాన్దామ్మాట్టు. — కొట్టమ్ — కొట్టువాయ్. అడివ్వుడినకై.  
“పాలు” ఎట్టు, పజవై యాయ్ పక్షియైవ్వు పడి. ౬౩.

మూ. కత్తెయిన్ పెరు మ్మొరుళుజ్జణ్ణా, నిన్నేరే  
ఇతయమిరున్దవై యేయే త్రిల్ — కత్తెయుమ్  
తిరు మొట్టియాయ్ నిన్ద తిరుమాలే, ఉన్నై  
ప్పరు మొట్టియూల్ కాణప్పణి. ౬౪.

అర్థము. — కణ్ణా - కృష్ణా! కత్తెయిన్ - ఇతిహాసపురాణములయొక్క, ఇతయ  
మ్ - తాత్పర్యమును, ఇరున్దవైయ్ - ఉన్నట్లు, ఏత్రిల్ - (తెలిసికొని) స్తోత్రముఃజేసి  
నయెడల, పెరుమ్ - ముఖ్యములైన, పారుకుమ్ - అర్థములను, నన్ - దేవరచారి, పేరే - తిరు  
నామముగానుండును, కత్తెయుమ్ - విస్తారముగాజెప్పెను, తిరు - రమణీయమైన, మి  
ట్టియాయ్ - శబ్దములచేబ్రతిపాదించబడువాడై, నిన్ద - వేరచేసియుండెను, తిరుమాలే -  
శ్రీయఃపతి! ఉన్నై - దేవరచారిని, పరు - పరిపూర్ణమైన, మొట్టియూల్ - శబ్దముల  
చేత (స్తోత్రముజేసి), కాణ - నేవించునటుల, పణి - కృపజేయుము. ౬౪.

వ్యా. — అవ. — అలుపత్తునాలామ్మాట్టు. — (కత్తెయిత్యాది)  
ఇతిహాసపురాణజుళుచైయ హృదయమిరున్దపడి అట్టిన్దశొన్నవత్తేల్  
నిణ్ణేతమానవథామ్ ఆశితభవ్యనానవనుచైయ తిరునామత్రైవొచ్చు  
వైయెన్నిటను.

( కత్తెయిత్యాది ) ఇతిహాసపురాణజుళిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు  
శ్రీయఃపతియాయురున్దళ్ళు పున్నైక్కునై యత్తశొల్లాలే యేత్రి అను  
భవిక్కుమ్బడి యరుళోశెయ్. అనవాప్తియాన శొల్లవిక్కే ఉన్నై  
క్కణ్ణు హృష్టనాయ్ ఏత్తప్పణి. ౬౪.

అరు. — అలుపత్తునాలామ్మాట్టు. — కణ్ణాకత్తెయినితయమిరున్ద వైయేత్రిల్  
పెరు మ్మొరుళుమ్ నిన్ పేరేన్ద న్దయిత్తు అరుళిచ్చెయ్! తార్ ( ఇతిహాసేత్యాది ).  
కాణప్పణిలై పుత్తరి అరుళిచ్చెయ్! తార్ ( అనవాప్తియాన ఇత్యాది ). ౬౪.

౬౪ ఇతర కథా నిరుపదాది ౬౫-పా. పణిష్టేన్. ౬౬-పా. ఇతర కథామ్.

మూ. పణిష్టేన్ తిరుమేని వైజమలమ్ కైయాల్  
అణిష్టే నున్ శేవడిమేలన్బాయ్—తుణిష్టేన్  
పురిష్టే త్తియున్నై పుకలిడమ్ పార్తు, ఆళ్లే  
ఇరుష్టే త్తివాళుమితు.

౬౫.

అర్థము. — తిరు - సుందరమైన, మేని - శరీరమును, పణిష్టే - సమస్కరించిరి, ఉన్ - దేవరవారిముక్క, శిష్టినైన, అణిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, పై - సుందరమైన, కమలమ్ - తామరసపువ్వుమును, అన్బాయ్ - ప్రేమగలవాడనై, కైయాల్ - హస్తముచేత, అణిష్టే - సమర్పించిరి. పురిష్ట - ఆశిషడి, ఉన్నై - నిన్ను, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, పుకలిడమ్ - ప్రవేశించెడుపరమపరమునందు, పార్తు - నేనంచి, ఆళ్లే - అచ్చటనే, ఇరుష్ట - శిండి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, వాళువ్ - సఖించెడి, ఇతు - ఈపురుషార్థమునందు, తుణిష్టే - అన్యవసించిరి.

౬౫.

వ్యా - అటుపక్షైవామ్బాట్టు. — (పణిష్టేన్) తిరుమేనికడ్డేనెన్నుమ్ శొల్లై శేషభూతరాకైయాలే పణిష్టేనెన్దు శొల్లుకితార్, (వైజమలమిత్యాది) ఉన్ తిరువడికలిలే న్నేహత్తైయున్నై యనాయ్ అళికియతామరై ప్పూవైయణిన్దేన్. (పురిష్టే త్తియున్నై పుకలిడమ్ పార్తు ఆళ్లే ఇరుష్టే త్తి వాళుమితుతుణిష్టేన్) ఉన్నై సేవితిరున్దు పార్తు ఏత్తి ప్పరమపరత్తి లిరుక్కుమ్బడియై పార్తు ఆళ్లే ఇరుష్టేత్తుకై తానేవాళ్ వాక విరుక్కిఱచితై యధ్యవసితేన్. పెరుమాళ్ పుక్కరుళినాల్ పిన్నుమ్మున్నుమ్ నిన్దువై త వనై ప్పైయుమ్ పిన్నుమ్మిఱను వాళియైయుమ్ కడ్డేత్తుకైయిలే తుణిష్టేన్.

౬౫.

అరు. — అటుపక్షైవామ్బాట్టు. — ఉన్నైయిశ్లేసేదిరు పురిష్టేల్లి - పార్తేల్లి. పురికై. పార్కై, అష్టిక్కై. పురికై. శుద్దు మూర్కైయాయ్, అత్తైప్పదలి అరుచిచ్చయ్కితార్ (పెరుమాళిత్యాది) పుక్కరుళినాల్ - పుణ్యపుట్టరుళినాల్. పుకలిడమెన్దు క్కనుగుణమాక, పుక్కరుళినాలెన్దిఱను.

౬౫.

మూ. ఇతర కథాయన న్నెళ్లే ఇప్పిఱవియావతు  
ఇతర కథా యెల్లనాముల్లితు—ఇతర కథాయ్  
నార్ణావేరోలి నరకత్తరుకడైయా  
క్కరగముమ్ వల్లెయేల్ కాణ్.

౬౬.

అర్థము.—సల్ - మంచి, నెచ్చే! మనసా! ఇప్పిటియావతు - ఈసంసారమై  
నది, ఇరుకట్టాయ్ - (పడరానికష్టములనుబట్టు) ఇదియేకదా. నామ్ - మనము, ఉల్లమ్ -  
తెల్లమ్ - అనుభవించినదంతయు, ఇరుకట్టాయ్ - ఇదియేకదా. నారణ్ - శేషియైన  
సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, ఓతి - చెప్పి, నరకమ్ - నరకమువంటి  
సంసారముయొక్క, ఆరుకు - సమీపమందును, ఆడైయా - చేరకుండుటకు, కారణము  
మ్ - హేతువును, ఇరుకట్టాయ్-ఇదియేకదా. వల్లెయేల్ - సమర్థుడై వెలిపేసి, కాణ్ -  
చూడును.

౬౬.

వ్యా.— అవ—అటుపతాతామ్బట్టు.—ప్రాప్తిక్కుమ్ ప్రతిబంధ  
కనివృత్తిక్కుమడి సంసారదోషదశకానమ్ పణ్ణుకై వత్తుకై యిల్తుణి  
కైయన్తు.

(సన్నెళ్లై ఇప్పిటియావతిరుకట్టాయ్) పాపత్రాలేన నెట్టిరుదదతన్తు;  
భగవత్ప్రసాదత్రాలే పాల్లా తెన్తుతోల్ శ్రీసవితుకట్టాయ్ సంసారమావతు.  
(ఇరుకట్టాయెల్లనాముల్లతు) అజుత్తై క్కుసాధారణంయిరుక్కుచ్చె  
య్ తే నామనుభవిత్రతెల్లజ్జట్టాయితే. ఇరుక్కురుప్రమాణమ్ వేట్టా  
వితే. (ఇరుకట్టాయిత్యాది) వకుత్తవనుడై య తిరునామ త్రైచ్చొల్లినరక  
సమీప త్రిత్తెల్లమైక్కుక్కారణమితినుడై య దోషదశకానమ్. (వల్లె  
యేత్తాణ్) అనుభవిక్కుచ్చెయ్ తే విదప్పాకాతోల్ ధీఃఱు పాపమ్.  
ఇల్లె యాకిల్ ఇతినుడై య దోషదశకాన వైప్పణ్ణు.

౬౭.

అరు.—అటుపతాతామ్బట్టు.—ఎల్లనాముల్లతు. తదేకభోగరాయిరుక్కిఱ  
నామితరభోగతై యెల్లనాముల్లతు కట్టాడు, ఇల్లెయాకిల్. పాపమిల్లెయాకిల్.

౬౮.

మూ. కట్టేన్ తిరుమేని యాన్ కననిల్, ఆజువన్ కై  
క్కుట్టేన్ కనలుమ్ శుడరాభి—కట్టేన్  
ఉఱనోయ్ విన్దెయిరణ్ణ మొట్టువిత్తు, ప్పిన్నుమ్  
మఱనోయ్ శెఱువాన్ వలి.

౬౯.

అర్థము.—యాన్ - నేను, తిరు - అంగమైన, మేని - శరీరమును, కననిల్ -  
స్పర్శమందు (వలె), కట్టేన్ - నేనిందిని. ఆజు - ఆకాలమును, ఆజు-ఆసర్వేశ్వరుని



యొక్క, కై - శ్రీహస్తమునందు, కనలుమ్ - నివృణగ్రహుడున్న, శుడర్ - ప్రకాశముగల, అజీ - చక్రాయుధమును, కణ్డేక - సేవించితిని. ఉలు - (అత్తతో) కూడియు, నోయ్ - దుఃఖజనకమునైన, వినై - పుణ్యపావములు, ధర్మము - రెంటిని, ఓట్టువిత్తు - పారద్రోలి, పిన్నుమ్ - మఱియు, మలు - తిరిగివచ్చెడు, నోయ్-దుఃఖజనకమునైన వాసనను, శెలువాక - పోగొట్టెడువానియొక్క, పలి - బలమును, కణ్డేక - అనుభవించితిని. ౬౭.

వ్యా—అలుప త్రేహ్మామ్బట్టు.— (కణ్డేనిత్యాది) ఆత్మపుక్కునిత్యధర్మమాన జ్ఞానమ్ ప్రత్యక్షిక్తైక్కు అనైత్తాళాన మనస్సాలే పుటప్పట్టు బాహ్యేన్ద్రియజ్ఞాళాలే కాణ్డైయన్ద్రికే “స్వప్నభీగమ్యమ్” ఎన్నిటపడియే మనస్సాలే కాణ్డై కనవిల్ కాణ్డై యావతు. (అజ్ఞేత్యాది) అబాధితమాకక్కణ్డేన్. (కణ్డేనిత్యాది) అనుభవిక్కక్కడవతాన పుణ్యపాపజ్ఞలై పోక్కి పిన్నువాసనైయుమ్పోక్కు మవనుడైయ మిడుక్కైక్కణ్డేక. వాసనైయైపోక్కుక్కైక్కు వలికణ్డేనెన్దుమామ్. ౬౮.

అరు.—అలుప త్రేహ్మామ్బట్టు.— అబాధితమాక-ప్రత్యక్షమౌరే. మలునోయ్. వాసనై. శెలు వాసనైయ వలియొక్కణ్డేనెన్నుతల్; శెలుక్కు వలికణ్డేనెన్నుతల్.

మూ. పలిమిక్కవాళైయిల్లు వాళపుణ్మాళ

పలిమిక్కవాళ వరైమత్తాక—పలిమిక్క

వాణాకమ్మశుద్ధి మలుకక్కడల్ కణ్డేన్దాన్

కోణాకమ్ కొమ్మొళిత్త కో.

౬౯.

అర్థము.— పలిమిక్క - అధికమైనబలముగలవారును, వాళ్ - కాంతిగల, ఎయిలు - దస్తములుగలవారును, వాళ్ - కత్తి ఆయుధముగాగలవారునునైన, అవుణర్ - రాక్షసులు, మాళ - నశించునటుల, పలిమిక్క - మిక్కిలి బలముగలదియు, వాళ్ - ప్రకాశముగదియునైన, ఎరై - (చువ్దర) ధర్మతమును. మత్తాక - కవ్యముగ (చేసికొని), పలిమిక్క - అధికకత్తిని, వాళ్ - కాంతిగల, నాకమ్ - (వాసుకియనెడు) సర్పమును, శుద్ధి - (దారముగ) చుట్టి, మలుక - చుట్టునట్లు, కడల్ - సముద్రమును, కణ్డేన్దాక - చిలికినవాడు, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - (కువలయాపిడనునెడు) ఏనుగుయొక్క, కొమ్మొదస్తమును, ఒళిత్త-వివిధ, కో-స్వామికవా. ౬౯.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్రెట్టామ్బట్టు.—(వలిమిక్క) ఇవనై  
కొండ్లు వాననైయై పోక్కుకై యన్తియే ఉప్పుచ్చాటుకొంభుమవర్  
కత్తై చొల్లుకిఱు.

(వలియి త్యాది) మిడుక్కైయుడై యరాయ్. ఒళియైయుడైతాన  
ఎయిలు ముడైయరాయ్ సాయుధరాన అసురర్ముడియ. (వలిమిక్క  
వాళ్వరైమత్తాక) కడైయప్పుక్కాల్ పిలిర్న్దు పోకాతపడి మిడుక్కై  
యుడ్డాక్కి మన్దర తైమత్తాకకొండ్లు. (వలిమిక్కవిత్యాది) నాత్కాల్  
కడైన్దవాతే అన్దుప్పోకాతపడి వానుకిక్కు మిడుక్కైకొండుత్తు. (మ  
లుకక్కడల్ కడైన్దా) కీర్త్తమణ్ కొండ్లుమేల్ మణ్ణెటియుమ్బడి. కడలై  
క్కడైన్దా. (కోణాకజ్జొమ్మొళి త్తకో) నత్తైముడిక్కవన్ద కువలయా  
వీడ తైకొన్దు నాట్టుకొరు శేషియైత్తన్దా.

మూ. కోవాకి మానిలజ్జాత్తు, నజ్జణ్ముకప్పే

మావేకిచ్చెల్కిన్ద మన్నవరుమ్—పూమేవుమ్

శెజ్జమలనాపియాన్ శేవడిక్కే వ్దొపిఱప్పుమ్

తణ్మలమేయ్నార్ తమర్.

౬౯.

అర్థము.—కోవాకి - ప్రభువులై, మా. విస్త్రుతమైన, నిలమ్-భూమిని, కాత్తు-  
రక్షించి, నమ్-మనయొక్క, కణ్ణుకప్పే - ఎరుగు, మా-గుర్రమును, ఏకి - ఎక్కి,  
శెల్కిన్ద-పోమెడు, మన్న వరుమ్-రాజులును, శెమ్-ఎట్టనైన-కడులప్పు-తామరసపువ్వును  
మేవుమ్ - అమరియున్న, నాపియాన్ - నాభిగలవానియొక్క, శే-ఎట్టనైన, అడిక్కే-  
తిరువడియందే, వ్దొపిఱప్పుమ్, ఏడంజన్దములందును, తణ్- చల్లనైన, కమలమ్- తామర  
పువ్వును, ఏయ్దార్ - సమర్పించిన, తమర్-భక్తులుకదా.

౬౯.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్రిన్దు తామ్బట్టు.—(కోనాకి) కేవర్  
కడై యొట్టియచ్చిల్ వాత్తాతే యిరుక్కచ్చెయ్లే. శిలర్వాత్తన్దా  
రాయరుక్కిఱ రాజాక్కభుమ్. (పూమేవుమిత్యాది) అళికియతామరై  
ప్పువై త్తిరునాభియిలే యుడైయనానవనుడై యతిరువడికలిలేకులిర్న్ద

౬౮ ఇరణ్డా నిరుపదాది ౭౦- పా. తమరుభ్యమ్.

తామరైప్పువై యణిన్దతమర్కళితే రాజాక్కళాయ్ త్తిరికిఱవ  
ర్కళి.

౬౯.

అరు.—అఱుపత్తొన్సరామ్మట్టు.— అమృతపానముఖతాలేవాన్ద జేవర్కరై  
యొట్టియ ఇవ్వరుకుళ్ళ రాజాక్కళుమ్ అవనై యాశ్రయిత్తు విశ్వర్యమ్ పెన్దొర్కళె  
నిఱితిప్పాట్టు.

౭౦.

మూ. తమరుభ్యమ్తళై తలైయరజ్జమ్తణ్ కాల్  
తమరుభ్యమ్తణ్ పారుప్పు వేలై —తమరుభ్యమ్  
నూమలై కోవల్ మతిళ్ కుడనై యెన్నరే  
ఏవల్లవెన్దై క్కిడమ్,

౭౦.

అర్థము.—తమర్-భక్తులమొక్క, ఉభ్యమ్-హృదయము, తళై-తళైమామణిక్కో-  
యిల, తలై-(దివ్యదేశములలో) ప్రధానమైన, అరజ్జమ్-క్రిరజ్జము, తణ్గాల్-తిరుత్త  
ణ్గాల్, తమర్-భక్తులు, ఉభ్యమ్-హృదయించెడు, తణ్-శీతలమైన, పారుప్పు-(వేల్పుట)  
అచలము, వేలై-క్షీరసాగరము, తమర్-భక్తులు, ఉభ్యమ్-అనుసంధించెడు, నూమలై -  
మహాబలిపురము, కోవల్-తిరుక్కోవలూరు, మతిళ్-ప్రాకారముగల, కుడనై-కుంభకో-  
ణము (ఇది), ఏవల్ల-(శత్రువులను) సంహరింపసమర్థుడై, ఎన్దెక్కు- నాకు స్వామియైన  
సర్వేశ్వరునికి, ఇడమ్-వాసస్థానములు, ఎన్నర్-అనియెడరు.

౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపతామ్బాట్టు.—తనక్కునల్లవర్కళుక్కు  
అవ్కసన్నిధిపణ్ణమిడజ్జళ్ శొల్లుకిఱు.

( తమరుభ్యమ్ ) అవల్ శీల్ ముఱ్ఱుట్టరు ఆశ్రితరుడై యహృద  
యమ్. (తళై) తళైమామణిక్కోయిల్. (తలైయరజ్జమ్) తిరుప్పతిక  
ళిల్ ప్రధానమానకోయిల్. (తణ్ కాల్ తమరుభ్యమ్ తణ్ పారుప్పు)  
వైష్ణవర్కళుక్కు సర్వస్వమానతిరుమలై. (వేలై) తిరుప్పాఱ్కడల్.  
( తమరుభ్యమ్నూమలై ) ఒరుభక్తునక్కాక తలైయిలేకడన్దనూమలై.  
(కోవల్) మూన్డాళ్ వార్కళైయుమ్ నెరుక్కినవిడమ్. (మతిళ్ కుడనై)  
తిరుమట్టివై ప్పిరానుకడవిడమ్. (ఎన్నరే ఏవల్లవెన్దై క్కిడమ్) చక్రవర్తిత్తి  
గుమకనుక్కిడమగు శొల్లువర్కళి.

౭౦.

ఇరవై నిరువదాది ౭౧-పా. ఇడజ్జే, ౭౨-పా. పోతటిన్దు. ౬౯.

అరు.—ఎఱుపతామ్మట్టు.—ఏవల్ల-ఎయ్యవల్ల. ౭౦.

మూ. ఇడజ్జే వలమ్మురి నిన్టార్ ప్పు, ఎరికాన్టు  
అడక్కారొడుగువిత్తతాళి—విడక్కాటుమ్  
తీవా యరవణై మేల్ తోన్టల్ తిళైయళప్పాన్  
పూవారడి నిమిర్ త్తపోతు. ౭౧.

అర్థము.—విడవ-విసమును, కాలమ్ - క్రమ్మ-చున్న, తీ - భయభక్తరమైన, వాయ్-నోరుగల, ఆరవు-శేషుడనైదు, అడై మేల్-శయ్యయందు(పవ్వళించియున్న), తోన్టల్-గొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు, తిళై-దిక్కులతో సూడిన భూమిని, అళప్పాన్-కొలుచుటకు, పూవార్-పువ్వుమువలె సౌఖమార్యముగల, అడి-చరణమును, నిమిర్ త్త పోతు-నూదికై దీనకాలమందు, ఇడజ్జే-ఎడమక్రిహస్తమునందు, వలమ్మురి-శ్రీపాఞ్చజన్యము, నిన్టు-ఉండి, ఆర్ ప్పు-శబ్దించు, అళి-గుదర్శనము, ఎరి-నిప్పులను, కాన్టు-క్రమ్మ-చు, అడక్కార్-అణగనశక్తువులను, ఒడుగువిత్త-ఉడిగించెను. ౭౧.

వ్యా.— అవ.—ఎఱుపత్తోరామ్మట్టు.—కీళి లవనుకన్దపడిశొల్లి న్దు. ఇవనై యుకమ్మమ్ నిత్యసూరికళపడి శొల్లుకిటతు.

( ఇడజ్జే యిత్యాది ) తిరువులకళన్ద విజయతై యనుసన్నిత హాషకాత్తుక్కు పోక్కువిట్టు శ్రీపాఞ్చజన్యమ్ ఆర్ క్కు. (ఎరియిత్యాది) ఆర్ కైక్కు అవసరమిన్టిక్కే అగ్నియై ఉమిథొనిన్టుకొండు నము చిప్రభృతికై వాయ్ వాయెన్టు ఒడుగువిత్త తిరువాళి. (విడమిత్యాది) కిడన్దవిడతై కిడన్దవిషతై యుమిథొనిన్ట తిరువనన్దాల్ వాన్ మేలే కణ్ణళర్ న్దరుభుమ్ సౌఖమార్యతై యుడైయనాన, ఈశ్వరన్ భూమియై యళక్కైక్కు ప్పుప్పహసనుకుమారమాన తిరువడికై నిమిర్ త్తపోతు ఇప్పడియాన తెనిఱుతు. ౭౧.

మూ. పోతటిన్దు వానరజ్జో పూమ్ శునైపుక్కు ; అజ్గల్ న్ద  
పోతరిన్దుకొణ్డెత్తుమ్ పోతుఉళ్ళమ్—పోతు  
మణివేణ్డడవన్ మలరడిక్కే శెల్ల  
అణివేణ్డడవన్ వే కాయెన్దు. ౭౨.

అర్థము.—చాగరణ్ణ-పోతులు, పోతు, బ్రాహ్మణమును, అచిత్త-తరినీగని, పూ-పుష్పములుగల, కునై-పర్వతశీర్షములందు, పుష్క-ప్రదేశించి, అర్ణ - అహ్మట, అలరద్ద-వికసించిన, పోతు-కుసుమును, అరిష్టకొణ్ణ-శోనీగని, ఏత్తుడు - సోత్రముఁ జేయును. ఉశ్యమ్-మనసా ! పోతు-(నిపునుస్తోత్రముఁజేయ) వెళ్ళుము. వేగ్గడవక-చే బ్బటాచలపతియొక్క, పేర్-తిరువానుమును, ఆయన్దొ-విచారించి, కుణి-నీలరత్నము వంటి తిరుమేనుగల, వేగ్గడవక - వేగ్గటాచలపతియొక్క, మలరడిక్కే-పుష్పముల వంటిచరణములను, శెల్ల-చేరునటుల, పోతు-పుష్పములను, అణి-అలక్కరింపుము. ౩౨.

వ్యా.— అవ- ఎఱుప త్తిరణ్ణామ్పాట్టు—(పోతటిన్దొ) తిరుమైయిల్ తిర్యక్కుకల్ ఆశ్రయిక్కుమ్మడి శొల్లుకీటతు.

(పోతటిన్దొ) “బ్రాహ్మేముహూర్తేడిత్థాయ” ఎన్దు సత్వోత్తరకాలమటిన్దు. (వానరగ్గళిత్యాది) కురగ్గుకల్ పూజ్జు నైయిలేపుక్కు అలిల్ శెవ్విప్పువైయరిన్దొగొణ్డే త్తానిన్ద తు. (పోతుశ్యమ్) హృతయమే! పోతు. (అణివేగ్గడవన్ పేరాయ్న్దు, వేగ్గడవన్ మలరడిక్కే శెల్లప్పొతుమణి) సంసారత్తుక్కాభరణమాన తిరువేగ్గడము దైయానుదైయ తిరునామ తైచ్చొల్లి యవన్ తిరువడికలిలే పుష్పజైయుమణి. మణివేగ్గడవనెన్దుశొల్లి అణియెన్దు క్రియేయాకపుమామ్. ౩౨.

అరు.—ఎఱుప త్తిరణ్ణామ్పాట్టు.— పోతు-పుష్పము. పోతు-అర్చియేపోతు. అణి వేగ్గడవనెన్దు తల్, కుణివేగ్గడవన్-కుణిమయమానవేగ్గడవనెన్దు తల్, అహ్మట పోతు కుణివిన్నాకుల్, పోతు-పోతై-పుష్పతై అణియెన్దుమేలిల్ అణియెక్కుట్టువరు. ౩౩.

మూ. ఆయన్దొరైప్ప నాయరమ్ పే రానినదువన్దివాయ్

వాయ్ మలర్ తూవి వైకలుమ్—ఏయన్దొ

పిత్తైగొట్టు శెణ్ణోకరి విదు త్తచ్చిచ్చాన్

ఇత్తైక్కాట్టుడ త్తుణిన్దయాన్.

౩౩.

అర్థము.—పిత్తై - బాలచంద్రునితో, ఏయన్దొ-సమానమైన. కొడు-కొమ్మలను, శెమ్-అందమైన. కణ్-నేత్రములనుగల, కరి-(కువలయాపీడనునెడు) ఏనుఁగును, విదు త్త-చంపిన, పెచ్చా-సర్వేశ్వరుఁడైన, ఇత్తైక్కు-సామికి, అప్పడ-దాస్యముజేయుల యందు, కుణిన్దొ-నిశ్చయించిన, యాన్-దాగుడు, అతి-మొదలును, సమ-కుగ్రహమును,

అద్వివాయ్-అద్వివమైశ, వైకలుమ్ - కాలములన్నియు, వాయ్-పాండిశ, క్కులర్-  
పుష్పములను, తూవి-సమర్పించి, ఆయరప్పేర్-సహస్రనామములను, ఆయన్దు-విచారింపి,  
ఉరై ప్పూ-తెప్పెడను.

౭౩.

వ్యా- ఎఱ్ఱుపత్తుమాన్దామ్బాట్టు- (ఆయన్దిత్యాది) ఎల్లాత్తి  
రునామగ్గైయుమ్ ఆరాయన్దురైప్పన్. ఎల్లావవత్తై కళిలుమ్ (వాయ్  
న్దమలర్ తూవి) కైక్కెట్టిస పుష్పత్తైక్కొణ్డు వేణ్డిసపడియేపాకట్టు. (వైక  
లుమ్) కాలమెల్లామ్. (వయన్దపైత్తైత్త్యాది) పితైపాలేయేన్దిసకొమ్మై  
యైత్తాయ్, దర్శనీయమాన కణ్ణైయుడైత్తాన కువలయావీడత్తై  
ముడిత్తవెన్నుడైయ స్వామిక్కు. (ఆళ్ వడత్తుణిన్దయాన్ ఆయన్దురై  
ప్పన్) అవన్ ప్రతిబద్ధకమ్పొక్క నానడిమై శెయ్ తేనెన్గితార్ ౭౩.

మూ, యా నేతవమ్ శెయ్ తే నేత్ పిఱిప్పు మెప్పాట్టుతుమ్

యా నేతవముడైయే నెమ్మెరుమాన్-యా నే

ఇరున్దమిత్త నన్ మాలె యిడైయడిక్కేళొన్నేన్

పెరున్దమిత్త నల్లేన్ పెరితు.

౭౪.

అర్థము. ఎమ్మెరుమాన్-నాస్వామి! ఏత్ పిఱిప్పుమ్-ఏదుడ న్దములందును, ఎప్పా  
ట్టుతుమ్-అన్ని యవస్థలందును, తవమ్ శెయ్ తేన్-తవ స్మృతేనీస వాడను, యా నే-నేనే,  
తవముడైయే-తవఃఫలముగలవాడును, యా నే-నేనే. ఇరుమ్-(లక్షణములతో) పూర్ణ  
మైశ; తమిత్-ద్రావిడరూపమైన, నల్-విలక్షణమైన, మాలె-(శబ్ద) సందర్భములైన  
పాశురములను, ఇడై-చేరియున్న, అడిక్కే-తిరువడికలుకే, శొన్నేన్-పాడిరిని;  
యా నే-నేనే, పెరున్దమిత్త-గొప్పద్రావిడబండితుడను; పెరితు-మిక్కిలి, నల్లేన్-  
శ్రేష్ఠుడనైరిని.

౭౪.

వ్యా-ఎఱ్ఱుపత్తునాలామ్బాట్టు-(యా నేతవమ్ శెయ్ తేన్) నా నే  
తపన్నుపణ్ణిసవనాకితేన్. (యా నేతవముడైయే నెమ్మెరుమాన్) తపస్సిను  
డైయ ఫలమాడైయేనుమ్ నా నే. తపస్సినుడైయ ఫలముడైయ వన్ నా నె  
న్గిఱితెత్తాలే యెన్నిల్; (యా నేయిత్యాది) విలక్షణమానతమిత్తాకిఱ  
మాలై యైచ్చేర్ న్ద తిరువడికలిశొన్నేన్. ఆకైయాలే (పెరున్దమిత్త) -  
పెరియతమిత్త (పెరితునల్లేన్) మికవుమ్ నల్లేన్.

౭౪.

మూ. పెరుకుమతవేళిమ్ మాప్పిడిక్కుమున్నిస్తు

ఇరుక ణిళమాగ్గిల్ వాగ్గి—అరుకిరున్ద

వేళకలన్దునీట్టుమ్ తిరువేగ్గడమకట్టిర్

వాణకలన్దవణ్ణవరై.

౭౫.

అర్థము. మా. శ్లాఘ్యమైన, పిడిక్కు-ప్రీతిగజమునకు, ముకానిస్తు-ఎదురుగానిలు  
చుకొని, ఇరు-రెండు, కణ్-కనుపులుగల, ఇళమ్-తెర, మాగ్గిల్-పెరుకు, వాగ్గి-తీసి,  
అరుకు-సమీపమంగు, ఇరున్ద-శుండిన, వేళ-తేనెలొకలన్దు-తోచి. నీట్టుమ్ - ఇచ్చిడి,  
పెరుకు-కారుడున్న, మతమ్-మతబలముగల, వేళిమ్-ఏమంగులుగల, తిరు-శ్లాఘ్యమైన,  
వేగ్గడమకట్టిర్-తిరుమలకదా, వాణ-మేఘములతోకూడ, కలన్ద-సమానమైన, వణ్ణ-తిరు  
మేఘుగల, సర్వేశ్వరుడు, వరై-(వాసముజేసెడి) పరవ్రతము. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎఱువ వైన్దామ్బట్టు.—(పెరుకు) పెరియత  
మిళి ; మికవుమ్ నల్లెన్దుకొన్నీర్ ; ఒరుకవిళొల్లిక్కాణుమెన్నిల్  
శొల్లుకితార్.

(పెరుకుమతవేళిమ్) మతిత్తుచ్చమైన్దతాకిర్ శితితటిపుణ్డామ్;  
మతమ్మెరుకానిస్తు అతిపుకెట్టసమయత్తిలే. (మాప్పిడిక్కు) ఇప్పడి  
అతిపుకెట్టవై ధ్యానయుక్తరైప్పోలే తణ్పురువమ్ నెతిత్తవిడత్తిలే  
కార్యజ్ఞోళ్ళవల్లొక్కై. (మున్నిస్తు) అస్తేవాసికలైప్పోలే పిడియిను  
డైయస్వభావదైయతిన్దుకణ్ వట్టత్తిలేనిస్తు. (ఇరుకణిళమాగ్గిల్ వాగ్గి)  
ఇరణ్డా కణువళైయచ్చెయ్తే పరువత్తుళ్ళు మురిసినవల్లొక్కై.  
(వాగ్గి)మాగ్గిలినుడైయమెన్దెయ్కళిల్లీనుడైయసావధానదైయుమ్  
శొల్లుకిటటు. (అరుకిరున్దతే) తిరుమణ్ణనత్తుక్కు సంభారిత్తిరుక్కు  
మాప్పోలే కుత్తెవల్లొక్కై. (తేనెకలన్దు) ద్రవద్రవ్యజ్గలిరణ్డాజ్క  
లన్దాత్పోలే యిరుక్కై. (నీట్టుమ్)ఇతుక్కుక్కొడుక్కైయే పురుషార్థ  
మాయిరుక్కిటపడియుమ్ అతుఅనాదరిక్కిటపడియుమ్. (తిరువేగ్గడమ  
తాగ్గి) “వాణకలన్ద” ఎఱిటతు ఉపమానోపమేయజ్గోసుసదృశమా  
యిరుక్కిటపడి.

౭౫.

అరు.—ఎఱుపతై వామ్మాట్టు.— శ మైన్దతాకిల్-మఠమ మైన్దు వఱి నీనారత్తపడి.  
భాగ్యాయు కరైప్పాళి-భాగ్యాయు కర్ సర్వేశ్వరనై వళికరిక్కమాప్పరే. తిరుమళ్ళన  
తుక్కు-పెరుమాళ్ తిరుమళ్ళనతుక్కు. ౭౪.

మూ. వరైచ్చన్దనక్కుళిమ్బుమ్ వాకలనుమ్ పట్టుమ్  
విరైప్పొలిన్ద వెణ్ణలి కైయుమ్—నిరైత్తుక్కొణ్డు  
అతిక్కణ్ నిన్ద వటివనడియైయే

ఓరిప్పణివతుఱుమ్.

౭౬-

అర్థము. వరై-పర్వతమునందుండెను, శన్దనక్కుళిమ్బుమ్-పరిమళముచేర్చిన చం  
దనమును, వాక-శ్లాఘ్యమైన, కలనుమ్-అభరణమును, పట్టుమ్-పట్టువస్త్రమును, విరై-  
వాసనతో, పొలిన్ద-అమరియున్న, వెణ్-తెల్లనైన, మల్లికైయుమ్-మల్లెపువ్వుమును, నిరై  
త్తుక్కొణ్డు-చక్కగా సంపాదించికొని, అతిక్కణ్-(సృష్టికి) అదియందు, నిన్ద-శుండిన,  
అటివణ్-సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇణ్ణై-చేయున్న, అడియే-దరణములనే,  
ఓరి, స్రోత్రముఁజేసి, పడివతు-నచు స్కరించు, శఱుమ్-తగును. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపతై తామ్మాట్టు.—(వరై) ఇప్పడిసన్ని  
హితనానవనై ఆశ్రయిక్కె- ఉఱుమెనిఱుతు.

(వరైచ్చన్దనక్కుళిమ్బుమ్) చందనగిరియిలే యుణ్డానచందనక్కుళి  
మ్బుమ్. (వాకలనుమ్)\*తేశమానవణికలనుమ్. (పట్టుమ్ విరైప్పొలిన్ద  
వెణ్ మల్లికైయుమ్) పరిమళమృక్కు దళకానీయమాన మల్లికైయుమ్.  
(నిరైత్తిత్యాది) ఇతెల్లాత్తుక్కుమ్ కారణమాయ్ నిన్దు ఇత్తనైయుమ్ శె  
య్ తానాకిల్ ఇతెఱ్ఱామేల్ శెయ్యతెన్నెన్నుమ్ జ్ఞానతైయుడైయ  
నర్వేశ్వరసుడైయ తిరువడికలైయే వత్తిప్పణివతుఱుమ్. ౭౬.

అరు.—ఎఱుపతై తామ్మాట్టు.— చందనగిరి—మలయపర్వతము,

౭౬

మూ. ఉఱుబ్బణ్డాయ్ నన్నెజ్జే యుత్తమనత్పాతమ్  
ఉఱుబ్బణ్డాయ్ మలన్తన్నాల్—ఉఱుబ్బణ్డాయ్  
వత్తిప్పణివనకపే రీరెళ్ళాతెప్పొళునుమ్  
శాత్తియురై తల్ తవమ్.

౭౭.



అర్థము. నల్-అనుకూలమైన నెట్టే-మనసా! ఉత్తమకా-పురుషోత్తమనియొక్క, నల్-కుంది, పాతమ్-తిరువదీని, ఉటుమ్కణ్డాయ్ - ( అశ్రయించుట ) యుక్తము కదా. ఒల్-అందమైన, కమలస్తన్నాల్-తామరపువ్వుమచేత, ఉటుమ్కణ్డాయ్-(అశ్రయించుట) తగునుకదా. కాల్తి - (ఆకమలమును) సమర్పించి. ఏత్తి-స్తోత్రముచేసి, పణిద్దు-సమస్కరించి, ఆవణ్-వానియొక్క, ఈరైళ్ళూలు-వేయి, పేర్-తిరునామములను, ఎప్పొట్టుకుమ్-సర్వకాలములందును, ఉరైత్తల్-చెప్పటయనెడు, తపమ్-తపస్సు, ఉటుమ్కణ్డాయ్-ప్రాప్తముకదా.

౭౭.

వ్యా.—ఎఱుపత్తేఱ్ఱామ్బాట్టు.— (ఉటుమిత్యాది). తుద్రప దాథకాల్లినుడైయ కాల్తెప్పల్ శోక్కిణ్డ తిరిన్దపునక్కు సుహృత్తాన వనుడైయతిరువడికల్తెప్పల్ శుక్ర ఉటుమ్. (ఉటుమిత్యాది) ఆప్రాకృత పుష్పనేడిప్పొకవేణ్డా.(ఉటుమిత్యాది) ఆశ్రయణీయవస్తుక్కలిటుమ్ ఆశ్రయణస్తానేఉటుమ్.

౭౮.

అరు.—ఎఱుపత్తేఱ్ఱామ్బాట్టు.— పల్ శుక్ర ఉటుమ్. తిరువడికల్తెప్పల్ శుక్ర ఉటుమ్. (ఉటుమ్కణ్డాయ్-ప్రాకృతపువ్వునై కొణ్డాశ్రయిక్కయమ్ప్రాప్తమ్. ఒల్ కమలతైచ్చాత్తి ఆవణ్ పేరైళ్ళూలైయమ్ ఎప్పొట్టుకుమ్ తి ఉరైక్కలొకతపమ్ ప్రాప్తమ్ ఇనై ఇన్దై నెక్కుమ్మెన్దదీ.

౭౯

మూ. తపమ్ శెయ్ తునాన్దుకనే పెల్లూణ్, తరణి

నివర్ నల్ పప్పనీట్టిరు పాత్వాతమ్-శివన్దత

కైయనైత్తుమూరక్కఱువినాన్, కజ్జెనీర్

పెయ్తనైత్తు పేర్ మొత్తినైన్దిక.

౮౦.

అర్థము. తపమ్-(నానాచ్ఛారణమనెడు)తపస్సును, శెయ్ తు-చేసి, (దానిఫలమును), నాన్దుకనే - చతుర్ముఖబ్రహ్మయే, పెల్లూణ్-లభించెను, నివర్ నల్- పెరిగి, తరణి-భూమిని, అళప్ప- కొలవ, నీట్టిరు-చాచిన, పాణ్-అళవడదగిన, పాతమ్-తిరువదీని, అనైత్తు-సమస్తమైన, పేర్-(అత్రివిక్రమనియొక్క) తిరునామములను, మొత్తె-అనుసంధించి, పిణ్-వెనుక, శివన్ద-ఎట్టనైన, తణ్-తపయొక్క, కై-నాస్తములు, అనైత్తుమ్-అంతయు, అర-పూర్ణమునగుట, కజ్జెనీర్-గడ్గొనదిగావ్రవహించిన ముండలతీర్థమును, పెయ్ తు-పడిచి, కఱువినాన్-కడిగెను.

౮౧.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుప తైట్టామ్మూట్టు— (తవమ్ శెయ్తు)  
అశ్రయణీయవస్తు కైపుకుద్దపిన్దు అశ్రయి త బ్రహ్మవై జిచ్చారుడ్డో  
వెన్గిటతు.

(తవమిత్యాది) తవస్తుపణ్ణినానుమ్ ఫలమ్మేదానుమ్ బ్రహ్మవే.  
(తరణీయిత్యాది) అన్యార్థమాక ప్రవర్తిక్కచ్చెయ్లే ఫలమ్మేదా  
నెన్గిటతు. (శివస్థవిత్యాది) అనేకజైపదై తత్తాలుళ్ళ లాభమ్మేదా  
(కజై నీక పెయ్తిత్యాది) “గృహీత్వాధర్మచానీయమ్” ఎన్దుతిరువడివిళ  
క్కవపేక్షితమానవాతే ధర్మజలమానత్తైక్కెయిలే కొన్దుఅనై త్తు త్తి  
రునామజ్జైచ్చొల్లి ప్పిన్నై తిరువడివిళక్కినాన్, ౭౮.

అరు.—ఎఱుప తైట్టామ్మూట్టు.— నివర్తు. నిమిర్తు. అన్యార్థమ్. ఇష్టానిమి  
త్తు. పెయ్తు. కల కైయుడ్డాక్కి కైయిలేగొడ్డు. ౭౯.

మూ. పిన్నిస్తుతాయరప్పక్కేళాన్, పెరుమ్మైత్తోళ్  
మున్నిస్తుతానిరచ్చాళ్ మొయ్మలరాళ్—శొన్నిట్ట  
తోళ్ నలన్దాన్ నేరిల్లాత్తోవల్, అవనళన్ద  
నీడిలన్దాన త్తనైక్కుమ్ నేర్. ౭౯.

అర్థము.—తాయ - తల్లియైన (కొసల్య), పికానిట్ట - అనుసరించి, ఇరవ్వు -  
యాదిం, కేళాన్ - అగ్గీకరింపనివాడై, పెరుమ్ - దీర్ఘమైనదియు, పజై - విప్రుక  
మగానుండెడు, తోళ్ - భుజములుగల, మొయ్ - అందమైన, మలరాళ్ - కమలవా  
నిరియైననీతాదేవి, తాన్ - తాను, మున్నిట్ట - ముందుగనిలది, ఇరచ్చాళ్ - యాదిం  
ప (దానినిదినక), శొల్ - శ్లాఘ్యవచనములుగలశ్రీరామానుజమందు, నిన్ద - ప్రతిపా  
ద్యుండయ్యానై, నేరిల్లా - సరికేసి, తోవ్తల్ - శ్రీరామునియొక్క, తోళ్ - భుజములు  
యొక్క, నలమ్ - బలమును, అత్తనైక్కుమ్ - ఆ తపసు, అవన్ - (వాడునుండైన)  
వాడు, అళన్ద. కాలచిననీళ్-వికాలమైన, నిలమ్-భూమి, నేర్ - పోలుగానున్నది. ౭౯.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తన్నతామాట్టు— (పిన్నిస్తు)  
తిరువులకళన్దరుళిన నీరైరామావతారత్తల్ గుణాభిముఖ నేరెన్గిటతు.

(పిన్నిత్యాది) కొసల్యై “నాన్ ఏకపుత్తై” ఉప్పైప్పిరిన్దునాన్దాదేవి  
యేన్, నీర్ కాట్టుక్కుప్పొకవేడ్డా” ఎన్దుశొన్నాల్ కేళాన్. (పెరుమ్మై

౭౬ ఇరణ్డా నిరుపదాది ౮౦ - పా. నేర్ నేన్, ౮౧ - పా. పకల్.

త్రోలిత్యాది)“అగ్రత స్తేగమిష్యామి”ఎత్తు ప్రార్థిప్పాల్ పెరియపిరాట్టి  
యార్. (శొన్నిన్ట)శ్రీరామాయణ త్రిత్విల్లప్పడానిష్టతోశ్వలియైయు  
జ్జయనాన ప్తిశ్చాయుడైయ గుణజభుక్కు. (అవనళన్ద నీణిలదానత్త  
నైక్కుమ్ నేర్)అన్తళన్దత్త నైయున్ అగ్గుణ్దుక్కునీర్. ౭౯.

అరు. - ఎబ్బతామ్బట్టు. - నేరిల్లాతోష్టల్-౭.ప్పిల్లాతతవతాగమానన  
క్రవర్తిత్తిరుమకనుడై యతోళి నలభుక్కు. ౮౦

మూ. నేర్ నేనడిమై నినైనే నతోణ్ కమలమ్  
ఆర్ నేనున్ శేవడిమేలన్బాయ్-ఆన్ద  
అడిక్కొలబ్బుణ్డపర్ క్కెన్దొలో, మున్నె  
ప్పడిక్కొలబ్బుణ్డపకల్.

౮౦.

అర్థము. - అడిమై - కైక్కర్యమును, నేర్ నేన్ - లభించితిని; ఒణ్ - అంచమైన,  
కమలమ్ - నీరజముపట్టి, అతు - ఆపాదములను, నిన్దేన్ - ధ్యానించితిని; ఉణ్ -  
దేవరవారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - తిరువడియందు, అన్బాయ్ - ప్రీతిగల  
వాడనై, ఆర్ నేన్ - పరిపూర్ణుడనైతిని, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, అడి - శ్రీపాదముల  
యొక్క, కోలమ్ - అంచమును, కట్టవర్ క్కు - నేలించినవారికి, ము - మునుపు, పడి.  
తిరుమేరుయొక్క, కోలమ్ - పాదర్యమును, కట్ట - నేలించిన, పకల్ - కాలము,  
ఎన్దొలో - ఏనుగును? ౮౧.

ప్ర. - ఎబ్బతామ్బట్టు. - (నేర్ నేనడిమై) స్వరూపానురూ  
పమానకై జ్జర్యతై క్కెట్టి నేన్. (నినైనేనతోణ్ కమలమ్) స్పృహణీయ  
మానతిరువడికత్తై నినై నేన్. (ఆర్ నేనిత్యాది) ఉమ్మడై యశివన్దతిరువ  
డికలిలే స్నేహత్తై యుడైయేనాయ్ ప్పరిపూర్ణనానేన్. (ఆర్ న్దవిత్యాది)  
తిరువులకళన్ద తిరువడికత్తై క్కణ్డవెజ్జభుక్కు మున్నుస్సాభావికమాన  
వోప్పనై కత్తెక్కణ్డ కాలమెన్నా పతు. నాజ్గళో కణ్డపడి క్కొక్కు-మో  
పతు.

౮౦.

మూ. పకల్కణ్డే న్నారణ్ కణ్డేన్, కనవిల్  
మికక్కుణ్డే మిణ్డవ నైమయ్యే-మికక్కుణ్డేన్  
ఊణ్ తిక్కునేమియ్యెలి తిక్కుమ్ శేవడియాన్  
వాణ్ తిక్కుమ్ శోలివడిపు.

౮౧.

అర్థము. — పకల్ - పగటిని, కడ్డే - చూచితిని; వారిణైన - సర్వవ్యాపక  
దైన సర్వశక్తిని, కడ్డే - సాక్షాత్కరించితిని; కనవిల్ - స్వప్నముకంటెను, మిక -  
విశదముగ, అవనై - వానిని, మీణ్డు - (విషయములనుండి) మరల్చి, మెయ్యే - ప్రత్య  
క్షమువలె, కడ్డే - సాక్షాత్కరించితిని; ఊక - దివ్యమజ్జభవిగ్రహమును, తిక్కామ్ -  
ప్రకాశించుచున్న, నేమి - చక్రమును, ఒళి - లేజను, తిక్కామ్ - ప్రకాశించుచున్న,  
శే - ఎట్లైన, అడియాక - తిరుపడికళుగల, వాక - పరమపదమును, తిక్కామ్ -  
ప్రకాశించుచున్న, శోతి - లేజనుగల, పడివు - తిరుమేనును, మిక - విశేషముగ,  
కడ్డే - సాక్షాత్కరించితిని.

౧౧.

వా. — అవ. — ఎబ్బత్తరామ్బట్టు — (పకల్) నీర్కణ్డ  
పడిశొల్లిక్కాణ్డేరెన్న చొట్టుకితార్.

(పకల్కడ్డే) కాళరాత్రియాయ్ చెల్లెత్తేవిడియక్కడ్డే.  
పడుకర్వాదైపోలే తెరికితిలై; ఎక్కుక్కుత్తెరియుమ్బడిశొల్లిరెన్న;  
(నాడన్దైక్కడ్డే) అస్తమియాతవాదిత్యనైక్కడ్డే. (కనవిలిత్యాది)  
ప్రత్యభిజ్ఞార్థమాకక్కడ్డే. (మికక్కడ్డే) పడివిలేతికథానిష్ఠతిరువాళి  
యైయుమ్ ఒళితికథానిష్ఠ తిరుపడికళైయుముడైయవన్నడై యపరమపద  
త్తిలేతికథానిష్ఠజ్యోతిస్సైయుడైతాన తిరుమేనియైక్కడ్డే. మేళుమ్బా  
లేతికథానిష్ఠ జ్యోతిస్సైయుడైయ పడివెన్నవుమామ్,

౧౧.

మూ. పడికోలవాళ్ నెడుక్కణ్ మూమలరాళ్, శెవ్వి

ప్పడికోలమ్ కడ్డకలాళ్ పన్నాళ్ — అడికోలి

భాలత్తాళ్ పిన్నమ్నలమ్మరిన్ద శెన్దొల్

కోలత్తాలిలై కుత్తై.

౧౨.

అర్థము. — పడి - పిప్పిలేని, కోలమ్ - సౌందర్యమును, వాళ్ - కాన్తిగల, నెడుమ్.  
(భోగ్యతవే) అపరిచ్ఛిన్నమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మూమలరాళ్ - క్షాంతమైన  
కమలమునుపదవరించిన పిరాట్టి, శెవ్వి - అంబుడైన పడికోలమ్ - తిరుమేనుసౌందర్య  
మును, కణ్డు - నేపించి, పన్నాళ్ - అనేకకాలములు (కాశ్వతముగ), అకలాళ్ - ఎడ  
బాయు ; భాలత్తాళ్ - భూమిప్పిరాట్టి, పిన్నమ్ - ఇంకను, అడికోలి - అధికముగ,  
సలమ్మరిన్దతు - అకపడినది, ఎన్దొల్ - ఎట్లో? (అందుకుకారణము), కోలత్తాల్ -  
సౌందర్యముచేత, కుత్తై - కొంత, ఇల్లై - లేకుండుటకదా.

౧౨

వ్యా.— అవ.—ఎచ్చిరిరణ్ణామ్మట్టు. — (వడికోల) కిత్తనారా  
యణనై క్కణ్డేనెన్టార్ ; ఇప్పొతులక్కిసనాథమాకక్కణ్డేనెన్టార్.

వడికోలత్తుక్కుఋజీషసూయక్కుభ్రీన్దారాకోవెన్నిల్ ; (వడి  
కోలమిత్త్యాది) ఓరాభుమొరునోక్కుమ్ శేరానకణ్డై యుడైయళాయ్  
సాకుమార్యణ్డై యుడైయళాన పెరియపిరాట్టియార్. (శెవ్వియి  
త్త్యాది) శెవ్వియై యుడైత్తాయ్ స్వాభావికమాన కోలక్కైక్కుణ్డ.  
కాలమెల్లామకలాల్. ఒరు లేవై యాలే యకలాతిరుక్కితాళోవెన్నిల్ ;  
అన్దు ; వైతకన్వాజమాట్టామెయుమ్ కాల్యాజమాట్టామెయుమ్.  
(అడికోలియిత్త్యాది) అకలప్పారిత్తు శ్రీభూమిప్పిరాట్టియార్, పెరియ  
పిరాట్టియార్ తణ్ణీర్ తణ్ణీరెన్ఱిఱవిషయమెన్దు అటిన్దపిన్దుమ్ స్నేహి  
క్కైక్కుడియెన్ఱెన్ఱిఱతు. అవళో కణ్డైక్కువిషయమ్ అవనారు త్రనుమ్.  
ఇవళుక్కువిశిష్టమ్. ఇవళోడేకూడినవన్ విషయభూయ పైయాలేయ  
డికోలియెన్ఱిఱతు. తన్నిల్ మిదుక్కునానవన్ అట్టున్దప్పక్కాల్ కైరె  
యిలేనిట్టిఱవళ పుకా శేపాకవన్దోవదుప్పతు; ఎల్లారిలుమళపుడైయ  
పెరియపిరాట్టియార్ కుమిత్తనీరుణ్డైమ్ విషయమానాల్ ఇవళకలప్పొ  
కాతే అకప్పదుక్కైక్కు హేతువెన్ఱెన్నిల్; హేతుశొల్లుకొటతు. (కోల  
విత్త్యాది) నిన్టార్ నిన్దనిలైకళిలే అకప్పడవేణ్డైమ్ అత్తికున్దైవత్తేరు  
క్కైయాలే. ఇతరవిషయజగిరువర్ కు మనుభవిక్కుప్పొరమెయాలే  
శీలుపాటెన్ఱిఱతు. కిణ్డక త్రిలిభీవాకైప్పాలే ఎల్లారు నిరళవనుభవిక్కు  
వేణ్డైమ్. పరప్పణ్డైకైయాలే ఇన్విషయత్తై అనుభవిప్పార్ కుప్రి  
యమేయుళ్ళతు.

౧౨.

అరు.— ఎచ్చిరిరణ్ణామ్మట్టు. — ‘కణ్డకలాల్’ ఎన్ఱెయాలే పిరాట్టియెఋజీష  
మెన్ఱిఱతు. వడి-వడియ్యకాడైయట్టు. కోల-అక్కియతాయ్, కన్దార్థమ్ - (అకలప్పారి  
త్త్యాది) అడికోలుక్కై-అకలుక్కైక్కు దోగ్గిక్కై-అడికోలవేణ్డైవాసెన్ఱెన్దై అరుళిచ్చె  
యికితార్. (అవళో కణ్డైక్కుత్త్యాది). అనాల్ నలమత్తురివాసెన్ఱెన్దై, కకాళూర్యకమాక  
వరుళిచ్చెయికితార్ (తన్నిలిత్త్యాది). పాకాలే-ఇవళిద త్రిన్ఱిన్దుమ్ పుణమ్మపాకాలే.

ఇప్పుడిది వచ్చినది అనుభవించు సావధానముతో నేను అనుభవించుచున్నాను (ఇతరవిషయములకు).

౨౨

మూ. కుత్తెయ్యాక వెమ్మోళ్ళు కూటినేక కూటి

మత్తెయ్యాక నవురై తమాళై - ఇత్తెయ్యేనుమ్

ఈయుక్కోలె నేయిరుదేనె నైప్పకలుమ్

మాయనాళ్ళెన్దరమ్.

౨౩

అథము. మత్తె - వేదములచేత, అర్చన, అదియనియని, ఉరైతై - చెప్పించు దీన, మాలై - ఆధిక్యముగల సర్వేశ్వరుని, కుత్తెయ్యాక - అపరిపూర్ణముగా, వెమ్మోళ్ళూర మైన, శొక్కో - వాక్యములచేత, కూటినేక - చెప్పితిని, కూటి - చెప్పి, మాయకా కణ్ - అశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియందు (ఉండి) శెన్ద - వచ్చెను, పరమ్ - ప్రసాదమును, ఇత్తెయ్యేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఈయుక్కోల్ - ఇచ్చును. ఎట్టు - అనితలచి. ఎనైప్పకలుమ్ - సర్వకాలమును, ఇరున్దేక - ఉండి.

౨౩

వ్యా. - అవ. - ఎల్లప్పుడూ మూర్ఖులై. - (కుత్తెయ్యాక) సర్వవిసజాతీయవస్తువై మున్ను పేరుకైయాలే ఎన్నోడొప్పారుడో పెరియరమిత్తన్ పెరితునల్లెనెన్దశొన్నార్. ఇప్పుడు అవస్తుతనై లక్ష్మీసనాథమాక వసుసన్నికైయాలే అట్లుకైక్కు విసదృశమాక చొన్నే నెన్దితార్.

(కుత్తెయ్యిత్యాది) అపరిపూర్ణమామృడియాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్ నోమృడియాకవుమ్ వారైశొన్నేన్. (మత్తెయ్యిత్యాది) “వాగ్విప్రుతా శ్చవేదాః” ఎన్దుశొల్లప్పదుకి అ సవాధానికనై, వేదమ్. “ఈదృశమ్ - ఇదమ్” ఎన్దు శొల్లప్పాకారవనైయెన్దుమామ్. (ఇత్తెయ్యేనుమిత్యాది) విసదృశమాకచొన్న వళవేయో; బున్దుశొన్నేనాయ్ అతుక్కు ప్రత్యుపకారముమ్ వేణుమెన్దిరుదేన్.

౨౩.

అరు. - ఎల్లప్పుడూ మూర్ఖులై. - అజ్ఞేనవురైతై - ఎల్లారుమకుమకువనదత్తాలే యరైక్కప్పట్టవనెన్నరై; అజ్ఞేన - అరువెన్దు పోలనోగ్రీయ ఇదమిత్త మెన్దు చరచ్చేది తుచ్చొల్లప్పదాతశెన్నరై. మాయకాకణ్ శెన్ద పరమైయేనుమియ్యోలెన్దుదేక కాలమెల్లా సున్దుదే.

౨౩

మూ. వరజ్జరుతి తన్నె వణకాతవనై  
 ఉరజ్జరుతిమూర్క్కత్తవనై-నరజ్జలన్ద  
 శిగ్గమాయక్కిగ్డ తిరువనడియైయే  
 అగ్గణ్ మాధాల త్తముతు.

౧౪.

అర్థము. నరమ్ - (బ్రహ్మగుణాసంగిన) వరమును, కరుతి - తలంచి, తన్నె - తనను, వణకాత - వంగనివాడును, పనై - వరబలమును, ఉరమ్-శరీరబలమును, కరుతి-తలంచి, మూర్క్కత్తవనై - మూర్ఖుడైనహిరణ్యకశిపుని, నరజ్జలన్ద - మనుష్యరూపము తోచేన, శిగ్గమాయ - సంహారముగలవాడై - కీడ్చి - చీల్చిన, తిరువణ్ - సౌందర్యముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇనై - చేరిన, అడియే - తిరువడికలే, అమ్-అంబమైన, కణ్-విశాలమైన, మా - పెద్ద, ఖాలత్తు - భూమియందు, అముతు, అమృతము. ౧౪

వ్యా — ఎణ్బత్తునాలామాబ్బట్టు. - (వరమిత్యాది) దేవతైకళే పక్కలిలే వరమైత్తనానాయ్ దేవతైకళుక్కు మడియాయురున్దుళ్ళ ఉన్నె వణకాత దురభిమానతై యుడైయనాన హిరణ్యనై. (నరమిత్యాది) ఇతుక్కుమున్దుళ్ళ తాలొన్టాలుమ్ పడప్పైతేనెన్టు వేడ్డిక్కొళ్ళ మున్దిల్లాతనరజ్జలన్ద శిగ్గమాయవనైక్కిగ్డ శ్రీమానుడైయ చరణద్వయమే బరుదేశ త్తిల్ తేడ్చిక్కవేడ్డాత అమృతమ్. ౧. తిరువణ్-ఎన్దుతు" "అగ్గణ్మానై ఆరియురువన్టానే. " " నారసింహవపు శ్రీమాన్ " ఎన్దుమ్ వడివు.

౧౪.

మూ. అముతెన్టునే నెన్టుమాభీయానెన్టుమ్  
 అముతెన్టుకొణ్డకన్దానెన్టుమ్-అముతన్న  
 శొన్దాలైయే త్తిత్తొళుతే శొలప్పట్ట  
 నన్దాలైయే త్తినవిన్టు.

౧౫.

అర్థము. అముతెన్టుమ్ - అమృతమనియు, శేనెన్టుమ్ - శేనయనియు, అభీయానెన్టుమ్ - చక్రియనియు, అన్టు - దేవతలు శరణాగరింజెందినకాలమందు, అముతు-అమృతమును, కొణ్డ - తెచ్చి, ఉకన్దానెన్టుమ్ - సంతోషింపవానియు; శొల్లప్పట్ట - చెప్పబడిన, సల్ - విలక్షణమైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుని, ఏత్తి - మురించి, సవిన్టు - చెప్పి-

వా.—ఎబ్బైద్దామ్బట్టు.—(అముతెన్టుమిత్త్యాది) అమృత  
త్తోడు పర్యాయ శబ్దమ్మోలేకాణమ్ అభియానెన్దై. (అముతెన్టుత్త్యాది)  
తన్నై వేణ్ణా లేడుప్పచ్చాటు వేణ్ణుమవర్ కు, అత్తైడైడ్డిన్దొడుక్కుమవణ్.  
(అముతన్న విత్త్యాది) అవనై యుమ్ దేవర్ కళ అమృతన్నై యుమ్మోయి  
ఇవరుడైయ అమృతమ్ అవనైప్పే శుమ్ శొల్లమ్. (శొలప్పట్ట విత్త్యాది.)  
“యన్దిన్న క్కత్రిమగిరాంగతిరేకకణ్ణా” ఎన్టు ప్రమాణ్ణళాలే శొల్ల  
ప్పట్ట. (నన్దాలైయే త్రినవిష్టు) అముతానశొన్దాలైయే త్రిత్తొయ్తేన్. ౮౫.

అరు.—ఎబ్బైద్దామ్బట్టు.— అక్కుత్రిమగిర్ - వేవమ్.

౮౫.

మూ. నవిష్టురైత్తనావలర్ కళో నాన్దలర్ కొణ్ణు, అశ్శే  
పయిన్దనాల్ పెల్లొపయనెన్దొల్ - పయిన్దొల్ తమ్  
పెయ్ త్తవత్తాల్ కాణ్ణరియ మేకమణివణ్డెన్, యాన్  
ఎత్తవత్తాల్ కాణ్ణన్దొల్లిన్టు.

౮౬.

అర్థము. నవిష్టురైత్త - (వానితిరునామములను) పలుమాటు చెప్పిన - నావల  
ర్కళో - కవులు, నాన్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పములిను, కొణ్ణు - సంగ్రహించి -  
అశ్శే - అసర్వేశ్వరునివద్ద, పయిన్దనాల్ - ఆశ్రయించినందువలన. పెల్లొ - పొందిన,  
పయణ్ - ప్రయాణము, ఎక్ కొల్? - ఎద్దియ? పయిన్దొల్ తమ్ - (సాధనాంతర  
వరులై) ఆశ్రయించినవారియొక్క, మెయ్ - శరీరమువల్లనైన, తవత్తాల్ - తపస్సు  
చేత, కాణ్ణరియ - సేవించు దుర్లభమైనవియు, మేకమ్ - మేఘమువలెను, మణి - నీల  
రత్నమువలెనున్న - వణ్డెన్ - తమమేనుగలవానిని, యాన్ - నేను, ఇన్టు - ఇప్పుడు,  
ఎత్తవత్తాల్ - ఏతపస్సులచేత, కాణ్ణొ కొల్ - సేవింతునో.

౮౬.

వ్యా.—అవ.—ఎబ్బైల్తామ్బట్టు — (నవిష్టు) అవన్తానే  
కాట్టక్కణ్ణ వెన్నోటొప్పార్ కళో సాధనానుష్ఠానమృణ్ణి కాణ్ణి అవర్  
కళెన్దిత్తాన్.

(నవిష్టుత్త్యాది) నావలర్ కళానవర్ కళో శేవ్యప్పువైకొణ్ణు  
సాదరమాక ఇరైప్పార్ కళో. (పయిన్ద విత్త్యాది) పెల్లొల్ తాన్ సాధ  
నానుష్ఠానమృణ్ణి పెల్లొల్ పేటెన్. (పయిన్దరిత్త్యాది) ఆశ్రయిత్తవర్



౧౨ ఇరణ్డా నిరువస్థాది ౧౨- పా. ఇన్డా. ౧౧౧.పా తిరిమిల్లు.

కళుడైయ ఉడమ్బునోవప్పణిన తనస్సాల కాలవరియ శ్రమహరమాన  
నడివైయుడైయవనై. ఇన్డాన్ తనస్సుపణ్ణిక్కడై; అవకాట్టక్కడై  
నత్తనైయితే. “యావర్ నికరిల్లై వానత్తే” “వానైక్కొనైక్కవి శొల్ల  
వల్లెట్టినిమాటుడై,  
౧౬.

అరు.—ఎన్బైతామ్బట్టు.— నావలర్కళి - నావలర్కళి; విద్యానకళి  
స్థపడి. నవిలకై యమ్ శొల్లకైక్కు స్పర్శాయమాకై యారే మిమిలైయాకై యారే  
సావరమాకై నిటరు. పేతున్ - సాధనానుస్థాన మున్ణిప్పకై యమ్ ఒరువేతే ఎన్బు  
డైతమ్.  
౧౬.

మూ. ఇన్డావటికిన్దేనల్లెన్, ఇరునిల  
చెన్డాజళనలిరువడియై—అన్బు  
కరుక్కొట్టియుట్కిడన్బు కై తొయిలేక కడై  
తిరుక్కొట్టియైన్దై తిరిమ్.  
౧౭.

అర్థము.— అన్బు - సాధనానుస్థానము జేయనలవిగాని అవశయము, కరుక్కొట్టియుట్ - గర్భమును, కిడన్బు - పడియుండి, తిరుక్కొట్టి-తిరుక్కొట్టియూరునందు  
వేంచేసియున్న, ఎన్దై - నాస్వామియొక్క, తిరిమ్ - విధమును, కడై-సాక్షాత్కరించి  
తిని, ఇరు - వికాలమైన, నిలత్తై - యుమిని, అన్బు - అక్కడ, కెన్బు - తానేనని, అళ  
వ - తొలచిన, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, ఇన్డా - ఇప్పుడే, అటికిన్దేనల్లె - తెలిసికొ  
నినవాడనుకాదు.  
౧౭.

వ్యా.—అవ.—ఎన్బైతేధామ్బట్టు.—(ఇన్డా) సాధనానుస్థా  
నముమ్ యోగ్యతై యుమిన్బి యిరుక్కొట్టిలేనో వెన్దితార్.

(ఇన్బిత్తాది) ఇన్డాకవటికితేనో.—(ఇరునిలమిత్తాది) అవనళిక్కిట  
విడత్తిలే భూమిశ్చెన్దో? భూమికిడన్దవిడమెల్లామ్ తానేశ్చెన్దనా నిత్త  
నై యనో? (అన్బిత్తాది) ఎన్బామియిన్దైయాట్టమ్ గభకస్థానత్తిలే  
కిడక్కచ్చెయ్ శేకడై.  
౧౮.

మూ. తిరిమిల్లీనియటిన్దే తన్నరన్బత్తై  
తిరిమ్బవళిశెన్దార్ క్కల్లాల్—తిరమ్బు  
చ్చెడినరకై నీక్కిత్తాన్ శెల్వరన్బుక, వానోర్  
కడినరకవాళిక్కుతెవు.  
౧౮.

అర్థము. — తెక - స్పృహణీయమైన, అరజ్జుత్తు - క్రిరజ్జమునందు (వద్యశించిన), ఎర్రై - నానామయియొక్క, రిజిమ్మ - చలించని, వట్టి - మార్గమునఁబొంది, శెవ్వా ర్కక్కల్లాల్ - నడిచెడివారిఁదత్తు, రిజిమ్మ - కదలని, శెడి - చెట్లు మొలిచిన (అపారమైన), నరకై - నరకమును, నీక్కి - (సాధనానుష్ఠానముచేత) భాగ్యుట్టి, తామ్ - తాము శెవ్వతకముక - (పరమపదమునకు) వెళ్ళుటకుమునుచే, వానోర్ - నిత్యసూరులువసించెడి, కడి - (ప్రాకారములుగల, నకరమ్ - శ్రీవైకుంఠనగరమయొక్క, వాళ్ళు తవు - వాటికితలుపులు, రిజిమ్మిల్లు - తప్పినవి; ఇని - ఇప్పుడు, అటిన్దే - తెనిసికొంటిని.

౮౪.

వ్యా. — అవ. — ఎచ్చిశైట్టామ్మాట్టు. — (రిజిమ్మిల్లు) అవన్ తానేవిషయాకరిత్తార్కు అవనైక్కిచ్చెక్కు మిత్తనైయల్లతు వేటు శిలర్కుక్కిచ్చెయ్యాతెనిజుతు.

(తెన్నరజ్జమిత్తాది) “మామేకమ్” ఎవ్వరుభిచ్చెయ్యుతపడియే అవనైయే ఉపాయమాక స్పృహణీనవర్కభుక్కు - అల్లాల్. “తెన్నరజ్జ తెన్నై” ఎన్నిజుతు “మామేకమ్” ఎవ్వరిలుమ్ సౌలభ్యకాశైయై చొట్టుకొంటు. (రిజిమ్మవిత్తాది.) తానేతూలుమణ్డప్పణ్ణిన సంసారత్తై నీక్కిచ్చెట్టుమవర్కభుక్కు నిత్యసూరికభుచ్చెయ్య అరజైయుచ్చెత్తాయిరుద్దుళ్ళ కలజ్జాప్పెరునకరత్తిల్ కతవురిజిమ్మిల్లైన్ను మిడమటిన్దేన్. తానేసంసారత్తై నీక్కిచ్చెవనుక్కు క్కాలమ్పొరాతు; పాపమృణ్ణినకాలమనాదియొకయాలే రిజిమ్మిల్లైన్దేనియటిన్దేనెన్నయమ్.

౮౫.

అరు. — ఎచ్చిశైట్టామ్మాట్టు — తాకశెవ్వరత్తుక - తాగ్గళేయత్తుమ్మణ్ణి చెట్టు మవర్కమున్నే. ఎచ్చివే - కతవురిజిమ్మిల్లు - వుకవాణ్ణాతపడికాత్తిక్కొట్టెతు. సాధనానుష్ఠానతాలే నీక్కిచ్చికామై క్కరుభిచ్చెయ్కొర (తానేసంసారత్తై ఇత్తాది.)

౮౬.

మూ. కతవిక్కతమ్ శిజ్జ కజ్జనైముత్కాయ్దు  
అతవిహ్మాయ్ నైయొళిత్తు — పుతవియాయ్  
పాణియాలనీరేల్లుప్పణ్ణుడు కాలమావలియై  
మాణియాయ్ కొణ్ణిలైయేమణ్,

౮౭

అర్థము. — కతమ్ - కోపముచేత, శిజన్త - అధికమైన, కజ్జనై - కంఠుని, కతవి-  
కోపించి, ముక్ - ఎరుట, కాయ్దు - చంపి, పోర్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, యానై-  
కువలనూపీడమును, అతవి - ఇటికించి, ఒశిత్తు - (దానికొప్పులను) విరిచి, పతవియాయ్-  
మంచిస్వభావముగల, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, పాణియాల్ - ప్రహస్తముచేత,  
నీర్ - జలమును, వీర్లు - పరిగ్రహించి, పణ్ణుఒను కాల్ - మనుషాక కాలమందు, మావ  
లియై - మహాబలవద్దనుండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణిలైయే? - పుచ్చుకొనలేదా? ౮౯.

వ్యా. — ఎణ్బత్తిన్స తామ్బట్టు. — (కతవి) నెళ్ళిలకన్త శీర్మన్దై  
యుడైయనాదురున్దళ్ళకంసనై. (కతవిముత్తాయ్దు) శీటిముత్తాయ్  
దున్దు. తలైమయిలైప్పల్లీ మున్నేపిడిత్తెన్నువుమామ్. (అతవియు  
త్వాది) ఆనైయై వ్యాపరియాతపడి క్కీడాక అడర్త్తుక్కొప్పైయై  
శిత్తు. (పతవియాయ్) నీరైయైయుడైయనాయ్. కంసనైక్కొన్టాట్పోలే  
మూలై యడియున్టిక్కే వట్టొకొడువట్టయై యెన్నువుమామ్. (పాణి  
యాల్ నీరేబ్దు) కుడజ్జెయ్యాల్ నీరేబ్దు. (పణ్ణిత్వాది) విశ్వర్య  
న్దోబ్దక్కణ్ణాయో? అధికత్వన్దోబ్దమాణియాయ్తో కొణ్ణతు. ౯౦.

ఆరు. — ఎణ్బత్తిన్స తామ్బట్టు. — కతమ్ - శీర్మమ్. శిజప్పు - మికులి. ము  
త్తాయ్దు - ఏత్తుచేకాయ్దెన్నుతల్; మున్నేపిడిత్తెన్నుతల్. అతవి - అడర్త్తు  
పోర్ యానై - యుద్ధస్థిభూమాన యానై. పతవియాయ్ - పపస్థనాయెన్నుతల్; పదమెట్టు  
వట్టియాయ్, పట్టియై - నేర్ కొడునేకెన్నుతల్. ౯౧.

మూ. మణ్ణలకమాలేనే వానవర్క్కుమ్ వానవనాయ్

విణ్ణలక న్నన్ద కత్తు మేవేనే — నణ్ణి

త్తిరుమాలై చెప్పగ్గణ్ణెడియైనై, ఎణ్ణల్

పెరుమాన్దెక్కెత్తోత్తుతపిన్.

౯౦.

అర్థము. — తిరుమాలై - శ్రయఃపరియ, కెమ్ - ఎట్టనైన, కణ్ - నేత్రము  
లుగలవాడును, నెడియైనై - (కునకు) ఆశ్రయణీయుడై, ఎణ్ణల్ - మనకు, పెరుమానై-  
స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, నణ్ణి - సమీపించి, కై తొట్టుతపిన్ - ఆశ్రయించిన వెనుక,  
మణ్ణలకమ్ - భూలోకమును, అళేనే-ఏలనా, వానవర్క్కుమ్ - దేవతలకును, వానవనాయ్ -  
గొప్పవాడనై, విణ్ణలకమ్ తన్నకత్తు పరమపదమునందు, మేవేనే - అమరియుండవా. ౯౦.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాతామ్బట్టు.—కంసనై కొన్టోమ్,  
అనై మైకొన్టోమ్, భూమియైయళన్దోమెన్టు నమ్మచైయ శెయల్ కళై  
చొచ్చిలుమ త్తనైయో? ఉమక్కుప్పెఱవేణుమతు శొల్లీరో వెన్న చొచ్చిలు  
కితార్.

(మణ్ణిత్వాది) ఓరడివరనిష్ఠ భూమియై యాళుకై యెనక్కొరు  
పణియో? (వాసవరిత్వాది) నిత్యసూరిక భుక్తవ్యరుకాయ్ పరమపద  
త్తిలిరుక్కై ఎనక్కొరుపణియున్దో? (తిరుమాలైచ్చెజ్జణెడియానై  
ఎజ్జళి పెరుమానైనణ్ణిక్కై తొఱుతపిక్) శ్రియఃపతియాయ్ సమాశ్రయ  
ణీయనాయ్ ఎజ్జళుక్కుస్వామియానవనైక్కిట్టి క్కై తొఱుతపిక్-భోగ  
మోక్షజల్లిలెనక్కొరుకుత్తైయున్దో?

౯౦.

మూ. పిన్నాలరునరకమ్ శేరామల్ పేతులువీర్

మున్నాల్వణజ్జముయల్ మినో-పన్నూల్

అళన్దానైక్కాఱుడల్ శూఝ్ ఇలత్తై, ఎల్లామ్

అళన్దానవన్ శేవడి.

౯౧.

అర్థము.—పిన్నాల్ - (శరీరమునేలపడిన) వెనుక, అరు - క్రూరమైన, సర  
కమ్ - సరికములలా, శేరామల్ - చేరకుండుసటుల, పేతులువీర్ - కలతబెడిన  
మీరు, మున్నాల్ - మొట్టమొదట, పల్ - ఆనేకమైన, నూల్ - కాస్త్రములచేత, అ  
ళన్దానై - నిశ్చయింపబడినవానిని, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచేత, శూఝ్ -  
చుట్టబడిన, ఇలత్తై యెల్లామ్ - భూమిసంతయు, అళన్దానవన్ - ఆక్రమించినవాని  
యొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడి - తిరువడిని, వణ్ణ - ఆశ్రయింప, ముయల్లిన్ -  
యత్నముజేయుడు.

౯౦.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాల్ శోరామ్బట్టు.—(పిన్నాల్) “అథక్  
తళ్ళమయాప్రాస్తాః” ఎన్నికపడియే బన్దిలే యెల్లామున్దానవిషయమ్.  
ప్రకృతివశ్యరానవిన్ను నరకమ్ బరువ కైతప్పాతు; అవిష్కయ తై వణ్ణ  
ప్పారుణ్ణోళ్.

(పన్నూలళన్దానై) ఎల్లాప్రమాణజ్జళాటుమ్బిజ్జాసిక్క ప్పట్టవక్.  
(కారిత్వాది) వేదై కనమధిగమ్యమాయ్, ఆరితాయరుక్కుమోవెన్నిల్;

వరైయా తే యెల్లార్ తలైయిలుమ్ అడివై త్త సులభమ్మడైయ తిరువ  
డికల్. ( పిన్నాలరుసరకమ్ శేరామల్. పేతులువీర్ మున్నాల్వణ  
జ్జముయల్ మినో) మున్నడితోల్ దొలేపాప తైప్పణ్ణి ప్పిన్నై యనుతాప  
మ్మిటన్దు పేతుల్ దీరుక్కిటనీజ్గల్ శరీరమ్ సమన స్తరమ్ వడిమ్మిట్టునిక్కి  
టతు, పిన్నై చ్చెయ్ కిటో మెన్టాటియిరుక్కవొణ్ణాతు ; ముట్టడవణ్ణి  
ప్పిన్నై దేవాయా త్రైపణ్ణి ప్పారుజ్గోల్. ౯౧.

అరు.—తోణ్ణాల్ దొరామ్మట్టు.— విషయమ్; సకలఫలప్రదమ్. ఆశ్రయయా  
త్తో శిష్టవధి. పేతులువీర్ పిన్నాల్ అరుసరకమ్ శేరామల్ మున్నాల్ వణ్ణముయ  
ల్ మినో, ఎన్ద్రవయిత్తరుచ్చెయ్ కిటార్ (మున్నడితోల్ దొలేపాపాది). ౯౫.

మూ. అడియాలముక్ కజ్జనైచ్చెల్ దు, అమరరేత్తుమ్

. వడియాక్ కొడిమేల్ పుట్కొణ్డా - నెడియాన్ద్రక్

నామమేయ్ తుమిన్ గళే త్తినాల్, తామ్ వేణ్డుమ్

కామమేకాట్టుమ్ కడితు.

౯౨

అర్థము.— అడియాల - శ్రీపాదముచేత, ముక్ - మునుపు, కజ్జనై - కంఠు  
ని, తేల్ దు - చంపి, అమరర్ - బ్రహ్మద్రాదిదేవతలచేత, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁదగిన,  
వడియాక్ - స్వభావముగలవాఁడును, కొడిమేల్ - ధర్మజముమీఁద, పుల్ - గరుడా  
దొరును, కొణ్డా - ధరించినవాఁడును, నెడియాన్ద్రక్ - దీనుఁచింతగలవాఁడునైన  
సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమే - తిరునామమునే, ఏత్తుమిన్ గళే - స్తోత్రముజేయుము;  
ఏత్తినాల్ - స్తోత్రముజేసినయెడల, తామ్ - (వారు)తాము, వేణ్డుమ్. అపేక్షించెను.  
కామమ్ - కోరికను, కడితు - శీఘ్రముగ, కాట్టుమ్ - చూపును. ౯౩.

వ్యా.—తోణ్ణాల్ దీరణ్డామ్మట్టు.— (అడియాల) కంసక్ ఈశ్వర  
నై వజ్జిక్క నిన్నై త్తజై యవనుక్కుమున్నై శోలి త్తిరువడికళా లే  
మార్విలేవటి ముడిత్తవక్. (అమరరేత్తుమ్బడియాక్) కుడియిరుప్పు  
ప్పేల్ దొమెన్దు బ్రహ్మడిక శేత్తుమ్ స్వభావతై యుడైయవక్. (కొడిమే  
ల్ పుల్ కొణ్డా) రక్షాత్తుక్కు కొడికట్టియిరుక్కిటవక్. (నెడియా  
త్తన్నామమే ఏత్తుమిన్ గళే) బరునాల్ తిరునామమే శొన్నవనై బరునా  
ళుమ్మటవారవనుడైయ తిరునామజ్గల్ యేత్తుజ్గోల్. (ఏత్తినాలిత్యాది)  
ప్రతిబంధకమౌక్కుకై, విశ్వర్యమ్, ఆత్మలాభమ్, తన్నైత్తరుకై;

ఎల్లామ్ కిడైక్కుమ్. (కడితు) దేవతా న్తర భజనమ్బాలే ఫలత్తుక్కువిళ  
మ్బుమిల్లై. ౯౨.

మూ. కడితుకొడునరకమ్ పిత్తాల్ముశెయ్ కై  
కొడి తెన్దతుకూడామున్నమ్—నడిశ్శమ్  
కొడ్డానైక్కున్దలవ్వియ్ కీడ్డానై, కొడ్డై న  
జ్జుడ్డానైయేత్తుమినోవుద్దు. ౯౩.

అర్థము.— కొడు - కూరమైన, నరకమ్ - నరకము, కడితు - చెడ్డది; పిత్తాల్  
ము - (అక్కడ వెల్లిన) పిమ్మటను, శెయ్ కై - (యమధలుల) కృత్యములు, కొడితు -  
చెడ్డది; ఎన్దు - అని, అతు - ఆనరకము, కూడామున్నమ్ - సంభవించుటకుమానుషే,  
పడి - కూరైన, శడ్గమ్ - శడ్భమును. కొడ్డానై - గరించినవాడును, కూన్దల్ - కేశియొక్క,  
వాయ్ - నోటిని, కీడ్డానై - చీల్చినవాడును, కొడ్డై - పూతనా న్ననమండున్న, నజ్జు - విష  
మును, ఉడ్డానై - భుజించినవానిని, ఉద్దు - అమరియుండి, ఏత్తుమినో - స్తోత్ర  
ముజేయుడు. ౯౩.

వ్యా.—అవ.—తోణ్డాద్దుమూన్దామ్బాట్టు. —(కడితు) ఆశ్ర  
యిక్కైక్కుకొరు ఉపాయమ్ శొల్లుకిఱతు.

( కడితిత్యాది ) నరకదశకానమోకడితు; పిన్పుఅజ్జుచ్చెయల్  
కళోకొడితు. రుధిరవాలుకళిలేపాకడుకై; వాట్వొన్దిరున్దుళళికోరైకళిలే  
ఏటిదుకై, ఇవద్దైయనుసనిత్తు. (అతుకూడామున్నమ్) ఆవైకిట్టువతు  
క్కుమున్నే. (నడిశ్శజ్జొడ్డానై) కురియశ్రీపాళ్ళుజన్యకై కైయిలే  
ఆయుధమాకకొడ్డావనై. (కూన్దల్ వాయ్ కీడ్డానై) కేశియొక్కవాదైక్కి  
త్తవనై. (కొడ్డై నజ్జుడ్డానై) పూతనైయెముడిత్తవనై (ఏత్తుమినోవు  
ద్దు) నరకజ్జొడితెన్దుఅనుసనిక్కు విరోధినిరసనశీలనానవనై క్కిట్టి  
వ తలమ్.

మూ. ఉద్దువణజిత్తొమ్మిన్, ఉలకేమ్మమ్  
ముద్దుమ్మిమ్మిమ్ముమ్ ముకిల్ వణ్ణన్—ఉద్దు  
పొరున్దాతాన్—మార్పిడన్దపూమ్పాడకత్తుళ్  
ఇరున్దానై, ఏత్తు మెన్నెజ్జు. ౯౪.

౧౮ . ఇరణ్డా నిరువన్దాది ౯౫ - పా. ఎన్నెళ్ళమేయాన్.

అర్థము. — ఉలకేలుమ్ - సప్తలోకములను, ముద్రీలుమ్ - సంపూర్ణముగ, విష్ణు  
బ్రహ్మ-అరగించినవాడును, ముకిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణక్ - తిరుమేనుగలవాడును,  
వద్రీ - పట్టి, పారున్దాతాన్ - తననుఆనుసరించుహిరణ్యసయొక్క, మార్వ -  
వక్షస్సును, ఇడన్ - పీల్చి, పూ - అందమైన, పాడకత్తుల్ - (కంచిగూఁ) పాడకరు  
నెడు దివ్యదేశమునందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసముజేయువాడునునైనవానిని, ఎన్ -  
నాయొక్క, నెళ్ళు - మనస్సు, ఏత్తుమ్ - ప్రాత్రముజేయును, ఉద్రీ - అమరియ్యండి,  
వణ్ణి - నమస్కరించి, లోటుమిన్ - ఆశ్రయింపుడూ. ౯౪.

వ్యా. — అవ. — తొట్టాద్రీలునాలామ్బట్టు. — (ఉద్రీలు) ఎన్ను  
చైయనెళ్ళు ఏత్తుకితాత్పొలే సిద్ధభుమేత్తుజ్జోళ్ళనితాన్. తాన్ నమ  
స్కరిత్తుక్కాట్టి ప్రజైయై నమస్కరిప్పిప్పారైప్పొలే.

(ఉద్రీత్యాది) కిట్టి అభిమానసూన్యగాయ్ తొట్టుజ్జోళ్. (ఉల  
కిత్యాది) లోక మొన్టుమ్ విరికతిర్ పడాతపడి తణవయిద్రీలేవైత్తు  
రక్షిత్తు, ప్రజైపాలేగుడిత్తాల్ తాయుడమ్బు నిటమ్మెటుమాప్పొలే.  
శ్రమహరమానవడివై యుచైయనాయ్, పారున్దాతహిరణ్యన్దార్వైప్పద్రీ  
యిడన్దు పిన్నుమాశ్రితవిరోధికళై ప్పొక్కవేణుమెన్టు తిరుప్పాడక  
త్తిలేమ్బున్దరులి యిరుక్కిటవనై యేత్తానిన్దతెన్న్జెలు. ౯౫.

మూ. ఎన్నెళ్ళమేయాన్ తేన్నియాన్, తానవనై  
వన్నెళ్ళజ్జీణ్డమణివణ్ణక్ — మున్నెళ్ళై  
యూత్రియానూత్రిపెయర్ త్తాన్, ఉలకేత్తుమ్  
అత్రియానత్రియూరాన్.

౯౫,

అర్థము. — తానవనై - ఆశుగుండైనహిరణ్యకళిపునయొక్క, వల్ - కఠినమైన,  
నెళ్ళుమ్ - వక్షస్తలమును, కీణ్డ - చీల్చినవాడును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణక్ -  
తిరుమేనుగలవాడును, మున్నమ్ - మునుపు, శే - అందమైన, ఉద్రీయాన్ - భూమి  
తొడిగూడినలోకములలోపసించువాడును, ఉద్రీ - కాలోపలక్షితమైనలోకములను, పె  
యర్ త్తాన్ - సృష్టించినవాడును, ఉలకు - లోకమందుండువారు, ఏత్తుమ్ - ప్రాత్రము  
జేయుటకు, అత్రియాన్ - క్షిరసముగ్రమునందుంబవ్వలించినవాడును, అత్రియూరాన్ -  
హస్తగిరి (కంచి) యందువేంచేసియుండువాడునైనసర్వేశ్వరుడు, ఎన్ - నాయొక్క,

నెళ్ళమ్ - హృదయమందు, మేయాన్ - అమరికతో వాసముజేయుచున్నాడు; ఎకాశ్  
న్నియాన్ - నాశరశ్శునందు వాసముజేయుచున్నాడు. F. X.

వ్యా.--తోణ్ణాల్ శ్రై న్దామ్బట్టు.-(ఎన్నెజ్జిమేమానిత్యాది)  
హిరణ్యనుడైయ “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్న లిణ్ణియ నెళ్ళక్కిణ్ణు శిలుక్కన్  
విరోధిపోయిల్ శ్రెన్దువుకర్ త్రవడివై యుడై యవన్. (మున్నమి త్యాది)  
తన్నా లేసృప్తమానజగ త్తిలే యుభ్యాన్. (హిరణ్ణియత్యాది) కాలోపలక్కి  
తనకలపదార్థజ్జై యు ముణ్డాక్కినవన్. (ఆ త్రియూరాన్) తిరువ త్రియూ  
రిలే నిట్కిటవన్. (ఎన్ శెన్నియాన్) ఎన్నెజ్జినుభ్యాన్ “తలై మేలతా  
ళిణైకళ్... నిలై పేరా నెన్నెజ్జత్తు” ఎన్నిటపడియే. F. XI.

అరు.--తోణ్ణాల్ శ్రై న్దామ్బట్టు.-(హిరణ్ణియాన్ - జగత్తుఘ్నపలక్షణమాయ  
జగత్తులేయభ్యానెన్నిటను. పేర్ క్కై. తిరువుక్తయాయ సంహృతమానతైయణ్డా  
ట్కై. F. XI.

మూ. ఆ త్రియూరాన్పుశ్చైయూర్వాన్, అణిమణియిన్

తు త్తిశేర్ నాక త్రిక్ మేల్ తుయిల్వాన్-ము త్తీ

మత్తైయావా న్నాకడల్ నజ్జుణ్డాన్దనక్కుమ్

ఇత్తైయావా నెజ్జళ్ పిరాన్.

F. L.

అర్థము.- పుశ్చై-పక్షిరాజై నగరు త్తుంతుని, ఊర్ వాన్-నడిపించువాడును, అణి-  
ధరింపఁబడిన, మణి- మణికళములను, ఇక్ - అందమైన, తు త్తి - ఫణిమనందలినుచ్చుల  
ను-శేర్-చేరియున్న, నాక త్రిక్ మేల్-అది శేషునిమీద, తుయిల్వాన్ - నిద్రించువాఁడును,  
ము త్తీ-మూఁడుఅన్నులను ప్రతిపాదించెడు, మత్తైయావాన్- వేదములయందఁబ్రతిపా  
దించుటచువాఁడును, ము - మహత్వైన, కడల్ - సముద్రమునందుఁబుట్టిన, నజ్జు - నిష  
మును, ఉణ్డాక్ తనక్కుమ్- మింగినరుద్రునికీసి, ఇత్తైయావాన్- స్వామియైనవాఁడు  
ను, ఎజ్గల్ - చునకు, పిరాన్- ఉపకారమఁడును వైన సర్వేశ్వరుడు, ఆ త్రియూరాన్-  
వాస్తవపురమైనకంచయందువసించియున్నాఁడు. F. L.

వ్యా.-తోణ్ణాల్ శ్రై తామ్బట్టు.-(ఆ త్రియూరాన్) ఇరణ్డాలుమ్  
సర్వేశ్వర నెన్న పడి. (ము త్తీ మత్తైయావాన్) మూన్ద గ్ని యై యుమ్ శొల్ల  
ప్పడానిష్ట వేదత్తాలే సమారాధ్యతయా ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్ “ము త్తి



౯౦ ఇరణ్డా నిరువన్దాది ౯౭ . పా. ఎజ్జల్, ౯౮-పా. కొణ్ణు.

మత్తెయావాక్ - ఎన్టుపాతమాకిల్ మోక్షప్రతిపాదక వేదత్తాలే ప్రతి  
పాద్యన్వేషణి. (మాకడలిత్యాది) అభిమానియాన రుద్రనుక్కుమ్  
ఈశ్వరనానవక్. ఎజ్జల్ పిరానాకైక్కాక త్తిరువ త్తియూరిలేనిన్దా.

అరు.— తొణ్ణూత్ శ్రీతామ్బట్టు.— ఇరణ్డాలుమ్. గరుడవాహనత్వమ్ శేషశా  
యిత్యమాకిల ఇరణ్డాలుమ్. అజిమణియిక్ తుత్తిశేర్ నాక త్తిశేమేల్. ఫణ్డర్దిలేఅర్పు  
కిమమణిక శైయుడైతాయ్ తిరువత్తినిలైకళ్ పోలేయరుక్కిణ తిరుమణి శేర్ న్దత్తిరువన  
న్దాత్తోనైలే. ౯౬.

మూ. ఎజ్జల్ పెరుమా నిమైయోర్ తలైమకనీ  
శైజ్జెడుమాల్ తిరుమార్పా—పాజ్గు  
పడమూక్కిలాయర వాయ్ ప్పామ్బుడై మేల్ శేర్ న్దాయ్  
కుడమూక్కిల్ కోయిలొక్కొణ్ణు. ౯౭.

అర్థము.— తిరు-ఎత్తిని, మార్పా-వక్షస్థలమునందుగలవాణ్డా, ఇమైయోర్ -  
నిత్యసూచులకు, తలైమక - అగ్రపతియును, శేమ్ - ఎత్తునైన, కణ్ - నేత్రముల గ  
లవాడును, నెడు - సర్వాధికుడును, మల్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎజ్జల్ - మాకు, పెరు  
మాక్ - స్వామియైన, నీ - నీవు, కుడమూక్కు - తిరుక్కుడందను (కుంభకోణమును),  
కోయిలొక్కొణ్ణు - సన్నిధిగాఁజేసికొని, పాజ్గు-వృద్ధిజెందియున్న, పడమ్ - ఫణులును.  
మూక్కిక్ - నాసికయుగలవాఁడును, ఆయిర వాయ్ సహస్రవనములగులవాడునైన,  
పామ్బు - తిరువనన్దాత్తోననెడు, అజైమేల్ - మెత్తయందు, శేర్ న్దాయ్ - పవ్వళించితివి.

వ్యా.— తొణ్ణూత్ శ్రీతామ్బట్టు.— (ఎజ్జల్ పెరుమానిత్యాది) ఎజ్జ  
ళ్ళుక్కు స్వామియాన పాలభ్యత్తుక్కు మేలే నిత్య మారిభోగ్యనాయ్  
శ్రుతిప్రసిద్ధమాన క శైయుడైయవనాయ్ శ్రియఃపతియానవనే! (పాజ్గి  
త్యాది) విస్తృతమాన పడజ్జ శైయుమ్ మూక్కెయముడైయనాన  
తిరువనన్దాత్తోమేలే కణ్విశేర్ న్దాయ్, తిరుక్కుడన్దైయై కోయిలొ  
క్కొణ్ణు పామ్బుడై మేల్ శేర్ న్దా యెన్దవ్వయమ్. ౯౮.

మూ. కొణ్ణువళర్ క్కుక్కుళవియాయ్ త్తాన్వళర్ న్దతు  
ఉణ్డతులకేయిముళ్ళొడుజ్జ—కొణ్ణు  
కుడమాడిక్కో-వలనాయ్ మేవి, ఎన్నెజ్జమ్  
ఇడమాకకొణ్ణువిత్తై. ౯౯.

అర్థము.— కోవలనాయ్ - గోపాలకుండై, కుడమకొణ్ణు-కుండనెత్తుకొని, అడి  
నర్తనముఁజేసి, ఎకా - నాయొక్క, నెజ్జమ్ - మనస్సును, మేవి - ఆమరి, ఇడమాక

ఫాసముగా, కొండ్ల - అట్టికరించిన, ఇతై - స్వామి, కొండ్ల - (కొండలు) ఎత్తుకొన, వశర్క్క - పెంచునటుల, కుళియాయ్ - బిడ్డయై, తాళ-తాళ, వశర్న్దను- పెరిగెను; (ఆకాలమును); ఉలకేళిను-స ప్రలాకములును, ఉళి- (గర్భము)లో పల, ఒడుల్ల- అణగునట్లు, ఉడ్డతు - ఆరగించినది. ౯౮.

వ్యా.-తొణ్ణాల్ శైట్టామ్బాట్టు- (కొండ్లిత్యాది) ఎదుత్తువశర్క్క వేణ్ణుమ్బడి కుళివియాయ్ త్రాన్వళర్ న్దతు. స్తనన్ధయాచన్దైయిలే వయిల్ శీలేవై త్తతు అడగ్గడల కేళుమ్, తనమ్మరక్షకర్ వేణ్డియిరుక్కిణి అవన్దైయిలే లోకత్తుక్కు రక్షకనానాళ. (కొండ్లిత్యాది) ఇచ్చైయనాయ్ జాలిక్కుచితమాన కూత్తైయాడి. ఎన్నెళ్ళైలే పొరున్ది యిరగ్గప్పణ్డి ఎన్నెళ్ళైక్కో-యిలాకక్కొణ్డళశ్వరనున్దై తులకేళు ముళ్ళొడుక్కోలా

అరు.-తొణ్ణాల్ శైట్టామ్బాట్టు.- ఇవలనాయ్ కుడక్కొణ్డాడి. ౯౯.

ము- ఇతైయెమ్మెరుమానరు శైన్దు, ఇమైయోర్

ముత్తైనిన్దు మొయ్ మలర్కళ తూన-అత్తైకళిల

శేవడియాన్ శెడదెడియాళ, కుళిళురువాయ్

మావడివిల్ మణ్ కొణ్డాన్దాల్.

౯౯.

అర్థము.- ఎమ్మెరుమాళ - మాకుస్వామిమైన, ఇతై - సర్వేశ్వరుఁడా!, అరుళ్ - కృపఁజేయుము, ఎమ్మ - అనిప్రాధించి, ఇమైయోర్ - దేవతలు, ముత్తైనిన్దు - పరుసగానుండు, మొయ్ - అంజమైన, మలర్కళ-పుష్పములను, తూన-సమర్పింప, అత్తై-శబ్దించుచున్న, కళిల - సూపురములుగల, శే - ఎమ్మనైన, అడియాళ - శ్రీపాదములు కలవాడును, శేవ - ఎమ్మనైన, కళి - నేత్రముగలవాడును, నెడియాళ - సర్వాధికుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, మాల్ - (దేవతలయందు) వ్యాపాహముగలవాడై, కుళిళురువాయ్- వామనరూపముగొనవలసింది, మావలి-మహాలివర్ణముండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డాళ - స్వీకరించెను. ౯౯.

వ్యా.-తొణ్ణాల్ బొన్ద తామ్బాట్టు.- (ఇతైయిత్యాది) అస్తస్వామియాన ఈశ్వరనే! అరుళెమ్మడుక్కుకేట్టవన్దాకప్పడిక్కొప్పారై వత్తైప్పారైప్పాలే “ఈశ్వరోహమ్” ఎత్తులిన కాహళగ్గళై ప్పొకట్టుదేవర్కళి పుష్పస్తావి యాశ్రయిక్క. (అత్తైకళిల శేవడియాళ) ధన్వియానిన్దు వీరక్కళిలై యుచ్చైయ శివనతిరువడికళై యుచ్చై యవళ. ఎల్లావాళగ్గళిళుక్కు ముపలక్షణమ్. (శెడదెడియాళ) సర్వేశ్వరణ్

కుఱిభరువాయ్ చెప్పి. (మావలియై మణ్ కొణ్డాన్దాల్) ఆశ్రితార్థమాక  
చ్చురుక్కిన పడివైయుడైయనాయ్ మహాబలి పక్కలిలే మణ్ కొణ్డా  
వ్యాముగ్ధు. ౯౯.

ఆరు. — తొణ్డాల్ దొన్సతామ్మట్టు. — మావడిదిలెన్దుమ్ మావలియైఎన్దుమ్ పాళి  
దిమ్, మావడివు - పెరియవడివు. ౯౯.

మూ. మాలే నెడియోనే కణ్ణనే, విణ్ణవర్ కుమ్  
మేలావియన్దు ధాయ్ క్కణ్ణియనే — మేలాయ్  
విళవిణ్ కాన్ కణ్ణినాల్ వీడ్ త్తవనే, ఎన్దున్  
అళన్దున్ దాయ్ నుడై యవన్దు. ౧౦౦.

ఇరణ్డా నిరువదాది ముగ్ దొన్దు.

పూరిత్తాల్ వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆర్థము. — మాలే-కొప్పవాడా!, నెడియోనే - ఆపరిచ్చిన్నువాడా!, కణ్ణనే -  
సర్వసిద్ధివాడా!, విణ్ణవర్ కుమ్ - నిర్ణయములకంటెను, మేలా-ఎచ్చెవవాడా!  
బయల్ - ఆశ్చర్యకరమైన, ముఖాయ్ కణ్ణియనే-తిరుత్తూయ్ మాలగలవాడా!, మేలా  
య్ - దానిపైకొక్కప్పుడుగానవలెనని, విళవిణ్ దాయ్ - కష్టతామురిసి, కణ్ణినాల్ - వత్సా  
నురునిచే. వీడ్ త్తవనే-పడ్రోసినవాడా!, యాన్దుడైయ- (నీదిషయమందు) నాకుగల,  
అన్దు - ప్రీతి, ఎన్దునళవు - కానుక. ఆన్దు - కాదు, ఆల్ - ఆశ్చర్యము! ౧౦౦.

వ్యా. — నూతామ్మట్టు — (మాలే) సర్వాధికనే! (నెడియోనే)  
అపరిచ్ఛేద్యనానవనే! (విణ్ణవరిత్యాది) నిత్యసూరికభుక్త వ్యరుకాయ్  
విశ్వరూపకమాన తిరుత్తు ధాయ్ మాలైయై యుడైయైయాయ్!  
(మేలాయ్ త్యాది) పణ్ణుకణ్ణాల్ విళవిణ్ కాన్దు విళవిణ్ వనే! (ఎన్దున్  
త్యాది) ఎన్నాశ్రయ త్రినళవన్దు ఎన్దుక్కల్ సేహమ్. ఇన్దైయకణ్ణురి  
ప్పడు త్తవేణుమ్. ౧౦౦.

ఇరణ్డా నిరువదాది వ్యాఖ్యానమ్ ముగ్ దొన్దు.

పెరియపాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆరు. — నూతామ్మట్టు. — ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

౧౦౦.

ఇరణ్డా నిరువదాది వ్యాఖ్యాన అరుక్కుమ్ ముగ్ దొన్దు.

అన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ య త్వా

పేయాత్వోరుళిచ్చయేత

మూన్దాన్తిరువన్దాది

ఈ గ్రంథము.

ఆపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్మిలై శ్రీసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పఅరుమ్మనముతోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆశపందరయ్యగారికొమారులైన

కరాలపాటి - ఆత్మోరయ్యగారిచే

రిచియింపఁబడిన

అంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

—:0:—

తర్క-తీర్థులనెదు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమాన్ శింగప్పెరుమాళ్ కొవిత్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశాధీతానేక శ్రీలోకసహాయుచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెప్పఁపట్టణము.

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీకరాజ్యుల తిరువవతారాది ౫౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

ప్రవనామసంవత్సరము.

విజయతేరిరామ్.

# శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౦౮౨వ సం. అరవ అట్టు ప్రకారము రిజిస్టరు చేసి స్థాపించబడినది.



ప్రతి నెల గా ఫారములకు తగ్గక శాశ్వతముగముద్రించి ౩ పురుషులవఱకు పేట్ర అను ౨ కాపీలును, భాగస్థులకు గా కాపీలును, ప్రోక్షకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిష్పించుచుండుటబడినది.

పేట్రకు చందా రూ. ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ. ౧౦౦, ప్రోక్షకుల చందా రూ. ౨౦౦, ముక్తముగాగానప్రతి ఇ.గ్లీసు నెలగొకవ లేది రోపల ౧౦-వ భాగముల ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ. ౨, రూ. ౧, రూ. ౦.౫ తక్కిన సవరములన్నియు చట్టప్రస్తుతమునందు జూచుకొనవచ్చును. దీని వెలకాలు.

ఈ సభ వారిచే బ్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

|                                                          |             |            |      |
|----------------------------------------------------------|-------------|------------|------|
| తెనిళ్ళికము సవ్యాఖ్యానము                                 | మేలుకాకితె. | తెనకగుడిపి | ౩ ౪  |
| భారతాది తెనిళ్ళికము సవ్యాఖ్యానము                         | డిటూ        | డిటూ       | ౦ ౫  |
| రామనరమృతము సవ్యాఖ్యానము                                  | డిటూ        | డిటూ       | ౦ ౨  |
| ఇయ్యత్తు ముతల్ తిరువ్వాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపాటికాసేతిము | డిటూ        | ౧ ౩        |      |
| డిటూ ఇరియ్యత్తురువ్వాది                                  | డిటూ        | డిటూ       | ౦ ౧౨ |
| డిటూ మూర్తి నిరువ్వాది                                   | డిటూ        | డిటూ       | ౦ ౧౧ |
| తాత్పర్యసహిత పరిశ్రమ విశిష్ట పరమ భక్తి శాస్త్రము         | అరవలిపి     |            | ౦ ౧౫ |

మట్టకాకితమునందుముద్రపబడిన సభకు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయించబడును.

ఇట్లు,

కె.రాం.పాటి - అధ్యక్షుర్యుడు

కార్యదర్శి - ధనాధికారి.

నెం. ౩౦, వెంకటాచలమునదివీధి, చెన్నైపట్టణము.



శ్రీమదేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇ య త్పా

మూ న్నా నిరు వ న్నా ది .

ఈ గ్రంథము దివ్యప్రబంధమునందు మూడవవేయియైన ఇయత్పాయంగు మూడవ ప్రబంధము. ఇది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్వేతుక భగవత్కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల పేయోహ్వారు. వీరు ముతలాహ్వారుముగ్ధులలో మూడవ వారు. మన చెన్నకట్టణమునకు సమీపమున మైలాపురియందు మణిక్రైరవమనేడు ఛావియందు ఎట్టిలదవున్నునునందు ఆవిర్భవించిన అయోనిజులు. వీరుమహాయోగులై లోకమును కొంచెమైనను గమనింపక భగవదేకనివేళిత మకస్సులై ఉన్నత్రులవలె సంచరించుచుండరిగాన వీరికి పేయోహ్వారనేడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరాది ౮౬౦౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము అల్పితి మాసము శుద్ధదశమి గురువారము శతభిషానక్షత్రమునంబవతరించిరి. వీరికి నామాంతరములు— మహదాహ్వాయులు మైలాపురాధిపులు. వీరితిరువారాధనము ఆహ్వార్య ర్కల్ నైనార్. ఆచార్యులు-నేనైముతలియారు- శిష్యులు-తిరుమట్టితైయార్లు. వీరిప్రభావముజూచి నందకాంక్షమందురు. వీరుపాడిన దివ్యతిరువతులు - తిరువల్లి క్కేటి, కావ్యీ, తిరుమలై, తిరుకెరికా, పేరుక్కై, తిరుకుడడనై, పాడకమ్, క్షీరాబ్ధి, పరమపదమ్, కడికై, తిరువణ్ణిక్కర్, క్షీరక్లమ్, తిరుక్కొట్టియూర్, అష్టభుజ మును. ఈప్రబంధవ్యాఖ్యానము ప్రసాదించిన పెరియవాచ్చాళి పిత్తై, దాని అరుం బదమును ప్రసాదించిన ఆప్పిత్తై వీరిప్రభావము ముతలవ్వాది వీరికియందు నీసభవారిచే వివరింపబడియున్నది. వీరును పాయ్లై పూదత్తాహ్వారులు తమ యోగమాహాత్మ్యముచేత (౩.౧౫౫) సంవత్సరములు భూలోకమందు సంచారముచేసి తిరుక్కొద గూరునందు పరమపదమునకు వేంచేసిరి.

తిరునక్షత్రతనియ్.

శ్లో॥ దృష్ట్యా తుష్టావ యోవిష్టుం రమయా మయలాభిషమ్ |  
మూపే రక్షోత్పలే జాతం మహదాహ్వయ మాశ్రయే॥

శ్లో॥ తుల్యతభిషగ్జాతం మయూరపురి కైరవాత్ |

మహాస్తం మహాదాఖ్యాతం వందే శ్రీనందకాంశకమ్ ||

వాల్మీకిరునామమ్.

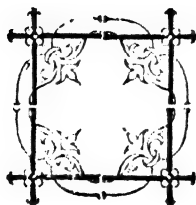
తిరుక్కణ్డే నెనునూఱుమ్ శెప్పినాన్ వాళీయే  
శిష్య విష్ణుశిష్యతయమ్ శెనిత్త వళ్ళల్వాళీయే  
మరుక్కమళుత్తుయిలై నకర్వాళ్ళవన్దోన్ వాళీయే  
మలర్క్కరియనెయతల్ తని ల్వఱ్ఱుతిలైన్ వాళీయే  
నెరుక్కిడవేయిడైకళీయిల్ నిన్దశెల్వన్ వాళీయే  
నేమిశర్దన్ వడివళ్ళకై నెళ్ళిల్ వైప్పోన్ వాళీయే  
పెరుక్కముడన్ తిరుమళిపై ప్పిరాన్ తొళుప్పోన్ వాళీయే  
శేయాళి పార్ తాళైకల్ పెరునిలత్తిళియే.

ఇష్టు,



క - ఆత్మోరయ్య,

కార్యదర్శి గనాధికారి.





శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పిల్లై లోకమజియరరుళిచ్చెయిత

మూ న్తా నిరు వ న్తా ది

త ని య న్ వ్యా ఖ్యా న మ్.

అవతారికై. — పరభక్తిపరజ్ఞాన పరమభక్తికళైయుడైయ  
రాయ్, అత్తాలే భగవత్పాక్షాత్కార చైయుడైయరాయ్, తదేకానుభ  
వపరరాయ్, “జ్ఞానతృప్తస్యయోగినః” ఎన్నువ్వుడితదేకభావకరాయ్,  
లోకయాత్రైయిల్ కణ్ వైయాతే అతాకికరాయ్ వర్తిక్కిఱ ముతలా  
హ్ వార్ కళిల్ \*మూడమూమయిలైయిలే అవతరిత్తు “మహావాహ్వా  
యర్” ఎన్నువ్వుడి నిరతిశయప్రేమచై యుడైయరాయ్, అత్తాలే,  
“తిరుక్కణ్ణే” ఎన్నురై త్తవేయాహ్ వార్ తిరువడికళిల్ నిరన్తరానుస  
ధానచై విధిక్కిఱతు ఇతిల్.

కురుకై కావలప్ప నరుళిచ్చెయిత తనియన్.

శీరారుమ్మూడ త్తిరుక్కోవలూరతనున్

కారార్ కరుముకిలై క్కాణప్పక్క — ఓరా

త్తిరుక్కణ్ణే నెన్దురై త్తశీరాన్ కళిలే

ఉరైక్కణ్ణాయ్ నెన్దైయుకన్దు.

అన్య — నెన్దైశీర్ ఆరుమ్ మాడవ తిరుక్కోవలూర్ ఆరుయల్ (5) కార్ ఆర్ కరు  
ముకిలై కాణ (10) త్తిక్క. ఓరా తిరుక్కణ్ణేవన్దు (15) ఉరై త్తశీరాన్ కళిల్ ఉకన్దు  
ఉరైక్కణ్ణాయ్. (20)

అర్థము. — మనసా! సంపద్యక్తమైనమట్టపములుకల తిరుక్కోవలూరనెడుదివ్య  
దేశమునందు (5) జలము చే నిండి నల్లనై నమేళములవంటి వర్ణముగల సర్వేశ్వరుని  
నేపించ (10) యత్నించి విచారించి తిరుక్కణ్ణేనని (15) ఆరంభించిన మాడవతిరువదాదిని  
పరబ్రహ్మదీపకల్యాణగుణ పూర్ణులై నవేయాహ్వాన్ తిరునడిని సంతోషించి అను  
సంధించుమా. (20)



౪ ఇయత్వా, మూన్తా నిరువదాని తనియ వ్యాఖ్యానమ్.

వ్యా.— (శీరారుమ్ మాడ త్తిరుక్కోవలూరతనుల్) \*శీరేలు మత్తెయూరర్ నిత్తెన్దశెల్వ త్తిరుక్కోవలూరాన్తె యాలే శ్రీమత్తాయ్, ఆవర్కళుక్కు ప్పాన్తాక వనిక్కుప్పడి యానమాడబ్బళై యుమున్తెత్తాయ్, అత్తాలే తదేకనిరూపణీయముమూయిరుక్కిఱ తిరుక్కోవలూరెన్దపడి, కోవల్ వర్తిక్కైయాలే అతువే నిరూపకమానదేశమ్. (హిర్) \*తానుకన్దపూర్. పిన్బళ్ళార్కు మూశ్రయణీయనాకైక్కాక కృష్ణగుణచేష్టితద్దశ్లామ్తోడన్ “నీయుమ్ తిరుమకళుమ్ నిన్దాయాల్” ఇత్యాదిప్పడియే వర్తిక్కిఱదేశమ్.

(అతనుల్) ఇప్పడి విలక్షణసూన దేశపుక్కుళ్ళే విలక్షణరాలే అన్దెరిత్త \*భానమ్మడర్ విళక్కు-కళాలే పుఱవిరుళుమ్ \*ఇతయ త్తిరుళుమ్ పోనవాణే, (కారార్ కరుముకిలైక్కాణపుక్కు-) \* మత్తై ముకిలే పోల్వానానవవనై. \* పోలిన్దిరున్దకార్వానిన్దడియే కన్దనుభవిక్కుళ్ళుక్కు. పుఱమత్తైక్కొన్దుణ్ణినార్కు-డిళ్ళుమ్ మత్తై ముకిలాయిరుక్కిఱపడి. (కాణపుక్కు-) అన్బుకూరుమ్బడిమానతామ్ అనుభవిక్కుళ్ళుక్కు.

(అతనుట్కూరార్ కరుముకిల్) \* కుఱున్దుడియుల్ ముకిల్ పోలే కృపాపక్షియాన మేళుమితే. (కారార్ కరుముకిలై) వన్దుకపలాహకమ్బాలే మేళుకాన్తియాయురుక్కై. కాళమేళుమన్దిక్కే వన్దుకపలాహక చర్బనత్తాలే ఒరునివేశనత్తిలే ఒళున్దపుక్కు మూర్తైయొళియమదోరెన్ద ఆరాయుమిడన్దు ఎఱ్ఱమామ్. ఏవంవిధనాన వవనై \*నెన్దొన్నుముట్కన్దాలే కాణప్పక్కు. (ఒరా) తిరువుళ్ళత్తిలే అవ్వనుభవమ్ విశేషమామ్బడి ఒర్న్దు-అనుసన్ధిత్తు - మననమేషణి.

ఇయత్పా మూన్తా నిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్. ౫

(తిరుక్కణ్డే నెఱ్ఱురై త్త) అవ్వనుభవజనిత ప్రీతియాలే తామ్ సా  
తూత్కరి త్తపడియై “తిరుక్కణ్డే” ఎఱ్ఱు లొడగ్గి పిన్బుళ్ళారుక్కుమ్  
ప్రసిద్ధమాక సరుళిచ్చెయ్ త. (శీరాన్ కళలే) ఇప్పడి శ్రీమానై యను  
భవిత శ్రీయైయునై యరాన శ్రీమానునై య శ్రీపాదగళే. “మామల  
రాల్ తన్నొడుమాయనై క్కణ్డమైకాట్టుమ్ తమిళ్ త్తలై వ్కపాన్నడి”  
ఎన్నక్కడవలితే. (ఉరైక్కణ్డాయ్ నెఱ్ఱేయుకన్దు) అవర్ “తిరుక్క-  
ణ్డే” ఎఱ్ఱనుభవిత్రాత్పొలే నీయుమవర్ తిరువడికళై వాక్కాలే  
అనుసన్ధిక్కప్పార్. \*యన్దిమనసాధ్యాయతి తద్వాచావదతియితే.

(నెఱ్ఱేయుకన్దు) ఇప్పడి తదియశేషత్వత్తుక్కు త్తకున్దనెఱ్ఱే!  
అనుసన్ధిక్కు-మిడ త్తిల్ పార్వత్తుడనేయనుసన్ధిత్తు. “ఉకన్దుపణిశెయ్ తు”  
ఎన్నుమాప్పొలే. “తనిమాన్దైయవ త్తడియవర్ క్కినినామాళాక  
వేయిన్దైయున్దొల్” ఎన్దొరితే. “శీరాన్” ఎఱ్ఱు భగవత్సతాత్కార  
హేతువాన జ్ఞానభక్త్యాదిగుణజ్ఞులై యునై యవరెన్నవుమామ్.

ఇత్తాల్ భగవత్సతాత్కారమునైయరాయ్ అన్దైసంసారికభు  
మనుభవిక్కున్బుడి స్వసూక్తిముఖేనప్రకాశిప్పిక్కు-మవర్ కళానశ్రీమా  
న్దల్ తిరువడికల్ నిత్యానుసన్ధేయ మెన్ద తాయిత్తు.

మూన్తా నిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముత్ శ్రీల్.

పిళ్ళైక్కొమ్ తీయర్ తిరువడికళేనగమ్





శ్రీరస్తు.

ఆథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరు సూనార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిలై ప్పయరుళిచ్చెనాళ

మూన్టా నిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— ఉభయవిభూతియు క్తిసన్త సుసన్ధితార్ ముత  
లాథ్వార్. అతుక్కు వాచకశబ్దమ్ నారాయణశబ్దమన్దార్ నడువిలా  
థ్వార్. అతుక్కు శ్రీశబ్దమ్ కూట్టిక్కొళ్ళ వేణు మన్గిటారివ్వాథ్వార్.  
జ్ఞాన తైచ్చొల్లుకిఱతు వైయన్దకళి. జ్ఞానవిపాకై యాన భక్తియైచ్చొల్లు  
కిఱతు అన్నేతకళి. భక్తియూ లేసాత్మాత్కరి త్తపడి శొల్లకిఱు ఇలిల్.

అరుప్పవరక్కమ్ — ప్రవేశే, ప్రతిపాస్యవిశేషతారే ఒరుసద్గతియువ ప్రబ  
ధకరక్కల్ స్వభావతారే ఒరుసద్గతియువ ఆకవిరణ్డూ.

మూ. తిరుక్కణ్డోక పొన్నేనికణ్డోక, తిక్కలుమ్

అరుక్క నణినిఱము జ్కణ్డోక—శెరుక్కి శరము

పొన్నాభికణ్డోక పురిశద్గజ్కణ్డోక

ఎన్నాభివణ్ణనాబ్బి లిమ్మ.

౧.

అగ్య.—ఎన్ ఆభివణ్ణక పాల్ ఇమ్మ తిరు కణ్డేన్ (5) పాన్ మేని కణ్డేన్ తిక్కలుమ్  
అరుక్కన్ (10) ఆడి సఱమువ కణ్డేన్. శెరు కిళయమ్ (15) పాన్ ఆభి కణ్డేన్. పురి  
కజ్జ (20) ఆమ్ కై కణ్డేన్. (23)

అర్థము.—వాకుస్సాన్నియై సముద్రమువంటివర్ణ సుగలసర్వేశ్వరునియం దిప్పుడు  
పెరియపిరాట్టిని నేవించిలి. (౫) స్పృహలేయమైనతిరు మేనుడు నేవించిలి. ప్రకాశం  
చుడున్న సూర్యునివరి (౧౦) దేవీప్య మానమైనరూపమును నేవించిలి. యుగ్ధమందు  
వృద్ధిపొందిగిండునైన (౧౫) సుదర్శనమును నేవించిలి. స్నేహముగల శ్రీపాచ్చ  
జన్మమును (౨౦) రసోహరమైన శ్రీహస్తమునందు నేవించిలి. (౨౩)

గ్రంథం. ముత్యావృత్తి. (తిరుక్కణ్డే) ధర్మవృత్తికణ్డే. (పాస్తేనికణ్డే) అపభిరుక్కుమాసనబ్ధకణ్డే. (తిరుమరుక్కణ్డేనితి ముబ్ధకణ్డే) ఇరువరుమ్ శేర్ న్దశేర్ ర్తియాలే యిళవెయ్యిల్ కలన్దాటోప్పే లేయిరుక్కిటపడి. (శేరుక్కిళరుమ్ పాన్నాభీకణ్డే) అస్థానేభయశజ్జె పణ్ణి 'వడివాయ్ నిన్వలమార్పినిల్ వాల్ కిన్ద మన్దై యుమ్మల్లాణ్డ వడివార్ శోలివలన్దై యుమ్ శుడ రాభీయుమ్మల్లాణ్డ' ఎగ్గిటపడియే తిరువా త్తయైక్కణ్డే. (పురిశబ్దజ్జెక్కణ్డే) 'ప్రాజ్ఞలింగప్రహ్లామాసీనమ్' ఎగ్గిటపడియే. (ఎన్నాభీవణ్ణనాల్లిన్దు) కడల్ పోలే శ్రమవారమాసవడి వైయెనక్కుక్కాట్టి నపన్నక్కలిలే. (తిరుక్కణ్డే. పాస్తేనికణ్డే) ప్రభైక్కాశ్రయబ్ధకణ్డే. (తిరుమరుక్కణ్డేనితి ముబ్ధకణ్డే) ఇరువ రుబ్ధలన్దకలవియాలే పిటన్దసముదాయశోళై, (ఎన్నాభీవణ్ణనాల్లి) కడలిలేయితే పిరాట్టియుమ్ ముళియుమ్మల్లాణ్డ రత్నబ్ధకల్లామ్ పిటప్పతు. (ఇన్దు) అవ్ కాట్టక్కణ్డవిన్దు. ఇవర్ కన్ పురుష కారమాక క్కుడుక క్కుణ్డవిన్దెన్న ప్రమామ్.

అరు. ముత్యావృత్తి. (ఇళవెయ్యిల్.) బాలాదివ్యసజ్జయ ఆహ్రియతా య ప్రకాశింజ నిజమాన్ద్రపుకరైక్కణ్డే. శేరుదిలేయన్దిత్తిలే, తిరుక్కిట. పెరి యాట్నొరైప్పేలే తామబ్ధకణ్డోపెన్దిటార్. (అస్థానేయత్యాది) పురిశబ్దమ్ పురికై ఒమన్దుకల్. ఆభీవణ్ణన్, స్వభావవరమ్ ఇరణ్డాన్దాత్పరమ్.

ఇష్టేకకరణం నేర్పిటప్పమయానటులే  
 పాన్ తోయవరై మార్పిటూన్ద్రాయ్—అస్తు  
 తిరుక్కణ్డొకొణ్డొతిరుమాలే, ఉన్దై ౨  
 మరుక్కణ్డొకొణ్డొనమ్.

అన్య. పాన్ తోయ వరై మార్పిల్ పూ (5) తుటాయ అస్తు తిరు కణ్డొకొణ్డొ తిరుమాలే! (10) ఎన్ మనమ్ మరు ఉన్దై కణ్డొకొణ్డొ (15) ఇష్టే, కరణం కణ్డేన్ పిట్ పిటప్పమ్ (20) యన్ అటులేన్.

తా మూలము న్నిరుపన్దాది, 3-పా, మనస్తత్త్వశాస్త్రము.

అర్థము — శ్రీ దేవి నిత్యవాసము చేయునట్టిదియు పర్యవసానమునందును నై  
 నవత్వస్థలమునందు శుందరమైన (గీ) తిరుత్తుమయిమాలగలవాడనును ఆసముద్రమున  
 కాలమునందు శ్రీదేవిచే గనిపెట్టబడిన శ్రీయఃపతి! (గం) వాడునలు అమరియుండి  
 దేవరవారికితెలిసి కొనెను. (గృ) ఇప్పుడే తిరువడిని నేపించితిని. వృద్ధిబొంది జన్మ  
 మలను (అం) నేను నశించితిని. ౩.

వ్యా.—ఇరణ్డామృట్టు.—(ఇష్టేయిత్యాది) కై జగద్రమే యాత్రై  
 యామృడి యాయీత్తు. ( ఏభ్యైతప్సమ్యానఱు త్రేక ) ప్రతిబద్ధకమ్  
 పోయీత్ శ్రేష్ఠ తోత్తుమృడియాయీత్తు. (పాన్తోయిత్యాది) “పశ్యతాం  
 సర్వదేవానాం యయావత్ స్థలహరేః” ఎన్లు పిరాట్టితానే యాశై  
 ప్పట్టువన్లుమృడియాన మార్వపడై త్త శ్రియఃపతియై. (ఉన్నేయ  
 త్యాది) ఒరుప్రయోజన పైకొక్క పోకై యన్తిక్కే ఉకపక్కలిలే  
 మరువిత్ శ్రేష్ఠనన్సు. ౩.

అను.— ఇరణ్డామృట్టు.— (పాన్తోయవరై మార్వ) పొన్నెన్లు శ్రీమక్కుప్పేరా  
 కై యాలే పిరాట్టితోయన్లు మార్వెన్నతల్; పాకాపొన్లు వాధరణ్డల్ తోయన్లు మార్వ  
 న్నుతల్. అన్లు-అమృతమధన సమయ త్తిలే. మరుక్కణ్డు-ముఖచ్చార్, మరువిత్ శ్రేష్ఠపడి.

మనస్తత్త్వశాస్త్ర మూకడల్ నీరుశ్శాస్త్ర, మలరాల్

తనస్తత్త్వశాస్త్ర తన్దురాయ్ మార్వశాస్త్ర—శివత్తు

చెరునరుకచ్చెన్లు కన్దురై శ్రేష్ఠతవన్లు

వరునరుకమ్ తీర్క్కుమ్ మరున్లు.

3.

అన్య.—మూకడల్ నీర్ ఉశ్శాన్ మలరాల్ (5) తనస్తత్త్వశాస్త్ర తన్దురాయ్  
 మార్వశాస్త్ర (10) కెరున్ త్త ఉక శివత్తుశ్రేష్ఠ మూకడల్ (15) శ్రేష్ఠతవన్లు వరున్ సరకమ్  
 (20) తీర్క్కుమ్ మరున్లు. మనస్తత్త్వశాస్త్ర. (23)

అర్థము.— మహాదేవిని జలమందు పవ్వరించుచుండగాను, కమలమునందున  
 రించిన శ్రీదేవి (గీ) ప్రకమలయం దుండువాడనును, శివశ్రేష్ఠతవన్లునకులను  
 వత్వస్థలమునందు గలవాడనును, (గం) శక్తిభలు నశించునటుల గోపించి చలపి  
 సుతోపించిన వాడును, (గృ) పరిపూర్ణమైన సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాడును,  
 వచ్చెడినరుకమును (అం) తీర్చెడి దివ్యావగమనైన శ్రీమన్నారాయణుడు వాడునను  
 నందువాసముజేయుచున్నాడు. (౨౩) 3.

మూర్త్యాన్ని నిర్మించుట, ౪-పా, మరుద్దమ

వ్యా.— అవ. — మూర్త్యాన్ని నిర్మించుట. — (మరుద్దమ) కీర్తి  
వరుడై యమనస్సు అజ్ఞమరువివసడి శొల్లిబిబ్బు. అవనివరుడై యమనస్సు  
యల్లతటియాతపడి శొల్లికిటిలిలిల్.

(మరుద్దమనిర్మాణ) ఆశ్రితరక్షణత్వకాక తిరుప్పావైడలి  
లేకడన్దు, అవ్వోపాతి పెరియపిరాట్టియార్ తిరుములై తడవైయుమ్  
ఒరుస్థానమాక వుడైయనాయ్, తణ్డుథాయ్ మార్వనాయ్, శివత్తిలే  
శెరుసరానవర్కళ \* మణ్డుమ్బడిశెల్లు. ఆశ్రితవిరోధికళ పోకప్పేల్లో  
మెన్డుకన్దు, అత్తాలే శ్రమహరమానవడివై యుడైయనాయ్ అనుభవిత  
ల్లతు విదాతనరకల్లై క్కడక్కైక్కు భేషజమానవణ్. (మరుద్దమ) 3.

అరు — మూర్త్యాన్ని నిర్మించుట. — శెరుస రుక-శక్రుక్కళో మడియ. 3.

మరుద్దమ పారుభు మముతముమ్ తానే

తిరుద్దియ శెణ్ణా లాళ్లే-పారుద్దియ

నిస్తులక ముణ్డుమిట్టన్దు నీరేల్లు మూవడియాల

అస్తులకన్దాయోనడి.

౪.

అన్య. — తిరుద్దియ శెమ్కణ్ మాల్ అణ్ణే పారుద్దియ నిస్తు ఉలకమ్ ఉణ్డు  
ఉమిట్టన్దు నీర్ ఏల్లు మూవడియాల అస్తు ఉలకమ్ తాయోన్ అడితానే (15) మరు  
ద్దమ పారుభుమ్ అమరముమ్. (13)

అర్థము. — నిశ్చయమును పెలిపెడు ఎట్టవైన శ్రేణులుగలనశ్వేంద్రుండు అణగ  
ద్రుక్షణముండు అమరియున్న మనస్సుగలవాడైయుండి లోకములను అదగించి పెరువల  
క్రక్కి దానవలనునులట్టి మాడడుగులచేత అప్పుడు లోకములనుకొలిచిన వానియొక్క  
శ్రీపాదమే (౧౫) కౌవధము; ధనము; అమృతము. (౧౬) ౪.

వ్యా.— నాలామూర్త్యాన్ని నిర్మించుట. — (మరుద్దమనిర్మాణ) మరుద్దమనిర్మాణ  
నిరసనమాత్రమై శొల్లిబిబ్బు పారుభెన్దు ఉపాయమాక్కి అముతమెన్దు  
ఉపేయమెన్దు. మరుద్దమ ఉపాయమాక్కి పారుభు మముతమున్దా  
నేయెన్దు ఉపాయ త్తిలిరణ్డవత్తైయై చొల్లికిటితెన్దుమామ్. (తిరుద్దియ

\* మణ్డుమ్బడి - శక్తిమణులు.

ఇద్దఱ్ మూల్) ఇవనీశ్వర నెన్ఱు తీయలామ్మడి తిరున్దిచ్చివన్దకన్ఱై యుడై య నాన సర్వేశ్వరక. (తిరున్దియ) ఇవ్వాత్తాక్కో తిరున్దావిట్టాల్ ఇవన్ఱై త్తిరు త్తప్పారాతే ఇవన్ఱుక్కిడాక త్తన్నై తిరు త్తిక్కొన్ఱిడుక్కుమ్ సర్వేశ్వర నెన్ఱు వుమామ్ (ఆళ్లైపారున్దియ) తీయఃపలివన్ద నీరేత్కితా నెన్ఱు కూశ వేణ్ణాశపడి ఇరప్పిలే పారున్దినిన్ఱు లోక వైనీరేన్ఱు, లోక వై వయిల్ శీలేవైత్తుక్కాత్తు. వెలినాదుకాణ ఉమిన్ఱు, నీరేన్ఱులోక వై మూపడియాలే అళన్దవన్ద య తిరువడి మరున్ద మ్మెరుభుమహిత మున్దానే.

౪.

అరు.— నాలామ్మన్ఱు.— పాయ భుపాయమానపాతు, మరున్దైత్తు అనిన్దసివ్వు త్తిక్కొన్ఱైయారే ఇన్ద్రప్రాప్తిక్కుపాయ మెన్దపడి. (తిరున్దియ) కన్ఱుక్కాకల్ అవను క్కాకల్ విశేషుడు.

౪.

అడివల్లన్తామరై యన్ఱులకన్తాయోక

పడివల్లమ్ పామ్మడల్ నీర్వల్లమ్—ముడివల్లమ్

ఓరాట్రివెయ్యో నొలియుమన్ఱెన్ఱై

ఆరాట్రికొన్ఱా అమ్మకు.

౫.

అన్య — అన్ఱు ఉలకమ్ తాయాన్ అడివల్లమ్ తామరై. (5) పడివల్లమ్ పార్ కడర్ నీర్వల్లమ్. (10) ముడివల్లమ్ ఓర్ ఆట్రి వెయ్యాన్. ఓలియుమ్ అంకితుఅన్ఱై (16) ఆర్ ఆట్రికొన్ఱామ్మ అమ్మకు. (19)

అర్థము.— మహాబలిమూడదుగురిచ్చినప్పుడు లోకమాలను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాదములపూజము తామరసపుష్పమువలెనుండెను. (5) తిరుమనయొక్క కాన్ది భూమిని ఉట్టుయొండెడి సముద్ర జలమువలెనుండెను. (౧౦) కిరీట కాన్ది ఏక చక్రరథముగల సూర్యునివలెనుండెను. స్వామిలేజస్సును సూర్యునివలె నుండెనకదా. (౧౬) శాం దర్యముతోనిండిన చక్రాయుగమునుగరించినవానియొక్క అందముండెను (౧౯) ౫.

వ్యా.— అన.— విన్దామ్బాట్టు.— (అడివల్లమ్) తిరువులకళన్దరుళిన పడిత్రన్తులమానవాతే అతుక్కుర్తోన్ఱు అవనన్ఱై యనుభవిక్కితార్.

( అడివల్లన్తామరై ) తిరువడికళుడైయనిటమ్ తామరై. (అన్ఱి త్యాది ) లోక వై యదగ్గలుమళన్దకొన్ఱవన్దయ నిటమ్ పార్

మూన్టా నిరువన్దాది, ౬-పా, అభిక్షణ్ణే, ౭-పా. కథల్. ౧౧

శూన్దకడలిక నిజమ్. వెళుప్పుప్పేళుకివిడమాకిల్ తిరుప్పావ్విడ  
లినుడై యనిజమ్. (ముడియిల్వొని) తిరువభిషేక త్తినుడైయనిజమ్ అది  
త్యక. (ఓలియుమంతిన్దేళిల్వొని) కైయిలేతిరువాళిపిడిత్తల్ వేటారు  
వాళరణమ్ శా త్తవేణ్ణాతిరుక్కిఱవనుడై యవళుకు అడివణ్ణన్తామరై. ౫.

అరు.— విద్యామ్బట్టు.— (ఓలియుమంతిన్దేళి) అభిరణోదైయాల్ వప్పళేజ  
శున్ద వున్ద వాదిత్యునుడైయ లేజశున్దాళే యన్దోన్దొవడి. ఇళుక్రియాపదమ్. ౫.

అభిక్షణ్ణేయ్యాళియా త్కాళినిర్వణ్ణమ్  
అభిక్షణ్ణేయ్ణొక్కడ త్తల్—అభిక్షణ్ణే  
అత్తై నీరేదోన్దొక్కలర్ మేళోకాల్ కళువ  
క్కణ్ణే నీర్ కాన్దొక్కల్.

౬.

అన్వ.— అభియాన్కు అభిసేర్ వణ్ణమ్ అభిక్షణ్ణే. అన్వయకడ త్తల్ అభిక్షణ్ణే.  
(5). అన్వై నీరేదోన్దొక్కలర్ అల్లెలొన్ కాల్ కళువ కణ్ణే నీర్ కాన్దొక్కల్ అభి  
క్షణ్ణే (15)

అర్థము. చక్రాయుగముగల సర్వేశ్వరునికి సముద్రజలముపండిరూపము అంద  
ముకదా. (బ్రహ్మజలమునామిందులు అందముకదా. (౫) శున్దరమైన శ్రీహస్తమునందు  
దానజలమునుబట్టి నారికి మహాసముద్రసంబ్రహ్మ శ్రీ పాదమును కడగగ గడ్దాజలమును  
ప్రవహింపఁజేసినతిరువడి మహాహరమైనది కదా. (౧౫)

౬.

వ్యా.— అతామ్బట్టు.— (అభిక్షణ్ణే) (అభిక్షణ్ణే) సర్వేశ్వర  
నుక్కు క్కడలినిరున్దై య నిజమ్ వెలుమనేనిజమాకుమళేయో? అభి  
క్షణ్ణో? ఇన్ని అముడై యవర్కు వేటారు ఒప్పనై వేలుమో? (అభిక్షణ్ణే) (అభిక్షణ్ణే)  
త్తలభిక్షణ్ణే) శెయలో అభిక్షణ్ణే కే- యిరుక్కిఱు. (అభిక్షణ్ణే) తిరు  
వడితా గడ్డై క్కుక్కారణమెన్దు వావనమానువళేయో? (అభిక్షణ్ణే)  
అరువుమవనుక్కళిన్దో.

౬.

కథల్ తొలుతుమ్ వానెళ్ళై శార్క్కడల్ నీర్ వేల్

పాళిలళన్ద పుళ్ళూర్ తిచ్చెన్దో—నిభిలళన్ద



మెణ్ణిఱ్ఱరియానై యెప్పొరుట్టుమ్ శేయానై

నణ్ణిఱ్ఱరియానై నామ్.

౭.

అన్య.—నెఱ్ఱే! కార్ కడల్ కీర్ వేలై పొడిల్ ఆశస్త పుళ్ళూర్ శెల్వన్ (8) ఎఱ్ఱే ఆశస్త ఎణ్ణిఱ్ఱుమ్ ఆరియానై ఎప్పొరుట్టుమ్ శేయానై (14) నణ్ణిఱ్ఱు ఆరి యానై కళల్ నామ్ తొళుతుమ్ వా. (20)

అర్థము.— ఓమనసా! నల్లనైన సముద్రజలమునకు నెల్లయైన భూమిని గొలిచిన వాఁడును, గరుడవాహనారూఢుండును, క్రియశీలియును, (౮) సోపర్వమును పరిచ్చే దించి గలుచుటకుఁ గూడనలవి కానివాఁడును, ఎల్లవస్తువులకును దూరమైయుండువాఁడును (౧౪) ఆనాఁగిలు) సమీపించుటకు దుష్టభుండునైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదలను మన మాశ్రయించెదము రమ్మ. (౨౦)

౭.

వ్యా.—అవ.—ఏటొమ్మాట్టు.—అఱికిప్పడి కుతైవత్తొన్ము నాముమిప్పడి యనుభవిప్పొ మెఱ్ఱు తిరుపుళ్ళనై యఱ్ఱేక్కితార్.

(కార్ కడలి త్యాది) కడల్ శూన్యస్థభూమియై యశస్త, పుళ్ళూర్ తి, అత్తలే శ్రీమానాయ్. (ఎఱ్ఱలిత్యాది) ఎఱ్ఱలై యశస్త మనోరథిక్క వొణ్ణారవనై. (ఎప్పొరుట్టుమ్ శేయానై) ఎణ్ణిఱ్ఱరుకు క్కుమ్ దూరస్థనాయుళ్ళనై. (నణ్ణిఱ్ఱరియానై) స్వయత్తత్తలే కాణ్బార్ క్కుక్కిట్టవరియనానవనై. (నామ్ కళల్ తొళుతుమ్ వానెఱ్ఱే) అవన్ కాట్టక్కాణవిరుక్కిటనామ్ తిరువడికళై త్తొళువొమ్ పోకు. ౭.

అరు.— ఏటొమ్మాట్టు.— కనునై యురైయకడల్లరైయారే శూన్యస్థ భూమి. పొడిల్-భూమి. వేలై-కరై. ఆశస్త-అత్తలేప్పొచ్చేరితు

నామమ్ పలశొల్లి నారాయణావెఱ్ఱు

నామజ్జైయారే తొళుతున న్నెఱ్ఱే—వామరువి

మణ్ణులక ముణ్ణుమిఱ్ఱన్దు వణ్ణనైయు న్నణ్ణునాయ్

క్కణ్ణనైయే కాణ్ణ నభిన్.

౮.

అన్య.— శర్ నెఱ్ఱే! పలనామమ్ నారాయణావెఱ్ఱు శొల్లి (5) నామ్ అమ్ తైయారే తొళుతుమ్. మరదివా. (10) మణ్ణులకమ్ ఉణ్ణు ఉమిఱ్ఱన్దు కణ్ణు అత్తై యామ్ తొళుతుమ్ కాణ్ణనైయే నమ్ కణ్ణ కాణ్ణ. (20)

అర్థము— మంచిమనసా! అనేక తిరునామములను నారాయణాయనెడి తిరునామమును అనుసంధించి(౫) మనముమంచిహస్తములతో సేవించెదము. అమరిరమ్ము.(౧౦) భూమి మొదలగులోకములను ఆరగించి వెలువల గ్రక్కినవాడును ఈమైవల ర్భూంకరించునన్న చల్లనైనతిరుక్కుటాయమాంబలవాడునైన కృష్ణునే మనసేత్రములు సేవించును. (౨౦)

౮.

వ్యా-అన.—ఎట్టామూబ్బట్టు—(నామమ్) ఎల్లావిన్ది)యజ్జళుమ్అన నైయనుసస్థిక్క వేణుమెన్జితార్.

( నామమ్మలశొల్లి ) కార్యబుద్ధ్యాశొల్లుకితారాకిలితే యొస్తై చొల్లువతు. ఎల్లాతిరునామజ్జళై యుమ్శొల్లి. ( నారాయణావెట్టు ) అసాధారణమాన నామమ్మైచొల్లి. ( కైయాలతోటాతునన్నెత్తై ) ఎల్లావిన్ది)యజ్జళుక్కుమడినియితే. (మణ్ణిత్యాది) ప్రళయమ్ వరుమెత్తెట్కు వేళోలి వయిల్ శేలేవైన్దు వెలినాడుకాణవుమిచ్చన్దు భోగ్యభూత నాయ్ సులభనాన కృష్ణునైయే విరుమ్బి \*కాణవేణుజ్జాల్. ౮.

కణ్ణజ్కుమలమ్ కమలమేకై తలముమ్

మణ్ణశన్దపాతముమ్ మల్లవైయే—ఎణ్ణిల్

కరుమాముకిల్వణ్ణన్ కార్క్కడల్నీర్వణ్ణన్

తిరుమామణివణ్ణన్ శేళు.

౯.

అర్థము.—కరుమా ముకిల్వణ్ణన్ కార్ కడల్నీర్వణ్ణన్ తిరు మామణివణ్ణన్ శేళు ఎణ్ణిల్ కణ్ణమ్ కమలమ్. (12) కైతలముమ్ కమలమే. మల్లదు మణ్ అశ్వపాతముమ్ అత్తయే. (19)

అర్థము.—నల్లనైన గొప్పమేళుమువలె శ్రమహరమైనస్వభావముగలవాడును, నీలమైన సమాద్రపు జలమువలె అపరిచ్ఛిన్నమైన రూపముగలవాడును శుద్ధరమైన వెల పొదుగైనరత్నమువలెచల్లనైన రూపముగలవాడునునైన శ్రయఃపరియొక్క కాన్తిగల తిరుమేళును ధ్యానించినయెడల సేత్రములును తామరపద్మములవలెనున్నవి. (౧౨) తిరుచేకులును తామరపద్మములవలెనున్నవి. మణియుభూమిని గొలిచిన వాని పాదములును అట్లేయున్నవి. (౧౪)

౯.

వ్యా.— ఒప్పుతామ్బట్టు.—(కణ్ణమ్) (కరుమాముకిల్ వణ్ణన్ కార్క్కడల్ నీర్వవణ్ణన్ తిరుమామణివణ్ణన్ నేశెణ్ణిల్) శ్రమహరమాయ్ కణ్ణక్కడణ్ణా తే తిరణ్ణుకుళిర్ నిరున్దవనుడై ము పక్కుకై యెణ్ణిల్. (కణ్ణబ్బుమలబ్బుమలమే కై త్తలముమ్ మణ్ణశన్ద పాతముమ్ మగ్గవైయే) కాదుమోడుమాన భూమియైయ శన్దతువుమ్ పూవై కొణ్డే.

తేశు నిటలు నిరుపు మురువముమ్

మాశిల్ కుడిప్పిటప్పుమ్ మగ్గవైయమ్—పేశిల్

పలమ్మరిన్దవాన్ శబ్దజ్జొణ్డాన్ పేరోత

పలమ్మరిన్దు శెత్తడైయమ్ నన్దు.

౧౦.

అశ్వ.— పలవపురిన్ద వార్ శబ్దమకొణ్డాన్ శేర్ ఓత నన్దు పేశిల్ (7) తేశుమ్ తిరుమల తిరువుమ్ ఉరువముమ్ మాశుఇల్ కుడిప్పిటప్పుమ్ మగ్గవైయమ్ పలవపురిన్దు శెత్తడైయమ్. (17)

అర్థము.— దక్షిణావర్తముగల తెల్లనైన శబ్దమును గరిందినవానయొక్క తిరునామముల ననుసర్థించి దాని ఫలమును పర్చించు ( ౭ ) తేజస్సును వీర్యమును సంపన్నును సౌందర్యమును గోపములేని పంశమందుబుట్టుటయు తక్కినవన్నియు (తమకు) మంచినిగోరి ఎచ్చిచేరును. (౧౪)

౧౦.

వ్యా.—అప.—పత్తామ్బట్టు.—(తేశుమ్) అజ్గుళ్ళపక్కుకే పేశిప్పొమ్ త్తనైయో; నమక్కుమ్ శిలపేటుకళో వేణ్డావోవెన్నిల్; నామవనుడైయ తిరునామబ్బళై చ్చొల్ల ఉపక్రమిక్క ఎల్లసమ్మత్తుక భుమ్ తణ్ణభుడైయస్వ రూపమ్పెరుకైక్కాకత్తానే నన్దడైయమెన్ని అతు.

( తేశుమ్ ) మతిప్పుమ్. (తిటలుమ్) పరాభిగవనసామభక్త్యముమ్. (తిరువుమ్) ఐశ్వర్యముమ్. (ఉరువముమ్) పడిపక్కుమ్. (మాశిల్ కుడిప్పిటప్పుమ్) కుగ్గమగ్గ మగ్గ పిఱప్పుమ్. (మగ్గవైయమ్ నన్దు) అనుక్త మానవైయమ్ ఇవైయెల్లామాననన్దు. (పేశిల్) తిరునామమ్ కొన్నుతుక్కు ఫలమ్ పేశిప్పొకాతు; ప్రయోజన త్తిలేపేశిల్. (పలమ్మరిన్ద

విత్యాది) సర్వేశ్వరసుడై య తిరునామత్తై చొచ్చల్ల. (నలమ్మరిన్దు శెన్దై యుమ్) ఇన్సమ్మ తైల్లామ్ తన్ పేతాక చ్చెన్దై యుమ్. ౧౦.

అరు.— పతామ్మట్టు.— శస్త్రి - క్రిచ్చొన్న ఎల్లానన్దై యుమ్, పలమ్మరిన్దు-  
పలమాక పురిన్దిరుక్కై. ౧౦.

నన్గోతుమ్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్, నఱవిరియుమ్

పొజ్గోతరువిప్పునల్వణ్ణ—శజ్గోత

చ్చొక్కడలాన్ పామ్మడై యిన్ మేలాన్, పయిన్దురైప్పార్

నూక్కడలాన్ నుణ్ణటివిన్దాన్. ౧౧.

అశ్వ.— శస్త్రి ఓతు నాల్వేతత్తుళ్ళాన్ నఱవు ఇరియుమ్ పొజ్గ ఓతమ్ అరువిప్పు  
నల్ వణ్ణన్ శజ్గ ఓత పొక్కడలాన్ పామ్మడై యిన్దేలాన్ పయిన్దు ఉరైప్పార్  
నూల్ కడలాన్ నుణ్ణటివిన్దాన్. (16)

అథము.— చక్కగా నధ్యయనముజేయఁదగిన నాలుగువేదములయందును  
ప్రతిపాదించఁబడినవాఁడును, తేనె తోతుకట్టిదియు వృద్ధిఁబొందిన సముద్రమువంటి  
దియు కొంచఁచరులజలమువంటిదియునైన వర్ణముగలవాఁడును, శక్తిములతోను అలల  
తోను కూడుకున్నక్షీరాభియందు బవ్వలించినవాఁడును, కేవలశయ్యమీఁద శయనించిన  
వాఁడును, విమర్శించి చెప్పిన మన్వాదులకాస్త్ర సాగరమునందు ప్రతిపాదించఁ  
బడిన వాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు సూక్ష్మజ్ఞానముచేతఁదెలిసికొనఁ దగినవాఁడై  
యున్నాడు. (౧౬)

౧౧.

వ్యా.— అప.— పఠినోరామ్బట్టు.— (నన్గోతుమ్) అపఠిరు  
నామత్తైచొచ్చల్ల తానే కాట్టక్కాణుమత్తనై. అల్లొత్తార్ కుదుజ్జే  
యన్దెన్దిరు.

(నన్గోతుమిత్యాది) ప్రతినియతవిశేషజ్ఞభోడేకూడ సాక్షాధ్య  
యనమ్మణ్ణిన వేదజ్ఞభాలే “వేదైశ్చసర్వై రహమేవవేద్యః” ఎన్నిఱప  
డియే ప్రతిపాదిక్కిప్పట్టవఱ. (నఱవిత్యాది) తేన్ తోల్కుమ్మడి  
యాయ్ క్కిరన్దకడల్ పోలేయుమ్ అరువిప్పునల్ పోలేయుమిరున్దుళ్ళ  
తిరుమేనియైయుడైయవఱ. (శజ్గోతచ్చొక్కడలాన్) శక్తుకభోడేకూడిన

౧౬ మూఱ్ఱా నిరువన్దాది, ౧౨-పా. అఱివెన్నుమ్.

తిరైయైయదై త్తాన తిరుప్పావ్విడలిల్ ట్టెళిళర్ న్దరుళుమవన్. (పామ్మ  
జైయిన్దేలాన్) అనన్తశాయా. (పయిన్దురై ప్పార్ నూఱ్విడలాన్)  
అదరమాక వురైక్కు-మవర్ కళాళే ఇతిహాసపురాణజ్జళాళే ప్రతిపా  
దిక్కప్పదుమవన్. (సుణ్ణటివినాన్) స్వయత్నత్తాళే యటివార్ క్కు  
దుజ్జేయన్.

౧౧.

అరు.— పతిన్ోరామ్బట్టు.— శొల్ల - శొల్లకైక్క; ప్రతినియతవిశేషజ్జ  
ళోడే కూడవిష్టపడి. (నజవిరియుమ్) నజవు. రేళ్, ఇరియుమ్; శిరణుమ్మడి, తోఱుమ్  
మ్మడి యెన్దై. నూఱ్విడల్-కాత్త్రక్కడల్.

౧౧.

అఱివెన్ను న్దాళోళాళువి యైమ్బులనుమ్ తమ్మిల్  
శెఱివెన్ను నిణ్క-తవమ్ శెమ్మి—మత్తైయెన్నుమ్  
నన్ోతినన్దుణర్వార్ కాణ్బరే, నాడోఱుమ్  
వైజ్జోతవణ్ణకపడి.

౧౨

అన్య.— ఎన్నుమ్ మత్తై నన్దు ఓతి అఱివెన్నుమ్ రాళోళాళువి (7) బమ్బుల  
నమ్ తమ్మిల్ శెఱివున్నుమ్ తిణ్కతవమ్ శెమ్మి నన్దు తిణర్వార్ (14) వైజ్జోత  
వణ్ణక పడి నాడోఱుమ్ కాణ్బర్. (18)

అర్థము.— ఎన్నుడును వేదములను బాగుగ నధ్యయనముజేసి జ్ఞానమనెడురీగము  
కాయను తరిలిచి(౭) ప ష్టేన్దియములను తనయందు అణచుటయనెడిప్పుడైన తలు  
పునుజేసి చక్కగ తెలిసికొనఁదగినవారు (౧౪) శుద్ధరమైన సముద్రమువంటిమానముగల  
సర్వేశ్వరుని ప్రకారములను ఎల్లప్పుడును అనుభవించురు. (౧౮)

౧౨.

వ్యా.— అవ.— పన్నిరన్దామ్బట్టు.— (అఱివెన్నుమ్)  
ఒరుత్తరుక్కుమఱియప్పొకాళో వెన్నిల్, ఇప్పడియటివార్ క్కఱి  
యలామెనిఱు.

(అఱివిత్యాది) తణ్ణితానశ్రవణజ్ఞాన జైమాట్టి. (బమ్బులనుమి  
త్యాది) బాప్పేన్దియజ్గల్ మనస్సేదకూడి మనస్సు అత్తావోదేకూడి  
యిరుక్కిఱ విన్దచ్చెఱివాకిఱతిణ్ణయకతవై ఇన్దియజ్గల్ బాహ్యవిషయ  
జ్గలిల్ పాకాతపడిశెమ్మి. (మత్తైయెన్నుమ్ నన్ోతి) “యోగాత్సాన్విత్యాదు.

మూన్టా నిరువన్డాది, ౧౩-పా, పడివట్టతామరై.

౧౭

మామనేత్ '1. యోగజ్జైవన్దాలుమ్ ప్రమాణ ప్రమేయజ్జుడైయ శేర్ త్తి యసుసన్ధిక్కవేణుమ్. (సన్ధిత్యాది) ఉపాసనమ్-భువానుస్సృతి, దశాన సమానాకార ప్రత్యక్షతాపత్తి, ఇవ్వళవాక పుణర్ న్దవర్ కళో నన్దుణర్ న్దవరాకితాన్. (నాడోఁటుమి త్యాది) శ్రమ హరమానవడవైయుడై యవనుడైయపడి. ఇప్పడియుణర్ న్దవర్ కళో నాళోతోఁటుజ్జాన్బుర్ కళో.

అరు.— పన్నిరజ్జామ్బట్టు.— తాళోళాగుం. మేరే కతవుణ్ణుకెయాలే జ్ఞాన మాకిత తానైయిట్టు ఎన్దిటతు. (యోగాదిత్యాది) యోగ త్తివాతే అనధీరకాతైకతైయు మటికై.

౧౨.

పడివట్టతామరై పట్టులకమ్ నీరేన్దు  
అడివట్టతా లళప్ప నీణ్డ—ముడివట్టమ్  
అకాయ మూడలు త్తణ్డమ్పాయనీణ్డతే  
మాకాయమాయనిన్ద మూఱు.

౧౩.

అన్య.— పట్టు ఉలకమ్ నీరేన్దు పడివట్టతామరై అడివట్టతాల్ అళప్ప మ కాయమాయ నిన్ద మూఱు (10) నీణ్డ మడివట్టమ్ అకాయమ్ ఉడలుత్తు అట్టమ్ పోయ నీణ్డతే. (16)

అగమ.— పూర్వకాలమందు లోకముకొఱుకు దానజలమునుబట్టి తామరస పువ్వుములవలెనుండుభూవలయమును తిరువడిలో గొలవ గొప్ప శరీరముగలవాడై నిలిచిన సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౦) నీఘకామైన కిరీటము అకాశమునునడుమ భేదించి బ్రహ్మాండమువలకుపోయి పెరిగెనుకదా. (౧౬)

౧౩.

వ్యా.— పతిన్దూన్దామ్బట్టు.— (పడివట్టతామరై) భూవలయ మాకితతామరై ప్పూవై. (పడ్డిత్యాది) అడివలయత్తాలేయళప్ప. (నీణ్డవి, త్యాది) వడివాలేపారిత్తు వ్యామోహ త్తైయుడైయనానవనుక్కు త్తిరు వభిషేకమానతు అకాశ త్తైయూడలుత్తు అణ్ణిత్తి క్కవ్వురు కేనీణ్డతు.

అరు.— పతిన్దూన్దామ్బట్టు.— పడి వట్టతామరై- వట్టమాయుక్కిట భూమి యాకితతామరై. మాకాయమాయనిన్ద-పెరియవడివైయుడైయ. మూఱు - వ్యామో హ త్తైయుడైయవనుక్కు.

౧౩..

మాతృల్ మనమ్ శుభీష్ట మశ్చై యర్ తో శ్చై విట్టు  
 నూతృల్ మనమ్ వైక్క నోయ్యితామ్—నాతృల్  
 వేతత్తాన్ వేదత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్  
 పాతత్తా న్పాత మ్మణిస్తు. ౧౮.

అర్థము.— నాతృల్ వేతత్తాన్ వేదత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడి తోయుమ్ పాత  
 త్తాన్ పాతమ్ పణిస్తు (9) మాతృల్ మనమ్ శుభీష్ట మశ్చై యర్ తో శ్చై విట్టు  
 నూతృల్ మనమ్ వైక్క నోయ్యితామ్. (19)

అర్థము.— చతుర్విధ వేదప్రతిపాద్యుడును వేద్యుటాచలవానియు నిత్యసూరి  
 కిరీట స్పృష్ట పాదముగలవానియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించి (౯) సర్వేశ్వరుని  
 యందు చిత్తము సుంచినయెడల నారీభానులతలయందు ఆశ్రయపడిచి వేదాస్తమంసు  
 మనస్సును నిలుప శులభమగును. (౧౮) ౧౮.

వ్యా.— అవ.— పతినాలామాబ్బట్టు.— (మాతృల్) “అటి  
 వెన్నున్నాళోకాళువి” ఎగ్గిరిపాట్టిట్టొల్లుకొనిపడి ఇంద్రియ జయమ్మణ్ణి  
 యటికై యరితాయిరుద్దతీ; ఆశక్తరిక్కు- మత్తనైయోవెన్నిల్; ఇల్లు  
 క్కు వేదాతపుపాయమ్ శొల్లుకొనితె.

( నాతృల్ వేతత్తాన్ ) నాలుపక్షయాన వేదత్తాలే ప్రతిపా  
 దిక్కప్పదుమవక. వేదైకసమధిగమ్యనాకిల్ కణ్ణాలేకాణ్ణి శబ్దా  
 దికలై యనుభవిప్పార్కు- కాణివరితితే యెన్నిల్; ( వేదద  
 త్తాన్ ) కణ్ణాలేకణ్ణనుభవిక్కుమ్మడి తిరుమలైయిలేనన్దునిన్దువనై. ఆకిల్  
 కణ్ణాలేకాణిప్పదుకొని శబ్దాదికలోడొక్కుమో వెన్నిల్; (విణ్ణోర్ముడి  
 తోయుమ్పాతత్తాన్) ఇప్పడి తిరుమలైయిలే నిట్టికొపన్ నిత్యసూరిక  
 లుక్కు స్పృహణీయనానవన్. అవన్ తిరువడికలిలేపణిస్తు. (మాతృల్  
 మనమ్ శుభీష్ట) వ్యాముగ్ధనాయిరుక్కి అవ న్బక్కలిలే మనస్సు శుభీ  
 క్కు. (మశ్చై యర్ తో శ్చై విట్టు) సరక త్తిలేమూట్టక్కడవతాన స్త్రీకళు  
 వైయతోలై క్కై-విట్టు. (నూతృల్ మనమ్ వైక్క నోయ్యితామ్) ప్రమాణ  
 జలిలే అల్పమ్ మనస్సై నైక్క-వెలితామ్. ౧౮.

మూన్జా నిరువన్దాది, ౧౫-పా, పణిన్దు, ౧౬-పా, వన్దు. ౧౯

పణిన్దుయర్న్ద పావప్పడు తిరైకళ్ మోత

పణిన్దుపణమణికళాలే—అణిన్దు, అ

జనన్దనణై క్కిడక్కుమమ్మాన్, అడియేన్

మనన్దనణై క్కిడక్కుమ్వన్దు.

౧౫.

అన్య.— పావమ్ పడు జియర్న్దు పణిన్దు తిరైకళ్ మోత పణిన్దు పణమణికళాలే అణిన్దు అనన్దనణై క్కిడక్కుమ్ అమ్మాన్ (12) అజువన్దు అడియేన్ మనన్దనణై క్కిడక్కుమ్. (16)

అర్థము.— సముద్రమునందు బుట్టి లేచి పడిడు అలలు కొట్ట (అనిపడకుండ) వంచిన పణామణులందలి మణులచేత నలబ్ధురింపబడిన శేషతయ్యయందు నిద్రించు చున్న సర్వేశ్వరుడు (12) అచ్చోబునుండివచ్చి దాగుని మనస్సునెడు పడకయందు పవ్వరించును. (౧౮)

౧౫.

వ్యా.— అవ.— పతివైన్దామ్బట్టు—(పణిన్దు) అవనాలే స్వయంవరిక్కప్పట్టననుక్కు దుఃఖమొన్టుమిలై యితే యెగ్గిఱు.

(పణిన్దుత్యాది) తాళ్యుతు కిళరువతాన కడల్ తిరైకళై మోత. మోతవెగ్గిఱు— కులున్దివలై పడిలుమ్ తిరుమేనియిల్ ఒరుమలై విల్లున్దాట్పోలే యరుక్కై. (పణిన్దుపణమణికళాలే) అత్తివలైకళ్ తిరుమేనియిల్ పడాతపడి కాత్త ఫణత్తిన్దణికళాలే. (అణిన్దుత్యాది) అతి నాలే అలచ్చుతనాన తిరువనన్దాత్వోనాఱి పడుక్కైయిలే కిడక్కిఱ సర్వేశ్వరక. (వన్దు అడియేన్దనన్దనణై క్కిడక్కుమ్) అప్పెరియ పడుక్కైయిలే కిడక్కుమవక సరియవుమఱియాలే అప్పడుక్కైవాయ్వు మిన్దిక్కే యిరుక్క వన్దననస్సితే తణ్ణానిన్దాన్. ఎణ్ణేతణ్ణుమవన్ ఎణ్ణేతణ్ణానిన్దాన్. కిడక్కువారుపడుక్కై యిల్లాతవక పడుక్కైయుళవిడన్దేడి వరుమాఱ్చితే. తిరువయ్యాదై యిలుళ్ళార్ అవనై శరణమ్ముక్కు క్కిడక్కు, 'అవాసన్దవహుచ్చామి' ఎన్దిరున్దాట్పోలే.

౧౫.

వన్దులైత్త వెణ్డైకళ్ శెప్పవళ వెన్దులైమ్

అన్దినిళక్కు మణినిళక్కామ్—ఎన్దే



ఒరువల్లిత్తామరైయా శొన్బియ శీర్ మార్ పన్

తిరువల్లిక్కేణియాన్ శెన్దు.

౧౬.

అన్వ.—ఒరు అర్ది తామరైయా శెన్దు ఒన్బియ శీర్ మార్ పన్ (7) వెళిరిరై కళో వన్దు ఉత్తైల్ల శెమ్ పవళమ్ వెణ్ ముత్తవ అన్ది చిళిక్కుమ్ అచివిళక్కామ్ తిరు వల్లిక్కేణియాన్ ఎన్దై. (20)

అర్థము.—అందమైన చిళిములుగల తామరస పువ్వుచుందుచాసముజేయుచున్న శ్రీదేవి వచ్చి అమరికతోపంచేసియున్న శోభితోగూడుకున్న వక్షస్థలముగలవాడును (౭) తెల్లని ఆలలు వచ్చి తోసిన ఎత్తని పగడంబులును తెల్లని ముత్యంబులును సన్ధ్యా కాలమును ప్రకాశింపజేయుచున్న మంగళదీపములుగాగల తిరువల్లిక్కేణియందు వేంచే సియుండెడిపార్థసారథి నన్నే లిసవాడు (౨౦)

౧౬.

వ్యా.—అవ — పరినాతామాబ్బట్టు.— (వన్దు) ఇప్పడి వన్దు తబ్బుకైక్కడి పిరాట్టియోడే యిరుక్కైయెన్దితార్.

(వన్దిత్యాది) వన్దుతైయాన్దిన్దుళ్ళ వెణ్దైరైకళాలే యుణ్డాన శివన్దు పవళముమ్, ఒలియైయుడైత్తానముత్తమ్, అన్దిక్కు- ప్రకాశకమాకనిష్ట మజ్గళదీప తైయుడైత్తాన తిరువల్లిక్కేణియిలే నిష్టవన్. (శెన్దు ఒరువ ల్లిత్తామరైయాశొన్బియశీర్ మార్ పన్) [పశ్యతాంసర్వదేవానాంయయా వక్షస్థలంహరే] “పశ్యతామ్” ఎన్దు అనాదరేష్యత్. ప్రతైకళోపార్ త్తిరుక్క భర్తావిన్పడుక్కైయై క్కణి తైమువారైన్వాలే దేవర్ కళో పార్తుక్కిడక్క త్తిరుమార్విలే యేఱినాళ. త్రయావలోకితా దేవా]పిన్నై సర్వేశ్వరన్ ఇవర్ కళుడైయ అలమాప్పప్పారాయె న్దు తిరువుళ్ళత్తాలే నిన్నై తపడి తోల్గి పిన్నై యవళాలే పార్క్క ప్పట్టవర్ కళో. [ప్రదేహి సుభ గేహారమ్] అపన్నినైపుమ్ శొల్లును టిన్దిలే ఇవర్ శిలరై క్కటాక్షిప్పతుమ్, శిలరైక్కొడ్డు కొడుప్ప తుమ్. పెరియపిరాట్టియార్ తానే శెన్దుడైయున్దిరుమార్వై యుడై యనామ్ తిరువల్లిక్కేణియానానన్, (ఎన్దై) ఎళిక్కున్వారు ౧౬.

అరు.— పరినాతామృత్యుః— పవళముత్తురుమ్ ప్రకాశకల్వేన విళక్కాక  
ప్రకాశయానిత్యైః. అవన్ని నైవతీనేదీపార్ఘ్యమౌషన్మ; అరులిచ్చెయ్కెఱార్ (ప్రదహీ  
త్యుది). ౧౬.

శెష్టనాల్ శెల్లాత శెజ్జణ్ణా లెజ్జణ్ణాల్  
ఎన్దనా శెన్నా భుమ్ నాళాకుమ్—ఎన్దుమ్  
ఇతివారవెన్దై యిన్దై యడిక్కేయాళాయ్  
మఱవాతు వాల్తుక వెన్వాయ్. ౧౭.

అన్య.— శెజ్జణ్ణా మల్ ఎజ్జణ్ణా మల్ ఎన్దనాల్ శెష్టనాల్ శెల్లాతనాల్ ఎన్నా  
కుమ్ నాళాకుమ్ (7) ఎన్దుమ్ ఇతివార ఎన్దై ఇన్దై యడిక్కే ఆళాయ్ ఎన్వాయ్ మఱ  
వారు వాల్తుక. (15)

అర్థము.— ఎన్దుమ్ నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుడు మనఃషయమందు వ్యామోహ  
ము గలవారు అసంపన్నులనిపించును (సంభవించిన) గడచిన దినములును గడవనిదిన  
ములును ఇవన్ని దినములును ప్రకృతమైనదినములగును (2) ఎప్పుడును నాశనములేని  
నాస్వామియొక్క తిరువడి ద్వింద్వములకే దాగుడై నానోరు మరకవ స్తుతిం  
చెడిని. (౧౫) ౧౭.

వ్యా.— అప.— పరినేత్రామృత్యుః— ( శెష్టనాల్ )  
అపలోచేకూడియిరుక్కైయా లే ఫలతుక్కు త్తట్టిల్లై; ఇనియెన్నుడైయ  
వాక్కానతు అననై విచ్చేదమిన్దిక్కే యనుభవిప్పతాక.

( శెజ్జణ్ణా లెజ్జణ్ణా లెన్దనాల్ శెష్టనాల్ శెల్లాత-ఎన్నా భున్నాళా  
కుమ్ ) సర్వేశ్వర సెన్బక్కలిలే వ్యామోహాన్తై ప్పణ్ణినానెన్దు అతిన్ద  
నాల్; కట్టన్దనాల్ పరక్కడవ నాళానవెల్లా నాళుమ్ సల్ విడివామ్.  
ఇన్నాల్ పరుమ్పడికట్టన్దనాళాకై యాలే పోననాళుమథికితు. మేల్ విచ్చే  
దమిన్దిక్కే యనుభవిక్క ప్పెలుకై యాలే పరుమ్ నాళుమథికితు. (ఎన్దు  
మిత్త్యాది ) ఒరునాళున్దాయ్ ఒరునాళిన్దిక్కే యెట్టియు మఱవిన్ది  
క్కే నిత్యనాన పితావిన్నుడైయ తిరువడికలిలే ఎన్నుడైయ వాక్కా  
నతు విచ్చేదమిన్దిక్కే వాల్తుక. ౧౮.

౨౨ మూన్టా నిరువన్డాది, ౧౮-పా, వాయ్ మొట్టిన్దు.

వాయ్ మొట్టిన్దు వామననాయ్ మావలిసాల్, మావడిమణ్

నీయళన్దుకొణ్డెనెడుమా లే—తావియని

న్నెజ్జా విజైయడిక్కే యేడ్ పిఱప్పు మాళా!

అజ్ఞాతిరుక్కవరుళ్.

౧౮.

అప్పు.— నీ వామననాయ్ మావలిసాల్ మావడి వాయ్ మొట్టిన్దు మణ్ అళన్దుకొణ్డె నెడుమా లే! (8) తావియ ఎజ్జా నిన్ ఇజైయడిక్కే ఏడ్ పిఱప్పు అళా! అజ్ఞాతిరుక్క అరుళ్. (16)

అర్థము.—నీవు వామనడనై మహా బలివన్ద మూడగుగులు అడిగి భూమిని కొలుచుకొన్న మిక్కిలి వ్యాపాహముగలవాడా! (౮) కొలిచిన అశక్కుచితమైన నీ యొక్క పాదయుగళములకే అన్ని జన్మములందును దాసుడనై భయపడు మందుపటుల కృపజేయును. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— పతి నెట్టామ్మాట్టు.— (వాయ్ మొట్టిన్దు) ఉన్నుడైవై యొన్లుమ్ శోరవిదాతనీ ఎన్నై కైకొణ్డరుళవేలు మెన్దితార్.

(వామననాయ్ వాయ్ మొట్టిన్దు) శ్రీవామననాయ్, “మావలి ! మావడిమణ్ తా” ఎన్దురులిచ్చెయ్తు. (మావలియిత్యాది) అవన్ తరప్పిన్నై యళన్దుకొణ్డెసర్వేశ్వరనే! (తావియవిత్యాది) తిరువులకళన్దురుళినవనుడైయ కల్యాణమాన తిరువడికలిలే నిభయనాయ్ కాలమెల్లామడిమై శెయ్తిరుక్కుమ్మడి యరుళ్. దౌషధడై సేవిత్రానారువన్ తనక్కు భయమిన్దిక్కే సర్పత్తిన్వాయితే కైకొడానిన్దా నితే. అవనుడైయవరుళ్ పెన్దొవన్దు సంసారత్తిలేయిరున్దు భయజ్జుడ విరుక్కుత్తట్టై యితే.

౧౮.

అర్థము.— పతి నెట్టామ్మాట్టు.— (ఎజ్జావిజైయడి) ఎజ్జాతల్-శుక్కురలాయ్, శురుక్కుమిన్దియ్యెయారే కల్యాణగుణపూర్ణుడైన తిరువడికళన్దువడి. సంసారత్తిలేయిరుక్కుచ్చెయ్తే అజ్ఞాతిరుక్కుమ్మాదుమెన్నె అరులిచ్చెయ్తేతార్ (దౌషధడైయిత్యాది).

౧౮.

మూన్స్టా నిరువన్దాది, ౧౯-పా, అరుభాతు, ౨౦-పా, మున్నులకమ్. ౨౩

అరుభాతోభ్రీయుమేయాలైమేల్, అన్టు  
తెరుభాతపిళ్ళియాయ్చేర్న్దాన్—ఇరుభాత  
శిన్దైయరాయ్చేర్వడిక్కే శెప్పలర్తూయ్కైతొళితు  
మున్దైయరాయ్నిత్వార్క్కుమున్. ౧౯.

అన్య.— ఇరుభాత శిన్దైయరాయ్ శే అడిక్కే శెప్పలర్ తూయ్ కైతొళితు  
మున్దైయరాయ్నిత్వార్క్కు మున్ (10) అన్టు అలిలైమేల్ తెరుభాత పిళ్ళియాయ్  
శేర్వన్దాన్ అరుభాతోభ్రీయుమే? (16)

అర్థము.— అజ్ఞానాన్తకారములేని మనస్సుగలవారై ఎట్లైన ప్రపాదములకే  
మంచిపుష్పములను సమర్పించి వాస్తవములు మొగిల్చి ముందరబడునధికారులకు ముందు  
(౧౦) అప్రళయకాలమందు పటపత్రములూ శేమితెలియని బిడ్డమై చవ్వలించినవాడు  
(మనకు) కృపకేయకుండునా? (౧౬)

వ్యా.— అప.— వత్తొన్నతామ్బాట్టు.—(అరుభాతు) అరుభే  
న్నుక్కాట్టిల్ అరుభుమోవెన్టు తిరువుళ్ళమే విచారిక్క నమక్కురుభా  
తోభ్రీయుమోవెన్దితార్.

(అలిలైయిత్యాది) అలిలైయిలేశేర్న్ద వ్యాముగ్ధనాన పిళ్ళై  
నమక్కురుభాతోభ్రీయుమో? (ఇరుభాతవిత్యాది) ఇరుభాతశిన్దైకళై యు  
దైయరాయ్ తిరువడికళిలే పుప్పాద్యుపకరణజ్ఞులైక్కొండ్లు కైకభాలే  
తోళుతు ముత్వాడరాయిరుక్కిఅవర్ కళుక్కుము న్నరుభాతోభ్రీయు  
మో? మున్నేయరుభానో. ౧౯

మున్నులకముణ్ణుమిత్తన్దాయ్క్కు, అప్పులకమీరడియాల  
పిన్నళన్దకోడల్ పెరితోన్దే—ఎన్నే  
తిరుమాలే శెన్దెడియానే, ఎన్దో  
పెరుమానే నీయితనైప్పేళు. ౨౦.

అన్య.— మున్ ఉలకమ్ ఉణ్డు ఉమిత్తన్దాయ్క్కు అప్పులకమిన్ ఈరడియాల  
అళ్ళన్ద కోడల్ పెరితోన్దే (9) తిరుమాలే! శెన్దెడ్ నెడియానే! ఎన్దో పెరుమానే! నీ  
ఇరన్దేపేళు. ఎన్నే! (19)

అగ్గము.—పూర్వకాలమందు లోకముల నారగించి వెలుపలఁ గ్రక్కిననీకు ఆ లోకములను వెనుకనొక కాలమందు రెండడుగులచేతఁగొలిచినవిధము ఒకపెద్దదా? (౯) శ్రీయందు వ్యామోహముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వాధీశుఁడా! మా స్వామీ? నీవు దీనిని జెప్పుము. ఆశ్చర్యము. (౧౯) ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపతామృట్టు.— (మున్నులకమిత్యాది) ఉన్ కైయిలే పరు త్తిపట్ట పన్నిరణ్ణుమ్మట్ట విదలోక న్ననై యే పెతాతు పెన్ద్రాయాక వళన్దొళిక్తై. ఇతుపెరియతోన్టో? (ఎన్నేతిరుమాలే యిత్యాది) ఉన్నదైయమేస్తైక్కుమ్ ఇత్తాల్ చ్చిక్కుమెన్దేశేర్ త్తి యుణ్డు. నీయి న్నైచ్చొల్లవేణుమెన్టు ఎ త్తిఱమెన్ఱిత్తార్. ౨౦.

అరు.—ఇరుపతామృట్టు.—ఆళన్దొళిక్తై-ఆళన్దొళిక్తై. పెరియతోన్టో-అన్దొళిక్తై. ౨౦.

పేశువా రెవ్వళవు పేశువర్, అవ్వళవే

వాళమలర్ త్తుథాయ్ మాలై యాన్—తేశుదైయ

శక్కరత్తాన్ శజినాన్ శార్గత్తాన్, పొగ్గరవ

వక్కరనైక్కొన్టా న్నడివు.

౨౧.

అగ్గము.—వాళమ్ మలర్ త్తుథాయ్ మాలైయాన్ తేశుదైయ శక్కరత్తాన్ శజినాన్ శార్గత్తాన్ (7) పొగ్గు ఆరవమ్ వక్కరనై క్కొన్టాన్ వడివు పేశువార్ ఎవ్వళవు పేశువర్ అవ్వళవే. (16)

అగ్గము.—పరిమళించుచున్న పుష్పములతోఁగూడుకొన్న విరుత్తురాయిమాలగ లవాఁడును తేజస్సుగలచక్రముగలవాఁడును శక్తిముగలవాఁడును ఇసు స్సుగలవాఁడును (౭) మిక్కిలి వదరుచున్న దనవస్తుని సంచరించినవాఁడునునైన శ్రీకృష్ణనియొక్క చరిత్రనుజెప్పవారు ఎంత చెప్పగలరో అంతయే (౧౬) (చెప్పుదురు, సుతూగ్గముగా జెప్పఁజాలరుట.) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తిరామ్మాట్టు.— ( పేశువార్ ) కీడ్రిరువులకళన్దరుళినవిడమ్ ప్రస్తుతమాకై యాలే అప్పడివనై యాలే పరిమాటుమ్ కృష్ణావతార వైచ్చొల్లుకిత్తార్.

( పేశువారిత్యాది ) పేశుమవర్ కళుక్కు యాతోరళవుణ్డు ; అవ్వళవు పేశుప్పొమి త్తనై, విషయతై ప్పరిచ్చేదిత్తు ప్పేళప్పొకాతు.

మూన్డాన్తిరువస్తాది, ౨౨-పా, వడివార్, ౨౫

(వాళమిత్యాది). పరిచ్చేదిక్కప్పొక్కామైక్కు ఇనై తని త్తనియే హేతు  
క్కో. ( పొజ్గరవమిత్యాది ) విస్తృతమాన శబ్దమై యుడైయనాన  
దస్తవక్తనై కొన్టవనుడైయ వడివు వేళువారెవ్వళవు వేళువర్,  
అవ్వళవే. ౨౧.

అరు.— ఇరుపత్తోరామ్మట్టు.— అరవమ్ శబ్దమ్, వడివు-స్వభావమ్. ౨౧.

వడివార్ ముడికొట్టివానవర్ కళో, నాళుమ్  
కడియార్ మలర్ తూపక్కాణమ్ — పడియన్  
చ్చెప్పైయాలుళురుకి చెప్పవనే నెజ్జమే  
మెయ్ పైయే కాణ విరుమ్బు. ౨౨.

అశ్య.— వడివు అర్ ముడి కొట్టి వానవర్ కళో నాళుమ్ కడి అర్ మలర్  
తూపి కాణమ్మడియన్ (11) నెజ్జమే! చెప్పైయార్ ఉళురుకి శెప్పవనే మెయ్ పై  
యే కాణ విరుమ్బు. (18)

అర్థము.— సౌందర్యముతో నిండిన తిరువళిపేకములను వంచి నిత్యసూరులు  
ప్రతిదినము పరిచుకొనుతో పూర్ణమైన పుష్పములను సమర్పించి నేదించడనినవానిని  
(౧౧) ఓరునసా! చక్కగా లోలోపలకరిసి సన్మార్గముచేత యథార్థముగా నేదించ  
వాళపదుము. (౧౮) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్మట్టు.— ( వడివార్ )  
అవన్నడి పరిచ్చేదిక్కప్పొక్కాతనిన్బు అవన్ తానే కాట్టక్కాణెన్గితార్.

( వడివారిత్యాది ) దర్శనీయమా యిరున్దుళుముడికళై వణిక్కి  
దేవర్ కళో నాళోలోటుమ్ పరిమళమ్మిక్కిరున్దుళువుప్పత్తై క్కార్వబుద్ధి  
యిన్దిక్కేతిరువడికళిలే పొకట్టుక్కాణమ్ స్వభావమై యుడైయవనా  
యుళవనై. ( చెప్పైయాలుళురుకి ) అవన్ శేషీ నాన్ శేషభూతన్ ఎన్ను  
మ్మత్తైయాలేహృదయమ్ శిథిలమాయ్. ( శెప్పవనే ) అవన్ కాట్టుమ్ వయ్  
యాలే. ( నెజ్జమేమెయ్ పైయేకాణవిరుమ్బు ) ప్రయోజననిరపేక్షమాక  
క్కాణవాడైప్పదు. ౨౪.

అరు.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్మట్టు.— ( ముడికొట్టి ) కొడుకల్ - వణిక్కికల్.  
శెప్పవనే - శెప్ప. ౨౫.

౨౬ మాన్వాన్తిరువందాది, ౨౩-పా, విరుమ్మి. ౨౪-పా, వరుక్కాల్.

విరుమ్మి విణ్ణుళన్ద వజ్జితైయ వణ్ణార్  
శురుమ్బు తుళైయి త్తెన్మాణ—అరుమ్బుమ్  
పునన్దుథాయ్ మాలైయాన్ పొన్నజ్కొత్తే  
మనమ్ తుళాయ్ మాలాయ్ వరుమ్. ౨౩.

అన్య.— అమ్ శత్రైయ వణ్ణు అర్ శురుమ్బు శ్చెన్మ తుళైయిల్ ఊత (8) అరు  
మ్బుమ్ పునమ్ తుళాయ్ మాలైయాన్— విన్ మన్ విరుమ్మి ఆళన్ద పాక అమ్ కళు  
త్తే మనమ్ తుళాయ్ మాలాయ్ వరుమ్. (22)

అర్థము.— శుద్ధరమైన శుక్కలుగల మొగతుపైదలును దానితో చేరియున్న  
అతుకుపైదలును పోయి రసనాదియందు యూరిగా (౨) మొగలుపూయుచున్న స్వ  
స్థానందున్నట్లుండెడి తులసీవామముగలవానియొక్క ఆకాశమును భూమిని ఆశప  
డి కొలిచిన స్వప్నహణీయమైనదియు అంపమైనదియునైన తిరువడికే (నా) మనస్సు  
వెదకినచు వ్యామోహముగలదై వచ్చును. (౨౨) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమాన్వాన్మాన్ట.— ( విరుమ్మి )  
ఉపదేశమర్లిత్తపడి శొల్లకిఱు.

(విరుమ్మియిత్యాది) పొన్నజ్కొత్తే విరుమ్మియెన్న పుమామ్.  
విరుప్పత్తోడే విణ్ణుమ్మణుమళన్ద, ఆళికియ శిఱుచైయుడైతాన వణ్ణార్  
క్కుమ్ శురుమ్బు నగమ్బుఱిన్దూత అరుమ్బునిన్దుళ్ళ పునన్దుథాయ్  
మాలైయానుడైయ విలక్షణమాన కళులిలే మనస్సానతు వ్యామో  
హుడై ప్పణ్ణిన్దుథావివారానిన్దుతు. ౨౩.

అరు.— ఇరుపత్తుమాన్వాన్మాన్ట.— విరుమ్మి - మనస్సువిరుమ్మిళల్; అవన్  
విరుమ్మిళల్. వణ్ణార్ శురుమ్బు-వణ్ణుకిక్కుమ్ వణ్ణు విశేషమాన శురుమ్బుకళుమ్ అర్-  
మిక్కు; తిరణ్డెన్దపడి. నరమ్బు-లేన్ పుఱుప్పదుకిఱవచ్చి. ౨౩.

వరుక్కా లిరునిలనుమ్ మాల్ విశుమ్బు జ్కొల్ మమ్  
నెరుఱుతీ నీరురుపుమానాన్—పొరున్దుమ్  
శుడరాళియొన్దుడైయాన్ శూళ్ కళులే, నాళుమ్  
తొడరాళి నెళ్ళే తొళుతు. ౨౪.

అన్య. — ఇరు నిలవమ్ మాల్ విశుమ్ముమ్ కాల్ముమ్ నెరుక్కు లీ నీరురువు మానాన్ (9) పొరున్దు ఒన్దు శుడర్ ఆట్టి ఉడై యాన్ కూత్ కల్లలే ఆట్టి నెళ్ళే! తొమ్మిదా తు పరుక్కాల్ నాళుమ్ తొడర్. (21)

అర్థము. — విశాలమైన భూమియు విస్తారమైన ఆకాశమును గాలియు చట్టముగానుండు నన్నియు జలమును తిరుమేనుగాంగలవాండును (౮) అమరి అద్వితీయు ముగంబ్రకాశించెడి గుదిర్చినముంగలవాండును నై నసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములనే స్వాధీనపఱచుకొనుటకై గంభీరమైన వసనా! నమస్కరించి రాబోయ్యెడి దినము లన్నిటియందు ననుసరింపుము. (౨౧)

వ్యా. — అవ. — ఇరుపత్తునాలామ్మాట్టు. — ( పరుక్కాల్ ) ఆశై పిటన్దాది విచ్చేదమిన్మిక్కి అనుభవిక్కప్పార్.

(ఇరునిలనుమిత్యాది) కారణమాన భూతపఞ్చకముమ్ లీలా విభూతిక్కుముపలక్షణమ్. (పొరున్దుమిత్యాది) నిత్యవిభూతిక్కుము పలక్షణమ్. ఉభయవిభూతియు క్తనుడైయ కూత్ కల్లలే పరుక్కాల్ నాళుమాత్రి నెళ్ళే! తొమ్మిదా తొడర్. కీర్త విచ్చేదిత్తు అనర్థపట్టతు పోరుమ్. ముత్రైయిలే ఆశ్రయి. ౨౪.

అరు. — ఇరుపత్తునాలామ్మాట్టు. — పరుక్కాల్ - తానే పరుమ్మాతు. కూత్ కల్లలే - ఆధిరణ్డకాలే కూత్ నిడుక్కిలు కల్లలే. ముత్రై - శేషత్వముత్రై. ౨౪.

తొమ్మిదాల్ పట్టునుండే తూనీరులకమ్

ముత్తుతుణ్డు మొయ్ నుల్లాళాయ్ చ్చి — నిమ్మతుణ్డు

వాయూనై మూర్విడైయేత్ శెనోబొనై, వానవర్ క్కుమ్

శేయానై నెళ్ళే శిజన్దు.

౨౫.

అన్య. — తూ నీర్ ఉలకమ్ ముళుతు ఉణ్డు మొయ్ నుల్లాళా ఆయచ్చి విళుతు ఉణ్డు వాయూనై (11) మాల్ విడై ఏత్ శెనోబొనై వానవర్ క్కుమ్ శేయానై నెళ్ళే! శిజన్దు తొమ్మిదాల్ పట్టునుండే? (21)

అర్థము. — శుద్ధ జలముచేత చుట్టబడిన లోకము లన్నిటిని మ్రొగి సాగనైన కొప్పులయతోదాదేవియొక్క గట్టి నేతిని ఆరగించిన తిరుప్పవళముగలవాండును (౧౧) కొప్పు వృషభము లేడింటిని సంహరించినవాండును దేవతలకును దూరముగానుండువాండును నైనత్రయిపతిని ఓమనసా! (నీకు) తగుకట్టు సేవించిలిచేసి తిప్పగునా? (౨౧)



వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్బట్టు.— ( తొమ్మిదాల్ )  
నాన్ శొల్లుకిఱతు తప్పుణ్డోవెన్దితార్.

(తూనీరులకమ్ముముతుణ్డు)నూన్దకడ లలై యాత పడిక్కిడాక  
లోక తైయెల్లామ్ వయిల్ శీలే వైతు. (మొయ్ కుళలిత్యాది) అనుకూ  
లరుడై య ద్రవ్యతాలలతుధరియాతవనై. (మాల్విడైయేన్దో శేబ్బనై)  
నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియుడైయ సంక్లేషత్తుక్కు విరోధియాన మదిత్తవతే  
త్తై యుమ్ శేబ్బవనై. (వానవర్ కుమ్ శేయానై) స్వయత్నత్తాల్  
కాణప్పార్ కుమ్మనన్సుక్కుమ్ వాక్కుక్కుమ్ దూరస్థనానవనై. (శిశున్దు  
నెళ్ళే తొమ్మిదాల్ ప్పముతుణ్డే ) ఆశ్రితర్ కుమ్ సులభనానవనై క్కిట్టి  
తొమ్మిదాల్ ప్పముతుణ్డో!

౨౫.

అరు.— ఇరుపత్తైన్దామ్బట్టు.— తూనీర్-తెలిన్దనీర్. శిశున్దు-తమలి. ౨౫.

శిశున్దువెన్ శిన్దై యుమ్ శేబ్బ నరవుమ్

నిత్తైన్ద శీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్—ఉత్తైన్దతువుమ్

వేన్దడముమ్ వెంకావుమ్ వేళుక్కప్పాడియుమ్

తాబ్బడవార్ తణ్డుథాయార్.

౨౬.

అశ్వ.— తన్ తుటాయార్ ఉత్తైన్దతువుమ్ నిత్తైన్ద శీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్  
వేన్దడముమ్ వెంకావుమ్ వేళుక్కప్పాడియుమ్, (10) శిశున్దు ఎన్ శిన్దైయుమ్ తెమ్  
కన్ అరవుమ్ తామ్ కడవార్. (18)

అర్థము.— శీతశమై నరుత్తుటాయగలవాడు నిత్యవాసము కేయనవి నిండిన  
సంకుతుగల వికాలమైన కాళ్ళపురములోను వేబ్బటాడియు యథోక్తకారిసన్నిధియు  
వేళుక్కప్పాడియును. (౧౦) క్లాన్దుమైన నా మనస్సును ఎట్టిని శేక్రిములుగల అది  
శేషుని సతిక్రమింపఁడు (అధికప్రేమగలవాడగుననుట), (౧౮)

౨౭.

వ్యా.— ఇరుపత్తైన్దామ్బట్టు.— (శిశున్దులిత్యాది) ఎన్నుడైయ  
శిన్దై యుళ్ళుమ్ నిరువనన్దాన్దాన్దేలుమ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ సాదరమాక  
వుత్తైన్దతు. (వేన్దడమి త్యాది) తిరుమలై యిలుమ్ తిరువెంకావలుమ్ వేళు

క్రైస్తావ్వియులుబ్బడవరానమాత్రమ్. కడవరానమాత్రమెన్దుశొన్నపు  
రమెత్తాలేయెన్నిల్; (తణ్డుథాయార్). నిత్తెన్దశీర్ నీళ్ కచ్చియుభ్యమ్  
వేబ్బడముమ్ పెంకాపుమ్ వేళుక్రైస్తావ్వియు ముత్తెన్దతువుమ్. శిఱన్ద  
వెన్ శిన్దైయుమ్ శెబ్బణరవుమ్ తాబ్బడవార్. ఉకన్దపదుక్రైస్తావ్వి  
తిరువనన్దాథ్వానోపాతి యెన్నుడైయనెత్తై అతిక్రమియార్. అన్దిక్కి,  
తిరువనన్దాథ్వానైయుమ్ ఎన్నుడైయనెత్తైయుమ్ తమ్మతాకవభిమానిత్తి  
రుప్పతు; అల్లాతవబ్బోలుత్తెన్దమాత్రమెన్దుమరుభిచ్చెయ్యార్. ౨౬.

ఆరు.— ఇరుపల్లాతామృట్టు.— కడవరానమాత్రమ్. అన్దిక్కి నిర్వాహకరాన  
మాత్రమ్ ఇన్దిక్కి ఉత్తెన్దతెన్నుతల్. ఇక్కే ఉత్తెన్దక్కు హేతు, తణ్డుథాయార్. అత్త  
భవ్యరాకైయా లెన్ది అతు. అన్దిక్కి దివ్యదేశబ్బళిత ఉత్తెన్దతు. కడవార్-నెత్తై అతిక్ర  
మియార్ తన్నుతల్. అబ్బపమన్దిక్కి, కడవార్. అభిమాన మెల్లామిక్కే, అన్దిక్కి ముత్తెన్దమాత్ర  
మెన్నుతల్. ఇత్తలెల్లాయానైయాలమ్ అధిక్య మిక్కే; ముల్ల విడబ్బళిదిత్తమాత్ర  
మెన్నై. ౨౭.

ఆరే తుయరుత్తనార్ తున్నుబ్బరారాడైయార్

కారేమలిన్ద కరుబ్బడలై—నేరే

కడైన్దానై క్కారణనై నీరణైమేల్, పల్లి

అడైన్దానై నాళు మడైన్దు.

౨౮.

అన్య.— కార్ మలిన్ద కరుమ్ కడలై నేరే కడైన్దానై కారణనై నీర్ అడై  
మేల్ పల్లియడైన్దానై (10) కుయర్ ఉత్తనార్ నాళుమ్ అడైన్దు ఆర్ తున్నుబ్బరార్.  
అడైయార్. (17)

అర్థము.— మేళుములచే నిబిడమైన నల్లని సమద్రమును స్వయముగఁ జరిగి  
వాడును జగత్కారణుడును సమద్ర శయ్యయందుఁ బవ్వలించినవాడును నైన సర్వ  
శ్చరుని (౧౦) దుఃఖమును మట్టించుపాపములను నిరంతరము చేసినవారు ప్రతిదిగము ఆశ్ర  
యించి ఎవరు దుఃఖమును బొందినవారైరి? ఏదేశమందున్నారు? (౧౭) ౨౯.

వా.— అవ.— ఇరుపల్లాతామృట్టు.— (ఆరే) అవన్దుది  
యితువానపిన్దు అవనైయాశ్రయిత్తుమ్ తాబ్బో పట్టినపాప ల్లికఫలమ్  
భుజిప్పారున్దోనెన్ది తార్.

౩౦ మూన్డా నిరువదాది, అహ-పా, అదైస్తతరవదై.

(కారేమలిన్ద కరుజ్కుడలై నేరేకడైన్దానై) మేలేవడిన్ద మేళు  
బ్బో నలియోతపడి, అమృతమ్మడుమ్మడికిడాక క్కుడలైక్కడైన్దానై.  
(కారణనై) జగత్కారణభూతనై. (నీరణైమేల్ పళియడైన్దానై)  
ఆశ్రితర్ కార్యమ్మశెయ్ కైక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కుడలిలే ట్టువన్దు కిడన్దవనై  
నాళుమడైన్దార్. (తుయరుళున్దార్ తున్నుబ్బోరాడైయార్ ఆరే)  
తాన్దామ్మణ్ణినసిద్ధకర్ త్తినుడైయ ఫలమానదుఃఖడై యవనైయాశ్ర  
యిత్తుఅనుభవిప్పారుణ్డో? “అడైయార్” ఎన్దతు-ఎన్దుళ్ళారెన్దపడి.  
“నాళుమ్” ఎన్దతు - ఎక్కాలత్తిలెన్దపడి. ఎక్కాలత్తి లెదేశ్ త్తిల్  
ఆరవనైప్పబ్బో దుమ్మర్ పలత్తై యనుభవితార్. ౨౭.

అరు.— ఇరుపత్తేట్రామ్బాట్టు.— “తుయర్ తున్నమ్” ఎన్దిరి విరణ్ణాటుమ్ కర్త  
తైయుమ్ కర్తఫలమాన దుఃఖతైయుమ్ శొల్లుఱిటు. అడైయార్ - అన్దసంబధికకాకై  
యా లే దేశవరమ్. ౨౮.

అదైస్తతరవదై మే లైవర్క్కాయ్, అన్దు  
మిడైన్దతుపారతవెమ్మోర్—ఉడైన్దతువుమ్  
ఆయ్చ్చిపాల్ మత్తుక్కే యన్దునే వాళెయిల్లు  
ప్పేయ్చ్చిపా లున్దపిరాన్. ౨౯.

అన్య.— వాళో ఎయిల్లు పేయ్చ్చి పాల్ ఉన్ద పిరాన్ ఆరవనైమేల్  
అడైన్దతు. (8) అన్దు వివర్క్కాయ్ పారతమ్ వెమ్ పోర్ మిడైన్దతు. (14) ఆయ్చ్చి  
పాల్ మత్తుక్కే ఉడైన్దతువుమ్. అన్దునే! (18)

అగ్గము.— రంపమువంటి దన్దములుగల పూతనముక్క ద్రవ్యమును త్రాగిన ఉ  
పకారకుడు శేషశయ్యయందు బవ్యశించినదియు. (౮) అద్యాపరా ద్రమందు పశ్చిపాన్దావు  
లకుగాను భారతమనెడు క్రూరమైన యన్దమును పూసినదియు. (౧౩) యశోదాదేవి  
వద్దనున్న కవ్యమునకే భయపడినదియు. ఆశ్చర్యము. (౧౫) ౩౦.

వ్యా.— ఇరుపత్తేట్రామ్బాట్టు.— (అదైస్తతరవదై మేల్)  
ఉకన్దార్ క్కుడమ్మబ్బొడుప్పళు. (వివర్క్కాయ్ త్యాది) ఆశ్రితర్  
క్కాక త్తన్నుడమ్మై యభీయమాటిఅమ్మేట్టతు. (ఉడైన్దతువు

మిత్రాది) పరిహారమిచ్చి కే. యెట్టిస్తతువుమ్ యశోదైష్విరాట్టికు-  
భయపట్టు (వాళయిన్ద్రత్యాది) యువమనీరమ్మా తేయరుక్కచ్చయితే  
వాళోహలే యరున్దుళ్యవెయిన్ద్రతే యుడైయ పూతనైయెముడితేవువ  
కారకన్ అనుకూలై యాయరుప్పాళోరు ఇడైచ్చిక్కు భయపట్టు ప్పరి  
హారమిచ్చి కే. యరుప్పతే! (అమ్మనే) ఎత్తిఱమ్. ౨౮.

అరు.—ఇరుపల్లెటామ్మాట్టు.—(మిడైస్తతు) మిడై-పడుకై యాయ్ ఆమ్మేత్తై.  
పరిహారమ్ - ప్రతిక్రియ, ఇచ్చి కే. ఉడైస్తతు. అమ్మనే - ఈదుపాడు, ౨౯.

పేయ్చిపాల్లా పెరుమానై పేర్నెడుత్తు  
ఆయ్చి ములై కొడుత్తా శళ్ళాతే-వాయ్ త్త  
ఇరుళార్ తిరుమేని యిన్బవళచ్చెవ్వాయ్  
తెరుళా మొట్టియానై చేర్న్దు.

౩౦.

అన్య.— పేయ్చి పాల్ ఉడ్డ పెరుమానై వాయ్ త్త ఇరుళార్ తిరుమేని  
ఇన్ పవళమ్ శెవ్వాయ్ (10) తెరుళా మొట్టియానై ఆయ్చి పేర్న్దు కేర్న్దు ఎడు  
త్త ఆళ్ళాతే ములై కొడుత్తాల్. (18)

అర్థము.—పూతనా ద్రవ్యమును త్రాగిన ఉపకారముడును గాధాంధకారము  
వంటి తిరుమేయగలవాడును మంచి పగడమువలె ఎట్టినై నతిరువధరముగలవాడును  
(౧౦) ముద్దుమాటలుగలవాడైన శ్రీకృష్ణుని యశోదాదేవి లేచి దగ్గరతీసి ఎత్తుకొని  
భయపడక పాలిచ్చెను. (౧౮)

౩౧.

వ్యా — అవ — ఇరుపత్తొన్బ తామ్బాట్టు. — (పేయ్చిపాల్)  
అచ్చుత్తు క్కివనుక్కొప్పిల్లా తాట్వోలే స్నేహాత్తుక్కు యశోదైష్వి  
రాట్టికొప్పిలై యెన్దిఱతు.

( పేయ్చిపాల్లా పెరుమానై ) పూతనైయై ముడిత్తవనై,  
(వాయ్ త్త విరుళార్ తిరుమేని యిన్బవళచ్చెవ్వాయ్) పూతనైయై  
యెముడియిలే శ్రమహరమానవడివై యుడైయనాయ్ పవళమ్బొన్దిరు  
మ్మళ పధరవై యుడైయనాయ్. ( తెరుళా మొట్టియానై చేర్న్దు  
పేర్నెడుత్తాయ్చి ములై కొడుత్తా శళ్ళాతే) పూతనై ముఖిత్తిలే ముగ్ధ

30 మూన్టా నిరువన్దాది, 30-చా; శేర్ స్థతిరుమాల్.

జల్పితమ్మణ్ణుటివనై క్కిట్టి కాలన్దై తన్దెడుత్తు తాయానవన్ అజ్జాతే ములైయై కొడుత్తాల్. స్వరూప త్రైయశ్శియనూటి ములై యెక్కొడుత్తాల్, స్త్రీత్వప్రయుక్తమితే అచ్చమ్. 29.

అరు.— ఇరువత్తొప్పతామ్మట్టు.— ( స్వరూప త్రైయశ్శాది ) పిణిత్తెరే యిరుక్కచ్చయలేయున్. భయప్పదామల్ ములైకొడుత్తాల్ స్థపడి. 30.

శేర్ స్థతిరుమాల్ కడల్ కుడన్దై వేదగడమ్  
నేర్ స్థవెన్ శిన్దై నితై విశుమ్బుమ్ — వాయ్ న్ద  
మత్తై పాడక మనన్దన్ వణ్డూయ్ క్కణ్ణి  
ఇత్తై పాడియాయవివై.

30.

అన్య.— కడల్ కుడన్దై వేదగడమ్ నేర్ స్థ ఎన్ శిన్దై నితై విశుమ్బు వాయ్ న్ద మత్తై (10) పాడకమ్ అనన్దనాయ ఇన్దై వన్ కుళాయ్ క్కణ్ణి తిరుమాల్ శేర్ స్థ ఇత్తై పాడి. (18)

అర్థము.— క్షీరాబ్ధి తిరుక్కుడన్దై వేదగూటాలము రుజువైన నా మనస్సు సంపూర్ణమైన పరమపదము మంచి వేదము (10) తిరుప్పాడకము అనంతబలిన ఇవి శుద్ధరమైన తిరుక్కుళాయ్ మారగల శ్రియఃపతి వేంకటేశ్వరుడై రాజధానులు. (18)

వ్యా.— అవ. — ముప్పతామ్మట్టు.— ( శేర్ స్థ ) అవన్ సన్నిహితనాకైయాలే స్నేహితాల్; ఇప్పొత్తు నమక్కు సన్నిహిత న్దై యెన్నిల్; అవన్ సన్నిహితనాన విడదగ్గో శొల్లుకితార్.

(కడలిత్యాది) స్వామిక్కుప్పడైవీదాన వివై శ్రియఃపతిశేర్ స్థ. “పాడియాయవివై ఇత్తెమాయ తిరుమాల్ శేర్ స్థ” ఎన్నవుమామ్. “శిన్దై” ఎన్దైయాలే ఇత్తిరుప్పలికలిలే వన్దిరుక్కిట తెల్లామ్ ఎన్ హృదయత్తిలే పుకురుకై కెన్గిటతు. “వాయ్ న్దమత్తై” ఎన్దైతాలే ప్రమాణమాన వేదత్తిలే నిన్దైత్తోడు కణ్ణాలే కాణప్పడుకిట తిరుప్పలిక లోడు వాళియట వివర్ క్కు ప్రకాశమా యిరుక్కిటగడి. 30.

అరు.— ముప్పతామ్మట్టు.— నితై విశుమ్బు - పరమపదమ్ “కుళనీకాననం యత్ర” ఎన్గిటన్దాయత్తాలే వణ్డూయ్ క్కణ్ణియూ మిరుప్పిడమ్. 30.

ఇవైయవణ్ కోయి లిరణియనతాకమ్

అవై శెయ్ తరియురువమానాన్ -- శెవి తెరియా

నాకత్తాన్ నాల్వేత్తుళ్ళాన్, నఱవేదోన్

పాకత్తాన్ పాఱ్ఱుడలుళాన్.

3౧.

అన్వ.— ఇరణియనతు ఆకమ్ అవై శెయ్ తు తరియురువమానాన్ (4) శెవి తెరియా నాకత్తాన్ నాల్వేత్తుళ్ళాన్ (8) నఱవేదోన్ పాకత్తాన్ పాఱ్ఱుడలుళాన్ అవణ్ కోయిల్ ఇవై. (14)

అర్థము— హిరణ్యగురునియొక్క శరీరమును ఛిన్నభిన్నముగఁ జేసి సింహ రూపియైనవాఁడును ( ౪ ) చెవులు తెలియని (లేని) సర్పముమీదఁబవ్వలించినవాఁడును చతుర్యేదప్రతిపాద్యుఁడును (౮) శేనెవలెభోగ్యమైన గడ్డానదియువృషభమును గలరుద్రుని తనతిరుమేయందొకచోటగలవాఁడును క్షీరాబ్ధియందుఁబవ్వలించినవాఁడునునైన ఆసర్వేశ్వరునియొక్క వాసస్థానము లివి. (౧౪)

3౧.

వ్యా.—ముప్పత్తోరామ్బట్టు.— (ఇవై) (ఇరణియనిత్యాది) ఉపచయాత్మకమాన హిరణ్యసుదైయ శరీరతై పులవాకచ్చెయ్ తు సింహరూపియానాన్. ( శెవి తెరియానాకత్తాన్ ) ఒరుఇన్నియత్తాలే ఎల్లావదోయమ్ గ్రహిక్కుమవణ్. ‘చతుశ్రవాః’ ఇతే. (నాల్వేత్తుళ్ళాన్) నాలువేదగ్ధాలుమ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టవణ్. (నఱవేదోన్ పాకత్తాన్) నఱవై యేదోవణ్. నఱవై యు మేదోయ్ తుముదైయ రుద్రనుక్కుత్తిరుమేనియిలే యిడజ్జొడుత్త శీలవాన్. ( పాఱ్ఱుడలుళాన్ ) తిరుప్పాఱ్ఱుడలిలే యుళ్ళవణ్. ( ఇవై యవణ్ కోయిల్ ) కీర్తించున్నవై. నెళ్ళై వరున్దియనువర్తిత్తపడి.

3౧.

అరు.— ముప్పత్తోరామ్బట్టు.— ఆకమవై శెయ్ తు - అవయవమాకప్పిరిత్తు శెవి తెరియాన్ . శెవి తెరియాతవన్ ; శెవియిల్లాతవన్ . కణ్ణేశెవియాక వుదైయవ నెష్టపడి. ఆకత్తాన్-ఇవనాకత్తిలేయరుక్కిఱవన్. వదుక్కైయెష్టపడి. నఱవు-తేనాయ్, తేనపాలే భోగ్యమాన గడ్డైయొడైయవన్. తిరియవుజ్జొల్లువానెన్నెన్న, అరురిచ్చె య్కెటార్ (కీర్తించున్నవై ఇత్యాది).

3౧.

33 మూన్టా నిరుపదాది, 32-పా, పాల్కడలుమ్, 33-పా, పాలకనాయ్.

పాల్కడలుమ్ వేదముమ్ పామ్ముమ్ పనివిశుమ్ముమ్  
 నూల్కడలుమ్ సుణ్ణాల తామరై మేల్ - పాల్క  
 ట్టెరున్దార్ మనము మిడమాకక్కొడ్డా  
 కురున్దొలి త్తొగోపాలకన్.

32.

అర్థము — కురున్దొలి త్తొగోపాలకన్ (3) పాల్కడలుమ్ వేదముమ్ పామ్ముమ్ పని విశుమ్ముమ్ నూల్ కడలుమ్ నూల్ నూల తామరై మేల్ పార్ పట్టు ఇరున్దార్ మనము ఇడమాక కొడ్డా. (19)

అర్థము. — కురున్దొలి విజిత గొల్లవాడైన శ్రీకృష్ణుడు (3) కీర్తాన్ని వేదకూటాచలమును అదిశేషులను చల్లని పరమపరంబును కాత్త సాగరమును సూక్ష్మమై కాత్తమునందు ప్రతిపాదించబడిన హృదయకమలమునందు చిత్తమును నిలిపియున్న యోగుల మనస్సును వాసస్థానములక జేసికొనెను. (19)

32.

వ్యా. — ముప్పత్తిరణ్డామ్బట్టు. — ( పాల్కడలిత్యాది )  
 ( నూల్కడలుమ్ ) ఇతిహాస పురాణజ్ఞభాకిత కడలుమ్. ( సుణ్ణాలి త్యాది ) ఇతిహాసపురాణజ్ఞభిలే హృదయకమలమెట్టు శొల్లప్పదుకిలితీ స్తేలే వైక్కప్పట్టు ఇన్దియన్దలై యుడైయవర్కళుడైయ మనసై న్న త్తనక్కిరున్దిడమాకక్కొడ్డా. ( కురున్దొలి త్తొగోపాలకన్ ) విరోధి యైప్పొక్కి సులభనానవన్. ఇవసుడైయ ఉత్తయెల్లామ్ పరాథామెన్గి అతు.

32.

అర్థము. — ముప్పత్తిరణ్డామ్బట్టు. — పనివిశుమ్ము - కురిన్దొలిపరమపదమ్. పార్ పట్టు. అతిరీడత్తిరై వైక్కప్పట్టు. ఇన్దియన్దలై ప్రత్యేకాత్మకైయారై అస్తర్యామి యడత్తిరై వైక్కప్పట్టు ఎడవడి.

32.

పాలకనాయాలిలై మేత్తైయ, ఉలకెల్లామ్  
 మేలొరునా భుణ్డవనేమయ్ పైయే — మూలవనే  
 మన్దరత్తాల్ మానీర్ క్కడల్ కడైన్దు, వానముతమ్  
 అన్దరత్తార్ క్కిన్దొయినీయన్దు.

33.

అన్తి.—అలిలై మేల్ పాలకనాయ్ మేలూరునాల్ ఉలకల్లామ్ పైయ మెయ్ మైయ్ ఉన్దివనే! మాలవనే! (8) నీ అన్తి మన్దరత్తాల్ మా నీర్ కడల్ కడన్తి వాణ్ అమరమ్ అన్దరత్తార్ కు ఈన్దాయ్. (19)

అర్థము.—వీటపత్రమునందు ఒకశిశువై ముందొకకాలముంగుం బ్రవంచమంతయు మెల్లంగా యథార్థముగా భక్షించినవాడా! సర్వాధికుడా! (౮) నీవు అప్పుడు మన్దర పర్వతమునేత మహాజలముగల సముద్రమును జరికి బలమునిచ్చును సమృతమును చేపతో లభి నొసంగితివి. (౧౯)

33.

వ్యా.—ముప్పత్తుమూన్టామ్బట్టు.—(పాలకనిత్యాది) ఒరుసవ నాయిరుప్పతోరు అలిలైయిన్నేలే పరువమ్ నిరమ్బాప్పిత్తై యాయ్. (మేలూరునాథుల కల్లామ్ పైయ ఉన్దివనే) లోకజ్జత్తై యెల్లామ్ నోవుప డామల్ మెళ్ళి త్తిరువయిన్ద శలేన్తై త్తవన్. (మెయ్ పైయే) విప్పిజాలికరై ప్పోలే యన్తి క్కేసత్తమే. (మాలవనేయిత్యాది) ప్రాణనై క్కొడుక్క వల్ల మిడుక్కైయుచ్చై త్తానవమృత త్తై. (అన్దర త్తిత్యాది) ఆకాశన్తై నిన్జీఅవర్ కళుక్కు క్కొడుత్తాయ్ నీయన్తి.

33.

అరు.—ముప్పత్తుమూన్టామ్బట్టు.—వానమరమ్. మిడుక్కాన అమృతమ్. మాల వణ-సర్వేశ్వరణ్.

33.

అన్తివ్యుత్తరమధనవన్తై వేళొల్

నిన్దిరున్దు వేళుక్కై నీణకర్ వాయ్—అన్తి

కిడన్దానై క్కేడిల్ శీరానై, మున్కున్దా

క్కుడన్దానై నెళ్ళమేకాణ్.

34.

అన్తి.—గెళ్ళామే! అన్తి నిన్తి ఇన్తివ్యుత్తరమ్ ఆశన్తై అన్తి వేళొల్ అన్తి వేళుక్కై ఇరున్దు నీళ్ళ సకర్వాయ్ కిడన్దానై (11) కేను ఇల్ కిరానై ముక్ కత్తై కడన్దానై కాణ్. (18)

అర్థము.—ఆకాలముందు నిలిచి ఈలోకమును గొలిచిన యాయాముచేత నేమో ఆకాలముందు వేళుక్కై యుగముదివ్యదేశమునందు వెంచేసియుండి మహానగరమైనయథోక్తకారిసన్నిధి యందు ఒప్పులించినవాడును (౧౧) నాశము లేని కల్యాణగుణము లగు వాడను మనవు కంఠి సకాహరించినవాడునైన సర్వేశ్వరుని గేహిత్తము. (౧౮)



వ్యా.- అవ.- ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు.- ( అస్తివ్యలకమ్ )  
అవనుడైయసత్తై పరార్థమానపిమ్మ అవనైక్కాణవాణైప్పదాయెమ్మ  
తమ్మడైయ నెజ్జైక్కుటిత్తు చొప్పట్టుకితార్.

నిష్టు అస్తివ్యలకమశన్దవళైవే కొల్ ఇరున్దువేళుక్కై నీణకర్  
వాయ్కిడన్దు, ( కేడిల్ శీరానై ) నిత్యసిద్ధమాన కల్యాణగుణబద్ధయ  
డైయవనై. ( ముకకజ్జైక్కడన్దానై నెజ్జమేకాణ్ ) కంసన్ నినైత్తపళ్ళు  
నైదై అవతన్నోడేపొమ్మడి ముడిత్తు ఉపకారకనానవనై, భూమి  
యడగలుమ్ నిష్టశన్దవరుత్తతాలేయో తరువెంకావిల్ కణ్ణళర్న్దరు  
ళుకిటతుమ్ తిరువేళుక్కై.యిలిరుక్కిటతుమ్ ఎన్దు నెజ్జే! అనుస్థి. ౩౪.

అరు.- ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు.- అష్ట నిష్ట ఇవ్యలకమశన్ద వళైవేకొల్. ౩౪.

కాణ్ కాణెన విరుమ్బుజ్జుగ్గళ్, కతిరిలకు

పూణ్డారకలత్తా పొన్నేని-పాణ్కాణ్

తోళ్ళిల్వాడి వణ్ణలైయ న్నొజ్జలాక్, శెమ్బుల్

కొల్వాడి యాన్త్తురుత్తై.

౩౫.

అస్య.- కదిల్ ఇలకు పూణ్ తార్ ఆలత్తాన్ పొన్ మేని కాణ్ కాణెన  
కణ్ణల్ బిరుమ్మమ్ (10) వణ్ణు అశ్చైయమ్ తొజ్జలాక్ తొళ్ళిల్ పాణ్కాణ్ పాడి  
శెవెపాన్ కట్టల్ పాడి యామ్ నైతొళుగుమ్. (22)

అర్థము.- బావల కొట్టుచున్న తిరువాళరణమును పువ్వునూలికలును వగ  
ఫలమందుగలవానియొక్క సుందరమైన తిరుమేళును చూచుచూచుచుని నేత్రములు  
ఆశపడును. (౧౦) తుమ్మెదలు గూంకరించుచున్న హరిములుగలవానియొక్క చుట్టిత  
ములు పొటలుగా పాడి ఎట్లని సుందరమైన తిరువడిని పాడి మనము నమస్కరిం  
చెదము. (౨౨)

౩౫.

వ్యా.- అవ.- ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు.- “నెజ్జమేకాణ్” ఎన్దుప  
దేశితార్ క్కల్. ఇన్ది ముగ్గళ్ తాన్దుట్టు ఇన్దరైమ్మాట్టు మళవాయిదో  
నిటతు.

( కతిరిలకు పూణ్డారకలత్తా పొన్నేని కాణ్ కాణెన విరుమ్బు  
జ్జుగ్గళ్ ) బిలివిడానిన్ పొరై న్నెమున్దారై యుముడైత్తాన తిరుమూరై

యుడైయవనుడైయ స్పృహణీయమాన తిరుమేనియైక్కణ్ణళ్ కాణ్  
కాణెనవిరుమ్బానిన్లుతు. (పాణిర్యాది) పాట్టిలేతోట్టిలుణ్ణాకప్పాడి.  
పాణ్తోట్టిలుణ్ణాకప్పాడి యెన్దుమామ్. అవనుడైయతోట్టిలై ప్పాట్టిలే  
వైత్తుప్పాడి యెన్దుమామ్. ( పణ్ణైయున్దొజ్జలాన్ ) వణ్ణుకిళ్ శబ్ది  
యానిన్లుళ్ళ మాల్లెయైయుడైయ స్పృహణీయమానతిరువడికళైక్కై  
యా లేతోట్టువోమ్. 3౫.

అరు.— ముప్పతైవ్వామ్మప్పి.— పాణ్కణ్. పాట్టివత్తిలే. తోట్టిలుణ్ణాక-అక్ష  
ణముణ్ణాక, పాడియెన్నుతిల్; గానత్తెన్దొత్తోడేపాడియెన్నుతిల్; అవన్ చరిత్రజ్జలై  
ప్పాడియెన్నుతిల్. తిరువడికళైప్పాడితోట్టువోమ్. 3౫.

కైయకనలాభికార్ క్కడల్వాయ్ వెణ్ శర్జమ్  
వెయ్యక్కళై శార్జామ్ వెళ్ళుడర్వాళ్ — శెయ్య  
పడై పరవై పాభి పనినీరులకమ్  
అడియశన్దమాయరవల్కు.

3౬.

అశ్య.— పని నీర్ ఉలకమ్ అడి అశన్ద మాయరవల్కు (6) కనల్ అభి శార్  
కడల్వాయ్ వెణ్ శర్జమ్ వెయ్యక్కళై శార్జామ్ వెమ్ శుడర్ వాళ్ (18) శెయ్య  
పడై కైయ. (21) పరవై పాభి. (23)

అర్థము.— చల్లని నీటిచేనావరింపబడిన లోకమును తిరువడిచే గొలిచిన అశ్య  
ర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునికి (౬) నివ్వలుక్కుచున్న తిరువాళీయు నల్లని సముద్ర  
మంచులుట్టిన తెల్లని శఙ్ఖమును త్రూర్మైన గడియు శార్జామనెడుగనుగును ఉగ్ర  
మైన తేజగునుగల కత్తియు (౧౮) గుండరములైన యానూయగుములు శ్రీహస్తము  
సండున్నవి. (౨౧) సముద్రము శయ్యగానున్నది. (౨౩)

3౬.

వ్యా.— అవ.— ముప్పతైవ్వామ్మప్పి.— (కైయకనలాభి  
యిర్యాది) (శెయ్యపడైకైయ) ఇవైకైయిలేడిళ్ళన. “శెయ్య” ఎన్దు అభ  
రణమానపోతు పుకరై చ్చొట్టుకిఱతు; ఆయుధమానపోతు విధేయ మాన  
ఆయుధజ్జలై చ్చొట్టుకిఱతు. (పరవై పాభి) తిరుప్పాక్కడల్ పడుక్కై.

(పనినీరులకమడియ్యన మాయరవలంబు) కడల్ హూస్టాన్ భూమియనన  
రేవననుక్కు.

అరు.— ముప్పతాతామ్మట్టు.— “పదై” ఎన్ఱాయగమ్, అభరణగోటియుమ్  
అణుగోటియుమ్. 31.

అవలంబడిమైపట్టే నాకత్తాపుటత్తా  
ఉవర్క్కుబ్బరుబ్బడల్ నీరుళ్ళా—తువర్క్కుమ్  
పవళవాయ్ పుమ్మక భుమ్ పన్నణిప్పుగారమ్  
తిక్కలు నిరుమార్పత్తా. 32.

అన్య.— ఉవర్క్కుమ్ కరుమ్ కడల్ నీర్ ఉళ్ళాన్ (4) తువర్క్కుమ్ పవళవ  
వాయ్ పుమ్మక భుమ్ (8) పల్ మణి పుణ్ అరమ్ తిక్కలుమ్ తిరుమార్పన్ తా (14)  
అకత్తా పుటత్తాన్. అవలంబు. అడిమైపట్టే. (18)

అర్థము.— ఉప్పగానుండెను నల్లని సముద్రజలమందు బవ్వళించినవాడును  
(4) ఎట్టనైన పగడమువంటి తిరువిగరముగల పుప్పపుత్రికమైన శ్రీ దేవియు (5) నానా  
విధములైన రత్నములచేఁ జెక్కఁబడిన తిరువాధరణమును హారమును శ్రుకాశించుచున్న  
పక్షిప్థముగల సర్వేశ్వరుఁడు (6) లోపలనుండువాడును వెలుపలనుండువాడును.  
వారికి దాగుండెనై తిని. (7)

32.

వ్యా.— అవ.— ముప్పతాతామ్మట్టు.— (అవలంబు)  
నానడిమైయిలే యన్వయిక్క సౌభరియైప్పులే అనేకమ్ వడివుకొడ్డు భుజి  
క్కవాళైప్పదానిన్ఱా నెన్నిటతు.

(ఉవర్క్కుబ్బరుబ్బడల్ నీరుళ్ళా) తిరుప్పాబ్బడలై వాస  
స్థానమాక పుడై యనాయ్. (తువర్క్కుమ్ పవళవిత్తాన్) పెరియపిరా  
ట్టియారైయుమ్, అనేక మాణిక్యబ్బలై యుడై తాయుదున్దుళ్ళుపూగా  
రత్తాలే తిక్కానిన్ఱుళ్ళ తిరుమార్పైయుముడై యవళ. అవనుక్కడిమై  
పట్టే. కుడైవల్ మణిన్ఱైయైయుమ్ వడివల్లై యుముడై యగ్రియఃపరి  
యానవళ నానడిమైయిలే అన్వయి తమాత్ర తిలేయుళ్ళుముట్టుమ్  
విడళ క్కనాటిల్.

33.

మూస్తా నిరువదాది, 3౮ - హా, తా నే. 3౯ - హా, ఇతైయాయ్. 3౯

తా నే తనక్క పమా తన్నురు వేయెవురువుమ్  
తా నే తనవురువుమ్ తారకై యుమ్—తా నే  
ఎరిశుడరుమ్మాల్వరైయుమెణ్ణిశై యుమ్, అట్టై  
త్తిరుశుడరుమాయవిత్తై.

3౮.

అన్య.— ఎవురువుమ్ తన్నురువే. తనవురువుమ్ తారకై యుమ్ తా నే. (5) ఎరి  
శుడరుమ్ మాల వరైయుమ్ ఎణ్ తిరైయుమ్ అట్టై ఇరు శుడరుమ్ తా నే ఆయ ఇతై  
తనక్క తా నే ఉవమన్. (19)

అర్థము.— నను ప్రపదార్థములు తనశరీరమే. తనస్వే శరీరముగాఁగల బ్రహ్మదులును  
నక్షత్రములును తా నే. (౫) జ్వలించుదున్న అగ్నియంగొప్ప పర్వతములును అట్టదిక్కు  
లును అండమందలి రెండు శేకములును (చంద్రసూర్యులు) తా నేయే స్వామి తనకు  
తా నే ఉపమానభూతుడు. (౧౯)

3౮.

వ్యా.— అవ.— ముప్పతైట్టామ్బాట్టు.— (తనక్క పమా తా నే) తనక్క పమా నరహితన్. ఉపమానరాహిత్యత్తుక్కడి నలవదా  
ర్థగ్గుళుమవనుక్కు ప్రకారమాయ్ తా ప్రకారియాయ్ ప్రకార్యన్తర  
మిన్ఱి క్కేయిరుక్కై. (తన్నురు వేయెవురువుమ్) ఎల్లాగుదార్థగ్గుళుమవ  
నుక్కు శరీరమ్. (తా నే తనవురువుమ్) తనన్నుపణ్ణి పుణ్యశరీరరాన  
వధికారికళుమ్ అవనుక్కు ప్రకారమ్.

3౮.

అరు.— ముప్పతైట్టామ్బాట్టు.— తా నే ఎరిశుడరెన్ఱతైప్పన్ఱవరుళిచ్చయ్;  
తార్ (ఉపమానరాహిత్యత్యది) ఎరిశుడర్-అగ్ని. ఇరుశుడర్-చంద్రాదిత్యరకల్. ఏతా  
ర్భకమాన ఇతైయాకైయారే తా నే తనక్క పమా ఎట్టకైయై.

3౮.

ఇతైయాయ్ నిలనాః యెణ్ణిశై యున్తానాయ్  
మత్తైయాయ్ మత్తైప్పరుళాయ్ వానాయ్—పిత్తై వాయ్ న్ద  
వెళ్ళత్తరువివిళ్ళిన్ఱొలిన్ఱి వేగ్గడత్తా  
ఉళ్ళత్తినుళ్ళేయుళా.

3౯.

అన్య.— ఇతైయాయ్ నిలనాః ఎణ్ తిరైయుమ్ తా నాయ్ (5) మత్తైయాయ్  
మత్తైప్పరుళాయ్ వానాయ్ (8) పిత్తై వాయ్ న్ద వెళ్ళమ్ అరువి విళ్ళు ఒలిన్ఱి. వేగ్గ  
డత్తా ఉళ్ళత్తి ఉళ్ళ ఉళ్ళ. (19)

అర్థము.—సర్వస్వామియై భూమికిసంతర్వామియై అప్ప నిక్కులును తనకుశరీర ముగాగలవాఁడును (౫) వేదనిర్వాహకుఁడును వేదప్రతిపాద్యుఁడును పరమపదమును శరీరముగాఁగలవాఁడునునై (౬) చంద్రుని సమీపించిన ప్రవాహముగల కొండచలచుల యందు బ్రకాశించుచు శబ్దించుచున్న జలముగల తిరువేళ్ళడమందు వేంచేయుండు వాఁడు (నా) మనస్సులొపల సత్యవాసముజేయుచున్నాఁడు. (౧౯) ౩౯.

వ్యా.— ముప్పత్రిన్బతామృబ్బు.— ( ఇతైయాయిత్యాది ) ఉభయవిభూతియుక్తనాయ్ భూమియు మెట్టుదిక్కుక్కుభుమ్ వేదజ్ఞ భుమ్ తానిట్టవళిక్కు. (మత్తైప్పరుళాయ్) వేదప్రతిపాద్యనాయ్. (పితైయిత్యాది) చంద్రుడతల్లిలే కిట్టినవెళ్ళైయుడైతాయరున్దుళ్ళ తిరు మలైయిలేనిన్దు ఎన్నుడైయ హృదయత్తిలే పునుర అవసరప్రతీక్షనా యిరుక్కితాఁ.

అరు.— ముప్పత్రిన్బతామృబ్బు.— తిరుమలై చంద్రుడతల్లిలే కిట్టినవెళ్ళైయుడైతాయరున్దుళ్ళ తిరు మలై అరుదికళ్ చంద్రునైక్కిట్టియిరున్దు.

ఉళన్ కణ్డాయ్ నన్నెజ్జేయు త్తమశ్శెట్టమ్

ఉళన్ కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళు—త్తళన్ కణ్డాయ్

విణ్ణొదుజ్జక్కొదుయరుమ్ పిజ్జరువి వేళ్ళడత్తాఁ

మణ్ణొదుజ్జక్కొత్త సళన్దమన్.

౪౦.

అన్వ.— సల్ నెజ్జే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఎన్లుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. (6) ఉళ్ళువార్ ఉళ్ళుత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్. విన్ ఒదుగ్గ కొదు ఉయరుమ్ (13) పిజ్జ అరుది వేళ్ళడత్తాఁ మన్ ఒదుగ్గ తాఁ అళన్ద మన్ (21)

అర్థము.— ఒమంచి మనసా! పురుషోత్తముఁ డున్నాఁడుకదా! ఎల్లస్వగును ఉన్నాఁడుకదా! (౬) ధ్యానముఁజేయువారి హృదయమంగును ఉన్నాఁడుకదా! ఆకా శము ఒగురుసట్లు శిఖరములు పెరుగుచున్నదియు (౧3) పిజ్జసాంగుచున్న చలచులు గలదియునైన వేళ్ళడటాద్రియందునివసించియుండువాఁడు భూలోకము ఒగురుసట్లు తాను కొలిచిొన్నస్వామి. (౨౧) ౪౦.

వ్యా.— నాన్బతామృబ్బు.— (ఉళన్ కణ్డాయ్) అవన్నుడైయ జీవనమ్ సన్ముడైయనల్తాహేతు. “ఇచ్చాతవతనవిశ్వపదార్థసత్తా”.

( సన్నెళ్లో ) ఎమ్మెరుమాన్నమ్మడైయ సత్తా హేతువెన్టుకొల్లుకెక్కు  
 ప్పాజ్జాననెళ్లో ! ( ఉత్తమనెన్టుముళన్ కణ్డాయ్ ) సమ్మడైయసత్తా  
 హేతు అవనెన్టునినై త్తిరాతనెన్టుమ్ ఎన్టుమవనిరుక్కుమ్మడి యితువే.  
 (ఉభ్యవారిత్యాది) పుకురప్పక్కాల్ విలక్కాతారుడైయ హృద  
 యత్తిలే యుళన్. (విణ్ణిక్కాది) : ఉత్తమనెన్టు ముళన్ కణ్డాయ్  
 ఎన్నిటతైయుపపాదిక్కిఅతు ఉపరితనలోకల్లభుమ్శిలవెన్టై యుణ్డెన్తిరాతే  
 ఇవై వేణ్డావెన్టుకొణ్డు ఉయరానిన్ట-అకాశాది లోకజల్లెల్లా మొదుఱ్ఱు  
 మ్మడిక్కిడాక వుయరానిన్టశిఖర తైయుడైతాయరున్దుళ్యతిమ మలైయిలే  
 నిన్టవన్, పుప్పినతిరువడికళాలే భూమితోన్ దొతపడి యళన్దుకొణ్డమ  
 న్నన్-ఉడైయవన్, ఇన్ద్రానిన్దుతు పెట్టుకై యాలుమ్మహాబలిన్దెప్పటిత్తు  
 వాణ్ణిక్కొదుక్కైయాలమ్ ఇవనెన్టుడైయవనెన్టుతోన్ దొనిన్టతు. ౪౦.

అరు.— నాన్పుతామ్బట్టు.— (హోన్ దొతపడి) విరుపక్షకళయాయ మణ్  
 హోన్ దొతపడి. విజయ-విజయఅరు.

౪౦.

మన్మ మణిముడినీన్డణ్డమ్మొ యెణ్ణిశై యుమ్  
 తున్ను పొత్తీలనైత్తుమ్మూత్త కడలే—మిన్నె  
 ఉడైయాకొణ్డన్టులకళనాన్, కున్ట  
 మ్మడైయాక వాకాన్తుకో.

౪౧.

అశ్వ.— కున్టకు కుడైయాక ఆకాశ్తకో మన్మ మణి ముడినీన్డు అన్టమ్  
 పాయ (10) ఎణ్డియన్దు మన్మ పొత్తీల్ అనైత్తుమ్ కక్కర్ కూత్ (16) మిన్నె  
 ఉడైయాకొణ్డు అన్ట ఉలకుఆశ్వాన్. (20).

అర్థము.— పర్యతమును గొడుగుగాజేసి ఆవులను గాపాడిన స్వామి అమరి  
 యున్న రత్నమయమైన కిరీటు దీర్ఘమై అర్ధభిత్రివజ్రు పొవునటులను (౧౦) అన్ట  
 దిక్కులును నిండియున్న భూమి యంతయు శ్రీపాదములు వ్యాపించునటులను (౧౬)  
 మెరుపును వన్దముగాగలవాడై ఆకాలమును పోకములను గొలిచెను. (౨౦) ౪౧.

వాగ్.— నాన్పుతో రామ్బట్టు.— (మన్మ ఇత్యాది) (అన్డమ్మొ  
 యెణ్ణిశై యుమ్మన్మ మణిముడినీన్డు) అన్డెయ్ మెట్టుదిక్కు క్కల్తై యుమ్

౪౨ మాన్వాన్తిరువన్దాది, ౪౨-పా, కోవలనాయ్.

అధిరాజ్యసూచకమానతిరువభిషేకమ్ వ్యాపిక్కువుమ్. (తున్నిత్యాది)  
చేతనరాలే శెళియప్పట్టభూమియడక్కలుమ్ తిరువడికళే యాకవుమామ్.  
(మిన్నైయిత్యాది) మేళుపదత్తుక్కవ్వరుళే వళర్న్దరుభుకిఱపోతు.  
మిన్నై తిరుప్పీతామ్బరమాకక్కొడ్డలకళన్దాన్. (కున్దమిత్యాది) తై  
లోళ్ళైయైన్దున్నడైయ తిరుమేనియా లేమత్తైత్తనన్ బరుమలైయాలే  
తన్నుడైయ తిరుమేనియై మత్తైత్తుక్కొడ్డాన్. ౪౧

కోవలనాయానిరైకళో మేయ్త్తుక్కుళులూలి

మావలనాయ్ క్కీడ్డమణివణ్ణన్ — మేవి

శీ ఆరియారువమాకి యిరణియనతాకమ్

తెరియుకిరాలక్కీడ్డాన్ శినమ్.

౪౨.

అన్య.—కోవలనాయ్ ఆనిరైకళో మేయ్త్తు కుళుల్ ఊలి వలనాయ్ మా కీడ్డ  
మణివణ్ణన్ (10) మేవి ఎరియారువమాకి ఇరణియనతు ఆకమ్ ఉకిరాల కీడ్డాన్  
శినమ్ తెరి. (18)

అర్థము.— గోపాలుండై గో సమాహమలను మేవి పేరు వాడముఁకన్సి బరి  
యండై కేళిని చీల్చిన రిత్నమువలెస్సృహణీయమైనతిరుమేనుగలవాండై (౧౦) ఆమరి  
యండై ఉచ్చైలకూపుండై హిరణ్యాగురుని వృద్ధయమును గోళ్ళచేరఁ జీల్చినవాని  
కోవము తెరిసికొనుడు. (౧౮) ౪౩

వ్యా—నాన్పత్తిరణ్డామ్బట్టు.—(కోవలనాయిత్యాది) బా)ప్తా  
గనాయ్ ఓత్తుచ్చొల్లప్పలుమాప్పోలే ఇడైజాతిక్కుచితమాకపసు  
క్కలైయుమ్మేయ్త్తుక్కుళులైయు మూలి. (మావలనాయిత్యాది) అప్పరు  
వమేనిరమ్బామైయిలే కేళియినుడైయ వానైక్కిళిక్క వల్లనాయ్, విరోధి  
యైప్పొక్కుకైయాలే శ్రమహరమాస నడివైయుడైయవన్. (మేవియ  
త్యాది) సరత్వసిమ్మత్వమానవిరణ్ణు వడివుక్కొడ్డాల పారున్దాతేయరు  
క్కుమో వెన్నిల్, బరువడివుపోలే పొరన్దినపడి. అన్తిక్కే “మేవి” ఎన్దు

హిరణ్యనుదైయవర తైక్కిట్టియెస్తుమామ్. (ఎరియురువమాకి) ఒలియుడ్డా  
 సరూప జైయుదైయసాయ్. అచ్చినత్తాలే యిరణియనాక తైక్కిట్టాన్.  
 అన్నిక్కే, అరుళన్తునమక్కుదేశ్యమ్ ; అశ్రితవిరోధికళపక్కల్ అవ  
 నుక్కుడ్డానశినముదేశ్యమ్. అచ్చిన జైతెరి. అనుసన్నియెస్తుమామ్. ర3.

అరు.—నాట్య విరణ్ణామ్మప్ప. —వర తైక్కిట్టికై. వర తైయటిన్దు అరుక్కును  
 రూపమానవడివైక్కిళ్ళుకై. “ఎరియురు” ఎన్దు పారావరమ్. శినత్తాలే తెరియుకిరా  
 వ్. కూరియపుకిరా తేక్కిడ్డానెన్దు క్రియెయారత్, అన్నియె, క్కిడ్డాన్ శినవ్ తెరి. విచారియెన్దు  
 క్రియెయారత్. ర3.

శినమామతకళిత్ శిన్ తిన్న ప్పెచ్చాయ్ త్తు  
 ప్పునమేయ పూమియ త్తజై — త్తనమాక  
 ప్పేరకలత్తుల్ళొడుక్కుమ్ పేరారమార్పనార్  
 ఓరకలత్తుల్ళులులకు

ర3.

అన్య.—కూ శినమ్ మతమ్ కళిత్ శిన్ తిన్ మరుప్పై శాయ్ త్తు (7) పునమ్  
 మేయ పూమియతనై తనమాక పేర్ అకలత్తు ఉల్ ఒడుక్కుమ్ పేర్ ఆరవ మార్ప  
 నార్ (18) ఓర్ అకలత్తు ఉలకు ఉళ్ళు. (22)

అర్థము.—మిక్కిలి కోపమును మనమునుగల కువలయాపీడముయొక్క దృఢమైన  
 దస్తములను వంచి (౭) శబ్దాదివిషయములతో నమరియున్న భూలోకమును ధనముగా  
 స్వీకరించి మిక్కిలి విస్తారముగల కడుపునందు ఇమిడ్చిన గొప్పహారములుగల  
 వక్షస్థలముగలవానియొక్క (౧౮) అడ్చితీయమైన సజ్జలమునందు లోక మణిని  
 యున్నది. (౨౨)

వ్యా.—అశ.—నాట్యత్తుమూఱ్ఱామ్మప్పట్టు. — (శినమ్) అవక్  
 సజ్జల్యత్తాలే యన్తోవిద్దలొకజ్జేడ్కిళ్ళితను.

(శినమిత్యాది) శిన జైయుదైత్తాయ్ పెన్దుత్తుమది త్తకువలయా  
 పీడ త్తినుదైయ విరణ్ణుమరుప్పక్కలై యు మనాయా సేనపటిత్తు. (పున  
 మిత్యాది) చేతనర్ కు. భోగ్యబ్బలై యుదైత్తనభూమియై, (తన

కి ఆరియురువమాకి. అనేపాదముందు అర్థము స్పష్టముగనక దానినివదిలి,  
 ఎరియురువమాకి అనేపాదమునకు వ్యాఖ్యానము సాయించి.



మిత్యాది) ధనమోలే యిరుక్కత్తిరుపయిలో శీలేవైత్తు కాక్కుమ్.  
(పేరారమార్పవార్) తన్నుడైమెయానతు రక్షిక్కప్పట్ట తిష్టతాశే  
యొరుపడియాభరణమున్నాల్పోలే ఇరుక్కిఱపడి. (ఓరకలత్తుళ్ళు  
లకు) అంశమాన సజ్జల్పత్తుళ్ళు లోకమ్. ఓరప్పడుఱి సజ్జల్ప  
త్తుళ్ళతెనుమామ్. ౪౩.

అరు.—నాన్పుత్తుమాన్మాన్పుట్టు.—పునమ్-పులమెవ్వాయ్, వివయ్యై చ్చొట్టు  
ఱిరు. అకలమ్-పొదయమ్. ఓరకలమ్-సజ్జల్పత్తుడైయ ఏకదేశమెన్నుకర్. ౪౩

ఉలకముమూర్తియుమూర్తియుమ్, ఒక్కేద్ర

అలర్కతిరుమ్ శెన్దీయుమావాన్—పలకతిర్కళి

పారిత్తపైమ్మొన్ ముడియానడియినై క్కే

పూరిత్తెన్నెళ్ళేపురి.

౪౪.

అన్య. — ఉలకముమ్ ఉల్లియుమ్ అల్లియుమ్ ఒక శీర్ అలర్ కతిరుమ్ శెమ్  
తియుమావాక్ (4) పలకతిర్కళి పారిత్తపై పాక్ ముడియాన్ ఇన్ అడిక్కి  
కళ్ళే! పూరిత్తు పురి (19)

అర్థము. — లోకమును బ్రత్యక్షకాలమును సమద్రమును నుంచి వర్ణముగలవై  
వ్యాపించుచున్న కిరణములగుచంద్రసూర్యులను ఎఱ్ఱని అగ్నియు శరీరముగాఁగలవాఁ  
డును (౯) తక్కిలేనకిరణములను వెలుగుచున్నదియు అందుపై నెయు ఆశపడదన  
దియునైన కిరీటముగలవాని తిరువడిద్వంద్వమునే ఓరునా! వార్తము చేసుకొని ఆశ్రయిం  
చును. (౧౯)

వ్యా.—నాన్పుత్తునాలానూబ్బట్టు.—(ఉలకముమిత్యాది)లోక  
ముమ్, ఎల్లామ్ సంహృతమాయ్ కాలమే శేషిత్తకాలముమ్, \*కదలుమ్,  
అళికియ తాయలరానిస్తుళ్ళ ఒళియై యుడైత్తాన వాదిత్యనుమ్. అగ్ని  
యుమ్ తనక్కుప్రకారమాఁపుడైయవన్. ఇత్తాల్ జగదాకార వైచిత్ర్య  
ఱిరు. (పలకతిర్కళి) పరమపద తిలేయొద్దగుళి యిరుక్కుమ్మడి.  
(పలకతిర్కళి) “ దివిహార్యసహస్రస్యభవేద్యుగవదుత్థితా ” ఎన్ను

మృడియేనూతాయీరమాదిత్యర్కలైయోడవైత్త ఒభియైయుడైత్తాయ్  
స్పృహణీయ మానలిరువభిషేక తైయైయవనుడైయై తిరువడి కలిలే.  
(ఎన్నెళ్ళే పూరితుప్పురి) సేహితాశ్రయి. ౪౪.

అరు.—నాట్రునాలామృట్టు.— అశ్శి-వట్టమాయ్, అత్తలే వలైయవ్టాయ్,  
అడబ్బలుమెన్గి అరు. ౪౫.

పురిస్తుమత వేళిమ్మాప్పిడియోడూడి  
తిరిస్తుశినత్తాల్ పారుతు—విరిన్దశీర్  
వెణ్కోట్టుముత్తుతిర్క్కుమ్ వేదడమే, మేలొగునాళ్  
మణ్కోట్టుక్కొడ్డానల్లై. ౪౫.

ఆస్య.— మతవ క్కేమ్ మా పిడియోడు పురిస్తు ఊడి తిరిస్తు శినత్తాల్ పారు  
తు (9) విరిన్ద శీర్ క్కాల్ కొడు ముత్తు ఉలిర్క్కుమ్ కేజ్గడమే (16) మేలొగునాళ్  
మణ్ కొడు కొడ్డాన్ మల్లై. (21)

అర్థము.— మదముగల యేనుగు బ్లాన్యుమైన అదేహంగుతోడ సంశ్లేషించి  
కొవగించి సంచరించి తాళ్లయందుఁబ్రతిఫలించినరూపముతోఁ గోపముచేత యుద్ధముఁ  
జేసి (౯) విప్రులమైన వీరశ్రీగల తెల్లని దనములనుండి ముత్యములను రాల్చుచున్న  
కెచ్చిటాచలమే (౧౬) మనుపాకదనమందు భూమిని గొమ్ములతో నెత్తినవరాహుని  
బుద్ధులిము. (౨౧) ౪౫.

వ్యా.—అవ.—నాట్రునైన్దామాబ్బట్టు.—(పురిస్తు). 'పలకలిర్  
కల్ పారి త్తవై మొబ్బున్దుడియాన్" ఎన్దు పరమపద కైక్కలవిరుక్కైయాక  
పుడైయవన్న మక్కు సులభనామోవెన్నిల్; నమక్కాకవన్దోతిరుమల్లై  
యిలేవన్దు సన్నిహితనాయ్ శ్శెన్గితార్.

(మత వేళిమ్మాప్పిడియోడుపురిస్తు) మది తిరుస్తుళ్ళయై యానతు  
పిడియోడసంశ్లేషితు. (ఊడి) సంశ్లేషాన నరమూడి (తిరిస్తుశినత్తాల్  
పారుతు) ఊడలా లేపి అన్దశినత్తాలే ఉలావిరత్తు భిత్తికలిలేపారుతు. (విరిన్ద  
శీరిత్యాది) పారుకైయా లే వీరశ్రీయైయుడైత్తానవెల్కొట్టిలేయుడైన  
ముడైయలిరానిన్ద తిరుమల్లై. (మేలిత్యాది) పడ్డొగునాళ్ భూమిపై

రచి మూస్తా నిరుపదాది, రచి-హా, పులై. రచి-హా, నిష్ట.

శ్రీవరాహరూపియాయ్ ఎఱుమ్బేత్తోడ్డవనుచైయమలై. తిరుమలై  
యిలానై కళుక్కుచ్చేరుమితే శ్రీవరాహరూప మానవదిపు. రచి.

మలైముకదు మేల్వైత్తు వాశుక్కియెచ్చుమ్బే  
తలైముకదు తా నొరుక్కైపమ్బే—అలైముక  
ట్టణ్ణమ్మాయ్ నీర్ తెటిప్ప వన్టుకడల్కడైన్దాన్  
పిణ్ణమాయ్నిన్దపిరాన్.

రచి.

అన్య. — ముకదు మలై మేల్వైత్తు వాశుక్కియెచ్చుమ్బే తలైముకదు తాన్  
ఒరుక్కై పమ్బే (9) అలై అణ్ణమ్ ముకదు పోయ్ నీర్ తెటిప్ప అన్టు కడల్ కడైన్దాన్  
పిణ్ణమాయ్నిన్ద పిరాన్. (20)

అర్థము. — గొప్పకళిరములగుల మంపరపర్వకమును తనమీది యందుకొని వాశు  
క్కియెచ్చుమ్బే అపర్వకమునకుఁ జొరకొని మంపరమయ్యుంకలను తానొ  
కచేతఁబట్టుకొని (9) అలలు అణ్ణముయొక్క ఉచ్చివఱకు వర్జిలమును చల్లునట్లు అకా  
లమందు సముద్రమధనముఁజేసినవాఁడు జగత్కారముఁడైన స్వామి. (20) రచి.

వ్యా. — నాట్యత్తామాబ్బట్టు. — (మలైముకదు మేల్వైత్తు)  
ఓణ్ణియరున్దుళుమలైయై తన్నుతుకిన్దేల్ వైత్తు. ( వాశుక్కియెచ్చుమ్బే )  
అతిలేవాశుక్కియెచ్చుమ్బే. ( తలైముకదు తానొరుక్కైపమ్బే ) కిల్కడై  
కిఱు కులైయామల్ అమైయాయ్తాణ్ణి, మేలేవైత్తు కళిర మడిక్కిళర్  
న్దుపోకాతపడి యొరుక్కైయాలేపమ్బే. ( అలైముకడిత్యాది ) ఇత్తిరణ్ణి  
వలైపోయ్తైటిప్ప-మేలిన్ నీర్ అణ్ణభిత్తియిలేపోయ్తైటిప్ప. ( అన్తి  
త్యాది ) ఇతుక్కుపాదానకారణమానవన్. “ ఏకోహవై నారాయణ  
అనీత్ ”.

రచి.

నిష్ట పెరుమానే నీరేమ్బి, ఉలక్కల్లామ్  
శెన్ట పెరుమానే శెన్టణ్ణా—అన్టు  
శురక వాయ్కిణ్డతుమ్ య్ముడియాయ్, నన్దో  
శురక వాయ్కిణ్డాయ్మునీ.

రచి.

అన్య.— నీర్ ఏదోలు నిన్ట పెరుమానే! ఉలకల్లామ్ శెన్ట పెరుమానే! కెన్ట  
కా! (7) అన్ట తురకమ్ వాయ్ కిన్ట తుటాయ్ ముడియాయ్! నన్టల్ నరకవాయ్!  
కీన్టాయమ్ నీ. (16)

అర్థము.— దానబలమును బట్టి నిలిచిన స్వామి! ప్రపంచమంతయు కొలిచిన  
స్వామి! రక్తలాచనా! (౭) అన్టకు గుట్టమైవచ్చిన కేళియనెడు రాక్షసునివత్తి  
మును జీర్చినవాడా! తిరుత్తుటాయ్ కిరీటమంచుగలవాడా! మా నరకమును బోగొట్టిన  
వాడవు నీవు. (౧౬)

౪౭.

వ్యా.—నాల్పుత్తైత్తామ్బట్టు.— (నిన్ట పెరుమానేనీరేదోలు )  
మహాబలిపక్కలిలే నీరేదోలుకేషిత్యన్తోదోలుమ్బడినిన్టవనే! (ఉలకీత్యాది)  
లోకత్తైయెల్లామళన్డుడైయవనెన్ట తోదోలుమ్బడిశెన్టవనే! (శెన్టాన్టా)  
న్నేహన్తోదోలుమ్బడినిన్టవనే! (అన్టత్యాది) వై త్రవళైయమ్ వాడా  
మల్ కేళివాన్టైక్కిటి త్రవనే! (నన్టలిత్యాది) ఒరుకేళివాన్టైక్కిటి త్రతు  
అశ్చర్యమా! ఎదల్ నరక తిన్వాన్టైక్కిటి త్రవునక్కు.

౪౭.

నీయన్తే నీరేదోలులక మడియళన్డాయ్

నీయన్తే నిన్ట నిరై మేయ్తాయ్—నీయన్తే

నూవాయుగ మ్పిళన్ట మామరుతినూడుపోయ్

తేవాశుర మ్మొరుతాయ్ శెదోలు.

ర౮.

అన్య.—నీర్ ఏదోలు ఉలకమ్ అడి అళవాయ్ నీయన్తే? (6) నిన్ట నిరై మేయ్  
త్రాయ్ నీయన్తే? (10) ఉరమ్ మా వాయ్ పిళన్ట మా మరులిన్ట ఊడు పోయ్ తేవాశు  
రమ్ శెదోలు పారుతాయ్ నీయన్తే. (22)

అర్థము.— దానబలమునుబట్టి బోకములను క్రిపాదములచేతఁ గొలిచినవాడవు  
నీవుకదా! (౬) కృష్ణుడై యుండి ఆవులను మేసినవాడవు నీవుకదా? (౧౦) బలమైనకేళిప  
త్తిమును జీర్చి పెన్ట మద్దివృక్షముల నమరుకెల్చి (విడిచి) దేవాశురయొద్దమఁడు  
రాక్షసులనుసంహరించునట్లు యుద్ధముఁజేసినవాడవు నీవేకదా? (౨౨)

ర౮.

వ్యా. నాల్పుత్తైత్తామ్బట్టు.— (నీయన్తేయిత్యాది) ఉన్నుడై  
మైక్కుమహాబలిపక్కలిలేనీరైయేదోలులత్తై త్తిరువడికళాలేలళన్డాయ్.  
(నీయన్తేయిత్యాది) కృష్ణనాయవతరిన్టు పృథుమేయ్తాయ్. (నీయన్తే

రక - మూన్టా నిరువన్డాది, రక-వా, శేర్లతువుమ్.

యిత్యాది) శేరీ వాయెప్పిళన్దు పెరియమరులినిచ్చై యేపోయ్, (శేవా శురమి త్యాది) జ్ఞానహీనమాన అచేతనజ్ఞులై ప్పొక్కినతువేయో? చేతన రాన విరోధికలై యుమ్ పొక్కిన్ శలై యో ? రక.

అరు. - నాన్దు తైట్టామ్మట్టు. - శేవాశుర మ్మెరుతాయ్-దేవా శురయ్యన్దు తై ప్పొక్కి దేవర్కల్ విరోధియై ప్పొక్కినాయెన్దు పడి. రక.

శేర్లతువుమ్ శేరావిరణియనై, చెప్పేదేరు  
ప్పేర్లతువు వ్వానిలమ్పినై క్కాయ్-ముద్రల్  
మురియేదేర్ న్దున్నిన్దు మొయ్ మొబ్బితాయ్, మూరి  
చ్చురియేలు శక్కినాయ్ శూన్దు. రక.

అన్య - పిన్నై క్కాయ్ ముద్రల్ మురి ఏద్రేక మ్మన్దు శూన్దు మొయ్ ము బ్బితాయ్! (4) మూరి శురమేలు శక్కినాయ్! శేర్లతువుమ్ శేరా ఇరణియనై. (15) శెన్దు ఏదేరు పెర్లతువుమ్ మానిలమ్. (19)

అర్థము. - నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొలకు బలిష్ఠమై సంచరించుచున్న పృథ్వీమల మురుగు నిలిచి అలోచించి దానిబలమును బోగొట్టినవాడా! (౯) శుక్లుప్రదుండునుట్టిన రేఖలుగలదైన శబ్దముగలవాడా! (నీవు) సంచరించినది ఆద్యేషములేని హిరణ్యాగురుని. (౧౫) పోయి దానజలమును బంగ్రహించి స్వీకరించినదియూ మహాపుణ్యం. (౧౯) రక.

వ్యా. - నాన్దు తైట్టామ్మట్టు. - (శేర్లతువుమి త్యాది) ఆశ్రిత రోదు శేరాత హిరణ్యనై క్కొన్దు తువుమ్ అవనిత్రపు క్కాక వెన్దుమాన్, (శెన్దు త్యాది) మహాబలిపక్క లిలేసి రేదేరుప్పేర్లతుభూమి. (పిన్నై క్కాయ్ త్యాది) నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొక త్తిణ్ణియ తాయులా వానిన్దు వేదేదేనుడై యమిడుక్కై యత్తితాయ్. (శూన్దు) ఇడమ్పూర్ త్తునిన్దు. (మూరి చ్చు రియిత్యాది) కై యిలే శ్రీపాచ్చుజన్మతై యుడై యవనే! రక.

అరు. - నాన్దు తైట్టామ్మట్టు. - శేరా-రిన్నై చేరారే ఆశ్రయియారే. అపనిత్తుక్కయారే విరోధియాన దేవా తైప్పొక్కినాన్దు పడి. ముద్రల్ - రిణ్ణి యతాయ్. మూరి-శచ్చురియాయ్. మొయ్ ము - మిడుక్కయై య ఏద్రేక. మూరిచ్చురియై మిడుక్కయై మ్మైయై ముడై యశ్శు. రక.

మూన్టా నిరుపన్దాది, ౫౦-పా, శూన్యస్థ, ౫౧-పా, అవసే. ౪౯

శూన్యస్థతుమాయలజ్గల్ శోతిమణిముడిమూల్

తాన్యస్థవరుని త్తడవరై వాయ్—ఆన్యస్థ

మణిసీర్ శున్యై వళర్ న్ద మాము: త్తలై కొన్టా

అణిసీలవణ్ణ త్తవన్.

౫౦.

అన్య.— శూన్యస్థ తుమాయ్ అలజ్గల్ శోతి మణి ముడి మూల్ అణి సీల వణ్ణ త్తవన్ (10) తాన్యస్థ అరుని తడవ వరై వాయ్ ఆన్యస్థ మణి సీర్ శున్యై వళర్ న్ద మా ముతలై కొన్టా. (22)

అర్థము.—చుట్టబడిన తిరుత్తుమాయ్ మలయు ప్రకాశించుచున్న రత్నమయ మైన శిరీటమురుగలవాడును సర్వాధికుడును భోగ్యమైన నల్లనివర్ణముగలవాడునునైన యాసర్వేశ్వరుడు (౧౦) క్రిందబడుచున్న తీర్థములుగల విశాల పర్యతమునందు లోతును స్వచ్ఛమునగు జలముగల మడుగునఁ బెరిగియున్న గొప్ప మొసలిని సుహరించెను. (౨౨)

౫౦.

వ్యా.— విమృతామ్నాట్టు.— (శూన్యస్థవిత్యాది) ఆకముత లియాకవిట్టి తిరుత్తుమాయ్ మాలై మైయుమ్ అధిరాజ్యసూచకమాన మణిముడియైయుముచైయవన్. (తాన్యస్థవిత్యాది) తాన్యస్థ అరువికవై యుచై త్తాయరుస్థుళ్ళ తడవరై యిలే యాన్యస్థ నిర్మలమానసీరైయుచై త్తానశునై యిలేవళర్ న్ద పెరియముతలైయై సీర్ పుళువెట్టుపారాతే శీర్ శ్లో త్తొడకొన్టా. (అణిసీలవణ్ణ త్తవన్) ఆశ్రితవిరోధియాన ముతలై పోయి బోశెన్దు గ్రమహరమానవడివై యుచై యవన్.

౫౦.

అరు.— విమృతామ్నాట్టు.— ఆకముతలియాకవిట్టి ఎట్టు వార్తైప్పాడు. ౫౦.

అవసేయరువరై యా లానిరైకళి కాత్తాన్

అవసేయణిమరుతమ్ శాయ్ త్తాన్—అవసే

కలగ్గాప్పెరునకర జ్జాట్టువాన్ కణ్డీర్

ఇలగ్గాపురమెరి త్తానెయ్తు.

౫౧.

అన్య.— అరు వరైయార్ ఆ నిరైకళి కాత్తాన్ అవసే. (6) అణి మరుతమ్ శాయ్ త్తాన్ అవసే. (10) ఎయ్తు ఇలగ్గాపురమ్ ఎత్తాన్ అవసే కణ్డీర్. (14) ఇలగ్గా పురు నకరమ్ కాట్టువాన్ అవసే కణ్డీర్. (19)

అర్థము.—(కడలిండుబుకునూడ) అసాధ్యమైన గోవర్ధనపర్యటము చేతనే త్రిగో సమూహములను రక్షించివచ్చాడు వాడే. (౬) చేరియున్న ముద్దివృక్షములను త్రోసివచ్చాడు వాడే. (౧౦) (బాణాశ్చివే) బాణించి లక్షాపురిని విహించివచ్చాడు వాడేకదా. (౧౩) కలతలజెందని వికారమున పరమపరమును జూపించువాడును వాడేకదా. (౧౯)

౫౧.

వ్యా.—విమ్బుత్తొరమ్బాట్టు.—(అవనేయి త్యాది) పరమత్మలే నోవుపట్టపశుక్కోళితమ్మడైయ రక్షణత్తుక్కుత్తాన్ ప్రసర్తి త్తత్తుడో? అవనేయన్తోవెన్టు సహకారినిరపేక్ష్యైవ్విల్లుణ్ణిఱు. (అవనేయణి యిత్యాది) సహకారినిరపేక్షమాకమరుతైచ్చాచుత్తాను మవనే. (అవ నేకలక్ష్మవిత్యాది) పరమపదమే అవనేక్కాక్కామమ్మమ్మ. స్వయత్తు త్తాల్ కాణ్బార్ క్కుక్కాణమ్మోకాత్తు. (నర్తకిత్యాది) లక్ష్మణు యభిష్టు ప్పిరాట్టయిప్పెత్తుకై క్కుయత్తుమ్మమ్మనానున్తానే.

౫౧.

ఎయ్ తాన్ త్త రామర మేఘుమరామనాగు

ఎయ్ తానమ్మాన్ మణియ పేర్కొన్ క్కాయ్—ఎయ్ తానువుమ్

తెన్నిలక్ష్మికోన్ స్వీతి వ్విన్దుమణురువాయ్

మున్నిలక్ష్మికోన్ శూన్ ముయన్దు.

౫౨.

అర్థము.—ఇరామనాయ్ మణునరమ్ విజయి పదేనతాన్. (4) వ్విన్దు వ్విన్దు క్కాయ్ అమ్మాన్ మణియ ఎయ్ తాన్ (5) పెళి వ్విన్దు కోన్ స్వీతి ఎయ్ తానువుమ్. (14) మణ్ మణుళురువాయ్ శ్చెత్తు ముయన్దు నలమ్ తైకొత్తాన్. (20)

అర్థము.—శ్రీరామావతారమెత్తి సాలవృక్షము రక్షించితిని భంజించెను. (౧) భూమి పలుకిన తిరువాధరములుగలసీతాదేవికొలుకు ఆలకిని శ్రీరామమనస్సు కొల్లెను. (౯) దక్షిణమునందుండెడి లక్ష్యాపట్టణమునకు రాత్రిసరావలంబు శ్రీరామమనలంబొల్లెను. (౧౩) పూర్వకాలమందుంబొట్టివాడై వెళ్ళి యత్తుమండేసి భూమిని స్వాధీనముజేసి కొనెను. (౨౦)

౫౨.

వ్యా.—విమ్బుత్తిరణ్ణామ్బాట్టు.—(ఎయ్ తానిత్యాది) ంమనా యాత్రితర్ క్కాక మరామరమేర్కొన్దు మెయ్ తాన్. (ఎయ్ తానమ్మా

మూన్టా నిరుపదాది, ౫౩-పా, ముయన్టు ౫౪-పా, తాళాల్. ౫౧

నిత్యాది) మాన్ కుట్టియెప్పుపారా లే పిరాట్టి శొన్నా శెన్టు ఎయ్ తాణ.  
(ఎయ్ తతువుమిత్త్యాది) ఎయ్ తతువుమ్ రావణనై కొల్లులైక్కాక.  
(శెన్టిత్త్యాది) కుఱిగురుపాయ్ చెన్టు మూన్టులోక తై యడల్లుమ్  
ముయన్టు కైక్కొడ్డాక. ౫౨.

ముయన్టుతోన్టు నెత్తే మూరినీర్ వేలై  
ఇయన్టుమరల్తాలిలై యిన్దెలాన్ — పయన్టు జోర్  
మణ్ణలజొళ్ నెళ్ళెత్తు మాయక్కుళువియాయ్  
తణ్ణలజల్ మాలై యాన్ తాళాల్. ౫౩.

అన్య. — మూరినీర్ వేలై ఇయన్టు ఆలమరన్టు ఓర్ ఇలైయన్దేల్ పయన్టు (5)  
అన్య మణ్ణలజొళ్ నెళ్ళెత్తు మాయక్కుళువియాయ్ (14) తణ్ణ ఆలన్దేల్ మా  
తైయన్ తాళాల్ నెళ్ళే! ముయన్టు తొళు. (21)

అన్య. — చిలించుచున్న జలమగల సముద్రమందు ఆమరమున్న పటవృక్ష  
మయొక్క ఒక యాకునందు బద్ధునిచి (౮) ఆచోట్ట భూ సారమును గ్రసించిన త్రళ  
యజలమందు నాశ్వర్యభూతుడై నదిన్న బిడ్డయై (౧౪) చల్లనిదై చిలించుచున్న మల  
గలచానిముక్క తిరువడికి మనసా! ప్రయత్నముఁజేసి చూశ్రయింపుము. (౨౧) ౫౩.

వ్యా. — ౨వ. — విన్నున్న మూన్టా మూన్టా. — (ముయన్టు).  
దుఘ్నాదిగ్గై నెట్టి టిప్పిక్కి ఇల్లన్దా. అవనై యాశ్రయియెన్దితాన్.

(ముయన్టుతోన్టు నెత్తే) యత్న మ్మన్యుశ్రయిక్కప్పార్.  
(మూరినీర్ త్యాది) ఉలావానిన్టు నీదైయుదైత్తాన కడలిలేయుడ్డాన  
మరల్తెన్టుదైయ \* పవనానురుప్పతోరు అలిల్తైయన్ మేలే పయన్టు  
చేతనర్ క్కు. భోగోపకరణ భోగస్థాన భోగ్యమాన భూమియై యభి  
యానిన్టు వెళ్ళెత్తిలే ఆశ్వర్యమాన వత్తైయన్దానవణ. (తణ్ణలజలిత్త్యాది)  
అలిల్తైయన్దేలే కణ్ణుళర్ వరుణుకిఱుగోను పాకట్టమాన్దై యున్టానుమాన్  
క్కిడన్దవడి. అవనైదైయ తిరువడికిలై ముయన్టుతోన్టు నెత్తే! ౫౩

తాళాల్ తిరవ ములైన్టు ప్పకడున్ది  
కీళామరుతిదై పోయ్ క్కేళులాయ్ — మీళాతు

\* (పా) పల్లవమాయునున్నోరు.



౫౨ మూన్టా నిరువన్డాది, ౫౫-పా, పెరియవరై.

మణ్ణకలజ్జిణ్ణన్తో ర్నాతుకన్దమార్పణ్కు  
పెణ్ణకలజ్జాతల్ పెరితు.

౫౪.

అన్య.— తాళాల్ శకడవ ఉత్తెత్తు పకడు ఉన్ది (5) కీళా మరుతు ఇచ్చై పోయ్ కేళులాయ్ అన్దు మీళాశు ఆకలమ్ మణ్ కీట్టు (15) ఓర్ మాతు ఉకన్ద మార్పణ్కు పెణ్ ఆకలమ్ కాతల్ పెరితు. (13)

అర్థము.— శ్రీపాదముతో శకటాసురుని దన్ని కువలయాపీడమును క్రిందబడె  
వ్రోసి (౫) వేరుగానుండెడి వర్తిపుతముల నడుమబోయి వరాహవతారమై త్తి అన్ద  
భిత్తియందు సంబుళినియున్న విళాలమైన పుణివిని వేరుపఱచి (౧౫) విలక్షణమైన  
భూమిప్పిరాట్టి ఆశపడిన విళాలవక్షస్థలముగలవాని కి క్రిడేవియొక్క విశేషాన్దర్య  
ముందు శ్రేమ యధికమై యుండెను. (౨3)

౫౪.

వ్యా.— విమృశ్యనాలామృట్టు.— (తాళాల్ శకడముత్తెత్తు)  
తిరువడికళాలే శకటాసురనిరసనమ్మణ్ణి. (పకడున్ది) కువలయాపీడ మై  
త్తల్కి. (కీళామరుతిచ్చై పోయ్) ఇరణ్ణాయరు కేనిన్ద్రమరుతూచేపోయ్.  
(కీళా) పిళవామరుతిచ్చై పోయెన్దుమామ్. (కేళులాయిత్తాళి) శ్రీవరాహ  
రూపియాయ్. మీళాతపడి క్కీడాకభూమియై క్కీణ్ణు, శ్రీభూమిప్పిరా  
ట్టియైయుకన్దమార్పణ్కు. (పెణ్ణకలజ్జాతల్ పెరితు) పిరాట్టి వక్క  
లిలేన్న హమ్మెరితు.

౫౪.

అరు.— విమృశ్యనాలామృట్టు.— కీళా-కీట్టు. మీళాతపడి భూమిక్రిడేత్తార  
పడి.

౫౫.

పెరియవరై మార్పిల్ పేరారమ్మాణ్ణు

కరియముకిల్లిచ్చై మిణ్ పోల—\* తెరియుక్కాల్

పాణ్ దుర్గవణ్ణైయిమ్ పణ్దయమే, మోగివన్దణ్

నీ నెదుక్కణ్ కాట్టుమ్ నిఆమ్.

౫౫.

అన్య.— పెరియ వరై మార్పిల్ పేర ఆరవ పూణ్ణు తెరియుక్కాల్ (7) కరియ  
మోగి ఇచ్చై మిన్పొల. (11) మోదు అరణ్ణి నీ నెదుక్క కణ్ నిఆమ్ (17)  
పాణ్ దుర్గ వణ్ణు అత్తెయిమ్ పణ్దయమే కాట్టుమ్. (28)

\* (పా) తెరియుక్కాల్.

అర్థము.— పెద్ద పర్వతమువంటి వక్షస్థలమునందు గొప్ప హారమును ధరించిన (పెరుమాళ్ళను) ధ్యానించినయెడల (౭) నీల మేఘము నడుచునుండు మెఱుపువలె (నందును). (౧౧) మఱియు వానియొక్క మిక్కిలి దీర్ఘమైన నేత్రముల సౌందర్యమును (౧౭) (లోకమందఁగి) పాటలను జయించిన తుపైదలు పాడుచున్న తామరపువ్వుమే చూపించును (౨౩) ౫౪.

వ్యా.— విమ్మత్తైన్దామాబ్బట్టు. — ( పెరియవలైమార్పిల్ ) ఆరత్తాల్ పరిచ్చేదిక్కప్పోకాతమార్పిల్. ( వేరారమ్మాట్టు ) మడిత్తు ప్పుణవేణ్డమ్ పెరియహరైప్పుణ్డ. ( కరియముకిలిడైమినోల ) మార్పుక్కు మారత్తుక్కుమ్ దృష్టాన్తమ్, మేఘుత్తిలే మిన్నాటోలే శ్యామమానతిడమార్పిలే హరజ్జేడన్దపడి. ( తెరియుజ్గాల్ ) అను సన్నిక్కుమ్పోతు. “ తిరియుక్గాల్ ” ఎన్దుచాతముమామ్. ( పాణిడుజ్గ విత్యాది ) పాణి శాలియాక ఒడుజ్గుమ్మడి పాడానిన్ద వణ్డైయుడైత్తాన పగయమే. ( మల్ వనిత్యాది ) అవనుడైయ పరిచ్చేదిక్కప్పోకాతకణ్ణిను డైయనిట తైక్కాట్టానిన్దతు. ౫౫.

అరు.— విమ్మత్తైన్దామాబ్బట్టు. — ఆరమ్-మరుమాలై యాతల్, నీడ్వరికమా రల్. పాణి శాలియాక-పావల్లగాయకబాలియాక. ౫౬.

నిజమ్ వెలితు శెయ్తు పళితు కరితెన్దు  
ఇతై యురువమ్ యామటియోమణ్ణిల్ — \* నితైవుడైయ  
నామజై తానుమ్ నలమ్ము కళివల్లశే  
పూమజై కేర్వక పాలివు. ౫౭.

అన్వ.— ఇతై ఉరువమ్ నిజమ్ యామ్ ఎణ్ణిల్ (౮) వెలితు శెయ్తు పళితు కరితు ఎన్దు అటియోమ్. (11) నితైవుడైయ నామజై తానుమ్ పూమజై కేర్వక పాలివు నలమ్ కుక్క వల్లశే? (19)

అర్థము.— సర్వేశ్వరుని తిరుమేను వణకమును మనము రలంచినయెడల (౫) తెల్లగానుండును ఎఱ్ఱగానుండును పచ్చగానుండును నల్లగానుండును అని తెలిసికొనఁ జాలము. (౧౧) (జ్ఞాన) పూర్తిగల వాగ్దేవియు లక్ష్మీ వల్లభుని సమృద్ధిని చక్కఁగా స్తోత్రముఁజేయ శక్తురాలా? (౧౯) ౫౮.

వ్యా—అవ.—వివృతాతామృబ్బు.— (నిజమ్) ఎన్ను  
జైయస్వామియినుడైయ రూపతై ఇన్నపడియరుక్కుమెన్టు శొల్లప్పో  
కాశు. ప్రమాజనజైచ్చొల్లిల్ శొల్లమి త్తనైయైన్తిత్తార్.

(నిజమిత్యాది). ఇతైయినుడైయ నడివానతు, వెళుప్పు, శివప్పు,  
పశుమై, కలుప్పు, ఎట్టణ్ణిల్ నామణియోమ్. (నిజైపుజైయవిత్యాది)  
నామేమాట్టాతోమానాల్ మలిప్పుజైయళాన సరస్వతి యగ్గుజైక్క-  
త్తరమాకప్పుకళవల్లలో? (పూవాన్త కేళన్వొలిపు) పుకళిప్పోకామై  
యెన్నెన్నిల్ ; త్రియోపతియినుడైయ సమృద్ధిమైచ్చిలవకాల్ పేళ  
ప్పోమో?

౫౬.

పాలినిరుణ్ణకార్యానిల్ మిన్నేహల్ తొన్ది  
మలిన్దుతిగువిరున్దుమార్పన్—పాలిన్  
కరుణజైక్కొన్ణ కరియాన్ కళలే  
సరుణజైక్కొన్ణ కరాయ్ తే.

౫౭.

అన్య.— కాల్ పాలిన్దు తరున్దు వానల్ మిన్నేహల్ తరు తొన్ది (7) మలిన్దు  
ఇరున్దు మార్పన్ (10) పాలిన్దు పరున్దు మార్పన్ కరియాన్ కళల్ తరు  
తొన్దు మేల్ కరాయ్ తే. (18)

అర్థము.— పర్ణికాలమునందు చల్లమై నల్లగానుండి మేనుమందుమెట్టిసక  
మెలుపువలె పెరియపిరాట్టి ప్రకాశించుచు నల్ల మిక్కిలివైధిమయో పేంఛెసియొన్న  
వత్తనలముగలవాడును (౧౦) ఆమరియొన్న గరుమసమించి పేంఛెసియొన్న నల్లని  
సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదమునుఁగలిగిసభిక్షయై యన్నివస్తువులలో మేలిసని తెలిసి  
కొనును. (౧౮)

వ్యా.— అవ.— వివృతాతామృబ్బు.— (పాలిన్దు) గరుణ  
వాహననుడైయ తిరువడికతై ఆశ్రయియైన్తిత్తరు.

(పాలిన్దిత్యాది) సమృద్ధిసూయరుణ్ణ కాల్ కాలత్రిల్ మేళుత్రి  
చ్చిన్నోలే తోడనై త్తణ్ణిల్ తణ్ణిరె న్నానైప్పదానిన్దు పెరియపిరాట్టియా  
రుకన్దు తిరుమాన్వైయైయవన్. (పాలిన్దిత్యాది) మహామేరువిలే

యెరు అజ్ఞానగిరి యిరుద్దాత్పీలే సమృద్ధనాన పెరియతిరువడి మేలే యిరుద్దననుడైయ తిరువడికలిలేయన్దాన. (తెరుడనిత్యాది) జ్ఞానవిపాకై యానభక్తియైయెల్లాత్తుక్కు మ్మేలాకక్కొన్దనుసన్ని. ఇత్తైయోలక్కవన్దై యెప్పిరా తేకొళ్.

౫౭.

అరు.— విమ్మత్తేటామ్బాట్టు.— తెరుళ్ తణ్-మేల్-తెరుళ్ తన్నేలే. మేలాన తెరుళ్-జ్ఞానవిపాకై యానభక్తి. తెరుళ్-జ్ఞానమ్; జ్ఞానవిశేషమానభక్తియిస్తుతల్. కన్దాయ్ తెలి-తిరువడికలిలేయన్దానభక్తియై మేలాకక్కొన్దనుసన్ని ఎన్ద పడి.

౫౮.

తెల్లిస్తలిలాతలత్తిన్ మేలిరుద్దమన్ది  
అలిన్కడువనైయేనోక్కి—విశజ్గెరు  
వెన్దైతియమ్ తావెన్నుమ్ వేగ్గడమే, మేలారునాళ్  
మన్దైతియిక్కొన్దకన్దాన్వాన్బు.

౫౯.

అన్య.— తెల్లిస్తలిలాతలత్తిన్ ఇరుద్దమన్ది అన్య కడువనై నోక్కి (7) విశజ్గెరు వెన్దై మతియమ్ తా ఎన్నుమ్ వేగ్గడమే (13) మేలారునాళ్ మతియల్ మన కొట్టు ఉకన్దాన్ వాన్బు. (19)

అథము.— నిర్మలమైన తాతియొక నున్న యాడుకోలి ప్రేమగల మొగకొలిసిః బాచి (2) ప్రకాశించుచున్న తెల్లని సంఘ్రుని తెచ్చియిచ్చుని చెప్పుచున్న వేజ్జటాచలమే (౧౩) మనుషాకాలమందు యుక్తిచేత భూమిని స్వాధీనపఱచుకొని సుతొప్పించిన సర్వేశ్వరుడు శుభముగానుండుఫలము. (౧౯)

౫౯.

పా.— అవ.— విమ్మత్తేటామ్బాట్టు.— (తెల్లిస్త) “ అస్తి న్నయాసాధకమ్ ” ఎన్దు పిరాట్టిశెయ్త శెయ్ల్ తిరుమ్మలైయిల్ తిర్యక్కుక్కభుమ్ అనువర్తియానిష్ట తెల్లితార్.

( తెల్లిస్తవిత్యాది ) స్ఫటికప్పాత్తైయిలే యిరుద్దవెణ్ కురణ్దు. ( అలిన్కవిత్యాది ) తన్నక్కలిలే న్నేకిత్త ఆణ్ కురణ్దేనోక్కి. ( విశజ్గెయవిత్యాది ) ఊడినాల్ బరుఘటకర్ పారుద్దవిడవేన్దాతే, తానే చన్ద్రు నుడైయ మేఱ్ఱుటమాకై యాలే కళజ్జమన్దు ఉజ్జ్వలమాయరుద్దళ్ళు చన్ద్రుమణ్డిల తైత్తావెన్నా నిన్దతు. ఇత్తైన్ద వాజ్గవేన్దజ్జాన్దుమ్ తిరుమ్మలై

యినుచైయ ఉయర్ త్తి. ( మేలిత్యాది ) పట్టారునాల్ భూమియై  
మతియాలేకొండ్లు అలభ్యలాభ మ్మేదానాయుకన్దవనుచైయ వైశ్య  
ర్యమ్. ౫౮.

వాఘ్రుమ్ వక్తై యటిన్దేన్ మైపోల్ నెడువరై వాయ్  
తాఘ్రుమరువిపోల్ తార్ కిడప్ప—చూఘ్రుమ్  
తిరుమామణివణ్ణన్ శెఱ్ఱణ్ మాల్, ఎఱ్ఱ  
పెరుమా నడిశేర ప్పేర్దు.

౫౯.

అశ్య.— మైపోల్ నెడు వరై వాయ్ తాఘ్రుమ్ అరువిపోల్ తార్ కిడప్ప (7)  
కూఘ్రుమ్ తిరు మా మణి వణ్ణన్ శెన్ కణ్ మాల్ (15) ఎఱ్ఱణ్ పెరుమాన్ అడి శేర  
ప్పేర్దు వాఘ్రుమ్ వక్తై అటిన్దేన్. (21)

అర్థము.— తాఘ్రుమ్ వరై వాయ్ నైన గొప్ప పర్వతమునందు బడుచున్న ప్రవాహ  
మువరె తిరుత్తుటాయుమరై ప్రకాశింప (6) (దానికాశపడి) నిత్యవాసముండేయు  
చున్న పెరియపిరాట్టిని వక్షస్థలమునందుగలవాఁడును జ్ఞాప్యమైన మణివంటి వర్ణము  
గలవాఁడును ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలవాఁడును సర్వాధికుఁడునునైన (౧౫) మా న్నామి  
తిరువడిని బొందిఁగుఱువమదిగమును దెలిసికొంటిని. (౨౧)

౫౯.

వ్యా.— విమ్బున్దైన్దై తామ్బాట్టు.— ( వాఘ్రుమ్ వక్తై యటి  
న్దేన్ ) సర్వేశ్వరవైప్పేర్దే అత్తావుక్కు- పకు న్దసంప తైన్దు వ్యత్యత్తి  
పణ్ణినేన్. ( మైపోలిత్యాది ) అజ్ఞానగిరియిలే పాయానిన్దు అరువిపోల్  
తిరుమార్పిలే కా త్తిన్దొళి మాల్ కిడప్ప. ( చూఘ్రుమ్ తిరుమామణి  
వణ్ణన్ ) అతిలే అజ్ఞైప్పడానిన్దు పెరియపిరాట్టియారైయు ముచైయ  
నాయ్ శ్రమహరమాన వడివైయుముచైయవన్. ( శెఱ్ఱణ్ణాల్ ) ఈశ్వర  
త్వతై సూచిప్పియానిన్దు కణ్ణలైయుచైయవన్. ( ఎఱ్ఱలిత్యాది ) భోగ్య  
భూతనాయ్ ఎన్నెయుచైయవనాయ్ పకు త్తవనుచైయ తిరువడికలై  
క్కిట్టప్పేర్దు “బుద్ధినాశాత్పరశ్యతి” ఎన్దు శబ్దాదికలైప్పేర్దొళె  
వాఘ్రుమ్మికారమటిన్దేన్.

౫౯.

మూస్తా నిరువదాది, ౬౦-పా, పెల్ రిమ్. ౬౧-పా, పడెలామ్. ౫౭

పెల్ రిమ్మి జై మరుతమ్ పేయ్ములై మాచ్చకడమ్  
ముల్ రిక్కాత్తూడుపో యుణ్ణుతైత్తు—క్కల్ రిమ్  
కుణ్ణిలై విళక్కనిమ్కు కొణ్ణెటిన్దాన్, పెల్ రిమ్  
ప్పళిలమ్ వాయ్ వైత్తుకన్దాన్ పణు. ౬౦.

అన్య.— పెల్ రిమ్ ముల్ రిమ్ కాత్తు పిజై మరుతమ్ ఉడు పోయ్ (7) పేయ్  
ములై ఉణ్ణు మా శకడమ్ ఉతైత్తు (13) కన్దు కుణ్ణిలై కొణ్ణు విళక్కనిమ్కు ఎటిన్దాన్  
(18) పణు పెల్ రిమ్ పళిలమ్ వాయ్ వైత్తు ఉకన్దాన్. (23)

అర్థము.— పశువులను జక్కగఁ గాపాడి చేరియున్న మర్దివృక్షములనడుమఁ  
జనుదెంచి (౭) పూతనయొక్క ప్రస్థమును ద్రాసి గొప్ప శకటాసురుని దన్ని (౧౩)  
వత్సాసురుండనెడు చిట్టికట్ట నెత్తి కపిత్థాసురునియొడ వసరికొట్టినసర్వేశ్వరుండు  
(౧౮) మునుపు జయమునిచ్చు శక్తియును దిరుప్పవళయనందుంచుకొని సంతోషించెను.

వ్యా.— అవ.— అఱుపతామ్బట్టు.— (పెల్ రిమ్) ప్రతిబద్ధ  
కజల్ పోనాల్వో వాఱుమ్బడియావతెన్నిల్; అవన్ తానే ప్రతిబద్ధకజల్  
పోక్కుమెన్గిటతు.

(పెల్ రిమ్మిత్తాది) ఇరునిరల్ నితై. కన్దాకియ ఎటి కరువియై  
కొణ్ణు విళక్కనిమ్కు కొణ్ణెటిన్దాన్. వెన్దియై విళైప్పతాన శ్రీపాళ్ళు  
జన్యవై వాయిల్ వైత్తుకన్దాన్. పణుదాన ప్రతిబద్ధకజల్ యెల్లామ్  
పోక్కుమ్. ౬౦.

అరు — అఱుపతామ్బట్టు.— ముల్ రిమ్-ఇవైయెల్లామ్, పళిలమ్-శక్తు. ౬౦.

పడెలామ్ వేజ్గడమ్ పాల్కడల్ వై మన్దమ్  
కొణ్ణుజుతైవార్ కుక్కు కొయిల్ పోల్ — పణు  
వళజ్జిళరునీళోళై వణ్ పూబుడితై  
ఇళక్కమరన్ తన్ విణ్ణకర్. ౬౧.

అన్య.— పడెలామ్ వై మన్దమ్ కొణ్ణు అణ్ణు ఉతైవార్ కుక్కు (5) వేజ్గడమ్  
పాల్కడల్ పణు వళమ్ కళరుమ్ నీళోళై (12) వణ్ పూబుడితై ఇళక్కమరక  
కా విణ్ణకర్ కొయిల్ పోల్, (13)

అర్థము.— మనుచంతయు పరమపదమును వాసస్థానముగాఁజేసికొని అక్కఱ నిత్యవాసముఁజేయువారికి (౫) వేద్యుటాద్రియు క్షీరాబ్ధియు తుమైవలు గుంపులుగా నెగురుచున్న విశాలమైన తోటలచే(౧౨)రమణీయమై భోగ్యమైయున్న తిరుక్కడికై యనుదివ్యదేశమును యావనారమ్మగులసర్వేశ్వరుని విజ్ఞకరమనెడుదివ్యదేశమును వాసస్థానములువలెనున్నవి. (౧౩)

౬౧.

వ్యా.— అవ.— అటువత్తోరామూబ్బటు.— ( పడ్డల్లామి త్యాని ) ప్రతిబద్ధకడ్గలై పోక్కు మళవేయో? పరమపద వైక్కులవిరు క్కైయాక పుడైయవన్ సంసారత్తిలే ఉకన్దరుళిన తిరుప్పతికలై త్తనక్కిరుప్పాక కొళ్ళుకిఱు ఆత్రితార్థమూకవత్తో? ఎన్ఱితార్.

( వేద్యదమ్పాట్కడల్ వై కున్దమ్కొన్దబ్బటైవార్కు. ) “ తిరు మూలై కున్దమేతన్ తిరు వేద్యదమ్ ” ఎఱ్ఱు పరమపదత్తోపాతియాక త్తిరు మలై యైచ్చొల్లుకిఱు, వై కున్దజ్జోయిలాక కొన్దబ్బు అబ్బటైవార్కు వేద్యదమ్, పాట్కడల్, వడ్డవళజ్జిళనుమ్ నీళ్ళోలై వడ్డూబ్బడికై, విజ్ఞకరానవివై ఇళిమ్మమరనలెనమ్ ఇచ్చోళు కోయిల్ పోల్. ౬౧.

అరు.— అటువత్తోరామూబ్బటు.— వేద్యదమ్పాట్కడల్ వై కున్దజ్జోయిల్ పడ్డల్లామ్; ఇచ్చొత్త త్తిరుప్పతికల్ కోయిలెన్దవమ్. వై కున్దత్తోచే వేద్యదత్తమ్కూట్టువానె న్నెన్న; అరుచ్చెయ్కితార్ (తిరుమూర్త్యాది). ఇచ్చొల్లు ప్పేలుమ్కూడుమ్. ౬౧.

విజ్ఞకరమ్వెంకా విరిల్లై నీర్ వేద్యదమ్

మన్జకరమ్మామావ వేళుక్కై—మన్జకరై

తెన్నుడన్దై తేనార్ తిరువరద్యమ్తెన్ కోట్టి

తన్నుడన్దై నీరేబ్బోన్ తామ్మై.

౬౨.

అన్య.— విజ్ఞకరమ్ ౫౪౪ ౫౪౫లై నీర్ వేద్యదమ్ (6) మన్ సకరమ్ మా ముడమ్ వేళుక్కై మన్జకరై తేన్ కున్దన్దై (14) తేన్ అర్ తిరువరద్యమ్ తేన్ కోట్టి (19) తేన్ కున్దన్దై నీరేబ్బోన్ తామ్మై. (23)

అర్థము.— తిరువిజ్ఞకరమును యథోక్తకాలసన్నిధియు విస్తీర్ణమైన అలలుకొట్టుచున్న జలముగల తిరువతియు (౬) భూలోక వైక్కుమైన గొప్ప మేడలుగల వేళు

క్రైస్తవ నేడు దివ్య దేశమును భూలోకమందు క్లాప్తమైన కంభకోణమును. (౧౪) లేనట్లు కాదుచున్న తోటలలో సమృద్ధమైన శ్రీరథమును దక్షిణమందుండెడి తిరుగొట్టి యూరును తన యటచేతిలో దానలమును బరిగ్రహించినవాడను శాలభ్యముతోవాస ముండేయ దివ్య దేశములు. (౨౩)

౬౨.

వ్యా— అవ— అటుప తిరణ్ణామృత్యు. — ( విణ్ణకరమ్ ) కేవలమ్ సంసార త్తిలే నిష్టమాత్రమో? పరమపద త్తి లిరుప్పుమనిచ్చు క్కాయ్ తాత్ చ్చియోడేకూడవిరుప్పను ఉకన్దరుళినదేశ త్తిలేయన్టో వెన్జితార్.

(విణ్ణకరమిత్యాది) విణ్ణకరమ్, వెన్జితార్, విరి త్తై నీర్ వేదడమ్; తిరుమలై యెన్టాలారు విశేషణరహితమాక గొల్లమాట్టార్. (మణ్ణకర మిత్యాది) భోగ్యతై కుత్తైవోకోయిల్. ( తన్నుడత్తైయిత్యాది ) మహాబలిదక్కలిలే తన్నుడై పైయైప్పెఱుకై కుఱ్ఱిత్తన్తోబుమ్బడితిర్థి యాయ్ నిన్టాత్తో, లేడకన్దరుళినదేశజళిలే తామ్మతోబుమ్బడి నిన్టాన్.

ఆరు.— అటుప తిరణ్ణామృత్యు. — పనిచ్చుక్క-హన్దత్తుక్క, సాజన్యత్తుక్కాక నెన్ద పడి. మణ్ణుక్క సరక మెన్జెయారే మణ్ణిలున్దానభోగ్యతైయార్ కుత్తైవలైయ్ద పడి.

తాత్ శతైయమ్ నీన్జుడియు మొణ్ణువుమేశక్కరముమ్

శూన్దరువు మొన్నాణున్తోన్టుమాల్ — శూన్దమ్

తిరణ్ణరువిపాయుమ్ తిరుమలై మేలెన్జైక్క

ఇరణ్ణరువు మొన్టాయిన్జెన్దు.

౬౩.

ఆశ్వ— శూన్దమ్ తిరణ్ణ ఆరువి పాయుమ్ తిరుమలైమేల్ ఎన్జెక్క (౧) తాత్ శతైయమ్ నీర్ నుడియుమ్ ఒన్ మళువుమ్ శక్కరముమ్ (13) తాత్ ఆర వుమ్ పాక్ నాణుమ్ ఇరణ్ణరువుమ్ ఇన్జెన్దు ఒన్టాయ్ తోన్టుమ్ ఆల్. (22)

అర్థము.— చుట్టుపారుచున్న సమృద్ధములైన కొండకాలువలు ప్రవహించు చున్న తిరుపతియందుండెడి మాస్వామికి (౬) వ్రేలుచున్న జటలును పొడవైన కిరీట మును సుందరమైన గొడ్డలియు చక్రంబును (౧౩) నడుమును చుట్టుకొనియుండెడి సర్ప మును స్వస్థమముమైన మొలత్రాడును ఈరెండువారహరిరావములు చేరి యొకటియై రోచుచున్నది; ఆశ్వర్యము. (౨౨)

౬౩.



వ్యా.—అన.— అటుపత్తుమూన్టామ్బాట్టు.— (తాత్త్వశ్చైయుమ్) సిద్ధమానవేషజ్ఞేయుమ్ సాధకమానవేషజ్ఞేయుమ్మొక్కధరిప్పకే; ఇతరుశీలవజ్ఞేయే! ఎన్ఱిటార్.

(తాత్త్వశ్చైయుమిత్యాది) సూత్రి తిరణ్డరువిపాయానిన్ఱితిరుమలై మేలే నిట్కిఱవెన్నుడైయన్ఱామిక్కు. (ఇరణ్డరువుమోన్ఱాయినైన్ఱు) ఒన్ఱు సాధకమాయ్ ఒన్ఱుసిద్ధమానాల్ శేరాచ్చేర్ త్రియా యిరుక్కుమోవెన్నిల్, ఇరణ్డరువుమిశ్చైన్ఱు ఒన్ఱాయిరుక్కుమ్- పారున్దియిరుక్కుమ్,

ఇశైన్ద్రవరవముమ్వెల్పుజ్జుడలుమ్

పశైన్ద్రజముతుపడుప్ప—అశైన్ద్ర

కడైన్ద్రవరుత్తమో కచ్చివెరికావిల్

కిడన్దిరున్దనిన్ఱత్తువుమణ్ణు.

౬౪.

అన్య.— ఇశైన్ద్ర అరవముమ్ వెల్పుమ్ కడలుమ్ అన్ఱు అమురు పడుప్ప పశైన్ద్ర (8) అశైన్ద్ర కడైన్ద్ర వరుత్తమా? కచ్చి వెరికావిల్ కిడన్ద్ర అన్ఱు ఇరువు నిన్ఱ్ఱుతువుమ్. (17)

అర్థము.— తగినదనిబివ్వకొనిన వాగుకయు మన్దరచర్మరమును సముద్రమును (చేర్చి) అసమాద్యమందు అమృతము పడుకట్లు అకవిడి (౮) అడియాడి చిలిగి కష్టముచేతనేమా? కంచితోనుండు యక్కోక్తకారిస్సన్నిధియందుఁ బవ్వరించి అకాంచీ నగరమునందుఁ గూర్చుండి నిలిచినదియు. (౧౭)

౬౪.

వ్యా.—అటుపత్తునాలామ్బాట్టు.— (ఇశైన్ద్రవిత్యాది) కడలిలే బరుమలైన్ఱొనట్టు బరుపామ్బైచ్చుల్లక్కడైయానిన్ఱాల్ శేరాచ్చేర్ త్రియామిరుక్కుమోవెన్ఱాల్, (ఇశైన్ద్ర) తన్నిల్ పారున్దియిరున్దపడి. (పశైన్ద్రజముతుపడున్ఱు) అతిలేఅమృతమృదుమృడిక్కిడాక ప్పశైన్ద్రకొదుత్తు. (అశైన్ద్రిత్యాది) ఉలావిక్కడైన్ద్రవరుత్తమా? (కచ్చియిత్యాది) తిరుక్కచ్చియిలుమ్ తిరువెరికావిలుమ్కిడప్పతు ఇరుప్పతు నిన్ఱ్ఱుతాకి అతు తనియే కడలై క్కడైన్ద్రతలే తిరుమేనియిలే పిఱన్ద్ర\*అయాసమా?

౬౪.

అరు.—అటుపత్తునాలామ్బాట్టు.— పశైన్ద్రకొదురు-పక్కప్పట్టి, అమృతమున్ఱామృడి అకుక్కువ్ణుమ్ సాధకజ్ఞైయుమ్మొక్క ఎన్ఱవడి.

౬౪.

మూన్టా నిరువన్దాది, ౬౫-పా, అజ్గి అర్జు-౬౬-పా, కాయ్న్డు. ౬౧

\* అజ్గి-డరిన్దియన్దిప్పొలుతత్తు  
మగ్గవిరణియనతాక తై—పొగ్గి  
అరియురువమాయ్ప్పిళన్దనమ్మానవనే  
కరియురువమ్మొమ్మొత్తాన్ కాయ్న్డు. ౬౫.

అన్వ.— అజ్గి అర్జు ఇన్ద్ర ఇన్ది అన్దిప్పొలుతత్తు అరియురువమాయ్ పొగ్గి(6)  
ఇరణియనతు ఆక తై మగ్గ పిళన్ద అమ్మానవనే (11), కరియురువమ్ కొమ్మ కాయ్న్డు  
ఓకిత్తాక. (15)

అర్థము.— కొమారుడైన ప్రహ్లాదునికి దుఃఖము రాకుండునట్లుల సాయంకా  
లమందు సింహరూపుడై అటోపముజేసి (౬) హిరణ్యాసురుని శరీరమును నాశమను  
నట్లు చీల్చిన స్వామియైనవాడే (౧౧) కువలయాపీడముయొక్క దన్తమును కొవ  
గించివీటిచెను. (౧౫) ౬౫.

వ్యా.— అటుప జైన్దామ్మట్టు.— (అజ్గి-డరిన్దియన్దిప్పొలుతత్తు)  
పిల్లైయుడైయవిడాయ్తీరు. “అజ్గి-డరిన్ది” ఎన్దుపాశమాఁల్,  
అవిడత్తిల్ విడాయ్తీరు. (అన్దిప్పొలుతత్తు.) అసురర్ క్కుబలమ్  
వధీకాక్కుమ్కాలత్తిలే. (మగ్గవిరణియనతాక తై) హిరణ్యాసుడైయ  
హృదయమానతు మగ్గిపోమ్మడిక్కిడాక. (పొగ్గియన్దిప్పొలుతత్తు) “పిల్లై  
యెయిన్ద్రుడలరియాయ్ పెరుకినానై” ఎన్దుమ్మడి. (అవనేయన్దిప్పొలుతత్తు)  
అవనేకువలయాపీడ త్తినుడైయ కొమ్మెయ్విత్తాన్. (కాయ్న్డు)  
శీశ్ శిమిల్లాతవన్ శీటి. ౬౫.

అరు.— అటుప జైన్దామ్మట్టు.— అజ్గర్ - అజ్గ తైయుడైయపిల్లై. అజ్గ -  
అజ్గి-డర్. అవిడత్తిలన్దవిడాయ్తీరు ఎన్దు పాశాన్దరమ్. ౬౫.

కాయ్న్దిరులై మాన్ శీక్కితిరిలకుమామణిశ్  
ఏయ్న్దపణక్కతిర్తైల్ వెవ్వుయిర్ ప్ప—వాయ్న్ద  
మత్తుకై టపరుమ్వయిలురుకిమాణ్డార్  
అత్తుకేడవర్ క్కిలుతియాణ్డు. ౬౬

అన్య.—కాయ్ద మున్నె మున్నె కలిగి ఇలకు మా మణికళి ఏయ్ద(7) పణి  
కలిగి మేల్ వెళ్ళుయిర్పు (11) వాయ్ద మున్నెలపము వయలు ఉరుగి మాడ్డార్  
(16) అవర్కు అంబు అకు కేడు ఇలుతి. (21)

అర్థము.— కొవగించి చీకటిని బోగొట్టి కిరణములను విరజిల్లుచున్న క్లాఫ్యు  
మైన మణులు చేయున్న (2) పడిగల తేజస్సుమీచిన నున్న మైనశ్యాసములను  
విడువ, (11) వచ్చిన మున్నెలకును గర్భములు కలిగి వచ్చిరి. (16) వారికి అక్క  
డికి రావడము చెడుపై విశాశహేతువాయును. (21)

౬౬.

వ్య.— అవ.— అంబుపత్రాతామ్యాన్తు.— (కాయ్ద) (కాయ్ద)  
ఉణర్ త్రియుద్ధానపోతు విరోధినిరసనప్పణ్ణిన తోరేబ్బెమో? అవధాన  
మిన్తిక్కేయిరుక్కచ్చెయ్తే విరోధికవై ముడిక్కవల్లవనుక్కెన్గితార్.

(కాయ్దరులై మాన్దే) కీటియిరులై పోక్కి. (కలిరిలకిత్యాది)  
బలివిడానిన్తుళ్ళ మణికళి కేర్ద పణి త్రియుద్ధాన లేజన్సిన్దేలే నడు  
మాచ్చువిడ. (వాయ్దవిత్యాది) కీటినమధుక్లెటభర్కళి వయలు  
రుకిముడిద్దార్కళి. (అతుకేడిత్యాది) “ఎన్దుమెన్పిలై పుక్కున్దీసుకళి  
శేయ్ వార్ కళజ్జనుమావర్కళి”. ౬౬.

అరు.— అంబుపత్రాతామ్యాన్తు.— కళి వర్కన్దరుకిరహానుశ్యాసత్రాతే మడి  
క్లెయారే అవధానమిన్తియ్తెరు. తిరువనన్దాన్వోసనైయ శ్యాసత్రాతే ఎన్దుమ  
శొల్లువర్కళి. ఇన్వివన్తుక్కు పెరుమాళునైయ శ్యాసమేయాక్కడవకు. అంబు  
అన్దఅవన్దైయిలే. ఇలుతియూనకేడు. మడివానకేడు. ఇతెప్పడియన్న ఇన్వివన్దైయిన్  
తార్ (ఎన్దుమెన్పిలై పున్దత్యాది). ౬౬.

ఆంబు మలగు బ్బువియుమాలున్దిపాయ్

ఓంబుకమల త్రినాన్దోబ్బె—అన్ద

తికిరిశుడ రెన్దుమ్ వెణ్ శజ్జమ్, వానిల్

పకరుమతియెన్దుమ్పార్న్దై.

౬౭.

అన్య.— ఉన్ది వాయ్ ఓంబు కమలత్తిక ఒన్ పోతు (6) అమ్ కై విరి  
కుడరెన్దుమ్ వెణ్ శజ్జమ్ వానిల్ పకరుమ్ మతియెన్దుమ్ పార్న్దై (16) అంబు మలగు  
మరియుమ్, అల్. (20)

అర్థము.— (సర్వేశ్వరుని) నాభియందుఁ బుట్టి పెరుగుచున్న కమలముయొక్క-  
గుండరమైన పుష్పము, (౬) గుండరమైన శ్రీహస్తమునందుండి చక్రముసూర్యుడనియు  
తెల్లనిశక్తియు ఆకాశమందు ప్రకాశించుచున్న చంద్రుడనియు తలఁచి (౧౬) ఆకాల  
మలమ వికసించుచు ముకుళించుచున్నది, ఆశ్చర్యము, (౨౦) ౬౨.

వ్యా.— అవ.— అటుపల్లెట్రామ్బట్టు.— (ఆజు) హిరణ్య  
నుష్పధుకై టభర్ కభుష్పడిద్దపిన్ను కణ్వభరుమ్బొయ్యెయ్యకై యను  
భవిక్కితార్.

(ఉద్దిశ్త్యాది) తిరునాభికమలత్తిలే ఓగ్గియిరున్దుళ్ళ అఱ్ఱియ  
తానతామరైప్పు. (ఆగ్గిత్త్యాది) కైయిల్ తిరువాట్టియై ఆదిత్యనెన్ఱుమ్.  
(వెణ్ శక్తిత్త్యాది) శ్రీపాచ్చుడన్యడై ఆకాశత్తిలే విళగ్గానిన్ఱుళ్ళ చన్ద్ర  
నెన్ఱుమ్మార్ తు - అనుసన్ధిత్తు. (ఆజుమలరుక్కువియుమాల్) ఇరన్ఱు  
కాలత్తిలే విఱక్కక్కడవ అవిర్బరన్దవిన్దై యానతు యుగపత్ ఉన్దాకా  
నిన్ఱుతు. ౬౩.

అరు.— అటుపల్లెట్రామ్బట్టు.— అడై - అడైయెన్ఱాయ్, అఱ్ఱియకై. తికిరి.  
తిరువాట్టి. ఆజు - అన్దఅవన్దైయిలే. అల్ - ఆశ్చర్యమ్. ౬౪

పార్ త్తకడువన్ శునై నీర్ నిన్ఱున్ఱు  
పేర్న్దోర్ కడువనెనప్పేర్న్దు—కార్ త్త  
కళన్దనిక్కుక్కై నీన్ఱుమ్ వేన్దడమే, మేనాళి  
విళన్దనిక్కుక్కన్ఱెన్ఱిన్దాన్వొన్ఱు. ౬౫.

అన్య.— శునై నీర్ పార్ త్త కడువన్ నిన్ఱుల్ కన్ఱు పేర్న్దోర్ కడువ నెన  
పేర్న్ద (8) కార్ త్త కళన్దనిక్కు కైన్ఱుమ్ వేన్దడమే (12) మేనాళి విళన్దనిక్కు  
కన్ఱు ఎల్లినాక వెన్ఱు. (17)

అర్థము.— కొండకాలువలనీటిలోఁ దొంగిచూచిన యొగకోలి తనఘాయనుఁ  
బాచి శ్రుతుడైన యొకకోఁదియని తలఁచి అవతల వెళ్ళి (౮) నల్లని కలేరుడుకు నెయిం  
బాచిన జేబ్బటాచలమే (౧౨) మునుపాక కాలమందు రాక్షసవేశముకలిగిన వెలగపా  
డుకు అగురావేశము కలిగినదాడను విసిరికొట్టిన వానియొక్క పర్వతము. ౬౬.

వ్యా.—అటుప తైట్టామ్బట్టు.— (పార్ త్తవిత్త్యాది) శునై  
నీరిలేకడువనానతు తన్నుడైయ నిత్తలైక్కణ్డు. ( పేర్ త్తవిత్త్యాది )  
వేతేతనక్కెరియానకడువనెన్ము పేర్ న్దు. (కార్ త్తవిత్త్యాది) పిన్నైయు  
నన్నుడైయ చాపలత్తాలే అనుకిల్ కళాప్పళైయెటుత్తుత్తావెన్ముకై నీ  
ట్టానిమ్మమతిరుమలై. (మేనాళిత్త్యాది) పణ్డుకన్డైక్కొణ్డు విళజ్జనిక్కె  
టిన్దవన్నుడైయమలై.

౬౮.

అరు.— అటుప తైట్టామ్బట్టు.— కడువన్ - అన్ కరుణ్డు. పేర్ న్దు - భయ  
త్తాలే అప్పళై పేర్ న్దు. కార్ త్తై- కలు త్తై. అటుత్తుత్తావెన్ము అన్దొక్కరిలేకడుకన్డై  
య నీటిక్కెల్కు మెన్దవడి. కళజ్జనియుమ్ అరిన్దైయిలై నిల్లిరిలే తోన్ దుమ్.

వెత్పెన్ము వేదడమ్ పాడుమ్, నియన్ముథాయ్  
కత్పెన్ముకూడుజ్జరుజ్జుళైల్ — మత్తోప్ప  
నీణ్డొళ్ళాల్ కిడన్దనీళ్ కడల్ నీరాదువాన్  
పూణ్డానాళెల్లామ్మకుమ్.

౬౯.

అశ్వ.— వెత్పెన్ము వేదడమ్ పాడుమ్. కరుజ్జుళైల్ మేల్ వియక తుత్తాయ్  
కత్పెన్ము కూడుమ్. (9) తుల్ పొన్ద నీడ్డ తోళ్ మాన్ కిడన్ద (14) నీళ్ కడల్ నీరా  
దువాక పూణ్డా నాళెల్లామ్ పుకుమ్. (20)

అగ్గము.— పర్వతమనునపుడెల్లయ వేదడమును పాడుదు. ఆశ్వర్యకరమైన  
తిరుత్తుతాయమాలయే తగినదని నల్లనికొలయందు చుట్టుకొనుదు. (౨) మల్లులను  
జంపిన దీనుక బాహువులుగల సర్వేశ్వరుడు పవ్వరించునున్న (౧౪) వికాలమైన  
క్షీరాబ్ధియందు జలకమాడుటకు నువయించిన దివములన్నియు భగ్వనింపుడు. (౧౫)-౬౯.

వ్యా.— అవ.— అటుప త్తెన్మతామ్బట్టు.— (వెత్పెన్ము)  
అత్త్యారానవవత్తై పోయ్ జరుపిరాట్టియవత్తై మైథజిత్తు అవళుడైయదత్తై  
యైతిరుత్తాయార్ శొల్లకితార్.

(వెత్పెన్ము) లోకయా త్రైయమివళుక్కు భగవద్విషయత్తి  
లే. తిరుమలై యొట్టియ వేటారుమలై యుమటియాళ్. (కరుజ్జుళైల్  
వియన్ తుత్తాయ్ కత్పెన్ముకూడుమ్) నాట్టుప్పుచ్చుడాళ్. తోడుత్త

తుథాయ్ మలర్ శూడిక్క శైన్దనశూడుమిత్తొర్ కళోమ్" వినిపడియే  
విస్తయనూనతిరుత్తుథాయ్ ల్లతు కుళలివైయూళ్. కత్తెన్టుపాలిన్ర  
త్యమ్. (మట్టొన్ర విత్యాది) విరోధినిరసనత్తుక్కాక వళర్ ప్దతోశ్చ  
యుడైయనాయ్ వ్యాముగ్గనానవన్ కిడన్ద నీళ్ కడలిలే విడిన్దనాళెల్లా  
ముకానిన్టాళ్. తిరుప్పావ్డలొళియ వేటొన్టిల్ కుళితాల్ విడాయ్  
కెడాశెన్టిరానిన్టాళ్. ఇప్పుకరణ త్తిల్ క్కేముమ్మేలుమ్ అన్యపదేశమిన్టిక్కే  
యిరుక్క ఇప్పొట్టొన్టుమిప్పడికొళుళిటతెన్నేన్టునిర్యహిప్పర్ కళో. అమ్మ  
లైయిమ్మలైయెన్టు ఒట్టిచ్చొక్కడవికోళితే, ఆనవిన్బు తిరుమలైయై  
ప్పాడున్టోళ్. (వియన్ తుథాయి త్యాది) ఒరుపూచ్చుడక్కడవికోళితే;  
ఆనవిన్బు, పకు త్తననుకన్కున్దిరుత్తుథాయ్ చుచ్చుడన్టోళ్. (మట్టొన్ర  
విత్యాది) పాళిత్తాన్ర సన్మన్టొక్కడవికోళితే; ఆనవిన్బు, విరోధినిరసనశీల  
నానవిన్ కవిన్దతిరుప్పావ్డలొళిలేముముకున్టోళ్.

౬౯

ఆరు.— అనుపత్తిస్మతామ్బట్టు. — పాలివత్తమ్-ఆవన్ స్పర్శి త్తపూవొళియ  
వేటొన్టు శూడామై. పూడ్డ. విడిన్ద. కత్తెన్టు-ప్రాన్ర మెన్టు. ఇతు ఇరన్టావకుక్కు

పుకుమతత్తాల్ నాయ్ పూడి క్కీత్ తాత్తన్రు, అరువి  
ఉకుమతత్తాల్ కాల్కొళువిక్కైక్కయాల — మికుమతత్తేన్  
విణ్ణమలర్ కొణ్ణ విజిల్వేబడవనైయే  
కణ్ణువణ్ణు బ్బళిలు.

20.

ఆస్య.— పుకు మతత్తాల్ నాయ్ పూడి క్కీత్ తాత్తన్రు అరువి ఉకు మతత్తాల్  
కాల్ కళువి (10) మికు మతమ్ లేక విన్ద మలర్ (15) కైయాల్ కొణ్ణ విజిల్  
వేబడవనైయే కళిలు కణ్ణు వణ్ణుమ్. (12)

అగ్గము.— నోటిహోబుకుచున్న ముజలముచేత నోటినిగడిసి క్రింద బకుచున్న  
కొండకాలువలవరెం గారుచున్న మదజలముచేత గాల్లు కడిగి (౧౦) మిక్కిలి మదము  
దుబ్బింపదు లేకగలదై వికసించిన పువ్వుములన (౧౫) కొండముచే దీసికొని మహా  
బలిష్ఠుడైన శ్రీనివాసుని ఏనుగు సేవించి సమపూరించును. (౨౨)

20.

వ్యా.— అవ.— ఎముప తామ్బట్టు. — (పుకుమతత్తాల్ )  
అనుకూలరుడైయ దేహాయ్ తైయ్లామ్ తన్ సమాశ్రయం తుక్కుడ  
లాకకొళు మవనుడైయ తిరుమలై యెనిటతు.

(పుకుమతత్తాలిత్త్యాది) వాయిలే పుకుటి మదజలత్తాలే వాయ్ పూశి. (కీట్తీత్త్యాది) కీట్తీత్తాత్తన్దవరువిపోల పుకానిష్ట మదజలత్తాలే కాల క్కువి. (కైయిత్త్యాది) కైయాలే మిక్కుమధువై యుడైత్తాయ్ ఆలరా నిష్ట పూవైక్కిండ్డు కలితానతు విటల్ వేదగదవనై యేక్కున్ద మణ్ణుమ్. విటల్వేదగదవనెన్దు, తిరుమలై యిల్ తిర్యక్కుక్కుళుమ్ తన్నై నణ్ణుమ్బడి జ్ఞాన పైక్కిండుక్కువల్ల శక్తియై యుడైయవనెన్దిటతు. జ్ఞానకార్యమాన సమశ్రయణై దేశవాసత్తాలే పణ్ణువిక్కుమ్. 20.

అరు.— ఎఱుపకామ్బట్టు.— కీట్తీత్తాత్తన్దవరువి . మేట్తజలమ్. 20.

కలిలుముకిల్ కుత్త కైయెడున్దోడి

ఒలిలుమరుప్పాశి కైయారీ—పిలిటి

విళి, క్కిండ్డునిష్ట తిరుమ్ వేదగదమే, మేనారో

కుళుక్కున్దు కొడ్డెటిన్దాన్ కున్దు. 2౧.

అశ్వ.— కలిలు కై ఎదురు ఒడి ముకిల్ కుత్త (౬) పిలిటి ఒళి ఒలిలు మరుప్ప 2౨ కై యారీ కొట్టు (14) నిష్ట తిరుమ్ వేదగదమే మేనారో కుళుక్కున్దు కొడ్డు ఎటివారో కున్దు. (22)

అర్థము.— ఏనుగు తొండము నెరుకొని పలుకెత్తి మేళుమును గ్రున్ద (౬) (అయేనుగు) భయపడి పడుకొని తెల్లని చిన్నములను విడిచిన తొండముగల యారీ (దానిని) చంపి (౧౪) నిలిచి గర్జించుచున్న వేదగదాచలమే పూర్వకాలమందుఁ బిన్న మాడను ఎత్తి విసిరినవాని పరిరకము. (౨౨) 2౧.

వ్యా.— ఎఱుపన్దోరామ్బట్టు — (కలిటిత్త్యాది) కైయై యెడుత్తుక్కిండ్డోడి కలితానతు ముకిల్ కుక్కుత్త. (ఒలిటిత్త్యాది) ఆనైయినుడైయ వెన్దురుప్పై ముటియూనిష్టయారీ. కైయెడున్దోడి యెన్దు యారీక్కాకచ్చొల్లపునూమ్. (పిలిటివిళివిత్త్యాది) ఆనైయూ నతు పిలిటిక్కిండ్డు విళుమ్బడిక్కిడాకొన్దు శివత్తాలేనిష్ట తిరానిష్ట తిరుమలై. (మేనారీత్త్యాది) సహజశత్రుక్కురై ముడిత్తు విరోధి పోక ప్పెయిలెన్దు ఉకన్దునిఱుమ్ వనుగైయ తిరుమలైయితే. తిరుమలై

యిల్ పిన్నై యొన్టుక్కొన్టు బాధకమామావెన్నిల్ ; అగ్నిహోమీ  
యహిమ్ సైయోపాతియితే అవగమిక్కుమ్. ౭౧.

అరు.— ఎఱుపత్తొరామ్బట్టు.— ఒలిఱు— ఒలిఱైయుడై యఱొమ్బు. ఇవగ్గొమ్  
కు బాధకమ్బాదుమా వెన్న. ఆవనైప్పలే అవసూరిల్ళు మెన్ఱితార్ (సహజశ  
క్రొక్కై యత్తాది) అనాయమ్ దివ్యదేశత్తలే బాధకమామా వెన్ఱుళిపాయమాక  
(అగ్నిహోమీయతిత్తాది). ౭౧.

కున్స్టానినాయ కుఱమకళిర్ శోల్ వళైక్కై  
శెన్ఱువిళైయాదు నీజ్కై పోయ్— వెన్ఱు  
విళగుమత్తొన్ఱిదుక్కుమ్ వేజ్డమే, మేలై  
ఇళగుమరర్ కోమానిడమ్. ౭౨.

అర్థము.— కున్ఱు ఒన్ఱిక్ అయ శెన్ఱు విళైయాదుమ్ కుఱమకళిర్ (7) శోల్  
కై వళై తీ కళై పోయ్ వెన్ఱు (14) విళగుమ్ దుతి శోల్ విదుక్కుమ్ వేజ్డమే (19)  
మేలై ఇళగుమరర్ కోమాన్ ఇళమ్. (23)

అర్థము.— వేజ్కటాచల మొకటిమే ప్రాప్తముగాఁగలవారై వెన్ఱి విహరించు  
దున్న శారవస్త్రీలయొక్క (౭) శుంధరమైన చేతులతో పంపబడిన అందమైన వె  
దురులు పోయి (రాహువును) జయించి (౧౪) ప్రకాశించుచున్న చంద్రుని భయమును  
పోగొట్టుచున్న వేజ్కటాచలమే (౧౯) సర్వోత్తములైన నిత్యసూరులకు నిర్వా  
హకునిస్థలము. (౨౩)

వ్యా.— ఎఱుపత్తొరామ్బట్టు.— (కున్ఱిత్తాది) తిరుమ  
లైక్కు క్కిఱ్ఱియిల్ కుడిప్పఱియామ్ కుఱవరుడైయ వెన్ఱళ్. (శోల్  
వైక్కై యత్తాది). శోల్వలైయైయుడైతానకైయాలే శెన్ఱు విళైయాదు  
కిఱు కళైయానతుపోయ్ ఉజ్వలమాన చన్ద్రునై రాహువానతు గ్రహిక్క  
వాన్ఱాశెన్ఱు వెన్ఱు చన్ద్రునుక్కన్ద వ్యసన వైప్పొక్కు నిరుమలై. పరమ  
పదత్తిల్ తన్నోడొక్క ద్వాదశవాషికరాన నిత్యసూరికళుక్కు  
శేషియానవనిడమ్. “తీజ్కై” ఎన్ఱివర్ కళి డొజ్జలాదుకైక్కుప్పిడిత్తు  
విళైయాదుమ్ మూజ్గిలాకవుమామ్. ౭౩.

అరు.— ఎఱుపత్తొరామ్బట్టు.— తీజ్కైయైయుడై పాకమాయ్, వళైక్కై  
యాలే ఎజ్ఱెన్ఱు విళైయాదుకిఱు కళైయన్నకర్. తీజ్కై ముజ్గిశన్నతర్ పిళై. ౭౪.



౬౮ మూన్మా నిరుచన్డాది, 23-పా; ఇడమ్, 28-పా; నలమే.

ఇడమ్ వలమేత్ పూన్డా విరవి త్తేరోట్టి  
 వడముక పేడడన్దుచున్నమ్—కుడనయన్ద  
 కూ తనాయ్ నిన్డాన్ క్కురై క్కురై లేకూలున లే  
 నా త్తన్నా లుళ్ళనలమ్.

23.

అన్య.— ఏత్ పూన్డా ఇరవి శేర్ ఇడమ్ వలమ్ ఓట్టి (7) వడముకమ్ పేడ  
 డన్దు చున్నమ్ నయన్ద కుడమ్ కూ తనాయ్ నిన్డాన్ (14) క్కురై క్కురై కూలున లే నా  
 న్నా లుళ్ళ నలమ్. (19)

అర్థము.— ఏమ గుడ్డములు కట్టిన సూర్యనిరళమును ఎడమ ప్రక్కను గుడి ప్ర  
 క్కను (ఆస్త్రామయై) నడిపించి (2) యు త్తరిదిక్కునను ప్రధానమైన పేడ్కిటా  
 చల మందునెత్తివాసముండేయువాడగు ప్రేమగలవాడై కుంభ నర్తనముండేయువా  
 డునై పంచేయున్న సర్వోచారముక్క (౧౪) గ్రాయుచున్న తిరువడిగు  
 ను ననుసంధించుట నాలుక చేరించిడి పురుషార్థము. (౧౯)

23.

వ్యా.— ఎఱువన్దు మూన్మా మూబ్బట్టు.— (ఇడమి త్యాది) ఇడ  
 త్తిలుమ్ వల త్తిలుమాక ఏఱువన్దు త్తై పూన్డా ఆదిత్యనుడై య త్తేరైయోట్టి.  
 ఏత్ పూన్డా ఆదిత్యరథ త్తై మహామేరువుక్కు-వలమే ఇడమాక-మాగా  
 మాకవోట్టి యెన్దుమాన్. ఇరవియనుడై య త్తేరై భారత సమర త్తిలే  
 నడ త్తి ఎన్దుమాన్. (వడముక వి త్యాది) వడక్కిల్ దిక్కి. లే యుడ్డాన  
 తిరుమలైయి లే నిత్యవాసమృద్ధుఁడ. (కుడనయన్ద వి త్యాది) కుడమాడి  
 నిష్టవనుడై య ఆభరణమాలిన్దు యుడై త్తాన తిరువడి కైక్కూలు కై  
 నావాల పడెక్కుమ్ నన్దున్దు. కుడన్దు త్తాడిన వినై ప్పూలు త్తిరుమ  
 లైయి లేవన్దు నిన్డాన్ బోలే.

23.

అరు.— ఎఱువన్దు మూన్మా మూబ్బట్టు.— వలమేయిడిమాక-మహామేరువై వలమాక  
 వరుకయేవ్విరూక. ఇడమ్-కోటి. భారత త్తిలుమ్ ఆదిత్య శేరై నడ త్తి. కుడనయన్ద-  
 కుడక్కు త్తైవిరుమ్మి.

23.

నలమేవలితుకోల్. నఱ్ఱూట్టువన్ పేయ్  
 నిలమేపురన్దుబోయ్ ఏత్—చ్చలమే తాన్  
 వెజ్జొత్తై యుడ్డానై మీట్టాయ్ చ్చియూట్టువాన్  
 తవ్ కొన్డై వాయ్ వై త్తాల్ శార్ న్దు.

28.

అన్య.— శలమేతాన్ నజ్దు ఊట్టు ౯౯ శేయ్ నిలమ్ పురణ్ణుపోయ్ పీట్టు (8) ఇమ్ కొజ్జై ఉడ్డానై ఆయ్చ్చి శార్ న్దు మీట్టు ఊట్టునాన్ (15) తన్ కొజ్జై వాయ్ వైత్తాల్. నలమే వలితుకొల్. (20)

అర్థము.— కపటముచేత విషమును ద్రాగించుచున్న తూరమైన పుతన భూమియందు పొర్లిపోయి పడునట్లు (౮) తూరమైన ప్రసముచు పీల్చిన కృష్ణని యశోగాజేవి గగ్గటకువచ్చి మఱించి పాలిచ్చుటకు (౧౫) తన ప్రసమును వానితిరుచ్చువశమునం గుంచెను. ఆహా! ఈమెప్రీతి గొప్పదికదా. (౨౦)

న్యాయ.— ఎఱుపత్తునాలామ్మాట్టు— (నలమేవలితుకొల్) స్త్రీ శృంగాయుక్తమాన అచ్చత్తి త్కాట్టిల్ స్నేహమే వలితాకాతే, (శలమేతాన్ నజ్జాట్టువస్సేయ్) తాయ్ వేష తైక్కొణ్డు నజ్జాట్టువతాక వన్దవలియ పేయూనతు. (నిలమేపురణ్ణుపోయ్ పీట్టు) నిలత్తిలే పురణ్ణువిల్లున్బడిక్కిడాక. (వెజ్కొజ్జైయిత్తాది) విషములై యుణ్ణుతుక్కు ప్పరిహారమాక అమృత తైయుడైత్తాన తన్ కొజ్జైయై క్కాల్ నడైతన్దు శెన్టు అవన్వాయిలే వైత్తాల్. (నలమేవలితుకొల్) అచ్చముమ్ స్నేహము జుుడినాల్ స్నేహమ్ వలితాకాతే.

అర్థము.— ఎఱుపత్తునాలామ్మాట్టు.— శలమ్-ధలమాయ్ కపట మెన్టు పడి. శార్ న్దు. కిట్టి. శాల్ నడైతన్దు-శెన్టుకిట్టి ఎన్టు పడి.

శార్ నడకడుతేయ్ ప్పత్తడావియగోట్టుచ్చివాయ్  
ఊర్ న్దియజ్గుమ్ వెణ్ణితియినొణ్ణుయలై—చేర్ న్దు  
శినవేజ్జై పార్ కుక్కున్దిరుమలైయే, ఆయన్  
పునవేజ్జై నాలు మ్మొరుప్పు.

అన్య.— తడావియ కొడు ఉచ్చివాయ్ ఆకడు శేయ్ వ్వు (5) శార్ న్దు ఊర్ న్దు ఇయ్ జుమ్ ఇన్ మతియిన్ (10) ఒన్ మయలై పేజ్జై శేర్ న్దు శినమ్ పార్ కుక్కుమ్ తిరుమలైయ (17) ఆయన్ పునమ్ వేజ్జై నాలుమ్ పొరుప్పు.

అర్థము.— వికారమైన శిఖరములయొక్క శిఖరయందు గిందిభాగము శేయూనట్లు (౫) దగ్గరగా మెల్లగాః బోవుచున్న తెల్లనైన చందమామయందలి (౧౦) గుం

దరమైన తుండేటిని బులి సమీపించి కోపముతోఁ బాడుచున్న వేళ్ళటాడియ (118)  
 శ్రీకృష్ణుని వాఙ్మలమై వేదై పుష్పము పరిమళించుచున్న పర్యవక్షు. (౨౨) ౭౫.

వ్యా — ఎఱుప వైన్దామూబ్బట్టు. — (శార్వకడు) (తదావియ  
 కోటచ్చివాయ్ శార్వకడుతేయప్ప) పరస్థాదుముడియలే కిట్టి  
 క్షిప్తవయిలుతేయప్ప. ( డోర్నియగ్గమ్ వెణ్ణలియనొణ్ణయ్యలై )  
 భోగ్యవైయాలే మెళ్ళ సత్తిరియానిష్ట శిఖరత్తిలే తేయ్కైయాలే  
 ఒళియుడైతాన చన్ద్రన్వక్కు ల్లుయలై. (శేర్నిత్యాది) కిట్టి చ్చినత్రాలే  
 పులిపడప్పార్కున్దిరుమలై. (ఆయ నిత్యాది) ఇకైయర్కున్దా-  
 ట్టిల్ మరణభుడైయ నాన్మమ్ శాలపియమితే. ౭౫.

పొరుప్పడై యేనిష్టుమ్ పునల్కుళిన్దుమ్, విన్దు  
 సెరుప్పిడైయేనిఱు-పుఘ్నీన్ వేడ్డా — విరుప్పడైయ  
 వెరికావేశేర్న్దానై మెయ్మలర్ తూయ్కై తొళుతాల్  
 అరికావే తీవిన్దకళాయ్దు. ౭౬.

అన్య. — పొరుప్పు ఇకైయే సెన్దుమ్ పునల్ తుళిన్దు(ర)విన్దు సెరుప్పు ఇకైయే  
 నీర్ సెన్దుపుమ్ వేడ్డా. (11) విరుప్పడైయ వెరికావేశేర్న్దానై ఆయన్దు (12) కుల  
 ర్ మెయ్ తూయ్ కై తొళుతాల్ తీ విన్దకళో అరికావే. (22)

అన్య. — పర్యవక్ష మన్దు మన్దుండియు తీర్థములయందు స్నానముఁజేసియు(౫)  
 పచ్చాన్ని మధ్యమందు మీరు సలువనవలగు. (౧౧) ప్రేమాస్పదమైన యథోక్తకారి  
 సన్నిధిని చేరన సర్వేశ్వరుని (౧౫) విచారిచి పుష్పములను అనన్యప్రయోజనములై సమ  
 ర్పించి నమస్కరించినయెడల చెడ్డ పాపములు విడవాడవా? (౨౨) ౭౬.

వ్యా. — అవ. — ఎఱుపత్రాతామూబ్బట్టు. — ( పొరుప్పిడై )  
 సర్వేశ్వరన్, సంసారత్తిలేపుకున్దు తన్నుడమై ప్పేణాతే నజ్జా  
 ర్యమ్ శెయ్యానిష్టాన్; నీన్దు భుడమై \* యుఱుక్కవేడ్డా వెన్దితార్.

(పొరుప్పిత్యాది) పనినాల్ వాడైకలిల్ పాయ్కైకలిలే పుక్కు  
 క్కుళిన్దు. (విన్దిత్యాది) కోడైనాల్ పచ్చాన్ని మధ్యస్థనాయ్ నిఱు  
 వేడ్డా. (విరుప్పిత్యాది) విరుమ్బుప్పదువతాన తిరువెరికావిలే శేర్న్ద

వనై (మెయ్మలరిత్యాది) ఆనన్యప్రయోజనమాయ్ పుష్పాద్యుపకర  
 గణితైక్కోణ్డు. (ఆయన్ద) ఆనుసంధిత్తు కైత్తోమితాల్, ఆచేతన  
 మాన కొడియపాపజల్ తాన్ తనై యాశ్రయిక్కనిట్ట వజ్జో?  
 తీవినైకల్ తానే ఆరాచున్దు సమక్కు. నిలమన్దెన్దు పోకావో వెన్దు  
 మామ్. ‘వృష్టిప్రసీతాశ్శాలయః’ ఎన్నుమ్ న్యాయత్తాలే “శుష్కేనా  
 తేకైవిట్టోడిత్తూఱుఱ్ శ్చాయ్న్దనవే” ఎన్నిజపడియే. 21

అరు. — ఎఱువత్తాతామప్పట్టు. — కాలయః. సస్యజ్ఞానవైకల్ వర్తతైప్పా  
 ర్కమ్మమాప్పాలే పాపజ్ఞకుమివనైవిట్టుప్పకైక్కు. కగవత్తుమాశ్రయన్తై ప్పార్తు  
 కొట్టిపక్కువ. అరికావే. కీటావే. ఆయన్ద-ఇరణ్డిడత్తిలమన్వయను. 22.

ఆయన్దవరుమత్తైయోన్ నాన్దుకత్తోకానన్కు-అజ్గిల్  
 వాయ్న్దకుమివియాయ్ వాళరక్కన్ — ఏయన్ద  
 ముడిప్పేతుమూపే ధైన్దెన్దినాన్, ఆర్న్ద  
 అడిప్పేతునక్కరణ్.

22.

ఆన్వ. — ఆయన్ద అరు మత్తైయోన్ నాన్దుకత్తోకానన్ కుజన్గిల్ వాయ్న్ద  
 కుమివియాయ్ (8) వాళో అరక్కన్ ఏయన్ద పోతు ముడి మూన్దుఎఱువ్వు ఎన్దినాన్.  
 ఆర్న్ద పోతు అడి నక్కర్కు అరణ్. (20)

అర్థము. — విచారించబడిన దుర్లభమైన వేదములుగల చతుర్ముఖునియొక్క  
 గుండరమైన యొడలియందుఁ బవ్వరించిన బిడ్డయే. (౮) కత్తిగల రావణునియొక్క  
 కోయఁదగిన పున్నమువంటి శిరస్సులను మూడు ఏడు (పది) అని యెంచినవానియొక్క  
 భంగ్యమైన పుష్పమువంటి లిరువడియే మనకు రక్షకము. (౨౨) 23.

వ్యా. — ఆవ. — ఎఱువత్తైత్తామప్పట్టు. — (ఆయన్ద  
 వరుమత్తైయోన్) కీడ్ సర్వేశ్వరనై ఆశ్రయిక్కవే ఉజ్జల్ పాపజ్ఞశ్శెల్లా  
 మ్ పోమెన్దుతు ; ఇలిల్ ఆళవుడైయరాన బ్రహ్మాదికళుక్కు వట్టికేడాక  
 ప్పుక్కాల్ పరిహరిప్పానవనెన్నిటను.

(ఆయన్దవిత్యాది) సర్వేశ్వరనాలే ఓతువిక్కప్పట్టు వేదార్థని  
 రూపగవ్యంజ్జ వల్ల బ్రహ్మవినుడైయ కుజన్గిలే. స్వాభావికచూన శేషి

త్వమిల్లామయాలే పుతుక్కుమ్మిడై క్కణ్ణిమూన్దు తల్లననర్థమటే  
 యాలే రావణనుక్కు తైదు తైల్లామ్ కొడుక్కప్పుక, ఇవనాలే నోపు  
 పట్టాలుమ్ నమ్మడై యపాడేయితే ఇవర్ కళ్ వన్దు విల్లువలెన్దు పార్తు,  
 (వాయ్ న్దుకొనియాయ్) అళియప్పిల్లెయాయ్. (వాళగక్కన్)  
 సాయుధనాన రాక్షసనుడైయ తలై కల్లై మాగ్గ్యతాలే. మూన్తేట్టెణ్ణి  
 నవనుడైయ అపేక్షితవై చెయ్యవన్దాయ్ భోగ్యమాన తిరువడిళ్  
 నమక్కురత్తై.

22.

అరు.— ఎల్లపత్తేట్రామ్బాట్టు — ఎళిక్కేదాక-గుర్లార్దరాక పుక్కాల్, తప్పు  
 వరపుక్కాలెన్దపడి. తెనులైల్లామ్. అవశవన్ అపేక్షితలైల్లామ్. అన్దపడి. అరుకై-  
 ప్పూహయ్, అవరవర్ అపేక్షితలైక్కాడుక్క వన్దోకై.

23.

అరణానమక్కెన్దు మూన్తేవలవన్

మరణాన్ వలమ్ శుక్కిన్ద ముయ్ మ్మన్ — శరణామేల్

ఏతుకతియైదునిలై యేతువలెన్దాన్దాన్

ఓతుకతిమాయన్దై యేదోకైచ్చు.

24.

అన్య.— అళి వలవన్ మరణాన్ వలమ్ శుక్కిన్ద ముయ్ మ్మన్ (7) శర  
 ణామేల్ కతి ఏను నిలై ఏను విలపు ఏనువన్నాలే (15) ఎమక్కు ఎన్దుమ్ అరణామ్  
 మాయవనైయ కతి ఓర్న్దు ఓను. (2.)

అర్థము.— చక్రాయుధమున గుడి పరిహోధించినవాడును మురాసురునికి  
 ఆయుస్సుచేవచ్చిన బలమునఁ జాగొట్టిన బలిధుండునైన శిక్కిన్దుడు (2) రక్షకుడైన  
 యెడల మన జ్ఞాన మెట్టిది! అనార మెట్టిది! జన్మ మెట్టిదిని విచారించియే మనకు ఎల్లప్పు  
 డును రక్షకుడగును (గనుక) అశ్వర్యభూసుండైన సర్వేశ్వరునే యపాయముగాఁ దలఁచి  
 ఆహునంధింపుము. (29)

25.

వ్యా.— అరు.— ఎల్లపత్తేట్రామ్బాట్టు.— (అరణామ్) అవన్  
 సర్వరక్షకనాకిలుమ్ నమ్మడైయ జ్ఞానవృత్తజన్మబ్ధినుడైయ కొల్లై  
 పార్క్క వేణ్డావోవెన్నిల్ వేణ్డావెన్నితను.

(అరణామిత్యాది) సర్వశక్తిసమక్కురత్తైయాయ్. వలవరు కేతిరు  
 వాళివిడిక్కుమనన్బోలే కాణుమ్ రక్షకనావాళ్. తన్నై వ్వురస్కరిల్లైతే

“మూశుచః” ఎత్తతు. ఇమనుజైయ అహమ్బుద్ధి శోకనిమిత్తమ్; అవనుజైయ అహమ్బుద్ధి శోకనిపర్తకమ్. (మురనాశో వల్లభుభీష్ట ముయ్యమ్బు) నిరోధియైప్పొక్కి రమ్మిక్కవల్ల నెన్ను మిడ నై యుపపా దిక్కిఱు. మురనుజైయ అయుస్సాకిఱ మిడుక్కై ముడిక్కవల్ల మిడుక్కన్. (శరణామేలిత్యాది) అవన్రక్షకనామిడ త్తిల్ జ్ఞానమేతు, వృత్తమేతు, జన్మమేతు, ఎన్టారాయాతే. (అభీవలవసరణామ్) ఆశ్ర యణీయనామ్. “సమోహంసర్వభూతేషు సమద్వేష్యాస్తిసప్రియః” “యేషిన్యూపాపయోనయః” “ఎత్తనైసలన్దానిలాతశణ్డళ శణ్డళర్ కళాకిలుమ్”, (ఓరుకలిమాయనైయేయోర్త్తు) శృణ్యనా యాశ్చ ర్యభూతనానవనై అనుసన్ధిత్తు అవన్ తిరునామగ్నైచ్చొల్లు. ౭౮.

అను.—ఎటువలెట్టామృత్తు. — శక్తియైక్కాట్టియరక్కియోవన్న ఆరుచ్చి య్కితార్ (తన్నైయిత్యాది). ఈశ్వరనిపపదై యజ్ఞానపుత్తనై ఆరామాతేరక్షకనా మెప్పుమతక్కుప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కితార్ (సమాహుమిత్యాది). గతి-శరణ్యన్. ౭౮.

ఓర్ త్తమనత్తరా యైనడక్కియారాయ్న్దు

పేర్ త్తాల్ పిఱప్పీయమ్ పేర్ క్కలామ్—కార్ త్త

విరైయార్ నలున్దుధాయ్ వీజ్జోతమేని

నిరైయారమార్ పనై యేనిన్దు.

౮౯.

అన్య.—కార్ త్త నిరై ఆర్ నలు ముటోయ్ (5) వీజ్జు ఓరమ్ మేని నిరై ఆరమ్ మార్పనై య (11) సన్దు ఓర్ త్త మనత్తరాయ్ విప్వ అవక్కి ఆరాయ్ ప్ప పేర్ త్తార్ వీజ్జో పిఱప్పీయమ్ పేర్ క్కలామ్. (21)

అన్యము.—వచ్చనివక్కుమగలరై పరిణళముతో నిండియున్నరై అడమైయుండెడి తిరుమొయిగలవాడును (౫) ఉప్పొంగుదున్న సముద్రమువంటి తిరుమొగలవాడును సాగనైన హరములను వత్తఫలమునందుగలవాడునునైన సర్వేశ్వరునే (౧౧) స్థిరురై యొండి ధ్యానించెను మనస్సుగలవారై పశ్చేదియములను జయించి యిముములు యొండి ముఖించినయెడల పైపైన పచ్చమ జన్మములను పోషొట్టుకొనవచ్చును. (౨౧) ౭౯.

వ్యా—అవ—ఎమిపత్తవృతామృబ్బు.— (ఓర్ తమన త్రరాయ్) అనాదికాలమృణ్ణినపాపజైప్పొక్క మ్మాతు అనంతకాలమ్ వేణ్ణావోవెన్నిల్, అవనైయనుసన్ధిత్తు శబ్దాదికభిలే అనాదరమ్మిటక్క చ్చుడక్కనప్పొక్కలామెన్దిటతు.

( ఓర్ త్రవిత్త్యాది ) అభ్యయ తిరుత్తుథ్రాయ్ నూలైయైయు డైయవనుమాయ్ తేజ్జినకడల్ పోలే యరుక్కు నిరుమేనియైయుడైయ వనుమాయ్ శబ్దాదికల్ నాక్కువలైక్కలాన్బుడి ఆభరణ వల్లకైయు డైయవనై. (నిష్ఠ ఓర్ తమన త్రరాయ్ త్యాది) నిష్ఠ అనుసన్ధి త్ర మనస్సైయుడైయరాయ్ ఇన్దియన్దికై విషయన్దిభిల్ పోకాతపడియడక్కి అనై పొల్లాతెన్దారాయ్ న్దు సంసార జైప్పొక్కల్పుక్కాల్. (పేర్క్క లామ్) ఏభీటవెన్ద్రుతు ఉపలక్షణమ్; జన్మమడన్ది పొక్కలామెన్ద్రవడి.

నిష్ఠేతిరాయ నిరైనుణి శేర్ వాణన్ తోళ్

బిన్దియవీరైళ్ళాటుడన్తుణియ—వెన్దిలజుమ్

అర్పదువాన్ నేమి యరవనైయాన్ శేవడిక్కే

నేర్వదువాన్ తాన్దుయలునెళ్ళు.

౮౦.

అన్వ—నిష్ఠ ఎతిరాయ సరై మణి శేర్ వాణన్ (1) తోళ్ బిన్దియ తురై ళ్ళాటు ఉడన్ తుణియ నెన్దు (2) ఇలన్దు అర్పదు వాన్ నేమి అరవనైయాన్ శే అడిక్కే (1?) నేర్వదువాన్ నెన్దు తాన్ ముయరుమ్. (3)

అర్థము.—భయపడకముండి ఎదిరియై క్కాన్దుయలైశ మణులచే తెక్కలడిన శ్రేక్కెలచ్చిన బాణానుసనియొక్క (1) (స్కన్ధముందు) చేరియున్న రెండుయేనూన్లు (నెయ్యి) చేతులను కంటనే తుండగునటుల (చేరించి) జయించి (గా) ప్రకాశించుచున్న తిక్కపై బరిక్తమైయుండెడు చక్రాయుధముగల శేవాయయొక్క ఎన్దు తిరువడిని (గా) పొందుటకు ఘనస్సు తానే ప్రయత్నించెడియును. (20).

౮౦.

వ్యా—అవ—ఎమిపత్తవృతామృబ్బు.— (నిష్ఠేతిరాయ) సమ్మూల్ ఇన్దియవనుమృణ్ణి యవనై యనుసన్ధిత్తు సంసారసమ్మన్ద ములుక్క

చాపీకాతు; అవన్ ప్రతిబంధక జైప్పొక్క అవనై యనుసంధిక్క-వాజైప్ప  
దానిన్జతు నెజ్జాన్జితార్.

( నిన్జెతిరిత్తాది ) తామసదేవతైన్జు యాశ్రయిక్కైయారే  
సర్యేశ్వర నెన్జటియారే ఎతిరిట్టు తైరైయుడైయనాన బాణనుడైయ  
తోలోడే తోళొన్జియవల్లత ఆయిరన్తోభున్జుణియుమ్మడిక్కిడాక వెన్జు  
ఒళియైయుమ్ కూర్చైయైయుముడైయ తిరువాళ్ళియైయుడైయ అనన్జ  
కాయునుడైయ తిరువడికిళిలే యడైయ నెజ్జానతు తానేప్రవర్తియూ  
నిన్జతు.

౮౦.

అరు. — ఎన్బితామూన్జు. — అరపడు కై. కూర్చైయున్జాకై. అర్. కూరికు. వాన్.  
పెరుమై. నేరపడువాన్. నేరపడుకైక్కాక. అడైయ నెన్జ పడి.

౮౧.

నెజ్జాల్ నిన్జెప్పరియ నేలుమ్, నిలైప్పిల్ శేన్  
నెజ్జామే పేళాయ్, నిన్జెక్కుళ్ళాల్ — నెజ్జాత్తు  
పేరారునిన్జుమ్ పెరుమాన్జె యెన్జొలో  
ఓరారునిన్జు తుణర్వు.

౮౧.

అన్బ. — ఎన్ నెజ్జామే! నెజ్జాల్ నిన్జెప్పరియ నేలుమ్ నిలై పెరుమాన్జె పేళాయ్.  
(7) నిన్జెక్కుళ్ళాల్ నెజ్జాత్తు పేరారు నిన్జుమ్ పెరుమాన్జె ఉణర్వు ఓరారు నిన్జు  
ఎన్జొలో! (16)

అథము. — నా మనసా! మనస్సుచే దలంపగుర్ల భుండైకను స్థైర్యము నవలం  
బించి అనుసంధింపుము. (౭) కలంచినయెడల మనస్సునందు వదులుగు డుండెడి స్వామి  
ని మనస్సు భ్యానింపకుండుట ఏమి ఆశ్చర్యమో. (౧౩)

౮౧.

వ్యా. — అవ. — ఎన్బితోరామ్బట్టు — (నెజ్జాల్) కీర్త  
సంసారికభక్తిల్లాలతు నమక్కుడ్డానవాతే నెజ్జా భగవద్విషయత్తిలే  
ముడ్డిబేరన్జు కొడ్డాడినార్; విషయ జైప్పార్ త్తవాతే అడియిట్టిలరా  
యిరున్దారెన్జితు.



(నెజ్జాలిత్వాది) నెజ్జమే! ఉన్నాల్ నినైక్కప్పొ కాతాకిలుమ్.  
(నిల్లె పెప్పిల్ నెజ్జమేవేళాయ్) విశ్వశ్యజ్జుణ్ణ పిత్తా-లియాతే అను  
భవియాయ్. (నినైక్కుజ్జాలిత్వాది) ఒరుకాల్ నినైక్కిల్ నాక్కు  
ణ్ణానా వెథ్తా వెత్తు నెజ్జువిట్టుప్పొక పటియాత సర్యేశ్వరన్తై. “కణ్ణుళే  
నిట్టు.జ్జాతన్తై యాల్ తొత్తుల్” ఎన్ను న్నడియే. (ఎన్తోలిత్వాది)  
అవనై నినైయాతే మ్మూలై ముక్కప్పొక్కొజ్జిత్తో? అవనై నినైయాతే  
తానుణ్ణావ్వుడి ఎజ్జన! “ఒణ్ణామరై యాల్ కేళ్వనారువనై యేనోక్కు  
ముళుర్వు”.

౮౧.

ఆరు.— ఎన్బొన్తోరానుట్టు.— ఉగర్ ప్పొరారునిట్టై త్తెన్తో-సనై యన్టా  
మడి నిట్టెరు ఎజ్జనైయ్ పడి.

౮౨.

ఉగరిలుగర్వరియ నుళ్ళముక్కువు

పుగరిలుజ్జొచ్చరియనున్తై—ఇగర్నైయ

కొజ్జెన్దెన్దెవణ్ణైయు న్నణ్ణుథాయ్కోమాన్తై

ఎజ్జెన్దెన్దె కాణ్ణుని.

౮౩.

ఆవ్వు.— ఉగరిల్ శివర్వరియకా. ఉళ్ళమ్ పుక్కువు పుగరిలుమ్ ఉన్తై కాణ్ణు  
రియన్. (7) ఇని ఇగర్ ఆన్తైయ కొజ్జు వణ్ణు ఆన్తైయ ఆన్తైయమ్ తో- తుటాయ్  
కొమాన్తై ఎన్బొ ఆన్తైయ కాణ్ణుమ్. (౨౦)

అక్కుము.— తెలిసికొనదానుగాఁ బ్రయత్నముఁ జేసెనయదల తెలిసికొనదుర్ల భుఁడు.  
మనఁబునందుఁ బోయి చేరియాన్దను యథార్థముగాఁ జూచి నశియ్యఁడు. (౭) ఇకను  
పూలగుత్తులు క్రేలునట్టి తేళకొజుకు తుప్పెదలు వారి యూంకరిండుడున్న చల్లని  
విరుత్తుటొయి గల సర్యేశ్వరుని యొక్కడ పోయి నేలించెదము? (౨౬)

౮౪.

వ్యా.— ఎన్బొత్తిరణ్ణామ్బట్టు.— ( ఉగరిలుగర్వరియన్ )  
తన్నాలుమటియప్పొకాతు; ఇవనాలు మటియప్పొకాతు. \* తనక్కు  
న్దొత్తై యటిపరియన్తై స్వయర్నల్లాల్ కాణ్ణా ప్పొర్క్క కాణ్ణా  
ప్పొకాతు. ( ఉళ్ళుత్వాది ) తానేవన్దు వ్వుడయత్తిలే పుగర్ న్దానే  
యాలమ్ అను నైయ ఉన్తై యటియప్పొకాతు. ( ఇగర్నైయని

మూన్టానిరువన్దాది, ౮౩-పా, ఇనియవన్. ౮ ౪-పా, ఉళనాయ. ౭౭

త్యాది) కాణవరియనెన్టు కైవాన్కప్పకాతెన్తిటతు. పూజొత్తుక్కల్ తామ్రుమ్బడిక్కిరాక మధువై ప్పానమ్మణ్ణినవణ్ణుకల్ శబ్దియానిన్తి తిరు త్తుథాయ్ నూలై యైయుడైయన ర్వేళ్ళవనై ఎణ్ణేటిట్టిక్కాణ్ణోమ్. ౮౨.

అరు.—ఎణ్ణుత్తిరిన్దామ్బాట్టు.—పుణిలి మెన్టుమ్మకమ్. ఉళ్ళతేపుటప్పపిళ్ళుమ్. ఉణిలి మెన్టుమ్పాకమ్. ఇణర్ - పూన్జొత్తు. కొణ్ణు - లేన్, అడైయ. తాత్తు. ౮౩.

ఇనియవన్తాయనెన వ్వురైప్పరేలుమ్

ఇనియవన్ కాణ్బరియ నేలుమ్ — ఇనియవన్

కళ్ళత్తొల్లాణ్ కొణ్ణు విణ్ కడన్ పైజ్జుళలాన్

ఉళ్ళత్తినుళ్ళే యుళన్.

౮౩.

అన్య.— ఇని అవక్ మాయన్ ఎన ఉత్తప్పరేలుమ్ ఇని అవక్ కాణ్బరియనేలుమ్ (౮) కళ్ళత్తొల్ మణ్ కొణ్ణు విణ్ కడన్ పై క్కళలాన్ ఇనియవక్ ఉళ్ళత్తిక్ ఉళ్ళే ఉళన్. (19)

అర్థము.—ఇప్పుడు వాడు ఆళ్ళర్వకడదగినవాడు డని చెప్పిరేని ఇప్పుడు వాడు సేవింపనశక్యండైనను (౮) వంచనచేత భూమిని వశపఱచుకొని అకసమును గొలిచిన గొప్ప తిరువడికకుల భోగ్యుండైన సర్వేశ్వరుడు (నా) మనస్సులోవల వాసముండేయించున్నాడు. (౧౯)

౮౩.

వ్యా.— ఎణ్ణుత్తుమూన్టామ్బాట్టు.— (ఇనియవ నిత్యాది) వర్తమానవజైయిల్ ప్రకృతియాలే సంబన్దిన్తు “మమమాయాదుర త్యయా” ఎన్నుమ్బడి కాణవరియనానాలుమ్. (ఇనియత్యాది) నెణ్ణా క్కినియనుమాయ్ త్తెన్నుడై మైయై మహాబలిపక్కలిలే వజ్జితానాయ్ కొణ్ణుళన్దవన్ ప్పొనయ త్తిలేనిన్తు మఱక్కవొట్టాన్. ౮౩.

అరు.— ఎణ్ణుత్తుమూన్టామ్బాట్టు.— (ఇనియత్యాది) మాయన్-చేతనరై ప్రకృతి యిరేయిడు మవనెన్టాలుమ్ పిరువర్క్కు కాణ్ణప్పొకాతవనెన్టాలుమ్ దూవలిక్కు కాట్టినాత్పరై తానేకాట్టక్కణ్ణనసుక్కు సులభినెన్టపడి. ౮౩.

ఉళనాయనాన్దతైయి మట్టొరుళై, ఉళ్ళ

త్తుళనాకత్తేర్ న్దుణర్వరేలుమ్—ఉళనాయ

204 మూన్మా నిరుపదాది, ౫౫-పా, కవియినార్.

వడ్డామరై నెడజ్జణ్ మాయవనై యావరే

కణ్ణా రుకప్పర్ కవి.

౫౪.

అన్య—నాత్ మతైయిక్ శిల్ పారుళ్ శిలవాయనై శేర్వడ శిల్పత్తు శిల నాక ఉణర్వరేలుమ్ (9) వణ్ తామరై నెడుప కణ్ మాయవన్ శిలనాయనై కవి ఉకప్పర్ కణ్ణార్ యావర్. (19)

అర్థము.—నాల్గు వేదములలో నుండితి అర్థముగా నుండితి వానిని విచారించి మనస్సునం దున్నవాఁడని తెలిసికొనిరేని(౯) అలవమైన తామరపువ్వుమలవరె ఓఱుగా ములైన నేత్రములుగలవాఁడై అశ్వర్యభూతుఁడై మేఘేయమందు సర్వేశ్వరుని కవనము చెప్పనత్సహించువా రెవరు నేవించిరి. (౧౯)

౫౪.

వ్యా.— ఎఱ్ఱత్తునాలామ్మట్టు.— ( ఉళనాయ విత్యాది ) నిదోఁపప్రమాణ సిద్ధనాకైయాలే. తానుళనాయ్ వేదత్తాలే ప్రతి పాదిక్కప్పట్టవనై. ( ఉళ్పత్తిత్యాది ) కర్తయోగత్రాల్లేజ్జానయోగ జ్జైవన్దు జ్జానయోగత్రాలే కాణవాశైప్పట్టరే యాకిలుమ్. ( ఉళ నాయవిత్యాది ) “ యథాకప్యాసం పుణ్డరిక మేవమక్షిణీ ” ఎన్టు శ్రుతిప్రసిద్ధమాన కణ్ణత్తికైయుడైయ సర్వేశ్వరనై యార్ కాణవల్లార్. ( ఉకప్పర్ కవి ) పినై ఎక్కాణుచ్చుడి ఎన్జు నేయెన్నిల్; అవనుడైయ సోత్రజ్జై యుకక్కుమత్తనై.

౫౪.

కవియినార్ కైపునైన్దు కణ్ణార్ కళిల్ పోయ్

చ్చెవియినార్ కేల్వీయ గాయ్ చ్చేర్వార్ —పువియినార్

పోల్ నేయురైక్క ప్పొలియుమేపినై ఎక్కాయ్

ఏల్ నుయిరై యట్టా నెక్కిల్.

౫౫.

అన్య.— ఇన్ కవియన్ అర్ కై పునైన్దు కణ్ అర్ కళిల్ పోయ్ (9) శివి యిక్ అర్ శిల్పియరాయ్ శేర్వార్ పువియినార్ (11) పినై ఎక్కాయ్ ఏల్ ను ఊయరై అట్టాక ఎట్టిల్ పోల్ నే ఉరైక్క పొలియుమే. (21)

అర్థము.—దుఘరమైన కవనముచే శేరిన హస్తములను ముగిచి నేత్రములు సౌష్ఠ్యముతోఁబూర్తిమైన త్రిపాదములకుఁ శేర(9) చెవులతోఁ జక్కగా వినివారై

చేరిన భూలోకమందుంచుచేతనలు (౧౪) నప్పిన్నైప్పిరాట్టికొఱకు పురభిముల ప్రాణతులను పోగొట్టినవాని శౌవర్యమును స్తోత్రముఁజేసి ఆసుసంధించి అధిక మగువా. (౨౧)

౨౫.

వ్యా.— అవ.— ఎన్బైన్దైన్దామ్బట్టు.— ( కవియినార్ ) ఓరు శ్రీరాజులయిప్పొకాతాకిల్ “ వాల్మీ త్రువార్ పలగాక ” ఎన్నుమ్మడియే భూమియిలుళ్ళారెల్లాజూడ్డిలుమ్ అతియన్రమ్ ఏత్తవుమ్మా మోనెన్నిల్, ఒణ్ణాతెన్దిటతు.

( కవియినార్ కైపునైన్దు ) స్తోత్రతాళే అభిమానహుస్యరాయ్ త్తొట్టుతు. ( కణ్ణార్ కళిల్ సోయ్ ) కణ్ విలక్షణమాన తిరువడికళై యడైన్దు. ( శెవియినారిత్తావి ) శెవిన్దైన్దు కేళవినైయుడైయరాయ్ చేర్న్దారాన భూమియిలుళ్ళారెల్లారుమ్. ( పోగోయ్యరైక్క ప్పొలియుమే ) ఎల్లారుజూడ్డప్పోగోయ్యరైయన్దొల్ అణ్ణుజైక్కేతే నుమతిశయ జైప్పణ్ణప్పో మో? ( పిన్నైక్కాయిత్తావి ) నప్పిన్నైప్పిరాట్టి కలవిక్కు ప్రతిబంధకమాన ఋషభజళైయడర్ త్త వారుశెయలైయుమ్ వడివల్లకై యుమ్ ముడియచ్చొల్లప్పో మో? ౨౫.

అరు.— ఎన్బైన్దైన్దామ్బట్టు.— పొలియుమే ఇనర్ కళారే ఏత్తి అరికయత్తై యుడైక్కప్పో మో? ఏత్తదుడియాతెన్దు వడి. ౨౫.

ఎట్టిల్ కొణ్డు మిన్ను కొండియెడుత్తు, వేక  
త్తోట్టిల్ కొణ్డు తాన్దుళిజ్జేత్తోన్దుమ్—ఎట్టిల్ కొణ్డు  
నీరేకమన్న నెడునూల్ నిటమ్బాల

క్కార్వనదొట్టుదొలన్దు.

౨౬.

అన్య.— ఎట్టిల్ కొణ్డు మిక్ కొడి ఎదుత్తు (4) వేకవ కొట్టిల్ కొణ్డు తాన్దుళిజ్జేత్తోన్దుమ్ కార్ వానవ (12) ఎట్టిల్ కొణ్డు నీర్ మేకమన్న నెడునూల్ నిటమ్బాల కలన్దు కాట్టుమ్. (19)

అరము.— అంపముగలరై మెరువును భవముగాఁజేసిని (౪) వేగమైన గమనము గలరై తానే గర్జించుదుఁడ బ్రకాశించుచున్న వర్షకాల మేఘము (౧౨) సుందరమైన జలయమైన మేఘముతోటి సర్వభూమి వర్షమువలె అమయియుండుట. (౧౩).



వణ్ణతైయానిన్ట తిరుత్తుథాయుడైయ సర్వేశ్వరనై సన్యారాగత్తాలే శివన్దమేఘజ్జాట్టానిన్టతు. ౮౭.

అరు.— ఎన్బుత్తేథ్తా మ్బట్టు.— కణ్ణా-కణ్ణనే! కలన్దమఱియమైక్కుమ్ - మఱి యోడేలన్ద-మఱియోడేమాడ, ఇమైక్కుమ్-సకాళిక్కుమ్. ౮౭.

అతునన్టి తుతీ తేనైయప్పడాతే

మతునిన్ట తణ్ణుథ్తాయ్మార్పన్—పాతునిన్ట

పాన్న్ జ్జుళి లేత్తోమిన్, ముఱువినై కళ్

మున్న జ్జుళి లుముడిన్దు. ౮౮.

అన్య.— అతు నన్టు ఇతు తీతు ఎన్టు వియప్పడాతే (6) మతు నిన్టు తణ్ తుథ్తాయ్ మార్పన్ పాతునిన్ట పాక అమ్ కల్లల్ తోమిన్ (16) ముఱువినై కళ్ మున్నమ్ ముడిన్దు కల్లలుమ్. (20)

అర్థము.— అది మంచిది ఇది చెడ్డది అని సంధేహంపక (౬) తేనె నిండియున్న చల్లని తిరుత్తుథాయి మాలను వక్షస్థలమందుఁగలసర్వేశ్వరుఁడొక్కపాదువైనఁగా రనువలె అందఁడైన తిరువడిని ఆశ్రయింపుము (౬) సమస్తపాపములు మందుగానే నశించి పోవును. (౨౦)

వ్యా.— అవ.— ఎన్బుత్తేట్టామ్బట్టు.— (అతునన్టు) “అతు నన్టు ఇతు తీతు ” ఎన్టు సంశయిమాతే సర్వేశ్వరనైయాశ్రయియు జ్జోళ్, ఉద్దళుడైయ ప్రతిబన్ధకజ్జో వేటారు వ్యక్తిక్కాకాతపడి పోమెన్ఱిటార్.

( అతునన్టి త్యాది ) భగవత్ప్రాన్యమనన్టు, విషయప్రాన్య మ్మొల్లాతెన్టు సంశయప్పడాతే. ( మతునిన్ట విత్యాది ) సంశయిక్కు వొణ్ణాతపడి అధిరాజ్యసూచకమాన తిరుత్తుథాయైయడైయ తిరువడి కత్తై ఆశ్రయియుజ్జోళ్. (ముఱువినైయి త్యాది) నీజ్జళ్ పణ్ణినపాపమ్ వ్యక్తిన్ద్రనరత్తుక్కు ఆకాతపడి నశిక్కుమ్. ౮౯.

అరు.— ఎన్బుత్తేట్టామ్బట్టు.— సంశయప్పడాతే - పొల్లాతతు పొల్లాతతే, నల్లనునల్లతే, ఇతిల్ సఁశయమిల్లెయ్న పడి. ముడిన్దుకల్లలుమ్. ౮౯.

౯౦౨ మూన్డా నిరువన్దాది, ౮౯-హ, ముడివపాములిల్.

ముడివపాములిల్ కుటవాణ్, ఏనమ్

పడివపాముళాల్ పై నిన్దెకళో విత్త— తడిన్దెగిర్

వేయ్ జగైపోయ్ విణ్ తిటక్కుమ్ వేదడమే, మేలూరునాళో

తీగుళిల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్ము.

౮౯.

అన్య.— ముడివ పాములిల్ కుటవాణ్ ఏనమ్ పడివ పాముళాల్ పై తినై కళో విత్త (10) తడివ పాముళాల్ వేయ్ కత్తై పోయ్ విణ్ తిటక్కుమ్ వేదడమే (18) మేలూరునాళో తీ గుళిల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్ము. (23)

అర్థము.— కడపటికాలమందున్న (సృష్టలైన) కొలవవాండ్రు పండులు దోని దున్నిన కాలమందు మంచి తియనెడిధాన్యమును చల్లగా (౧౦) (అక్కడ) నర కంబడి (తిరిగి మెలిచి) పైకిలేచిన పెనురుచెట్ల కొనలు పోయి అకసమును బద్దలుచేయు చున్న వేజ్కటాచలమే (౧౮) ముసపాకకాలమందు శుంసరమైన పిల్లనగ్రోవిని తిరు క్కువళమునందుచుకొన్న శ్రీకృష్ణునిపర్యతము. (౨౩)

౮౯.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తోన్బతామాబ్బట్టు.— (ముడివ) తిరు మలైయిల్ కుటవరోడు తిరువేదడముడై యానోడు వాళియట ఎల్లాముదేళ్ళమా యిరుక్కిటపడి శొల్లుకిటతు.

(ముడివవిత్యాది) చరమావస్తైయిలే వర్ త్తిక్కిటకుటవర్క్కు నిర్వాహకర్. (ఏనమిత్యాది) తడభుక్కు బలమిన్తిక్కే పన్తియుముత క్కాలిలే అభుకియ తినైకత్తైవిత. (తడివిత్యాది) తినైవిరైక్కైక్కాక వెట్టియెముద వేయ్ జగైపోయ్ విత్తై తిటక్కున్దిరుమలై. (మేలిత్యాది) పణ్డూరునా లినియ కుళిలై వాయిలేవైత్తు తిరువాయ్ ప్పాడియిలుక్కైరై వశీకరిత్తాత్పోలే యిరుమలైయిలేనిన్దు సంసారికల్ వశీకరిక్కిట వన్ శిలమ్ము.

౮౯.

అన్య.— ఎణ్బత్తోన్బతామాబ్బట్టు.— ముడివపాముళు. ముడివకాలమ్-వృధాప్య మాయ అత్తై చరమావస్తైయెగ్గిటతు. మూగ్గిలర్ న్దు విట్టిప్పొక్కటకు నిలవ్వా రేక్కిల్లునుకురుత్తుయ్ ముత్తైత్తు, కత్తై-నుని ఆకాళ త్తిక్కిట్టనళరుమెన్దపడి, శిలమ్ము- మలైక్కుప్పేర్.

౮౯.

మూన్టా నిరువదాది, ౯౦-పా, శిలమ్బుమ్, ౯౧-పా, మణ్ణుణ్ణు. ౮౩

శిలమ్బుమ్ శెటికళులుమ్ శెన్తిశైప్ప, విణ్ణా  
అలమ్మియ శేవడిపోయ్, అణ్ణమ్—పులమ్మియతోళ్  
ఎణ్డిశైయుమ్ శూళి విడమ్పా తా త్తెన్గొలో  
వణ్ణుఘాయ్ మాలళన్దమణ్.

౯౦.

అర్వము — శెటి శిలమ్బుమ్ కళులుమ్ విణ్ణా అలమ్మియ శే అడి పోయ్ (8)  
అణ్ణమ్ శెన్తిశైప్ప పులమ్మియ తోళ్ ఎణ్డిశైయుమ్ శూళి వణ్ తుఘాయ్ మా  
ల్ అళన్ద మణ్ ఇడమపాతాను ఎన్గొలో? (23)

అర్థము — చేరిన ఆదెలు మువ్వలుగల ఆకాశగఃగచేతఁదిరుమజ్జనము సమర్పిం  
పఁబడిన సుందరమైన తిరువడికకు పోయి (౮) అణ్ణభిత్తిని చేరి శబ్దప, లాఘలు ప్రోత్రముఁ  
జేయుదున్న ఘనములు అట్టదిక్కులయందును వ్యాపింప, సుందరమైన తిరుత్తుటాయ  
మాలగల సర్వేశ్వరుఁడు శొలిచిన భూమి చోటుచాలకుండెను. ఏమి ఆశ్చర్యము. ౨౩.

వా. — అవ. — తొణ్ణాతామ్బుట్టు. — (శిలమ్బుమ్) తిరు  
మలైయిల్ మూగిల్ కళకప్పడ ఉదేశ్యమానవిడత్తిల్ అతిల్ నిష్టవన్  
ఉదేశ్యమాకచ్చొల్ల వేణ్ణావితే ఎన్తిఱార్.

(శిలమ్బుత్వాది) శిలమ్బైయుమ్ శెటికళులైయు ముడై తాయ్  
గళ్లైయిలే విళక్కిన తిరువడికళ్ పోయ్ అణ్ణమ్ శెన్తిశైప్ప, (పులమ్మియ  
తోళ్) “ సజ్జైస్సురాణామ్ ” ఎన్ట దేవర్కళాలే తిరళ్ తిరళాక  
నిస్తే తప్పట్టతోళ్. (ఎణ్డిశై యుమ్ శూళి విడమ్పా తాతు). ( ఎన్గొలో  
విత్వాది) అళక్కుమనన్ అళక్కుప్పదుమడై ముణ్ణాక్కిగొణ్ణొన్  
అళప్పతు.

౯౦.

అరు. — తొణ్ణాతామ్బుట్టు. — తిరువడి అణ్ణమ్ శెన్తిశైప్ప ఎన్టక్కియమ్, అణ్ణమ్  
లమ్మియతో శెన్టమేళ వణ్డకల్లమ్బుట్టువతు. ఆపోతు అణ్ణత్తియర్ ప్రోత్రమ్బుట్టు  
ట్టతో శెన్టవడి అళప్పతు-ఇడమ్పారాతై అళన్దా శెన్టవడి.

౯౦.

మణ్ణుణ్ణు వేయ్ చ్చిములై యుణ్ణుమ్, ఆత్తొ తాయ్  
వెణ్ణెయ్ విఱ్కుణ్ణు వెకుణ్ణు, ఆయ్ చ్చి — కట్ట



క్కయిల్ శ్రీసాల్ కట్ట తాన్ కట్టణ్డరున్దాన్

వయిల్ శ్రీసోడాన్ శ్రీమకన్.

౯౦.

అస్య.— వయిల్ శ్రీసోడు అల్ శ్రీ మకన్ మన్ ఉణ్డుమ్ పేయ్చి ములై ఉణ్డుమ్ (8) అల్ శ్రీ తాయ్ వెణ్ణెయ్ విళుణ్డ అయ్చి వెకుణ్డు (13) కణ్ణి కయిల్ శ్రీ నాల్ కట్ట తాన్ కట్టణ్డు ఇరున్దాన్. (19)

అర్థము.— కడుపునకు బాలని బిడ్డయైన శ్రీకృష్ణుడు మట్టి తినియు పికాచి పాలు త్రాగియు (౮) తృప్తినొందనివాడై వెన్నను మ్రొగి, యశోదాదేవి కోపించి (౧౩) ముళ్ళుగల దారముతో గట్టగాఁదాసు గట్టుపడి యుండెను. (౧౯).

౯౧.

వ్యా.— అవ.— తొణ్ణూల్ శ్రీరామ్బాట్టు — ( మణుణ్డు ) సామాన్యేన జగత్తైయుణ్డుమ్ ప్రతికూలరుడైయ ప్రాణనైయుమ్ అను కూలర్ సృశిక త్తద్రవ్యతైయుముణ్డుమ్ పర్యాప్త మాయిల్ శ్రీలై యెన్ని ఆతు.

(మణుణ్డు పేయ్చిములైయుణ్డు మాల్ శ్రీతాయ్) జగత్తైవయిల్ శ్రీలైవైత్తుమ్ పూతనైయుడైయ ప్రాణనైయుణ్డుమ్ ఇరణ్డాలుమ్ అపర్యాప్తమాయ్ వెణ్ణెయ్ విళుణ్డ, వెకుణ్డాయ్ చ్చి. ఇవనుక్కు- వెణ్ణెయ్ కళవుకాన్డైయులుళ్ళున్నే హమ్ పోరుమితే యవళుక్కు రక్షిక్కైయులుమ్. వెణ్ణెయ్ కళవుపోయిల్ శ్రీ అమాత్రత్తిలే ఇనన్ ముఖత్తిల్ పైయాప్పెక్కణ్డు తాయూర్ శీటి. (కణ్ణిక్కయిల్ శ్రీత్యాది) పలపిణైయుడైత్తాన కయిల్ శ్రీలే యవళోకట్ట, అవనతుక్కు ప్పరిహరమిట్టిక్కే కట్టణ్డరున్దాన్. “తాయెడు త్తశిలుకోలుక్కులైన్దు ” “ నెయ్యణ్ వాడైయుళ్ళపైన్ద కోల్ కొళ్ళు నీయున్దామరైక్కణ్ణో నీర్తల్ క వైయ వేనిలైయుమ్ ” “ముఱుతుమ్ వెణ్ణెయ్ శైన్ద తొట్టణ్డుముక్కిళ్ళమ్ శిలుత్తామరైక్కైయుమ్”. (వయిల్ శ్రీసోడాన్ శ్రీమకన్) ఇతుక్కు ప్పిల్లైయుటణ్డావిల్లిదాసర్, “వయిల్ శ్రీవణానుక్కిట్టాలో” ఎన్దుపణ్డెత్తార్.

౯౧.

మూన్టా నిరువన్దాది, ౯౨-పా. మకనొరుసర్క్కు. ౮౫

ఆరు.—తోణ్డాన్ రోమాబ్బట్టు.— అవతారికై (సామాన్యేన ఇత్యాది) వెకుళ  
 కేణ్డవానెన్నెన్న, ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవసుక్కిత్యాది) భయప్పట్టిరుక్కుమాకెన్న  
 అరుళిచ్చెయ్కితార్. (తాయెను త్తె ఇత్యాది) రసోత్తిఆరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఇకుక్కు  
 ప్పిత్తెయిత్త్యాది). ౯౦.

మకనొరుసర్క్కుల్లాత మామేనిమాయన్

మకనామన్ మకన్ తన్ కాతల్—మకన్

చ్చిత్తె శెయ్తవాణ్ హోళ శెన్ద్రాన్ కట్టలే

నిత్తె శెయ్ తెన్నె శ్చేనినై.

౯౨.

ఆశ్వు.— ఒరువర్క్కు మకన్ అల్లాత మా మేని మాయన్ (6) మకనామ్  
 అవకమకన్ తన్ కాతల్ మకన్ (11) శ్చిత్తె శెయ్త వాణ్ హోళ శెన్ద్రాన్  
 కట్టలే ఎన్ నెత్తే! నిత్తె శెయ్తు నినై. (10)

అర్థము.— ఒకనికెగొడుకుగాని గొప్ప తిరుమేయగల ఆశ్వుర్యభూతుడై (యుం  
 డియు యశోదకు) (౬) కొమారుడైయవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కొమారుడైన (ప్రయ్య  
 మ్మనికి) ప్రేమాస్పదమైన కొమారుడైన (అనిరుద్ధుని) (౧౦) చెఱుఁబెట్టిన బాణాను  
 రుని భుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణుని తిరువడికను నా మనసా! సఃపూర్ణముగా  
 ధ్యాసంపుము. ౯౩.

వ్యా.— తోణ్డాన్ శీరణ్డామాబ్బట్టు.— (మకనిత్యాది) పితా  
 పుత్రేణ పితృమాన్ ' ఎన్నుమ్బడియిల్లామైయాలే సర్వేశ్వరనుక్కు  
 అలభ్యలాభమ్. తనక్కీల్లాతతోన్ఱి లేయితే స్నేహమ్ జనిప్పతు. పుత్రని  
 త్కాట్టిల్ పాత్రన్బక్కల్ స్నేహముట్టితే. స్నిగ్ధనుమాయ్ పాత్రను  
 మానవనిరుద్ధాత్వంనై చ్చిత్తె శెయ్త శీన్ద్రాన్ బాణుడై యతోళై  
 క్కుళై త్తవనుడైయ తిరువడికళై, నెత్తే! అవన్ ప్రతిబంధక తై ప్పొక్క  
 స్నేహి త్తనుభవి. ౯౪.

ఆరు.— తోణ్డాన్ శీరణ్డామాబ్బట్టు — ఒరువర్క్కు మ్మకన్ అల్లాత సర్వేశ్వరనుక్కు  
 మకనామెక్కు అతియమేత్తెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పితాపుత్రేణేత్యాది).

పితా-లోకపితావాస సర్వేశ్వరకా, పుత్రేణ-పుత్రభూతరాసచేతనరాశి, పితృమాణ-పితృ  
మాణే. ఇవర్కళో వయిదీదీలేపిఱు అన్వపిఱుత్తై తనక్కలిశయమాక నిన్నె తిరుప్ప  
మేఱుక్కురిక్కమ్ పుత్రతానమ్. పుత్రనాకై. పుత్రనాకైయలభ్యలాభమాన్వ అయి  
చ్చయ్కిజార్ (తనక్కల్లారత్తాది) ౯౨.

నిన్నెత్తులకిలార్ తెలివార్ నీన్దెతిరుమాల్

అన్నెత్తులకుముళ్ళొడుక్కి యాల్ మేల్ — కన్నెత్తులపు

వెళ్ళత్తోర్ పిళ్ళై యాయ్ మెళ్ళత్తుయిన్దానై

ఉళ్ళత్తేవై న్నెళ్ళై యయ్ తు.

౯౩.

అన్వ.— నీన్దె తిరుమాల్ అన్నెత్తు ఉలకుమ్ శిల్-ఒడుక్కి(6)కన్నెత్తు శిలపు  
వెళ్ళుత్తు అల్ మేల్ ఒర్ పిళ్ళై యాయ్ మెళ్ళ తుయిన్దానై (14)శిలకిల్ నిన్నెత్తు తెలి  
వార్ అర్! న్నెళ్ళై! ఉయ్ తు ఉళ్ళత్తే వై. (22)

అథము.— (త్రివిక్రమావతారమందు) పెరిగిన సర్వేశ్వరుడు సమస్త లోకము  
లను గర్భిణునిగా తమిచ్చి(౬)ఆరవారముఁజేయుచు బాణుదున్న మహాసముద్రమునం  
కు వలంఁగముమీఁద నొక కిక్కురై మెల్లగా నిద్రించుచున్నవాఁడును నైశ్చిత్రయశివతీర్తి  
(౧౪) లోకమందు ధ్యానించి తెలిసికొనువారెవరు ఓ! మనసా! విచారించి హృద  
యమునందు (ఆసర్వేశ్వరుని) నిలుపుము (౨౨)

౯౩.

వ్యా.— తొణ్ణాన్ ముమాన్డామ్మాప్పట్టు — ( నిన్నెత్తులకి లార్  
తెలివార్) అవనై యనుభవిన్దు త్తనాముక్కురియరాక వల్లారుణ్డో?  
(నీన్దెవిత్తాది) లోకత్తైయెల్లా మళ్ళక్కైక్కాక వళిర్నెత్తు అళన్దలోక  
త్తై ఒరుపవయిదీదీలే వైత్తు ఒరుపవనాయిరుప్పతొరు అలియైలే.  
(కన్నెత్తులవిత్తాది) శబ్దిత్తుప్పరన్దు వారానిన్దుళ్ళవెళ్ళత్తిలే యుళనాన  
పిళ్ళై యాయ్. (మెళ్ళవిత్తాది) వయిదీదీలేఘక్క లోకమ్ తళరాత  
పడిక్కి-డాక మెళ్ళక్కన్వళిర్ న్దవనై. (న్నెళ్ళై యయ్ తుళ్ళత్తేవై) కొడు  
పరుకై యావతు. అవై పుకురళ్ళుక్కాల్ విలక్కాతోళియై. ౯౩.

అరు.— తొణ్ణాన్ ముమాన్డామ్మాప్పట్టు — ఉయ్ తు-ఉయ్ తై - న్దరుత్తై యా  
య్, అవనై కొణ్డవరుత్తై.

౯౩.

మూన్టా నిరువన్దాది, ౯౪-పా, ఉయ్త్తు ౯౫-పా, పుకున్దు. ౪౩

ఉయ్త్తుగర్వెన్దు మొలిగొల్ విళక్కేల్  
వైత్తవనైనాడి వలెప్పడుత్తేక్—మెత్తెనవే  
నిన్టానిరున్దాక్ కిడన్దానెన్జెత్తు  
పాన్టామైమాయన్సుకున్దు.

౯౪,

అన్య.— ఉయ్త్తు ఉయ్యర్వ ఎన్నువ ఒళి కొల్ విళక్కు ఏల్ (7) అవనై నాడిత్తెత్తు వలెప్పడుత్తేక్. (10) మాయక్ పాన్టామై ఎక్ నెన్జెత్తు పుకున్దు మెత్తెన నిన్టాక్ ఇరున్దాక్ కిడన్దాక్. (19)

అర్థము.— విచారించి జ్ఞాన మనెడి ప్రకాశము కల దీపము బెట్టి (2) అసర్వే శ్వరుని వెదకి వశముజేసుకొంటిని (౧౦) అశ్వర్యచేష్టికుడైన అసర్వేశ్వరుడు నా మ నసునం దెడదాయక ప్రవేశించి గుఱముగా వేంచేసిరించుకొ నెను, కూర్పుండెను, చవ్వ లించెను. (౧౯)

౯౪.

వ్యా — తొణ్ణాల్ మనాలామ్బట్టు.— ( ఉయ్యెన్దు మొలి గొల్ విళక్కేల్) ఉయ్యార్వకిత్తెల్లవర్తి కళాలున్దాన వల్లిక్కిన్దిక్కేతిఱు జ్ఞీనజేజవైనై ఒళివిళక్కేల్. (ఉయ్త్తువైత్తు అవనైనాడివలెప్పడుత్తేక్) కొడువన్దువైత్తు అనుసన్దిత్తు అనుకూల్య మాకిటవలైయిలే యకప్పడు త్తినేన్. (మెత్తెనవిత్తాది) అవనుమివ్వలైయిలే యకప్పట్టువిచ్చే దమిన్దిక్కే ఎన్నుడైయనెజ్జోలేనిట్టుతు ఇరుప్పతు కిడప్పతానాన్. “పాన్టామై” ఎత్తు-నాక్ నశియామలెన్నపుమామ్. హృదయత్తిలే స్థిత్యాదికళుక్కు విచ్చేదమిన్దిక్కేయెన్నపుమామ్.

౯౪

పుకున్దిలజ్జుమన్దిప్పొత్తు, అరియాయ్  
ఇకత్తన్దవిరణియనతాకమ్—శుకీర్ నెన్దుమ్  
శివప్పిలన్దతిరుమాల్ తిరువడియే  
వన్దిత్తెన్జెమ్మేవాత్తేత్తు.

౯౫.

అన్య.— అన్ది పుకున్దు ఇలక్కుమ్ పొత్తుత్తు అరియాయ్ ఇకత్తన్ద ఇరణియ నకు అకన్ శుకీర్ నెన్దు (9) ఎక్కుమ్ శివ పిళన్ద తిరుమాల్ తిరువడియే ఎక్ నెన్జెమ్మే! వన్దిత్తు వాత్తేత్తు. (18)

అర్థము.—సాయంకాలము వచ్చి ప్రకాశించుచున్న కాలమును సింహరూపియై నిండించిన హిరణ్యని శరీరమును చీల్చి (F) ఎక్కడ (చూచినను) చెదిరి పడునట్లుబద్ధలుజేసిన సర్వేశ్వరుని తిరువడినే నా మనసా! నమస్కరించి మద్దభాశాసముఁజేయుము (౧౮)

F౫.

వా్య.—అన.—తోణ్ణాల్ తై న్దామ్బట్టు.— (పుకున్దు) తిమ్ముడై యపక్కలవన్ సులభనానపడియైక్కణ్ణు. శ్రీప్రహ్లాదాధ్వానుక్కు-సులభనానపడియైచ్చొల్లుకీతార్.

( పుకున్దిత్యాది ) హిరణ్యన్వరజ్ఞోఽభ్యాతసన్ద్యైయిలే. “ పుకున్ది లఙ్గు” ఎష్టతు-సన్ద్యైయినుడై యప్రవేశ తైచ్చొల్లుకీటతు. (అరియిత్యాది) ఆశ్రితవిరోధియాకై యాలే కొన్ఱనమాత్రమిన్ని క్కే శీర్మ త్తినుడై యఉరమిరున్దపడి. (తిరుమాల తిరువడియే) ఆశ్రితక్ పక్కల్ ఓరత్తుక్కడి పిరాట్టియరు కేయిరుక్కై యెన్గిటతు. (వన్దితై న్నెజ్జమే వాల్డ్ త్తు) వన్దిక్కై క్కుమ్ విషయమవళోడే కూడినవనోల్లే.

F౫.

అరు.— తోణ్ణాల్ తై న్దామ్బట్టు.— శుకీర్ప- ఎఱ్ఱుమ్ శిష్యపీఠ-ఆవయవ తైవ కీర్ప ఎఱ్ఱుమ్ శిష్యుడౌశిశక్తై. ఇప్పడివికేపిప్పానై! కొవ్వున్నవమై యావోనెన్న అరుళిచ్చెయకీతార్ (ఆశ్రితవిత్యాది).

F౫.

వాల్డ్ త్రియ వాయరాయ వానోర్ త్తణిమకుడమ్

తాల్ త్రివణ్ణత్త త్తమ్బమ్బే—కేల్ త్త

అడిత్తామరై మలరైల్ మజై మణాళన్

అడిత్తామరై యామలర్.

F౬.

అన్వ. కేల్ త్త అడి తామరై మలర్ కేల్ మజై మణాళన్ అలరామ్ అడిత్తామరై (8) వానోర్ వాల్డ్ త్రియ వాయరాయ మడి మకుడమ్ తాల్ త్రి వణ్ణ త్తమ్బమ్బే? (16)

అర్థము.— గుంపరమైన నాళయతో గూడుకొన్న తామర పుష్పముందువాసముజేయుచున్న లక్ష్మీదేవికి వల్లభుండైన శ్రియఃకులియొక్క వికసించియున్న తామరపుష్పమువంటితిరువడిని (౮) నిత్యగూరులు మద్దభాశాసముజేయుచున్న తిరుప్పవళముగలవారై రత్నమయమైన కిరీటములను వంచి నమస్కరింప శ్రిపాదములయందు గాయములుకాదా? (౧౯.)

F౬.

వ్యా — అవ. — తోణ్ణాన్ శోతామ్బట్టు. — (వాత్తొత్తియ) నిత్యసూరికభుడైయ పరిమాన్ మొత్తాతసౌపమూర్వై యుడైయ వనెనిఅతు.

(కేత్ త్తవిత్త్యాది) నిత్యైయుడైల్లానతామరైమేలేయరుక్కు మ్మెరియపిరాట్టికూర్కుడైయ తిరుక్కైకళాలే వరుడుమ్బొత్తుజూశి ప్పరిమాణవేణ్ణమ్ త్రియఃపతియుడైయ తిరువడికల్లై నిత్యసూరికభో సోత్రమ్బణ్ణప్పట్టవాడై యుడైయ రాయ్ ముడికల్లై త్తాత్తొత్తి వణ్ణ అతుపోతామేత్తుమ్బామ్.

F ౬.

అరు. — తోణ్ణాన్ శోతామ్బట్టు. — కేత్. నిఱమ. అడిల్లావరై - అడిక్కొడై దుక్కిఱతామరై.

F ౬.

అలరెడు త్తనైయనాన్ శోతొత్తియ

మలరెడు త్తమామేని మాయన్ — అలరెడు త్త

వణ్ణ త్తాన్మలరాన్ వార్ శడైయాన్, ఎన్ఱి వర్ క

తొణ్ణ త్తానామోవిమై.

F 2.

ఆశ్వు. — అలర్ ఎడు త్త శ్చియాక్ ఎత్తొలయ మలర్ ఎడు త్త (6) మా మేని మాయక్ అత్త (10) అలర్ ఎడు త్త వణ్ణ త్తాక్ మా మలరాక్ చార్ శడైయాక్ (17) ఎత్త ఇవర్ కట్టు ఇమై ఎణ్ణ త్తానామో? (21)

అశ్చి. — తామరపుష్పము నెత్తుకొని యున్న తిరునాభిగలవాడును శుంపరమైన పుష్పమును దెలుపుచున్న (౬) క్లాప్త్యవై తిరుమేనుగలవాడును ఆశ్చర్యగణ చేష్టితుడగుచున్న సర్వేశ్వరుడొసర్పిన వ్యాపారములను (౧౦) పుష్పమును దెలుపుచున్న వర్ణముగల ఇంద్రుడును క్లాప్త్యవై కమలమనంగు బుట్టిపరచుయొ వ్రేలుచున్న జడలుగల దురుడును (౧౨) ఆనెడువీరికి కొంచెమైనను స్మరింపసాగమా? (౨౧)

F 2.

వ్యా — తోణ్ణాన్ శోతామ్బట్టు. — (అలరెడు త్తొత్తియాన్) అలరైక్కాట్టానిన్ఱ తిరునాభియైయుడైయ నాయ్, (అశ్చిత్త్యాది) ఎత్తి త్తైయుడై త్తాయరుద్దశ్శమలర్ కాట్టానిన్ఱ తిరుమేనియైయుడైయ ఆశ్వు

౯౦. మూన్మాన్ నిరుపన్దాది, ౯౦-పా, ఇమమ్. ౯౯-పా, తొట్టపడై.

ర్యభూతన్. (మలరత్వాది) ఇన్ద్రానికభక్తు మవనై మనోరథిక్క-త్తా  
నోమో. (ఇమై) విచారి. శబ్దావృత్తి మూమ్. ౯౨.

అరు.—తొన్మాన్ శ్రేణ్మామ్బట్టు. —అలరె మత్తనల్లల్లా. తామరై మలరహారే  
నెఱైయుడై యుగన్ద్రా. ఎఱైక్క-ఉయర్ తుక్కయాయ్ కాట్ట ఎన్దిటకు. ౯౩.

ఇమమ్ శూన్ మలై యు మిరువిశుమ్ము బ్బాన్ మమ్

అమమ్ శూన్ ప్పటవిశ్చిత్తన్మమ్—నమన్ శూన్

నరకత్తు నపై నణు కామత్ కాప్పాన్

తురక తై వాయ్ పిశ్చన్దాన్ తొట్టు.

౯౪.

అశ్వ.— ఇమమ్ శూన్ మలై యు మిరు విశుమ్ముమ్ కాన్ మమ్ (6) అమమ్  
శూన్ ప్పట విశ్చి తొన్మమ్ తురక తై తొట్టు (13) వాయ్ పిశ్చన్దాన్ నమన్ శూన్  
నరకత్తు నణు కామల్ నపై కాప్పాన్. (21)

అర్థము.—కుంచుచే నిండిన హిమవత్సర్యతము విశాలమైన ఆకాశము వాయు  
పును (౬) ఓటిగన్నెఱిసి ధక్కరించి మిక్కిలి ప్రకాశించి తోచుచున్న కేయ  
నెడుగుమ్మమును బట్టి (౧౩) నోటిని జీర్చి కృష్ణండు యమునిచే బాలింపబడుచున్న  
నరకమందు బడకుండ మనలను గాపాడును. (౨౧)

౯౫.

వ్యా.— తొన్మాన్ శ్రేణ్మామ్బట్టు. — ( ఇమమ్ శూన్ త్యాది )

హిమవానిలుమ్ వాయువిన్పక్కలిలుమ్ అపైన్దుపరన్దు అఱప్రకాశిత్తు  
త్తొన్మఱి తురక తై తొట్టు వాయ్ పిశ్చన్దాన్. (నమన్ శూన్ నరకత్తు నపై  
నణు కామల్ కాప్పాన్) కేళిమై ఆశ్రితవిరోధియెన్దుకై తొట్టు ప్పిశ్చన్దాన్.  
నమనాలే శూన్ క్క-ప్పట్టుళ్ళ నరక త్తిల్ నపై క్కీట్టామల్ కామ్మమవన్.

అరు.— తొన్మాన్ శ్రేణ్మామ్బట్టు. — హిమవాన్-ఆకాశమ్, వాయువైకై  
కేళియై యుపరుమనుక్కుమ్ ఉయర్ త్తిక్కుమ్ ఒలత్తుక్కు మొప్పాకామైయాలే  
ఇశ్చన్దై యమైతు-తాట్టించారిత్తు. అఱవిశ్చిత్తు-ఇశ్చన్దై ముక్కుమేలక ప్రకాశిక్కు.  
శూన్ క్క-విచారిక్కు. ౯౬.

తొట్టపడై యెమ్మమ్ తోలాతవెప్పియాన్

అట్టపుయకరత్తా నన్నాన్దు—కుట్టతు

కోల్ ముతలై తుళ్ళు క్కుటి టైత్తిన్ శక్కరత్తాన్

తాల్ ముతలై నట్టట్టుచ్చార్వ.

౯౯.

అన్య. — తొట్ట పడె ఎట్టుమ్ తోలాత పెన్దియాన్ అట్టపుయకరత్తాన్ (6) అన్నాన్జి కట్టట్టు కోల్ ముతలై తుళ్ళు కుటిత్తు ఎత్తిన్ శక్కరత్తాన్ తాల్ ముతలై నట్టట్టు శార్వ. (17)

అర్థము. — (శ్రీహస్తమనంబు) ధరించిన అయ్యుధము లెనిమిదింటిచే నోడకుండ జయశీలుడై అన్యభుజము నెదుదివ్యదేశమునందు చేంచేయున్నవాడై (౬) పూర్వకాల మందు మడుగునందున్న బలిష్ఠమైన ముసలి చచ్చునట్లు గురిబెట్టి వేసిన చక్రాయుధముగల వాడునైన వానియొక్క పాదములమే మనకుప్రాణము. (౧౭)

౯౯.

వాగ్. — తొట్టాన్ బొన్బ తామ్బట్టు. — ఏతేను మొరుఆయు ధన్యైత్తొట్టల్ అవ్వాయుధత్తాలే ఎతిరికభుక్కుత్తోరాతే వెల్ బొన్బై యుడైయనాయ్ తిరుపట్టపుయకర త్తిలే నిన్జవన్. ( కట్టత్తిత్తాది ) "త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే" ఎన్నుప్పడియే శ్రీగజేంద్రాశ్రవసు క్కుతవిసవనుడైయతిరువడిక శేనమక్కుపాశ్రయమ్.

౯౯.

అరు. — తొట్టాన్ బొన్బ తామ్బట్టు. — తోరాత-తోలాత. రలయారభేద.

శార్వనమ క్కున్దుమ్ శక్కరత్తాన్, తణ్ణుథాయ్

తార్ వాల్ వరై మార్వన్ తాన్దుయగ్గుమ్. — కారార్ న్ద

వానపరుమిన్ని పైక్కుమ్ వణ్ణామరై నెడుజ్జణ్

తేనమరుమ్ పూమేల్ తిరు.

౧౦౦.

మూన్టా నిరుపదాది మున్ బొన్బ.

పే యా ధ్యోర్ తిరు వడిక శే శ రణమ్.

అన్య. — శక్కరత్తాన్ తో తుళ్యాయ్ తార్ వాల్ వరై మార్వన్ తాన్దుయగ్గుమ్ (9) కార్ ఆర్ న్ద వానపరుమ్ మిళ ఇన్మెక్కున్ వన్ తామరై నెడుమ్ కణ్ (18) లేక అమరుమ్ పూమేల్ తిరు నమక్కు. ఎన్దుమ్ శార్వ. (25)

అర్థము. — చక్రమును ధరించిన వాడును చల్లని తిరున్దుళ్యాయములచేత బ్రహ్మ కుమరున్న పర్యతమువంటి పక్షులముగలవాడును నైసర్గ్యేచ్ఛరుడు తానే సంక్షేపం



మచున్నట్టిదియు మేఘముతో నిండిన ఆకాశమందు అమరియున్న మేఘపువళిఁ బ్రకాశించునదియు సుందరమైన తామరపువ్వుమువలె విశాలమైన నేత్రము లుగలదియు (౧౮) తేనెతో నిండిన తామరపువ్వుమునందువాసము సేయుచున్నదియనైన శ్రీమహాలక్ష్మీ మనకు నెల్లప్పుడును ప్రాప్యురాలు. (౨౫) ౧౦౦.

వ్యా.— సూతామృతము — (శార్వనమక్కెన్టుమ్) ఆపత్తు క్కుసర్వేశ్వరక; ఆపత్తుశృంగారము ఎట్లై క్కుమ్ నమక్క-పాశ్రయమ్ పెరియపిరాట్టియార్. (శక్కరత్తానిత్యాది) గక్షాత్తుక్కు పకరణమాన తిరువాళ్ళియైక్కైయిలే యుడైయవనుచూయ్ భోగోపకరణమాన తిరుత్తుడైయైయడైయవక తాసే సుశ్లేషియానిష్టుళ్ళాశాన. ఇతుక్కు-పమానమేల్. (కారార్వవిత్త్యాది) మేఘుల్లో శెట్టిన్దుళ్ళ ఆకాశ త్తిలే యమర్నమిన్నైక్కాట్టానిష్టుళ్ళా భుమాయ్ ఆశితరక్షణ త్తిలే కుళిర నోక్కానిష్ట కల్తైయుడైయాళాయ్ తేకాశెన్దుపూవిన్నేలే ఇరుక్కి-ఆ తిరు. (శార్వ నమక్కెన్టుమ్) పెరియపిరాట్టియార్ నమక్కెల్లాక్కా-లత్తుక్కునుసాశ్రయమ్. ౧౦౦.

మూన్టాన్ నిరువన్దాది వ్యాఖ్యానము ముద్రణము.

పెరియవాచ్చాన్బిన్నెళ్ళ తిరువడిక శేషరణమ్.

అరు.— సూతామృతము. ... కీర్తీఁతుఁజ్జెన్దు శక్కరత్తా" ఎన్నమాలే అపత్తుక్కు సర్వేశ్వరస్థితితు. మిన్ని మైన్కుమ్-మిన్నై ప్రకాశిన్మిన్నై-మిన్నైక్కాట్టానిష్ట మిన్నోలేయిరుక్కి-తాశెన్దు పడి. ౧౦౦

మూన్టాన్ నిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బునము ముద్రణము.

అప్పిళ్ళై తిరువడిక శేషరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇ య త్పా

తిరుమఱిశైయాత్మార్థగుణిచ్చెయ్ త  
నాన్తు కన్తిరువన్దాది.

ఈ గ్రంథము.

ఆపారకరుణాసాగరులైన పెరియరాచ్చాన్బిల్వై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

ఆష్టాశుమ్మరముతోడను

శ్రీమూక, కరాలపాటి - ఆశ్వపందారయ్యగారికొమారులైన

కరాలపాటి - ఆత్మార్థయ్యగారిచే

రచి యింపఁబడిన

అంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

తర్కశీర్షులనెదు బిరుదుపొందిన ఈశభాషణితులైన

శ్రీమూక, కొంపెరుమాళ్ కోయిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను

నానాదేశానీతానేక శ్రీశోకసహాయముచే

శేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము.

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియే.

శ్రీపరాబ్జుల తిరువవతారాది ౫౦౦౨. ఇ స్థితి ౧౯౦౨.

ప్రవహమసంవత్సరము.

విజయచేతరామ్.

శ్రీమతే రామాయనమః.

## శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౯౨౨-వ సం॥ ఆరవ అవ్వ ప్రకారము రిజిస్టరుచేసి ఫాపింపబడినది.



ప్రతినెల గి ఫారములకు తగ్గక కాశ్యపముగముద్రించి ౩ పురుషములవలన పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగములకు గి కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండుదును.

పేట్రకా చందా రూ ౨౦౦, భాగముల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ ౨౦న్ని, మొత్తముగాగాని ప్రతి ఇంగ్లీషు నెలగి.వ లేది హాఫల ౧౦-వ భాగములలో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరి ప్రజేశవ ర్తనివరుసగ రూ ౨, రూ ౧, రూ. ఆ ర. తక్కిన వివరములన్నియు చట్టపు ప్రకమునందుఁ జూచుకొనవచ్చును. దీని నెలకనాలు.

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

|                                                       |             |            |        |
|-------------------------------------------------------|-------------|------------|--------|
| తనిష్టోకము సవ్యాఖ్యానము                               | మేలుకాకిరెం | తెలుగుకీపి | ౩ ౪ ౦  |
| భారతాది తనిష్టోకము సవ్యాఖ్యానము                       | డిటా        | డిటా       | ౦ ౫ ౦  |
| రామచరమణోకము సవ్యాఖ్యానము                              | డిటా        | డిటా       | ౦ ౩ ౦  |
| ఇంద్రా మతల్ తిరువనాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపఃటి కాసహితము | డిటా        | డిటా       | ౧ ౩ ౦  |
| డిటా ఇరందా నిరువనాది                                  | డిటా        | డిటా       | డిటా   |
| డిటా మూన్డా నిరువనాది                                 | డిటా        | డిటా       | డిటా   |
| డిటా నాన్దుక నిరువనాది                                | డిటా        | డిటా       | డిటా   |
| తాత్పర్యసహిత పరాకర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము          | ఆరవలిపి     |            | ౦ ౧౪ ౧ |

మట్టకాకిరమునందుముద్రింపబడిన సదరు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - అధ్యక్షుడు.

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. ౩౪, వెంకటాచలమొదలివీధి. చెన్నపట్టణము



శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః  
శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః  
శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః



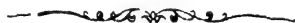
శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః  
శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః  
శ్రీ  
మ  
తే  
రా  
మా  
ను  
జా  
య  
న  
మః

తిరుమట్టి శ్రేయాశ్వాత్ తిరువడిక శీఘ్రరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీలైష్టవగ్రన్థముద్రావకసభ (లిమిటెడు)

ఇ య త్పా నా న్తు కన్తిరు వన్దా ది.



ఈగ్రన్థము దివ్యప్రబంధమునందు మాడవవేయియైన ఇయత్పాయందు నాల్గవ ప్రబంధము. ఇది ౯౬ పాశురములుగలది. దీనిని బ్రహ్మాదించిరవారు భగవద్విశ్వాత్తుక బాయమానకకాక్షలబ్ధివ్యవహారముగల తిరుమట్టి శ్రేయాశ్వాత్తు. వీరుతోఁజ్జమజ్జలమునందుఁ దిరుమట్టి శ్రేయశ్శేషము మహీసారక్షేత్రమునందు ద్వాపరాంతమున ౧౫౭౯౦౯ వ సంవత్సరమైన విభవ సంవత్సరము శ్రైశేల కృష్ణపక్ష చతుర్థి గురువారము మఖానక్షత్రము తులాలగ్నము నందవతరించిరి. వీరిరంజిగారు భాగవతమహర్షి. వీరితల్లిగారు. కనకాక్షియనెడు అప్పరస్త్రీ. వీరినిదెంచినవారు. హరిదాసులు. వీరుతిరుమట్టి శ్రేయంపవతరించిరిగాన వీరికిఁ దిరుమట్టి శ్రేయాశ్వాత్తు అనెడి తిరునామము సిద్ధించెను. వీరుసువర్చనాంశ సమూహులు. వీరికి నామాన్తరములు - క్రీష్ణక్షపారులు, మహీసారపురాధీశులు, భార్గవాత్తజులు, తిరుమట్టి శ్రే యయ్యార్, మట్టిశ్రేష్ఠిరాజ్. విద్య - ఆప్తజయోగము. వీరితిరువారాధము- శొన్నవణ్ణమ్ శయితపెరుమాళ్. ఆచార్యులు- పేరూశ్వాత్తు. శిష్యులు-కణికణ్ణము, పుణవరులు. వీరినొసర్చిన గ్రంథాన్తరము - ౧౨౦ పాశురములుగల తిరుచ్చనవిరుత్తము. తిరుపాడినదివ్యతిరుపతులు-కోయిల్, తిరుమలై, పెరుమాళ్ కోవిల, యశో క్తకారీసన్నిధి,

తిరుక్కడవై తిరుప్పేర్, ఆర్ప్పిల్, కప్పిల్లము, తిరువూరకము, తిరుప్పాడకము, తిరు  
క్కలుణ్ణుడి. వీరుయొగవిచ్చివేత 2000 సువర్ణరములు వేంచేసియుండి ఇతరమతముల  
సరసముజేయుచు విశిష్టతైవ్ర సద్భావమును స్థాపించుచుండిరి.

### — \* వీరి ప్రభావసంగ్రహము. \* —

మునుపాక కాలమందు సమస్త ఋషులుచేరి లోకమునందు సర్వోత్కృష్టమైనతేవ్ర  
మేదియని విచారించి విశ్వకర్తచేతూపంగా, ప్రపంచమునంతటనుండు సర్వతేవ్రము  
లకంటెను తిరుమఱితైయెక్కువతూగెనుగాక దీనికి మహిసారమునెడు తిరునామందిరిరి.  
ఇచ్చట ఋషిశ్రేష్ఠుడైన భాగవత్తయొగనిష్ఠగరిష్ఠుడైయుండ, దేవతలరహితభక్తము  
జేయకనకాశ్లేయ నెడియప్పురస్త్రీనింప దానిజూచిమోహించి యొగమునువది క్రిడిం  
చుచుండ, వారికితరుమఱితైయొక్కొప్పు పిండాకారముగనవలసివచ్చిరి. పిచ్చటయొకతిమరా  
లుసూర్యునివలె వెలుగుచున్న బ్రహ్మతేజస్సుగలరచిత్తము నొక వేరుచూపించుచుండినది నిం  
స్థానముకటిగెను. పిచ్చటగొంతకాలముకాపిండమునందు గలచరణాదులురంగా శత్రువు  
స్తవ్యముజాలకు నేడ్వసాగెను. ఈభక్తశిరోమణులయొక్కవాదమునువిని జగన్నాగుడు  
లక్ష్మీదేవీసహితుడై నేపపాదించి వారియొకరినీర్చెను. పిచ్చట యొకమేడరవాడు బొంబు  
లుగోయ నాపాదవర్తకువచ్చి యాదిద్వజుడొచ్చి యానందభక్తుడై తనయింటికితనొని  
పోయి తనభార్యయొక పద్మనల్లివద్ద యున్నెను. ఆపద్మనల్లియొకసమయమున  
బెంచుచుండెనుగాని వారుపాలుగు పుత్రులగుండిరి. ఈయొక్కవ్యయమునువిని ప్రాజ్ఞుడైన  
దుసమ్మాగుడొకడు వీరచేరలను చనుదించి పొలగంపుడైన పరిపరపిఠములబ్రాధింప  
నాతని యభిష్టమొక్కె. తానుచగంప మిగిలి పాలును స్వీకరింపుడని యొక్కొప్పు నియ  
మింప, నాప్రాజ్ఞుడు నరిసి భార్యయు ధిక్తతోష్వికరింప వారికి, వాంఛిక్తము పోయి నవ  
యావనమతులై కడికణకనెడు భాగవతోత్తములనుకనిరి.

ఈయొక్కొప్పు ఏడునవ్వురముల వయస్సునందున్న పానాదులనువర్జించి కేవ  
లభగవత్కృతాత్మునే భారతపోషకములుగాజేసికొని యామేడరవారియంటలే వెలుగు  
చు నాకులోనిరముగ బాట్టలల్లించుండిరి. పిచ్చట, అన్న పానాదులయందొకలాగున సర్వోత్క  
రుడుపుట్టింప నామేడరవారిగృహమును నవలి గిద్దయొత్తజేయుదుర గొంతకాలము  
గడిసిరి. పిచ్చట, యొగార్కొరలరతులై జగత్కారణమైవును భాగ్యింపనువ్యమించి అది  
యెద్దియనిచివారింపబూని వేదబాహ్యునరయిలైన కాకోల్యాంక కాపిల పరజ్ఞులి బొద్దా  
ర్హత మాధ్యమిక యొగొడర శౌత్రానిక చార్వాక సిద్ధాంతములను వేదమునకువ్యభిము  
తెప్ప కువ్యభుతైన కాపాల మానూవాద న్యాయులై శేషిక భాట్ట ప్రాకారాని సిద్ధాంత  
ములను వేయసవర్ణరములు విచారించి అది తుచ్చములని నవలి తుదకు తైనసిద్ధాంతము

మేలైనదని యందులోఁబ్రవేశించి భస్మధూళిఘాసరితగాఁతులై రుద్రాక్షమాలాకట్టలై శివ భక్తాగ్రేసరులై వెలయుచు శైవసిద్ధాంతమున ననేకగ్రంథములనొనర్చి యామతమును స్థాపించుచుండి తుదకు మానవ్రతంబలమిచ్చించిరి.

ఈస్మత్తాంతమును పేయాశ్వాత్థుని వీరిని దిగ్విబాటుజేసినయెడల పేరు చర్చనప్రవర్తకలగుచురని తమనిష్ఠైతుకకృపచే వీరుఁడుకోటికేఁతెంచిరి. మానవ్రతం జనలించించి యుండు వీరిని మాఁగాడునట్లుజేయు మార్గమేమని పరీక్షించి వారిలోటకు సమీపమున నొకలోటగామించి, అందుచెట్లను దలకొందుగ నాటి బొట్టయినను నీర్లువిలువనియోటకుండల లోజలమునుబోయుచుండిరి. దానినిజూచి తిరుమళ్ళీశైయాశ్వాత్థుని పకపకనవ్వి ఇదియేమి పిచ్చితనమనియడిగిరి. నేనాపిచ్చివాడను; మీరుకాదా చక్కఁగాయోచించి చూడుడని పేయాశ్వాత్థుని అనిచ్చిరి. నీవు ప్రత్యక్షముగ బ్రావృతఁడవులఁ జేయుచుండి నన్నెట్లుభ్రాన్తుఁడనియెనని శివభక్తులడిగిరి. అందుకు బగత్తాంతముననుచు శ్రయఃపతిగానుండ వానిపాత్రుఁడును, కపాలియు, సాధనవేషముగలవాఁడును, వానిపాదోదకమును శిరసాధరించిన వాఁడును నైన శివుఁడెట్లు సరజేవలయని పేయాశ్వాత్థునిడిగిరి. అంతట ఇద్దరికిని ప్రచండ వాదమాయెను. త్రుత్సప్తస్థితిహాసములచేతను మంచియుత్తులచేరను శైవసిద్ధాంతముకంటె వైష్ణవసిద్ధాంతము చాలప్రకృష్టమైనదని పేయాశ్వాత్థునిపరస్పరింప, అందుకు బగలుచెప్పఁజాలక సమాధితులై అట్టి సర్వోన్నతమైన వైష్ణవసిద్ధాంతమునందు దాసుని బ్రవేశదెట్టి వైష్ణవశ్రవ్యముకలుగఁజేసి విశేషార్థములుసాదించి కృతార్థునిజేయుడని బహువిధములఁబ్రాధికాంస నానభద్రుడైన తిరుమళ్ళీశైయాశ్వాత్థుని వైష్ణవేష్టితేయించి పంచసంస్కారంబులొనర్చి వాస్త్రవాస్త్రాధ్యములనుపజేసింది ప్రపన్నాగ్రేసరులగునట్లు పేయాశ్వాత్థునికటాక్షించిరి.

ఒప్పుట, కైరవలోపలొన నీతిరుమళ్ళీశైయాశ్వాత్థుని శ్రయఃపతి విషయమైన తైలధారావలవిచ్చిన్న ప్రోరూపాపన్నస్మృతిసంలాసరూపమైన పరమభక్తచే నానాట వైష్ణవభక్తిపద్ధిలఁజేసికొనిబాలసూర్యుని చించుబన వెలుగుచుండిరి. ఒకనాడు పార్వతీసమేతుడైన రుద్రుఁడు స్వయంభవాహుసూర్యుడై గగనమార్గమున వెళ్లుచుండ, వారినిడ తమ మీఁదపడకుండ ఆశ్వాత్థునికప్రక్కఁగా నొడుగ, పార్వతిఁజూచి ఈమహాత్ములెవ్వరిని తనప్రాణనాశకుడగు నారెడు వీరిప్రభావముకొలెననింప, వారిని చూతమురమ్మని నిర్బంధించి తనభర్తతోడ దివినుండిభువికేఁతెంచి యాశ్వాత్థునియెదుట నిలిచెను. వారువీరిని నొక్కఁడైననుసన్దేహముకలదుగలనుకుట్టుకొనుచుండిరి. రుద్రుఁడు భాగవతశేషశ్రవణముగ గనిదురభిమానిగాన రజఃప్రేరతుడై మీకునులసిన నరంబువేడుడని ఆశ్వాత్థునితో నుడివిడు. వారువీరింబలుగాన నాకేమియుఁబోలేదనిరి. అట్లుచెప్పవలదు; ఎట్టిదుర్లభమైన

నరమునైననిచ్చెనగోరుండని మజలవేడెను. నాకేదియునక్కలలేదని యాత్మార్థానతిచ్చిరి. వెండియు శంకరుండు నే వెండికొండకు మణ్ణినుండనై యుండ నాదర్శనంబు మీబోటి వారికి న్యర్థంబుగాఁగూడదుగాన నలసిననరంబువేడుండని నిర్వచించెను. అంతట, తనకపాలి త్వమునుగూడబోఁగొట్టికొనఁజాలనిశరద్వండు అతనియంభునునలవిగాని తమయభిప్రాయమొకట సామాజ్యమెట్లిచ్చునని యోచించి, ఇతరపురుషార్థములు తమకభిమతములుగావుననుకను రుగ్రుని నిర్బంధమువలన నేదోయొకటియడుగవలయునుగదాయని యీసూదిలో నీదారమెక్కువట్లుఅనుగ్రహింపుడనిరి. రుద్రుండుదానినవిని ఇంద్రియస్వాగ్గేహముజేకొనవలయునై తమప్రచురమైనతనస్వభావమంతయు జూపుదు ఓనీ నన్నుహాస్యముఁజేసెనవామాడుము, సుందరాభానినశబ్దని జేసినట్లు నిన్నీక్షణంబేగర్హించుఁ జేసినవని వీరవాచయిలు నర్హి- జగత్సంహారకాలమునందుఁ దలచు తనఫలనేత్రమును దలచెను. అంతటనది సూక్ష్మవై రిక్షములను గాల్పుచునలదిక్కులవ్యాపించి యాత్మార్థమునెక్కువగాదుతమపాదాంగుష్ఠ మునందున్న నేత్రమును దలచిరి. ఆయన్నిమఁటికైనాసి రాత్రిగొన్నినిఁదేవతీకిఁజేప దీపముగా జేసి యుమావతిని నెడుగొనెను. అంగుకాంచునసంపదాలకు ప్రసక్తగాగ్ని నణచి బోకి మంతయు జలార్జనముఁజేయు పుష్పకావళిగామలనెడు వే సూచులను చనవనహాయముగా రవ్వునివేడ, ఆవియుతమక క్తి యంతయుఁజూపిసంధివర్షము మలంప నాలయము ఆత్మార్థ పాదాగ్నిబడతాగ్నినివలె సానముఁజేయ నింకఁజేయుఁదయేమియుఁడోచక ఆత్మార్థము శరణుఁజొచ్చి, ఓ! భాగవతశిఖామణీ! మీప్రభావంబు నర్జున నేనానికిఁ దలము ? నాఫాలాగ్నిమీపాదాగ్నికి సమ్యకంచే ? తొట్లఁబోయిఁబోయే దుర్వాసుఁ దనమామఁజెట్లు మీ చేతను నేడు ననమానుబడి పరాజితుఁడైనాని. మీరంతప్రభావంబు విష్ణుధర్మనలనఁగదా కలిగెను? గాన నింటలనుండి మీరుభక్తిసారులని వెలయుదులని పరిపరవిధముల వారివైదిన మును నర్జుంప, ఆత్మార్థము తమపాదాగ్ని నుచులపాద ముఁజేయఁ బాదస్థితమై మేధవులు శిరఃకంఠముఁజేయుదుఁడలానగరికిరిగిరి.

శుక్తిసారుడనెడి సిద్ధుఁడొకఁడు తనయోగినాహార్త్యములను పెద్దపులి నెక్కి, ఆకసమునందద్దులేక సంపరిమమండెను. ఒకనాడు తనవాహనంబు ప్రభుమైలును దీనికిఁ గారణంబేమని విచారింప, యోగినిమ్మలైన తిరుమఱీశయ్యాత్మార్థాశాస్సనితరిసికొని తటాలున దిగి ఆత్మార్థసన్నిధికివచ్చి, ఓ! యోగీంద్రా! ఇనుగోమంచి సత్తరకవచము ? పుచ్చుకొని ధరింపుడని సుడివెను. అదియట్లుండెను, తురర్థకవచము చూడుమని ఆత్మార్థుల తమ దివ్యసంకల్పముచే దక్షిణంబే సృష్టింపఁబడినదానిజూపిరి. దానినిఁజూచి యాసిద్ధుండు చెప్పెనువొంది స్వామీ! నామెడయందున్న నవరత్నభరితమైనమాలను నరినాత్మమాలగాఁ జేయుఁడు చూతమని చెప్పెను. తక్షణంబే ఆత్మార్థుల తమకంఠమందున్న తులసీ నరినాత్మ మాలలనైత్రి వీనిని చూడుమనినుడువ నకి. దివ్యార్థునిదిత మైన నవరత్న మాలయై కనులను

మిరుమిట్లు కలుగునటులకోటిసూర్యప్రకాశమై వెలిగెను. అంతటనాసిదుండు స్వామి! మీ చేజింబంపబడితిరి, మీ ప్రభావంబువర్తింప నరస్వతి కైననుదర మెయ్యిస్తోత్రముఁజేసి అనుజ్ఞనవసినేడు సుదినంబు మెచ్చుకొనుచు వ్యాఘ్రామాధుడై నిసస్థానమునకేగెను.

పిమ్మటఁ గొంతకాలమునకు రసరాదమునందు నిపుణుడైన కొంకణుడనియెడి సిద్ధుండు వీరి ప్రభావంబువిని వీరిని సేవింపవచ్చి, స్వామి! నా ప్రాణప్రదమైన యీరసగుళిక ను బుచ్చుకొని ధర్మముగాఁగా సాడుకొనుండు; నీనిచ్చేసిముఁజగారమగుచున్నదని ఆత్మోర్ధ్వతో విన్నవించెను. అదియట్లుండునెచ్చు; ఈగుళికచే తాయి బంగారమగుచున్నదని ఆత్మోర్ధ్వతనుగీరముండునుట్టివివరిపియుద్ధఁజేసి ఆసిద్ధునికొసంగిరి. దానినారండొకపర్యవముమీద వేయ నది యానిమియ్యచే కకకపవ్వరమై మేరుపర్యవమువలె శోభిల్లెను. ఆయాశ్చర్యము నారండుచూచి ఆత్మోర్ధ్వను బహువిధముల స్తోత్రముఁజేసి కృతార్థుడాయెను.

పిమ్మట కొంతకాలము ఆత్మోర్ధ్వ గుహలోపల వస్థాంగయోగనిరతులైయుండిరి. ఒకనాడు యాచ్యుచ్ఛిక్తిముగ పొయ్యకై పూర్వ ష్టేయాత్మోర్ధ్వమాగ్ధమునవేంచేసి వారి ఆదృతిలేకస్సనుజూచి యాగుహలోపలికి వేంచేసి వారినిగట్టాక్షింప ఆత్మోర్ధ్వను ముదలాత్మోర్ధ్వను ప్రత్యుద్ధానమున నాదలచేరఁ బూదించి భాగవరసమావేశమువలనఁ బరస్పరము ఆంజనేయబాష్పలై పులకస్ఫురగాత్తులైరి. వీరును యోగముననుపలి గుణానుభవనిష్ఠులై యాగుహయంగుఁ గొంతకాలము సుఖముగ వేంచేసియుండిరి. పిమ్మట మొదలాత్మోర్ధ్వను నియమానుకీనీకొని లోకసంచారముగ వేంచేసిరి.

పిమ్మట నీగూత్మోర్ధ్వ తను యువతాచక్రలమైన తిరువట్టికైకువేంచేసిరి. అక్కడ ననుష్ఠానముఁ జేసికొనుటకుఁ దిరుమడ దొణకనందున చిన్తాక్రాంతులైయుండు వేఙ్కటేశ ష్టేసుమాధ్య వేంచేసి యాశ్వేరస్సుర్ధ్వ కంచితోచిమ్మనని సాదించిరి. జువ్వన గంచికివెళ్ళి యాచ్యుర్ధ్వను దెచ్చుకొని యూర్ధ్వప్రసముల ధరించుకొనుచుండిరి.

పిమ్మటగొంతకాలమునకు సర్వసాక్షిత్వంబైన కాశ్యపగర్భమునకువేంచేసి యందు యస్రోక్తకారినసేవించియి వారపుష్కరిణీతీరంబున యోగాభ్యాసముఁజేయుచు నేడువందలసంవత్సరములు సుఖముగావేంచేసియుండిరి. అప్పుడు కణికస్థులు ఆత్మోర్ధ్వ నాశ్రయించి మహాభాగవతులై విలసిల్లిరి. ఒకానొక నృపత్రీ ఆత్మోర్ధ్వయోగస్థానమును ప్రతిదినము చిచ్చి యలికి ముగ్ధపెట్టుదుండు; దానిచే నాత్మోర్ధ్వ సుప్రసన్నులై నీకువలసినవరంబు వేడుమని యాముసలియన్వతో సాదించిరి. అందుకాయన్వ నాకు యావనము వచ్చునట్లు నుగ్రహింపుడని ప్రార్థించెను. అట్లేయగునని యాత్మోర్ధ్వనుగ్రహించిరి. తత్క్షణంబే నవయావనమువరిగ్గై రంభాదులను మించిన యస్పరత్రీవలె వెలిగెను. ఆదేశపురాజుపల్లవసాయుడాయాగ్ధమునఁబోవుచుండె యీమెనుజూచి మోహించి గాంధర్వవిహామీఁజేసి



కొని ముందు భార్యల నెల్ల నశాదరించి యీమెను నగ్రమహిషినిగాఁ జేసికొని సమస్త వస్త్రభూషణాదులనొసంగి చిరకాలము దివ్యభోగముల ననుభవించుచుండెను.

నానాట నారాజు యావనముతగ్గుచు నాస్త్రీ యావనము హెచ్చుచుండుటజూచి యిందుకుఁ గారణంచేమని యాస్త్రీనియారాజుడిగెను. అందుకామె తననిత్యయావనమునకుఁ గారణము ఆహ్వాన యనుగ్రహమని చెప్పెను. అట్లయిన ఆహ్వానమువలనని తనకునునట్లు నిత్యయావనము గలుగునట్లుచేయుమని యారాజువేదెను ఆహ్వాన నిస్పృహలుగాన వారిక్కడికి రారనియు వారికంతరంగవిషయమైన కణిక్వస్తులవిలుచుకవచ్చెననిచెప్పి యట్లే చేసెను. అంతవారిని యారాజు యేదేశోపహరములచేబూజించి వారి యానాదులను తన యింటికి వేంచేయునట్లు చేయుమని చెప్పెను. అదిసాధ్యముకావని కణిక్వస్తులు చెప్పిరి. అందుకారాజు విషణ్ణుడయ్యెనై యుండ, సకలవాక్యముల కణిక్వస్తులు తనమయముగఁ గవనముంజెప్పిన యెడల తరయివృద్ధి సిద్ధియగునని గొంపము రాజుతో జెప్పిరి. అంతట నారాజు వేగముగ నాకణిక్వస్తులం బిలువనని తనమీఁద నొక కవనము జెప్పమనిన నేను సర్వోత్తము కవిత్యమునబాడుగునెగాని మనుష్యులను బాదనకి కణిక్వస్తులు రాజుతోఁజెప్పిరి. నావిషయముచున్నచు కవిత్యముజెప్పమని యారాజునిర్బంధించినను కణిక్వస్తులందుకియ్యకొనరైరి. ఆరాజు తోహాకాన్తుడై యింక రాజధర్మలేని నీవు నాదేశమందుండఁగూడదు, దేశత్యాగియైతై జూరేనట్లుమని యాజ్ఞాపించెను. అట్లే కానిండని యాక్షణించేదేశాంతరమునకుఁ జెళ్లమని కణిక్వస్తులురాజుతోఁజెప్పి జరిగెనపుత్రాంతములయు నాహ్వానమునిధివచ్చి విచరించి అట్లుయొక మిఠోఁగూడవేయవలెనని యాహ్వానమునతిచ్చి యిచ్చుత్రాంత ములయు యిచ్చోక్తకారితో విన్నవించి, మిఠివెచ్చిన యెడల యిక్కడమాకేమిపని, మిఠోఁడ నేనునుచున్నవని పెరుమాళ్లు నాదించిరి. అట్లై బయలువెడలుండని యాహ్వానమునతిచ్చి నట్లునే పెరుమాళ్లు తనశిష్యులమును నాటిచంకలోఁబెట్టుకొని యాహ్వానము వెంటించిరి. ఈపుత్రాంతబాధ్యణంచే కించియింకయు వ్యాపింప మేమును మిఠోఁడనేనచ్చెనము, మిఠోటి ధర్మశత్రువులను వదలి యిక్కడ మాకేమిపనియని తక్కిన గరి దివ్యశిరుపతులయందుండుపరమస్వాస్థ్యము మొదలగుపెరుమాళ్లును తోడ వెంటించిరి. వీరెల్లబయలువెడలినదిజూచి ఇంక నెవరిసాధపూజనీయ మేమిక్కడండువలయునని యేకాంబరేశ్వరుండు కచ్చీశ్వరుండు కామాక్షి మొదలగు దేవతాంతరములందును వెంటించిరి. పిమ్మట వారివారి ధర్మజంబును పరపరాంబులను వెంటించిరి. ప్రజలెల్లను శ్రీరాముని వెంటింప నయోధ్య శూర్యమయునట్లు కాంచీ మహానగరంబున పుడుకూన్యంబాయె. ఈపుత్రాంతము రాజనవంజరియ నాలెండు శోకపత్నీత్రాప సంతి త్తుడై మంత్రపరివారసమేతముగ నజిజ్ఞాసున పరుదిడి మరలఁ దనదేశమునకు వేంచేయవలయునని యిచ్చోక్తకారినిద్రాక్షింప వారా యాహ్వానముజూపిరి. పిమ్మటయారాజు ఆహ్వా

గ్లను బహువిధములవేడ వారుకణిక్యస్థులనడిగిఁగొనుమనిరి. పిమ్మట కణిక్యస్థులచరణద్వంద్వములను గట్టిగాఁబట్టుకొనితీసుచి తనదేశమునకుమఱలివేంచేసి తన్నుఁగృతాగ్ధునిగాజేయఁమనివేడ వారును సుప్రసన్నులై మఱల, వారివెంటఁబడి యాత్మార్థమును పెరుమాళ్లనుసమస్త భక్తజనమును మఱలి కంచిఁజేరి యథార్థిగ సుఖముగనుండిరి. పిమ్మట భాగవతప్రభావమున కారాజు అచ్చువొంది ఆత్మార్థనాశ్రయించి తనజన్మము కడలేర్చుకొనెను. ఆత్మార్థ సామిసన్నిధికవెల్చి నామనివినాలకంచి నేనుజెప్పింతువేసి భక్తపరాధనత్వమును స్థాపించితిరిగిన సది చంద్రనూత్యులుండువఱకు నీలోకమునందు వెలయునట్లు యశోక్తకారి (శ్రీస్తవణ్ణవైయేతపెరుమాళ్) అనియెడి తిరునామమును తిరువుళ్ళుట్టవలయునని ప్రార్థింప శ్రియాపతియు వల్లయని యాచరునామముతో నిష్పదును వెలయుచున్నాఁడు.

కొంతకాలమక్కుడ నేవేంచేసియుండిను భక్తోదమునందునిత్యనాసముఁజేయఁదలంచి బయలు వెదలి మహావ్యాసుప్రసన్నుడనైరి. అక్కడ కొంతఁబడి బ్రాహ్మణులు వేదాధ్యయనముఁజేయుచుండి వీరిసంజూచి శూద్రులువిచగించుచునై వేదాధ్యయనముననిలిపిరి. అంతట యాత్మార్థుల వేదాధ్యయనమునకుఁబోయిరి. భగవద్భక్తులు శూద్రులుగారను వేదాధ్యయనమునైరి. మెఱుంగిన నవచారపడినందున నాబ్రాహ్మణులు వేదాధ్యయనముజేయబూన నెవ్వరికిని స్మరింపక విస్తరిగతులై నీకుకేయకఁజేయని చి త్తాకాన్తులైరి. వారిసంజూచి దయాస్వృదిన్తులై దైవసముచ్చము విడువనునట్లు నల్లనివల్లనుఁజేర్చి ముక్కలుఁజేసి నేలఁబడవేసిరి. అంతట \* “కృష్ణనాల్మపీఠీణాం నవనస్థిర్భూ కృష్ణమూటావక్షీణా ” ఇత్యాది భావమునఁజీక న్నవీకనచ్చెను. ఆత్మార్థయనునకుఁబడినాముఁకఁదలఁపఁచెప్పువొంది వారి నాబ్రాహ్మణులు పరివిధములఁ బూజించిరి. ఇందులన శూద్రులంత భగవద్భక్తులైనను వేదాధ్యయనము జరిగికొనబచ్చునగాని నోటఁబెనుచ్చరింపఁగూడనియు అగ్రవర్ణస్థులు వారిని యనాదరంపఁగూడనియు ఆత్మార్థులెను యనుష్ఠానముచేరి బయలుపలుచిరి.


పిమ్మటవారాగ్రామమునందుంభవ్యక్షిఁజేయ నేపీకకవేంచేసినను అగ్రామమునందుండు పెరుమాళ్లు వారికనుగఁ జిరుగుచుండిరి. అచ్చువలీయున్నతమును కొంతఁజిహోజెప్ప నాయుజ్జశాలయందున్న బ్రాహ్మణప్రతిమనకుఁ జెప్పిరి. వాల్లెనుపరుగులిడివచ్చి చూచి నినుమని తెలిసికొనిరి. అంతటనాయుజ్జముజేయు నీకుఁడు ఆత్మార్థస్థునిభావంబునకువచ్చి వారినిప్రార్థించివేచేపుచేసుకొని వెల్చి వేదపారంగతులైన బ్రాహ్మణోత్తములచేంపివ సభామణ్ణపమునందు వారికగ్రాసనం బూసగి యగ్రపూజనలిపెను. యాగముచేయుచు అధ్వర్యుడును బుచ్చిజలునుతెక్కినవారును దీసివోర్చుకొనకాత్తులై అగ్రవర్ణులయిన మమ్ములనాదరించి శూద్రపూజచేసినందునయొగముధిప్ప నాయె. బ్రహ్మవారుల

కమలానంబునెదిల్చె యాయన్యాయం బెక్కడైనను కలదాయని వారినోటికి వచ్చివెల్లెలువను  
 యోతులను బలికి మిక్కిలి ఖోభపెట్టిరి. అంతటనాయజమాని భాగవత్ వైభవం బెఱిగిన  
 మహానుభావుడుగాన నాశ్చర్యస్పదాధికి వచ్చి విషయపురస్కరముగా స్వామీ! ఈమాస్థుల  
 పరుషోక్తులచేనాచెవ్వలనొదలుపోవుచున్నవి. కటకటా! నేనుసహించాలనుచున్నానిది!  
 ఊరతుండుటకెది సమయముగాను. తమబ్రాహ్మణమొక్కొకరికి ననుపజది నన్నుకృతాంఘ్రి  
 జేయుండని ప్రార్థన వారుననుగ్రహించి భగవంతుని భాగంప వాంఛాక్షణియై యాశ్చర్య  
 క్షణస్పర్శను అనన్తరమునందై తంబుచిత్తగదాపాడియై రాకేందు నిభావముడై నీల  
 జీమారసంకాకుండై పీఠంబులెక్కుడై ప్రకాశంప సమవారపదే బ్రాహ్మణులంబును  
 విన్నయము నొంది భగవాంకాంక్షలై యాశ్చర్య పాపకమలములనుండుచు యన్యభ  
 యమజేసికొని బహువిధముల స్తోత్రములజేసి వానివార్చుచుంటి. అంతటనాశ్చర్యము  
 విశేషార్థములు సాదించి వానిని కృతాంఘ్రియజేసిరి

పిమ్మట నాగ్రామమును వదిలి సాధోగమునకు వెంటే వెనుసొందియుండెను  
 శార్దూలాపాణిని నేవించి వారిఃపయమున “వస్త్వకావోగో నోపపానో” అనుసామమును  
 విన్నవించిరి. పెరుమాళ్లఆలయభాగ్యమెవపాశుండునువచ్చిరిటాటమశ్రేయమున, నేను  
 వలను లేయవలయుని అశ్చర్యసాదకంప ఆశ్చర్యనిరీతిగాన లేచియులేచి నీ భిక్షుటికిని నీవు  
 సాదించుచున్నావు. అప్పుడిమంది పీఠికివైభవతయలను గయనానుము శరీరుదున్నా.  
 ఇతరక్షేత్రములయందు జేయుపాపములను నంపించే నను మహాబ్రాహ్మణముల నింధ  
 కోణమునందు అతిం సంపత్కర్మములు శార్దూలాపాణిని నేవించుచు వచ్చెనైవదివాము  
 జేయుచు సుఖముగనుండి అచ్చటనే పరమపదమునకు చేరితిరి. ఈగయనాశ్చర్య గాశ్చర్య  
 పరమపాపచిత్రిచరిత్రమును భక్తితోచావిన మహానుభావులను వినిమహామహానుభా  
 వాసిన మహాస్థులను పహికిమున వారులు శోక్త్యన్విత్యన్విత్యంతానాది భలములనొన  
 దేహవియోగాగ్రాస్తరము పరమపదమునకుంబ నిర్వహించు గోష్ఠియందు నిర్విత్యన్విత్య  
 నిరతులై యపరిచ్ఛిన్నానందము ననుభవించును. ఈచరిత్రము యుగమున నిర్వహి  
 ముగా వ్రాయబడనుగాన భక్తిసారసదాభాగ భక్తిగ్రామములను ఇందును నీవు  
 పదలి కీరంబునే పర్చుకొంటుంటి ప్రార్థించెద.

ఇట్లు,

భాగవత్ పరమేశ్వరుని,

 కరాలపాటి - అభ్యుదయ్య

## పీఠితిరునక్షత్రతనియన్.

శ్లో॥ మఘాయాం మకరేమాసే చక్రాంగం భాగ్యవోద్భవమ్ ।  
మహిసాచపురాక్షరం భక్తసారముహుభవతే ॥

## పీఠితినియన్.

శ్లో॥ శక్తిపద్మమయవిగ్రహార్తనే శుక్తిహరజితచిత్తహరిణే ।  
ముక్తిదాయకమరాచహంసయో భక్తసారమునయే నమోనమః ॥  
నాభీత్తిరునామమ్.

అన్యువనన్దాని తోడ్పాల్ గోణులైతాన్ వాళీయే  
అల్లకారు న్నిరునుళిడైయనర్ వ్దశెల్వన్ వాళీయే  
ఇన్దుమిరులైయిల్ మకి త్తిగ్గనన్దాన్ వాళీయే  
ఎళిచ్చప్పిరుత్తమ్ నూన్ శరుపతీన్దాన్ వాళీయే  
ముచ్చక క్కీల్ వన్దురై మునివనార్ వాళీయే  
ముళుప్పెరుక్కి-ల్ పొన్నియెతిర్ మిత్తన్దొల్లాన్ వాళీయే  
నన్దుమిరులోనాలాయిరై ట్టెను న్దోన్దాన్ వాళీయే  
నన్దుగోన త్తికాచిరున్దులైగ్గోన్ వాళీయే.

తిరునాళిడైయాన్ ప్పూర్ తిరునడిక శేరనాదమ్.





శ్రీమతే రామాయ నమః.

పిల్లలలోకమణియరదులిచ్చయిత

నాన్తుక నిరువద్యాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—( నారాయణ పదైత్యానిత్యాది ) సర్వేశ్వర  
నందైయ సర్వస్తాత్పరత్వై సాధిత భక్తిసారదుడైయ దివ్యసూక్తి  
యాన దివ్యప్రబంధజలై యనుసన్నితజ్జీవిక్కుప్పడి, మనస్సే! మహీ  
సారక్షేత్రాధి పరియానన్ శ్రీపాదజ్గలై స్తోత్రమ్ పల్లెన్దిటతు.

శ్రీరామప్పిల్లై యరదులిచ్చయిత తనియన్.

నారాయణపదైత్రై నాన్తుకనై, నాన్తుకను  
క్కేరార్ శివపాపిటన్దా సెన్నుమ్ శోల్—శీరార్  
మొళిశెప్పివాళిలామ్ నెల్లమే, మొయ్ పూ  
మళిశైప్పరనడియేవాల్ న్దు.

అర్చయము.—నారాయణుని నాన్తుకనై పదైత్రై, నాన్తుకనుక్కు వీర (5)  
అర్ శివన్ పిటన్దాన్ ఎన్నుమ్ శోల్ (10) వీర అర్ మొళిశెప్పి నెల్లమే వాళిలామ్  
(15) మొయ్ పూ వాళిశెప్పరనడియే వాల్ న్దు. (20)

అర్చము.—నారాయణుని చిరుగ్గుళుప్పాను సృష్టింజెను చిరుగ్గుళుకం సాగ  
నానన్దముచే (5) బూర్గుడైవరుదురువుడైను. అవేదియర్చమును ప్రతిపాదించు  
చున్న (10) వీర మొలలను లక్షణములచే నొప్పియున్న యాదిరువద్యాది అనుసన్నిచి  
మనసా! ఉద్ధింపవచ్చును. (15) అదిమొలలనుచే భక్త్యమో గురుభక్తిశయం  
చననొచ్చి యాబోవ్వుచోదలులనే వర్ణనానానముంజేయును. (20)

వ్యా.—(నారాయణుని పదైత్రై నాన్తుకనై) (1) "ఏకోహవై  
నారాయణః" నీత్రై "నేశానా" ఎన్నుమ్, (2) "నారాయణః" రోజ్య  
తి" ఎన్నుమ్, (3) "నారాయణే" ప్రతియన్ "ఎన్నుమ్, (4) "ఏక స్త్యతి" రోజ్య

(1) మహావనీక.

(2) శైలియన్. నారాయణమార్తమ్.

(3) బూర్గుడన్. నారాయణునిపద.

(4) భారత-అనన్బురి.

ఇయత్సా, నాన్తుక నిరువన్దాది, తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్. ౧౧

త్తానచనారాయణప్రభుః" ఎన్టుమ్, (౧) "సృష్టిస్థిత్యంతరణీమ్" ఎన్టు తొడక్కి (౨) "ఏకవచనార్థనః" ఎన్టుమ్, (౩) "ఏకవచనగత్స్వమీ శక్తిమానమృతఃప్రభుః" ఎన్టుమ్, అవరవర్కళ్ సర్వేశ్వరనాలే సహార్యరెన్టుమ్, (౪) "యన్నాభిపద్ధానభవన్తహత్తా ప్రజాపతిః" ఎన్టుమ్ (౫) "నారాయణాదృచ్ఛజాయతే, నారాయణద్రుద్రోజాయతే" ఎన్టుమ్, (౬) "విరూపాక్షాయబ్రహ్మణఃపుత్రాయశ్వేస్తాయశ్రేష్ఠాయ" ఎన్టుమ్, (౭) "బ్రహ్మణశ్చాపిసంభూత శివశ్చత్యనధార్యతామ్" ఎన్టుమ్, అవరవర్కళ్ ఎమ్మెరుమానాలే సృజ్యరెన్టుమ్ శొల్లప్పదుడిట వేదార్థజ్ఞై సర్వాధికారమామ్బడి "నాన్తుకనైనారాయణన్ పడై త్తా నాన్తుక మమ్ తాన్తుకమాయ్ చ్చజ్గరనై త్తా పడై త్తా యాన్తుకమాయన్దా దిమేలిట్టటివిలేనాన్ పారుళై చ్చిన్దామల్ శొన్దీనీర్ తేన్దు" ఎన్టు ఉపక్రమిత్తు "ఇనియటిన్దే" ఎన్టు తలై క్కట్టిలుమ్ "నత్కిరికైనారణి" ఎన్టితే యదులిచ్చయ్తతు. అత్తైమాయీలు "నారాయణపడై త్తా నాన్తుకనై నాన్తుకనుక్కేరార్ శివపిటన్దా నెన్నుమ్ శొల్" ఎన్టిటతు. "ఎన్నుమ్" ఎన్టు వేదాన్తప్రసిద్ధిశోల్ చ్చొల్లుకిటతు.

శొల్ శీరార్ మొట్టియావతు. — తమిళు క్కవయవ మాక చ్చొల్లుకిట శొల్వీర్కళాలే యార్ న్దమొట్టి యెన్నుతల్. ఎన్నుమ్ శొల్లెన్టుశొల్లప్పదువతుమాయ్, శీరార్ మొట్టియెన్టు (౮) "వీర్కలన్దశొల్" ఎన్టిటదియే కల్యాణగుణ ప్రచురమాన మొట్టి యెన్నుతల్. (మొట్టి శెప్పి) ఏవమ్ విధమాన నాన్తుక తిరువన్దాది ప్రబర్థై యనుసన్నిత్తు. (వాళిలామ్) శిష్టివిక్కలామ్. ( నెన్జుమే ) మనస్సే! నీ సహకరిక్క వేణుమ్.

---

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్.౧.౨.౬౬. (౨) శ్రీవిష్ణుపు.౧.౨.౬౬. (౩) (౪)  
 (౫) ముగ్వదమ్. నారాయణోపనిషత్. (౬) సామవేదమ్. ఛాన్దోగ్యమ్.  
 (౭) (౮) పురుషోత్తమన్దాది.౮.౬.పా.

౧౨ ఇయత్సా, నాన్తుక నిరువద్దాది, తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అతాపతు - (మొయ్ పూమభీశై క్షరవడియే వాభీత్తు) ప్రబ  
 థవక్తావాన తిరుమభీశైయాభ్యోర్ తిరువడికళైయే స్తోత్రమ్ పణ్ణు.  
 (౧) "ఇడమ్ కొణ్డకీర్ త్రి మభీశైక్కి తైవనిశై యడిప్పోతు" ఎన్నుమ్మడి  
 నిరతిశయభోగ్యమాయితే యిరుప్పతు. వేలు భోగ్యతా విశేషబ్ధశై  
 విరుమ్బాతే నిరతిశయ భోగ్యమాయరుక్కిఱ ఇత్తైయే విరుమ్మిప్పో  
 రు. మొయ్ పూవెన్టు - శేటిన్దపూ వెన్నుతల్, అఱ్ఱియపూవెన్నుతల్.  
 అన్బిక్కే, పూవెన్టు అత్తకాకవుచూమ్. అప్పోతు మిక ఎత్తకెన్టపడి.

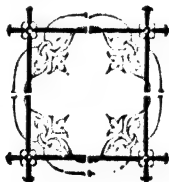
( మొయ్ పూవెన్టు ) తిరుమభీశై కు విశేషణమాతల్, తిరు  
 వడికళుక్కు విశేషణమాతల్. \* పడిక్కు విశేషణమాతల్, అడిక్కు  
 విశేషణమాతల్. ఇప్పడి వైలక్ష్యతై యుడైయ తిరుమభీశై యా  
 భ్యోర్ తిరువడికళైయే మద్దళాళాసనమ్ పణ్ణు ఎన్నిఱతు. అవర్ (౨)  
 "వాభీకేళనే" ఎన్టుమ్, (౩) "మాలై వాభీ త్రి వాఱ్ మినో" ఎన్టుమ్  
 భగవద్విషయ మద్దళాళాసన ప్రశంసై పణ్ణినాలుమ్ నీలభ్యారడివిడా  
 మల్ మద్దళాళాసనమ్ పణ్ణెన్నిఱతు.

నాన్తుక నిరువద్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ము దీ శ్లో దీ య.



పిల్లై లోకమ్ తిరువడికళే శరణమ్.



(౧) ఇరామానుజనాథ్ బిర్రాది-౧౨ పాట్టు. \* పడిక్కు - జేర్తుక్కు.

(౨) మురలాయిరమ్-తిరుచ్చన-౬౧ పా.

(౩) మురలాయిరమ్-తిరుచ్చన-౬౦ పా.



క్రీస్తు.

ఆధ్వర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

నిచ్చెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లైయరుళిచ్చెయ్ త

నాన్తుకణ్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.



అవశారికై. — ముతలాత్ వార్ క శనుభావ్యవస్తువై నిష్క్ర్మిక్క  
అతుక్కు. క్కళై పిడుక్కుకీతార్. శ్రేష్ఠర్ పక్కలిలే ఈశ్వరత్వబుద్ధి  
యైప్పణి యనభావ్యుడుకీట సంసారికభుక్కు ఈశ్వరనుడై యపరత్వ  
జ్ఞేయుపపాదిన్తు అవర్ క శనీశ్వర రెన్నితార్.

నాన్తుకపై నారాయణస్వరూపై, నాన్తుకనుమ్

తాన్తుకమాయ్ చ్చిరనైర్తాపరైర్తా-యాన్తుకమాయ్

అన్దాదిమేలి ట్టటివిలేనాత్ పారుళై

చ్చిన్దామల్ కొచ్చిన్ కోశేన్దు.

౧.

అన్బ. — నారాయణన్ నాన్తుకపై పరైతాన్. నాన్తుకనుమ్ ముకమాయ్ (9)  
శ్చిరనై తాన్ పరైతాన్. గుణన్ ముకమాయ్ (10) అత్ పారుళై అన్దాదిమేలిట్టు  
అతిపరై. వర్. శేరన్దు (15) చ్చిన్దామల్ కొచ్చిన్ (17)

అర్థము. — శ్రీమన్నారాయణాదు చతుర్ముఖుడై పుట్టించెను. చతుర్ముఖుడై  
యు బ్రహ్మనుడై (9) శక్తునిని వానే పుటించెను. వేనుప్రధానుడనై (10) గూడాభ  
మును అన్దాదియను బ్రహ్మమునందుండి తలియనడచి ని. మీరు పరికించి (15) (ఒక  
యర్థమైనను) విడువక గ్రహించుడు. (17)

వ్యా. — అవ. — ముతత్వాట్టు - ( నాన్తుకణ్ ) బ్రహ్మాదికల్  
సంసార తైపవర్తిక్క ప్రధానరానాత్పలే తన్నిచ్చుత్తిక్కు ప్రధాన  
నాకేన్నా నెన్నితార్.



( నాన్మకనై నారాయణస్వరూపైర్తా ) సర్వేశ్వరక సృష్టికు-  
పకరిణమాక నాలుముక జైయదైయ బ్రహ్మవై సృష్టిత్తా. (నాన్మకను  
నాన్మకమాయ్) పిన్ను బ్రహ్మపున్నానే ప్రధాననాయ్ రుద్రనై సృష్టిత్తా.  
(యాన్మకమాయిత్యాది) ఇప్పడి దురవగాహనూనపొరులై నానేయను  
భవిత్తుప్పొకిల్ సంసారికళనథకప్పడువరేయెట్టు ఇమ్మిలుమ్ కల్లిలుమ్  
వెట్టుమాప్పొలే ప్రబంధత్తిరేయిట్టతుక్కు ప్రధాననాయటివిత్తే. అత్త  
పొరులై యెట్టు నశిక్కిఱపొరులై యెట్టుమామ్. (నీర్ తేర్ న్దు శిన్దామల్  
కొన్డిన్) సంసార త్తినుడైయ తత్తె న్నైయుమ్ నాకళొన్న వర్థత్తినుడైయ  
సన్తెయైయుముగొన్దు ఇవ్వథక మ్మక్కామల్ బుద్ధివణ్ణుగోళో. ౧.

ఆరు — ముతత్తాట్టు — సంసార త్తైయుడొక్క తపసుగణమాన ప్రయోజనంలై  
యక్కొడుత్తు సంసార త్తై వర్తిప్పిక్కయారే ప్రధానకల్గిఱరు. పరత్వనిర్ణయవృత్తి  
మోక్షోపాయ త్తై యుపదేశిక్కయారే నివృత్తిక్కు ప్రధానకల్గిఱరు బ్రహ్మనికలై పరత్వ  
త్తైపట్టి పుబ్బులై నశిక్కిఱపొరుళో. ౧.

తేరుకాల్ తేవనారువనేయెన్దులై ప్పర్

ఆరుమటియారవక పెరుమై—ఓరుమ్

పొరుళో ముడివుమి త్తనై యేయెన్దు వమ్ శాయ్ తార్ క్కుమ్

ఆరుళో ముడివత్తామోయా పాల్.

౨.

అన్య.— తేరుకాల్ తేవక ఒరువశేయెట్టు ఉరైప్పర్ అవక పెరుమై (౧) ఆరువ  
అతియార్ ఓరుమ్ పొరుళో ముడివుమి (10) ఇత్తనైయె ఎత్తవమ్ శాయ్ తార్ క్కుమ్  
ఆరుళో అట్టియాన్పాల్ (15) ముడివతు. (16)

అర్థము.— పరిశీలించియెడల దేవుండు ఒకఁడేయని (సమస్తాస్త్రజ్ఞులు) చెప్పి  
దురు. వాని మాహాత్మ్యమును (౫) ఎవరును నీలుఁగరు. విచారించఁగిన వస్తువుయొక్క  
పరిణామము ( ౧౦ ) ఇంతయే. ఎట్టిరవస్సు చేసినవారికిని నారిరహితులు చక్రపాణి  
యందు ( ౧౫ ) బర్యవసించును (౧౬)

౩.

వ్యా.— ఇరణ్డామ్మాట్టు.—( తేరుకాలిత్యాది ) (౧) “తత్వంజ్ఞా  
సమూనానాం హేతుభిస్సర్వతోముఖైః । తత్వమేకోమహాయోగీ హరి

సాకారాయణస్థైర్యతః"ఎన్నువ్బడియే విచాఁక్కుమోపును సర్వేశ్వర  
నొరుత్తనేయెన్టు శొల్లువర్కళ. (ఆరుమతియారవక పెరుమై) ఒరుత్త  
రుమవనుడైయ పెరుమైయెప్పరిచ్చేదిక్కవటియార్కళ. (ఒరుమ్మొరుగ్  
ముడిపు మిత్తనైయే ) (శుతిస్థైర్యాదిక శ్లెజునూరాయు మథన్తి  
నుడైయ నిర్ణయమివ్వళవే. ( ఎత్తవమిత్త్యాది ) ఎల్లాసాధనానుష్ఠాన  
మృణ్ణినవర్కళుక్కు మవశ్శుక్కుమ్ ఫలమ్ సర్వేశ్వరక పక్కలిల్  
సిన్దుమెడై.

౨.

ఆరు. — ఇర్రామ్మట్టు. — ఫలత్తెక్కొడుక్కై యరుళిక కార్యమాకైయారే  
ఆరుగ్ ముడివెన్టు ఫలత్తెచ్చొల్లుకీరు.

౩.

పాలిల్ కిడన్దతువుమ్ పణ్డరణ్ణమెయ్తతువుమ్

ఆలిల్ తుయిన్దతువుమారటివార్ — ఇల

త్తొరుపారుళై వానవర్త మెయ్ పొరుళై, అప్పిల్

ఆరుప్పొరుళై యానటిన్దవాలు.

3.

ఆన్సు. — ఇలరు ఒరుపారుళై వానవర్తమ్ మెయ్ పొరుళై (5) అప్పిల్  
ఆరు పొరుళై, పణ్డ పాలిల్ కిడన్దతువుమ్ (10) ఆరణ్ణమ్ ఎయ్తతువుమ్ ఆలిల్ తుయి  
న్దతువుమ్ యా (15) అతిన్దవాలు ఆర్ అతివార్. (18)

అథము. — టీలవిసొనిక నన్ద్యతీయమైన కారణవస్తువును నిర్వహించుటకు యథా  
ర్థముగానుభవించుగిన వస్తువును (౫) మహాసముద్రమునందు బన్దించియుండు నిరుప  
మానందైన వస్తువును (ఆవస్తువు) పూర్వము క్షీరాబ్ధియందుంబన్దించినదియు (౧౦) క్షీరజ్ఞ  
మునందు కయనించినదియు నటపులిమునందు నీలించినదియు నేను (౧౫) ఎత్తిగినట్లు  
ఎవ రెలుగునటు (౧౮)

3.

వ్యా. — అవ. — మూన్దామ్మట్టు. — ( పాలిలిత్త్యాది )  
నేటొరువరటివ రిల్లై, సా నేయెన్దతు సానవక కాట్టక్కడైనాకైయారే  
యెన్దితార్.

( పాలిల్ కిడన్దతువుమ్ ) అవతారత్తు క్కులుచ్చాక త్తిరుప్పా  
అ. - డలిలే కన్వళర్ న్దతువుమ్. ( పణ్డరణ్ణమెయ్తతువుమ్ ) అవేత్తిచ్చా

రిన్ది క్కే యిరుక్క కోయిలిలేవన్దు కణ్విళర్ న్దురుళిన్దుమ్. (అలిల్ తుయిన్దుతువుమారటివార్). (ఖాలత్తైరుప్పారుళై)\*కార్యకారమెల్లా మళిన్దు(౧)“సజేవ” ఎన్దు నిట్కిఱవనై. (వానవర్ తమ్మెయప్పారుళై) నిత్తనూరికళుక్కుమ్ పాప్యనాయుళువనై. (అప్పిలరుప్పారుళై) (౨)“అపవనససజాదొ”ఎన్దు జలస్పష్టియైప్పణి యతలేకణ్విళర్ న్దురుళికిఱవనై. (యనటిన్దువాలు)అవ కాట్టక్కణ్ణనా నటిన్దుపడి స్వయత్తు త్తాల్ కణ్విళర్ క్కటియప్పారుకాతు. 3.

ఆఱుశ్చై క్కరన్దా న్దార్ కోతన్నోదుమ్

కూఱుచై యనెన్దువువుమ్ కోళొక్కై త్తే—వేళొరువర్.

ఇల్లామెనిన్దానై యమ్మానై, ఎప్పారుట్టుమ్

శొల్లానై చొప్పేన్దు తొకున్దు.

౪.

అన్య— అఱుశ్చై క్కరన్దా అన్దార్ కోతన్నోదుమ్ కూఱుచైయన్దు (౨) ఎన్దువువుమ్ కోళొక్కై త్తే. వేళొరువర్ ఇల్లామెనిన్దానై (10) ఎప్పారుట్టుమ్ శొల్లానై ఎమ్మానై తొకున్దు శొప్పేన్దు. (15)

అర్థము.— గణ్దాదని వాచటలో మరుగొట్టుచేసిదు నుడు నల్వొరునితోవ భాగముగలవాడు (౫) అనుటను నమ్మనద్దునా! వేరెయెవడును(అనవసమామగా)లేకుం దునట్లు వేచేసియ్యువాడును (౧)ననుద్రువార్థములకు వాచక మ్మిచ్చెట్టుములచే యతి పాదింపఁబడినవాడునుడైత మన్వాటని స్మృతముగాఁ జెప్పఁబని. (౧౪) ౪.

వ్యా.—అవ.—నాలామ్బాట్టు.— (అఱు) తామటిన్దుపడియై యుపసాదిక్కితార్.

(అటిత్యాది) జతైయిలే గన్దైయైధరిన్దు సాధకనానరుద్రా సర్వశేషియానవనోజొక్క శేషిత్వత్తలే కూఱుచై యనెన్దు ఇతువుమ్ చేతనర్కు బుద్ధివల్లుప్పదుమా. (వేటిత్యాది) (౨) “అహంసర్వస్య జగతఃప్రభవఃప్రళయస్తథామత్తంకరతరంనాన్యత్క్రించి దన్దిధనజ్జయ”

\* (పా) కార్యకారమెల్లామ్.

(౧) ఛాన్దో-౬-౨.

(౨) మను-౧-౨.

(౩) గీతా-౭-౨-౨౯.

ఎన్నుమ్మడినిష్ట వనై. (ఎమ్మానై) ఎనక్కుస్వామియానవనై (ఎప్పారు ట్టుమ్ శొల్లానై) సర్వశబ్దవాచ్యనానవనై. ఎల్లాప్పారుళుక్కుమ్ శొల్లా వేణుమ్మడి నిష్ట వనైయెన్టుమామ్. (తొకుత్తుచ్చొన్నే). ౪.

అరు.—నాలామ్మట్టు.—కొళోక్తత్తు-కొళోక్త యుడైత్తు. ఎప్పారుట్టుమ్ శొల్లానై. ఎల్లా పదార్థజగుమ్ తన్నెచ్చొల్లవేణుమ్మడి. తొకుత్తు-శురుక్కి. ౪.

తొకుత్తవర తనాయ్ తోలాతాన్తార్వమ్  
వకిర్ తవళై యుకిర్ తోళో మాలే-ఉక త్తిల్  
బరునాన్టునీయుయర్ త్తి యుళో వాణ్ణీనీయే  
అరుళో నాన్లుమానాయటి.

౫.

అన్వ.—తొకుత్త వరతనాయ్ తోలాతాన్ మార్వమ్ వకిర్ త్త (5) వలై ఉకిర్ తోళో మాలే! ఉక త్తిల్ (10) బునాన్టు ఉళాన్ణి నీయే ఉయర్ త్తి అరుళో నాన్లుమ్ (15) అనాయ! ఏయే అటి. (18)

అర్థము.—సంపాదించిన వరములుగలవాడు గనుక నోదనివాడునైన హిరణ్యాసురుని యొక్క పక్షిధలమును జీల్చి (౫) పంగిన గోధును భుజములునుగల సర్వేశ్వరుడా! సృష్టికాలమందు (౧౦) ఒకదినము సుహరించిన నీవే సృజించి దేవమనుష్యతిర్యక్ స్థావరరూపమైన చతుర్విధముగా (౧౫) నైనవాడా! నీవే ఎఱుగుదువు. (౧౮) ౫.

వ్యా.—విదామ్మాట్టు.— ( తొకుత్తవిత్యాది ) తిరట్టినవర త్తైయుడైయనాకై యాలే వరజ్జొదు త్తవర్ కళుక్కుమ్ తోరాళ హిరణ్యసుడైయమార్ వైప్పిళన్దు వత్తైన్దుపుకిరై యుమ్ తోళై యుముడైయై యాయ్, శ్రీప్రహ్లాదాభ్యాం పక్కలిలే వ్యాముగ్ధనానవనే! (ఉళో వాణ్ణి నీయేయుక త్తిలారునాన్టునీయుయర్ త్తి) జగ త్తడైయ్ సంహరి త్తనీయే సృష్టికాల త్తిలే (౧) "ఆతపగతమ్" ఎన్నుమ్మడినిట్కి-అ. ఉయర్ త్తియెన్టు అవతరి త్తిఎన్నవుమామ్. (అరుళో నాన్లుమానాయ్) దేవతిర్యజ్జనుష్య స్థావరాదికలిలే యన్తరాత్తతయాప్రకాశిత్తునిష్ట. (నీయేయటి) ఇవ్వర్థమ్ వేటారువరటివారిలై; దేవరేయఙ్గిన్దురళ తేణుమ్మై. ౫.

అరు.— విద్యామ్నాట్టు.— (ఉకల్త) ఉకల్తై - సుప్తియాయ్, సుప్తికాల  
 త్తిరే ఉయర్తి. (అతపగతమ్) వెయ్యిలానతు ఎన్ఱుమొక్క వ్యాపిక్కుమాప్పోలే అన్తరా  
 త్తావాక ఎన్ఱుమ్ వ్యాపితాయెన్ఱుపడి. నాన్తుకమరునాయ్నిన్ఱాయ్. ౫.

అఱియార్ శమణ రయర్ త్తార్ పపు త్తర్

శిఱియార్ శివప్పట్టార్ శెప్పిల్ — వెఱియాయ్

మాయవనై మాలవనై మాతవనై యే త్తాతార్

ఈనవరేయాతలాలిన్ఱు.

౬.

అన్య.— శమణ్ అఱియార్. పపు త్తర్ అయర్ త్తార్. శివప్పట్టార్ (౫) శిఱి  
 యార్. శెప్పిల్ వెఱియాయ్ మాయవనై మాలవనై (10) మాతవనై ఏత్తాతార్. ఆరెలాల్  
 ఇన్ఱు ఈనవరే. (౧౫)

అర్థము.— జైనులు తెలిసికొనరు. బౌద్ధులు ప్రముఖు. వైపులు (౫) అల్లులు.  
 చెప్పినయెడల సర్వగంధుడును ఆచ్ఛవ్యగుణచేష్టికుడును ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁ  
 డునైన (౧౦) క్రియఃపరిని (వీరు) స్తోత్రముఁజేయురు. గురుక నిష్ఠుడు (వీరు)  
 హీనులే. (౧౫)

౬.

వ్యా.— అవ.— ఆతామ్నాట్టు.— వేటారు త్తరఱివారిన్ఱై  
 యోనెన్న బాహ్యకుదృష్టికళాలఱియప్పోమోనెన్ఱితార్.

(అఱియార్ శమణర్) (౧) 'సాద స్తిస్యాన్నా స్తి' ఎన్ఱు అనేకా  
 న్తమాక కొల్లొ కైయాలే అన్ఱ తర్ తత్వముళ్ళపడి కొళ్ళామెయాలే  
 యఱియార్. (అయర్ త్తార్ పపు త్తర్) ప్రతిసన్ధానమ్మన్ఱుకైక్కు ఓర  
 నుభవితావై కొళ్ళామెయాలమ్ జ్ఞాన తై త్తణికమాక కొళ్ళుకైన్ఱూ  
 లమ్ బొద్ధరుమ్ తత్వజ్ఞాన త్తిలఱివు కెట్టిరుప్పొక్కళ్ళ. (శివప్పట్టార్ శిఱి  
 యార్) ప్రమాణ త్తైయొరుపడికొన్ఱై ప్రమేయ త్తైయుళ్ళపడి కొళ్ళా  
 మెయాలే రుద్రసంబద్ధికళానవర్కళుమెలియార్. (శెప్పిల్) ఇవర్క తై  
 ప్పేళిల్. (వెఱియైత్యాది) నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అశ్చర్యభూతనాయ్  
 వ్యాముగ్ధనాయ్ శ్రియఃపరియానసర్వేశ్వరనై. (ఏత్తాతారివరే) అవర్

(౧) శ్రీభాష్యమ్ ౨-౨-౬-పూర్వపక్షోపన్యాసత్తర్.

నాన్మక నిరున్దాది, ౭-పా, ఇన్దాక. ౮-పా, ఇల్లెతునై. ౧౯

క శీత్రామైయాలే తణ్ణియరే. పీవరెన్దు వహీనరెన్దుమ్ నాన్ ప్రతిపా  
దిక్కనేలుమోవెన్దితార్. ౬.

ఆరు.— ఆటామ్బట్టు.— ప్రతిసనానమ-ప్రత్యభిజ్ఞే తుణికమాకైయానే ప్రత్యభి  
జ్ఞేసన్దాహికాతెన్దుపడి. పిల్లై. ౬.

ఇన్దాకనాళై యేయాక, ఇనిచ్చితిరుమ్  
నిన్దాక నిన్నరుళెన్బాలతే—నన్దాక  
నానున్నైయన్దియిలేన్ కణ్డాయ్, నారణనే  
నీయెన్నైయన్దియిలై. ౭.

అన్దు.— ఇన్దాక నాళైయేయాక ఇనిచ్చితిరున్దుఆక నిన్ అరుళ్ (5) ఎన్బాలతే  
నారణనే! నాన్ ఉన్నైయన్ది నన్దాక (10) ఇరేక. నీ ఎన్నైయన్ది ఇల్లె కణ్డాయ్ (15)

అర్థము.— నేడైనను రేపైనను కొన్నిదినములుతాళియెనను నీ కృప (5) నాప్ర  
క్కనిదే. ఓ నారాయణుడా! నేను నున్నురువలి చక్క-గా (10) శీవించను. నీవు నన్నున  
దలి పరిపూర్ణుడవుకావు చూడుము. (15) ౭.

వ్యా—వీధి మూట్టు. ( ఇన్దాక విత్యాది ) ఇన్దాకవుమామ్,  
నాళైయాకవుమామ్, శిఱితుకాలజ్జుళిత్రాకవుమామ్, కాలవిలమ్బమే  
ఉన్నుడైయప్రసాద మెన్ పక్కలిలే, (నన్ది త్యాది) కాలవిలమ్బమెన్దుమెన్దు  
క్కలెన్దుజ్జాల్లి శీత్రామైయెన్నిల్, అకిళ్ళననాక సంప్రతిపన్ననాన  
వెసక్కుళ్ళున్దనాన ఉన్నైయొళియ వేటోర పాశ్రయమిల్లామైయాలే.  
(నారణనేనీయెన్నైయన్దియిలై) పూర్ణనానఉసక్కు- అపూర్ణనానవెన్నై  
యొళియ అపాశ్రయమిల్లై. ఉన్నుడైయ శేషిత్వస్వరూపత్తాలుమ్  
ఎన్నుడైయ శేషిత్వస్వరూపత్తాలుమేవిడన్బోకారు. ౭.

ఇల్లెతునై ముశెన్నెళ్ళే ఈశనైవెన్దు  
శిల్లెకొణ్డశెజ్గో మాల్ శేరా—కుల్లెకొణ్డ  
ఈరెన్దలెయా నిలన్దైయైయాడభిన్ద  
కులవ్బల్లల్ కణ్డై. ౮

అన్య— ఈశనై వెన్ఱ ఇల్లె కొన్ఱ కమ్ (5) కన్ మల్ కేరా కులై కొన్ఱ ఈ  
రైన్ఱలైయాన్ (10) ఇలన్ఱైయై ఈడట్రై తూర్ అమ్మనల్లల్ ఎన్ నెన్ఱై! (15) కున్ఱ  
మన్ ము కున్ఱ ఇల్లై. (19)

అర్థము.— రుద్రుని జయించిన ధనుస్సును బుచ్చుకొనిన ఎన్ఱురి (౫) నేత్రములు  
గల సర్వేశ్వరుడును, ఆశ్రయింపక మరణమునుబొందిన దశగ్రీవునియుక్క (౧౦) లక్కా-  
పురిని సశింపజేసిన తీక్షణమైన బాణములుగలవాడునునైన శ్రీరామునిదక్క నామనా!  
(౧౫) కొఱతలుతీర్చుటకు వేటు సహాయము లేదు. (౧౯)

వ్యా—అవ.—ఎట్టామ్బట్టు.—(ఇల్లె తుడై) పుకైయిలున్ఱు నెన్ఱు  
కొన్ఱ ఉన్ఱై యొళియ వేటొన్ఱటియే నెన్ఱిటతెన్ఱిన్నిల్, వేటు  
శ్శతు క్కుత్తుక్కుట్టయైకైయాలే యెన్ఱిఱార్.

(ఇల్లె తుడైమన్ మ) సర్వేశ్వరన్ తుడై యెన్ఱై యన్ఱు సాధ్యమ్.  
మన్ ముక్కార్ తుడై యెన్ఱై. (ఎన్ఱై) ఇవ్వథన్ శొల్లుకైక్కు  
ప్పొన్ఱానన్ఱై! (ఈశనై యిత్యాది) వేటొరుత్తర్ తుడై యల్లవెన్ఱతు-  
వేటొరు పూర్లరిల్లామైయాలే యెన్ఱతు. రుద్రనై వెన్ఱ ధనుస్సై ప్పిడిత్త  
పున్ఱిరికాతునానసర్వేశ్వరన్ వన్ఱవలెరి త్తవిడ త్తిలమ్ (౧) “ససమేయమ్”  
ఎన్ఱ (౨) “కొత్తుత్తలై ఎన్” ఎన్నుప్పడి పత్తుత్తలై యెయుచైయ  
రావణనుడైయ ల్లైయై మూలైయడియే వళిపోక్కిన అమ్మిన్ కూ  
రైయై యుడైయ చక్రవర్తి త్తిరుమకనై యొళియనమ్మచైయకుఱైయిల్  
వేటొరువర్ తుడై యెన్ఱై. ఎమ్మెయమానార్ శ్రీపాద త్తైయాశ్రయి త్తవర్  
కల్ అచేతనక్రియాకలాప త్తినుడైయ కూర్కైయై విశ్వసి త్తిరుప్పర్ కల్.  
ఇవర్ కల్ చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ అమ్మిల్ కూర్కైయై త్తజ్జమాకనినై  
త్తిరుప్పర్ కల్.

అరు.—ఎట్టామ్బట్టు.—(పుకైయిల్) తెరియారు. ఆనాలుమ్ పుకైయిలున్ఱు,  
నీ ఇల్లై పొకట్టాలున్ఱు, ఇల్లావిట్టల్ పట్టినియే ఎన్నుమాప్పలే నీయొళియవేటిన్

యెన్నిటకు. వేటరక్షకరిల్లా మెయారే ఎవ్వ పడి. ఈశ్వరెవ్వకై—దేవర్కశెల్లారుబ్బాడి పరతత్వనిర్ణయమబ్బుకై క్కాక విశ్వకర్తావారే ఇరణ్ణువిల్లెయబ్బాక్కి ఇరువర్ కైయిలు బొండుక్క; విష్ణువిల్లెడు త్రెయ్య ఉద్యోగి త్తఉడనే రుద్రక విల్లుత్తైయుమాకనదుగ్గి విల్లుకై యారే వెష్ట తెన్ని టకు.

కుత్తెగొట్టునాన్తుకన్ కుడ్డకై నీర్ పెయ్తు

మత్తెగొట్టుమనిరత్తాల వాల్ త్రి—క్కత్తెగొట్టు

కణ్డత్తాన్ శెన్ని మేలేట క్కఱువినాన్

అణ్డత్తాన్ శేవడియై యాబు.

F.

అన్వ.— నాన్తుక కుత్తెగొట్టు కుడ్డకై నీర్ పెయ్తు (5) మత్తెగొట్టు మనిరత్తాల వాల్ త్రి కత్తెగొట్టుకణ్డత్తాన్ శెన్ని మేల్ (10) ఏట అణ్డ అణ్డత్తాన్ శేవడియై క్కఱువినాన్. (15)

అర్థము.— చతుర్భుజబ్రహ్మ శేషత్వమునుబొంది కమండల తీర్థమును బోసి (౫) వేదములయునున్న (పురుషసూక్తాది) మన్తములచేత స్తోత్రముఁజేసి నీలకణ్ఠుఁడైనశివుని శిరస్సుమీద (౧౦) పడునట్లు త్రివిక్రమావతారకాలమందు అణ్డమువలకుపెరిగినసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను గడిగెను. (౧౫)

F.

వ్యా.—అవ.—ఒప్పతామ్బట్టు.—( కుత్తె ) వేటొరుత్తర్ తుణైయిలై యెవ్వుతు-పూర్ణ రాక సంప్రతిపన్న రాసవర్కభు న్ననాబ్బుత్తెయ్దు ఇవనుక్కటివిత్తు త్తెజ్జశేషేతమ్పెలుకై యా లెన్ని తార్.

( కుత్తెగొట్టుత్యాది ) చతుర్ముఖనాన తాన్ కుడ్డకైయిలే ధర్మశ్శై జలనూకఉడ్డాక్కి. (మత్తెయి త్యాది) శ్రీపురుషసూక్తాదికభాలే మజ్గభాశాసనమ్పణ్ణి. (అణ్డత్తాన్ శేవడియై క్కత్తెగొట్టుకణ్డత్తాన్ శెన్ని మేలేటక్కఱువినాన్ ) తిరువులకళన్దగుళిన సర్వేశ్వరక తిరువడికతై యక్కాల త్తిలేనీలకణ్ఠును జైయశిరస్సిలేపడుమ్పడియాక క్కఱువినాన్. సాహసిక రానప్రజైకల్ వట్టియేహాయ్ వట్టియేవర వేణుమెన్టు తీర్థకత్తై మేలేతెలిప్పారై ప్పీలే.

F.

అరు.— ఒప్పతామ్బట్టు.— కుత్తెగొట్టు. అకిళ్ళిన్యాదికలై మున్నట్టు. కుడ్డకై-కమణ్డలమ్. పెయ్కై-ఉడ్డాక్కుకై.

F.



— ౨౨ — నాన్తుక న్తిరువస్తాది, ౧౦-పా, ఆక్షారవారమతు.

ఆక్షారవారమతుకేట్టు, అథిలుమిఱుమ్  
పూజ్జారరవజైయాన్ పొన్దేని—యాజ్జాణ  
వల్లమేయల్లమే మామలరాన్ వార్ శడైయాన్  
వల్లరేయల్లరేవాళ్ త్తు.

౧౦.

అర్థము.— ఆక్షు ఆరవారమతు కేట్టు అథ్థల్ ఉమిఱుమ్ (౧) పూ కార్ ఆరవు  
అజైయాన్ పొన్ (19) మేని నూన్ కాణ వల్లనేయల్లనే! మా(15) మలరాన్ వార్  
శడైయాన్ వాళ్ త్తు వల్లరేయల్లరే. (19)

అర్థము.— ఆత్తివిక్రమావతారకాలమందు మగ్గళాకానవధ్వనిని విని (ఆసావధయశబ్ద-  
చేత) నిప్పులు క్రక్కుచున్న (౨) మంచి కోపముగల ఆదిశేషుని శయ్యగాఁగలసర్వేశ్వరుని  
యొక్క జ్ఞాప్తుమైన (౧) తిరుమేనును మేము సేవలప సామర్థ్యములేనివారమా? జ్ఞాప్తు  
మైన (౧౫) తిరునాభికమలముచందఁబట్టిర ప్రహ్లాదుని వ్రేలుచున్న బటలుగలదుద్రుఁడును  
స్తోత్రముఁజేయుటకు శక్తులుకారుదా? (౧౯)

౧౦.

వ్యా — పత్రావ్వాట్టు.— (ఆక్షారవారమతుకేట్టు) (౧) “ తిజై  
వాళ్ త్తయెత్తి ” ఎన్నువ్బడి తిరువులకశనరుళినపో తుడ్డాన వా రైకేట్టు.  
(అథిలుమిఱుమ్) (౨) “ విడజ్జాలు న్దీవాయరవజై ” ఎన్నువ్బడియే.  
(పూజ్జారరవజై యాన్) అథికియశీర్ శడైయుడైయ తిరువనస్తాళ్  
వానై ప్పదుక్కైయాన్ ఉడైయవనుడైయ. శేషిసక్కల్ పరివాలే  
వన్ద శీర్ శమాన్దైయాలే ఆలత్తి వత్తిక్క వేణ్డువ్బడి యిరుక్కి-ఆపడి.  
(పొన్దేనియామ్ కాణ వల్లమేయల్లమే) అవనుడైయ స్పృహణీయమాన  
తిరుమేనిస్వరూపత్తుక్కు మేలొన్దిలై యెన్దిరుక్కి ఆ నమక్కుక్కాణక్కు-  
తైయుడ్డో? (మామలరాని త్యాది) తిరునాభికమల త్తిలే అవ్యవధానేన  
పిఱివేసెఱ్ఱుమ్, జ్జై తరైయిలే తాఱువ్బడి సాధనానుష్ఠానన్బుణ్ణినే  
సెన్టన్ స్వశక్తియిల్ కుత్తైయనిసైయాత బ్రహ్మయద్రాదికళే వాళ్ త్త  
మాట్టారే.

౧౦.

అరు.— పత్రావ్వాట్టు.— (పూజ్జార్) కార్-కణ్ ప్పాయ శీర్ శమ్. వల్లమే  
యల్లమే-వల్లవల్లమే; మాట్టువో మెన్ట పడి. స్వరూపమ్-విగ్రహమ్. వల్లరేయల్లరే-వల్లార  
ల్లరే; మాట్టారెన్ట పడి.

౧౦.

వాక్యత్తుక వాయ్ కాణ్ణ కణ్ కేట్ర శెవి, మకుడమ్  
తాన్ త్తివణ్ణమిన్గళ్ తన్ మలరాల్ — శూన్ త్త  
తుళాయ్ మన్న నీన్ణుడి యెన్ తొళై మాల తన్నై  
వత్తొ వత్తొ — కూప్పి మలిత్తు.

౧౧.

అన్వ.—శూన్ త్త తుళాయ్ మన్న నీన్ ముడి (5) ఎన్ తొళై మాల తన్నై  
మలిత్తు న్నా (10) వన్ కై కూప్పి మకుడమ్ తాన్ త్తి (15) రణ్ మలరాల్ వణ్ణమిన్గళ్.  
నాయ్ వాక్యత్తుక. (20) కణ్ కాణ్ణ, శెవి కేట్ర. (24)

అర్థము.—చుట్టబడిన తిరుత్తుళాయ్ మాల ఆమరియున్న దీక్షుక పైన కిరీటము  
గల (5) నాయం పదాదికాలముగా వ్యాపాహముగల సర్వేశ్వరుని ననుసన్నిచి విచ్చేద  
ములేక (౧౦) మంచి చేతులను మొగిడ్చి కిరీటములను పంచి (౧౫) చల్లని తామరసపుష్ప  
ములు (సమర్పించి) సేవించుడు. నోరు ముక్కు తాసనము చేయనిండు (౨౦) నేత్రములు  
సేవించనిండు. చెవులు వినిండు, (౨౫)

౧౧.

వా — పరినోరామ్బట్టు, — (వాక్యత్తుక వాయ్ త్యాది) సర్వే  
శ్వరనై వాక్యత్తుక వాయ్ మ్, కాణ్ క్కణ్ణ క్కణ్ణమ్, అవనుడైయ  
గుణజ్జలై కేట్ర క్కణ్ణ శెవియుమ్, తన్దాముక్కు వకు త్త తొళిలై  
చ్చెయ్ క. (మకుటన్తాన్ త్తివణ్ణమిన్గళ్ తన్దలరాల్) అవన్ తిరు  
వడికళిలే వణ్ణ క్కణ్ణ తలై యై య్ జేతాన్ త్తి పుష్పాద్యుపకరణజ్జ  
లై క్కొణ్ణు అవ్విరువడికళిలే ఉజ్జళ్ తలై యై డాన్ త్తి వణ్ణజ్జోళ్.  
(శూన్ త్త విత్యాది) వణ్ణు విత్తుక్కొళ్ళు కై క్కులక్షణమ్ శొల్లకి అతూ  
శూళిప్పట్ట తిరుత్తుళాయ్ వ ర్తియానిన్దు ఆధిరాజ్యసూచకమాన ముడి  
యై యుడై య సర్వేశ్వరనుడై య తిరునామ తై మాతామల్ నిన్దైత్తు  
ఉదారమాన కై యై కూప్పి. (మకుడమ్ తాన్ త్తి వణ్ణమిన్గళ్ తన్  
మలరాల్) పుష్పాద్యుపకరణజ్జలై క్కొణ్ణు అవ్వి తిరువడికళిలే ఉజ్జళ్  
తలై యై డాన్ త్తి వణ్ణజ్జోళ్.

౧౧.

అర్థము.—పరినోరామ్బట్టు, — నత్తొ. నత్తొ పుతలిష్టి మాతామల్. తిరునామమ్  
అగ్రాహార్యమ్. మలిత్తు. నిన్దైత్తు.

౧౧.

మతిత్రాయ్ పోయ్ నాన్తిక మతియార్ పోయ్ పీఠ  
మతిత్రాయ్ మతికోళ విడుత్రాయ్—మతిత్రాయ్  
మడుక్కిడనమాముతలై కోళ విడుప్పా, ఆఱ్ఱి  
విడటిరణ్ణుమ్ పో యిరణ్ణిన్ వీడు.

౧౨.

అర్థము— మతియార్ నాన్తిక పోయ్ పీఠ మతిత్రాయ్ (౫) మతి కోళ విడు  
త్రాయ్. మడు కిడన (10) మా ముతలై కోళ విడుప్పా ఆఱ్ఱి (15) విడఱ్ఱు మతి  
త్రాయ్. ఇరణ్ణుమ్ పోయ్ ఇరణ్ణిక్ (20) వీడు మతిత్రాయ్. (22)

అర్థము.— నిన్న నుసంధింపనివారు దేవత్యుజ్జనువ్యస్థాపరజన్మములందుఁ బోయి  
పడునట్లు సంకల్పించితివి. (౫) చంద్రుని వ్యసనమును బోగొట్టితివి. మడుగునం దున్న (౧౦)  
పెద్ద మొసలియొక్క బలమును బోగొట్టుటకై చక్రమును (౧౫) బ్రయోగించుటకుఁదలం  
చితివి. మొసలివనఁగు నీరెందును బోయి రెండిటియొక్క (౨౦) (శాప-సాక్షాత్) మోక్ష  
ములను (పొందునట్లు) సంకల్పించితివి. (౨౨)

౧౩.

వాగ్ధ్యము— పన్నిరణ్ణామ్బట్టు.— (మతిత్రాయ్ త్రావి) (నాన్తిన్మతి  
యార్ పోయ్ పీఠ మతిత్రాయ్) వేదత్రాలు మెఱ్ఱుమ్ పుక్కు ఉన్నై  
ఉణరాతవర్ కళ అధఃపతిక్కుమ్బడియాక మతిత్రాయ్. (మతియార్  
నాన్తిల్ పోయ్ పీఠ మతిత్రాయ్) ఉన్నై మతియాతవర్ కళై (౧) “క్షిపా  
మృజనమశుభా నాసురీవ్యేవయోనిషు” ఎన్నుమ్బడియే చతుర్విధయో  
నికలిలున్ పోయ్ విలుమ్బడిక్కిడాకనినై త్రాయ్. (మతికోళిడుత్రాయ్)  
చచ్చినుక్కువనవ్యసనైప్పొక్కినవనే! (మడువిత్తావి) పోయ్ కై  
యిలేకడనభయావహమానముతలై శ్రీగణేశ్వారై ప్పవనై నపవనై  
విడుమ్బడిక్కిడాక సజ్జల్పమిన్తిక్కే తిరువాళియై విడుక్కునినై  
త్రాయ్. (ఇరణ్ణుమ్ పోయ్ ఇరణ్ణిన్ వీడు మతిత్రాయ్) పూవాకారణ్ణై  
విట్టుముతలై గన్ధర్వనాయ్ ఆనైతిరువడికలై ప్పెళుమ్బడిక్కిడాక పున్ని  
నై త్రాయ్.

౧౪.

అర్థము.— పన్నిరణ్ణామ్బట్టు.— నాన్తిక్ - నాలువేదమాతల్, నాలుయోనియా  
తకో? దేవాదిచతుర్విధమ్ - మతిత్రాయ్. పోయ్ పీఠ మతిత్రాయ్. ఇరణ్ణుమ్ పోయ్ -  
ముతలైయాకారముమ్, ఆనైయాకారముమ్ పోయ్. ఇరణ్ణిన్ వీడు - ముతలైక్కు కాప  
మోక్షముమ్ ఆనైక్కుముక్తియు మెఱ్ఱ పడి.

౧౫.

నాన్తుక నిరువస్థాది, ౧౩-పా, వీడాక్కుమ్. ౧౪-పా, నారాయణన్. ౨౫

వీడాక్కుమ్మెల్ శ్రీయతియాతు, మెయ్ వరుత్తి  
 కూడాక్కినిన్దుణ్ణ కొణ్ణుళిల్ — వీడాక్కుమ్  
 మెయ్ పొరుళ తా నేతముత త్పొరుళ తాన్, విణ్ణవర్ కుక్కు  
 నత్పొరుళ తా న్నారాయణన్. ౧౩.

అన్వ.— వీడాక్కుమ్ పెల్ శ్రీ అతియాతు మెయ్ వరుత్తి (5) కూడాక్కి నిన్దు  
 ఉణ్ణుకొణ్ణు ఉళిల్! వీడాక్కుమ్ (10) మెయ్ పొరుళ తాన్ వేతమ్ ముతల్ పొరు  
 ల తాన్ (15) విణ్ణవర్ కుక్కు నల్ పొరుళ తాన్ నారాయణన్ (19)

అర్థము.— మోక్షమును గలుగఁజేసెడి యుపాయమును దెలిసికొనక శరీరమును  
 గట్టపఱచి (౫) బుట్టుగాఁజేసి స్థిరముగానిలిచి బ్రదికి తడమాడువారలా! మోక్షముని  
 చెప్పి (౧౦) సత్యమైన యుపాయమైనవాఁడును వేదమందు శ్రేష్ఠముగాఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన  
 వాఁడును (౧౫) నిత్యసూరులకు విలక్షణమైన పురుషార్థభూతుఁడును నైనవాఁడు నారా  
 యణుడు. (౧౯) ౧౩.

వ్యా.— పతిన్తాన్తామ్బట్టు.— (వీడాక్కుమ్మెల్ శ్రీయతియాతు).  
 మోక్షమై తరువిక్కుమ్ ప్రకారమతియాతు. (మెయ్ వరుత్తి) చిర  
 కాలముణ్ణాశేనిన్దుపిన్దుజీవిత్తు ఇప్పడి అనుష్ఠిప్ప మెన్దు నెళ్ళేలే కొణ్ణుళిల్  
 వీర్ ! కొణ్ణుళిల్ పిరెన్నిల్ - ఉణ్ణళై హింసిత్తుళిల్ పిరెన్దుమామ్. (వీడా  
 క్కుమ్మెయ్ పొరుళ తాన్) మోక్షమై యుణ్ణాక్కుమ్ అన్యవహితసాధ  
 నమ్. (వేతముతల్ పొరుళ తాన్) మోక్షప్రద నెన్దు వేదతాల్ ప్రతిపాది  
 క్కప్పడుమవన్. (విణ్ణవర్ కుక్కు నల్ పొరుళ తాన్) నిత్యసూరిక భుక్కు  
 ప్రాప్య నానవన్. (నారాయణన్.) సర్వేశ్వరన్. ౧౩.

అరు.— పతిన్తాన్తామ్బట్టు.— ఉపాసకరైక్కుటిత్తు, ఉజ్జకుపాసనత్తిరే ప్రయో  
 జనమిల్లై; అవ నేఉపాయ మెన్దితార్. (వీడాక్కుమిత్యాది.) కూడాక్కి. శరీర తైవల్ బిప్పణ్ణి.

నారాయణన్ నెన్నెయాలి, సరకత్తు  
 చేగామల్ కాక్కుమ్ తిరుమాల్, తణ్—వేరాన  
 వేశప్పై తాతపిణచ్చమయర్ వేశక్కేట్టు  
 ఆశైప్పట్టాల్ వార్ పల్. ౧౪.

అన్య— నారాయణుని ఎత్తై ఆరి నరకక్షు శరమర్ (5) కాక్కుడు తిరు  
మాల్ తక పేరాన పేజ (10) పెటాత పిణిమ్ శమయర్ పేజ కట్టు (15) అక్షపట్టు  
పలర్ అక్షావర్. (18)

అర్థము.— నారాయణుడును నన్నే లినస్వామియు నరకమునందు జేరకుండునట్లు  
(౫) రక్షించువాడును నైన శ్రియఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధింపఁ (౧౦) బ్రాహ్మి  
లేని పీఠగవంటి సిద్ధాంతముగలవారు చెప్పెడిమాటలను విని (౧౫) ఆశపడి అనేకులు ము  
ఱిగఁచెడిపోవుచున్నారు. (౧౮) గర.

వ్యా.— పరినాలామృత్యు. ( నారాయణుని నైన్నెయాలి )  
(౧) “అఖిలజగత్స్వామిన్నస్త్వత్స్వామిక”. (నరక త్రిత్యది) పిరాట్టిక్కు  
ప్రియమాక ఆశితరై సంసార త్తిల్ ప్రవేశియామల్ కాక్కుమవణ.  
ఇప్పడి సర్వరక్షకనానవనుచైయ తిరునామజ్గల్ పే శప్పెతాతే జీవి  
యానిట్లు చెప్పయే మృతప్రాయరాయరుక్కుమ్ బాహ్య కుదృష్టి  
కల్ వేతేయారథకముడైన్లు శొల్లక్కేట్టు అనథకప్పడువార్ శిలరు  
డైన్లుమ్ పరమప్రాప్యన్నారాయణునెట్టు ముపపాదిక్కితార్. గర.

అర్థము.— పరినాలామృత్యు. అక్షపట్టు. అవర్కల్ శొన్నతైక్కేట్టు అవర్కకు  
పాసిక్కిఱ విషయతైయ తైప్పట్టావార్ - అతిరే అథఃపరితెన్లు పడి. గర.

పరిచయరే త్తప్పడికడన్దాన్ పాతమ్  
మలరేటివిటితైళ్ళ వాల్ త్త—వలరాకిల్  
మార్క్కణ్ణకణ్ణ వక్తై యేవరుబ్బణ్ణీర్  
నీర్క్కణ్ణకణ్ణనిలై.

గాఢ.

అన్య— పరిచయరే వత్త పడి కడన్దాన్ (5) పాతమ్ మలర్ పరిచయట్టు  
ఇత్తైళ్ళ వాల్ త్త (10) వలరాకిల్ నీర్ కణ్ణకణ్ణ నిలై (15) మార్క్కణ్ణకణ్ణ  
వక్తై యే వరుమకణ్ణీర్. (19)

అర్థము.— అనేక దేవతలు స్త్రోత్రముఁజేయునట్లు భూమిని గొలిచినవానియొక్క  
(౫) శ్రీపాదములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి నమస్కరించి మద్దళాశాసనముఁజేయ  
(౧౦) శక్తులెరిగేని విషజలమును గణ్ణమునందుగల రుద్రుఁడు కనిపెట్టిత్రయించిన ప్రకా  
రము (౧౫) మార్క్కణ్ణేయుండు తెలిసికొనిన విధముగా వచ్చునుగదా (౧౯) గర.

(౧) శరణాగతిగద్యము.

హ్య. — అవ. — పతి నై నామ్బట్టు. — (పలతేవరిత్యాది) వేతాశ్రయణీయరినై యెన్టుతో శీనిష్ట వా తిరువడికిలిలే వేతోరాశ్రయణీయరాక నినై త్తవర్కళ శెయ్కిఱియొళిలై అవ్యవహితమాకత్తా జ్జళ శెయ్యవల్లార్ శిలరెన్నిరార్.

(పలతేవరిత్యాది) పలతేవరే త్తప్పడికడన్దా పాతమెన్దాయాలే ఆశ్రయణీయశస్త్రవివనెన్టు అటుతియిట్టతు. మలరేఱవిట్టితైజ్జి వాల్ త్త వలరాకిలెన్దై యాలే తాన్దళాశ్రయణీయరాక నినై త్తవర్కళ శెయ్కిఱి శెనులై త్తాజ్జళుమ్ శెయ్యవల్లరాకిల్. (మార్క్కణ్డవిత్యాది) మార్క్కణ్డేయ్ దేవనై మోక్షార్థమాక శెన్దాశ్రయిక్క మోక్షప్రద నీశ్వరసే యెన్టు కాట్టుమతువేయుళ్లతెన్టు రుద్రకాట్టక్కణ్డ యితువేయివసు క్కుళ్ళతెన్టు మార్క్కణ్డేయ్ కణ్డవక్తెన్దై అనుసన్ధిక్కుమ్. అవ్యవహిత మాక సరేశ్వర తిరువడికళై యాశ్రయిక్కవల్లరాకిల్ మార్క్కణ్డేయ్ కణ్డవక్తె యే సిన్ధిక్కుమ్.

౧౫.

అరు. — పతి నై నామ్బట్టు. — మోక్షప్రసత్తవ సర్వేశ్వరమహోన్నతీయ ఇతరరు క్కిలైయెన్దు నుతై ఇప్పటిల్ నూచిప్పిక్కితార్. (పలదేవరిత్యాది) పలతేవరే త్తవెన్టు బ్రహ్మరుద్రాదికళీ మలరిచ్చేన్దునాప్పాలే, తాన్దళుమే త్తవల్లరాకిలెన్దపడి. వేతోరాశ్రయణీయర్ - ఈర్వరనై యుణ్డీయ త్తొగ్గుకాశ్రయణీయరాకనినై త్త బ్రహ్మడికళీ. కీర్తీ వాక్యతై వినిక్కితార్. ఇరువే - ఇవయిక్కుక్కాట్టుకైయే ఇవనుక్కుళ్ళతెన్టు. మార్క్కణ్డకణ్డవక్తె. రుద్రనో మోక్షప్రదనెన్టు - సర్వేశ్వరసే మోక్షప్రదనెన్డుకణ్డవక్తె. ఇత్రా లవసేవరదేవతై - ఇలిరరనెన్డుపడి. నీర్కిణ్డన్ కణ్డనిలైయై, మార్క్కణ్డన్ కణ్డవక్తెయే పరు మెన్డువ్వుయిమ్.

నిలైమన్ను మెన్దెన్జు మన్నాన్దు, తేవర్  
తలైమన్నర్ తామే మానోలొక — ప్పలమన్నర్  
హోర్ మాళవెచ్చితిరోన్ మాయపొళ్ళిన్ద తైయ  
తేరొళ్ళియాల మత్తెత్తారల్.

అన్వ.— అన్నాన్లు తేవర్ తలై మన్నర్ తామే మాన్ దొక (5) చలమన్నర్ పోర్ మాళ వెమకతిర్ నో మాయ (10) పొళిత్ మత్తైయ తేర్ అళియత్ మత్తై త్తార్ (15) ఎన్ నెళ్ళావ్ నిలై మన్నుమ్. (18)

అర్థము.— భారతయుద్ధమునందు నిత్యసూతులకు నిర్వాహకుండైన తానే క్రగు వైయన్ది (౫) అనేకరాజులు యుద్ధమునందుఁ బ్రవృత్తులను సూర్యుఁడు మఱుగగను స్థితు (౧) భూమి తెలియకుండఁబోవునట్లును బ్రకాశముగల చక్రముతో మఱు గుగానున్న శ్రీకృష్ణునిచే (౧౫) నా మనస్సు స్థిరపడియుండును. (౧౮) ౧౬.

వ్యా.— పరినాతామ్బట్టు.— ( నిలై మన్ను మెన్నెళ్ళామ్ ) సర్వేశ్వరనై యాశ్రితాథకమాక క్కణ్డైత్త ప్పటిన్దపడియాలే పఱిక్కిఱ తొన్దిలే భారమ్మైత్తాత్పలే (౧) “చళ్ళులంహిమనః” ఎన్టుశొల్లప్పడు కిఱ నెళ్ళునిలై పెన్ ద్రు. ప్రాప్తిదశైయిల్ పిఱక్కుమ తిళ్ళేయరుక్క-ప్పిఱ న్దతు. (అన్నాన్లు) భారతసమర్ త్తిలే. (తేవరిత్యాది) (౨) “రాజాధిరాజస్స ర్వేషామ్” ఎన్టు శొల్లప్పడుకిఱ\* అయర్ వలుమమరర్ కళతిపతితానే. (మాన్ దొకవిత్యాది) (3) “ద్విషదన్నమ్” ఇత్యాదిప్పడియే పాణ్డివశత్తు క్కళో తనక్కు శత్తుక్కుళాకవుమ్ పలమన్నర్ కళో ముడియుమ్బడి యాకవుమ్ (౪) “భీషదేతిసూర్యః” ఎన్టు తన్నాళ్ళై యా లేడురుముహూ ర్తస్తప్పామల్ ఉదిప్పతుమ స్తమిప్పతుమాకిఱ ఆదిత్యకమత్తైయవుమ్ ఎతిరికభుక్కిన్విడ త్తిల్ అస్తమి త్తతిలైయెన్టు కుత్తైశొల్ల ప్పాకాతపడి భూమియడైయమత్తైయవుమ్ ఆదిత్యనై ప్రకాశమాన తిరువాళియాలే మత్తైత్తారానవరాలే యెన్నెళ్ళామ్ స్థితి త్తతు. నిత్యసూరిక భుక్తవ్వరు కాయ్ (౫) “సత్యకామస్త్యసజ్జల్పః” ఎన్టోతప్పడుకిఱ తామేతమక్కు త్తకాతపడియాన పొయ్యెచ్చెయ్ కైయాలే ఎన్నెళ్ళామ్ స్థితి త్తతు. ఈశ్వర సత్యప్రతిజ్ఞ నాయ్ రక్షిప్పానాన పిన్బు నమ్మడైయ సత్యతప శ్శమా దికల్లై కొన్డెన్నెన్దై. న్యాసోనామ భాగవత్సోక త్తిల్ నిన్దైత్త ఉరమి ప్పాట్టల్ చొప్పిల్లుకిఱతు. ౧౬.

అరు.— పరినాతామ్బట్టు.— పొళిత్. భూమి. భూమియడైయ ఆదిత్యకిరణమ్ త్తైయవు మెన్ద పడి. ౧౬.

- |                                |     |                      |
|--------------------------------|-----|----------------------|
| (౧) గీతె. ౬-౩౪.                | (౨) | (౩) భారత-ఉద్యోగ-౯-౧. |
| (౪) తెత్తిమ ఆర్యవల్లి ౭-౪నువా. | (౫) | భాగ్యోగ్య-౮-౧.       |

నామక నిరుపన్దాది, గిరి-పా, ఆలనియల్. గిరి-పా, మాతాను. ౨౯

అనిభిక్షింపనెడిమొ, నాల్వొక్క  
మేలై యుకత్తురెత్తా మెయ్యవత్తొన్—భావమ్  
అభిన్నానైయత్తొక్కడన్దాన, అల్మేల్  
నభర్నానైత్తాన్ వణిజుమణు.

02.

అప్పు— మెయ్ తపర్త్తా, ఇాలమ్ ఆశ్వానై ఆట్టి (5) కిష్టానై ఆత్ మేత్  
 వశర్ వ్వానై తాళవణ్ణమాలు అఱినెటియై (10) వార్వర్క్కు ఆలన్దుత్ కీర్ మేరై  
 యువన్దు ఉరైతా. (14)

అర్థము.— సత్యమైన తపస్సుగలరుద్రుడు, భూమిని గొలిచినవాడును సముద్రమునందు (×) బవ్వలించినవాడును నైన శ్రియఃపతిని దానాశ్రయించినప్రకార మైన ధర్మార్థమును (౧) ఆగస్త్యపులస్త్యుడక్షమార్కంచేయులైననాల్గఱుఘలకు వటవృక్షము యొక్క నీచాకింద ముందటియుగమునం దుపదేశించెను. (౧౪) ౧౩.

၇၃.

ప్రశ్న.— అవ.— పరిసేత్రామబ్జు.— (అనిభిక్షిత్) జ్ఞానాధికనాన మద్రనుమ్ తన్నెయశ్రయిత్తవోకళుక్కు ఇవ్వథక  
జ్ఞెయితే శొలిన్ శ్చెన్తిత్తార్.

(ఆలనిఘోల కీఠి త్యాది) భగవద్భజన త్రి లనుష్ఠితమాన అను  
ష్ఠాన జ్ఞేయుడై యరుద్రుఁడ ఆలనిఘలిలే అగస్త్యాదికభుక్కు ధర్మమార్గ  
జ్ఞేప్తుణ్ణులొన్నాఁడు. (ఇలమిత్యాది) శొన్న పడి యెజ్జనేయెన్నిల, అవ  
తారత్తుక్కడియాక త్తిరుప్పాట్కొడలిలేవద్దు కణ్ వళర్ న్దు శిఱియార్  
పెరియారెన్దు వాళివై యాతే ఎల్లార్ తలై కలిలుమొక్క త్తిరువడికలై  
వరైయాతేవై త్తు వరైయాతే యెల్లారైయుమ్ తళవయిల్ శీలేవై త్తు పవ  
నాయిరుప్పలారు ఆలిలైయిలే కళాళర్ న్దు రక్షిక్కుమవనై త్తావణ  
జుమ్ ప్రకార జ్ఞేచ్చొన్నాన్.

၈၃.

మాతాను తానవనై పశ్చిమిరాల్, మార్షిరజ్జు  
కూడాక క్కీటియగోళరియై—వేతాక  
వత్తియిరుప్పారైవెల్లమే, మత్తవరై  
చ్చాత్తియిరుప్పార్తపమ్.

ကံ့.



అన్వ.— మాతాయ తానవనై వో ఉకిరాల్ మార్పు (5) ఇరణ్ణుకూతాక కీటియ  
కోల్ అరియై వేతాక (10) ఏ త్తియిరుప్పారై, మద్రుఅనరై శా త్తియిరుప్పార్ తపమ్  
వెల్లుమే. (15)

అర్థము.— శత్రువైన హిరణ్యాసురుని పదునుగల గోళ్ళచేత వక్షస్థలమును (౫)  
రెండుచీలికలుగాఁ జీల్చిన బలముగల నరసింహుని ననన్యావృశునిగా (౧౧) స్తోత్రముఁ  
జేసియుండుభాగవతులను, అట్టిభాగవతోత్తములను స్తోత్రముఁజేయువారియొక్క  
తపస్సు జయించును. (౧౫)

వ్యా — అవ.— పతి నెట్టామ్మాట్టు. — కుటిక్కొణ్ణు భగవా  
నై యేభజిక్కుమతిలుమ్ తదీయరై వురుష కారమాకకొణ్ణుపద్రుకై  
శీరియ తెని తార్.

(మాతాయ విత్యాది) ఈశ్వర నెట్టుపారాతే తన క్కెతిరియాన  
హిరణ్యనైక్కురియవుకిరాలే మూర్విరణ్ణుపిళవాక క్కణ్ణునరసింహుడై.  
(వేతాక విత్యాది) వేతాక వే త్తియిరుప్పారాకితార్ (౧) “అన్దియమ్మో  
తిలరియురువాకియరియైయత్తై తవనై ప్పల్లాణ్ణు” ఎన్దురక్షకనుక్కు త్తీన్ణు  
వరుకిఱతోవెన్దు తిరుప్పల్లాణ్ణుపాడుమ్ పెరియాళ్ వార్ పోల్ వార్.  
(మద్రువరైయి త్యాది) శా త్తియిరుప్పారాకితార్ - (౨) “ఎల్ల పరిశువ  
రువిప్పరేల్” ఎన్దు పెరియాళ్ వార్ పక్కలిలే న్నన్దుభర రాయిరుక్కు  
మాణ్డార్ పోల్వార్. తపమ్-సుక్కతమ్. ౧౮.

తపమ్ శెయ్తునాన్సుకనాల్ పెద్రువర నై

అవమ్ శెయ్తుతవాళియాయన్టే—ఉవన్దన్టే

క్కాప్పాయ్ నీ కాప్పతనై యావాయ్ నీ, వైకున్దమ్

మీప్పాయుమెవ్వుయిర్ కుమ్మనీ.

౧౯.

అన్వ.— తపమ్ శెయ్తు నాన్సుకనాల్ పెద్రు వర తై అవమ్ శెయ్తు (5) అట్టి  
యాయన్టే! ఉవన్దు ఎన్టే కాప్పాయ్ నీ (10) కాప్పతనై ఆవాయ్ నీ ఎవ్వుయిర్ కుమ్మ  
మెన్దువమ్ (15) ఈప్పాయుమ్ నీ. (17)

అర్థము.— (హిరణ్యుడు) తపంబుజేసి బ్రహ్మవలనఁ బొందిన వరమును వ్యర్థపఱచిన (౫) సుదర్శనముగలవాడవుకదా! సంతోషించి మమ్ములను రక్షించువాడవు నీవే. (౧౦) రక్షణయందభిప్రాయము గలవాడవును నీవే. సమస్తప్రాణులకును వైకుణ్ఠము (౧౫) నిచ్చువాడవును నీవే. (౧౬) ౧౯.

వ్యా.— అవ.— పత్రోన్నతామ్బాట్టు.— (తపమ్ శెయ్ తు) ప్రధానరానవర్కభుమతివు కెమమిడత్తిల్ రక్షిక్కుమ్ నీయే యెన క్కెల్లావభిమతసిద్ధియుమ్ శెయ్ వాయెన్గితార్.

(తపమి త్యాది) తపనై ప్పణ్ణి బ్రహ్మోవిన్నకల్లిలలే హిరణ్యాదికభో వెన్మవరత్తైయత్తిళ్ళు వరజ్జొడు త్తవర్కభుక్కుమ్ కుడియరుప్పుక్కొడుత్త నీయే. (ఉపని త్యాది) ఉన్ పేతాక రక్షిప్పాయ్ నీ రక్షణన్దాన్ నీ పుసరావృత్తియిల్లాతమోక్షత్తైయెవ్వుయిర్కుమ్ ప్పాయుమ్ నీ. ౧౯.

నీయేయుల కెల్లామ్ నిన్నరు శేనిట్టనవుమ్

నీయేతవ త్తేవ తేవనుమ్—నీయే

ఎరిశుడరుమ్మాల వరైయు మెణ్ణిశై యుమ్, అణ్ణ

త్తిరుశుడరుమాయువివై.

౨౦,

అన్వ.— ఉలకెల్లామ్ నీయే. నిట్టనవుమ్ నిన్ ఆరుశే. తపమ్ తేవర్ తేవనుమ్ (5) నీయే ఎరిశుడరుమ్ మాల వరైయుమ్ (10) ఎన్ తిశైయుమ్ అణ్ణత్తు ఇరుశుడరుమ్ ఆయిన్ నీ. (15)

అర్థము.— ఎల్లలోకములును నీవే. ఈలోకములస్థితియు నీకృపచేతనే. తపస్సు చేడవతిలైసబ్రహ్మాదులకును చేవతవు (౫) నీవే. జ్వలిండుచున్న అగ్నియు గొప్ప పరవ్రాములును (౧౦) అట్టదిక్కులును అణ్ణమునందుండు జ్యోతిరూపమైన చంద్రసూర్యులిద్దఱును ఇవియన్నియు నీవే. (౧౫) ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపతామ్బాట్టు — (నీయేయుల కెల్లామ్) ఉన్నై యొత్తియ జగత్తుక్కుప్పథక్ స్థితియుమ్ పృథగుపలంభముమిలై. (నిన్నరు శేనిట్టనవుమ్) ఉన్ ప్రసాదమడియాక ప్పెలుమ్ వేఱునిలై నిట్టత్తు. (నీయేతవ త్తేవ తేవనుమ్) సాధనానుష్ఠానమృణ్ణి అధికారమ్మేన్మవర్కభు

కుమ్ ఉన్నై యొళియన్దితియిల్లై. (నీయేయెరిశుడరుమిత్త్యాది) పిరి త్తుచ్చొల్లుకిఱతె, అగ్నియుమ్ కులపర్వతల్లభుమెట్టుచిక్కుక్క భుమ్ అణ్డా నర్వర్తికళాన చన్ద్రాదిత్యాదిక భుమాన ఇప్పదాథన్ మెల్లాము న్నదీనమ్.

20.

ఇవైయాపిలవాయ్ తిఱన్దైరికాన్

ఇవైయావెరివట్టక్కల్లభ్ - ఇవైయా

వెరిపాణ్ణిక్కాట్టుమిమైయోర్ పెరుమాన్

ఆరిపాణ్ణిక్కాట్టుమథుకు.

21.

అన్వ.— పిలమ్ వాయ్ తిఱన్దైరికాన్ ఎరియివై(2) ఆ. ఎరి వట్టమ్ కల్గివై ఆ (10) ఎరి పాణ్ణిక్కాట్టుమ్ ఇమైయోర్ పెరుమాన్ (15) ఆరి పాణ్ణిక్కాట్టుమ్ అక్కివై ఆ (20)

అర్థము.— బిలమువంటి నోటిని చెఱచి నిప్పులు గ్రమ్ముచున్న అగ్నులయందు (౫) ఆశ్చర్యము! అగ్ని చక్రమువలె బ్రలించుచున్న సేలముల సౌందర్య మాశ్చర్యము! (౧౦) అగ్నివలె వృద్ధిబొంది భాసించుచున్నవాడై నిర్వహింపబడు నిర్వాహకుడైన శ్వేతవరుడు (౧౫) నరసింహరూపమెల్లి వృద్ధిబొంది ప్రకాశింపఁజేసిన సౌందర్యమును ఆశ్చర్యము. (20)

21.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తొం మూబ్బట్టు.— (ఇవైయా) ఇప్ప డిపూర్ణనానవనుక్కు ఆశ్రితార్థమాకవరుమ్ శీఘ్రైచ్చొల్లుకిఱతు. నర సింహత్తై తత్కాలత్తిలే యనుసన్దిత్తాత్పోలే పేశుకితార్.

(ఇవైయిత్యాది) (౧) “అవాక్యనాదరః” ఎన్దు తత్వమిరుక్కిఱపడి. బిలమొబ్బలేయరుక్కిఱ పాయై తిఱన్దైరికాన్ అగ్నియైయుమిథానిన్దై యివై అగ్నియైయుమిథానిన్దై బిలమొబ్బలేయరుక్కిఱవాయివై. (ఇవైయావెరి వట్టక్కల్లభ్) (2) “ఉయిర్ క్కల్లాన్తాయాయలిక్కిన్దై తణ్డామరైక్కల్లాన్” ఎన్దిఱకల్లభ్; కొల్లివట్టమొబ్బలే యిరుక్కిఱకల్లభ్. (ఇవైయావిత్త్యాది) అగ్నిపోలే జాజ్వల్యమాన తిరుమేనియైయుడై యనాయ్, నిత్యసూరిక భుక్కు నిర్వాహకనాననన్. అన్దిక్కే, అగ్నికొడుక్కుమ్ హవిసైన్

నాన్సుక నిరుపన్దాది, ౨౨-పా, అథ్రియాన్.

౩౩

యజ్ఞైయ ఇన్ద్రాగ్నికభుక్కు నిర్వాహకన్. (అరియత్యాది) నిత్యసూరి  
కళి పరియవిరుక్కుమవన్ అశితాభకమాక సరసింహమాయ్ చ్చిక్షి  
కాట్టినపల్లకు. ౨౧.

అథ్రియాన్ తానే యరియురువన్ తానే

పథ్రియాన్ తానే పణిమిన్ — కుళవియాయ్

తానే యులకుక్కు న్నత్తైక్కు న్నత్తై యనే

మీనాయుయిర భిక్కుమ్ విత్తు.

౨౨.

అశ్వ.— తాన్ ఏళులకుక్కుమ్ విత్తు త్తన్తైక్కుమ్ త్తన్తైయన్ (5) కుళవియాయ్  
మీనాయ్ ఉయిర అభిక్కుమ్ తానే అరియురువన్ (10) తానే యథ్రియాన్ పథ్రి  
యాన్ తానే పణిమిన్. (15)

అర్థము.— తానేడులోకములకు నుపాదానకారణమై యందుండుచరాచరములకు  
నుపాదానకారణుడై (౫) ముగ్ధశిశువై మత్స్యరూపియై ప్రాణులనురక్షించువాడైన  
తానే సరసింహరూపియై (౧౦) తానే సుస్థుడై విశేషపరిచయముగలవాడై యుండు  
శ్రియఃపతియొక్క తిరువడికను ఆశ్రయింపుడు. (౧౫) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుప త్తిరణ్డామ్బట్టు.— (అథ్రియానిత్యాది)  
సరసింహవృత్తి ప్రస్తుతమానతు పిన్నాట్టుకిఱతు.

(అథ్రియాన్) ఆపర్వభనాసవనే అథ్రియాన్. (పథ్రియాన్  
తానే పణిమిన్) త్యజిక్కిఱశరీర త్తిలుమ్ వర్తిక్కిఱశరీర త్తిలుమ్ పులి  
యిగోళాయురున్దుళ్ళ నీజ్గల్ ఉజ్గల్ కైయిలుజ్గలై కాట్టిక్కొడాతే  
కాలత్రయ త్తిలుమ్ శరీరగ్భిల్ ప్రవేశిక్కైక్కు నిదానత్తైయు మతు  
క్కుప్పరిహరత్తైయు మతియుమవనై యాశ్రయిక్కు ప్పారుజ్గోళో.  
ప్రకృతివాశియటిన్దు పత్తై యనాయ్ ప్పరిహరిక్కుమ్ వైద్యనై వ్యాధి  
గ్రస్తర్ పథ్రిమాప్పోలే. (కుళవియత్యాది) కార్యాకారమాన జగ  
త్తుక్కుమ్ తన్నాత్తైయాన జగత్తుక్కుమ్ (తానే యులకుక్కు న్నత్తైక్కు  
మ్ తన్నైయనే) ఎల్లాచేతనాచేతనజ్గభుక్కుమ్ ఇవల్ పోగ గుణత్తుక్కుమ్

గుణి. (తనైక్కుమ్) తకపక్కలిలేనైక్కుమ్ (౧) “సదేవ” ఎన్దు శొల్ల ప్పదుఁజివనే తన్నెయ్యియమాటి చేతనరై రక్షిక్కుమ్ త్రివిధ కారణముమ్.

అరు.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్బట్టు.— కార్యాకారమాన తుడగ్గిపిల్లై. ఆనాటుమ్కుళు వియాయెన్దు తుక్కు చేరమేన్దైక్కు. మెన్దు పారాన్దరమాయ ఇవన్దై యెల్లామ్ తన్వయిన్దై లేనైక్కుమ్ స్వభావ తైయుడైయవన్దు పడి.

విత్తుమిడ వేణ్డుజ్గొలో, విడై యడర్ త  
పత్తియుళు వన్దుముచ్చనత్తు— మొయ్ శ్శెయ్యున్దు  
కార్తేకమన్న కరుమాల తిరుమేని  
నీర్ వానక్కాట్టుమ్ నికల్ స్థు.

౨౩.

అన్వ.— విడై ఆడర్ త పత్తి ఉళువక ప్పడుమ్ (౧) పునత్తు విత్తుమ్ ఇడవేణ్డు జ్గొలో? మొయ్ తు ఎళున్దు (10) కార్ మేకమన్న కరు మాల తిరుమేని (15) నీర్ వానమ్ నికల్ స్థు కాట్టుమ్ (19)

అర్థము.— పృషధములను జంపినవాఁడును భక్తికి గృహిచేయువాఁడును నై నత్ర యఃపతియొక్క ప్రాచీనమైన (౫) సంసారమనెడు దేశమునందుఁ బ్రయత్నమునెడివిత్త నముకూడ వేయవలయునా? గుంపుగాఁజేరి లేచివ (౧౦) నల్లని మేఘమువలె నల్లని నారా యణునియొక్క తిడు మేనును (౧౫) జలముతోఁగూడిన మేఘము సంచరించుచుఁ జూపించును. (౧౯)

—౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమాన్డామ్బట్టు.— (విత్తుమ్) అతి న్దదనై యిటు మఱియాతదనై యిలుమ్ సర్వేశ్వర సేరక్షకనాక అటులియ ట్టపిన్బు తన్నభిమతసిద్ధిక్కు ఇవక శైయ్యవేణ్డుమ్ సుకృతముడ్డో? సత్తా ప్రయత్నైయాన ఇచ్చెయ్యివనుక్కుడ్డాకిల్ మేలుభృతుక్కువక కడవనా కిల్ ఇవక శైయ్యమంశ మెన్నెన్దిజరు.

(విత్తుమిడ వేణ్డుజ్గొలో) విత్తెన్దు శొల్లకఱితు-సుకృతనై. (విడై యడర్ త పత్తియుళువక) నప్పిన్నై ప్పిరాట్ట క్కుతవిన్దైన్దు వ్యాజ

మాయ్ ఆశితరుచ్చైయభ క్తిక్కు కర్వకనానవనుచ్చైయ. (పత్తిమ్మనత్తు) పత్తిమ్మనత్తులిల్ విచ్చైక్కువేణ్డారే యుతటిమ్మచ్చైక్కుమాహ్పోలే యా దృచ్చిక సుక్కుతజ్జిల్ తన్నచ్చైయేపిటక్కుమ్బడియాకవితే ఈశ్వరజగత్సృష్టియైప్పణ్ణవత్తు (మొయ్ త్తెయ్నవిత్త్యాది) రుచిపిటన్దపిన్బు ప్రాప్తియశవుమ్ నామ్ధరిక్కైక్కు అవత్తిరుమేనిక్కుహ్పోలియుచ్చైచ్చై. శెటిన్దెయ్నకార్కాలత్తిల్ మేఘమ్మోలే క్కామమానలిరుమేనిన్దెయ్నచ్చైయ సర్వేశ్వరనుచ్చైయనిటచ్చై నీర్కొచ్చైయన్దకాశమేఘజ్కాట్టుమ్.

అరు.— ఇరుపత్తుమాన్దామ్బట్టు.— నికట్టన్ద-వర్తియానిష్టకొణ్డ. కాట్టుమ్ - ప్రకాశిత్తుక్కాట్టవుమామ్.

౨౩.

నికట్టన్దాయ్ పాల్ పాక పశుపుక్కార్ వణ్ణమ్ నాన్మమ్

ఇకట్టన్దాయరువరైయుమ్ వీయ—పుకట్టన్దాయ్

శినహ్పోర్ చ్చువేరనై చేనాపతియాయ్

మనహ్పోర్ ముడిక్కుమ్ వక్తె.

౨౪.

అన్బ.— పాల్ పాక పశుపుక్కార్ నాన్మవణ్ణమ్ (5) నికట్టన్దాయ్. ఇరువరైయుమ్ వీయ ఇకట్టన్దాయ్. శేనాపతియాయ్ (10) మనహ్ పోర్ ముడిక్కుమ్ వక్తె శినహ్ పోర్ (15) శువేరనై పుకట్టన్దాయ్. (17)

అర్థము.— తెలుపు పసుపు పచ్చ నలుపు అనియెడినాల్గువర్ణములుగలవాఁడతై(౫)(నాల్గయుగములయందు) ప్రకాశించితివి. తరుపాడవ సేనలు రెండును నశించునట్లు పేక్షించితివి. శేనాపతియై (౧౦) మనస్సునందుఁదలంచినట్లు యుద్ధము నెరవేర్చువిధమున గోపముఁజేసి యుద్ధమున (౧౫) నరునుని బొగడితివి (౧౭)

౨౫.

వ్యా.— ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు.— (నికట్టన్దాయ్ త్యాది) అవ్వియుగబ్బలిలే చేతనర్క్కు. ప్రియమానవెచ్చై తొడక్కుమాననిట జ్జత్తె యుకన్దాయ్. (ఇకట్టన్దాయరువరై యుమ్ వీయ) మధుక్తెటభర్ కళిముడియ. అన్బిక్కే (౧) “ఎల్లాచ్చేనై యుమిరునిల త్తవితై” ఎన్ను మాహ్పోలే పక్షిద్యయ తైయుమ్మడి త్తవెన్దుమామ్. (పుకట్టన్దాయ్ త్యాది)

౧౬ నాన్మకపురుషునిది, ౨౫-పా, వక్తయాలి.

శివతపోరైయుడైయ శ్వేతబాహునాన అజానాన సేనైక్కు నిర్వాహకనాయ్, ధర్మపుత్రస్తుధితుడవుమ్, ద్రౌపదికుమారి ముడిక్కపుమ్, దుర్యోధనాదికల్ ముడియుమ్మడియుమ్నినైత్తు పోరై ముడిక్క-వల్లనాకప్పుకల్ న్దాయ్. ౨౪.

అను.—ఇరుపత్తునాలామ్మట్టు.— సకల్ న్దాయ్ . ప్రకాశితాయ్. ప్రకాశముకప్పి న్దాకార్యమాకాయలే ఉక న్దాయెన్సి అతు. పుకల్ న్దాయ్. అర్జున నైక్కొడ్డడినాయ్. ౨౪.

వక్తయాలి మతియాతుమల్ కొణ్డాయ్, మల్ మమ్  
వక్తయాలి వరువతోన్టుణ్డే—వక్తయాలి  
వయిరజుక్కుటైత్తుణ్డమ్ నూవలి తానెన్నుమ్  
వయిరవళిక్కొట్టైత్తాయ్ మల్ మమ్.

౨౫.

అన్వ.— మతియాతు వక్తయాలి మల్ కొణ్డాయ్. మల్ మమ్ (5) వయిరమ్ వక్తయాలి కుట్టైత్తు ఉణ్డమ్ ఎన్నుమ్ (10) మావలితాన్ వయిరమ్ వల్లక్కు ఒట్టైత్తాయ్ వక్తయాలి (15) మల్ మమ్ వరువతు ఒన్టు ఉణ్డే. (19)

అర్థము.—(సీసశ్వశ్వరత్వమును) మదింపక సుపాయముచేత భూమిని యాక్రమించితివి. అటుపిమ్మట (౫) వజ్రము సుపాయముచే జాది త్రాగెననెడు ప్రసిద్ధుడైన (౧౦) మహాబలితోడ ద్వేషమునెడు సంబంధమును బోగొట్టితివి. (౧౫) ఉపాయముచేత (౧౫) నాశితకార్యముచప్పు నీకువచ్చుచు దొకిటి కలదా? (౧౯)

౨౫

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తెన్దామాబ్బట్టు.— (వక్తయాలి) ఆశ్రితార్థమానశేయలొభీయ తనక్కెన్నవారు శేయలిల్లె యెన్గితార్.

(వక్తయాలిత్యాది) మహాబలియుకక్కుమ్ ప్రకారత్తాలే భూమియైననాయా సేనకొణ్డాయ్. (మల్ మమ్ త్యాది) ఒరు ఉపాయత్తాలే వైరతైభుజిత్తు అత్తాలే మిడుక్కనాక అభిమానిత్తిరుక్కి అ మహాబలియుడైయ శాత్రవముతైయైత్తవిర్ తు మహాబలిపక్కల్ నిన్టుమ్ రాజ్యమీట్టుక్కొడుత్తుపకరిత్తాయ్. (మల్ మమ్ వక్తయాలి వరువతోన్టుణ్డే) ఇవల్ మాలునక్కు ప్రయోజనమావతోన్టుణ్డో.

౨౫.

అను.—ఇరుపత్తెన్దామాబ్బట్టు.—వయిరజుక్కుటైత్తుణ్డమ్మవలి. ఇన్ద్రశోడైరైయ ట్టాక్కి లాకతైభుజిక్కి అ మహాబలితానెన్ను మెన్దెయాలే అభిమానవైల్ ముకలరు.

వాస్తుక నిరుపకాది: ౨౬-పా, మధ్య ౨౭-పా, మాతాన్, ౩౩

మధ్యత్రైమూవ రోరువరైయమ్మూనినై  
కల్లైచ్చడైయాన్ కరిక్కణ్డాయ్—ఎల్లైక్కు  
బుణ్డొకోళోకణ్డాయ్ కడల్ వణ్ణా, యానున్నై  
కణ్డొకోళోకిణ్డుమాలు.

౨౬.

అన్వ.— మధ్య త్రైమూవార్ ఒరువరైయమ్ యాన్ ఇన్. (5) కల్లైచ్చడై  
యాన్ కరిక్కణ్డాయ్. కడల్ వణ్ణా (10) యాన్ ఉన్నై ఎల్లైక్కుమ్ కణ్డొకోళో  
క్కుమాలు కణ్డొకోళోకణ్డాయ్ (15)

అర్థము.— వేలు ఆశ్రయణీయు లొకరు నేను కలవాడనుగాను. (౫) చేర్చి  
ట్టిన జువలుగలరుద్రుఁ డిందుకుసాక్షికదా. సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాఁడా! (౧౦) నేను  
నిన్ను ఎల్లప్పుడును నేవించెడివిధమును గటాక్షింపుము. (౧౫)

౨౭.

వ్యా.— ఇరుపత్రాతామ్బట్టు.— (మధ్యత్రైమూవారిత్వాది)  
నాన్ దేవతాస్తర సమాశ్రయణిమ్ పణ్ణే నెన్ను మిడత్తుక్కు ఆళోడిత్తు  
త్త్రైమిత్తుక్కుళుమ్ దుడకసాక్షి. (ఎల్లైక్కుమిత్వాది) శ్రమహర  
మానవడివై యుడైయ నీయే మేలుమిన్నననై నిలై నిణ్డుమ్మడి యాక  
ప్పార్ తరుళవేణుమ్.

౨౮.

మాతాన్ పుకున్నమడ నెళ్ళమ్, మధ్యతువుమ్  
వెతాకక్కుళ్ళనోపేతైకాళ్—నీతాడి  
తాన్ కాణమాట్టాత తారకలశేవడియై  
యాన్ కాణవల్లైక్కితు.

౨౯.

అన్వ.— పేతైకాళ్! నీతాడితాన్ కాణమాట్టాత తార్ ఆకలమ్ (5) శే ఆతు మడియై  
కాణవల్లైక్కు మాల్ తాన్ (10) పుకున్న ఇతు మడమ్ నెళ్ళమ్ యాన్ (15) వెతాక  
మధ్య త్రైమూవో? (18)

అర్థము.— చపలులారా! భస్మముశరీరమందంతటనుబూపికొనిన రుద్రుఁడుకూడ  
తెలిసికొన నశక్యమై మాలయవైకాల్యమునుగల (౫) ఎట్టినైన యాతిరువడిని సాక్షా  
త్కరింపసమర్థుడైన దాసునికి, సర్వేశ్వరుఁడుతానే (౧౦) ప్రవేశించిన యీ భవ్యమైన భూ  
స్సుగల నేను (౧౫) ఫలముగ వేతాకదానిని స్వీకరింపుదునా? (౧౮)



వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్రేహ్మమ్.—(మాతాన్) పార్  
తరుళవేణుమెట్ట పేక్షి తపడియే అవపార్క్క స్పృహపడియై స్పేకు  
కితార్.

(మాతా పుకున్దమడనెజ్జమ్,) ఈశ్వర వ్యాముగ్ధనాయ  
పుకురుమ్బడిరుచియుడై యనెజ్జు. (నీటిత్యాది) రుద్రకాణమాట్టత  
తారై యునుకల త్రైయుముడైతానలిరువడికలై క్కాణవల్లెనానవెనక్కు  
ఇతోభీయవేతేయున్దై ప్పేతాకణ్కొళ్వనో? వేటొన్దై ప్పేతాకనినై త్రి  
రుక్కుమ్ ఆటివుకేడర్ కాళో! ౨౨.

అరు.—ఇరుపత్రేహ్మమ్.— మాతా - మాతౌతా. నెజ్జమ్ - నెజ్జాయ్  
డైయనాన. పిల్లై. ౨౩.

ఇతువిలక్షే యాడభీయ క్కట్టియశేతు  
ఇతువిలక్కువాలియైవీత్ తతువుమ్—ఇతువిలక్షే  
తానొడుగ్గవిల్ నుడగ్గ త్తణ్ణారిరావణనై  
డొనొడుగ్గవెయ్ తానుకప్ప. ౨౪.

అన్వ.— ఇలక్షే ఈడభీయ శేతు కట్టియితు విలక్కు (5) వాలియై వీత్ త  
ఇతువుమ్ ఇలక్షే తా ఒడుగ్గ విల్ (10) నుడగ్గ ఇతు రణ్ తార్ ఇరావణనై ఈ  
(15) ఒడుగ్గ ఎయ్తా ఈకప్ప (18)

అర్థము — లక్ష్మ నశించునటుల శేతువును గట్టినదియు వానరాధిపతియైన(౫)  
వాలిని జంపినదియు లక్ష్మయే నశించునట్లు ధనుస్సును (౧౦) వంచినదియుఁ జల్లని  
మలగల రావణుని శరీరము (౧౫) నశించునట్లు కొట్టినవానియొక్క విలాసచేష్టిత  
ములు. (౧౮) ౨౫

వ్యా.—ఇరుపత్రేహ్మమ్.— (ఇతువిలక్షే) లక్షైక్కు-  
మూలై యడియేవభీపోమ్బడి యాక క్కట్టిన తరువణై యితు. కడలచై  
ప్పట్టపోలే లక్షైయభీష్ట తెన్టు నినైక్కుమ్బడియాక. (ఇతువిలక్కువా  
లియైవీత్ తతువుమ్) తిర్యక్కానవాలియై ముడితతువుమ్. (ఇతువి

త్యాది) లజ్జే నెరుకున్లువుమ్, శ్రీశాన్కామ్వలై యవుమ్, మలిప్ప నానరావణా ముతుకుకూనవుమ్ ఎయ్ తాన్. (ఇతులవసుకప్ప) అవశీ లీలై. వాలియైక్కొన్ఱ జయముమ్ రావణవధముమ్ బుద్ధిసమానపడి యాలే యితువెన్గితార్. ఒరుముప్పియిలే నిన్ఱెయ్య నెజ్జియ్యమ్మడి యాయి తేయిరుప్పతు.

౨౮.

అరు.— ఇరుపత్తైమ్మట్టు.— కట్టియశేతు - కట్టినశేతు. తడ్డార్ - మాలై యుడైయవనాకై యాలేమతిప్ప నెన్గిఅతు. ఇతు. ఎన్ఱుప్రత్యక్షమతల్, ఈడుపాడాతల్. అప్పడిఈడుపడుతుమోవెన్న అరులిచ్చెయ్కెతార్ (ఒరుముప్పీత్యాది) ముప్పి - విట్టి డిత్తపిడి.

౨౯.

ఉకప్పరువమ్తానే యొలియురువమ్తానే

మకప్పరువమ్తానేమత్కిల్ — మికప్పరువమ్

ఒన్ఱుక్కొన్ఱోశనై యాన్వీళి, ఒరుకన్ఱై యాల్

అన్ఱిక్కొన్ఱైయ్తానవన్.

౩౦.

అన్వ.— పురువమ్ ఒన్ఱుక్కొన్ఱు ఓశనైయాన్ వీళి అన్ఱిక్కొన్ఱు (5) ఒరుకన్ఱై యాల్ ఎయ్తాన్అన్ మత్కిల్ తానే ఉకప్ప (10) ఉరువమ్ తానే ఒలి ఉరువమ్ తానే(15) మకప్ప ఉరువమ్. (17).

అర్థము.— కనుబొమ్మ లొకటికొకటికి యోజనముకంటెమిక్కిలియధికమైన దూరముగలకుంధికన్ఱుడు పడునట్లు కోపగించి (౫) యొకబాణముచే గొట్టినరాముని ననుసంధించినయెడల వాడే సంతోషముపొందుచున్న (౧౦) శరీరముగలవాడును వాడే తేజోమయమైన విగ్రహముగలవాడును వాడే(౧౫)అశ్చర్యకరమైన తిరుమేనుగలవాఁ డునై యుండును. (౧౭)

౩౧.

వ్యా.— ఇరుపత్తొన్ఱ తామ్బట్టు.— (ఉకప్పరువమిత్యాది)

(౧)“ఇచ్చాగృహీతాభిమత”ఎన్నుమ్మడి స్వవ్యతిరిక్తర్ కుమ్ ప్రాప్య మాయ్ తనక్కుమభిమతమాయ్ రజస్తమోమిశ్రమిన్ఱిక్కే నిష్కృష్ట సత్వమాకై యాలేనిరవధికతేజోరూపమాయ్. (౨) “రూపమన్యధరేర్ హత్” ఎన్నుమ్మడిఅశ్చర్యమానవడివై యుడైయనుమాన చక్రవర్తి

రుమక తాసే ఒరుపురువత్తుకొరుపురువమ్ యోజనై నీశముడైయ  
కుంభకణ్ పట్టువిట్టుమ్మడి నట్టుల్పత్తాలన్తిక్కే తిరుచ్చరత్తలే  
దేవకార్యమ్ శెయ్తానాకైయన్తిక్కే వస్తతాకచ్చిత్తై యేటిట్టు  
కొడ్డైయ్తా. మతిక్కిల్, ఇవనుడైయ తిరుమేనియై ఒన్టాల్ పరి  
చ్చేదిక్కప్పొకాతెన్తై. ౨౯.

అరు.— ఇరుత్తొన్మతమ్మట్టు.— మకప్పరువమ్ - పెరియవడివు. మతిక్కిల్ -  
పరిచ్చేదిక్కప్పొక్కిల్. ఏతాదృశమాకైయాలే పరిచ్చేదిక్కప్పొకాతెన్తపడి. ౨౯.

అవనెన్నెయాలియరజ్జ త్తరజ్జిల్

అవనెన్నెయెయ్ తామత్కాప్పా—అవనెన్నె

తుళ్ళత్తునిన్తానిరున్దాకొడిక్కుమే

వెళ్ళత్తరవన్తెయ్ మేల్.

30.

అన్య.— అరజ్జత్తు అవన్ ఎన్నె ఆలి. అవన్ (5) అరజ్జిల్ ఎన్నె ఎయ్ తామల్  
కాప్పా. ఎన్నుకుడుళ్ళత్తు (10) నిన్తా ఇరున్దా అవన్ వెళ్ళత్తు అరవులన్తెయ్  
మేల్ కొడిక్కుమే (15).

అర్థము.— శ్రీరజ్జమునందు బవ్వలించిన యానంబెరుమాళ్లు నన్నేలినవాడు. ఆ  
క్రియఃపతి (౫) సంసారము నెడినాటకకాలయందు బ్రవేశింపకుండునటుల నన్ను రక్షిం  
చును. నామనస్సునందు (౧౦) నిలిచినవాడును గూర్చున్నవాడునైనయాశ్రీరజ్జనా  
థుడు క్షీరాబ్ధియందలి శేషశయ్యయందు బవ్వలించనా? (౧౫)

వ్యా.— ముప్పతామ్మట్టు.— (అవనిత్యాది.) అరజ్జత్తవ  
నెన్నెయాలి. (అరజ్జిత్యాది.) (3) “పిఱివిమామాయక్కుత్తు” విష్ణు  
సంసారమూఱినాటకకాలైయిలెన్నె ప్రవేశియామల్ కాప్పారార్?  
పెరుమాళ్. (అవనిత్యాది) ఎకహృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు అవసర  
ప్రతీక్షనాయ్ కోయిలిలేకన్యోభర్ న్దరులి అవకాశమ్మోలు ఎకహృద  
యత్తిలేనిట్టితిరుప్పతాఱివనుక్కుత్తిరుప్పొడ్డలిలేపడుక్కైయిల్  
కణ్ణుజుమో? 30.

నాన్సుక నిరువదాది, 30-పా, మేల్. 30-పా, కత్తెప్పారు. 30

మేల్ నాన్సుక నరనై యిట్టవిదు శాపమ్

తా నారణనొట్టిత్తాన్ తారకై యుల్ — వానోర్

పెరుమానై యేత్తాత పేయ్ కాళ్, పిఱక్కుమ్

కరుమాయమ్ పేళిల్ కత్తె.

30.

అన్వ.— మేల్ నాన్సుక అరకై ఇట్టవిదు శాపమ్ (5) నారణ తా నారకై యుల్ ఒట్టిత్తా. వానోర్ (10) పెరుమానై ఏత్తాత పేయ్ కాళ్ పిఱక్కుమ్ కరు (15) మాయమ్ పేళిల్ కత్తె. (18)

అగము.— మునుపాక కాలమందు చతుర్థభుక్త రుద్రుని కిచ్చిన శాపమును (4) నారాయణుడు తాను భూలోకమునందు బోగొట్టెను. నిత్యసూరుల (10) నిర్వాహకుని స్తుతింపని పిశాచులారా! పుట్టుటకు గర్భమందు (14) ననుభవించెడియాభ్యర్థమైనదుఃఖములు చెప్పినయెడల కథగానుండును. (17)

30.

వ్యా.— అప.— ముప్పత్తోరామ్బట్టు. — (మేల్ నాన్సుక) నీజ్జళాశ్రయణీయరాకనినై త్తవర్ కళుక్కు మిడర్ వద్దవిడ త్తలే అవ్విడ రైప్పరిహరిక్కుమవనై యన్తోపల్ వదుప్ప తెన్నితార్.

(మలిత్యాది) పణ్ణచతుర్థభుక్తుడైనై, (1) “క పాలీత్వంభవిష్యసి” ఎన్తుశపి త్తశాప తైధరణియిలే ఎల్లారుమతియసర్వేశ్వర పోక్కినా. (వానోరిత్యాది) ఒరు త్తకత్తలై యెయలుత్తు పాతకియాక, ఒరు త్తక శోచ్యనాక, ఇరువరుడై యవ్యసన తైయుమ్ పోక్కువతుమ్ శెయ్తు నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్యనానవనై యేత్తాతనతివు కేడర్ కాళ్! (పిఱక్కు మిత్యాది) ఇవ్వతివు కేడుకిడక్క పిఱవిక్కడిమానగర్భ స్థాన త్తిలుళ్ళ ఆశ్చర్యమ్ శొల్లప్పకిల్ మహాభారతమ్.

30.

అరు.— ముప్పత్తోరామ్బట్టు. — తారకై ఎన్తు-ధరణియెన్ద పడి.

30.

కత్తెప్పారు తా కణ్ణన్ తరువయిల్ శీలుళ్ళ

ఉత్తెప్పశవు పోతుపోక్కిన్తి — వలైప్పారు తాన్

(1) మర్వ్యపురాణమ్.

౪౨ నాన్తుక నిరువదాది, '33-పా. అడిచ్చకడమ్.

వాయ్నకకుణత్తుప్ప డాతతడైమినో

ఆయ్నకకుణత్తానడి.

3౨.

అన్వ.— కత్తై పారుళీ తాన్ ఉత్తైప్పళవు పోతుపోక్కిన్ని కణ్ణ (5) తిరు  
వయిల్ శీన్ ఉళ్ళ. వాయ్న కుణత్తు పడాతతు (10) వత్తై తాన్. ఆయ్న కుణత్తాన్ అడి  
అడైమినో. (15)

అర్థము.— ఇతిహాసాదిశాస్త్ర మనెను నస్తువులు క్షణమైనను న్యక్షానుచ్ఛక  
శ్రీకృష్ణుని (౫) గర్భమునందు వాసముజేయుచున్నవి. (వాని) కల్యాణ గుణములయందు దన్వ  
యింపనినస్తువు (౧౦) నశించునదియే. హేయప్రత్యనీకమైన గుణములుగలసర్వేస్వరుని  
చరణములను చొందుడు. (౧౫)

వ్యా.— ముప్ప త్తిరణ్డామ్బట్టు.— (కష్టేయిత్యాది) స్మృతీతి  
హాసపురాణాద్యో సర్వేశ్వరనుడైయ సద్గుల్ప త్తిలుళ్ళన. (ఉత్తైప్పి  
త్యాది) ఒరునాడిమాత్రమ్ పోతుపోక్కిన్ని. (వాయ్నకకుణత్తిల్ పడా  
తతు వత్తైప్పారుళీ తాన్) ఆశ్చర్యగుణ త్తిలకప్పడాతతు పరహింసై.  
(ఆయ్నకకుణత్తానడియడైమినో) హేయప్రత్యనీకమానగుణ త్తైయుడై  
యవన్ తిరువడికత్తై యాశ్రయియుబోళ్.

3౨.

అరు.— ముప్ప త్తిరణ్డామ్బట్టు.— పోక్కిన్ని-పోక్కామల్; సీధ్రమాక. (అకష్ట  
డాతతు) సద్గుణత్తిలే, పరహింసైహాడాతు, ఆత్మయాలే అత్తైవట్టు అవనై యాశ్రయి  
యుబోళ్ళెన్ద పడి. పరహింసై - ఆత్మాసహారమాకవుమామ్.

3౨.

అడిచ్చకడమ్ శాడి యరవాట్టి, అనై

పిడిత్తొళిత్తు ప్పేయ్ములై నమ్మణ్—వడిప్ప పళ

వాయ్ప్పిన్దై తోళికాన్ వల్లై శ్శైయిల్ శ్శైయిత్తు

కోప్పిన్ను మానాన్ కుళిప్ప.

33.

అన్వ.— అడి శకడమ్ శాడి అరవు అట్టి (5) అనై పిడిత్తు ఒకత్తు పేయ్ములై  
(10) నమ్మణ్ ఉణ్ణు వడి పవళమ్ వాయ్ (10) తోళి పిన్దైక్కాన్ వల్ వళు ఎయిలు  
(20) ఇణ్ణు పిన్నుమ్ కుళిప్ప కోవానాన్. (24)

అథము.—తిరువడిచేత శకటాసు రుని చన్ని కాలింగుని యాడించి (౫) కువలయా పీడమును బట్టి (దానికొమ్మలను) విజీచి పూతన సనమందున్న (౧౦) విషమును ద్రాగి సుందరమైన పగడమువంటి యధరమును (౧౫) భుజములునుగల నప్పినై ప్పిరాట్టికొఱకు బలిష్ఠములైన పుష్పభముల మూపురములను (౨౦) విజీచి మఱియు సంతోషించే సర్వస్వా మియగుచున్నాడు. (౨౪)

వ్యా.— అవ.— ముప్పర్తుమూఱ్ఱామ్బట్టు.— ( అడిచ్చక డమ్) అసాధారణైయాన నప్పినై ప్పిరాట్టిక్కుమ్ అల్లాతార్క్కు మొక్క విరోధియైప్పొక్కుమవనెనిఱు.

( అడియిత్యాది ) తిరువడికళాలే శకడైయభీత్తు, కాలి యనైరుట త్తి, కువలయాపీడ తైప్పిడిత్తు, అతిన్కొమ్మై యనాయా సేనముఱిత్తు, పూతనైయైముడిత్తు, అఱికియ పవళమొబ్బిరుక్కిఱ అధ రజైయుమ్ అఱికియతోళై యుముడైయ నప్పినై ప్పిరాట్టిక్కాక త్తనై యొక్కి వలియ ఋషభజ్గళినుడైయ కకు డైప్పొక్కి స్వాభా వికమాన శేషిత్వజై ప్పినై యు ముతటిప్పడుత్తాన్ తిరువుళ్ళత్తాలే.

కుటిప్పెనక్కు కోట్టియూర్ మేయానై యే త్త  
క్కుటిప్పెనక్కుననై పయక్కు—వెఱుప్పనో  
వేగడత్తుమేయానై మెయ్విన్దెనోయేయ్ తామల్  
తాగడత్తుమ్తనై యాన్ తాళ్.

౩౪.

అన్బ.— కోట్టియూర్ మేయానై వేగడత్తు మేయాలై వత్త (5) ఎనక్కు కుటిప్ప, ననై పయక్కు ఎనక్కు క్కుటిప్ప, మెయ్ (10) విన్దె నోయ్ ఎయ్తామల్ తాక కడత్తుమ్ (15) తనైయాక్ తాళ్ వెఱుప్పనో! (18)

అథము.—తిరుక్కోట్టియూరియందు నిత్యవాసముఁజేయువానిని వేళ్ళటాదియందు వేంచేసియుండువానిని స్తోత్రముఁజేయుటకు (౫) నాకభిప్రాయము. మంచికార్యములను వృద్ధిజేయుటకు నా కభిప్రాయము. శరీరసంబంధులైన (౧౦) కర్తములను వ్యాధులను బాంధకుండునట్లు తానే దాటించు (౧౫) స్వభావముగల సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదముల మపే షించునా? (౧౫)

౪౪      నాన్తుక నిరుసన్దాది, ౩౫:పా, తాళాల్.

వ్యా.— ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు. — (కుటిప్పెనక్కు) ఊక  
 న్దురునిననేశజ్జలిలే ఎనక్కాకవవన్ వర్తిక్కు “వరిల్ పాకడేన్ కెడిల్  
 తేడేన్” ఎట్టిరుక్క వోవెన్తితార్.

(కుటిప్పిత్త్యాది) తిరుక్కోట్టియూరిలే ఎనక్కాక సన్నిహిత  
 నానవనై యే త్తక్కరుత్తు. (కుటిప్పిత్త్యాది) సంశ్లేషత్తాల్ వన్దు ఉత్త-  
 ర్నమ్మిఱక్కక్కరుత్తు. (వెఱుప్పిత్త్యాది) వన్దు సమ్మత్తై వేణ్డావెన్దు  
 తళ్ళువనో? (మెయ్యిత్త్యాది) శరీరమడియాక వన్దువ్యాధియుమ్, వ్యాధి  
 క్కు హేతువాన కర్తయుమ్ కిట్టామల్ మాన్దుమనన్దిరుపడికల్లై  
 మఱప్పనో. ౩౪.

ఆరు.— ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు. — మఱప్పనో. అభ్యాహర్యమ్. ౩౫.

తాళాలులక మళన్దవన్దై వేళోల్

వాళాకిడన్దురుభుమ్ వాయ్ తిఱవాన్ — నీళోతమ్

వన్దులై క్కుమ్మామయిలై మావల్లిక్కేణియాన్

ఐనలై వాయ్ నాక త్తే.

౩౫.

అన్వ.— నీళ్ ఓలమ్ వన్దు ఆలైక్కుమ్ మా (5) మయిలై మా అల్లిక్కేణియాన్  
 ఐన్దులై ఐవాయ్ (10) నాకత్తు అలై వాళా కిన్దుగురుమ్. వాయ్ తిఱవాన్. (15)  
 తాళాల్ ఉలకమ్ అన్ద అన్దైవోల్. (19).

అర్థము.— పెద్ద యలలు వచ్చి కొట్టుచున్న శ్లాఘ్యమైన (౫) మైళాపురిచెం  
 నున్న శ్లాఘ్యమైన తిరువల్లిక్కేణియంగు వేంచేయున్న వాడు ఆయిదుగురుములును  
 అయిదువక్త్రములునుగల (౧౦) తిరువనన్దాత్తొవనెడు శయ్యమీదఁ బలింపకఁ బువ్వులించి  
 యున్నాడు. మాటలాడడు. (౧౫) (ఇది) తిరువడిక భుజేరి లోకములను గొలిచిన ఆయాసము  
 చేతనా? (౧౯)

వ్యా.— అన.— ముప్పత్తేన్దామ్మాట్టు - (తాళాల్) తాకి  
 కర్ పడియైక్కొణ్ణ వెఱుప్పనోవెన్తితారితిల్.

(తాళాలిత్త్యాది) (౧) “వడివిదైయిల్లామలర్ మకళ్ మల్లై నిల  
 మకళ్ పిడిక్కుచ్చెల్లడి” ఎన్దు పిరాట్టిక్కు జ్జుళిల్తోడ వేణ్డుమ్ తిరువడి

కచ్చెక్కొండుకాడుమేదైయుమళన్దు తిరుమేని అలన్దతో? ఇల్లాతజ్జె  
యన్దాక్కుమ్ సబ్బల్పమ్ పోరాతో? ఉన్దాన త్తైయుజ్జీవిప్పిక్క. (నాళా  
విత్యాది) ఏకరూపమాక క్కిడప్పతుమ్ శెయ్తు వాన్దైయుమ్మేళు  
కిటిలన్. (నీళోతమిత్యాది) నీర్ క్కరైయైన్పున్దో క్కణ్ వళరుకిట  
తుమ్ శ్రమ త్తినమికుతియెన్దిరుక్కిటార్.

3౫.

అరు — ముప్పత్తైన్దామ్బట్టు. — వెలుప్పనో - పరియుమత్తనైయన్దో వెన్దితా  
రితిల్ల పడి. అత్తైపు-తళర్తి. వాళా-వెలుమనే, ఒరుపడియామ్ - ఏకరూపమైన పడి.

నాక త్తజ్జెక్కుడన్దై వెరికా త్తిరువెప్పో  
నాక త్తజ్జెయరజ్గమ్ పేరమ్మిల్ — నాక  
త్తజ్జెప్పాక్కడల్ కిడక్కు మాతి నెడుమాల్  
అన్దైప్పార్ కరుత్తనావాన్.

3౬.

అన్పు. — అతి నెడుమాల్ అన్దైప్పార్ కరుత్తనావాన్ నాక త్తజ్జె (5) టడన్దై  
వెరికా త్తిరువెప్పో నాక త్తజ్జె అరజ్గమ్ (10) పేర్ అమ్మిల్ నాక త్తజ్జె పాక్కడల్  
కింక్కుమ్. (15)

అర్థము. — జగత్కారణమందైన సర్వేశ్వరుండు భక్తులహృదయమునందుఁ బ్రవే  
శించుటకు శేషశయ్యమింద (౫) గుంభశోణమందును యశోక్తకారిసన్నిధియందును తిరు  
నల్లారుందును శేషలెప్పుమింద (శ్రీరజ్గమునందును (10) తిరుప్పేరునందును కీర్తిమ్మిలను  
వివ్యదేశమందును శేషశయ్యమింద క్షీరాబ్ధియందును బవ్వళించియున్నాఁడు. (౧౫) 3౬.

వా. — అన. — ముప్పత్తాతామ్బట్టు. (నాక త్తజ్జె) పల  
విడ త్తిల్ కణ్ వళర్ న్దురుళుకిటతుమ్ ఆయాసత్తాలే ఎన్దిరుక్కిటార్.

(నాక త్తజ్జెయిత్యాది) తిరుక్కుడన్దైయిలే తిరువనన్దాన్ద్రాన్దే  
లే కణ్వుళర్ న్దురుళుకిటతుమ్, కోయిల్ తొడక్కుమాన ఎల్లా త్తిరుప్పతిక  
ళిలుమ్ తిరుప్పాక్కడలిలుమ్ జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరన్  
తోళ తీణ్డియాక క్కణ్వుళర్ న్దురుళుకిటతుమ్, తాన్ పుకురప్పక్కాల్ అన్దై  
యిడాతార్ హృదయ త్తిలే పుకురుకైక్కాక. ఇప్పడి అవసరప్రతీక్షనా  
క వేణ్ణువానెన్నెన్నిల్ తాయాకై యాలే.

3౭.



౪౬ నాన్సుక నిరుపన్దాది, 32-పా, వాసులపు. 3౮-పా, అక్షైప్పిల్.

అను.—ముప్పత్తైతామ్బట్టు.— కీటీత్పట్టుక్కునుగుణమాక అవతారి కైయిలగ్గుమ్.  
అవసరప్రతీక్షనాకై - పాట్టుక్కుతాత్పర్యమ్. 3౬.

వాసులపుతీవళి మాకడల్ మాపారుప్ప  
త్తానులపు వెజ్జితిరు న్నణ్ణ తియుమ్—మేనిలపు  
కొణ్ణల్ పెయరు న్నిశై యెట్టుమ్ శూఝ్ చ్చియుమ్  
అణ్ణ నిరుమాలకై ప్పు. 32.

అన్య.—వాక్ ఉలపు తీ వళి మా(5)కడల్ మా పారుప్పుతాక్ ఉలపు వెమ్  
కతిరుమ్ (10) తణ్ మతియుమ్ మేన్ నిలపు కొణ్ణల్ పెయరుమ్ తిశై ఎట్టుమ్ (15)  
శూఝ్ చ్చియుమ్ అణ్ణమ్ తిరుమాల్ అక్షైప్పి. (19)

అర్థము.—ఆకాశమును, గదిలెడు అగ్నియు వాయువును, గొప్ప(౫) సమద్రము  
లును, గొప్ప పర్వతములును, సంచరించెడు నుష్ట కిరణములుగలసూర్యుడును, (౧౦) కీతకిర  
ణములుగల చంద్రుడును, పైనసంచరించుచున్న మేఘములును, చేతనులును, అప్పదిన్న  
లును, (౧౫) అవరణములును, బ్రహ్మాండమును, శ్రయఃపతియొక్క సంకల్పముచే సృష్టిం  
పబడినవి. (౧౯)

వ్యా.—అవ, — ముప్పత్తైతామ్బట్టు. (వాసులపు) ఆతి  
నెడుమాలై వివరిక్కిలతు.

(వాసులపు) శూఝ్ చ్చియుమ్, అవరణముమ్, ఇవైయెల్లా నిరు  
మాలకైప్ప-ఎఱుచ్చి-శ్రియఃపతియినుడై య ప్రయత్న త్తాలేయెన్దై. 32.

అరు.— ముప్పత్తైతామ్బట్టు.— నళి - కాల్ గు - పారుప్పుతాక్. కొణ్ణల్  
మేఘమ్. పెయరుమ్ - చేతన రైయుపలక్కిలతు. చేతనమై న్నపడి. 3౬.

అక్షైప్పిల్ మనిశరై యాఱుశమయమ్  
పుక్షై త్తాన్, పారుకడల్ నీర్ వణ్ణన్—ఉక్షై క్కుమేల్  
ఎత్తైవర్వాలాట్టు మెవ్వాఱు శెయ్ కై యుమ్  
అప్పొత్తోఱ్ఱియుమత్తై ప్పు. 3౮.

అన్య.— అక్షైప్పిఱ్ఱి మనిశరై ఆఱుశమయమ్ పుక్షై త్తాక్ పారు (5) కడ  
ల్ నీర్ వణ్ణన్ ఉక్షై క్కుమేల్ ఎత్తైవర్ వాలాట్టుమ్ (10) ఎవ్వాఱు శెయ్ కై యుమ్  
అత్తైప్పి అప్పొత్తు ఒఱ్ఱియుమ్. (15)

అథము.— మదింపులేని మనుష్యులను వజ్రతములయందుఁ బ్రవేశింపఁజేసినవాఁడును అలలుగొట్టుచున్న (౫) సముద్రజలమువంటి వర్ణముగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు వేక్షించినయెడల సమస్తదేవతల లోకాడింపును (౧౦) సమస్తవిధములైన యాగాదిక్రియలును ఆదేవతలయాహ్వానంబును అప్పుడు సాగకపోవును. (౧౫) 3౮.

వ్యా.—ముప్పత్రైట్టామ్బట్టు.—(అక్రైప్పిల్మనిశరై) ఎఱ్ఱుచ్చియిల్లాతమనిశరై. ఆళవిల్లాతవర్కళైయెన్దై. (ఆలుశమయమిత్త్యాది) త్తుద్రసదార్థజళై యకప్పడు త్తప్పకైక్కు నూపోలే బావ్యసమయజ్గళైక్కాట్టి యకప్పడు త్తినాన్ సర్వేశ్వరన్. (ఉక్రైక్కుమేలిత్త్యాది) నెక్కినిఱ్ఱుమాకోల్, దేవతాన్తరజల్ (౧) ‘ఈశ్వరోహమ్’ ఎఱ్ఱు త్తుద్రజన్తుక్కల్ వాలాట్టుమాపోలే వణ్ణ మభిమానముమ్ అదేవతైకళై యాశ్రయిక్కైక్కాకప్పణ్ణమ్ వ్యాపారమాకిట కాట్టైప్పమ్ అవన్నెక్కిళ్ న్దపోతు ఒత్రియుమ్ - ముడియుమ్. 3౯.

అరు,—ముప్పత్రైట్టామ్బట్టు.— అగ్రేప్పన్-కాట్టైప్పన్; ముకజ్కాట్టైక్కాక ఆవాహనవృణ్ణి అగ్రైక్కిట మన్ద్రైజ్గళైన్ద పడి. 3౯.

అగ్రైప్పన్ తిరునేజ్గడత్తానెక్కాణ

ఇగ్రైప్పన్ తిరుక్కుడల్ కూడ—మగ్రైప్పేర్

ఆరువిమణివరణ్ణివన్నిఱ్ఱియ, ఆనై

వెరువియరవొడుబుమ్ వెల్పు.

3౯.

అన్వ.— తిరువేగ్గడత్తానెక్కాణ అగ్రైప్పన్. పేర్ మగ్రై (5) ఆరువి మణివరణ్ణి వన్ద ఇగ్రైయ (10) ఆనై వెరువి అరవు ఒడుబుమ్ వెల్పు (15) కూడ తిరుక్కుడల్ ఇగ్రైప్పన్. (18)

అథము.— వేబ్బటాచలపతిని సేవింపఁ బిలుతును. అధికమైనవర్షముచే ప్రళయమగుచున్న (౫) కొండకాలువలు రత్నములను జేర్చుకొని వచ్చి క్రిందబడఁగ (౧౦) ఏనుఁగు భయపడి (కొండశిలయనెడిపెనుఁ) బామునోటిలోఁ బడెడు పర్వతమును (౧౫) జేరవలయునని ఇసుకచేఁ బ్రకాశారముగా వ్రాసి చూతును. (౧౮) 3౯.

వ్యా.— ముప్పల్లిస్తతామబ్బట్టు.— (అట్టెప్పన్) భోగ  
మోక్షతుక్కోవెన్నిల్, (కాణ). (ఇట్టెప్ప నిత్యాది) మత్తెయిలే  
పెరియతరువికల్ రత్నభక్తకొణ్ణువన్నియ, రత్న దీప్తియై అనై అగ్ని  
యెన్టుమ్, సర్పమ్మిన్నెన్టుమ్ భయప్పట్టు ఒతుజ్జున్దిరుమలై. అన్తిక్కే,  
నెరుప్పక్కు భయప్పట్టు అనైమలై ప్పొమ్మివావాయలే పుక్కొడుజ్జు  
మెన్టుమామ్. అప్పడిక్కొత్త తిరుమలైయై కూడ విత్తెప్ప నిరువదా  
లెన్దన్దయమ్. 3౯.

అరు.— ముప్పల్లిస్తతామబ్బట్టు.— అరువియైమిన్నెన్టుమ్. కూడ - కూడుకై  
క్కు, తిరుకూడలిత్తెప్ప. 3౯.

వెత్తెను వేదదమ్మాడినేక, వీడాక్కి  
నిట్కిన్జేనిన్టునినైక్కిన్జే—కట్కిన్జ  
నూల్వలైయిల్ పట్టిరున్దనూలాట్టి కేళ్వనార్  
కాల్వలైయిల్ పట్టిరున్జేకాణ్. ౪౦.

అన్వ.— వెలువలన్టు వేదదమ్ పాడినేక. వీడు అక్కినిట్కిన్జేన్ (5) నన్దు  
నినైక్కిన్జే కట్కిన్జ నూల్వలైయిల్ పట్టిరున్ద (10) నూలాట్టి కేళ్వనార్ కాల్  
వలైయిల్ పట్టిరున్జే కాణ్. (15)

అర్థము.— శరవరమనునపుడెల్లను వేద్యుటచలమును పాడినిని. (అందునలనా  
బంధువులకును) మోక్షమును గలుగఁజేసియున్నాను. (౫) ధీరముగానుండి ధ్యానిం  
చుచున్నాను. అభ్యసించుచున్న వేదశాస్త్రమనెడువలయందు (ప్రతిపాదంపఁ) పడి  
యున్న (౧౦) లక్షీదేవికి భర్తయైన శరవరని తిరువడికళనెడువలయందు చొరక  
కొంటిని సుమీ! (౧౫) ౪౦.

వ్యా.— నామకామబ్బట్టు.— (వెత్తెన్యాది) విశేషిత్తు  
ఒన్టుశెయితత్తిలై ; అల్లాతిమలైకత్తెచ్చొల్లకిటవోపాతి ఇన్జెచ్చొల్ల  
త్తిరుమలైయాయ్దు. (వీడాక్కినిట్కిన్జే) అనేకయత్నత్రాలేపె  
లుమ్మాక్షజై ఇచ్చొల్లాలే ఉణ్డాక్కికొణ్ణు నిన్తోత్తిన్జే. (నిన్టునినై  
క్కిన్జే) ఎరుకొలిత్తు ఎరుపత్తు ఎరువిచారియానిన్జే. (కట్కిన్జ  
విత్త్యాది) ఒత్తప్పడుకిట వేదత్రాలే ప్రతిపాదికప్పడుకిట పెరియపి  
రాట్టియార్ కు వల్లభనానవణ్ తిరువడికళాకిటవలైయిలకప్పట్టిరున్జే.

నాన్సుక న్నిరువన్దాది, రగం:పా, కాణల్. ౪౨-పా, శెన్టు. ౪౪

కాణలులుకీస్టే కల్లరువిముత్తుతిర  
 ఓణవిఘ్నివిలొలియతిర—ప్సేణి  
 వరువేగ్గడవా వెన్నుళ్యమ్పుకున్దాయ్  
 తిరువేగ్గడమత్తనై చెప్పెన్టు.

౪౧.

అన్వ.— అరువి కల్ ముత్తు ఉతిర ఓణవిఘ్ని (5) ఒలి అతిర వేణివ  
 రుమ్ ఎన్నుళ్యమ్ పుకున్దాయ్. (10) వేగ్గడవా! తిరువేగ్గడమత్తనై శెన్టు కాణల్  
 ఉలుకిస్టే. (15)

అర్థము.— పర్వతతీగ్గములు రత్నములను ముత్యములను విసర శ్రవణ  
 నక్షత్రోత్పన్నమునందు (౫) మగ్గళాశాసనగ్గని యదురునట్లుచేయ (దానిననాచరించి  
 నావద్ద) ఆశ్రయిడివచ్చి నాశృంపయమునందుఁ బ్రవేశించి (౧౦) వేగ్గటాచలపతి! వేగ్గ  
 టాచలమునకుఁ బోయి సేవించుట కాశ్రయించుచున్నాను.

వ్యా.— నాన్పుత్తోరామ్పాట్టు — (కల్లరువియిత్యాది) ఒలియై  
 యుడైయ అరువికళాలే ముత్తుతిర. తిరువోణనక్షత్రమాస మహా  
 దివసత్తిలే అనుకూలరుడైయ మగ్గళాశాసనత్తాలే వద్దధ్వనిమిక  
 ప్రాప్యతయావన్దు ఆశ్రయిక్కప్పడుమ్ తిరుమలైయై యుడైయనీఎన్ను  
 డైయహృదయత్తిలే పుకున్దాయ్. నాన్తిరుమలైయై యడైన్దుకాణ  
 లురుకిస్టే.

౪౧.

శెన్టువణ్ణుమిన్ శేణుయర్ వేగ్గడత్తై  
 నిన్టువిన్దై కడుక్కుమ్ నీరై యాల్—ఎన్టుమ్  
 కడిక్కుమలనాన్సుకనుమ్ కణ్ణాన్దత్తానుమ్  
 అడిక్కుమలవిన్దైత్తుమణ్ణు.

౪౨.

అన్వ.— ఎన్టుమ్ కడి కమలమ్ నాన్సుకనుమ్ కణ్మాన్దత్తానుమ్ (5) అడి  
 కమలమ్ ఇట్టు ఏత్తుమ్ అన్దు (10) శెన్టు నిన్టు నీరై యాల్ వీనై కడుక్కుమ్ (15)  
 శేణుయర్ వేగ్గడత్తై వణ్ణుమిన్. (18)

అర్థము.— ఎప్పుడును బహిమంబుచున్న నాభికమలముజన్మదేశముగాఁగల చతు  
 ర్ముఖుడును త్రినేత్రుడును (౫) తిరువడికురునందు తామరపువ్వుములను సమర్పించి స్త్రాత్రి  
 ముఁజేయు నాతిరువళికి (౧౦) వెళ్ళి నిలిచి స్వభావముచేఁ బాపములను బోగొట్టు (౧౫)  
 మిక్కిలియన్నరిమైన వేగ్గటాచలమును ఆశ్రయింపుడు. (౧౮)

౪౩

వ్యా.— నాల్గు తీరదామూర్తి. — (శెన్ని త్యాది) (౧) “శెన్ని  
యోజులలో తిరువేళ్ళడమ్” “ఎన్నువ్వుడియేపుటప్పట్టవాతే కణ్ణుక్లేశ నీ  
రువ్వుడియాక ఆకాశావకాశమడల్ల విఘ్నమువ్వుడి ఉయర్ న్దళిఖరల్లై  
యైదైయతిరుమలై యైచ్చెన్ఱు వణ్ణుజ్జోళ్. (నీర్తయల్ నిన్ఱువిన్ఱై కడు  
క్కుమ్) విరోధియానపాప తై తిరుమలై శక స్వభావత్తాలే నశిప్పి  
క్కుమ్. (కడిక్కుమలవిత్త్యాది) ప్రయోజనాన్తరపరమ తల్లభధికార  
మృణువతు ఇ తిరుమలై యిలే అవనై యాశ్రయిత్తు. తిరునాభికమల త్తిలే  
అవ్యవధానేన పిఱన్దవత్తుళునుమ్ లలాట సేత్రనుమ్ అవన్ఱిరువడికళై  
పుష్పాద్యుపకరణల్లై కొన్ఱాశ్రయిత్తు. ౪౨.

మజుల్ తోయ్ శెన్ని వడనేళ్ళడత్తానై  
కణ్ణుల్ పుకున్దార్ కళ్ కాప్పణివాన్ — తిర్గళ్  
శడైయేఱవై త్తానుమ్ తామరై మేలానుమ్  
కుడై యేఱత్తాన్ఱు విత్తుక్కొన్ఱు. ౪౩.

అన్య.— తిర్గళ్ శడై ఏఱవై త్తానుమ్ తామరై మేలానుమ్ తామ్ (5) కుడై  
యేఱ విత్తుక్కొన్ఱు మజుల్ తోయ్ శెన్ని (10) వడనేళ్ళడత్తానై కాప్పణివాన్  
కణ్ణుల్ పుకున్దార్ కళ్. (14).

అర్థము.— చంద్రుని జటయం దెప్పుడునుంచుకొనిననుద్రుడును బ్రహ్మయు  
తాము (౫) గొడుగుమొదలైనవానిని సంపాదించుకొని మేఘమండలమును జేరియున్న  
శిఖరములుగల (౧౦) యుత్తరదిక్కునందున్న వేళ్ళుటాచలపరికర దిరువన్దక్కొప్పన  
మర్పించుటకు సన్ధ్యాకాలమునందు బ్రవేశించి. (౧౪) ౪౩.

వ్యా.— అవ.— నాల్గు తీరదామూర్తి. — (మజుల్) చతు  
ర్భుజునుమ్ లలాట సేత్రనుమ్ తిరుమలై యిలే యొరుకాలాశ్రయిత్తుప్పొ  
రుమళవన్ఱు; సమారాధనకాలజ్గళ్ తోటుమ్ సమారాధనోపకరణల్లై  
కొన్ఱువన్దాశ్రయిప్ప రెన్గిఱిత్తు.

(మజులి త్యాది) మేఘపద త్తిలే శెల్ల ఉయర్ న్దళిఖరల్లై యుదైయ  
తిరుమలై యైయైయవనై. (కాప్పణివాన్ కణ్ణుల్ పుకున్దార్ కళ్)

తిరువన్దిక్కాప్పడుప్పా సమరాధనకాలజ్గల్ తోటుమ్ పుకున్దార్ కళ్. (తిర్ణలిత్యాది) చన్ద్రనైజతైయిలే ధరిత్తరుద్రనుమ్, తామరై ప్పూవైజన్దస్థానమాకవుడైయ బ్రహ్మపుమ్ తిరుముత్తుక్కుడై ముతలానవల్లై ధరిత్తుక్కుండ్ల కబుల్ పుకున్దార్ కళ్. ౪౩.

అరు.— నాన్పుత్తుమాన్దామ్బట్టు.— కుడైయేట - కుడైముతలాన ఆరాధనోప కరణజ్జై, కువిత్తు - కుతైవట సమ్మదిత్తుక్కుండ్ల. ౪౩.

కొండ్లకుడజ్గాల్ మేల్ వైత్త కుళివియాయ్  
త్తణ్డవరక్కన్ తలై తాళాల్ — పణ్డణ్  
పోమ్మమరన్ నిన్ముమ్ పొళిల్ వేడ్డమలై క్కే  
పోమ్ కుమరరుభీర్ పురిన్దు. ౪౪.

అన్వ.— కొండ్ల కుడజ్గాల్ మేల్ వైత్త కుళివియాయ్ తణ్డమ్ అరక్కన్ (5) తలై పన్దు తాళాల్ ఎణ్ణి పోమ్ (10) కుమరన్ నిన్ముమ్ పొళిల్ వేడ్డమలై క్కే కుమరరుభీర్! (15) పురిన్దు పోమ్ (17).

అర్థము.— ఎత్తిళాని యెడలునుదుంచుకొనబడిన చిన్న బిడ్డయై దండింపందాశ రావణుని(౫) తలలను పూర్వకాలముందు దనతిరువడికకుచేత లెక్కబెట్టి యంతర్ధానమైన (౧౦) నిత్యయావనముగలనర్చ్యరుడు వేంచేయుండెడి తోటలుగల వేబ్బటాద్రికే మయస్సుగలవాండ్రా! (౧౫) ఆశ్రయించి వెళ్ళుడు (౧౭). ౪౪.

వ్యా.— అవ.— నాన్పుత్తునాలామ్బట్టు.— (కొండ్ల) అణిపుడైయారుమ్ అణిపుకెడునన్దైయిల్ హితైషియాయ్ రక్షిక్కుమవన్నిట్కిట తిరుమలైయిలే పటుకరణరానపోతే శెన్ద్రాశ్రయియుజ్జో శెన్నితార్.

(కొణ్డిత్యాది) ఎడుత్తుమడియిలే వైక్కుమ్మిళ్ళైయాయ్ దణ్డన్ నానరాక్షసన్ తలై పత్తుమటుక్కప్పడు మెన్దు తిరువడికళా లేకీక్కొట్టి అన్తధాకానమ్మణ్ణిన ముగ్ధన్ నిన్ము న్నిరుమలై క్కే కాల నడ్డయాడు మోబితే యాశ్రయిత్తు పోరుజ్జోళ్. ౪౪.

అరు.— నాన్పుత్తునాలామ్బట్టు.— పోమ్ - అన్తర్ధానమ్ పణ్డమ్. కుమరన్ - శిలుపిల్లై. కుమరరుభీర్ - బాలరాక్షసయాలే కాల నడ్డతరుమ్ - పురిన్దు - ఆశ్రయితు. ౪౪.

౫౩ నాన్తుక నిరువదాది, ర౫-సా, పురిస్తు. ర౬-సా, వైప్పన్.

పురిస్తుమరిట్టు పుణ్ణిరీకప్పారమ్

పరిస్తుపడుకాదునిట్టు—తైరినైట్టుమ్

తానోళ్ళినిట్కిన్తాన్ తల్లరువివేగ్గడమే

వానోర్క్కుమ్మణ్ణోర్క్కుమ్మవైప్పన్.

ర౫.

అన్య.— పురిస్తు పుణ్ణిరీకప్పారమ్ మలర్ ఇట్టు పరిస్తు (5) పడుకాదునిట్టు ఎట్టుమ్ తెరిస్తు తాన్ ఓళ్ళి (10) నిట్కిన్తాన్ తల్ ఆరువి వేగ్గడమే వానోర్క్కుమ్ (15) మణ్ణోర్క్కుమ్ వైప్పన్. (17).

అర్థము.— ఆశ్రయణోన్ముఖులై చరచారవిందములయందు బుష్పములను సమర్పించి యాశంబి (౫) వచలకనక్కడనేయుండునట్లు సర్వదేశములయందుఁ బ్రకాశించి తాను స్వాధీకుఁడై (౧౦) పంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క చల్లని కొండకాలువలుపారుచున్న వేల్పుటాదియే దేవతలకును (౧౫) మనుష్యులకును నిధిగానున్నది. (౧౭).

వా.— అవ.— నాన్పుజైన్దామ్బాట్టు.— ( పురిస్తు ) టెటుమ్సంసారిక భుక్తే యన్తు; నిత్యసూరిక భుక్కుమ్ ప్రాస్యమ్తిరుమలై యెన్గితార్.

(పురిన్దిత్యాది) నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళితే ఆదరిత్తు పుప్పాదికలైయిట్టు స్నేహిత్తు ప్పడుకాదుకిడక్కుమ్బడియాక విశద తమమాక ఎఱ్ఱుఱ్ఱులైవన్మనన్మనైయ శ్రమహరమాన తిరుమలై యే ఉభయవిభూతిక్కుమ్ప్రాప్యమ్.

ర౫.

వైప్పన్తణివిళక్కామ్ మామతియై, నూలుక్కె

వైప్పొళుతుమ్ కైసీట్టుమ్యానైయై—ఎప్పాదుమ్

వేడువలైక్కక్కుఱవర్ విల్లెడుక్కుమ్ వేగ్గడమే

నాదువళైత్తాడుతుమేల్ నన్దు.

ర౬.

అన్య.— మా మతియై మాలుక్కు మణివిళక్కామ్ వైప్పనెన్దు (5) ఎప్పొళుతుమ్ కై సీట్టుమ్ యానైయై వేడు (10) ఎప్పాదుమ్ వళైక్క టెటవర్ విగ్ ఎదుక్కుమ్ (15) వేగ్గడమే నాదు వళైత్తు అడుతుమేల్ నన్దు. (20)

అథము.— మంచి చంద్రుని సర్వేశ్వరునికి ముఖ్యదీపముగాఁ బెట్టెదనని (౫) యెప్పుడును తొండమును బైకత్తుకొనియుండు యేనుఁగును వేటకాని (౧౦) డ్రెక్కు డంబోనీయక చుట్టుకొనఁ గొఱవహండ్లు (వారిమీఁది) భనుస్సు నెత్తు (౧౧) వేళ్లు టాచలమునే తోకమంతయుఁ బ్రదక్షిణముఁజేసి నర్తనమాడినయెడల మంచిది. (౨౦)ర౬.

వ్యా.— నాన్మకతామాబ్బట్టు.— (వైప్పనిత్యాది) చంద్రాన్ \*అణ్ణియనాకైయా లే సర్వేశ్వరనుక్కు త్తిరువస్తాదివిళక్కాక వైప్పనె న్నొరుకాల్ నీట్టి క్కిడైయాతోబ్బిన్దాల్ మీళవళియాతే ఎప్పొత్తు డైన్దీన్దినపడియే అన్యపరమాయ్ నిట్కిఱయానైయై ప్పొఱమ్ముళ్ళే వేడర్ శూఱ త్తిరుమలై యి లే వర్తిక్కుఱుఱు అవర్ విల్లెడు త్తపడియై తిర్క్కుమ్ తిరుమలై యేఱివిల్లా తారోడు అఱివుడైయా రోడు వాళి యఱ ఎల్లారు మాశ్రయిక్కప్పెటిల్ నష్టు. ర౬.

అరు.— నాన్మకతామాబ్బట్టు.— వేడు - వేడర్. ఇవర్కళానైపిడిక్కై కాక్ వేవరానవర్కళెమ్ పార్చవ్త్తిల్ శూఱి, అణ్ణే వత్తిక్కిఱ కుఱవర్ అత్తై క్కణ్డు విల్లు క్కళైఎడుక్క ఎన్ద పడి. ర౬.

నన్నదివణ్ణనూ రాళియుజోళ్ళరియుమ్  
పొన్నదియుమ్ముత్తముమ్ పూమరముమ్—పన్నదినీర్  
ఓడుపొరుతురుళుమ్ కానముమ్ వానరముమ్  
వేడుముడై వేడడమ్.

ర౭.

అథము.— ఆరియుమ్ కోళ్ ఆరియుమ్ పొన్ మణియుమ్ (౫) ముత్తముమ్ పూ మరముమ్ పోమణి నీరోడు (10) పొరుతు ఉరుళుమ్ కానముమ్ వానరముమ్ వేడుమ్ (15) ఉడై వేడడమ్ నల్ మణి వణ్ణన్ (20) ఊర్ (21)

అథము.— యాళియు బలముగల సింగఁబును బంగారును మాణిక్యములును (౫) ముల్గిములును బుప్పించిన వృక్షములును నవరత్నములును ప్రవాహముతోడఁజేరి (౧౦) కొద్ది పడుచున్న యడవులును కోఁతులును కొఱవహండ్లును (౧౫) గలిగియున్న వేళ్లు టాది విలక్షణమైన నీలమణిపంటి వర్ణముగల సర్వేశ్వరుని (౨౦) యూరు. (౨౧)

\* అణ్ణియనాకైయా లే - సమీపమందున్న వాడుగనుక.



వ్యా.—నాన్దుకేత్రామ్బట్టు.— (సన్నతి) శ్రమహరమాసవ  
 దినైయుడైయవనుక్కు రక్షణత్తుక్కుఱుప్పాకైయాలే తిరుమలైయై  
 యూరెన్గిఱు రక్షణత్తుక్కుఱుప్పాకైయాలే తిరువయోద్యైయిలుమ్  
 కాట్టైవిరుమ్మినారిజేపెరుమాళ్. ఆవర్ విరుమ్మినకాట్టై విరుమ్మిప్పోఱిఱి  
 లైయపెరుమాళ్, అక్కాట్టోపాతిఱిప్పైవీట్టైయుమ్నినై యుక్కీడిర  
 న్దారిజేతిరుత్తాయార్. (౧) [రామండశరథంవిధి] (౨) “వధ్యతాంబధ్య  
 తామ్” ఏఱుమ్ అరువరాతేయుజ్జోతమయనారోపాతియాక ఉజ్జల్లైయై  
 యుమ్ నినై యుక్కీడిర్. [మాంవిధిజనకాత్తటామ్] ఉజ్జోతమయ  
 నారుకన్దపిరాట్టయారోపాతియై నై యుమ్ నినై యుక్కీడిరెన్గితార్.  
 (ఆరియుమిర్యాది) తిరుమలైయిల్వర్తిక్కుమ్ నిత్యసూరికైచ్చొల్లు  
 కిఱు.

౪౭.

అరు.—నాన్దుకేత్రామ్బట్టు.— రక్షణత్తుక్కుఱుప్పానవిడతై ఊరాకవిరుమ్మ  
 మోవెన్న, అరుచ్చియేకితార్ (రక్షణత్తుక్కిర్యాది). విరుమ్మినాకైక్కుఱ్ఱాపకమేలెన్న  
 కుమిత్రైయావడైయవనకైక్కాట్టుకితార్ (ఆవర్ విరుమ్మినకైర్యాది). ఇవ్విడత్తుక్కు  
 పవమవ్వియారే ఇరున్దపడియే ఇళ్ళోకత్తుక్కు ఇరువుమెరుఅర్థమ్. కామ-కామ. ౪౮.

వేగ్గడమేవిణ్ణోర్ తొలువతువుమ్, మెయ్ మైయార  
 వేగ్గడమేమెయ్ వినై నోయ్ తీర్పురువుమ్—వేగ్గడమే  
 తానవరైవీత్తి తన్నాభిప్పడైతొట్టు  
 వానవరైక్కాప్పాన్దలై.

౪౮.

అన్య.—విణ్ణోర్ మెయ్ మైయార తొలువతువుమ్ వేగ్గడమే. మెయ్ (5)  
 వినై నోయ్ తీర్పురువుమ్ వేగ్గడమే. తానవరై (10) వీత్తి తన్ ఆభిప్పడై  
 తొట్టు వానవరై (15) కాప్పాన్ మరై వేగ్గడమే. (18)

అర్థము.—నిత్యసూరులు పాప్యముగా నాశ్రయించునది వేగ్గటాద్రియే.  
 నిత్యముగా, (బాధించునట్టి) (౫) పాపములను వ్యాధులను బోగొట్టునదియు  
 వేగ్గటాద్రియే. రాక్షసులు (౧౦) వచ్చుకట్లు తన చక్రాయుధమును ధరించి దేవ  
 తలను (౧౫) కాపాడెడువాని పర్వతము వేగ్గటాచలమే. (౧౮)

(౧) శ్రీరామా. అయోధ్యా. ౪౦-౮.

\* అరువరాతే-జహనలేక.

వ్యా.—నాస్తిత్వేట్టామ్బట్టు.— (వేదగడమేవిణ్ణోర్ తొయివ తువుమ్ మెయ్ పైయాల) తిరుమలై ప్రాపకమాక వే వేటొన్ఱు ప్రాప్యమా తైయన్ఱి క్కే ఇతుతా నే ప్రాప్యమాక వాశ్రయిప్పార్ కళ నిర్యసారి కళ. (వేదగడమిత్త్యాది) (౧) అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్ ఎన్నిటసాప తై ప్పొక్కుమతువుమ్ తిరుమలై. (వేదగడమిత్త్యాది) అనురజాతిరైప్పడు మ్బడిక్కిడాక తిరు వాభియైప్పిడిత్తు దేవజాతిక్కు క్కుడియిరుప్ప క్కొడు తవనుక్కు ఊరు నిరుమలై యే.

౪౮.

మలైయామైమేల్ వైత్తు వాశుకియై చ్చుల్ శ్రీ  
తలై యామైతానొరు కై పల్ శ్రీ—అలై యామల్  
పీటక్కిడై న్ద పెరుమా తిరునామమ్  
కూటువ లేయావర్ క్కు జూల్ శ్రీ.

౪౯

అన్వ.—మలై ఆమైమేల్ వైత్తు వాశుకియై చ్చుల్ శ్రీ (5) తలైయామై తాన్ ఒరు కై పల్ శ్రీ అలైయామల్ (10) పీట కడై న్ద పెరుమా తిరునామమ్ కూటువ లే (15) యావర్ క్కుమ్ కూల్ శ్రీ. (17)

అర్థము.— మన్దరపర్వతమును గూర్చి (రూపియైవతనమిడ) బెట్టికొని వాసుకి యనెడిసర్పమును జాట్టి (౫) విభరమును తా నొకచేరఁ బెట్టికొనియూఁచి సముద్రజలముచెదరకుండ (౧౦) నమృతముపుట్టునట్లు చిలికిన సర్వేశ్వరుని దిరు నామముల ననుసంధించుట (౧౫) యందఱికిని సుచితమైనది. (౧౭)

వ్యా.—నాస్తిత్వైత్తామ్బట్టు.—(మలైయామైయిత్త్యాది) కూర్చి రూపియాసతన్నే లే మలైయైవైత్తు. వాశుకియై చ్చుల్ శ్రీ. (తలైయి త్యాది) ఆమైయానతాన్ మేలేకొన్ఱిమాతపడి క్కిడాకమలైయినుచ్చి యైయొరు కై యాలేయముక్కి. (అలైయామలిత్త్యాది) నిరమ్మిసనీర్ పుటమ్మెళియామలుమ్ అమృతమ్మడుమ్బడియుళ్ళుడైయపుమ్ కడై న్ద సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామ తైచ్చొల్లువ లే ఎల్లార్ క్కుమదుప్పతు.

కూర్మముమ్ శారా కొడువినై యుమ్ శారా, తీ  
 మాన్దుమ్ శారా వ్తై యత్తినేన్ — ఆన్దు  
 జ్జురైక్కిడక్కు జ్జుణ్ణకడత్తిడక్కుమ్, ఆయన్  
 ఉరైక్కిడక్కు-ముళ్ళై నక్కు.

౫౦

అన్దు. — కడల్ కిడక్కుమ్ మాయన్ ఆన్దురై కిడక్కుమ్ (5) కణ్ణన్ ఉరై  
 ఎనక్కు ఉళ్ళత్తు కిడక్కుమ్. (10) కూర్మముమ్ శారా. కొడు వినైయుమ్ శారా.  
 (15) తీమాన్దుమ్ శారావ్తై అత్తినేన్. (18)

అర్థము. — క్షీరాబ్ధియందు బవ్వలిండు వాచ్ఛస్యసూతుడై కావేరీతీరముందు  
 బవ్వలించిన (5) శ్రీకృష్ణుడు సాదించినచరమశ్లోకము నాను పూర్వయమునగు  
 స్థిరముగానుండును. (10) నాన్దుమృత్యువు రాకుండుటకును చెడ్డ పాపములు  
 రాకుండుటకును (15) చెడ్డవిషయముల్లగు రాకుండుటకును పాయము తెలిసి  
 కొంటిని (18)

వ్యా. — బిన్నతామృట్టు. — (కూర్మముమిత్యాది) మృత్యుఅనై  
 యావైక్కుమ్ మృత్యుఅనైక్కుమ్ హేతువానమహాపాపమ్ అనైయై  
 క్కుమ్ అపవాదమ్ శేరామైక్కుమ్ ఉపాయమత్తినేన్. (ఆన్దుజ్జురై  
 యిత్యాది) తిరుప్పాక్కడలిలే కణ్ణళన్దు ఆళ్ళిర్వభూతనాయ్ అన  
 స్తరమ్ తిరుక్కప్పిల త్తిలే కణ్ణళన్దురుళుకిరి కృష్ణన్ ‘ఉన్నుడైయ  
 రక్షుణ్దుక్కు నానేకడవేన్, నీళోక్కివేణ్డా’ ఎత్తరుళిచ్చెయ్ తవా  
 రై యెన్నుజ్జీలేకడక్కుమ్. కూర్మమ్ - ఎణ్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠరిల్ వ్యా  
 వృత్తి. కొడువినై - దృష్టాదృష్ట కామ్యపరరిల్ వ్యావృత్తి. (ఆయన్  
 త్యాది) అవన్నుడైయ తిరునామజ్జీల్ పృథయ త్తిలే కిడక్కు మెనక్కు.  
 అతావతు - తద్విషయజ్ఞానమ్ (1) ‘మామ్ - అహమ్’ ౫౦.

అరు. — బిన్నతామృట్టు. — “కూర్మముమ్ శారా” ఎత్తువర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠరిల్  
 కుక్కు యమధర్మ పూర్వకమాకస్వగ్గపాప్తి యాకైయాలే యవర్కలిల్ వ్యావృత్తి.  
 (కొడువినైయుమిత్యాది) కామ్యపరపరాక్షరు పాపకార్యమాకైయాలే కామ్యప  
 రరిల్ వ్యావృత్తి. ఇన్ద్రయిరబ్దుమ్ ప్రపన్నసుక్మలైయన్దపడి. ఆయన్దురై-ఆయన్దైయవార్తై  
 యానన్దోక మెన్నుతిల్, అవ్కవిషయమాన తిరునామ మెన్నుతిల్. అహమెత్తరు మన్ది  
 నకర్తమనానకిమ్.

౫౦.

నాన్సుక నిరువదాది, ౫౧-పా, ఎనక్కావార్. ౫౨-పా, విల్లె. ౫౩

ఎనక్కావారారువరే, ఎమ్మెరుమాన్  
 తనక్కావార్ తానేమల్లల్ — పునక్కాయా  
 వణ్ణనే యున్నై ప్పిఱటియార్, ఎన్నతిక్కు  
 విణ్ణెలాముణ్డోవిల్లె.

౫౧.

అర్థము.— ఎనక్క ఆవార్ ఒరువర్ ఆర్ ? మల్లు (5) ఎమ్మెరుమాన్  
 తానే తనక్క ఆవానల్లల్ ఎకమతిక్కుమ్ (10) విణ్ణెలామ్ విల్లెయుణ్డో ?  
 పునమ్ కాయా వణ్ణనే! (15) ఉన్నై పిఱర్ అతియార్. (18)

అర్థము.— దాసునికి సమానమైనవా రొక తెవరు ? ఇంకను(౫) సర్వేశ్వరుడు  
 తనకు తానే సమానుడుకాని నాజ్ఞానమునకు (౧౦) బరమపదమంతయు తెలియ  
 గునా ? తనస్థానముందుండెడి చీరటిమృగవర్ణమువంటి వర్ణముగలవాడా! (౧౫)  
 నిన్ను ఇతరులు తెలిసికొనజాలరు. (౧౮)

౫౧.

వ్యా.— విమ్మిల్లైరామ్మాట్టు.— ( ఎనక్కిత్యాది ) ఎమ్మెరు  
 మాన్ రక్షకనెన్దిరుక్కిఱ ఎనక్కొరుత్తరెతిరుణ్డో? (ఎమ్మెరుమాని  
 త్యాది) ఈశ్వరన్ తనక్కొరువన్ రక్షకనుణ్డెన్దిరామైయాలే అవను  
 మెనక్కొప్పన్టు. ( పునక్కాయావిత్యాది ) శ్రమవారమాన వడివై  
 యుడైయనీ రక్షకనల్లెయాకిలుమ్ విరుమ్మప్పడుమున్నై యశ  
 లారటియార్. ( ఎన్నతియిత్యాది ) సుసారత్తిలే ఎమ్మెరుమాన్  
 రక్షకనెన్దిరుక్కిఱ వెనక్కు విరోధియిల్లాత దేశ త్తిలే యిరుక్కిఱవర్  
 కళో ఎన్నొడొప్పరో?

౫౧.

విల్లెక్కాట్టుడువర్ విశాతియేల్మణ్బర్  
 తల్లెక్కాట్టులితిరివర్ తక్కోర్ — ముల్లెక్కాల్  
 విడముణ్డవేననైయే వేతాక వేత్తాతార్  
 కడముణ్డార్ కల్లాతెవర్.

౫౨.

అన్య.— తక్కోర్ విల్లెక్కా ఆశోపడువర్. విశాతి ఏల్మణ్ (5) ఉణ్బార్  
 తల్లెక్కా ఆశోపలి తిరివర్. కల్లాతవర్ (10) ముల్లెక్కాల్ విడమ్ ఉణ్డ వేననైయే  
 వేతాక (15) వేత్తాతార్ కడముణ్డార్. (17)

అర్థము.—దురభిమానులు క్రయమునకు దాసులగుదురు. (ఇతరుల) పాపములను దానాదులచేబొంది (౫) యనుభవించుదురు. ఒకరితలకొఱకై తామునరబలిగా దిరుగుదురు. అజ్ఞానులు (౧౦) సునమాలముగ విషము పాపముఁజేసిన రారాజును విలక్షణుడని (౧౫) స్తోత్రముఁజేయనివార్లు పాపములననుభవించువారగుదురు. (౧౭) ౫౨.

వ్యా.— అవ.— విమ్మత్తిరణ్ణామ్బట్టు.— (విలై) ఎన్నో దొప్పారుడ్డోవెట్టు కొల్లువానెన్నెన్నిల్, ఇతువన్టో నాదు అసర్థప్పదు కిటపడి యెన్నితార్.

(విలై యిత్యాది) ఈశ్వరశేషమాయ్ అనన్యార్థమాన వస్తువై వేఱుశిలర్క్కు శేషచూక్కియుమ్, జీవనత్తుక్కాక ప్పిటరుచైయ వ్యాధికళై నీర్వార్ ప్పిత్తుక్కొణ్ణుమ్, ఒరుత్తన్ పితైతాల్తలై యరిః తేనెన్టు ప్రార్థిత్తు బలిద్రవ్యమాయ్ త్తిరిన్దుమన్టో పడుకిటతు. ‘తక్కోర్’ ఎన్టు తేపాక్కి. (ములైయిత్యాది) ఇవర్కళ్ కుఱిత్తుచ్చెయ్ వతు స్వవిరోధియై ప్పొక్కుమవనై యేత్తామై. (కడమిత్యాది) అఱిపు కేడర్ (౧) ‘తేత్వసుంభుజ్జతేపాపాః’ ఎన్నుమ్బడియే పాప జైభుజిక్కి తార్కళ్. అన్టిక్కే. కొడుక్క ఉడల్నిన్టిక్కే యిరుక్క\* త్తనిశువా జి జీవిక్కుమవర్క ఇన్నువునూమ్. ౫౩.

అరు.— విమ్మత్తిరణ్ణామ్బట్టు.— తలైక్కు- ఒరుత్తత్తలైక్కాక, ఆళ్ బలి- తక్కోత్తలైయై యఱుత్తు నరబలియిడువార్కళ్. విశాతియేత్తై- కాలదానాదికత్తొక్కొ శ్శుకై. (కడమిన్డార్) కడవ - పాపమాయ్, అత్తై యనుభవిత్తల్, ఇత్తాల్ పాపఫల మాన సరకానుభవత్తైప్పణ్ణియుమ్, కెట్టవరిద్రాయుమ్ పోవర్క శైష్టపడి. ౫౪.

కల్లాతవ రిలకై కట్టభీత్త, కాకుత్త

నల్లాలారుతెయ్ వమ్ యానిలేన్ -- పొల్లాత

తేవరై తేవరల్లరై, త్తిరువిల్లా

త్తేవరై తేతేల్ మిత్తేవు.

౫౩.

అన్య.— కల్లాతవర్ ఇలక్తై కట్టటిత్త కావత్తవల్లాల్ యాన్ (5) ఒరుతె య్వమ్ ఇలేక, పొల్లాత తేవరై తేవరల్లారై (10) తిరువిల్లా తేవరై తేవు తేతువ్ మిన్. (14)

అర్థము.— ఆజ్ఞానులైనరాక్షసుల లబ్ధును నాశనముజేసిన శ్రీరాముడు దక్క నేను (౫) వేటొకదైవము కలవాడనుకాను. క్రూరులై తపస్సుచేదేవత్వము సంపాదించుకొనినను యథార్థదేవత్వములేనివారును (౧౦) లక్ష్మీసంబంధములేని వారునునైన రుద్రాదులను ప్రాప్యదైవముగా తలవవద్దు. (౧౪) ౫౩.

వ్యా.— విమ్బత్తుమాన్టామ్బుట్టు.--- ( కల్లాతవరిత్యాది ) కల్లానొరుత్తనునాక అవనై ప్పటిప్పడవిట్ట జ్ఞానహీనరుడై యతాన లక్ష్మీనైఅరణ్యీత్త చక్రవర్తిత్తిరుమకనై యొత్తియవేటొన్టసమా శ్రయణీయమాకనినై త్తిరేక. (౧) “భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి” ఎన్నిటిరు వడియైప్పోలే యివరుమ్. (పొల్లాతతేవరై) శుభాశ్రయమాక విరూ పాక్షతోడక్కమానారై యాశ్రయిక్క పోమో ? (తేవరల్లారై) అత్తైప్పొలుత్తాశ్రయిత్తాలుమ్ కట్టక్కుడియన్; అప్రాప్తథలమ్, (తిరు విల్లాతేవరై ) మోక్షప్రదనానవన్ శ్రియఃపతియన్టో ? (తేత్తన్న్జి తేవు) అప్రాప్తథలమల్లామైగోయన్టు; ఆశ్రయిత్తాల్ ప్రయోజనమిల్లైయె న్నై. (తేత్తేల్మిన్ తేవు) ముకప్పిలే పుత్రపశ్వాదికళైత్తరుమతై క్కణ్డొ ఆశ్రయణీయరాకబుద్ధినన్ణాతేకొళ్ళున్గోళ్ళ. ౫౩.

అరు.— విమ్బత్తుమాన్టామ్బుట్టు.--- అత్తైప్పొలుత్తు- విరూపాక్షత్తైయైప్పొలుత్తు కట్టక్కుడియన్ - ఆసాతలయాకుడిపోలే తోడోదేవతయిటుక్కుమాట్టాతవన్, కట్టమ్ - కట్టచూయ్, దరిద్రనెన్టపడి. కుడిపోలేయరుక్కైయాలే ఎదుక్కవుమాయ్, దరిద్రనా కైయాలే కట్టిక్కవుమాయిరుక్కుమన్లు; ఇన్లు అప్రాప్తమాకైయాలే ఎదుత్తు క్కట్టి క్కవుమ్ యోగ్యతైయిల్లైయెన్టపడి. “తేవు” ఎన్గెయాలే అల్పఫలప్రదరన్గిటతు. ౫౩.

తేవరాయ్ నిలుక్కుమత్తేవుమ్, అత్తేవరిల్

మూవరాయ్ నిలుక్కుమ్ముతుపుణర్పున్—యూవరాయ్

౬౦ నాన్తుక నైదువద్దాది, ౫౫-సా, కడై నిన్టమరర్.

నిన్కిన్ట తెల్లామ్ నెదుమాలెన్టో గాతార్

కన్కిన్ట తెల్లాన్టై.

౫౪.

అన్వ.— లేవరాయనిన్కుమ్ అత్తైపుమ్ అత్తేవరిత్ మూవరాయనిన్కుమ్ ముతుపుణర్పుమ్ (5) యావరాయ నిన్కిన్ట తెల్లామ్ నెదుమాలెన్టో ఓరాతార్ కన్కిన్ట తెల్లామ్ (10) కడై. (11)

అర్థము.— ఇంద్రాది దేవతలైయుండు నాధిక్యమును, ఆదేవతలలో ముగ్గుటి లోనడుమనున్న ప్రథమావతారమును (౫) సమస్తదేవరాసులై యుండుననియన్నియు, సర్వేశ్వరుడేయని యనునాధింపనివాడు నేచ్చకొనువిద్యలన్నియు (౧౦) తున్నములు. (౧౧)

౫౪.

వ్యా.— విమ్బుత్తునాలామ్బట్టు.— (లేవరాయిత్యాది) ఆది త్యేన్యాదికభుక్కు నడువేనిన్కుమ్ నిలైయుమ్, బ్రహ్మ రుద్రాదికభుక్కుమ్ నడువే (౧) “మధ్యేవిరించగిరిశంప్రథమావతారః” ఎన్గిఆప్రథమావతార తైయుమ్, స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కలిలుమ్ చేతనద్వారా ప్రవేశిత్తు అవశ్యుక్కు వస్తుత్వనామభాక్త్యముద్దామ్బడి నిన్కిన్టనిలైయుమ్, సర్వాధికనాన ఈశ్వర సెన్టటియాతవర్కళ పరక్కక్కట్కిన్ట తెల్లామ్ సంసారప్రవర్తక రాకైక్కు.

౫౪.

కడైనిన్టమరర్ కళుల్ తొళుతు, నాళుమ్

ఇన్టైనిన్టవిన్బత్తరావర్ — పుడైనిన్ట

సీరోతమేని నెదుమాలే, నిన్నడియై

యారోతవల్లారవర్.

౫౫.

అన్వ.— అమరర్ కడైనిన్ట నాళుమ్ కళుల్ తొళుతు (5) ఇన్టైనిన్ట ఇన్బత్తరావర్. పుడైనిన్ట సీర్ ఓతమ్ (10) మేని నెదుమాలే! నికాడియై అవరయార్ అత్తిన్ట (15) ఓరివల్లార్. (16)

అర్థము.— బ్రహ్మాది దేవతల వాకిటనుండి ప్రతిదినము వాచితాళ్ళను మ్రొక్కి (౫) నడుమనున్న స్వర్గాదిసుఖముగలవారగుదురు. చుట్టుకొనియున్న బలముగల సముద్రమువంటి (౧౦) శరీరముగల సర్వాధిభుడా! నీతిరువడికభును వారెవరు తెలిసికాని (౧౫) స్తోత్రముకేయసమర్థులు. (౧౬)

౫౫.

(౧) క్రీరజ్జరాజస్తవమ్. ఉత్తరశతకమ్-౫౧.

వ్యా — విమ్మజైన్దానూబ్బట్టు. — (కర్త) దేవతాన్తరజ్జో  
వాళలిలేనిమ్మ సర్వేశ్వరస్వక్కల్ పణ్ణమ్ ప్రణామాదికల్తైయవర్కళో  
పక్కలిలేపణ్ణి సంసారసుఖమువిమ్మి క్కేనిరతిశయమానమోక్షసుఖము  
మిమ్మి క్కేయిరుక్కిట స్వర్గసుఖ తైయుచైయచానవర్. (పుచైయిత్త్యాది)  
ఒరుప్రయోజనమ్ పెతావిడిలుమ్ స్తోత్రమ్మణ్ణి వేణ్ణమ్మడిశ్రమహరమాన  
వడివై యుచైయవక్ తిరువడికల్తైయే త్తవల్లారార్? ౫౫.

అరు. — విమ్మజైన్దానూబ్బట్టు. — ఇతరప్రయోజనజ్జలై క్కొళ్ళుకయ్యుట్టియ ఉన్న  
డియై ఏ త్తవల్లార్ ఒరువరుమిలైయ్యుపడి. ౫౬.

అవరివరెన్దిలై యనజవేళోతాతైక్కు

ఎవరుమెతిరిలై కణ్ణీర్ — ఉవరి

క్కడలోనజ్జముణ్ణాకడనెన్దు, వాణ

లుండనిన్దుతోలోనొరుజ్జు, ౫౭.

అన్వ. — అవర్ ఇవర్ ఎన్దు ఇన్దై. అనజ్జవేళో తాతైక్కు (5) ఎవరుమ్ ఎతి  
రిలైకణ్ణీర్. ఉవరిక్కడలో నజ్జమ్ ఉణ్ణాక (10) వాణిన్దు కడనెన్దు ఉడక్  
నిన్దు ఒరుజ్జు తోలోనొక. (15)

అథము. — వారు వీరభి భేదములేదు. కామ జనకుడైనశ్రీకృష్ణుని (౫)  
కవ్వారును సమానులేరు. సముద్రమునందుఱుట్టిన విషమును భక్షించివరుద్రుడు (౧౦)  
బాణాసురునికి రక్షకుడనిప్రతిజ్ఞచేసి కూడనిలిచి బాణాసురునివలె నోడెను. (౧౫)

విమ్మత్తాతానూబ్బట్టు. — (అపరిత్యాది) కామనుక్కు త్వాదక  
నుక్కు ఒరు త్తరుముపమానమిల్లామైక్కు విశేషజ్జరోడు అవిశేషజ్జ  
రోడు వాళియిల్లామై కణ్ణికోళే. (ఉవరియిత్త్యాది) ఒరు త్తరు మిలై  
యెగ్గిటతెక్, ఒరుదేవర్ ఇన్దైయోవెన్నిల్, అవరుమ్ శెయ్తపడి  
యితువన్టోవెన్దితార్. అమృతమథనకాల త్రిలేయుణ్ణానవిష త్తైక్కణ్ణిత్తిలే  
ధరిత్తానాన రుద్రనుమ్ తన్నైయాశ్రయిత్త వాణునుక్కు ఓలక్కత్తిలే



౬౨ శాస్త్రక నిరుపన్దాది, ౫౭-పా, ఒరుజ్జు. ౫౮-పా, ఎన్నెజ్జమ్.

రక్షిక్కితే నెన్దు ప్రతిజ్జై పణ్ణి అవనే సాక్షియాక త్తోబ్బొన్. (ఒరుజ్జు)  
ఒరుపడిప్పడ-వాణి నోడు వాళియెఱి. ౫౬.

అన్య.— ఐమ్మతాతామ్మట్టు.—కడ నెన్దు-కడవ నెన్దు. నిర్వాహక నెన్దు. ౫౬.

ఒరుజ్జిరున్దనల్వి నైయు న్నీవి నైయు మావాన్  
పెరుజ్జురున్దనమ్ శాయ్ త్రవనే పేళిల్—మరుజ్జిరున్ద  
వానవర్ తానానవర్ తా న్నారకై తాన్, ఎన్నెజ్జమ్  
అనవర్ తామల్లాత తెన్. ౫౭.

అన్య.— పెరుమ్ కురున్దవ శాయ్ త్రవనే ఒరుజ్జుఇరున్ద నల్వి నైయుమ్ (5) తీవి  
నైయుమ్ అవాన్. పేళిల్ మరుజ్జుఇరున్ద వానవర్ తామ్ (10) తానవర్ తామ్ తారకై  
తాన్ ఎన్నెజ్జమ్ అనవర్ తామ్ అల్లాతతు ఎన్? (15)

అర్థము.—పెద్ద బండిగురిగింజ చెట్టును బడఁద్రోసినవాడే కూడనున్న పుణ్యకార్య  
ములకు (౫) బాపకార్యములకు నిర్వాహకుడగును. చెప్పినయెడలఁ బ్రక్కనున్న దేవతలు  
ను (౧౦) రాక్షసులును భూమియు నామవస్తువును తానేయగును. వాడుకాని  
దేది? (౧౫).

వ్యా.— ఐమ్మత్రైథామ్మట్టు—(ఒరుజ్జిత్యాది) (౧) ‘అవశ్య  
మనుభోక్తవ్యమ్’ ఎస్తితి పుణ్యపాపజగ్గుకు నిర్వాహక నానవనే!  
కురున్దైయనాయాసిన ఒశిత్రాత్పోలే నమ్మచైయ వలియప్రతిబద్ధకగ్గై  
ప్పొక్కువాన్. (మరుజ్జిత్యాది) అనన్నరాన దేవర్కళ్ అసురర్కళ్  
తారకై తాన్ ఇతడగ్గులక్కుమ్ అవనై యొభియస్థితియై. ౫౭.

ఎన్నెజ్జమేయా. నిరుళోనీక్కియెమ్మిరాన్  
మన్నెజ్జమున్నొరునాళోమణ్ణళన్దాన్—ఎన్నెజ్జ  
మేయానై యిల్లావిడైయేబ్బొన్, వెవ్వి నై తీర్  
త్రాయానుక్కాక్కినేనన్పు. ౫౮.

అన్య.— ఎన్నెజ్జమ్ మేయాన్ ఇరుళో నీక్కి ఎమ్మిరాన్ (5) మన్  
అజ్జ మున్నొరునాళో మన్ అళవ్వాన్ (10) ఎన్నెజ్జమ్ మేయానై ఇల్లా విడై  
యేబ్బొన్ వెవ్వి నై (15) తీర్తు అయానుక్కు. అన్య అక్కినేన్. (19)

అర్థము.—నామనస్సునందు నిత్యవాసముజేయువాడున్న అజ్ఞానముఁ బోగొట్టి నాకుస్వామియైనవాడును, (౫) బలిచక్రవర్తి భయపడునట్లు మనుపాకనాడు భూమిని గొలిచినవాడును, (౧౦) నాహృదయమందు మిక్కిలియాదరముజేయు వాడును నైనసర్వేశ్వరుడు హృదయమందులేని పృథభవాహనునియొక్క మహాపాపమును (౧౫) బోగొట్టి సర్వాధికుడైనసర్వేశ్వరునియందుఁ బ్రీతిని గలుగఁజేసికొంటిని. (౧౯)

౫౮.

వ్యా.— విమ్బతైట్టామ్బట్టు.— (ఎన్నెజ్జిమిత్యాది) ఎన్నుడైయ హృదయతైయిరుప్పిడమాకక్కొణ్ణు, అజ్ఞానాన్ధకారజలైప్పొక్కియత్తాలేయెనక్కు ఉపకారకనాయ్, త్రియజాతియెల్లా మజ్జుమ్మడిక్కిడాకప్పణ్ణు భూమియైయడైయత్తన్కాత్తీర్థైయిట్టుక్కొళ్ళతుమ్శెయ్తు, పిన్నెయుమెన్చక్కలిలేయభినివిష్టనా యిరుక్కిఱవనై త్తన్నెజ్జిల్కొళ్ళాత ఋషభవాహననుడైయ మహాపాపతైప్పొక్కి, అత్తాలే తానుళనానవనుక్కు సేహత్తైయుణ్డాక్కినేన్.

అరు.— విమ్బతైట్టామ్బట్టు.— ఇల్లా.సర్వేశ్వరవై నెజ్జిలేయిల్లా-నెజ్జిలేకొళ్ళా తరుద్రక. ఏఱు-వాహనమ్.

౫౯.

అన్బావాయారముతమావాయ్, అడియేను

క్కిన్బావాయెల్లాముమ్ నీయావాయ్—పాన్బావై

కేళ్ళాకిళరొలియెజ్జేశవనే, కేడిన్బి

అళ్ళాయ్క్కడియేనానాళ్.

౫౯.

అన్వ.— అన్బావాయ్ ఆర్ఆముతమ్ఆవాయ్ అడియేనుక్కు ఇన్బు ఆవాయ్ ఎల్లాముమ్ (5) నీఆవాయ్ పాన్ పావై కేళ్ళా కిళర్ (10) ఒలి ఎమ్కేశవనే! కేడుఇన్బి అళ్ళాయ్క్కు అడియేన్ (15) నాకా ఆళ్ (17)

అర్థము.—నాయందుఁబ్రీతిగలవాడవై, పరిపూర్ణామృతమునలభోగ్యమైనవాడవై, దాసునికి నిన్నునుభవించెడుసుఖమునిచ్చినవాడవై, తక్కినసుఖములును (౫) గలుగఁజేసినవాడవై, స్వర్గమువలెఁబ్రకాశించుచున్న లక్ష్మీదేవికి నాయకుడవైవృద్ధిబొందుచున్న (౧౦) లేజస్సుగల నాకేశవుడా! నాశనములేని దాస్యముఁజేసికొనిననీకు దాసుడవైన (౧౫) నేను సేవకుడవైతిని.

౫౯.

౬౪ నాన్తుక నిరుపన్దాది, ౬౦-పా. ఆట్యార్ తు.

వ్యా.— ఐమ్మత్రిన్పతామ్బట్టు.— (అన్బిత్యాది) ఎన్బక్క  
త్రిల్ వేమత్తైయన్డాక్కి నిరతిశయభోగ్యసుమాన్ ఎసక్కు స్వాను  
భవత్తైయున్దన్దు, అను కమాన భోగ్యజ్జలైయున్దన్దు, ఇవైయెల్లామ్ శె  
య్ కైక్కడియాన పిరాట్టిక్కు వల్లభనాయ్, ఇవభోట్టై సంక్షేషత్తాలే  
నిరతిశయాజ్జ్వల్యనాయ్, ప్రశస్తకేశనాయ్, కైజ్కర్యానుభవత్తుక్కు  
విచ్చేగవిన్దిక్కే ఎనై ఎయడిమైకొభృకిట అవనుక్కు నానడిమై. సర్వ  
జ్ఞనానవమన్కు నానునక్కాశెన్దు శొల్లవేన్డాతిరుక్కు ఆళెన్దు శొల్లి  
గోదు. అవతాత్రిప్పరిమాణుకిటపడియైక్కణ్డు ముత్తైయత్తిన్దు పరి  
మాణవేణుమెన్దు. ముత్తైయుణర్ త్తవేణుకిటతు. అపన్విరుమ్మినపడియై  
క్కణ్డు.

౫౯.

అరు.— ఐమ్మత్రిన్పతామ్బట్టు.— ఆడియనానాళ్. ఆడియనానాళ్ అర్.

ఆట్యార్ తుత్తితరువాయ్ కణ్డుకోళెన్దు, నిన్  
తాట్యార్ తుత్తితరువేన్దన్దైయై— క్కేట్యార్  
క్కరుమ్మెరుభాయ్ నిన్దవరజ్గనే, ఉనై ఎ  
విరుమ్బువతే విళ్ళేన్దనమ్.

౬౦.

అన్బ.— కేట్యార్ క్కు అరుమ్పారుభాయ్ నిన్ద అరజ్గనే! ఆరోపార్ తు  
ఉత్తితరువాయ్! (5) నికాతాళ్ పార్ తు ఉత్తితరువేళ్ తన్దైయై ఎన్దుమ్ (10)  
కణ్డుకోళ్. ఉనై ఎ విరుమ్బువతే మనమ్ విళ్ళేన్. (15)

అగ్గము.— స్వప్రయత్నముచేవినువారికి దుగ్గభవస్తుచైయున్దు శ్రీరత్ననాథా!  
దాసులనువెదకుటకుఁ దిరుగుచున్నవాఁడా! (౫) నీతిరువడిని నేవింపఁ దిరుగు  
చున్న నాస్వభావము నెల్లిప్పడు (మండునట్లు) (౧౦) కటాక్షింపుము. నిన్ను  
అశయింపదుదేస్వభావముగాఁగల మనస్సును విడఁడియింపు. (౧౫)

౬౦.

వ్యా.— అణుపతామ్బట్టు.— (ఆట్యార్ త్రిత్యాది) దేవర్  
తిరువడికత్తైక్కాణ్డైయేస్వభావమానవేనై ఎ, ఆరోననుక్కు అకప్పడు  
వారెన్దు పార్ క్కుమతువే స్వభావమాయిరుక్కిటనీ కాలమెల్లామ్

ఇప్పడియేయకప్పార్ తరుళవేణుమ్. (కేట్పార్ క్కిత్యాది.) (౧) “నా  
యమాత్తావ్రవచ నేనలభ్యో నమేధయానబహునాశ్రుతేన” ఎన్నుమ్బడి  
యే ఉక్రసనాద మొట్టియస్వయత్త త్తాలే శ్రవణాదికళ్ పణ్ణవార్ క్కరి  
యైయాయ్ నీయే కాట్టక్కణ్బార్ క్కెళియైయాకైక్కాక కోయి  
లిలే కణ్ణళరుకిఱవనే! ( ఉన్నైయిత్యాది ) ఎన్నుడైయ మసస్సా  
నతు ఉన్నైవిరుమ్బుకైయైవిదుకిఱితిల్లై. విరుమ్బుకైయైవిడాతోట్టైకైయై  
ప్పార్ తరుళవేణుమెన్నుమామ్.

౬౦.

అరు.— అఱుపతామ్బట్టు.— విళ్ళేల్-ఎన్ననస్సువిదుకిఱితిల్లై ఎన్నుతల్, నీవి  
శ్వాతపడి పణ్ణవేణుమెన్నుతల్.

౬౦.

మనక్కేతమ్ శారామతుశూతవ్వునై ౨  
త్తనక్కేతాన్ తజ్జమాక్కొళ్ళిల్—ఎనక్కేతాన్  
ఇన్టొనినిన్టులకైయేభొడైయాట్టినాన్  
శెన్టొనినినతిరు.

౬౧.

అన్వ.— మతుశూతకత్తన్నై తనక్కే తజ్జమా తాకా కొళ్ళిల్ (5) మన  
క్కేతమ్ శారా. ఒన్టొనిన్టు వ్వుడైయండి అజై (10) ఓట్టినాన్ శెన్టు ఒన్టొ  
నిన్టు తిరు ఇన్టు (15) ఎనక్కేతాన్. (16)

అర్థము.— మతుశూదమని తనకే రక్షకుడని తాను స్వీకరించినయెడల (౫)  
మనోబుధులు చేరవు. ఏకాగ్రచిత్తుడైయుండి సప్తలోకములయందు దనయాజ్ఞను  
(౧౧) జెల్లించినసర్వేశ్వరుడు వచ్చి యాదరముతో నేవనాదించిన సంపత్తు ఇప్పుడు (౧౫)  
నాకేయున్నది. (౧౬)

౬౧.

వ్యా.— అఱుపత్తోరామ్బట్టు.— ( మనక్కేతమ్ శారా )  
మనస్సుక్కేతమ్ శారావెన్టుమామ్. (మతుశూతనిత్యాది) తజ్జమాన  
శెయిలై చ్చెయ్యమవనై త్తనక్కేతాన్ తజ్జమాక్కొళ్ళిల్. (ఎనక్కేత్యా  
ది) సమస్తలోక డైయమ్ విడా లేనిన్టు తన్నాజ్జై శెల్లుమ్బడి నడత్తిన  
వన్టానేవన్టు అభినివిష్టనాన సమ్మత్తు ఎనక్కేయుళ్యతు. అతు తాను  
మిన్టు.

౬౧.

౬౬ . నాన్తుక నిరుపనాది, ౬౨-పా, తిరునిష్ఠ పక్కమ్.

అరు.— అటుపత్తోరామ్బట్టు.— (మనక్కేతవ) కేతమ్. భవమాయ దుఃఖమా  
తత్, ఏతమెన్ఱు పాన్దాన్దాతత్. రజ్జమాన్కొల్లిల్ మనక్కేతమ్కారా. ఏటొలకై యొన్ఱిని  
న్ఱుఆన్దొయొట్టిగాన్ తాన్ తెన్ఱొన్ఱినిన్ఱు తిరు ఎన్కొన్ఱు ఎన్ఱుఅన్ఱయిన్ఱు ఆరుళిచ్చయికేతార్  
(సమస్తలోకేత్యాది). ౬౧.

తిరునిష్ఠ పక్కమ్ తిఱవి తెన్ఱోరార్

కరునిష్ఠ కల్గార్ క్కురైప్పర్ — తిరువిరున్ద

మార్పిల్ శిరితరన్ఱన్ఱన్ఱులన్ఱుతెన్ఱు ధాయ్

త్రార్ తన్ఱై చ్చున్ఱై శరన్ఱు.

౬౨.

అన్ఱు.— మార్పిల్ తిరు ఇరున్ద శిరితరన్ఱన్ఱు నన్ఱుల (6) ఉలన్ఱు  
తన్ తుటాయ్ తార్ తన్ఱై శూడి తిరున్ఱు (10) తిరు నిష్ఠ పక్కమ్ తిఱ  
వితుఎన్ఱు ఓరార్ కరునిష్ఠ (15) కల్గార్ క్కురైప్పర్. (17)

అర్థము.— నక్షత్రలమందు లక్ష్మీదేవి వాసముఁజేయు ప్రధానయొక్క తుమ్మె  
దలు (౫) మోదుచున్న చల్లనైన తిరున్ఱుకొయిమాలను బట్టుకొని ధరించి (౧౨)  
లక్ష్మీవాసముఁజేయు పార్వతముగలనారాయణుఁడే యప్రకంప్యమైనపరత్వస్వరూపి  
తెలిసికొననివారు కర్తవ్యేగచ్ఛవాసముఁజేయుచున్నట్లు ప్రదేశవలన (౧౫) ఎదువుకొనని  
వారికుపచేసింతురు. (౧౬)

౬౩.

వ్యా.— అటుప త్తిరన్దామాన్బట్టు.— (తిరునిష్ఠ పక్కమ్) (౧)

“అపాన్దాభూయాంసోయదుపరి” ఎన్నుమ్బడియే ఇన్న పన్నువెన్న వేన్దా;  
ఏతేను మొగువన్ఱువిలే అవభున్దైయ కటాక్షమున్దాకిల్ ఆరు సర్వేశ్వర  
తత్వమాకిఱును. (తిఱవి తెన్ఱు) తిఱవి తావతు - స్వస్వతీరి క్తనమస్తము  
మేతన్న ధీనమాయ్ వేటొన్ఱొలఱియాతను. బరుచేతనరాకిల్ ఆఱియ  
లామెన్దై. (కరునిష్ఠ కల్గార్ క్కొత్త్యాది) తన్దలోడొక్క కర్తవ్యరాయ్  
గభవాసమ్ పన్దొకిఱవర్ కలై ఆశ్రయణియరాక తన్దలోడొత్త ఆఱి  
వుకేడర్ క్కురై ఉపదేశిప్పార్ కళి. (తిరువి త్యాది) మామ్బుమ్ ఉన్ఱొన్ఱొన్ఱొ  
యత్తాలే శ్రీసుబన్దమిల్లాతానై శ్రీమాన్దళాక చ్చొల్లున్ఱుడి యన్ఱి క్కే  
పెరియపిరాట్టియార్ తిరుమార్వితే యొన్దరుళియిరున్దొయాలే శ్రీధ

ర నెన్ఱు తిరునామ జైయుడైయనానవనుడైయ మధువెళ్ళర్తాలే వణ్ణుకళ్  
తిరియానిన్ఱుళ్ళశెవ్వియైయుడైయ తిరుత్తుఠాయై(౧) 'శూడిక్కళైవన  
శూడుమ్' ఎన్నుమ్బడియే తలైయా లేధరిత్తు తిరునిన్ఱు పక్క నిఱ  
విఱైన్దోరార్.

౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్ణామ్బట్టు.— ఓరార్-అఱియార్, ఇప్పడియే యఱికైయ  
జ్ఞానమెన్ను నై తాత్పర్యమాక అరుళిచ్చెయ్కఱార్ (ఒరుచేతనరాకిలిత్తాది) జ్ఞానత్తు  
మ్మపివయమ్ శ్రియపతియెన్ద పడి. కల్లార్-కల్లాతవర్కళాయ్ అఱివుకేడరెన్ద పడి. ౬౨.

తరి తిరుదేనాకవే తారాకణప్పోర్

విరిత్తురై తవెన్నాకర్తునై—తెరి తెఱుతి

నాశిత్తుజ్జేట్టుమ్ వణజివళిపట్టుమ్

పూశిత్తుమ్పొక్కినేకపోతు.

౬౩.

అన్ఱు.— తారాకణమ్ పోర్ విరిత్తు ఉరైత వేవ (5) నాశిత్తు ఉనై  
తెరిత్తు ఎఱుతి వాశిత్తుమ్ (10) కేట్టుమ్ వణజి వళిపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కినే  
నాకవే (15) తరి తిరుదేన్. (16)

అర్థము.— నక్షత్రమండలముయొక్క సంచారమును విశదముగాఁ జెప్పిన శత్రు  
వులకుఁబయంకరమైన (5) నాశిక్షేఘ్నికంతరాల్తయైన నిన్నునుసంధించియు వ్రాసియు  
చదివియు (10) వినియు వ్రంగియు అదియేయాత్రగానుండియు తిరువారాధనముఁజే  
సియు ప్రార్థనపుచ్చినవాఁడనయ్య (౧:1) ధరించియుంటిని. (౧౬)

౬౩.

వ్యా.— అప.— అఱుపత్తుమ్మాన్ఱామ్బట్టు.— (తరి తిరు  
దేన్) కీఱ్ఱిల్ పాట్టి లిప్పడిశెయ్తల రెన్ఱువెలుత్తార్ లోక తై. ఇతిల్  
తమక్కుళ్ళ వేన్దమ్మొల్లకిఱు.

(తారాకణప్పోరిత్తాది) నక్షత్రగణభుడైయ సజ్జారత్తై  
విస్తృతమాకచ్చొన్న తిరువన్దాల్ వానుక్కు ఆత్తావాయరున్దళ్ళవు  
నై అనుసంధిత్తు లిఖిత్తువాశిత్తుమ్, శ్రవణమ్బణ్ణియుమ్, నిర్తమనాయ్  
వణజి అతుతానేయాత్తైయా యారాధిత్తుమ్ కాలమ్పొక్కినేన్. (అక

వేతరి త్తిరువేణ్) ఆక ధరి త్తిరువేణ్. (తరి త్తిరువేణాకవే) తరి త్తిరువే  
నాకైక్కాకప్పుశిత్తు క్కాల తైప్పోక్కినే నెన్ఱుమామ్. ౬౩.

అరు.— అఱుపత్తుమాన్దామ్బట్టు.— నక్షత్రగతియాయరుక్కిణి బోవోశ్శా  
శ్రుతైచ్చొన్న కేషనాయరుక్కిణి వున్నెయెఱ్ఱు సామానాధికరణ్యమాకైయారే ఆత్తావా  
యరున్దళ్ళ వెన్దిట. ఆక-కీర్తించొన్న వెల్లాత్తాలమాక తరి త్తిరువేనెన్ఱు క్రియైయారే;  
సత్తైయుడైకైక్కాకవే ఇప్పడి కాల తైప్పోక్కినేనెన్ఱు క్రియైయారే. మున్దినపక్షు  
క్కు ఏవకారమవ్యయమ్. ౬౩.

పోతానవిట్టితైజ్జి యేత్తుమినో, పొన్ద కర  
.క్కాతానై యాలిప్పెరుమానై — నాతానై  
నల్లానై నారణానై నమ్మేడ్ పిఱిప్పటమ్మమ్  
శొల్లానై, శొల్లవ తేళూతు. ౬౪.

అన్వ.— పోతా మకరమ్ కాతానై అతి పెరుమానై (5) నాతానై నల్లానై  
నారణానై నమ్ వేడ్ (10) పిఱిప్పట అఱుమ్మమ్ శొల్లానై శొల్లవతే తూతు (15)  
పోతాన ఇట్టు ఇతైజ్జి యేత్తుమినో. (19)

అర్థము.— అందఱైన మకరకుండలములుగల చెవ్వులుగలవాఁడును, బగత్కార  
గఱూతుఁడైన సర్వాధికుఁడును, (౫) సర్వకేషియును, మంచివాఁడును, సర్వాంతర్యామియు,  
మనకుఁ దైదైవచ్చు (౧౦) జన్మములను బోగొట్టెడు తిరునామములుగలవాఁడును నైనశ్రీ  
యొపరిని ననుసంధించుటయే మంచియుపాయము. (౧౫) పుష్పములను సమర్పించి నమ్ర  
లై స్తోత్రముఁజేయుడు. (౧౯)

వ్యా.— అఱుపత్తునాలామ్బట్టు.— (పోతానవిత్యాది)  
ఇన్న పుష్పమెన్ఱునియతియిల్లె. పూవాననైయెల్లా తైయుజొండ్లు తిరు  
వడికలిలేనమర్పిత్తు వణ్ణి స్తోత్రమ్ పణ్ణుజోళి. (పొన్ద కరక్కాతానై)  
కైక్కులి కొడుత్తుమ్ స్తోత్రమృణ్ణవేణ్ణువ్వుడి స్పృహణీయనాన  
వనై. (అతియిత్యాది) అఱికియతెన్ఱు అప్రాప్తమన్తి క్కే నమక్కుత్పా  
దకనానవణ్. స్వామియాయ్, వత్సలనాకైయారేనారాయణశబ్దవాచ్య  
నాయ్, నమ్మడైయ సంసారబంధతైయటమ్మ తిరునామతైయుడై  
యవనై చొల్లవతే యివ్వాత్తాపుక్కుటువతు. ౬౪.

నాన్సుక నిరువన్దాది, ౬౫-పా, శూతావతు. ౬౬-పా, ఇడమ్. ౬౭

శూతావ తెన్నెళ్ళతెణ్ణినేన్, శొన్దాలై  
మాతాయమాలవనై మాతవనై — యాతానుమ్  
వల్లవాశిన్దిత్తిరుప్పేఱు, వైకున్ద  
త్తిల్లె యోశొల్లిరిడమ్.

౬౫.

అన్వ.— మాతాయ మాలవనై మాతవనై శొల్మాలై యాతానుమ్ (5)  
వల్లవా శిన్దిత్తు ఇరుప్పేఱు వైకున్దత్తు ఇడమ్ (10) ఇల్లెయో? శొల్లిర్.  
శూతావతు ఎన్ శెళ్ళత్తు ఎణ్ణినేన్. (15)

అర్థము.— సుందరుడును నాశ్రితవ్యామోహముగలవాడును నైన శ్రియఃప  
తిని బ్రతిపాదించెడిప్రబంధముల నేదైనను (౫) వచ్చిన ట్లనుసంధించి యున్ననాకు  
వైకుంఠమునందు బాగ (౧౦) లేదా? చెప్పుడు. ఇదియేమంచయుపాయమని నామన  
స్సులో దలచినాను. (౧౫)

౬౫.

వ్యా.— అటుప పైన్దామ్బట్టు. (శూతావతిత్యాది) ఉటువ  
తావతుఎన్నెళ్ళలేమనోరథితేన్. (శొన్దాలైయిత్యాది) అళికు తాన్వడివు  
కొణ్డాత్తోలే యాయ్ వ్యాముగ్ధనాయురున్దుళ్ళ శ్రియఃపతియై చొచ్చి  
ప్పట్ట ప్రబవణై యేలేనుమొరుపడి యనుసన్ది త్తిరుక్కిఱ వెనక్కు ప్పర  
మపదత్తి లిడమిలైయో? స్మృతిమాత్రముడైయారుక్కు ప్పరమపదమ్  
సీద్ధియాతోవెనై. (౧) 'స్మృతోయచ్చతిశోభనమ్' ఎన్నిటపడియే పరమ  
పదప్రాప్తిక్కు స్మరవ్యనుడైయ సీత్తెయాలే స్మరణమాత్రత్తుక్కువ్వరు  
కు వేణ్ణావెన్దుతాత్పర్యమ్.

౬౫.

అరు.— అటుప పైన్దామ్బట్టు.— మాతాయ- అక్కుకాయ- మాతు- అక్కుకు. ౬౫.

ఇడమావ తెన్నెళ్ళ మిన్దెల్లామ్, పణ్డ  
పడనాకణై నెడియమాల్కు— త్తిడమాక  
వైయే న్నతిశూడి తన్నోడు, అయనై నాన్  
వైయే నాత్చెయ్యేన్ వలమ్.

౬౬.



అన్వ.— పట్టు పడమ్ నాకు అన్వై నెడిమమాట్టు (9) ఇట్టుపట్టుమ్  
ఇడమ్ ఎన్ నెజ్జమావతు, మతి శూడితన్నోడు (10) అయి నై వైయేన్ నాన్ తిడ  
మాక వైయేన్ (11) వలమ్ ఆలో శెయ్యేన్. (17)

అర్థము.— పూర్వకాలమందు ఫణములుగల గూడితేషునిమీద బద్ధులించిన  
సర్వేశ్వరునికి (౫) నిష్పవంతయు వాసస్థానము నామనమ్మగానుండును. సుంద్రుని  
ధరించినరుద్రునితోడ (౧౦) బ్రహ్మను తత్వయాభాత్సర్వభావముగల నేను ప్రాప్య  
భూతులని తలవను. (౧౫) (వారిద్దరికి) ప్రపక్షిణములుగల వేయను. (౧౭) ౬౬.

వ్యా.— అటుపత్రాతామృష్ట్యు.— (ఇడమిత్యాది) సర్వా  
ధికనాన సర్వేశ్వరనుక్కు వాసస్థానమ్ - ఎన్నోడు సంక్షేపిష్టతట్టు  
మునైట్టుమ్ తన్నోడే సంక్షేపత్రాలే విస్తృతమాన ఫణవైయుడై  
య తిరువనన్దాత్తవాన్. ఇప్పోతెల్లా మెన్నుడైయ హృదయమ్.  
(తిడమిత్యాది) చంద్రునై ధరిత్రానాయరుక్కిట రుద్రనై యమ్ తిరునా  
భికమలత్తిలే ఉత్పన్ననాకైయాలే అజనెన్నిరుక్కిట బ్రహ్మవైయుమ్  
దృఢసనార్థజ్ఞాక నివైయేన్. (వైయేనాత్పెయ్యేన్) అతుక్కుడి  
కూరియేనాయ్ సారాసారవివేకజ్ఞనాకై. (౧) “ప్రతిబుద్ధానసేవస్తే”  
ఎఱ్ఱకూరియ రానవర్కళో దేవతాస్తర భజనమృణ్ణాకోళితే యెన్దై.  
(వలమ్) ఇతుక్కెల్లావోలుక్కుమడి భగవత్పరిగ్రహమాన బలమ్.

అరు.— అటుపత్రాతామృష్ట్యు.— వైయేన్ - మరస్సిలేవైయే నెడ్వాయ్,  
నినైయే నెన్దుమున్దివతు. నాన్ వైయేన్ - వైయేనాన నానెన్దాయ్, కూరియనాన  
నానెన్దు ఇరన్దావతు. వై - కూర్చై - జ్ఞానకూర్చై.

౬౬.

వలమాక మాట్టామై తానాక, వైకలో

కులమాక క్కున్దన్దనాక—నలమాక

నారణనై నాపత్రియై భానప్పెరుమానై

చ్చీరణనై యేత్తున్దిటమ్.

౬౭.

అన్వ.— నారణనై నావలియై ఇనప్పెరుమానై శీరణనై ఏత్తువ్ ( 5 )  
తిజివ్ పలమాక, మాట్టామైతానాక, కులమాక, కుల్లొదిమతానాక: ( 10 ) వైకల్  
నలమక. (12)

అర్థము.— నారాయణుడును నాకుస్వామియు జ్ఞానాధికుడును దక్కినగుణ  
ములన్నియుగలవాఁడును నైననర్వేత్వరూపి స్తోత్రముజేయు (౫) స్వభావము మంచి  
దైననుసరియై, చెడ్డదైననుసరియై; భాగవతగుణమునిచ్చునదియైననుసరియై, అభాగవతగుణ  
మునిచ్చునదియైననుసరియై; (౧౦) ఆస్తోత్రము ఎప్పుడునుమంచిదగును. (౧౨) ౬౭,

వ్యా.— అటుప త్రేహామ్బట్టు.— ( పలమాక ) నలమాక  
విత్యాది ) నన్తాక సర్వస్వామియాయ్, ఎన్నావుక్కు నిర్వాహక  
నాయ్, జ్ఞానగుణజ్ఞులొక్కణ్ణా మాశ్రయమాయరుక్మిణవనై నన్తాకవే  
త్తుమ్ ప్రకారమ్. ( పలమాక ) బలమాకవుమామ్, ఆభిజాత్యై  
యుణ్డాక్కవుమామ్, అతిలే దోష జైయుణ్డాక్కవుమామ్. ఇవైయ  
న్దు ఉద్దేశ్యమ్. అవనై యేత్తుకై యే ఉద్దేశ్యమై. ౬౮.

అర్థము.— అటుపత్రేహామ్బట్టు.— శీరణన్ - గుణజ్ఞులై యుదైయవనెన్తాయ్,  
ఇనప్పెరుమానెన్ది వివైయిరజ్జాలుమ్ జ్ఞానగుణజ్ఞులొక్కణ్ణామాశ్రయమెన్దియతు.  
పలవ్-పాదుకైక్కు. జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాకవుమామిలైయకవుమామ్. కులమ్-విలక్షణమాన  
ఆభిజాత్య నుణ్డాకవుమామ్, లక్షణమిన్దిక్కే దోషయుక్తమాకవుమామ్. వైకల్ -  
ఎప్పుడును, ఏత్తుకైయే ఉద్దేశ్యమ్. ౬౯.

తిజిమేల్మిన్ కణ్డిర్ తిరుపడితన్నామమ్  
మతిన్దుమ్మటన్దొథ్ మానరై — ఇత్తెజ్జోయుమ్  
శాతువరాయ్ పోతుమిన్ శెన్టాన్, నమనుస్తన్  
తూతువరై క్కూవిచ్చెవిక్కు.

౬౯.

అన్వ.— నమనుమ్ తతాతూతువరై తూవి తిరువతిత్ నామమ్ (5) మతి  
న్దుమ్ పుటమ్ తొథ్ మానరై ఇత్తెజ్జోయుమ్ (10) శాతువరాయ్ పోతుమిన్ శెన్  
తిజిమేల్మిన్ కణ్డిర్ శెమ్మిన్. ఏన్టాన్. (15).

అర్థము.— యముడు తనమాతలను బిలిచి సర్వేశ్వరుని దిరునామములను (౫) మఱచియు దేవతాస్తరములను నమస్కరించుని మనుజోత్తములను నమ్రలైనమస్కరించి యు (౧౦) అనుకూలులైయు వెళ్లుడు తప్పకుండని చెవ్వలొక తెప్పెను. (౧౧) ౯౦.

వ్యా.— అప.— అఱుపత్తెట్టామ్మాట్టు.— (తిఱమ్బేల్ మిని త్యాది) భగవత్పరిగ్రహమేబలమెన్ను మిడతై (౧) “స్వపురుషమభివీక్ష్య” ఎన్నిఱ్ఱోక తిప్పడియూలే వివరిక్కితార్.

(తిఱమ్బేల్ మిన్ కణ్డేర్) తిఱమ్బాతే కొళ్ళుజ్జోళెన్ను మోబుతు నాలుపత్తోలై మఱుక్కపుమామ్. (తిరువడియి త్యాది) “సరిసార మధు సూదనప్రపన్నాన్” ఎన్నిఱపడియే, స్వామియుడైయ తిరునా మత్తైమఱుక్కపుమామ్; దేవతాస్తరభజనమ్మణ్ణాతోళికై ఇవన్ ప్రప న్ననాకై యావతు. భర్తావిప్రకలానుకూల్యమ్ క్రమతాలే పిఱుక్క పుమామ్; భర్తాస్తర పరిగ్రహమితే ఇవనుక్కాకామైక్కడి మాన్దరై - మనుష్యరై. (ఇతైజ్జోయుమి త్యాది) అవర్ కళే నల్లిన్దిలో మ్మెన్దిరుక్క బణ్ణాతు. “పాశహస్తమ్” ఎన్నిఱ క్రూరవేష తై శవిర్దు విచితవేష రాయ్ అఱుప్రణానూదికతై ప్పణ్ణి పోరుజ్జోళెన్దితార్. (నమనుమ్) (౨) “సమథి” ఎన్ఱుజొల్ల ప్పడుకీఱునుమ్. (తళతూతువరై) “స్వపురు షమ్” ఎన్నిఱపడియే. (శెవిక్కు) “కన్కమూలే” ఎన్నిఱపడియే. అన్తరజ్జి ర్కు వార్ పైజొల్లొనిఱుచ్చెయ్ తే ప్రకాశిక్కి లేన్నాకిఱతోవెన్ఱు నెజ్జు పత్తెకొట్టుఱపడి. ౬౮.

అర్థ.— అఱుపత్తెట్టామ్మాట్టు.— తిఱమ్బేల్ - చరిత్తరయ్య. అత్తాల్ అవవారైమై మఱుక్కై మొచ్చొన్ఱుఱు. (సమథి) బ్రహ్మకీళోదే సమానమొచ్చొ ల్లప్పడుకీఱు వనుమెన్ఱు. శెమియలే జొల్ల వేణ్ణవా నెన్నెన్ను, అయరిచ్చెయ్ కితార్, (అన్తరజ్జి-త్యాది) పత్తెకొట్టుకై చిడుక్కు తడుక్కు ఎన్ఱై. ౬౮.

శెవిక్కిన్మమావతువుమ్ శెజ్జోమూల్ నామమ్

పువిక్కుమ్ పువియతువే కణ్డేర్ — కవిక్కుమ్

నితైపారుళాయ నిన్దానై నేర్పట్టే, పార్క్కిల్  
మత్తైప్పారుళుమ త్తనైయే తా.

౬౯

అన్వ.— శెవిక్కు ఇన్దుమావళువుమ్ శెవ కణ్ మత్ (5) నామమ్.  
పువిక్కుమ్ పువి అనువేకడ్డిర్. కవిక్కు (10) నితై పారుళాయ నిన్దానై  
నేర్పట్టేన్. పార్క్కిల్ (15) మత్తైప్పారుళుమ్ అత్తనైయేతా. (17)

అర్థము.— చెవికి బ్రయముగానుండుచది ఎన్దుని నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుని(౫)  
శిరునామములే. భూమిలోనుండువారికిని సుఖముగానుండుఫలమును ఆశిరునామమేసుమీ!  
కవనమునకు(౧౦) సమృద్ధమైన విషయముగా మన్ననయింపతిని లభించితిని. విచారించిచూ-  
చినయెడల (౧౫) వేదార్థము సంభయే. (౧౭).

౬౯

వ్యా — అఱువత్తొన్బతామ్బట్టు.—( శెవిక్కి త్యాది) యమ  
వశ్యజెన్దై త్తవిర్క్కు మళవన్దు; శెవిక్కినియతువుమ్ పున్దురీకాక్షను  
దైయ తిరునామమ్. ( పువిక్కుమ్ పువియతువేకడ్డిర్ ) ఎనక్కోరు త్త  
నుక్కుమేయో? భూమియిలుళూర్ క్కెల్లామ్ స్థానమ్ తిరునామమ్.  
(కవిక్కి త్యాది) స్తుత్యనుక్కోరు పూర్తియిన్ది క్కే స్తోతా నిరప్పవేన్దు  
మ్బడియన్ది క్కే కవిపాడుమవనుక్కు వేన్దుమ్ స్వరూప రూపగుణజ్ఞు  
ల్ కున్దైవల్ సునిన్దవనై యాదృచ్చికమాక లభిత్తే. ( పార్క్కిలి  
త్యాది) యాదృచ్చికమాక విన్దిక్కే యారాయ్ న్దు పార్క్కిల్ వేదా  
నరహస్యము మత్తనైయే.

౬౯

తానొరువనాకి త్తరణియిడ్డదున్దు

ఏనొరువనాయెయిల్ శీల్ తాన్దైయతు—యానొరువన్

నిన్దానఱికిన్దేనల్లేన్, ఇరునిల తై

చ్చెన్దొన్దొప్పదు త్తశేయ్.

౭౦

అన్వ.— శేయతా ఒరువనాకి శెన్దు ఇరు నిల తై (5) అఱు అడిప్పదు త్త  
ఏనొరువనాయ్ తిరణి ఇన్దెన్దు (10) ఎయిల్ శీల్ తాన్దైయతుమ్ యానొరువన్  
నిన్దా అఱికిన్దేనల్లే. (15)

శ్రీల నానుక నిరువన్దాది, 20-పా; శేయనణియ.

అర్థము.—పొట్టి వాడైన తా నొకఁడై వెళ్ళి రెండు లోకములను (౫) బరిగ  
హించినకాలమందుఁ దిరువడిక్రిందుడఁద్రొక్కినదియు, అద్వితీయవరాహమై భూమిని  
పట్టువిడిపించి ( ౧౦ ) కొమ్ముమీఁద ధరించినదియు నేనొకఁ డిప్పుడే తెలిసి  
కొనలేదు. (౧౫) 20.

వ్యా.— ఆవ.— ఎఱుపతామ్బాట్టు.— (తానొరువన్)   
వేదాన్తరహస్యమితువెన్దిరువపడి యెజ్జనేయెన్నిల్, నానొరుత్తనుమి  
న్తాకవఱిన్దతో? ప్రసిద్ధమన్దోవెన్దితార్.

(తానొరువనాకి) వామననాయ్. ( ఇరునిలత్తిత్యాది ) వామన  
నాయ్ పరహ్వానభూమియైవ్యాపిత్తు శ్రనిరువడిక్కుళ్ళే యడఱ్ఱుమ్బడి  
యిట్టుకొండ్లు అచ్చెయలాలేయద్వితీయనాయ్, వరాహరూపియాయ్  
ప్రళయజ్జొండ్లుభూమియై అణ్ణభిత్తియిల్నిన్దుమ్ బట్టవిడుమ్బడి యడ  
దైదుత్తు మహావరాహరూపియాయ్ ప్పెరియభూమియై త్తిరువెయిల్  
లేక దేశత్తిలేభరిత్తుమ్ నానొరుత్తనుమిన్తాకవఱిన్దతో? 20.

ఆరు.— ఎఱుపతామ్బాట్టు.— ( యానొరువన్దావఱిన్దోవెన్దితార్ ) అఱిన్దోవెన్ది  
తెన్దు - ముఱున్దొల్లాయ్, అఱిన్దోవెన్దితార్ అన నిన్తాక నానొరువనమేయన్దు; ఎన్దు  
మెల్లారు మఱివార్కళ్ ఎన్దుఅర్థమాక్కియరుడిచ్చెయ్తేతార్ (ప్రళయజ్జొండ్లు తిత్త్యాది)

శేయనణియన్ శిఱియన్దికప్పెరియన్

ఆయన్తువరైక్కోనాయ్నిన్దు—మాయన్, ఆ

నోతియవాక్కత్తన్దై క్కల్లారులకత్తిల్

వతిలరాయ్ మెయ్జ్జానమిల్.

2౧.

అన్వ.— శేయన్ ఆణియన్ మికప్పెరియన్ శిఱియన్ మాయన్ (5)  
తువరైక్కోనాయ్నిన్దు ఆయన్ అన్దు ఓతియ వాక్కత్తన్దై (10) కల్లార్ ఉలన్దొల్  
మెయ్ జ్జానమ్ ఇత్ (15) వతిలరాయ్. (16)

అర్థము.— దూరభ్రమండును సమీపభ్రమండును మిక్కిలిగొప్పవాడును మిక్కిలి  
సూక్ష్మండును ఆశ్చర్యగుణచేష్టిండును (౫) ద్వారకానాథుండునైజించేసియున్న గోపా  
లుండు భారతయుద్ధసమయమందు బ్రహ్మాదింబుల చరమశ్లోకము (౧౦) నభ్యసించనివారు  
లోకమునందు యభార్థ జ్ఞానము లేనివారై (౧౫) శత్రువులగుదురు. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— ఎరువత్తోరామ్బట్టు.— (శేయ్) ప్రళ  
యజ్జొణ్ణభూమియై యెడుత్తు రక్షితతుఆతియాలిరువన్దవళవేయో ?  
సంసారప్రళయ త్తిల్ నిన్దు మెడుక్క అవనరుళిచ్చెయ్ తవా తైయైత్తాన  
టియప్పేల్లోమో వెన్జిఱార్.

(శేయన్తికప్పెరియ్)(౧)“యతోవాచోనివర్తనే”ఎన్దువాన్తి  
నన్సుక్కళుక్కు నిలమల్లాతపడియాలే బ్రహ్మదికళుక్కుమ్ దూరస్థనా  
యిరుక్కుమ్. (శితియనణియ్) సంసారికళుక్కు మివ్వరుకాకప్పిట  
న్దుఅనుకూలర్ క్కు ఆణ్ణియనాయిరుక్కుమ్. (ఆయనిత్తాది) ఆణ్ణియ  
నానమైక్కు ఉదాహరణమ్. ఇచ్చై యనాయ్ శ్రీమద్వార్తకైక్కునిర్వా  
హకనాయ్, ఒరు త్తుద్రనుక్కుత్తోత్తువల్ల ఆశ్చర్యగుణ తైయుచ్చైయ  
వళ తేర్ త్తట్టిలేనిన్దు “ఉన్నుచ్చై యనకల\*ధూరుక్కుమ్నానేకడవేన్.  
నీశోక్కవేణ్డా”ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తవా తైయై త్తజ్జమాకనినై తిరుక్కై  
క్కడియాన తత్తజ్జానమిన్ది కేళుశ్వరళ, (౨)“తానహం ద్విషతఃక్రూ  
రాన్” ఎన్దు నినైక్కుమ్బడి శత్రుక్కళాయ్, తాజ్జభమ్ కృష్ణనెజ్జ  
భుక్కు శత్రువెన్దు మిరుప్పర్ కళి.

2౧.

అరు.— ఎరువత్తోరామ్బట్టు.— త్తుద్రళ - జరాసన్ధళ. ఉలకత్తు మెయ్  
జ్జానమిల్ వీరిలరాయ్ కల్లరెన్దుపడి.

2౧.

ఇల్లటమిల్లేల్ తుటవటమిల్లేన్దుమ్

శొల్లటమల్లనవుమ్ శొల్లల—నల్లటమ్

అవనవుమ్ నాల్వేతమా త్తపముమ్, నారణనే

అవతీతన్దెన్బారార్.

2౨.

అన్య.— ఇల్లటమ్ ఇరైల్ తుటవటమ్ అల్లనల్ అటమ్ ఇల్ ఎన్దుమ్ (5)  
శొల్ శొల్లల్. నల్ అటమ్ అవనవుమ్ నాల్ నరణ మా (10) తపముమ్ నారణనే  
అవతు ఈతు అన్దు (15) ఎన్బారార్. (16)

(౧) తై త్తిరీయోపనిషత్-అన్వవల్లి. \* ధూరుక్కు-భారమునకు. (౨) గీతై-౧౬-౧౮.

అర్థము.— గృహస్థధర్మమైన కర్మయోగమును అదికాని తన్నిరపేక్ష మైన జ్ఞాన యోగమును తక్కిన భక్తియోగము నుపాయములని (౫) చెప్పెడి ప్రమాణము లొకమాటలు కావు. మంచియుపాయములై న జ్ఞాన భక్తులును నాల్గు జీవములయందుఁ జేప్పబడిన గొప్ప (౧౦) తపస్సైన కర్మ యోగమును నారాయణునియనుగ్రహముచేతనే ఫలప్రదమగును. ఇది కాదని (౧౫) చెప్పవలెను? (౧౬)

౭౨.

న్యాయ.— అవ.— ఎరుప త్తిరణ్డామ్బట్టు.— (ఇల్లజిమ్) నీరోతెనీరాకిల్ ఇతుక్కుప్పొరుల్ శొల్లిమెన్ను చొల్లిటికొర్.

(ఇల్లజిమిల్లేల్) కర్మయోగమన్తాకిల్; ప్రవృత్తిధర్మమన్తాకిలెన్టుమామ్. (తుటవజిమిల్లెన్నుమ్ శొల్) నివృత్తిధర్మమ్ స్థానమెన్నుమతు ప్రమాణమ్. జ్ఞానయోగమెన్టుమామ్. (అటమ్మనవుమ్ శొల్లిల్) అల్లా తధర్మజ్ఞతైవిధిక్కిటవై ప్రమాణజ్ఞభుమన్టు. అల్లా తధర్మజ్ఞ త్తెన్టిటతుమ్ కర్తృత్వ ఫలాభిసన్నిధిరహితమాక అనుష్ఠిక్కుక్కర్తృజ్ఞత్విక్కి ఇతిహా సపురాణజ్ఞలిల్ శొల్లిటికనామసజ్జీర్తనాదికళాకవుమామ్. ‘శొల్లిటి మల్లన’ ఎన్టు పదచ్ఛేదమానపోతు ప్రమేయపరమ్. ‘ఇల్లెన్నుమ్ శొల్’ ఎన్టు పోతు ప్రమాణపరమ్. (నన్లటమావసవుమ్) ఫలాభిసన్ని రహిత మాన కర్తృజ్ఞల్. ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిల్ శొల్లిటిక నామసజ్జీర్తనజ్ఞల్. (నాల్లేతమా త్తవముమ్) పూర్వభాగ త్తిల్ శొన్న కర్మయోగమ్. ఇన్వై యెల్లామ్ నారాయణప్రసాదమడియాక. ఇతరధర్మజ్ఞతై చొల్లిటికతు పమాణజ్ఞజ్ఞెన్టు నీర్ శొల్లిటికతెల్తాలే యెన్నిల్, అన్వై ఫలప్రదజ్ఞభా బ్బాతు భగవత్ప్రసాదమివేన్టుమ్; భగవాన్ ఉపాయమా మిడత్తిల్ అన్వై సహకరిక్కు వేణ్డావెన్నుమ్ ప్రమాణబలత్తాలే శొల్లిటి జేన్. (అవతీతన్బెన్బారార్) అల్లాతవై పోల్న్టిక్కి ఉపాయమాకవ ద్దాన విత్తైయన్బెన్ను వ్బూరున్దో.

౭౩.

అర్థము.— ఎరుప త్తిరణ్డామ్బట్టు.— ఇల్లజిమ్- గృహస్థ పక్షాంతధర్మమ్; కర్మాది కశిష్టపడి. మేల్ తెరియారు. అనాటమ్ మోక్షోపాయమాన కర్మాదికలై ప్రతిపాదిక్కిట ప్రమాణజ్ఞభుమ్ తత్త్వమేయమాన గాన్ధిస్థాది ధర్మజ్ఞభుమాన వివై ప్రమాణజ్ఞభుమన్టు. ఇని ప్రమాణమ్ చరమశ్లోకమే; తత్త్వమేయముమ్ సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వరనేష్టు పాట్టుక్కు డ్దాన్బెన్నుమ్. పదన్బొమ్ తెరిన్దోల్ కన్బూర్వరు.

౭౩.

ఆరేయటివారనైత్తులకు ముణ్డుమిట్టన్  
 వేరాట్టియానన్ పెరుమైయై—క్కార్ శెటిన్  
 కణ్డ్రానెణ్ కణ్ణాన్ కాణార్. అవన్ వైత్త  
 పజ్జైత్తాన త్తిన్ పతి.

23.

అన్య.— అనైత్తుఉలఱవ్ ఉణ్డు ఉమిట్టన్ వేర్ ఆట్టియానన్ (5) పెరుమై  
 యై ఆటివార్ ఆర్. శెటిన్ కార్ (10) కణ్డ్రాన్ ఎణ్ కణ్ణాన్ అవన్ వైత్త పజ్జై (15)  
 తానత్తిక పతి కాణార్. (18)

అర్థము.— ఎల్లాకములను భక్షించి క్రక్కిన గొప్ప సుదర్శనముగల శ్రీకృష్ణుని  
 (౫) మహిమను దెలిసికొనఁదగినవా రెవరు? చట్టమైన నలుపు (౧౦) కంకమందుగల యద్రుఁడు  
 నెనిమిది నేత్రములుగల బ్రహ్మాయ నా శ్రీకృష్ణుఁడు సాదించియుంచిన ఆవాదియైన (౧౫) పర  
 మపదమునకు పాయమైన చరమస్థానము నెఱుంగరు. (౧౮)

23.

న్యాయ.— ఎల్లుపత్తుమాన్డామ్బాట్టు.— (ఆరేయటివార్ )  
 ఇప్పాట్టైయుమ్ భట్టరరుళిచ్చెయ్ తార్. (ఆరేయి త్యాది) సకలలోక  
 జ్ఞైయుమ్ వయిద్రశిలేవైత్తు వెలినాడుకాణ ఉమిట్టన్ పెరియవనుడైయ  
 నైరవేత్తుజ్జై యారటివార్? ఇవనుడైయ పెరుమైయై ప్పరిచ్చేదిక్క  
 వల్లారా రెన్టునూమ్. (అనని త్యాది) అవనెన్టుముణ్డాక్కివైత్త పరసు  
 పదజై నీలకణ్ణా అప్పనేత్రనాన బ్రహ్మవెన్దిఱవర్కళాల్ కాణప్పో  
 కాతు. (౧) “కృష్ణంధర్మసనాతనమ్” ఎగ్గిఱవనుపాయభావ మివర్  
 కళాల్ ఆటియప్పోకా తెన్టునూమ్.

23.

అరు.— ఎల్లుపత్తుమాన్డామ్బాట్టు.— (పజ్జైత్తాన త్తిక పతి) పజ్జైత్తానమ్ ఎన్టుము  
 డ్దాయుక్కిఱ పరమపదమాతల్. పతి-సథియాయ్, పథావెన్టాయ్, కుళి ఉపాయమాన్డై  
 యారే సనాతన ఉపాయమెన్నుతల్.

23.

పతివృత్తై ఇర్క్కార్ క్కాన్దూతు పాయ్ తిరైనీర్ ప్పాట్టి  
 మతి త్తడైవ వాళరవ న్తనై—మతి త్తవన్టక  
 వల్లొక త్రేన్ద్రయమామేని మాయవనై  
 అల్లాతోనేత్తా తెన్నా.

28.



అన్య.— పతిప్పకై ఇర్క్కు అబ్బాతు పాయ్ తిరై నీర్ (8) పాబ్బీ మత్తు అడైన్ద వాల్ అరవమ్ తన్నై (10) మత్తు అవత్తా వల్ ఆకత్తు వీబ్బీయ (15) మా మేని మాయనైయ్లాతు ఒప్పు ఎకనా (20) ఎత్తాతు. (21)

అర్థము.— సహజశత్రువై నపెరియతిరువడి కెరుగుగనిలుచుటగుడసహింపక విశాలమై యలలుకొట్టుచున్న జలముగల (౫) సముద్రమువలెచల్లనైనతనశయ్యను రక్షకముగాదలచి పొందిన తేజస్సుగల సుముఖుడనియెడిసర్వము (౧౦) నాచరించి యాపెరియతిరువడియొక్క బలిష్ఠమైన తిరుమేనుయందే యెక్కించినవాడును (౧౫) గొప్ప తిరుమేనుగలవాడును నాశ్వర్యభూతుడును నైనశ్రియఃపవనిదప్ప వేటొకడే వతను నానాలుక (౨౦) స్త్రోత్రముజేయడు. (౨౧) 23

వ్యా.— ఎఱువత్తునాలామ్మాట్టు.— (పతి) (౧) “నక్షమామిక దాచన” (౨) “నెత్తజేయంకథచ్చన” ఆశ్రితర్ పక్కల్ అపకారమృణ్ణినై రై ఒరుకాలుమ్ పాతేనెన్దవార్తైఱుమ్ మిశ్రభావముడైయ్యారై మహారాజర్ తొడక్కనూనార్ విడవరిలుమ్ విడేనెన్దవార్తై ఱుమ్ అవిరుద్ధనూకచ్చెయ్తరుళినఁడి - సుముఖునెగ్గితి సపకై ఆమిషమాక తిరువడిపాతాళత్తిలే తేడిచ్చెట్టుకిఱపడియై యతిస్తు, అతు వుమ్ కణ్ణిళర్ న్దరుభుకిఱతిరుప్పల్లిక్కట్టైక్కట్టిక్కొట్టాకిగక్క, తిరువడి యుమ్ శ్రీపాదన్తాబ్బువార్ శొల్లుమ్ వార్తైకళైచ్చొల్లి, ఇస్సపకై తిరువడికైయిలే కాట్టిక్కొడుత్తు తిరువడియై యిట్టు ప్పొప్పొత్తరు ఇవనై యవకైక్కొళ్ళప్పెట్టుకై యాలే ఇరణ్డణ్ణముమ్ జివిత్తరు.

( పతిప్పకై ఇర్క్కు అబ్బాతు) సహజ శత్రువాన తిరువడిక్కళ్ళై అవర్బలమ్ పాటుక్కమాట్టాతు. (పాయ్ తిరై నీర్ పాబ్బీ) పరన్దతిరై మైయుడైత్తాన కడల్ పోలే తిరుప్పల్లిక్కట్టల్. ఓరోయుగత్తిలే ఓరోవిడక్కళిలే ఎల్లామ్బిఱక్కూడుమాకైయాలే తిరుప్పొక్కడల్ తన్నిలేయాకవుమామ్. (మతిత్తడైన్ద) శరణాగతరొరుతలైయనాల్ పిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాన్ద్రానాన అసాధారణ పరికర వైవిధ్యము

రక్షిప్పానొరువ నెన్మమ్ నిశ్చయి తడైన్ద. (వాళరవమ్) శరణ్య అజ్గి కరిప్పతుక్కుమున్నే అవనుడైయ శీలవ నైయాలే తణకార్యన్తలైక్కట్టి శ్రెష్టుపిటన్ద ఒలి.(౧) "అన్తరిక్షగతశ్శీమా" ఎన్నుమ్మడి.(మతిత్తు) నెజ్జైలేన్మొణ్ణు ఎన్నుమ్మడియే శరణాగతనాకనినైత్తు. (అవనిత్యాది)తిరు వడితానే స్రసన్ననాయ్ తణతోలిలే ధరిక్కుమ్మడిపణ్ణి యత్తాలే నిఱ మ్మెల్ల కృతకృత్యనాయ్ ఆశ్చర్యయుక్తనాన ఈశ్వరనై యొఱ్ఱియ వేటొన్తై యేత్తాతెన్నా. వేటొన్తెన్దతు దేవతాన్తరజ్గల్ షక్కల్ అనా దరమ్.

౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తునాలామ్మట్టు.— పతిప్పకై-పఱిపఱియాక వరుకిఱ కాత్రవమ్. పరులమ్మాలే తిరువడిక్కు విహితమానహింనై.

౭౫.

నాన్మొణ్ణుమానిడమ్మాదే, నలమాక

త్రిన్మొణ్ణుశెజ్జైడైయాన్ శెన్దు, ఎన్దుమ్—పూన్మొణ్ణు

వల్లవాతేత్తమకిథాత, వైకున్ద

చ్చెల్వనార్ శేవడిమేల్ పాట్టు.

౭౫.

అన్దు.— తీన్మొణ్ణు శెమ్ శడైయాన్ నలమాక పూ (5) కొణ్ణు శెష్టు ఎన్దుమ్ వల్లవాలు ఏత్త (10) మకిథాత వైకున్దుమ్ చెల్వనార్ శే అడిమేల్ పాట్టు (15) నాన్మొణ్ణు మానిడమ్ పాడే (18)

అర్థము.— అగ్నివలె నెజ్జైన జటలుగలనుద్రుడు తగిన పుష్పముల (౫) నెత్తుకొని వెళ్ళి యెల్లప్పుడును దనశక్తికొలది స్తాత్రముజేయ (౧౦) (నదియొక పెద్ద గాచలంచి) సంతోషింపని వైకున్దనాగని సుందరమైన తిరువేమియ పాశురములను జెప్పెను (౧౫) నాలుకతోడ మనుజులను బాడెను (౧౮)

౭౬.

వ్యా.— ఎఱుపత్తెన్దామ్మట్టు.— (నాన్మొణ్ణు మానిడమ్ పాడే) అవనైప్పాడక్కడవ నానైన్మొణ్ణు తుద్రమనుష్యరైప్పాడేన్) (తీన్మొణ్ణుశెజ్జైడైయాన్) అగ్నిహోలేశివన్ద జత్తెయైయుడైయన్. అన్మిక్కే:(౨) "అనల్ కడైయేన్దూ" ఎన్మిటవడియే అగ్నియై

౧౦ నాన్తుక నిరువన్దాది, ౭౬-పా; పాట్టుముత్రైయుమ్.

యుమ్భరిత్తు చ్చివన్దజడైయైయు ముడైయ నెన్ఱుమామ్. ( శెన్ఱి త్యాడి )  
తానె శెన్ఱు పుప్పొద్దుపకరణజ్జళైక్కొండై కాలమెల్లామ్ సదృశమాక  
త్త శక్తియుళ్ళ వళవుమ్ సుతిక్క. (మక్కిత్రాతవిత్త్యాది) పరమపద  
త్తిలైశ్శర్వై ముడైయనాకై యాలే తుద్రరాన ఇవర్ కశే శ్త అవిక్మత  
నాయురక్కటవ నుడైయ తిరువడికిలిల్ పాట్టైక్కొండై మనుష్యురై  
ప్పొడేన్.

౭౫.

పాట్టుముత్రైయుమ్ పడుకడైయుమ్ పొరుభుమ్.

ఈట్టియతీయు మిరువిశుమ్ముమ్—కేట్ట

మనువుమ్ శురుతిమత్రైనాన్ఱుమ్, మాయ

తనమాడైయిట్టిత్తు.

౭౬.

అన్వ.— పాట్టుమ్ ముత్రైయుమ్ పడుకడైయుమ్ పల్ పొరుభుమ్ (5) ఈట్టియ  
తీయుమ్ ఇరు విశుమ్ముమ్ కేట్ట (10) మనువుమ్ శురుతి మత్రైనాన్ఱుమ్ మాయ  
తనమాడైయిల్ (15) పట్ట తత్తు. (17)

అర్థము — పాశురములును గానమును మనువుజరిగినచరిత్రములనుబ్రతిపా  
దింపెడిరామాయణాదులును ఆ నేక విషయములను జరిపెడిపురాణములును (౫) చేర్చిన  
యన్నియు విశాలమైన యాకాశమును ఆప్తమైనదిగావనబడిన (౧౦) మనుస్మృతియు  
వ్రాయఁబడక నేవనబడుచున్న నాల్గువేదములును ఆశ్చర్యశక్తిగలసర్వవ్యవహారియొక్క సహ  
స్రముచే (౧౫) గలిగినతత్వములు. (౧౭)

౭౭.

వ్యా — ఎఱుపత్తాతామ్బట్టు. — (పాట్టుమిత్రై) ఇప్పడి  
పురాణజ్జళాల్ పరక్కచ్చొల్లపట్టఆథ్కాడల్, కారణమాన అగ్ని, వ్యా  
పకమాన ఆకాశమ్, (౧) “యద్వైకిళ్ళ మసురవర త్తద్యేషజమ్” ఎన్ఱు  
శ్రుత్యాదికిలిల్ ఆప్తతమనాక కేట్టమనువుమ్, ఎన్ఱు మోతువిత్తు  
ప్పొటుకిట నాలువేదిముమ్ ఇవైయెల్లా మాశ్చర్యభూత సజ్జల్  
త్తిలే యుద్దాన ఉడైయుడైయ.

౭౮.

అరు.— ఎఱుపత్రాతామ్మట్టు.— పాట్టుమ్-అరుళిచ్చెయలుమ్, ముత్తెయమ్-  
క్రీరామా మణముమ్, పడుక త్రెయమ్-మహాభారతాదిపురాణజ్ఞుమ్, పత్ పారురుమ్-ఇవత్  
దొత్ సరిపాదిక్కిల ఆధవిశేషజ్ఞుమ్. తత్వేన్దు-సత్తెయాయ్ ఉత్తెయెయ్ దైతెన్దు పడి.

తత్వేనై త్తనటియా నేలుమ్, తడబ్బడల్తై

క్కట్టొడ్డుతూర్ త్తకడల్వణ్ణ—ఎట్టొడ్డు

ఎచ్చినై యుమ్ నీజ్ విలక్గామనమ్ వై త్తాన్

ఎచ్చినై యు మాయుమాల్ కణ్ణు,

౭౭.

అరు.— తాన్ ఎన్నై తన్ను అటియా నేలుమ్ తడమ్ (5) కడల్తై కత్  
కొట్ట తూర్ త్త కడల్ వణ్ణాన్ (10) ఎత్ కొట్ట ఎచ్చినై యుమ్ నీజ్ కణ్ణు (15)  
మణమ్ విలక్గా వైతాన్. ఎచ్చినై యుమ్ మాయుమ్, (20)

అర్థము.— సర్వజ్ఞుడైనతాను నన్ను యభ్యాసముగా నెఱుంగకన్నను వికాల  
మైన (5) సముద్రమును తాళుకోఁ బూడ్చిన సముద్రమువంటి తిరుమేనుగలసర్వేశ్వ  
రుఁడు (10) నన్ను చుట్టుకొనిన సమస్తపాపములను విడుచునట్లు గటాక్షించి (౧౫)  
నామనస్సు నితరవిషయములయందుఁ బ్రవేశింపకుండఁ జేసిపెట్టెనుగాన సమస్తపాప  
ములను నశించును, (20)

౭౭.

వ్యా.— ఎఱుపత్రేద్రామ్మట్టు.— (తత్వీత్యాది) ఎన్నై యు  
ళ్ళపడియటియానాకిలుమ్. (తడబ్బడల్తై యిత్యాది) అరియతుశేయ్య  
మవన్. అఱుక్కడవ కల్తై కొట్ట నీరిలే అణ్ణై కట్టినవన్. (ఎట్టొడ్డు  
విత్యాది) నానురుమాయుమ్బడి ఎన్నై గ్రసిత్త మహాపాపముమ్  
నశిక్కుమ్బడి వేటారువిడల్తై పోకాతపడి తిరువుళ్ళత్తాలేకొట్ట  
ఎన్నక్కలిలే మనసై వై త్తాన్. ఆశలాల్ పాపమెన్దు కొల్లప్పడుకితి  
వై యడైయమాయుమ్.

౭౭.

అరు.— ఎఱుపత్రేద్రామ్మట్టు.— తన్ను - ఉత్తై, ఎన్నై-అభిముఖ్యాదికనుమి  
న్విక్కేదోషభూయిష్టనానవెన్నై. అటియా నేలుమ్-అటియా తే. ఇప్పడిసర్వజ్ఞనాయకుక్  
చ్చెయ్లేయమ్ దోషప్పురామల్ విషయికరిప్పలే! ఇతెన్న అఱుటితఱుటనాసామర్థ్యమె  
న్దితార్ (తడబ్బడవిత్యాది). ఎట్టొడ్డు- ఎన్నై గ్రసిత్తుకొట్ట. ఎచ్చినై యుమ్ నీజ్ కణ్ణు  
విలక్గామనమ్ వైతాన్. అత్-అత్తయల్. ఎచ్చినై యుమ్ మాయుమ్మెవ్వ పడి.

౭౭.

నామక నిరుపదాది, 2౮-పా, కణ్డవణ్ణినామ్.

కణ్డవణ్ణినార్కన్నాన్గోల్, కామనుడల్  
 కొట్టలవత్తాల్కుమైయగర్ త్ర—కణ్డలమ్మన్  
 తారలబ్బల్ సిద్దుడియాన్దన్వెయరే కేట్టిరుప్ప, ఆ  
 క్కారలబ్బ లానమైయాలాయ్న్దు.

2౮.

అన్వ.— కామన్ ఉడల్ కొట్ట లవత్తాల్కు ఉమై (5) ఉగర్ త్ర న్దు  
 అలమ్మన్ తార్ అలబ్బల్ (10) నీళ్ ముడియాకర్క పెయరే కేట్టు ఇమన్దు (15)  
 అబ్బ అర్ అలబ్బలానమైయార్ ఆయన్దు కణ్డ (20) నణ్ణినామ్కన్నాన్గోల్. (22)

అగ్గము.— మన్మథుని శరీరమును బోగొట్టిన తపస్సుగలవద్రునికి పార్వతి (౫)  
 యువదేశిని, తుమ్మెపలు సంసరించుచున్న తమత్తుటొయిపుప్పగుచ్చుములతోగట్టిన  
 మలచే నలవృత్తిమైన (౧౦) నీళ్ళ కరీటముగలసర్వేశ్వరునియొక్క పరినామములను విని  
 వానియందుమగ్నుడైయుండి (౧౫) యప్పుడారుద్రుడు వాడిన మాలనలెరువరకువెను  
 టచేర విచారించి సర్వేశ్వరునిసేవించి (౨౦) నమస్కరించినవారి కేమనుచు? (౨౨) 2౮.

వ్యా.— అవ.— ఎఱుపత్తెట్టామ్బట్టు.— ( కణ్డ ) అభి  
 మతవిషయ త్తిలే ప్రానణ్యత్తై విత్తై తవన్దై యనన్దనాక్కినవణ్ నెజ్జు  
 జూడ శ్రవణసూత్ర త్తిలే పరవశిమూసవడి కణ్డల్ ఇవ్వన్దువై నాన్దా  
 త్కరిత్తు ప్రణామాదికలై ప్పణ్ణినార్కు ఎత్తనై నన్దై పిఱవాన్దొత్తార్.

(తవత్తాల్కు.) తపస్సుగ్గుఫలమ్ పరుత్తనుడై య హింసైయా  
 వ్బడి నెజ్జెతిణ్ణియ నానవనుక్కు. (ఉమైయగర్ త్ర) ప్రాసంగికమాకభగవ  
 ద్గుణజ్జలై కేట్టుశిష్యాచార్యక్రమమ్మాటాడియవళి వాయిలే తోక కేట్టు.  
 (నణ్ణిత్యాది) మధువెళ్ళ త్తిలేవణ్డుకళి అలై యానిన్దు తరుత్తుథ్రాయమాన్దై  
 నైయుమ్ అధిరాజ్యసూచకమాన ముడిమైయుముడై య సర్వేశ్వరన్ది  
 రునామజ్జలై యేకేట్టు నెజ్జాలేయనుసన్ధిత్తుకొణ్డిరున్దు. (అరలబ్బలానమై  
 యాల్) అలబ్బలెన్దు అళై వాయ్ పారవశ్యజై చొన్న్దుపడి. 2౮.

అరు.— ఎఱుపత్తెట్టామ్బట్టు.— అవతారిత్తయిలే మురల్ పదార్థకర్తమాక్కి  
 అరుచిచ్చయ్కెత్తార్ (అభిమతవిషయత్యాది). హిమవతార్వర్వత్తిలే తున్దా తపస్సు  
 ప్పణ్ణి పార్వతిపవన్దై ప్పణ్ణిజీవళివరే మన్మథక వద్దఇరువరుక్కుమ్ సజ్జలై ప్పిఱపిక్కు,

అన్వయితే తపస్సు కులైకయాతే నెబ్బియిత్ కన్జత్తియై పార్క్క, అప్పారు అన్వ  
నానానెవ్వు పడి. ఉణర్-రుద్రకాధ్యాయ పరనాయకుక్క అప్పారు పార్వతి “నీరెల్లారు  
క్కుముపాస్యరాయకుక్క ఉమక్కు-ధ్యాయత్తుక్కు విషయముణ్ణో” వెట్టుకేట్టు అవక  
భగవద్గుణై ఆనకుక్కున్నొత్తి “నమక్కుముణ్ణుకాణ్” ఎన్దుపట్టాన్. అవన్ శొన్నా  
నాయుమ్ ఇరుగుణర్ తక్కేట్టు. వీణ్ముడియా త్తా పెయరే అయ్దిరున్దు ఆక్కాల్గు  
లాన మైయార్ కణ్ణువణ్ణి నార్ క్కన్నాణ్ణో లెవ్వువయమ్.

౨౫.

ఆయన్సుకొణ్ణాలి పెరుమానై, అన్బినాల్  
వాయన్దుమన త్తిరు త్తవల్లార్ కళో—ఏయన్దుతమ్  
మెయన్దునమాక పిరుమ్బువరే, తామున్దుమ్  
వై కున్దుజ్జా-ణ్బర్విరైన్దు.

౨౬.

అన్వ.— అతి పెరుమానై అన్బినాల్ ఆయన్సుకొణ్ణు వాయన్దు (5)  
పార్త్తు ఇరుత్త వల్లార్ కళో తాముమ్ తమ్మైత్తుమ్ (10) వీరైన్దు కాణ్బార్.  
లమ్ ఏయన్దు మెయ్ (15) కున్దుమాక విరుమ్బువర్. (17)

అర్థము.— జగత్కారణుడైన సర్వేశ్వరుని ప్రేమతో ననుసంధింతుకొని  
తగిన (౫) మరమ్మనందు నిలుప శక్తిగలవారు తామును తమశ్రీవైఖణ్ణమును (౧౦)  
వేగిరముగ నేపింతురు. తమతో జేరియున్న యీశ్వరమును (౧౫) వ్యాధవల్ల  
(సరిపొందింపజగినదిగా) చలించెదరు. (౧౭)

౨౭.

వ్యా.— అవ.— ఎమువత్తొన్బ తామ్బట్టు.— (ఆయన్సు)  
భగవద్విషయ త్తిలేరుచియుడై యవర్ కళో అవనై యేకాన్తమాయనుభ  
విక్కలామ్ దేశమేపరమపదమన్దానై ప్పట్టు అతుక్కుక్కా-అట్టాయ  
బ్బెన్దు శొల్లలామ్బడి అభిమాని త్తశరీర తై (౧) ‘శరీరం ప్రణవత్వ శ్చేత్’  
ఎన్నుమ్బడియే నోయాక విరుమ్బువర్ కళైన్దొరై.

(ఆయన్దుత్యాది) జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరనై ప్రేమ  
త్రాలేయనుసంధిత్తుకొణ్ణు ఇరుత్తుకై క్కుయోగ్యమాన నెజ్జిలేవై క్కు  
వల్లవర్ కళో. (ఏయన్దుతమ్మెయ్) ‘స్థూలాహం కృశోహమ్’ ఎన్దు తా  
నాక చొల్లలామ్బడియాన శరీర తై. కున్దుమాక-నోయాక.

౨౮.



నాన్నక నిరుపదాది, రాగ-పా, కతవు. రాగ-పా; కలనాన్. రాగ

ఆరు.— ఎన్నతామ్మట్టు.— “కణ్ణలైవిరై న్దైమిక్” ఎన్నభిన్నక్రియైయాల్, “కణ్ణలైప్పాడినఱ్ఱివకవాళిల్ వీడినకతవుకలైవిరై న్దైమిక్” ఎన్ననక్రియైయాల్. ఇతానక ముత్తైతెన్నుతల్, పొక్కువర త్తిలైతపడి వాళలైయదైయన్దో శెన్నుతల్, ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. ౮౦.

కతవుమనమిన్దు జ్జాణలామెన్దుమ్  
కుతై యమ్విన్దై యావిలీర్ న్దే—విత్తైయాక  
నమ్మిన్దై విత్తియెన్నుళ్ళై నీవిత్తైయై  
కన్దో మొక్కియాకి క్కలన్దు.

౮౧.

ఆరు.— కన్దో మొక్కియాకి నీ కలన్దు ఎన్నుళ్ళై (5) నో తమిన్దై విత్తైయాక విత్తి విత్తైయై (10) మనమ్ కతవుమిన్దుమ్ కాణలామ్విన్దుమ్ కుత్తైయమ్ వినైపది (15) తీర్ న్దే. (16)

అథయ.— సేనధ్యసించిన శబ్దములకుఁ బ్రతిపాద్యుఁడలై నీవు చేరి నామనస్సును (౫) మంచి ద్రావిడభాషను విత్తముగాఁ జల్లి పండించితివి. (౧౦) మనస్సు ప్రతిపాదకమనియు సాక్షాత్కారహేతుననియు భ్రమించుచున్న నాదుప్పిత్తిని (౧౫) బోగొట్టుకొంటిని. (౧౬)

౮౧.

వ్యా.— ఎన్నైరామ్మట్టు.— (కతవిత్తాది) (౧) “మనవన మనుష్యాణాం కారంబన మోక్షయోః” ఎన్నుమ్పడియే భగవద్విషయైత్కిట్టామెక్కు క్కతవు మనస్సెన్దుమామ్. కాన్దోక్కుమ్మరికరమ్ మనస్సెన్దుమామ్. (కుత్తైయైత్తాది) తదుమాన్దోమాన తొత్తీల్ తవిర్ న్దే. (విత్తైయాకవిత్తాది) తదుమాన్దో నీరుకైక్కు- చొల్లుటితను.

ఆరు.— ఎన్నైరామ్మట్టు.— మనస్సుబద్ధ మోక్షబద్ధుక్కు పాపమువైత్తిప్ప ఉత్తానమైయై తదుమాన్దో తై ప్పన్దుక్కుడవతానకర్పై త్తవిర్ న్దే. కుత్తై-ఆత్మవాయ్ తదుమాఱప్పన్దుకిఱివైయైష్టపడి. (కన్దో మొక్కియాకి క్కలన్దువిత్తైయాక నమ్మిన్దై విత్తియెన్నుళ్ళై నీవిత్తైయై) ఇతుపాపమ్మైక్కు హేతు; నీతానేకవిరాపమాయ్ నెన్దోనేకలన్దుతమిన్దైవిరై త్త ఉళ్ళైసకలమాక్కినాయైష్టపడి.

౮౧.

కలనానెన్నుళ్ళైత్తు క్కామవేళొత్తై  
నలన్దానుమితొప్పనున్దే—అలర్ న్దలర్ కళి



ఇట్టేత్తుమీశునుమ్ నాన్సుకనుమ్, ఎన్న్ది వర్కళో  
విట్టేత్తమాట్టారవేదు.

౮౨.

అన్వ.— వేల్ కామన్ తాతై అలర్న్ద అలర్కళో (5) ఇట్టు ఏత్తుమ్ ఈశనుమ్ నాన్సుకనుమ్ ఎను (6) ఇవర్కళో విట్టు ఏత్తమాట్టార వేన్దు ఎన్దుశ్శుత్తు (15) కలన్దాన్. ఈశునప్పకు నలన్దానుమ్ ఉన్దే. (19)

అర్థము.—నుంబుండైన మన్మథునికి తలద్రెయు విడిచిచిర పున్నయలను (x) సమర్పించి స్తోత్రముఁజేయుచున్న మద్రుఁడును చతుర్ముఖుఁడనియెడి (౧౮)పేరు నోరువిడిచి స్తోత్రముఁజేయఁజాలని లోకాపాశ్రయమునైనట్లెవఁడైనారయఁబడు నామనస్సునందు (౧౯) బ్రకటింపెను. దీనితో సమానమైన మేలుకలదా? (౧౯)౧౩.

వాగ్మి.— ఎన్బొత్తరన్దామాబ్బట్టు — (కలన్దిత్యాది) ఎన్బొరున్ద న్నైన్దయాన్దైప్పడవిరుక్కు మవనెన్దైన్దయాన్దైప్పట్టు హృదయత్తిలే కలన్దాన్. అభికారే యెల్లారైయుమ్ అకప్పడున్దు జ్ఞామనుక్కుము త్పాదకనానవ్ అళిగుక్కు- ముల్పత్తిస్థానమ్. ( ఈతోప్పత్తునలన్దా నుమున్దే) అవన్తానాకాట్టక్కన్ద వితుక్కుక్క-తిర్ పాటుక్కుక్కన్దాన లన్దో సదృశమో? (అలర్న్దలర్కళిత్యాది) శెన్విప్పుక్కళైకొక్కన్దే త్తుక్కిరుద్రగుమ్ చతుర్ముఖనుమ్ వాయ్విట్టేత్తమాట్టార సర్వా ధికన్ ఎన్నుశ్శున్దైక్కలన్దాన్. అవ్వున్దైయుమ్ మేన్దై యైయుమున్దై యవనెన్దై.

౮౩.

వేద్రరాయ్విన్దావరాయ్ విన్దాకి రన్దళియాయ్  
మాన్దరాయ్ మూతాయ్మన్దేల్లామాయ్-శార్న్దవర్కళ్ళు  
త్తన్నాన్దేన్దేమియాన్ మాల్ వన్దన్దాన్కొడుమ్మమ్  
పిన్నాల్ తాన్ శెయ్యుమ్పితిర్.

౮౩.

అన్వ.— శేమియాన్ మాన్దన్దాన్ శార్న్దవర్కళ్ళు. వేద్రరాయ్ విన్దావరాయ్ (5) విన్దాకి రన్దళియాయ్ మాన్దరాయ్ మూతాయ్ మన్దేలువెల్లా మాయ్ (10) కొడుక్కుమ్ పిన్నాల్ రన్నాల్ పితిర్ తాన్ శెయ్యుమ్. (15)

అర్థము.— చక్రాయుధముగలవాఁడు నాశితవ్యామోహమేయొకశరీరమెత్తి  
వద్దివట్లు దువాఁడును నైన సర్వేశ్వరుఁడు ఆశ్రయించువారికి రక్షించురాజువలె  
జేవతలె (౫) స్వర్గమై చల్లదనమై బంధువులె తల్లియై తక్కినవన్నియు నైయుండి  
(౧౨) (తృప్తిచెడవివాఁడై) యిహలోకసుఖములన్నియునిచ్చును, పిమ్మట తానే పరమ  
పదప్రాప్తిని లభింపజేయును. (౧౫)

వ్యా.— అప.— ఎఱ్ఱత్తుమాన్జామ్బట్టు.— (వేస్తరాయ్)  
ఇత్తోడొక్కముళుకుడ్డో వెన్టు అత్తైయుపపాదిత్తు క్కాట్టుకతార్.

(వేస్తరాయిత్యాది) శిటియత్తై ప్పెరియతులిన్నాతపడి నోక్కు.  
మరజాక్కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్ క్కు వర్తతైలేయుపకరిక్కు  
న్దేవర్ కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్ పణ్ణిన ఫలమునుభవిక్కుమ్ స్వగ్గా  
మాయ్, అజ్గవర్ కళుక్కుప్పణ్ణమ్ తణ్ణలియాయ్, ఇవర్ కళుక్కుసజా  
తీయరానమనువ్యరాయ్, అత్రికాయెన్ను ప్రమామ్. (౧౨) సహస్రంహిపితు  
త్తాతా" ఎన్ను ప్రమామ్. అనుక్తమాన వెల్లాముమాయ్, (శార్  
న్దవర్ క్కు) ఇప్పడి యెల్లామావతు తగోపక్కలిల్ న్యస్తభరరానవర్  
కళుక్కు. (తన్నాదొనైమియా తాకొడుక్కుమ్) ఎల్లామ్  
శెయ్ శుమ్ ఒన్టుమ్ శెయ్యానాయ్ గొడుక్కుమ్. (పిన్నాల్ తా  
శెయ్యుప్పిత్) పిన్నైచ్చెయ్యుమతు వ్యావృత్తమ్. అవక్ కుమిత్తేసి  
రుణ్ణిడ ఇవక్ కుమిత్తే నీరుణ్ణక్కాణుమత్తనై.

౮౩.

అను.— ఎఱ్ఱత్తుమాన్జామ్బట్టు.— మాతుపోలేమాన్దరుమ్. ఆక్కుకుక్కు వాచ  
కమ్. మదొల్లొమాయ్ మాతామాయ్ ఎన్నుతల్; తనిత్తనియేమదొల్లొమాయెన్నుతల్.  
తన్నాదొనై - త్తీత్తేచ్చెయ్ తవదొలు మదొల్లొనై త్తప్తపాకాన్; పిత్రి-అతిశయమ్.  
మిచ్చమెప్పపడి.

౮౩

వితిరునునమిలే విజ్ఞాకన్దనోడు  
ఎతిర్వనవసెనక్కునేరార్—అతిరుమ్  
కళుల్ కాలమన్ననైయే కణ్ణనైయే, నాభుమ్  
తొమ్మిక్కాతల్ పూణ్ణేన్ తొమ్మిల్.

౮౪.

౧౫౫ నాచుక నిరుపనాది, ౧౫-చా, తొట్టిల్.

అన్వ.— అతిరుమ్ కట్టర్ కాల మన్న నెయ్ కట్టనెయ్ ( 5 ) నాకుమ్ తొట్టుమ్ కాలర్ తొట్టిల్ పూర్జన్. ( 10 ) పిలిరుమ్ మమ్ ఇల్లన్ పిళ్ళాకన్ న్నాడు ఎత్తిర్వన్ ( 15 ) అవన్ ఎత్తుక్కు నేరాన్. ( 18 )

అర్థము.— కట్టించుచున్న నూపురములుగల తిరువడికకుగల రారాజైన (శివ) ప్పూని (౫) బ్రతిదివము నేదింపవలయుననెడి భక్తిగీత వ్యాపారముగాఁ జేసికొంటిని. (౧౦) విషయాంతరములందుఁబ్రవేశింపఁబడిన మనస్సు లేనివాడైనై నేను న్నును నితో సమానుడనైకాని (౧౫) నాతో నతఁడు సమానుఁడుకాదు. (౧౮).

వ్యా.— అవ.— ఎట్టిత్తునాలామ్బట్టు.— (పిలిరుమ్) అవనోచాలినానుమ్ వ్యావృత్తనెన్దితార్.

(పిలిరుమనమిలేక) ఏకరూపమృక్మే ఇరుక్కిఱమననై యు చ్చెయేనల్లే. (పిళ్ళాకనిత్యాది)(౧)“ఈశ్వరాత్ జ్ఞానమన్విచ్ఛత్” ఎట్టిఁ దేవనోడొప్పన్. ( అవనెనక్కునేరాన్ ) సత్త్వన్తైయెదుత్తపాతు ఎమ్మెరుమాన్ రక్షక నెన్దిరుక్కిఱవన్ ఎనక్కొప్పో? (అతిరుమిత్యాది) భవ్వియానిన్ట వీరక్కళై త్తిరువడికలిలేయ్చెయ్ సర్వాధికనాన క్కి ప్పనై త్తొట్టుకైయ్ తొట్టిలాక కాతల్ పూర్ణవెనక్కురజస్తమస్సుక్క- ల్ తలైయెదుత్తిపాతు (3)“ఈశ్వరోహమ్” ఎట్టిరుక్కు-మవనొప్పన్.

అరు.— ఎట్టిత్తునాలామ్బట్టు.— తొట్టుకైయ్ తొట్టిలామ్మసియాన కాలిల్ పూర్ణవెనక్కు.

తొట్టిలెనక్కుల్లై మూలేరన్నామమేత్త  
ప్పొట్టులెనక్కుమనై పాతువే పాతున్—కట్టిశనత్త  
వల్లాళన్ వానరకోన్ వారిమరమట్టిత్త  
విల్లాళన్ న్నెజ్జత్తుళన్.

౧౫౬.

అన్వ.— కట్టిశనత్త వల్లాళన్ వానరకోన్ వారి మరమ్ (5) అట్టిత్త విల్లాళన్ నెజ్జత్తు ఉళన్ ఎనక్కు (10) తొట్టిల్ తొల్లై మూలే లన్ నామమ్ ఏత్త ఎనక్కు- (15) మనై పొట్టుతు అరుజే పాతుమ్. ( 19 )

నాన్తుక నీరువద్దాది; ౮౬౫, ఉళన్ కణ్డాయ్. ౮౬

అర్థము— మిక్కిలికోపముగల బలిష్ఠుడైన వానరరాజైన వాలియొక్క మదమును (౫) బోంగొట్టిన భనుర్ధరశ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముడు నాహృదయమునం దున్నాడు. నావ్యాపారము (౧౦) పురాతనుడైన సర్వేశ్వరుని తిరునామములను స్తోత్రముఁజేయుట. నాకుఁదక్కిన (౧౫) ప్రార్థంతయు దానియందే చెల్లుచున్నది. (౧౫). ౮౫.

వ్యా— ఎఱ్ఱతైన్దామ్బట్టు.— (తొఱి లిత్యాది) ఎతిరికళోచతురశ్శమ్పూరప్పారువీరో వెన్ఱత్తైక్క ఇవర్ శొల్లుమ్మడి - ఎనక్కుత్తోఱిల్ పురాణనాన సర్వేశ్వరనైయేత్త. (పాఠులిత్యాది) నాజ్గళుమెల్లా క్కార్యముమ్ శెయ్. తుభగవన్నామసజ్జీర్తనముమ్ పణ్ణకిటిలోమోవెన్న, ఎనక్కు రామవృత్తాన్తజ్జిడక్క వేటొన్ఱుక్కు సోత్తుపోరాతు. (కఱ్ఱిశినత్తలిత్యాది) మిక్కశినత్తైయుడైయనాయ్ వానరరాజావాన వాలియుడైయ శెరుక్కై వాట్టిన చక్రవర్తిత్తిరుమకన్ ఎన్నెఱ్ఱే సన్నిహితన్. ౮౫.

అరు.— ఎఱ్ఱతైన్దామ్బట్టు.— మతన్ - మదమ్. శెరుక్కైవ్వుపడి. ౮౫.

ఉళన్ కణ్డాయ్ నన్నెఱ్ఱే యుత్తమనెన్ఱుమ్

ఉళన్ కణ్డాయ్, ఉళువారుళ్ళ— తుళన్ కణ్డాయ్

తన్నొప్పన్దానా యుళన్ కాణ్ తమియేఱ్ఱు

ఎన్నొప్పార్ కీశనిమి.

౮౬.

అన్వ.— సలనెఱ్ఱే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఎన్ఱుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఉళువార్ (5) ఉళుత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్ తమియేఱ్ఱు ఎన్నొప్పార్ కుళు తన్నొప్పన్ (10) ఈళన్ తానాయ్ ఉళన్ ఇమై. (14).

అర్థము,— మంచిమనసా! పురుషోత్తముఁ దున్నాడుకదా. ఎల్లప్పుడున్నాడుకదా. ధ్యానించువారి (౫) హృదయమునందు వాసముఁజేయుచున్నాడుకదా. నాకును నాతోసమానులకును దనకుఁదాసేసమానుడైన (౧౦) సర్వేశ్వరుడు రక్షకుడై యుండునని నిశ్చయింపుము. (౧౪) ౮౬.

ఎఱ్ఱతైన్దామ్బట్టు.— (ఉళన్) అల్లాతార్ కుక్కుమ్ సర్వేశ్వరన్ ఉళనెన్ఱు ఉపపాదితేన్; నీయుమివ్వరత్తై యుడైన్ఱు నిన్ఱైత్తిరు ఎన్ఱుతిరుపుళ్ళత్తై కుక్కుటిన్ఱు ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్.

౯౦ నాన్సుక నిరువన్దాది, ౮౭.౮, ఇమయప్పెరుమలైపోల్.

(ఉళన్కణ్డాయ్) పరిహరిక్కవొణ్ణాత ఆపత్తువన్దాలుమ్ పరి హరిక్కవల్లవనుణ్డు. (నన్నెజ్జే) సర్వేశ్వరనుళనెన్టు ఉపపాదిక్కప్పా జ్ఞాననెజ్జే! (ఉత్తమనెన్టుముళన్కణ్డాయ్) ఇతుక్కుమున్పు నిల్లైతుక నూకరక్షిత్తవన్ ప్రాపిదిశైయిలుమ్ రక్షిక్కుమ్. (ఉభ్యుచారుళ్యత్తు లన్కణ్డాయ్) అవళరక్షిక్కవిత్తలైయాల్ శెయ్యవేణ్ణువతు అణ్డైయి డామై. (తన్నొప్పానిత్యాది) అకిళ్ళుననానవెనక్కుమ్ ఎన్నైప్పోలే ఉపాయశూన్యరాన వర్కళుక్కుమ్ తనక్కుసమానమిన్టి క్కే ఉళనాన ఈశ్వరనుళక. (ఇమై) బుద్ధిపణ్ణెవపడి.

౮౬.

ఇమయప్పెరుమలైపో లిన్దిరనార్క్కిట్ట  
శమయవిరున్డుణ్డార్ కాప్పా—శమయజ్జో  
కణ్డానవై కాప్పా కార్క్కణ్డన్నాన్తుకనోడు  
ఉణ్డానులకోడుయిర్.

౮౭.

అన్య— చెరు ఇమయమలైపోల్ ఇన్దిరనార్క్కు ఇట్ట ఇమయ  
(5) విరున్డు ఉణ్డు కాప్పార్ ఆర్ ? శమయజ్జో (10) కణ్డాన్  
అవై కాప్పాన్ కార్క్కణ్డన్ నాన్తుకనోడు ఉలకోడు (15) ఉయిర్  
ఉణ్డాన్ ఆర్. (18)

అర్థము.— గొప్ప హిమవర్షవృష్టిమువలె నిల్గొనికె సక్రేతముతో బ్రహ్మిం(౫)  
యన్నము నారగించి (గోపాలులను) రక్షించినవా చెను ? సిగ్గాన్ములను  
(౧౦) బ్రవర్తింపజేసినవాడును వానినిరక్షించినవాడును నీలకణ్ఠ చతు  
ర్ముఖబ్రహ్మలతోడను లోకములతోడను (౧౫) సమస్తపాణులను గర్భమునం  
దుందుకొనినవాడు నెవరు? (౧౮)

౮౮.

వ్యా.— అవ.— ఎన్బాల్లైథోమ్బాట్టు.— (ఇమయవిత్యాది)  
తమ్మైయొక్కు మకిళ్ళునర్క్కు ఇవళ నిర్వాహకనానపడియైక్కా  
ట్టుకితార్.

(శమయవిరున్డు) శమయమ్మణ్ణెనవిరున్డు. (అర్ కాప్పార్)  
ఇన్ద్రన్ బాధకనాయ్ ఎన్దిక్కిఱపోరు ఎమ్మెరుమాననోకాత్తై. ఇణ్డై

యరో. (శమయవిత్యాది) వైదికసమయ వైక్కుణ్ణానుమ్ అవల్ తైరఱ్ఱి  
 ప్పానుమ్, నీలకణ్ణా చతుర్ముఖ ముతలానవర్ కల్ దురితజ్జలై ప్పొ  
 క్కుమవనుమ్, ఇవ్వాత్తాక్కలై యుమ్ వయిల్ తేవై తు ప్పరిమార్ త్తా.  
 నుమ్ ఎప్పెరుమా నై యొమ్మయమల్ నార్. ౮౭.

అరు.— ఎణ్బై త్తేమామ్బట్టు.— ఇమయమలై - హిమవత్సరపుమ్. ఉలశోడు  
 ఉయిరుణ్ణువెప్పెరుమా నైయొమ్మయ మల్ ముణ్ణో? క్కణ్ణుకాప్పొరిల్లయెన్ద పడి. ౮౮.

ఉయిర్ కొణ్ణుడల్లాభియవోడు మ్పొలోడి  
 ఆయర్ వెన్దతీర్ ప్పాపెయర్ పాడి—చ్చెయల్ తీర  
 చ్చిన్దిత్తువాత్వారే వాత్వార్, శిఱుశమయ  
 ప్పన్దనైయార్ వాత్ వేల్ ప్పఱుతు. ౮౯.

అన్య.— ఉడర్ ఒభీయ ఉయిర్ కొణ్ణు ఒడుమ్పాగు (౫) ఒడి  
 ఆయర్వన్ద తీర్ ప్పాన్ పెయర్ పాడి (10) శెయల్ తీర శిన్దిత్తు  
 వాత్వారే వాత్వార్. శిఱుశమయమ్ (15) పన్దనైయార్ వాత్వార్  
 ప్పఱుతు. (18)

అర్థము.— శరీరమును విడిచి ప్రాణములను దీసికొని (యమమాతల)  
 పఱుగెత్తునపుడు (౫) వారివెనుకపఱుగెత్తి చుఱుములనెడువానిసన్నియుఁ బోగొ  
 ట్టువానియొక్క తిరువానుములను బాడి (౧౦) యన్ని పనులనువదలి ధ్యానంచి  
 గుఱుముగానుండువారే సుఖపడువారు. త్తువ్రచుగాను వ్యవస్థితముగాను (౧౫) చుఱు  
 హేతువుగానుండుకర్త సంబంధముగలవానియొక్క జీవనమో వ్యర్థము. (౧౮) ౯౦.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బై త్తేమామ్బట్టు.— (ఉయిర్) ఇప్పొ  
 ట్టిలుమవ్పర వైయేవివరిక్కిఱార్.

(ఉయిరిత్యాది) ఇవ్వాత్తాక్కల్ శరీర తైప్పొ కట్టుప్రాణనై కొణ్ణు  
 యమభటరాశే ప్రేరితమాయ్ ప్పొమ్పొతు. (ఒడియిత్యాది) ఆశ్రితరాన  
 వర్ కలై ఆల్లిన్దిత్తోథా తేతానే యోడి యవర్ కల్ భజనత్తాలేవన్ద  
 వత్తివు కేడు ముతలానదురితజ్జలై యెల్లామ్మోక్కుమవక తిరునామ తై  
 ప్రియత్తోడ శొల్లి ఇవ్వాత్తా శైయక్కడవత్తోన్దు మిన్దై, ఎప్పెరుమా నై

౯౨ నాన్తుక నిరుపనాది, ౮౯-పా, 'పముతాకాతోన్వటిన్దే.'.

నిర్వాహక నెన్నిరుకు-మసర్ కళ్. (వాహ్వాన్), (శిలుకమయమిత్యాది) దుఖహేతునానఅహజ్కార గర్భమాకైయాలే బసకమాయ్తుద్ర మాసక ర్తాద్యుపాయభేదజలై ప్పశ్శోనార్ కొరుప్రయోజనమిలై. ౮౮

అరు.— ఎణ్బత్తెట్టమ్మట్టు.— ఆయర్ వెన్టు - అతివుకేడెన్టు శొల్లప్పట్టవై ముతలాన్య పన్దనైయార్ - ఎన్దకహేతువాన కర్తాద్యుపాయజలై అన్దెనవర్ కళ్ - పశ్శోనవర్ కళ్. ఇత్తల్ చరమణ్ణోకన్దిరే తిరునామతైచ్చొన్నాటుమ్ అవర్ కల్లి యుమ్ యమభటర్ కైయిరే కాట్టిక్కొడానెన్ట పడి. ౮౯.

పముతాకాతోన్వటిన్దే పాట్కడలాన్పాతమ్

పమువావకైనినైనువెకల్ — తొమ్మివారై

క్కణ్డితైజ్జివాహ్వాన్ కలన్దనినై కెడుత్తు

విడిఱన్దువీశ్శీరుప్పార్ మిక్కు.

౯౯.

అన్య.— పముతాకాతు ౭.న్టు అతిన్దేన్. పామ్మహాన్ పాతమ్ (5) పమువావకై నినైన్దు వైకల్ తొమ్మివారై కల్లు (10) ఇత్తెజ్జి వాహ్వాన్ కలన్ద వినై కెడుత్తు (15) విజ్ తిలన్దు మిక్కు వీశ్శీరుప్పార్. (19)

అర్థము.— వ్యర్థముకానియుపాయ మొకటిని దెలిసికొంటిని. శ్రీరాధినాగుని తిరువడిని (౫) దప్పనిమార్గముచే ననుసంగించి ప్రతిదినము నాశ్రయించువారిని నేమిచి (౧౦) నమ్మలై సుఖపడువారు తమయాత్మతోజేసిన పాపములను బోగొట్టుకొని (౧౫) పరమపదవాకిళ్ళను దెలిచికొని మిక్కిలి మహిమహోసంబురు. (౧౯) ౯౯.

వ్యా.— ఎణ్బత్తెన్టతమ్మట్టు.— (పముతాకాతు) పముతా కాతెడపాయదలిల్ ఉత్కృష్టమానడపాయమ్. (పన్వటిన్దే) భాగ వతసమాశ్రయణమెన్వ టిన్దే. (కలన్దవిత్యాది) అత్తావోడుఅచినాభూత మానపాపతైచ్చొక్కి శ్రీవైకుంఠిల్వాశలై త్తిలన్దు అజ్జెతితిసమృద్ధ మానజ్ఞానభక్తికలైయుడైయరాను భగవత్కైజ్జి-ర్యత్తిల్ తలైవరాన నిత్యసూరికభుక్కుడిమై శెయ్యప్పెలువార్ కళ్. ౯౯.

అరు.— ఎన్బత్తెన్టతమ్మట్టు.— ఇజ్జేభాగవతర్ కల్లి యాశ్రయిక్కయారే అజ్జని త్యసూరికభుక్కు అడిమై శెయ్యప్పెలువర్ కెల్లెటరు. ౯౯.

వీల్ శీరున్దువిణ్ణాళవేణ్ణువార్, వేణ్ణడత్తా  
పాల్ తిరున్దువైత్తారేపన్దు లర్ కళ్ — మేల్ తిరున్దు  
వాణ్ణోర్ వరుమతిపార్ త్తన్బినరాయ్, మల్ మవర్ క్కే  
తాణ్ణోయిరుప్పార్ తమర్.

౯౦.

అన్వ.— వీల్ శీరున్దు విన్ ఆళవేణ్ణువార్ వేణ్ణడత్తాన్బాల్ పల్ ( 5 )  
మల్ కళ్ తిరున్దువైత్తార్. మతివరుమ్ తిరున్దు (10) పార్ త్తు అన్బినరాయ్ అవర్ క్కే  
తాణ్ణోయిరుప్పార్ తమర్ (15) మల్ ము మేల్ వాణ్ణోర్. (18)

అర్థము.— మహిమతోనుండి భరమపదమును బరిపాలింప నాశంబడువారు  
వేణ్ణటాచలపతివిమయముగననేక (౫) పుష్పములను శోధించి సమర్పించినవారు. (సర్వ  
శ్వరుని) తిరువుళ్ళమునందుండుదానిని జక్కగా (౧౦) గనిపెట్టి ప్రేమగలవాడై యాసర్వ  
శ్వరునికే కైబ్బర్యముఁజేయుక్రీడైస్థులకు దాసులైనవా (౧౫) రింకను మేలుగ  
నుందురు. ( ౧౮ ).

౯౦.

వ్యా.— తొణ్ణాతామ్బట్టు.— (వీల్ శీరున్దుత్వాది) విలక్షణ  
మాన భగవత్కైబ్బర్యత్తిలేఅధికరిత్తు శ్రీవైకుంఠతిలుళ్ళార్ కుమ్  
అప్పడియేవర్తిక్కవేణ్ణియిరుక్కప్పెల్ మవర్ కళ్ తిరు వేణ్ణడముడైయా  
తిరువడికలిలే సరన్దరమాకవేయాశ్రయిత్తవర్ కళ్, అతిలుమ్ విలక్షణ  
మాన భాగవతప్రాప్తికామరాయ్ అతు పెల్ మవర్ కళ్ భాగవతరాలే  
అణ్ణీకృతరానవర్ కళెన్దితార్. (వరుమతియిత్వాది) ఎమ్మెరుమాతిరు  
వుళ్ళత్తిలే శెల్లువనవటిన్దు అతుక్కిడానఅడిమికలిలే స్నేహిత్తు అవన్  
పక్కల్ ప్రవణరానవర్ కళాలే విషయాకృతరానవర్ కళ్.

౯౦.

అరు.— తొణ్ణాతామ్బట్టు.— “యథోపాసనంఫలమ్” ఎన్ని అపడియే భగవత్సమా  
శ్రయణత్తాలే భగవానైప్పెలుమ్, భాగవతసమాశ్రయణత్తాలే భాగవతర్ కళై ప్పె  
లుమెన్ది అతిప్పట్టు. విణ్ణాళ-అణ్ణళ్ళార్ కుమ్ పూజ్యరాయ్ అవర్ కళుమప్పడియే వర్తిక్క-  
తల్లలిడత్తిల్ కైబ్బర్యత్తిలే అధికరితువర్తిక్క. మేల్ తిరున్దు ఎన్దు పదత్తుక్కు మర్థమా  
య్ మేలుక్కువతారికై యరులిచ్చెయ్ కేతార్ (అతిలుమిత్వాది). మల్ మవర్ క్కే-ఈశ్వర  
నుక్కే. తాణ్ణోర్ భాగవతర్ కళుక్కుముత్తమర్ అవర్ కళై యాశ్రయిత్తవర్ కళెన్దు పడి.



౧౬ నాన్తుక నిరుపన్దాది, ౯౦-పా, తమర్-౯౨-పా, ఎన్టుమ్,

తమరావార్ యావర్ క్కుమ్ తామరై మేలార్ క్కుమ్  
అమరర్ క్కుమాడరవార్ త్రార్ క్కుమ్—అమరర్ కళి  
తాళి తామరై మలర్ కళిత్తిత్తళ్ళి, మాల్యణ్  
తాళి తామరై యడై వోమెన్టు.

౯౦.

అన్య— మాలి పణ్ణన్ తాళి తామరై మలర్ కళి ఇట్టు ఇత్తిళ్ళి ( 5 )  
తాళి తామరై అడైవోమెన్టు తమరావార్, తామరై మేలార్ క్కుమ్ అడు ( 10 )  
అరవు అరత్తార్ క్కుమ్ అమరర్ క్కుమ్ యావర్ క్కుమ్ అమరర్ కళి. ( 15 ).

అర్థము.— నల్లనివర్ణముగలసర్వేస్వరుని చరణారవింశములయందుఁ బుష్పము  
లను సమర్పించి నన్తురై ( ౫ ) నీతిరుపడితామరలను బొందవచ్చునిచ్చునరై  
యొక్క పత్తులు కమలమునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మను ఫణమెల్లియాడుచున్న ( ౧౦ )  
సర్వమును 'హరముగాఁగలను'నుకొని దేవతలను చక్కినవారందఱికిని దేవత  
లగుదురు. ( ౧౫ ).

౯౧.

వ్యా.— తొణ్ణాల్ తోరామ్బట్టు. — ( తమరావారి త్యాది ) తాళి  
తామరై మలర్ కళిత్తిత్తళ్ళి మాల్యణ్ తాళి తామరై అడైవోమెన్టు తమ  
రావార్ యావర్ క్కుమ్ తామరై మేలార్ క్కుమ్ అమరర్ క్కుమాడర  
వార్ త్రార్ క్కుమ్ అమరర్ కళిత్తన్వయమ్. అమరర్ కళి-నిత్యసూరిక  
ళి, మాలి వెణ్ణన్-కృష్ణన్.

౯౧.

అరు.— తొణ్ణాల్ తోరామ్బట్టు. — తాళి తామరై-తాళి యడైయతామరై.  
అడరవార్ త్రార్ క్కుమ్-అడుకిఱిపామ్మై అధరణమాకళి డైయనన్తుమ్. అమరర్ కళి-  
నిత్యసూరికళి పాతి ఇన్దుళ్ళిత్తివైష్ణవర్ కకుమ్ బ్రహ్మనికరుక్కు పూన్యరత్న పడి.

౯౧.

ఎన్టుమటన్దటియే నెన్నేళ్ళైవైత్తు  
నిన్టుమిరున్దుమ్ నెదుమాలై — ఎన్టుమ్  
తిరువిరున్దమార్ పళిరీతరనుక్కాళాయ్  
కరువిరున్దనాళి ముతలాక్కాప్ప.

౯౨.

అన్య.— కరుఇరున్దనాళి ముతలా కాప్ప తిరు ఎన్టుమ్ ఇరున్ద ( 5 ) మార్చన్  
శీతరమక్కు ఆళాయ్ నెదుమాలై ఎన్ నెళ్ళైవైత్తు ( 10 ) నిన్టుమ్ ఇరున్దుమ్  
ఎన్టుమ్ ముటన్దటియేన్. ( 15 )

నాన్సుకన్తిరువదాది, ౯౩-శా, కాప్పమఱిందటియే. ౯౫

అర్థము.— గర్భమునందున్న దినముమొదలు రక్షించుటచే శ్రీదేవి నిత్యపూసముఁజేయుచున్న (౫) వత్సస్థలముగల శ్రీధరునికి దానుఁడనై సర్వేస్వరుని కామృదయమునఁగూంచి (౧౦) నిలిచికొనియుఁ గూర్చుండియు నెప్పుడును మఱచియొలుఁగను (౧౪) ౯౨

వ్యా — తొణ్ణాన్ శరణ్ణామ్బట్టు.— (ఎన్దుమి త్యాది) గర్భత్తిలే యిరుదనాళ్ తొడగ్గి ఎమ్మెరుమా నెన్నెన్నోకి కొండ్లు పోరుకై యాలే ఎన్దుమ్ తిరువిరుదనమార్ పన్ శిరీతరనుక్కాళాకవుమ్ పెన్దు వ్యాముగ్ధనానవనై యెన్నెన్జోలేవైత్తు ఎన్దు మొక్కనిన్దపోతోడు, ఇరుదనపోతోడువాళియిన్తిక్కే మఱిందటియే నెన్దితార్. ౯౩.

అరు.— తొణ్ణాన్ శరణ్ణామ్బట్టు.— కరువిరుదనాళ్ ములలాక్కాప్పు అవనాకై యాలే, ఎన్దుమ్ తిరువిరుదనమార్ పన్ శిరీతరనుక్కాళాయ్ నెన్దుమానై ఎన్నెన్జోలేవైత్తు ఎన్దుమ్ నిన్దుమిరుదనమఱిందటియే నెన్దితార్ నన్దయన్తిలే అర్థమ్. బాయమానకిటాత్తుమ్బట్టుకై యాలే ఇతెన్జొమ్మెన్ శ్రీనెన్ద పడి. ౯౪.

కాప్పమఱిందటియే కణ్ణనేయెన్తిరుప్ప  
ఆప్పజొళియవుమ్ పల్లయిర్ కుమ్—ఆక్కై  
కొడుత్తళిత్తళోనేకుణప్పరనే, ఉన్నై  
విడత్తుణియార్ మెయ్ తెళిన్దార్ తామ్. ౯౫.

అన్య.— కణ్ణనే కాప్పవన్దు ఇరుప్పన్ మఱిందటియే అన్దు ( 5 ) ఆప్పజొళియవుమ్ పల్లయిర్ కుమ్ ఆక్కై కొడుత్తు అళిత్త (10) కోనే కుణమ్ పరనే! మెయ్ తెళిన్దార్ తామ్ ఉన్నై (15) విడ కుణియార్. (17)

అర్థము.— శ్రీకృష్ణుఁడే రక్షకుఁడని యధ్యనసించియుండును. దానినిమఱచి యెలుఁగను. ప్రళయకాలమందు (౫) శరీరములు పోయినను సృష్టికాలమునందు సమస్తాత్మలకు శరీరములనిచ్చి రక్షించిన (౧౦) స్వామియైన గుణాధికుఁడా! యథార్థమును దెలిసికొనినవారు నిన్ను (౧౫) వలలుటకు సాహసింపను (౧౭) ౯౩.

వ్యా.— తొణ్ణాన్ శరణ్ణామ్బట్టు.— (కాప్పి త్యాది) ఎమ్మెరుమా నుచై యరత్తైయై మఱిందటియేన్. కృష్ణనే ప్రాప్య ప్రాపకజ్జళిన్తిరుప్పన్. (ఆప్పి త్యాది) సర్వాత్మాక్కు భుక్కుమ్ కరణకి శేబరజ్జళి యున్దిన్దాల్

౯౬ నాన్తుక నిరువన్దాది, ౯౪-పా. మెయ్ తెలిన్దార్.

అత్తైమీళవుక్కొడుత్తు రక్షిక్కొక్కుఱుప్పాన స్వాభావికమాన శేష  
శేషిభావమాన సమ్మన్దైయుడై యవనే! ఇస్సమ్మన్దైమెయ్యాకవ  
టిన్దవ రున్నై విడత్తుణియారెన్దితార్.

౯౩.

అరు.— తొణ్ణాన్దుమాన్దామ్మట్టు.— అప్ప-బన్దమాయ్, అత్తార్ కరణకశే  
బత్తశెచ్చొట్టుకిటకు. కుణప్పరనే. గుణాధికన్ద పడి.

౯౩.

మెయ్ తెలిన్దారెన్ శెయ్యార్ వేతానార్ నీతాక

క్కై తెలిన్దు కాట్టిక్కళప్పడుత్తు—పై తెలిన్ద

పామ్మిన్దై యా యరుళాయడియేఱు

వేమ్ముమ్ కటియాకుమేన్దు.

౯౪.

అన్య.— వేతానార్ నీతాక తెలిన్దు కై కాట్టి కళమ్ (౯) వడుత్తు తెలిన్ద పై  
పామ్మ అత్తైయాయ్ (10) అడియేఱు అరుళాయ్ వట్టు వేమ్ముమ్ కటియాకు  
మ్ (15) మెయ్ తెలిన్దార్ ఎన్ శెయ్యార్. (17)

అర్థము.— శత్రువులైన దుర్యోధనాదులు భస్మమగునట్లు సంకల్పించి నేలను వి  
భాగముఁజేసి యుద్ధమందుఁ (౫) బడునట్లుచేసి స్వచ్ఛమైన ఘణములుగల తినువనన్దా  
హ్నినెను శయ్యయందుఁబువ్వించియుండువాఁడా! (౧౦) దాసునికిఁ గృపఁజేయుం  
డు. ఇష్టమువచ్చినయెడల వేపాసుకూడ కరియముతగును. (౧౫) తత్త్వమునచీగిణవా  
శమిచేయును. (౧౭)

వ్యా.—అన — తొణ్ణాన్దునాలామ్మట్టు.— (మెయ్ తెలిన్దా  
రిత్యాది) అత్యంత హేయనాకిలుమ్ ఎన్నై విషయాకిరిత్తళుళవేణుమ్.  
ఎన్నిలు న్నణియారై యుమ్ (౧) “యది వారావణస్వయమ్” ఎన్నుమ్మ  
డియేవన్దుస్థితియొకితాక అతియుమవర్కశెన్దు విషయాకిరిక్క ప్పడు  
మవరెన్దితార్.

( వేతానారిత్యాది ) ఒన్దాయ్ వాఠాశేవేతాన దుర్యోధ  
నాదికళ భస్మమామ్మడి పరహింసైయెన్దు కలణ్ణాతే ఆశ్రితవిరోధికళా  
కై యారే తిరువుళ్ళనైళిన్దు అణివకుత్తు యుద్ధకళత్తిలేకొన్దు విత్రివిట్టు

(౧) శ్రీరామాయణమ్-యుద్ధకాండమ్-౧౮.

పిన్నైప్పడుక్కైయిలేళాయ్ న్దవనే! (పై తెలిన్) ఎమ్మెరుమానోపైస్సర్కు  
 తైలేకుళిర్ న్దఘణ్ణళ్. అపర్ కళితక్కవై వర్. నీహేయరై యుమేటి  
 ట్టుక్కొణ్డాలరమీక్కలామ్. కటియాకక్కొళ్ళునో మెన్టు అభిమానిక్క  
 వేమ్ముకటియాకితాటోలే సన్తుస్థియటివార్ ఎవ్వళవు శెయ్యార్ కళ  
 (౧), 'కిమత్రచిత్రంధర్జ్జ' ఇతివత్. ౯౮

ఆరు.— తొణ్ణాదోరునాలామ్మట్టు.— వేమ్ముజ్జుటి ఎన్టైప్పదోరు అరుళిచ్చె  
 యేకాత్ (అర్చనై న్దహేయనిత్యాది). పాల్లాతవనై విషయీకరిక్కప్పామెన్న “మెయ్  
 తెలిన్దార్” ఎన్టైప్పదోరు అరుళిచ్చెయేకాత్ (ఎన్నిలుమిత్యాది). అనతారి కావ్యయమ్.  
 ఇరుపిటై, ఆనాలుమ్ దోషవాన్దగుమ్ సన్తుస్థితి అగ్రికియతాకవటియుమనర్ కళారే విష  
 యాకరిక్కప్పదవన్దెన్టు అనతారికైక్కర్థమ్. కై తెలిన్దకాట్టి - తెలిన్దకైకాట్టి. తక్కవై  
 పరన్దో ఉమర్కు మాడుమోవెన్టుళైక్క; ఏన్టుకొళ్ళుకై - అభిమానికైక్క. వేమ్ముపారే  
 దోషవానై కొళ్ళుమాడుమోవెన్టు అరుళిచ్చెయేకాత్ (సన్తుస్థితిత్యాది). శరణాగతి  
 ధర్మ మత్తివరర్ కళే ఎల్లావ శెయ్నరర్ కళే. దోష వాన్దెయమ్ కైక్కొళ్ళు వర్ కళెన్ద వడి.

నాన్సుకన్ తిరువందాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్మనమ్

ముద్రోదోరు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

ఏప్టేనడిమై యిట్టిన్దేన్ విటిప్పిడుమై  
 ఆప్టేనమరర్ క్కమరామై—ఆప్టేన్  
 కడనాడుమ్మణ్ణాడుమ్ కైవిట్టు, మేలై  
 ఇడనాడు కాణవిని.

౯౯.

అన్య.— అడిమై ఏప్టేన్. విటస్స ఇడుమై ఇట్టిన్దేన్. అమరర్ క్కు. (5) అమ  
 రామై ఆప్టేన్. కడన్ నాడుమ్ మణ్ నాడుమ్ (10) కైవిట్టు మేలై ఇడమ్  
 నాడు కాణ ఇనిఆప్టేన్. (15)

(౧)

౯౮ నాన్తుక నిరువన్దాది, ౯౬-సా, ఇనియటిస్టేన్.

అర్థము.—దాస్యమును వహించితిని. జన్మదుఃఖములనుండి దిగితిని. బ్రహ్మాదులకును  
(౫) సమీపింపకుండునట్లు జ్ఞానాధికుడనైతిని. అష్టవలెయనుభవించితీరవలసిన స్వర్గా  
దులను భూలోకమును (౧౦) విడిచి సర్వోత్కృష్టమైన పరమపదమును సేవించు  
నట్లు భాగ్యముగలవాడనిష్ఠుడైతిని. (౧౫) ౯౫.

వ్యా.— తోణ్ణాత్తైన్దామ్బట్టు.— (ఏప్టేనడిమై) అడిమైయె  
న్దాల్ మగున్దుపోలేయిరాతే ఆతిలేపారున్దిసేన్. (ఇన్దీనేనిత్యాది) అడి  
మైక్కువిరోధియాయ్ సాంసారికమాన అహజ్కారమమకారమా  
కిఆ పర్వత త్తినిన్దుమిట్టిసేన్. (అన్దీనేనిత్యాది) బ్రహ్మాదికభుక్కు మెన్నైక్క  
ణ్డల్ కూశవేణ్ణమ్బుడి జ్ఞానభక్త్యాదికభాల్ పూర్ణనాసేన్. అతుక్కు  
మేలే పుణ్యఫలమ్బుజిక్కుమ్ స్వగౌణిలోకక్కళై యుమ్ పుణ్యజ్ఞాన  
మ్బుణ్ణమ్బుబియైయుమ్ ఉపేక్షిన్దుఆవత్తల్ విలక్షణమాన ఇడముచై  
త్తానశ్రీవై కుణిమ్ కాణలామ్బుడి ఇప్పోరుపరభక్తియుక్తనాసేనెన్దితార్.

ఇనియటిస్టే నీశాన్కుమ్ నాన్తుకాన్కుమ్ తెయ్ వన్

ఇనియటిస్టేనే మ్మెగుమాచున్నై—ఇనియటిస్టేన్

. కాళ్ళాన్ వీళ్ళల్లవై నీకల్పివై నీ, నక్కరిశై

నారణన్ నీనన్దటిస్టేన్నాన్

౯౬.

నాన్తుక నిరువన్దాది ముత్తక్కర్లు.

తిరుమళిశై యాత్మాన్ తిరువడిక లేవరణమ్.

అష్ట.— ఎమ్మెగుమాన్ ఉన్నై ఈశాన్కుమ్ నాన్తుకాన్కుమ్ తెయ్ వన్ (౧)  
ఇని అటిస్టేన్. నీ కారణన్ ఇని (10) అటిస్టేన్. కల్లవై నీ కల్పివై నీ (15)  
ఇని అటిస్టేన్. వరకిరిశై నీ నారణన్ (20) నాన్ వస్థ అటిస్టేన్. (23)

అర్థము.— సర్వస్వామియైన నిన్ను రుద్రునికిని బ్రహ్మకును దేవతయని (౫)  
యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. నీవు జగత్కారణభూతుడవని యిప్పుడు (౧౦) తెలిసికొం

నాన్సుక నిరువన్దాది, ౯౬-పా, ఇనియటిస్టేన్. . ౯౯

టిని. నేనిదివఱకెఱిగినపదార్థములు నీవు తెలిసికొనియెడిపదార్థములును నీవని (౧౫) యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. మహద్వ్యాపారముగల నీవు సర్వశేషియైననారాయణుడని (౨౦) నేను చక్కగా చెలిసికొంటిని. (౨౩) ౯౬.

వ్యా.— తొణ్ణాన్ దాతానూబ్బట్టు. — ( ఇని యటిస్టేన్ ) ఇప్పుడు ఈశనుక్కుమ్ నాన్సుకనుక్కుమ్ వై వమెట్టైనక్కుక్కై వన్దతు. ఇప్పుడు నీయానపడియే యున్నై యటిన్దిరున్దేన్. సర్వత్తుక్కుమ్ కారణమ్ నీ; ఇతుక్కుమున్ను అటిన్దనవుమ్ మేలటియక్కడవ పదార్థజు మెల్లామ్ నీయిట్టవత్తుక్కు, (నట్కిరికై) నిహేతుకమాక రక్షిక్కుమ్ స్వభావనాయరుక్కైక్కుడియాన శేషియాననారాయణన్నీ. (నన్దటిస్టేన్) ఇప్పురుళెనక్కళుకితాక క్కై వన్ద తెన్దితార్. ౯౬.

నాన్సుక నిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన మ్మున్ శ్రీశ్రీ,  
పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళైతిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమద్వివాగ్తతి. వి. శ్రీశ్రీవివాగ్తతిగీటర్.





# ఇయత్పా నాల్పాన్దాదులపాశుర సూచిక.

| పాశురములు.          | తిరువద్య. | పాశురములు.                  | తిరువద్య. |
|---------------------|-----------|-----------------------------|-----------|
| అ                   |           |                             |           |
| అన్దప్పిల్          | ౪ ౩౮      | అననేయరువలై యాల్             | ౩ ౫౦      |
| అన్దఱ్కు            | ౩ ౬౫      | అనన్ కణ్డాయ్                | ౨ ౨౪      |
| అడిచ్చకడమ్          | ౪ ౩౩      | అనన్ తమర్                   | ౧ ౫౫      |
| అడిమాన్దిల్         | ౨ ౫       | అవరవర్ తామ్ తామ్            | ౧ ౧౪      |
| అడియాల్ మున్        | ౨ ౯౨      | అనరివలెన్ది లెయరవలై         | ౨ ౧౨      |
| అడియుమ్             | ౧ ౧౭      | అనరివలెన్ది లెయనన్ద         | ౪ ౫౬      |
| అడివణ్డమ్           | ౩ ౫       | అవణ్కుడిమై                  | ౩ ౩౭      |
| అదు త్త             | ౧ ౮౦      | అక్కురియాన్                 | ౪ ౨౨      |
| అడై న్దరవణ్డ మేల్   | ౩ ౨౮      | అక్కుకన్డే                  | ౩ ౬       |
| అడై న్దవరువన్దెయోడు | ౧ ౫౯      | అట్టై ప్పన్ తిరుమాల్        | ౨ ౫౦      |
| అత్తియూరాన్         | ౨ ౯౬      | అట్టై ప్పన్ తిరువేణ్డత్తానై | ౪ ౩౯      |
| అతునన్దితు          | ౩ ౮౮      | అట్టి నెన్దుమ్              | ౨ ౬       |
| అన్దు తు            | ౨ ౯       | అటియార్ శమణర్               | ౪ ౬       |
| అన్బావాయ్           | ౪ ౫౯      | అటియుమ్                     | ౧ ౨౨      |
| అన్బాట్టియానై       | ౧ ౭౨      | అటివెన్నుమ్                 | ౩ ౧౨      |
| అన్ది ప్పలకమ్       | ౩ ౩౪      | అ                           |           |
| అన్దేతకలియా         | ౨ ౧       |                             |           |
| అములెన్దుమ్         | ౨ ౮౫      | అజ్జారవారమతు                | ౪ ౧౦      |
| అయనిన్ద             | ౧ ౫౭      | అక్కుమలరుమ్                 | ౩ ౬౭      |
| అరణామ్              | ౩ ౭౮      | అట్టార్ తు                  | ౪ ౬౦      |
| అరన్నారణన్          | ౧ ౫       | అమేయమరర్ క్కు               | ౧ ౮౫      |
| అరవమడల్             | ౧ ౫౪      | అయ్ న్దవరుమత్తెయోన్         | ౩ ౭౭      |
| అరియపులన్           | ౧ ౫౦      | అయ్ న్దకొణ్డాతి             | ౪ ౭౯      |
| అరియలెలితాళమ్       | ౨ ౨౨      | అయ్ న్దరైప్పన్              | ౨ ౭౩      |
| అరుళ్ళ పురిన్ద      | ౨ ౫౯      | అశేతుయర్                    | ౩ ౨౭      |
| అరుళాల్ తొట్టియుమే  | ౩ ౧౯      | అశేయటివార్                  | ౪ ౭౩      |
| అలరెదు త్త          | ౩ ౯౭      | అలనిక్కుట్టిళ్              | ౪ ౧౭      |
| అవనెన్దెయారి        | ౪ ౩౦      | అళమర్ వేన్ది                | ౧ ౮౧      |



| పాశురములు.         | తిరువనాది. | సంఖ్య. | పాశురములు.                 | తిరువనాది. | సంఖ్య. |
|--------------------|------------|--------|----------------------------|------------|--------|
| అటియవన్బిల్        | ౧          | ౩౫     | ఉ                          |            |        |
| అఱుగడై             | ౪          | ౪      | ఉకన్దున్నై                 | ౨          | ౪      |
| ఇ                  |            |        | ఉకప్పురువము                | ౪          | ౨౯     |
| ఇశైవ్వనరవముమ్      | ౩          | ౬౪     | ఉణర్వారా                   | ౧          | ౬౮     |
| ఇడక్కెవలమ్మరి      | ౨          | ౭౧     | ఉణరిలుణర్ పరియన్           | ౩          | ౮౨     |
| ఇడన్తుళూమి         | ౧          | ౩౯     | ఉణర్ నాయ్                  | ౨          | ౪౮     |
| ఇడమావళు            | ౪          | ౬౬     | ఉయిర్ కొట్టు               | ౪          | ౮౮     |
| ఇడమవలమేల్          | ౩          | ౭౩     | ఉయ్తుణర్వెప్పమ్            | ౧          | ౨౫     |
| ఇడరార్ పదువార్     | ౧          | ౭౮     | ఉయ్ మేల్                   | ౧          | ౬౧     |
| ఇరుక్కడాయ్         | ౨          | ౬౬     | ఉలమములకిణన్                | ౩          | ౯౪     |
| ఇరువిలక్కై         | ౪          | ౨౮     | ఉలమమ్మాళియుమ్              | ౩          | ౭౪     |
| ఇన్దాకన్దాయ్       | ౪          | ౪      | ఉళన్దు                     | ౨          | ౪౫     |
| ఇన్దావట్టిన్దేనర్  | ౨          | ౮౭     | ఉళనాయ్                     | ౩          | ౮౪     |
| ఇన్దెప్పర్         | ౨          | ౩౫     | ఉళన్కన్దాయ్                | ౧          | ౯౯     |
| ఇనియవన్            | ౩          | ౮౩     | ఉళన్కన్దాయ్                | ౩          | ౪౦     |
| ఇనియట్టిన్దేన్     | ౪          | ౯౬     | ఉళన్కన్దాయ్                | ౪          | ౮౬     |
| ఇనియార్            | ౧          | ౮౭     | ఉలున్కుడాయ్                | ౨          | ౭౩     |
| ఇన్దెక్కర్ కణ్డేన్ | ౩          | ౨      | ఉల్ ముణర్వెప్పమ్           | ౩          | ౯౪     |
| ఇమన్కుళై           | ౩          | ౯౮     | ఉల్ ముణర్                  | ౨          | ౯౪     |
| ఇమయప్పెరుమలై       | ౪          | ౮౭     | ఉన్దుర్ మ్మెయిర్           | ౧          | ౯౧     |
| ఇమైయత్             | ౧          | ౩౨     | ఉరుమవరియరవము               | ౧          | ౩౮     |
| ఇయల్యాక            | ౧          | ౧౩     | ఎ                          |            |        |
| ఇరున్దగ్గకమలత్తు   | ౨          | ౩౭     | ఎచ్చర్ పరుమాన్             | ౨          | ౯౭     |
| ఇల్లమల్లై          | ౪          | ౭౨     | ఎచ్చర్ పరియరువర్           | ౧          | ౫౨     |
| ఇలైతుణ్డై          | ౪          | ౮      | ఎన్కావార్                  | ౧          | ౮౯     |
| ఇవైయవన్            | ౩          | ౩౧     | ఎన్కావార్                  | ౪          | ౫౧     |
| ఇవైయాపిలవాయ్       | ౪          | ౨౧     | ఎన్దుకడల్                  | ౧          | ౨      |
| ఇత్తాయ్ నిలనాకి    | ౩          | ౩౯     | ఎన్దుమన్దుటియ్ నెన్దుచ్చై  | ౪          | ౯౨     |
| ఇత్తాయ్ నిలము      | ౧          | ౨౯     | ఎన్దుమన్దుటియ్ నేల్ పిఱప్ప | ౨          | ౫౫     |
| ఇత్తాయ్ ప్పెరుమాన్ | ౨          | ౯౯     | ఎన్దుచ్చై మేయానిరుగ్       | ౪          | ౫౮     |

| పాశురములు.               | అక్షరములు | అక్షరములు | పాశురములు.        | అక్షరములు | అక్షరములు |
|--------------------------|-----------|-----------|-------------------|-----------|-----------|
| ఎన్నెళ్ళ మేయానెన్ శెన్ని | ౨         | ౯౫        | కలవ్వుమణి         | ౩         | ౮౭        |
| ఎన్మాయర్                 | ౧         | ౩౪        | కల్లారవర్         | ౪         | ౫౩        |
| ఎమక్కాన్                 | ౨         | ౩౮        | కవియినార్         | ౩         | ౮౫        |
| ఎయితాన్                  | ౩         | ౫౨        | కట్టలెడుత్తు      | ౨         | ౭         |
| ఎట్టిల్ కొట్టు           | ౩         | ౮౬        | కట్టలొనెడుత్తు    | ౧         | ౪౮        |
| ఎటువార్                  | ౧         | ౭౬        | కట్టల్ తొమ్మిదుమ్ | ౩         | ౭         |
| ఎలియర్                   | ౧         | ౫౧        | కలియుమకిల్        | ౩         | ౭౧        |
| ఎ                        |           |           | కా                |           |           |
| ఎన్నేనడిమై               | ౪         | ౯౫        | కాణక్కళికాతల్     | ౨         | ౫౬        |
| ఎత్తొమ్మ                 | ౨         | ౬౩        | కాణలుకుకినేన్     | ౪         | ౪౧        |
| ఎల్లై నాన్               | ౧         | ౭౪        | కాణ్ కాణెన        | ౩         | ౩౫        |
| బ                        |           |           | కాప్పన్నెయున్న    | ౧         | ౭౫        |
| బిన్నుమట్టియేన్          | ౧         | ౬         | కాప్పమటనటియేన్    | ౪         | ౯౩        |
| బిరుగ్గిరున్             | ౪         | ౫౭        | కాయ్ నిరున్మల్    | ౩         | ౬౬        |
| బి                       |           |           | కాలైయొమ్మ         | ౧         | ౬౬        |
| బిల్లిన్ పొరుల్          | ౨         | ౩౯        | బి                |           |           |
| బిరడియుమ్                | ౧         | ౧౦౦       | బున్నయ            | ౧         | ౪౧        |
| బిరురువలె                | ౨         | ౬౦        | బున్మొన్ నాయ      | ౩         | ౭౨        |
| బిర్ తమనత్తరాయ్          | ౩         | ౭౯        | బుట్టిప్పెనక్క    | ౪         | ౩౪        |
| క                        |           |           | బుత్తొక్కొట్టు    | ౪         | ౯         |
| కడితుకొడు                | ౨         | ౯౩        | బుత్తొక్కొక్క     | ౨         | ౮౩        |
| కన్దెనిన మరర్            | ౨         | ౧౧        | కు                |           |           |
| కన్దెనిన మరర్            | ౪         | ౫౫        | కుల్ ముమ్మకారా    | ౪         | ౫౦        |
| కన్దెనణ్ణెవార్ కు        | ౪         | ౭౮        | కై                |           |           |
| కన్దెమకమలమ్              | ౩         | ౯         | కైయకనల్లొ         | ౩         | ౬౩        |
| కన్దెన్ తిరుమేని         | ౨         | ౬౭        | కైయనలమ్మరియుమ్    | ౧         | ౨౮        |
| కతవిక్కతమ్               | ౨         | ౮౯        | కొ                |           |           |
| కతవుమన మెన్నుమ్          | ౪         | ౮౧        | కొణ్ణెతులకమ్      | ౨         | ౧౮        |
| కతైప్పొరుల్ తాన్         | ౪         | ౩౨        | కొణ్ణె నెయ్ లాల్  | ౧         | ౭౯        |
| కతైయిన్ పెరు మ్మెరుకుమ్  | ౨         | ౬౪        | కొణ్ణెకుడుకొల్    | ౪         | ౪౫        |
| కలన్దా నెన్నుళ్ళుత్తు    | ౪         | ౮౨        | కొణ్ణెకుళిర్ కు   | ౨         | ౯౮        |

| పాశురములు.            | తిరువనంతో | తిరుప్పవనంతో | పాశురములు.          | తిరువనంతో | తిరుప్పవనంతో |
|-----------------------|-----------|--------------|---------------------|-----------|--------------|
| కోవలనాయ్              | ౩         | ౪౨           | కొలువనెయుమ్         | ౧         | ౭౦           |
| కోవాకి                | ౨         | ౬౯           | కొ                  |           |              |
| క                     |           |              | కొలలైల్             | ౨         | ౨            |
| కరణామత్తై             | ౧         | ౬౦           | క                   |           |              |
| కా                    |           |              | కనక్కడిమే           | ౨         | ౧౬           |
| కార్వకకు              | ౩         | ౭౪           | కమరావార్            | ౪         | ౯౧           |
| కార్వనమక్కాపుమ్       | ౩         | ౧౦౦          | కమరుక్కకు           | ౧         | ౪౪           |
| క                     |           |              | కమగర్క్కమ్          | ౨         | ౭౦           |
| కినమామర               | ౩         | ౪౩           | కికి కిగననాకవే      | ౪         | ౬౩           |
| కిలమ్మమ్              | ౩         | ౯౦           | కినమ్ కయరునాన్మనాన్ | ౪         | ౧౯           |
| కిలన్దవన్ కిన్దెయుమ్  | ౩         | ౨౬           | కినమ్ కయరునాన్మనాన్ | ౨         | ౭౮           |
| కిలన్దార్ క్కళురున్దై | ౨         | ౪౪           | కిలుమ్మిరున్ద       | ౧         | ౨౩           |
| కిలీనూర్ పెరుమ్మే     | ౨         | ౩౬           | కిలీన్దై            | ౪         | ౭౪           |
| కు                    |           |              | కా                  |           |              |
| కురుక్కాకవాన్దై       | ౨         | ౪౦           | కానెలకమ్మమనాన్      | ౩         | ౪౦           |
| కూ                    |           |              | కానోరునాన్          | ౪         | ౭౦           |
| కూలొనరు               | ౪         | ౬౪           | కాముగిన్            | ౨         | ౨౧           |
| కూట్టైరుళాన్          | ౩         | ౪౬           | కాట్టైరుళాన్        | ౩         | ౬౩           |
| కై                    |           |              | కాట్టైరుళాన్        | ౨         | ౨౩           |
| కెన్దలిన్దేమేన్       | ౨         | ౨౪           | కాళాన్              | ౩         | ౪౪           |
| కెన్దవార్ శ్శూర       | ౩         | ౧౭           | కాళాన్              | ౪         | ౩౪           |
| కెన్దలొరుదైరూమ్       | ౧         | ౪౩           | క                   |           |              |
| కెన్దవణ్ణివార్ క్కు   | ౪         | ౪౨           | కిన్దెయుమ్          | ౧         | ౭            |
| కేవివాయ్              | ౧         | ౧౨           | కిన్దెరు            | ౨         | ౧౪           |
| కేవిక్కిప్పనావకువుమ్  | ౪         | ౬౯           | కిన్దెక్కెన్        | ౩         | ౧            |
| కేన్దొరువుమ్          | ౩         | ౬౯           | కిన్దెన్            | ౪         | ౬౨           |
| కేన్దొరువు            | ౧         | ౯౪           | కిదుమాకుమ్          | ౧         | ౪౨           |
| కే                    |           |              | కిదుమన్దై           | ౨         | ౪౪           |
| కేయనణ్ణియన్           | ౪         | ౭౧           | కిదుమ్మలెన్         | ౧         | ౯౬           |
| కేన్దొరుమార్          | ౩         | ౩౦           | కిదుమ్మిన్దొన్      | ౨         | ౮౮           |

| పా శు ర ములు.      | తిరువనాంత | తిరువనాంత | పా శు ర ములు.        | తిరువనాంత | తిరువనాంత |
|--------------------|-----------|-----------|----------------------|-----------|-----------|
| నీలమేల్మిన్        | ౪         | ౬౪        | నాడిలుమ్             | ౧         | ౪౪        |
| తు                 |           |           | నాన్దుకనై            | ౪         | ౧         |
| కుడలదురై           | ౨         | ౧౩        | నాన్దుమురైతనై        | ౧         | ౧౪        |
| కుడినకు            | ౨         | ౩౩        | నామమ్ పలకొల్లి       | ౩         | ౪         |
| తెలిరాక            | ౧         | ౩౦        | నామ్ పెల్లెన్ నైయుమ్ | ౨         | ౫౪        |
| తెన్దికలతలత్తిన్   | ౩         | ౫౪        | నారాయణన్             | ౪         | ౧౪        |
| తే                 |           |           | నావాయిలున్దై         | ౧         | ౪౫        |
| తేకుమ్             | ౩         | ౧౦        | ని                   |           |           |
| తేరుక్కాల్         | ౪         | ౨         | నిక్కళ్ళనాయ్         | ౪         | ౨౪        |
| తేవరాయ్            | ౪         | ౫౪        | నిన్దువోర్ పాతమ్     | ౨         | ౬౧        |
| తొ                 |           |           | నిన్దు పెరుమా నే     | ౩         | ౪౭        |
| తొకు త్తవర త్తనాయ్ | ౪         | ౫         | నిన్దు నిలమక్కి      | ౧         | ౨౧        |
| తొట్టపడై           | ౩         | ౪౪        | నిన్దుతిరాయ్         | ౩         | ౪౦        |
| తొట్టిరెనక్కు      | ౪         | ౪౫        | నిన్దుతులకిల్        | ౩         | ౪౩        |
| తొట్టరాల్          | ౩         | ౫౫        | నిన్దుప్పన్ తిరుమాళై | ౨         | ౪౨        |
| తొట్టతుమల్         | ౧         | ౫౪        | నిన్దుమన్నుమ్        | ౪         | ౧౬        |
| తొ                 |           |           | నిజమ్ కరియన్         | ౨         | ౫౨        |
| తోళవ నైయల్         | ౧         | ౬౩        | నిజమ్ పెలితు         | ౩         | ౫౬        |
| తోలిరణ్డైచ్చేముమ్  | ౨         | ౪౩        | నీ                   |           |           |
| న                  |           |           | నీయన్దులకళ్ళనాయ్     | ౨         | ౩౦        |
| నకరమరుళ్           | ౧         | ౩౩        | నీయన్దేన్దు          | ౩         | ౪౪        |
| నకరియైతు           | ౨         | ౪         | నీయన్దు తిరుమకళుమ్   | ౧         | ౪౬        |
| నన్దుముమ్          | ౩         | ౧౧        | నీయన్దులకళుమ్        | ౪         | ౨౦        |
| నన్దు ప్పెరుమాల్   | ౪         | ౪౭        | నె                   |           |           |
| నయవన్              | ౧         | ౬౪        | నెల్లాల్             | ౩         | ౪౧        |
| నలమేవలితు          | ౩         | ౭౪        | నెట్టియార్           | ౨         | ౫౩        |
| నవిన్దురై త        | ౨         | ౪౬        | నెటివాళల్            | ౧         | ౪         |
| నన్దుపిడి          | ౧         | ౭౧        | నె                   |           |           |
| నాకరణ్డైచ్చేముమ్   | ౪         | ౩౬        | నెర్ నేడిమై          | ౨         | ౪౦        |
| నాక్కొన్దు         | ౪         | ౪౫        | నకలకణ్డై             | ౨         | ౪౧        |

| పాశురములు.         | తిరువనాది. | తిరుప్పావలి. | పాశురములు.          | తిరువనాది. | తిరుప్పావలి. |
|--------------------|------------|--------------|---------------------|------------|--------------|
| పడికణ్ణటియో        | ౧          | ౫౪           | పు                  |            |              |
| పడివట్టతామన        | ౩          | ౧౩           | పుకట్టాయ్ పటిప్పాయ్ | ౧          | ౭౩           |
| పడైయారుమ్          | ౧          | ౫౨           | పుకుట్టలబ్బువ       | ౩          | ౧౪           |
| పణిప్పయర్ ప్ప      | ౩          | ౧౪           | పుకుమరత్తాల్        | ౩          | ౭౦           |
| పణివేన్            | ౨          | ౬౪           | పుణర్ మరుతిన్       | ౧          | ౬౨           |
| పణ్డిప్పెరుమ్మతియై | ౨          | ౧౪           | పురిన్దుమర వేళ్ళువ  | ౩          | ౪౪           |
| పణ్డిల్లామ్        | ౩          | ౬౧           | పురిన్దుమరత్తాల్    | ౪          | ౪౪           |
| పణ్ పురిన్దు       | ౧          | ౪౬           | పురియొరున్          | ౧          | ౩౧           |
| పతిప్పకై ఇర్ మ్మ   | ౪          | ౭౪           | పె                  |            |              |
| పతియ మ్మెరు        | ౨          | ౬౭           | పెయరుమ్             | ౧          | ౬౭           |
| పయినరత్తణ్డుమ్     | ౨          | ౪౬           | పెరియన్             | ౩          | ౪౪           |
| పరిశునలు           | ౨          | ౩            | పెరుగుమర వేళ్ళువ    | ౨          | ౭౪           |
| పొలేవరేత్త         | ౪          | ౧౪           | పెరువల్             | ౧          | ౪౦           |
| పటిపావడు           | ౨          | ౨౦           | పెల్లెమ్మిన్        | ౩          | ౬౦           |
| పొలుతాకారు         | ౪          | ౫౯           | పెల్లెమ్మరత్త       | ౧          | ౭            |
| పొలుతేవల           | ౧          | ౧౬           | పే                  |            |              |
| పా                 |            |              | పేకువార్            | ౩          | ౭౨           |
| పొట్టుముత్తెయిమ్   | ౪          | ౭౬           | పేయర్చిపాల్         | ౩          | ౨౯           |
| పొరళవుమ్           | ౧          | ౩            | పేరవరప్పియర్        | ౧          | ౪౬           |
| పొర్ త్తకడువన్     | ౩          | ౬౫           | పేర్ త్తన           | ౨          | ౧౦           |
| పొల్లనరు           | ౧          | ౬౯           | పేర్ త్తముమ్        | ౨          | ౬౭           |
| పొల్లకవాయ్         | ౩          | ౩౩           | పా                  |            |              |
| పొలిల్             | ౪          | ౩            | పాన్ తిరుమొ         | ౧          | ౯౨           |
| పొల్కుడులుమ్       | ౩          | ౩౨           | పొరుక్కొట్టారనమాన్  | ౧          | ౯            |
| పి                 |            |              | పొరుప్పిత్తెయ్      | ౩          | ౭౬           |
| పికిశేర్           | ౧          | ౯౭           | పొరుళార్            | ౨          | ౪౧           |
| పిరియమనమలేన్       | ౪          | ౫౪           | పొర్దియార్          | ౩          | ౪౭           |
| పిన్నార్           | ౨          | ౯౧           | పా                  |            |              |
| పిన్నిత్తు         | ౨          | ౭౯           | పొరత్తిన్           | ౨          | ౭౨           |
| పిరానున్ కేయమై     | ౧          | ౫౪           | పొర్రాన             | ౪          | ౬౪           |
| పిరానెనునారుమ్     | ౨          | ౩౧           |                     |            |              |

| పాశురములు.                 | అం. 1 | అం. 2 | పాశురములు.           | అం. 1 | అం. 2 |
|----------------------------|-------|-------|----------------------|-------|-------|
| మ                          |       |       | మాతాయలొనవనై          | ౪     | ౧౦౫   |
| మకనాక                      | ౨     | ౨౯    | ము                   |       |       |
| మకనొనవర్ క్క.              | ౩     | ౯౨    | ముడివపొలుతిలో        | ౩     | ౯౯    |
| మక్కిలకు                   | ౧     | ౪౯    | ములెలావార్ మానర్     | ౧     | ౧౫    |
| మక్కిన్ద్రు                | ౨     | ౩౨    | మున్నలకమ్            | ౩     | ౨౦    |
| మన్దలొయ్                   | ౪     | ౪౩    | ముయ్యులొలు           | ౩     | ౫౩    |
| మన్దొ                      | ౩     | ౯౧    | మురళైవలి             | ౧     | ౩౬    |
| మన్దొమ్మలైయమ్              | ౧     | ౧౦    | మె                   |       |       |
| మన్దొలకమ్                  | ౨     | ౯౦    | మెయ్ తెలివార్        | ౪     | ౯౪    |
| మన్దొక్కడాయ్               | ౨     | ౫౧    | మే                   |       |       |
| మతిలైయ్                    | ౪     | ౧౨    | మేలొనాన్ ముకన్       | ౪     | ౩౧    |
| మనక్కెలమ్                  | ౪     | ౬౧    | యా                   |       |       |
| మన్దొక్కొన్ మాకడల్         | ౩     | ౩     | యా నేరవమ్ తెయ్ తేన్  | ౨     | ౭౪    |
| మన్దొక్కొన్ క్కెన్దొక్కొన్ | ౨     | ౨౮    | వ                    |       |       |
| మనెనాకు                    | ౧     | ౪౩    | వక్కయలునుణ్          | ౧     | ౩౭    |
| మన్నునాడిముడి              | ౩     | ౪౧    | వక్కయాలవని           | ౨     | ౩౪    |
| మన్నులకమ్                  | ౨     | ౯౦    | వక్కయాలొమతియకు       | ౪     | ౨౫    |
| మయ్యవలమ్మరి                | ౧     | ౮     | వడిక్కొలవాళ్         | ౨     | ౮౨    |
| మయ్యమ్పొరుగుమ్             | ౩     | ౪     | వడివార్ ముడిక్కొట్టి | ౩     | ౨౨    |
| మలై ముకడు                  | ౩     | ౪౬    | వన్దిత్తవనై          | ౨     | ౨౬    |
| మలైయామై                    | ౪     | ౪౯    | వన్దిత్తేత్త         | ౩     | ౧౬    |
| మలైయాల్                    | ౧     | ౨౭    | వయిళుల               | ౧     | ౯౩    |
| మలైయేలుమ్                  | ౨     | ౪౯    | వరక్కరుత్తైన్నె      | ౨     | ౮౪    |
| మన్దొరియలొవార్             | ౨     | ౧౭    | వరక్కొల్ వలిసెన్దె   | ౧     | ౯౦    |
| మన్దొగొత్తొవార్            | ౪     | ౨౬    | వరుక్కొలిరునిలనుమ్   | ౩     | ౨౪    |
| మా                         |       |       | వరైకుడొక్కొ          | ౧     | ౪౩    |
| మాలుమ్కరుద్దడలే            | ౧     | ౧౯    | వరైచ్చనవమ్మమ్మమ్     | ౨     | ౭౬    |
| మాలె నెడియోనే              | ౨     | ౧౦౦   | వలమాక                | ౪     | ౬౭    |
| మాలైయరియరునన్              | ౨     | ౪౭    | వలిమిక్క             | ౨     | ౬౮    |
| మాలొపొల్ మనమ్              | ౩     | ౧౪    | వ్వుక్కమ్మక్కడాయ్    | ౨     | ౧౯    |
| మాతొన్ పువన్ద              | ౪     | ౨౭    | వ్వునిన్దు           | ౧     | ౭౬    |

| పాఠ్యములు.            | తరువాతి. | పాఠ్యసంఖ్య. | పాఠ్యములు.        | తరువాతి. | పాఠ్యసంఖ్య. |
|-----------------------|----------|-------------|-------------------|----------|-------------|
| పా                    |          |             | విలెక్కాట్టడువో   | ౪        | ౫౭          |
| పానాకి త్రియాయ్       | ౧        | ౧౭          | పి                |          |             |
| పానులవ్రతీవో          | ౪        | ౩౭          | పిదాక్కుమిపిదో    | ౪        | ౧౩          |
| పాయవ్ వైయ్యుకు        | ౧        | ౧౧          | పిదో వైయ్యు       | ౪        | ౧౦          |
| పాయ్ మెట్టోన్దు       | ౩        | ౧౮          | పి                |          |             |
| పానికుమక్కి           | ౧        | ౪౭          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౨        | ౫౪          |
| పామిమవక్త             | ౩        | ౫౯          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౪        | ౪౫          |
| పాన్ త్రియపాయరాయ్     | ౩        | ౧౬          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౫        | ౬౦          |
| పాన్ త్రియపాయ్        | ౪        | ౧౧          | పి                |          |             |
| పి                    |          |             | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౧        | ౬౦          |
| పిక్కెరమిపిదో         | ౩        | ౬౨          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౪        | ౪౫          |
| పిక్కుమిద పిక్కుత్తోల | ౪        | ౨౩          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౪        | ౬౦          |
| పిక్కుయలదో ప్పదార్    | ౧        | ౬౪          | పె                |          |             |
| పిల్లాదువాయ్          | ౧        | ౨౪          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౪        | ౪౫          |
| పియ్యిమిదో మిక్కు     | ౩        | ౨౩          | పెత్తొన్దు మిపిదో | ౫        | ౬౦          |
| పెత్తొన్దు మిపిదో     | ౪        | ౫౦          |                   |          |             |

Tel. 1089

